

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XX (Nos. 1 to 8)

TABLE OF CONTENTS

Monday, 7th February 1955.

	PAGES
I Condolence Resolution <i>re</i> the death of Sri Kolandavelu Nayanar.	1
II Questions and Answers	1-32 58-63
III Adjournment Motions <i>re</i> —	
(1) Alleged murder of a Communist worker by workers of the Anti-Communist Front in North Malabar	32-33
(2) Retrenchment of workers in the Neyveli Project	33-34
IV Announcement by the Hon. Speaker — Message from the Governor.	34
V Business of the House <i>re</i> sittings of the present session	34-35
VI Government Bills—	
(1) The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955	35-45
(2) The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	45-56 63-73
VII Papers laid on the table of the House	56-57

Tuesday, 8th February 1955.

I Questions and Answers	75-107 157-165
II Government Motions—	
(1) Motion for the suspension of rule 23 of the Madras Assembly Rules	107-108
(2) Amendment to the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952	108
III Government Bill—The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954— <i>cont.</i>	109-156
IV Papers laid on the table of the House	156

PAGES

Thursday, 10th February 1955.

I Questions and Answers	167-177 178-189 243-244 177-178
I-A. Point of order re language the Minister should reply in	177-178
II Privilege motion re arrest of the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A.	190-194
III Motion under rule 40 re closure of the Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, Madras	194-196
IV Announcement by the Hon'ble Speaker — Message from the Council	196
V Government Bill — The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954—cont.	196-228
VI One-hour debate re retrenchment of workers at Neyveli Project.	228-242

Friday, 11th February 1955.

I Questions and Answers	245-269 307-308
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re state of lawlessness and unrest in certain villages in South Kanara district	269-270
III Government Motion — Amendment to Schedule II to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)	270-271
IV Government Bill — The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (Consideration)—cont.	271-306
V Papers laid on the table of the House	306

Saturday, 12th February 1955.

I Questions and Answers	309-336 391-393
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re prevalence of smallpox in Malabar	336-338
III Government Bill — The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	338-390

Monday, 14th February 1955.

I Questions and Answers	395-423 494-502
II Adjournment Motions	
(1) Refusal of endorsement on the part of Sub-Treasuries of salary bills of Aided Elementary School Teachers in Malabar	424-425
(2) Arrest and beating of peasants (in Kadayanallur) by the Armed Reserve Police	425-427
III Government Bill — The Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	427-477

PAGES

Monday, 14th February 1955—cont.

IV Announcement by the Hon. Speaker re Nomination of Members to—	
(1) Business Advisory Committee	477-478
(2) Committee on Government Assurances	478
(3) Committee on Subordinate Legislation	478
V Exemption of shops employing three workers and less from the Shops and Establishments Act, 1947 — Discussions under rule 56 re	478-493

Tuesday, 15th February 1955.

I Questions and Answers	503-529 581-590
II Adjournment Motion re failure of Government to release persons convicted in connexion with Madukad (Koothali Estate) eviction.	529-534
III Government Bills—	
(1) The South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955)	535-555
(2) The Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954)	555-580 590-628

Wednesday, 16th February 1955.

I Questions and Answers	629-653 721-729
II Announcement by the Hon. Speaker — Message from the Council.	653-654
III Statement regarding utilization of the Handloom Cess Fund	654-657
IV Government Bill — The Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954—cont.	657-711
V Discussion under rule 56 re Collapse of houses near canals in Lower Bhavani Project Area	711-720

[7th February 1955]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ It is very difficult to prove corruption cases before the Tribunal for Disciplinary Proceedings. When Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister of this State, he reinstated one Sri Ranganathan, a Brahmin Tahsildar of North Arcot district, who was recommended by the Tribunal for dismissal. Will the Government give an assurance that such a thing will not be repeated in future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We cannot give such an assurance. The Government as the appellate authority will have to scrutinize each case and take a decision on the merits of each case.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Had there been any instance in which the Tribunal recommended dismissal of two persons for a similar offence and the recommendation accepted by the Government in one case and not accepted in the other case? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the specific case is given, I shall go into it and give an answer. I cannot carry all the cases in my memory.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ May I know in how many instances the Government have not followed the recommendation of the Tribunal? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A separate question may be put.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In cases where the Government do not follow the recommendation of the Tribunal, may I know the reason which induces the Government to award a lesser punishment? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The facts of each case are considered. If the Government come to the conclusion that the punishment recommended by the Tribunal is excessive, we reduce it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know what class of cases are dealt with by the Tribunal for Disciplinary Proceedings and what classes of cases are dealt with by departmental action? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That depends on the gravity of the offence. If the offence is very light and can be dealt with by the department, it is dealt with in the department.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு அதிகாரியை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ட்ரிபுனல் சபாநாயகர் செய்த பிறகு சர்க்கார் அந்த முடிவை மாற்றுவதற்கு முன்பு எந்தெந்த காரணங்களை முன்னிட்டு, எந்தெந்த சாட்சிகளைக்கொண்டு, எந்தெந்த முகாந்திரங்களைக்கொண்டு ட்ரிபுனல் அந்த அதிகாரியை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டுமென்று கருதினார்களோ அக்காரணங்களையும், முகாந்திரங்களையும் மீண்டும் ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்த பிறகு சர்க்கார் தங்களுடைய தீர்ப்பைக் கொடுக்கிறார்களா அல்லது ஆபீசில் சர்க்காருக்கொண்டே தங்களுடைய தீர்ப்பை எழுதுகிறார்களா என்பதைக் கேள்வி.”

[7th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When we differ, we inform the Tribunal as to the reason why we differ and then only a decision is taken.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Do the Government enhance the punishment that is recommended by the Tribunal? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In certain cases, we do that also.”

SRI C. KANDASAMY :—“ விசாரணைக்கு வந்த வழக்குகளில் Gazetted ஆபீசர்கள் சம்பந்தப்பட்டது எத்தனை? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member may give notice of a separate question.” 11-10 a.m.

Retrenchment of workers in the Government Cinchona Plantations, Valparai.

* 523 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have retrenched workers on a large-scale in the Government Cinchona Plantations, Valparai, and if so, the reasons therefor; and

(b) whether the Government have received any representation from the Anamalais Plantation Workers' Union regarding this, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There is some reduction in the number of workers in the Anamalais Plantations. The decrease which is due to the reduction of work, has been effected gradually and judiciously. Owing to several reasons the expansion programme has been deferred and for the maintenance of the plantations, only a smaller labour strength is required.

“ (b) Yes, Sir. A memorandum was received from the Anamalais Plantation Workers' Union, Valparai, representing among others, that the work-load in the Cinchona Plantations, Anamalais, has increased four-fold due to the reduction of workers. The Union was informed that the representation was not correct, that the workers are working only according to the prescribed working hours and that the reduction in the number of workers was due entirely to the diminished work on the plantations which require only normal maintenance at present.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! மொத்தம் எத்தனை ஏக்கரா விஸ்தீர்ணம் இந்த சிங்கோனா பயிர் செய்யப் பட்டிருக்கிறது? அந்த ஏக்கர்களின் பராமரிப்புக்குப் போதுமான தொழிலாளிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Regarding the extent of the present plantations I would like to have notice. But I would like to add that unlike the tea, coffee and other plantations, in the cinchona plantations the requirements of labour will be very high at the time of initial planting when

[7th February 1955]

several operations such as felling, clearing, pitting, raising nurseries, etc., have to be carried out and the work is gradually reduced to a negligible minimum after the plants have grown for about four years. In 1950, the plantation was started and then there was a labour strength of 3,500. The strength of the present labour force is 2,200. This strength is more than adequate for doing the work."

DR. K. B. MENON :—" Since the retrenchment has been made in a Department about the head of which there have been a number of complaints and also inquiries by the department, will the Government be pleased to give information to the Members about the special departmental inquiry that was conducted with regard to the cinchona plantations? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would suggest to the hon. Member to give notice of a separate question with regard to that matter."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மொத்தம் எண்ணூயிரம் ஏக்கரங்களில் சிங்கோனா பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பது எனக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கராவுக்கு ஒரு தொழிலாளி அதனைப் பராமரிப்பதற்கே இருக்கவேண்டும். இப்பொழுதும் 1950-ம் வருஷத்திலும் எண்ணூயிரம் ஏக்கரங்கள் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1955-ம் வருஷத்தில் இன்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்திலும் எண்ணூயிரம் ஏக்கரங்கள் பயிர் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அப்படியிருக்கும் போது முன்பு ஜனாயிரமாக இருந்த தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கையை இப்பொழுது அதிகப்படுத்தாவிட்டாலும் இரண்டாயிரமாகக் குறைக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? பல காரணங்களால் சிங்கோனா அபிவிருத்தி கைவிடப்பட்டதென்று சொல்லப்பட்டது. அந்தக் காரணங்கள் என்ன? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Even the Workers' Union has stated in its memorandum that there are about 7,200 acres of cinchona plantations and not 8,000 acres. Whatever be the extent, I have already stated that we require a larger number of workers at the time of initial planting and that there is no need for such number of workers afterwards. Now, we are employing 2,200 workers and even for them there is not adequate work. The Government are no doubt interested in keeping these workers without further reduction of their strength. Therefore, they are now giving them only five days' work in a week. The feasibility of finding alternative work for the labour in the plantations by undertaking subsidiary industries such as the cultivation of medicinal and essential oil plants is also being considered."

Regarding expansion of the cinchona plantations, there is a general reduction in the demand for cinchona and quinine, and that is the main reason for the Government hesitating to take up an expansion programme."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் சிங்கோனாவுக்கு அதிக கிராக்கி இல்லையென்று சொன்னார்கள். சிங்கோனாவுக்குப் பதில் அமெரிக்காவிலிருந்து ஏராளமாக 'பாலுடரின்' இறக்குமதி செய்யப் படுகிறதினால்தான் சிங்கோனாவுக்கு கிராக்கி இல்லை. ஆகையால் அமெரிக்காவிலிருந்து 'பாலுடரின்' இறக்குமதி ஆகாமல் தடை செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? "

7th February 1955]

MR. SPEAKER :—" This does not arise out of the main question. But if the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Import of these foreign medicines is also being prohibited."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Is it not a fact that the maintenance of the cinchona plantations is a drain on the resources of the Government? In view of the availability of synthetic quinine which is more efficacious, will the Government think of reducing the acreage of cinchona plantation? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may tell the hon. Member that the quinine that is produced now in the cinchona factories is being consumed, that there is demand for this quantity of quinine and that, therefore, there is no need to reduce the work in the factory."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In effecting the retrenchment of about a thousand workers, have the Government stuck to the principle that the last appointed worker should be dismissed first, that is to say, that the dismissal should take place with reference to the length of service of the workers? If not, why was this principle 'the last come first go' not followed? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government did not dismiss any worker. Nor did they have to retrench all the workers. Whenever there were vacancies, they were not filled up. Gradually the number was being reduced. This reduction was also effected by retrenching a few workers and they were workers who came last, that is, those who were retrenched in 1953 were those who were taken in on or after 1952."

SRI K. P. GOPALAN :—" If the Government are not going to retrench the workers altogether, will the Government be pleased to give unemployment compensation to the workers who have already been retrenched? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am unable to understand this advocacy for vested interests. There are ever so many other people who do not have any work at all. In 1952 or earlier, the Cinchona Factory needed some workers and they were appointed. Within six months if there is no work, they are sent out. Only the workers who come last are sent out. There is no question of giving retrenchment benefit. At that rate, we cannot run any factory."

Assignment of lands to the landless poor and Harijans.

* 524 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have given any direction to Collectors with regard to the assignment of lands to the landless poor and the Harijans; and

[7th February 1955]

(b) if so, the number of Special Revenue Inspectors and other staff appointed to implement the scheme quickly?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) Yes.

“(b) Adequate special staff consisting of deputy tahsildars, upper division clerks, revenue inspectors, lower division clerks and peons, etc., has been appointed in most of the districts to implement the scheme.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, எப்பொழுது கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? தலை ஹரிஜனங்களிடத்திலிருந்தும், நிலமில்லாதவர்களிடமிருந்தும் எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? இந்த வேலைக்காக எத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எப்பொழுது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I have got a very long list with me. If the hon. Member is keen, I shall let him know.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Are the Government aware that by reason of the fact that assignable lands have not been assigned to those Harijans who claim them in districts like South Arcot, troubles are brewing between Harijans and Hindus on the one hand and between these two sections of the people and the Government on the other hand? Regarding the Kalpattu (Villupuram taluk) case which the Hon. Minister will remember very well, I have got the latest news. In between these people and the Government, the general public are suffering. And our Republic Police are put in an embarrassing situation. The interests of the people and the interests of the department also have to be balanced. May I submit to the Government that the Revenue department may take some clear-cut final action either by assigning the lands or by alienating them to deserving landless poor Harijans?”

MR. SPEAKER :—“It is not a question. It is only a submission to the Government.”

11-20
SRI B. K. NALLASWAMI :—“Even though it is two years since the orders have been issued by the Government for the assignment of lands in certain areas in Anjur forest, the special staff that have been requested have not been sanctioned so far. So, the ryots cultivating the lands are required to pay every year a very heavy penalty. Will the Government be pleased to save these cultivating ryots at least this year from paying these heavy penalties by instructing the authorities not to levy penalties on actual cultivators?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“In addition to the steps already taken, the Government are now taking special steps to speed up the assignment of lands. More than the hon. Members, I am very anxious to see that this process is quickly gone through.”

[7th February 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Regarding the assignment of lands to landless poor and Harijans, a number of Government Orders have been published and circulated to the Collectors concerned. But, so far as I know, the result achieved is not really appreciable. Will the Government undertake to issue a comprehensive Government Order and see that that Order is strictly and expeditiously followed?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“It is not merely a question of issuing an Order, Sir. The Government are now very anxious to take all possible steps to give effect to their Order.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலுரைக்கும்போது, அனைத்து ஜில்லாக்களில் விசேஷ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் விசேஷ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜில்லாக்களில்கூட நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும் என்கிற விவரம் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்குத் தெரியுமா என்பதை சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நிலமில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை சரிவர நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“In almost all the districts, special steps have been taken. At a glance, I am not able to say whether Tiruchirappalli is in it.”

SRI P. G. MANICKAM :—“பத்து வருஷங்களாக ஒரு ஹரிஜன் ஒரு தர்க்காஸ்து பூமியை உழுதுகொண்டு வந்துவிட்டால், அந்த நிலமானது அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கவர்ன்மென்ட் அறிக்கை கூறுகிறது. ஆனால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இவ்விதம் அனைத்து ஜனங்கள் உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்தந்த பட்டா நிலங்கள் ஜூரி செய்து கொடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ அதிகாரிகள் இது விஷயத்தில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Yes, Sir. All those things will be considered. I have asked the Board to submit a scheme for expediting this assignment business.”

SRI O. KORAN :—“May I know whether any special staff has been appointed in Malabar for the assignment of lands to the landless poor and Harijans and if so, in how many cases lands have so far been assigned?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Special staff have been appointed in Malabar also for this purpose.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“May I know from the Government whether they have specifically mentioned in the order issued to Collectors that preference must be given to the Harijans in the matter of assignment of lands and if not, will they do it at least now to prove that the present Government are really interested in the uplift of Harijans?”

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The Government are very much interested in the uplift of Harijans. That is why they have said that all landless poor people should be given lands.”

SRI G. GOVINDAN :—“ ஹரிஜனங்களுக்கு புரம்போக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப்படுவதைப்போல, சக்கிலியர்களுக்கும் ஏதாவது நிலம் கொடுக்கப்படுகிறதா ? ”

MR. SPEAKER :—“ சக்கிலியர்களும் ஹரிஜனங்கள்தான்.”

SRI G. GOVINDAN :—“ சக்கிலியர்களை ஹரிஜனங்களிலிருந்து ஒதுக்கியிருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஆகையால்தான் நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ சக்கிலியர்கள், ஆதித் திராவிடர்கள் ஆகிய பல பிரிவுகள் சேர்ந்த வகுப்பினர்தான் ஹரிஜனங்கள் எனப்படுகின்றனர்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Are the Government maintaining statistics of the lands available for distribution to Harijans and the landless poor? If so, will the Government be pleased to publish this list in all the village offices and other places so that people may take advantage of the opportunity given to them? May I also know whether it is a fact that the backward community people who are landless are asked to pay the market value in cases where they are assigned some lands? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Even as it is, we have got thousands of applications pending. As regards the other part of the question, I want notice. With regard to the hon. Member's statement that the backward community people are asked to pay market value, I must say that it is not exactly like that. Market value will be claimed when the land is valuable. In other cases, it is not claimed.”

SRI A. RATNAM :—“ நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்குவதற்காக விசேஷ அதிகாரிகளை சர்க்கார் நியமித்திருந்தாலும் பல ஜில்லாக்களில் நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ நிலம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே 10 ஆண்டு, 5 ஆண்டு வரையில் ஹரிஜனங்கள்வசம் இருந்து, அவர்கள் பயிர் செய்துகொண்டுவரும் புரம்போக்கு நிலங்களையாவது அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் அவசர உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I will take into account every aspect that was put forth here. When we launch this new scheme, the assignment work will be expedited.”

[7th February 1955]

Supply of electricity to Moopripalayam in Sulur firka, Coimbatore district.

* 525 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Government to supply electricity to garden wells in Moopripalayam and surrounding villages in Sulur firka, Coimbatore district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) & (b) No application was received in the recent past for supply of power to Moopripalayam and surrounding villages. During 1949, an investigation was carried out for supply of power to 119 wells in the area but the scheme was not found feasible then as the villages were situated too far from the Coimbatore Receiving Station or the Tiruppur sub-station. As a sub-station has now been established at Somanur and as the commercial activities of the department which were suspended early in 1953 on account of financial stringency have since been revived, the area will again be investigated to see whether an economic scheme for supply of energy can be evolved.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ மூப்பிரிப்பாளையத்திற்கும், அதைச் சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களுக்கும் மின்சார சப்ளை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கோரி விண்ணப்பங்கள் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தெரிவித்தார்கள். ஆனால், 1946-வது வருஷத்திலேயே கோயம்பத்தூர் எலெக்ட்ரிசிட்டி சூபரின்டெண்டு அவர்களுக்கு மேற்படி கிராமத்தார்கள் விண்ணப்பம் போட்டும், மின்சாரம் இன்னும் அந்தக் கிராமத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. Even from 1946 it has not been implemented. Will the Government execute the scheme at least this year, Sir? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already stated that it has been investigated in 1949, but was found not feasible because of the fact that the villages were scattered and were not close by. I have also stated that a sub-station has now been established at Somanur and it will be possible to investigate the scheme again.”

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER :—“ I heard the Hon. Minister say that many representations have been received in the recent past. May I know the date and the year when those representations were received? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I said that no application was received in the past. So, the hon. Member's question does not arise at all.”

[7th February 1955]

Grants to the Bharat Sevak Samaj and State Social Welfare Advisory Board.

* 526 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government give any grant or subsidy to Bharat Sevak Samaj and Social Service Board or spend any money through the agency of these organizations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Government do not give any grant or subsidy to the Bharat Sevak Samaj. But in the case of the State Social Welfare Advisory Board they have agreed to contribute up to a maximum of Rs. 12,500 representing 25 per cent of the total cost of Rs. 50,000 for each Welfare Extension Project sanctioned for this State and 50 per cent of the cost of the headquarters staff of the Board.”

Preparation of Telugu Encyclopædia.

11-30 a.m. * 527 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Government are still proceeding with the work of preparation of a Telugu Encyclopædia; and

(b) if so, why the work has not been transferred to the Andhra Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) This Government are not preparing the Telugu Encyclopædia. The Telugu Basha Samiti, Madras, is doing it.
“(b) Does not arise.”

Appointment of village magistrates in Chirakkal and Kottayam taluks.

* 528 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many vacancies of village magistrates were filled up in (i) Chirakkal and (ii) Kottayam taluks in 1953-54; and

(b) whether any candidates for such post were considered to be disqualified for political reasons?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a)
(i) Chirakkal taluk—Nine.
(ii) Kottayam taluk—Four.
“(b) No.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In November 1954, one Mr. E. Koman Nambiar of Kaliyasseri village was said to be disqualified on grounds that he belonged to a family which participated in the National struggle in 1930-40. He was referred to the Proceedings of the Collector of Malabar (Mr. C. F. V. Williams), No. 8771/40, dated the 21st December 1940.

[7th February 1955]

Is that order held to be valid even to-day when the Britishers have already quit this land? If it holds good even now, then will not that order also bind the Hon. the Ministers who have participated in the National movement? Will the Government, therefore, conduct an enquiry into the matter and see that this injustice is removed?”

MR. SPEAKER:—“The main question is how many vacancies were filled up in Chirakkal, etc.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I beg to refer you, Sir, to clause (b) of the question. The Minister said in reply ‘none’ and I have given this instance.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I have no information as regards facts relating to the pre-Independence period. It is all ancient history. As regards present times, nobody is disqualified for political reasons. If anybody was disqualified as such, it was in 1939 or 1940.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I gave a representation in November last to the Hon. the Minister.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know from the Hon. the Minister whether these appointments are made on a hereditary basis? Also, how many people are selected for these posts from backward communities?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“In areas, where the ‘Hereditary Act’ prevails, appointments are made on a hereditary basis. In other cases, it is not so.”

SRI S. RAMALINGAM:—“What are the magisterial powers given to these village magistrates?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“These village magistrates are not different from the Tamilnad village officers.”

Responsibilities of Police authorities in regard to stay-in and hunger-strikes by workers.

* 529 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have recently sent any circular to District Officials clarifying the legal position in regard to hunger-strikes and stay-in-strikes resorted to by workers for the redress of their grievances; and

(b) whether it was sent with the intention of starting proceedings against the workers resorting to such strikes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Government have had occasion to examine the legal position with regard to the responsibilities of the police authorities in

[7th February 1955]

connection with requests from the managements for removal of workers who resort to stay-in-strikes within industrial premises. It is a fact that in this connection a circular was issued to the District Officers setting out their responsibilities and the general attitude they should adopt on such occasions. No circular has, however, been issued with regard to hunger strikes by workers.

“(b) The intention behind the issue of the circular was not at all what the hon. Member surmises or fears.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. the Minister whether the Government are prepared to pass an order banning illegal closure of factories, illegal retrenchment, illegal lockouts and illegal non-implementation of awards on the part of the managements, when they have issued such a circular clarifying the legal position in regard to strike by workers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The circular was issued because some Collectors sought clarification about the legal position. Whether it was done at the instance of the management or the workers, whether it will affect the workers or the management, I can assure the hon. Member that Government will not hesitate to take any steps within the four corners of the law.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it proper on the part of the Government to issue such clarification circulars in view of the fact that at a certain stage, they themselves will have to sit in judgment in those cases? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It was the duty of the Government to issue such clarification.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, in issuing such clarification, was any directive given that stay-in-strikers should be prosecuted? Also was any clarification given as to what kind of action should be taken in cases of illegal lockouts? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No directive was given to any of the Collectors or to any other authority in the manner suggested. The legal position was clarified and the Collectors and others were left to act according to the circumstances of the case.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are Government aware that police officers are misusing the contents of the circular and that even when retrenchment takes place, they are asked to get into the factories so that the retrenchment notices are served by the managements on the workers in their presence? I can give several such instances. Will the Government make an enquiry into the matter and see that the circular is not misused by the Police department for the purpose of terrorising the workers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am afraid, I cannot undertake to cause a general enquiry into the matter. If the hon. Member brings to my notice any

[7th February 1955]

specific instances of abuse by the Police Officers, I shall certainly look into the matter. I may, however, point out that this circular referred to cases of stay-in-strikes within the industrial premises.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ அரசாங்கத்தில் நியமிக்கப்பட்ட தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பைக்கூட அமல் செய்யமுடியாமல் பல முதலாளிகள் இருந்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரியாக இருப்பதனால் இந்த சிறு போராட்டம் Stay-in-strike-உண்ணு விரதம் போன்றவைகளை தடை செய்தால் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை மிகவும் பாதிக்கப்படுவதால் கலெக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் உத்திரவை தொழிலாளர்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு நளர்த்துமாறு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that the Collectors have been asked to take decisions according to the circumstances of the cases.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ உள்ளிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்வது தொழிலாளர்களுடைய உரிமை; தொழில் நிலையத்திற்குள் நடந்த சர்ச்சைகளுக்கு போலீசார் தலையிடுவதன் காரணம் என்ன? தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நடக்கும் சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு தனி அதிகாரி இருக்கும்போது எதற்காக போலீஸ் தலையிடவேண்டும்? இந்த இராஜ்யத்தில் போலீஸ்காரர்கள் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலை நாட்டுவதற்காக இருக்கிறார்களா? அல்லது முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஏற்படும் சர்ச்சைகளை தீர்ப்பதற்காகவா. ஆதலால் அரசாங்கம் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உத்திரவை வாப்பஸ் பெருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government have told Collectors that they could take action only in cases wherein, according to the legal opinion obtained by the Government, such stay-in-strikes constitute criminal trespass.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The question of legality or otherwise has to be decided very often by tribunals. Now, inasmuch as the action of the tribunal is judicial or quasi-judicial, was it proper on the part of the Government to issue such a circular which in fact interferes with the jurisdiction of the tribunal? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of interfering with the jurisdiction of the tribunal or any other court. I may tell the hon. Member that the Government have also got the responsibility of maintaining law and order.”

* 530 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ I do not put the question.”

MR. SPEAKER :—“ Question No. 531.”

Grant of pattas to Harijans cultivating poramboke lands in Vriddhachalam taluk.

* 531 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many Harijans, who have been cultivating waste poramboke lands in Vriddhachalam taluk for the past 25 years have not been granted pattas and why?

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“The information is not available with the Government as the connected village accounts are not retained for 25 years. If specific instances are brought to the notice of the Government, they will be examined.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகியிருக்கிறது. சென்ற 25 வருட காலமாய் இவர்களுக்கு இந்த நிலங்களைக் கொடுக்காததனால், இனிமேலாகிலும் நில விவரங்களை நல்ல முறையில் கணக்கிட்டு 1955-ம் ஆண்டு முடிவதற்குள் கலெக்டர் பட்டா வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“The Government are taking every step to implement the scheme of assignment of lands. As regards the particular question put by the hon. Member, in one village alone—Aziznagar—as many as 140 persons have been assigned lands. People who have got lands go on selling them or transferring the patta. This question has to be examined, as the benefit does not really go to persons whom the lands are intended to benefit. That fact has to be borne in mind.”

11-40 a.m. SRI V. R. NAGARAJAN :—“In view of this particular instance and in view of the general trouble in the State and particularly in this district, may I suggest to the Government for their consideration whether in the land census they are now taking, they cannot also prepare a list of cultivable waste poramboke lands and think of assigning them to the really deserving Harijans and other Backward Class people and the landless poor? May I also suggest to Government to speed up the matter to avoid further troubles in the matter?”

MR. SPEAKER :—“It is only a request.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“Sir, the bottle neck now is lack of sufficient machinery. Government have decided to provide the machinery and as soon as that is ready, lands would be assigned much more quickly.”

SRI A. RATNAM :—“அஜீஸ் நகரத்திலுள்ள நிலங்கள் ஆங்கிலேயர் அரசாட்சி செய்த காலத்திலேயே லேபர் டிபார்ட்மெண்டால் கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்னவென்றால் கடலூர் கலெக்டர் ஆபீஸில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கும் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அனுபவத்திலுள்ள நிலங்களையாவது உடனடியாகப் பட்டா செய்வதற்கு உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்குமா என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்கின்றேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“Yes, Sir. I have repeatedly said that I propose to pay particular attention to this matter.”

SRI M. PALANIYANDI :—“மாகாணம் பூராவிலும்”

MR. SPEAKER :—“The question is about Vriddhachalam taluk.”

[7th February 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—“தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் விருதாசலம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட பல இடங்களில் எல்லா நிலங்களை யும், ஏரி பொரம்போக்கு, ரோடு பொரம்போக்கு என்று குறிக்கப்பட்டு அதற்கு சர்வே நம்பர்களும் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் பல ஆண்டுகளாக உழவு செய்து வந்தாலும், அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்காமல் போனாலும்கூட கவலை இல்லை. ஆனால் மேற்கொண்டு ஆண்டுதோறும் தெண்ட வரி என் போடுகிறார்கள்? அதை நிறுத்துவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு பிறப்பிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“Sir, just as people are anxious to eat the forbidden fruit, here also people who want lands want objectionable lands, such as channel, tank and spring poramboke. That is the difficulty.”

SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR :—“திருப்பத்தூர் தாலுகாவில்”

MR. SPEAKER :—“This question is about Vriddhachalam; let the hon. Member give notice of another question about Tiruppattur.”

SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR :—“ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பதில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் அதே போல் நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member give notice of another question.”

Construction of a permanent building for the Payyoli Railway Station, North Malabar.

* 532 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any information from the Central Government regarding the construction of the Payyoli Railway Station building in North Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir.”

“It has since been ascertained from the Southern Railway Administration that an estimate for Rs. 1,65,316 for the construction of a permanent station building at Payyoli with adequate waiting accommodation, booking facilities and a raised platform has been sanctioned and that the work is in progress.”

* 533 and 534 Q.—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We can take up questions Nos. 533 and 534 together, Sir.”

Leasing out of lands in Koothali Estate, Malabar.

* 533 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have now any scheme to lease lands comprised in Koothali Estate, Malabar?

[7th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No. An extent of 7,600 acres of surveyed lands are already held by tenants either under *marupals* executed in favour of the late *sthanis* or under indentures granted for terms of five years, by the Collector of Malabar. The lands in Vallapetta Malavaram are already being leased out annually to cultivators.”

* 534 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations directly and also through the Collector of Malabar on behalf of 32 tenants in Koothali Estate, North Malabar, that they be given on lease the lands in their possession ordered to be surrendered by the Tellicherry Sub-Court in O.S. No. 43 of 1954; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes. The suit number is O.S. No. 43 of 1951.

“(b) The matter is under the consideration of the Government. I may also inform hon. Members that a Member of the Board of Revenue has been asked to go into the whole matter and submit his report. Government will be taking decisions on the basis of that report as soon as it is received.”

Training Centres for Village Guides and Gramasevaks.

* 535 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of centres set up for training Gramasevaks; and

(b) the financial assistance received from the Central Government so far towards the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Eight—There are two Extension Training Centres for training Village Guides and six Gramasevak Training Centres for training Gramasevaks—in all, eight—in this State.

“(b) Extension Training Centres (2)—

	RS.	A.	P.
From Government of India	...	53,421	2 3
From Ford Foundation	...	70,797	9 6

1,24,218 11 9 ”

SRI A. RATNAM:—“கிராம சேவகர்களுடைய வேலை என்ன? இந்த திட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஆண்டு காலமாக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதில் கிராம சேவகர்கள் வேலை ஒன்றும் செய்யாது உணர்விட்டு உலாவி வருகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்கு தெரியுமா? அவர்களைக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?”

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I totally repudiate the insinuation made by the hon. Member that these candidates who are trained for village work are simply eating and spending their time idly. If the hon. Member wants to know details about the time-table of work carried out in these institutes he might give notice of a separate question.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Are the Gramasevikas related to Gramasevaks, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The hon. Member need not very much concern himself about this. Of course there are women sevaks and men sevaks.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Do Government provide employment for the trainees who got out of these centres?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Of course, we do not spend money on these trainees for nothing. We do need lots of village level workers for carrying out our Rural Development Works. As soon as the training is over, these trainees are taken for rural development work.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“May I know, Sir, whether in the matter of recruitment of candidates for training as Gram-sevaks preference is given to people coming from villages and those belonging to Harijan community and Backward Classes?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir. Applications are called for and applicants are interviewed by a Committee constituted by the Government for various regions. They do take into account all these considerations.”

SRI A. RATNAM:—“கடலூர் தாலுக்கா Block Development Committee-யில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். இரண்டு மூன்று கூட்டங்களில் கிராம சேவகர்கள் என்ன என்ன வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் சும்மா சாப்பிட்டுவிட்டு சுற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில்தான் இக் கேள்வி எழுந்தது. எனவே இது விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் போதிய கவனம் செலுத்துவார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the previous comments of the hon. Member related to the training that is being given at these centres and now the hon. Member refers to the work of certain village level workers who have already been employed. If he has got any specific complaints to make against the workers or the officers, he can bring them to my notice. I will look into them. But I do not think any useful purpose would be served by mixing up one with the other.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Sir, may I know from the Hon. Minister whether the committee intended to select these candidates consists of Members belonging to the Harijan community and Backward Class communities?”

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Is it not a fact, Sir, that very poor representation is given to Harijans in the matter of recruitment of Gramsevakas? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I can assure the hon. Member that if candidates are forthcoming, I think more than adequate representation will be given to them.”

Construction of a road from Pookottoor to Manjeri in Ernad taluk.

* 536 Q.—SRI K. M. SEETHI SAHIB: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) why the work of the new road from Pookottoor to Manjeri in Ernad taluk is left incomplete;

(b) the present stage of the work; and

(c) when it is likely to be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) There is no proposal to form a new road from Pookottoor to Manjeri.

“ (b) & (c) Does not arise.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ May I know, Sir, whether the work of laying the road was actually commenced and left incomplete at one stage? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no road. There is only a pathway. There is no need to metal the footpath.”

Construction of a canal on the right side of Malampuzha Reservoir.

* 537 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 166 (starred) given on 15th March 1954 whether the Government have taken a final decision regarding the claims of the cultivators of the right bank of the Malampuzha Reservoir for irrigation facilities?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The construction of a canal on the right side at a cost of Rs. 75 lakhs to benefit about six thousand acres of land will be approved by the Government shortly.”

7th February 1955]

Development of iron-ores and bauxite deposits in Salem district.

* 538 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether a petition was presented to the Hon. the Minister for Public Works on 31st May 1954 at Salem by the District Planning Association of Salem to extract iron and high grade bauxite from ores in the Salem district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. The Government have, however, addressed the Planning Commission for the inclusion of the development of Salem iron-ores and Shevaroy bauxite deposits in the Second Five-Year Plan and their reaction is awaited.”

Puthupariyaram Board Elementary School, South Malabar.

* 539 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Puthupariyaram Board Elementary School, Palghat taluk, South Malabar, has accommodation, equipment and furniture according to requirement of the rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Accommodation in the school is just sufficient but the school lacks equipment and furniture. Steps are being taken to provide the school with equipment, furniture and also additional accommodation as early as possible.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Are there sufficient number of children in the school? ” 11-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This question relates to a school in Malabar.”

Rural dispensary at Kavindapadi, Coimbatore district.

* 540 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of villages that are expected to be served by the rural dispensary at Kavindapadi, Coimbatore district; and

(b) the daily average number of patients who get treatment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) All villages within a radius of five miles of the dispensary, numbering 25.

“ (b) The daily average for the last four years is as follows :—

1951—73	1953—99
1952—76	1954—114.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பவானி தாலுக்காவில் 'ஹெட்கோட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி' ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் தாலுக்கா ஹெட்கோட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிபோல் அங்கு அநேகம் நோயாளிகள்

[7th February 1955]

வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு கொடுக்கிற பிரகாரம் அதற்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் grant கொடுப்பதில்லை. அதனால் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். அதை தளவுக்கா ஹெர் கோட்டஸ் ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் என்னடிய நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This is a rural dispensary and it is one of the best dispensaries in the district. Any rural dispensary which is working well should be encouraged to continue as such.”

Representations from the All-India Petroleum Workers' Federation.

* 541 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the All-India Petroleum Workers' Federation, Madras, regarding the grievances of the clerks and the workers of four oil companies and the companies' policy of “ No recognition and no negotiation ” pursued towards the Federation; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Certain representations were received from the All-India Petroleum Workers' Federation regarding the suspension of some workers from the Standard Vacuum Oil Company and Caltex (India), Limited, Madras. No representation has been received from the Federation on the alleged policy of ‘ No recognition and no negotiation ’.

“ (b) The Government decided that there were not sufficient grounds to take any action against the managements concerned.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில் ஸ்தாபனங்கள் கவர்ன்மெண்டாரால் அங்கீகரிக்கப்படாமல் கெட்டிலித்தன. எனவே அரசாங்கத்தார் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா யூனியன்களையும் மாடுனேஜ்மெண்டார் அங்கீகரிக்கும்படி . . . ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் ஜெனரல் கேள்வியாக மொடலேண்டும்.”

SRI A. RATNAM :—“ அந்த குமாஸ்தாக்கள் தொழிலாளர்களுடைய விஷயங்களைப்பற்றி மனுக்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை எந்த அளவிற்கு என்ன கேட்டார்கள். அவைகள் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை ? அந்த மனுக்களின் பேரில் அரசாங்கம் எதாவதும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Two issues were raised by the Workers' Union. One was the suspension of six workers and the other was the dismissal of 23 workers. The management approached the Labour Appellate Tribunal before whom the matter was pending for permission to dismiss the workers and the Labour Appellate Tribunal refused to give the permission asked for and directed the management to reinstate these workers with

7th February 1955]

back wages. The management have since reinstated them and, therefore, there is nothing for the Government to intervene in the matter. Regarding the dismissal of 23 workers, again the Industrial Tribunal was asked for permission to dismiss them but the Tribunal refused them permission and the management has since appealed to the Labour Appellate Tribunal. In these circumstances, there is nothing for the Government to do in the matter.

“ As regards the question of recognition of Unions, the Government have examined the matter and have come to the conclusion that this is not an issue which can come within the meaning of the provisions of the Industrial Disputes Act.”

Construction of Cannanore-Kozhikode trunk road.

* 542 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the expenses incurred for the construction of the new Cannanore-Kozhikode trunk road on the borders of Mahe;

(b) whether the old road is still closed to through traffic even after the changed set-up in Mahe; and

(c) whether there is any proposal to keep open the new railway bridge for traffic throughout day and night in the near future?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Rs. 2.30 lakhs has been met so far.

“ (b) No, Sir.

“ (c) Yes, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ May I know whether compensation was paid to the landholders for the loss of land and the improvements thereon incurred by them due to land acquisition for the construction of the road? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have no information on hand about the acquisition proceedings. If the hon. Member puts a separate question I shall answer it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister has replied to clause (b) that the old road is still not closed. As a matter of fact, it is not open to traffic even now and the traffic is diverted through the new road? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Chief Engineer (Highways) has reported that the old road is now open for traffic but that the public service vehicles do not pass through Mahe. He has also reported that the public service vehicles are still passing through the diversion route only and that this may be due to the fact that there are prohibition chowkies on either side of Mahe.”

[7th February 1955]

Grant to a beggar home by the Kozhikode Municipality.

* 543 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Kozhikode Municipality, Malabar, proposed to give a grant of Rs. 1,000 per mensem to a beggar home; and

(b) whether the proposal was vetoed by the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) & (b) Yes, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“When the tackling of the beggar problem is taken up at the Governmental level, they shirk their responsibility by saying that it is more or less the function of local bodies and when local bodies want to give some help, the Government refuse the grant to them. May I request the Government to import more sympathy and humanity in tackling the beggar problem?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The Government are already tackling the beggar problem. The financial position of the Kozhikode Municipality is such that it is not permissible for them to start a beggar home.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“The beggar problem is very acute in the Kozhikode Municipality and the Government are adopting a dog-in-the-manger policy with regard to the solution of the beggar problem. When the Municipality has come forward to solve it, the Government have imposed some impossible conditions and have refused permission for the municipality to run a beggar home. Will the Government, in the light of these facts, reconsider the whole matter?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The beggar problem is a very great problem. Considering the financial position of the Municipality, the Government have suggested to them not to take up the matter now.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“When the Government shove the responsibility of tackling the beggar problem on to the local bodies, will they at the same time ask them to set apart at least a portion of the municipality's or local body's income for this particular purpose and see that it is properly utilized?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“Whenever funds permit, such a municipality is permitted to take up such works.”

Inclusion of certain villages in Chirakkal taluk, Malabar, under the National Extension Service.

* 544 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to include Cherukunnu, Erinavu and Kannapuram amsams in Chirakkal taluk, Malabar, under the National Extension Service?

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The three villages situated in Madayi firka have been included under the National Extension Service with effect from the 2nd October 1954.”

Disqualification of a candidate for the post of village officer in Chirakkal taluk, Malabar.

* 545 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any Government Order or other directive disqualifying a candidate for the post of village officer in Chirakkal taluk, Malabar district, if any member of his family has taken part in political activities?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“No, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“In 1954, one Koman Nambiar applied for this post but his application was rejected by the Revenue Divisional Officer or the officer concerned on the ground that he belonged to a family of political agitators who had taken part in the National Movement in 1940. Although he is otherwise qualified, he cannot apply for the job. The whole family has been disqualified by the order of that officer. I have got a copy of that order before me. Against such an order, Sri Koman Nambiar has appealed to the Government and may I know whether the Government have received it? Also the matter has been represented to the Hon. the Minister for Revenue by my hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar. May I know what action has been taken by the Government in the matter?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The question relates to the order passed in 1940. Now there is no Boards Standing Order or Government Order prohibiting the appointment of persons connected with political movement.”

Supply of anti-biotic drugs and P.A.S. to Government Hospitals.

* 546 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether anti-biotic drugs and P.A.S. are supplied by Government to all Government Hospitals; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Does not arise.”

Schemes under Local Development Works Programme in Malabar.

* 547 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many schemes in Malabar have been sanctioned under Local Development Works; and

(b) how far they have progressed?

[7th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) One hundred and seventeen schemes were sanctioned in Malabar district under the Local Development Works programme.

“(b) Six works have been completed and 32 are in progress. The remaining works are pending entrustment to the Local Committees for execution. Some of the works could not be carried out earlier due to rain.”

Increase of bus-fare in the City.

* 548 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the bus-fare has been increased consequent on the recent changes of places of sign boards of bus stoppings on the roads in the City of Madras?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The answer is in the negative.”

Construction of a bridge across the Kuvatti stream in South Kanara district.

* 549 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge for the Kuvatti stream on the Nileshwar-Maloth road in South Kanara district; and

(b) if so, when the work is likely to be commenced?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

A list of works executed by the City Improvement Trust.

* 550 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the construction work and improvements made by the City Improvement Trust since its inception?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A list^a of the construction work and improvements made by the City Improvement Trust since its inception is placed on the table of the House.”

Implementation of the award of the Industrial Tribunal in the dispute between workers and management of the Central Talkies, Mangalore.

* 551 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the employees of the Central Talkies, Mangalore, approached the Government for the implementation of the award given by the Industrial Tribunal on 12th April 1952;

^a Printed as Appendix I on page 58 infra.

[7th February 1955]

(b) what was the award; and

(c) what steps the Government have taken to help the implementation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The award was in terms of the compromise reached between the parties as set out in the paper^a placed on the table of the House.

“(c) On the 8th July 1954, the Government ordered the recovery of amounts due to nine workers of Central Talkies who filed their claims. The Collector of South Kanara reported subsequently that the amounts due to the nine workers of the Central Talkies totalling Rs. 1,980 have been paid by the Proprietor to the workers.”

UNSTARRED QUESTIONS.

Supply of mid-day meals to Harijan pupils.

32 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount proposed to be spent for providing mid-day meals to Harijan pupils in 1954-55 in each district; and

(b) to how many pupils in each district?

A.—(a) & (b) A statement^b is placed on the table of the House.

Drinking water-wells for Harijans in Coimbatore district.

33 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount sanctioned for digging drinking water wells for Harijans by the District Harijan Welfare Department, Coimbatore, in the year 1953-54;

(b) the amount actually spent on that account;

(c) the amount allotted for the above purpose in the year 1954-55;

(d) how much amount has been spent so far; and

(e) the number of new wells dug during the year 1953-54 and the number of old wells repaired?

A.—(a) Rs. 4,550.

(b) Rs. 3,899.

(c) Rs. 4,100.

(d) Rs. 158.

(e) New well dug—1.

Old wells repaired—2.

^a Printed as Appendix II on page 59 infra.

^b Printed as Appendix III on page 60 infra.

[7th February 1955]

Employment of Harijans in the Harijan Welfare Department.

34 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total strength of the staff employed in the offices of the Director of Harijan Welfare and District Harijan Welfare Officers in the State; and

(b) the number of them belonging to Backward Classes and Harijan Communities?

A.—(a) 245.

(b) Backward Classes—71; Harijans—30.

Number of District Welfare Officers and mid-day meals contractors belonging to the Harijan community.

35 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state how many Harijans are District Harijan Welfare officers and mid-day meals contractors in each district, districtwar?

A.—None of the present District Harijan Welfare officers is a Harijan. The number of mid-day meals contractors from the Harijan community is given in the statement below:—

District.	Number of Harijans as mid-day meals contractors.
South Kanara	12
Madurai	12
South Arcot	173
Tirunelveli	12
The Nilgiris	...
North Arcot	147
Ramanathapuram	10
Malabar	15
Salem	16
Tiruchirappalli	120
Chingleput	112
Coimbatore	9
Tanjore	146
Madras	5
Total	789

Installation of radio sets in South Arcot district.

36 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many radio sets were installed in each taluk in South Arcot district;

[7th February 1955]

(b) the location of these sets;

(c) whether the Seppakkam Panchayat Board has remitted money for the installation of a radio set in Seppakkam village; and

(d) if so, when it will be installed?

A.—(a) The particulars as on 1st December 1954 relating to Community Receiver sets installed in each of the taluks of the South Arcot district are annexed *.

(b) The particulars of location of these sets as on 1st December 1954 and annexed *.

(c) The Seppakkam Panchayat remitted a sum of Rs. 750.

(d) A radio was installed on 20th November 1954.

Assignment of cultivable waste lands to the landless poor in South Arcot district.

37 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps for the assignment of cultivable waste lands in the South Arcot district to the landless poor in that district;

(b) whether any separate staff has been appointed to take up the work of assignment;

(c) the extent of land available for cultivation and the extent of land unfit for cultivation in the district at present; and

(d) the extent of land fit for cultivation under Sivoijama (unauthorized) cultivation?

A.—(a) & (b) Yes.

(c) Extent of land available for cultivation—94,908 acres.
Extent of land unfit for cultivation—306,975 acres.

(d) 49,476 acres.

Refund of deposit for temporary electric supply.

38 Q.—SRI D. K. RAJU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any maximum time-limit is allowed to the executive staff of the Electricity department to provide temporary electric supply to the applicants;

(b) if so, what the limit is;

(c) whether there is any time-limit to refund the deposit amount back to the consumer, after disconnecting the temporary supply;

[7th February 1955]

(d) the total amount held by the Government pending refund of temporary connection deposit amounts after disconnecting service from 1950; and

(e) since how long the deposit amounts have been pending with the Government after disconnection?

A.—(a) & (b) No time-limit has been fixed in the Electricity department for complying with the request of parties for temporary supplies but action is taken to comply with such requests as quickly as possible.

(c) The deposits in the case of temporary electric supplies are ordinarily to be adjusted within fourteen days from the date of disconnection of such services. However in actual practice, this period has been found to be too short and the field staff of the Electricity department have been recently instructed to adjust the deposits within a month from the date of disconnection of services.

(d) Out of the deposit amounts paid during the period 1st April 1950 to 1st September 1954, a sum of Rs. 94,317 is pending adjustment.

(e) The amounts have been pending adjustment for periods ranging from three weeks to three years and four months.

Grant of loan to private soap factories.

39 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have given any loan to soap factories managed by private agencies; and

(b) if so, their names and the amount given to each agency during the period from 1950 to 1954 up to date?

A.—(a) Yes.

(b) The information is furnished below:—

Name of company.	Amount given. RS.
(1) The Techno Chemicals, Limited, Kozhikode, Malabar district	1,00,000
(2) The Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi	50,000

Opening of new schools to provide employment for the educated unemployed.

40 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many new schools, in each district of the State, have been opened or are proposed to be opened under the scheme sponsored by the Government of India for providing employment to the educated unemployed;

7th February 1955]

(b) the procedure followed in selecting such schools;

(c) who makes the appointment of teachers; and

(d) how many of those appointed are graduates?

A.—(a) The allotment of schools made to the various districts are as follows:—

Name of the district.	Number of schools allotted.
1 Chingleput	143
2 South Arcot	236
3 Tanjore	196
4 Madurai	226
5 Ramanathapuram	229
6 Tirunelveli	47
7 North Arcot	218
8 Salem	633
9 Coimbatore	326
10 Tiruchirappalli	312
11 The Nilgiris	1
12 Malabar	90
13 South Kanara	143
Total	2,800

(b) Under the scheme, schools are opened only in school-less centres in rural areas with a population of 500 and above. In the matter of opening schools priority would be given to school-less centres with larger population. The allotment of schools to the various districts was made on the basis of the school-less centres in each district. A school-less centre having a population of over 500 should not have a school within a radius of one mile to get entitled for a school under this scheme.

(c) The district board is the appointing authority. The district boards call for lists of suitable candidates from the Employment Exchanges and make the selection.

(d) The information is not available at present. It can be furnished only after all the schools are opened.

Communal lands in South Kanara district.

41 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of communal lands talukwar, in South Kanara district?

[7th February 1955]

A.—The particulars regarding the extent of communal lands in the South Kanara district are given below :—

	ACS.
1 Mangalore taluk	1,950.00
2 Puttur taluk	2,100.02
3 Belthangady taluk	559.44
4 Kasaragod taluk	12,028.78
5 Udipi taluk	1,425.70
6 Karkal taluk	2,215.26
7 Coondapur taluk	384.45
8 Hosdrug sub-taluk	1,008.12

Motor accidents on the Cannanore-Baliapatam main road.

42 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many motor accidents took place on the Cannanore-Baliapatam main road during 1951-54; and

(b) how many cases were charged by the Police?

A.—(a) Ten.

(b) Five.

Demands of the Madras Provincial Highways Maistries' Association.

43 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have considered the memorandum submitted by the Madras Provincial Highways Maistries' Association to the Government in July 1951 through a deputation led by Sri K. Kamaraj Nadar;

(b) if so, what their demands were; and

(c) how many and what demands have been conceded?

A.—(a) A copy of the memorandum was received by the Government and the requests therein were considered.

(b) The requests of the Association were—

(1) Change of designation of "Road maistries" into "Road Inspectors".

(2) Retention of maistries as a permanent cadre of the Highways department, i.e., regularization of their services.

(3) Grant of graded system of pay and time-scale of increment to the maistries.

[7th February 1955]

(4) Grant of leave benefits.

(5) Grant of cycle allowance.

(c) Orders complying with the request for change in the designation of "Road Maistries" to "Road Inspectors" were recently issued. The other requests, which are connected with the question of provincialization or regularization of the services of the maistries, will be considered along with that question, which is under examination.

Cement factories in the State.

44 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cement factories in Madras State;

(b) the total production for the year ended 31st December 1953; and

(c) the total number of men employed in each factory?

A.—(a) There are three cement factories in this State, one at Madukkarai (Coimbatore district), one at Dalmiapuram (Tiruchirappalli district) and the third at Thalaiyuthu (Tirunelveli district).

(b) & (c) The total quantity of production and the average number of persons employed each day in the factories for the year ended 31st December 1953 are as follows :—

Name of the factory.	Total production.	Average number of persons employed.	
		Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)
	TONS.		
Madukkarai ..	232,723	736	22
Dalmiapuram ..	220,256	1,108	Nil.
Thalaiyuthu ..	89,107	492	Nil.
Total ..	542,086		

The Soviet Cultural Delegation.

45 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government sought the co-operation of individual artists, music sabhas, and dramatic associations and kazhagams in regard to the reception accorded to the Soviet Cultural Delegation during their visit to the City of Madras in 1953; and

(b) if so, names of the individuals and organizations which participated in this reception?

A.—(a) On the request of Srimathi Rajkumari Amrit Kaur, Chairman of the Central Committee, the Governor of Madras constituted a Regional Committee for Madras

[7th February 1955]

with Sri M. Bhaktavatsalam as Chairman, Srimathi Tara Cherian, Secretary and eighteen other members to look after the Soviet Cultural Delegation. All arrangements connected with reception, boarding, lodging, arrangements for performances, etc., were made by that Regional Committee.

(b) Does not arise.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*

(1) ALLEGED MURDER OF A COMMUNIST WORKER BY WORKERS OF THE ANTI-COMMUNIST FRONT IN NORTH MALABAR.

12 noon. MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of an adjournment motion which reads as follows :—

‘ This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the cold-blooded and deliberate murder in broad day light of Sree Unnarakutty, a Communist worker and Kisan leader, on 31st January 1954, by workers of Anti-Communist Front instigated by Nalupurayil Kunhi Raman Vaidyar, a big landlord and notorious oppressor of the people, in the bazaar at Atholi, Kurumbranad taluk, North Malabar, as a result of the callous indifference of the Police authorities in Malabar and also as a result of the policy of the Government in encouraging the violent anti-people activities of the Anti-Communist Front in Malabar resulting in this murder which causes great anxiety in the mind of the general public in the district.’

“ The adjournment motion is in regard to a murder case. I cannot understand how the Government are responsible for this. Instead of ruling it out of order, I would like to advise the hon. Member to put a short notice question or, if the matter is not *sub judice*, and if the hon. Member wants a half hour debate, I have no objection to it.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு சாதாரண கொலை சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்திருந்தால் பிரச்சனை வேறு. ஆனால் திட்டவட்டமாக கம்யூனிஸ்டு எதிர்ப்பு முன்னணி என்று ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரியாக கம்யூனிஸ்டு ஊழியர்களை தாக்கி வருகிறார்கள். திட்டம் போட்டே ‘கம்யூனிஸ்டுகளை தாக்க வேண்டும், கொலை செய்யவேண்டு’ மென்று பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது ஸ்தலப் போலீஸார்கள் அவர்களைத் தடுப்பது கிடையாது. பட்டப் பகலில் நடந்தெடுத்தெருவில் கம்யூனிஸ்டு ஊழியர்கள் அவர்களால் வெட்டப்படுகிறார்கள். வெட்டி தண்டாடப்படுகிறார்கள். அதில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இன்னமும் சுதந்திரமாக தெருவில் திரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் போலீஸார்கள் சும்மா இருக்கிற ஒரு காரணத்தினால் இந்தக் காரியங்கள் சர்க்காரின் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாகவே இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் தான் ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Minister for Finance wants to say something. I will give my ruling afterwards.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Communist Party has unfortunately made this a political issue. When a murderer is a member of the Communist Party, then also it is given added importance. So also, when a Communist Party member is murdered, it is also given added importance. Unfortunately,

[7th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

as a Government, we have to be impartial and things will have to take their own course. Therefore, where a murder is involved, it is better that the investigation is allowed to go on in its own way, and, if there is anything wrong, it can be brought to the notice of the Government later on. If, even at the stage of investigation, certain allegations are made on the floor of the Assembly, I am afraid, it will prejudice the investigation itself. I would therefore request the hon. Member not to press this motion at all.”

MR. SPEAKER :—“ Apart from this, I am not going to have a debate on this matter. I have already given my advice to the hon. Member. I would like to know whether he is pressing the motion or not.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As the Hon. the Speaker has said that he will allow a short notice question and a half-hour debate on this subject, I will accept his advice.”

MR. SPEAKER :—“ It is not so. It cannot be done if the matter is *sub judice*.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, it has not yet come up before the court.”

MR. SPEAKER :—“ Therefore, instead of going into the merits of the case, let the hon. Member give notice of a short notice question.”

The motion was not pressed.

(2) RETRENCHMENT OF WORKERS IN THE NEYVELY PROJECT.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, has also given notice of an adjournment motion. It reads as follows :—

‘ I beg to move that the business of the House be adjourned for the purpose of discussing the following matter of urgent public importance, namely, the action of the Government in ordering the large-scale retrenchment of workers employed in the Neyveli Project which has impeded the progress of the scheme and has led to a strike by the workers for defending their legitimate interests.’

“ I do not think this comes under adjournment motions. If the hon. Member wants to raise a debate on this matter under Rule 56 let him give notice of such a motion to the Secretary. Let us not have a discussion on this now.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I am bound to bow to your ruling. But, before you give your ruling, I would like to make the following submission.”

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஏதோ ஒரு தொழில் தகராறு இல்லை. சில தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு எடுத்துவிட்டார்கள் என்பதற்காகவும் சபை நடவடிக்கையை ஒத்திவைத்துவிட்டு இதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள வில்லை. ஆனால் சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கையே எங்களுக்கு மிகவும் கவலை கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 78 லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் நெய்வேலி திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கும்போது, அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையானது மிகவும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th February 1955]

கவலையளிப்பதாக இருக்கிறது. காலையிலே சிங்ககோகனா தொடங்கினால் விருந்து வேலையைவாட்டு நக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களான பிரச்சனை பற்றிய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி பதிலளிக்கும்போதே சர்க்காருடைய கொள்கை கவலைகூடமாக இருப்பது தெரிய வந்தது.

MR. SPEAKER :—“ நங்கள் உங்கள் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையின் மொரிட்டைப்பற்றி பேசுவதில் மறுபடியும் அதைப்பற்றி ஒரு விவாதம் இருக்க வேண்டும்.

“ If the hon. Member wants to go into the merits of the case, I think it would come under Rule 56. If the hon. Member wants to have a debate on this subject, it would be much better to have a regular debate on it and for that he would have to change the wording of the motion.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ அந்த விதிப்படி ஒரு மணி நேரம் கிடைத்தாலும் அது போதாது என்று நான் கருதுகின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Then, we shall have to change the rules. I suppose the hon. Member is not pressing his motion.”

The motion was not pressed.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following message, dated 1st December 1954, from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clause (1) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend the introduction in the Legislative Assembly of the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954.”

V.—BUSINESS OF THE HOUSE *RE* SITTINGS OF THE PRESENT SESSION.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இன்று தான் முதல் நாள். இன்னும் எத்தனை நாட்கள் வரை இந்தச் சபை நடைபெறும்? எத்தனை மசோதாக்கள் சபை முன்பு வர இருக்கின்றன என்று சர்க்கார் கட்சித் தலைவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as far as to-day is concerned, it is proposed to sit only in the forenoon. There will not be any sitting in the afternoon. As regards the 7th February 1955, that is, the day after tomorrow, as many of the hon. Members including the Hon. the Speaker have to attend the Silver Jubilee Celebration of the Annamalai University, it is proposed not to have any sitting that day. On the 10th, which will ordinarily be a non-official day, it is proposed in consultation with Leaders of other Parties, to convert it into an official day and transact official business. As soon as this small Bill, the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, which is the next item on the Agenda is over, we will take up the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, and to-day and to-morrow will be devoted for the general discussion of the Bill and on the 10th, clause by clause consideration of the Bill will be taken up. Soon after the disposal of this Bill, we will have to take up the Plantations Agricultural Income-tax Bill. After this, I think there will be sufficient time for us to consider what other Bills can be taken up later on.”

7th February 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, hon. Members from the mufassal are very anxious to know what has happened to the Moratorium Bill.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, a Bill has been formulated and we have to get the concurrence of the Government of India for it and we are expecting their concurrence at any moment. As soon as it is received, the Bill will be published and it will be given top priority.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ நான் கேட்க விரும்பியதை நண்பர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் கேட்டு விட்டார்கள்.”

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras City Municipal (Amendment) Bill*, 1955 and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

“ The Statement of Objects and Reasons explains why this amendment has been proposed. Section 344 of the Madras City Municipal Act merely gives power to prescribe the manner in which the Corporation shall enforce vaccination. No rules can be framed under that section in respect of persons for whom and the extent to which vaccination can be made compulsory. Under section 300 of the Madras District Municipalities Act and section 137 of the Madras District Boards Act, rules can be framed in respect of persons for whom and the extent to which vaccination can be made compulsory. Exemption can, therefore, be provided for by rules made under these provisions in the case of areas other than Madras City. It is therefore proposed to amend section 344 of the Madras City Municipal Act, so as to bring it into line with section 300 of the Madras District Municipalities Act and section 137 of the Madras District Boards Act, so that it may be possible to frame rules under this provision in regard to vaccination and re-vaccination in the city of Madras providing scope for the grant of exemption from vaccination to the conscientious objectors to vaccination.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration.’”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, I have given notice of an amendment, but it has not been circulated here.”

MR. SPEAKER :—“ It has already been circulated. Please see ‘ Amendments—List No. 1 ’.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, I move—

‘ That the Bill be taken into consideration this day three months.’”

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 19th January 1955.

12-10
p.m.

[7th February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ I second the amendment, Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, on a point of information. Usually, the practice is—and Government Members have also given such an assurance—that whenever a section of an old Act is sought to be amended, that section as proposed to be amended together with the original section would be circulated. But I find here in this case that the original section of the Act sought to be amended has not been circulated. May I know the reasons, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ It has been circulated already.”

(A printed copy of the original section was handed over to the hon. Member.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ It has been circulated only to-day.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை முனிசிபல் சட்டத்தைத் திருத்தி வதற்காக ஒரு திருத்த மசோதாவை சபையின் முன்பாக கொண்டுவந்து அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் நோக்கம், இந்த மசோதாவை மூன்று மாதம் கழித்துப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்பதும், அதற்குள் ஆட்சியாளர் சிந்திக்கலாமென்பதும் ஆகும்.”

“ சென்னை நகரத்தில் சுமார் 15 லட்சம் ஜனங்கள் வசித்துக்கொண்டிருப்பதோடு, கிராமப்புரங்களிலிருந்தும் சென்னை நகரத்திற்கு ஜனங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுப்புரங்களில் ஜனங்கள் ஓரளவு பாவலாகவும் ஆனால், சென்னை நகரத்தில் ஜனங்கள் மிகவும் நெருக்கமாகவும் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நகரத்திலுள்ள மக்களின் சுகாதாரத்தில் அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படியில்லாமல் 1919-வது வருஷத்திய சென்னை முனிசிபல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு திருத்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஒருநிலை பணக்காரர்களையும் வசதியுள்ளவர்களையும் அம்மை குத்திக்கொள்வதிலிருந்து விலக்கிப்பதற்காகத்தான். ஏன் பணக்காரர்கள் மட்டும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கிக்கப்பட வேண்டும்? இந்த ராஜ்யத்தில் பணக்காரர்களுக்கு ஒரு சட்டம், ஏழை மக்களுக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருப்பது நியாயமா என்பதை அரசியலார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.”

“ சென்னை நகரம் மிக நெருக்கடியான ஒரு நகரமாகும். ஒரு வீட்டில் அனேக குடும்பங்கள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரத்திலுள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதிகளை கார்ப்பரேஷன் செய்துகொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் வீடு கிடைக்காமல் நடைபாதைகளிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் வாழ்க்கை நடத்தும் காட்சிகளை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தமாதிரி நெருக்கடியான ஒரு நகரத்தில் மக்களின் சுகாதாரம் மிக முக்கியமானது. ஆகவே, பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் அம்மை குத்திக்கொள்வதிலிருந்து விலக்கிப்பது வீட்டுக் கொடுக்க முடியாத காரியம். எனவேதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருக்கிறேன்.”

“ நாட்டுப்புறங்களிலும், முனிசிபல் பிரதேசங்களிலும், இடம் விசாலமாக இருப்பதால் அங்கு ஜனங்கள் ஓரளவு சுகாதாரமாக வசிப்பதற்கேற்ற வசதி இருக்கும். அங்கு மக்களுடைய சுகாதாரத்தை நகராட்சி மன்றங்கள் ஒருவாறு பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஜனங்கள் மிக நெருக்கடியாக வசிக்கும் சென்னை நகரத்தில், குறிப்பாக லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த நகரத்தில் ஒரு

[7th February 1955] [Sri A. Ratnam]

சிலருக்கு மட்டும் ஏதோ சௌகரியம் செய்ய சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கோருவது மிகவும் அபாயகரமானது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

“ பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அயல் நாடு சென்றால் கட்டாயமாக அம்மை குத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கிறது. அதேபோல சென்னை நகரத்திலுள்ள ஏழை, பணக்காரர்கள் எல்லோரும் அம்மை குத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இவ்வரையில் இருந்துவந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது திடீரென்று இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதை நான் கண்டிப்பாக சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.”

“ என்னுடைய திருத்தம் கோருவது என்ன? இந்தத் திருத்த மசோதாவை மூன்று மாத காலம் கழித்துப் பரிசீலிக்கலாம் என்பது தான். அதற்குள் இது விஷயத்தை சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அப்படியில்லாமல் இந்தத் திருத்த மசோதாவானது உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுமென்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களை மிகஅபாயகரமான நிலைக்குக் கொண்டு போய்விடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.”

“ வைசுரி அம்மை ஏழை மக்களை மட்டும் பாதிக்காது. பணக்காரர்களையும் தான் பாதிக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், மாம்பலம், திருவல்லிக்கேணி ஆகிய இடங்களில் உள்ள மக்களைத்தான் வைசுரி, அம்மை ஆகியவை பாதித்தன. தொழிலாளர், பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் வாழும் இடங்களில் அவ்வளவாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆகவே, பணம் படைத்தவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதா இருப்பதால் நான் இதை எதிர்க்கின்றேன். இதை மூன்று மாத காலத்திற்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கோரும் என்னுடைய திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Mr. Speaker, Sir, compulsory vaccination has been in vogue not only in our country, but also in foreign countries for any number of years. I wish to know from the Hon. Minister for Health whether this has not produced any good results at all. If it has produced good results, I do not see any reason why a certain class of persons should be given exemption. But if it has not given any good results, equally there is the objection why only a particular class of persons should be given exemption and why all the people should not be given the same exemption.”

“ Sir, under these circumstances, it would be better, I think, that the matter is referred to a Select Committee or public opinion is called for as to whether the continuation of compulsory vaccination should be allowed and whether it is in the interests of the public or not. I therefore think that the Amending Bill may be deferred for a period of three months.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, large sums are being spent for vaccination with the object of preventing spread of small-pox. In this connection, I have to invite the attention of the Hon. Minister to the fact that in interior places, especially in villages inhabited by illiterate people and poor

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [7th February 1955]

people, among the many superstitions, they have one, namely, the belief in the Goddess of small-pox. People are spending lots of money, even by selling their whole properties, just to please the Goddess of small-pox. For example, here in Tamil Nad, they call the Goddess 'Ammal' while in Malabar it is called 'Mari Amma'. Thus they call Her the 'Mother'. When such is the superstition of our people, is it not the duty of the State to see that the people are given ample and adequate education on health so that their expenditure on 'Vazhipadu to the Goddess' may be prevented?

"Again, in most cases the serum that is used for vaccination is ineffective; the conservative sections of the people take advantage of this to do propaganda that this is all useless and this will only displease the Goddess and so on. Cannot the Government use some effective serum?"

"In this connection, I will be much grateful to the Hon. Minister if he would study the position in Malabar. It is not exaggeration if I say hundreds of people were attacked by small-pox—last time I said hundreds of people and the Hon. Minister repudiated that statement—but now I can assert that some hundreds of people were attacked by small-pox and tens of people died in Badagara and other places. Still no effective steps were taken to prevent this epidemic. Of course, I understand the difficulties of the Department. For example, the District Board President and the District Health Officer visited those places and they wanted to send some Inspectors immediately. But no Inspectors could be sent as there were only a few Inspectors available. Further, for these Inspectors to go into the interior villages, it will take a number of days due to lack of proper communications. Moreover, they are not given sufficient travelling allowances or remuneration so much so it is not possible for these Inspectors to reach the affected places in time. Therefore, I suggest that much propaganda should be done on health-education and efforts should be made to remove the superstition of the people as well as preventive measures are adopted.

"Another point is that Village Magistrates and some other people utilise this opportunity to exploit the poor people; they say such and such people are not vaccinated and so they should be penalised. So to avoid all these things, a sort of Village Committee in regard to these matters may be constituted. It is not my considered opinion, but it is only my suggestion to be examined."

MR. SPEAKER :—"This Bill relates to the City."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Yes, Sir, in the City also, a committee of non-officials can be constituted so that the people may be made to understand the necessity of vaccination. People generally object because they do not know the efficacy of vaccination. Thank you, Sir."

7th February 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, an apprehension was expressed by some members that this provision for exemption of conscientious objectors may be taken as an excuse for large-scale evasion. If the Hon. Minister for Health will give us an idea as to how this provision for exemption has worked so far and whether there has been any large-scale evasion, it will set at rest the apprehension that was expressed. We are not wanting in good laws. As a member who spoke previously remarked, the laws that are there are not properly enforced as in the case of Malabar where in one place alone, namely Badagara, the death roll due to small-pox has gone beyond the three digit figure. When small-pox was in an epidemic form in a big town in Malabar, there was only one lady vaccinator to cope with the situation. The hands employed were few and even their work was hampered for want of adequate supply of lymph. I request the Hon. Minister to give us an idea of the working of the provision for exemption of conscientious objectors and the approximate number of exemptions given so far."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அம்மை குத்துவது தங்கள் மனசாக்கிக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று சொல் கிறவர்களுக்கும், தங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்று சொல்கிறவர்களுக்கும் விதிவிலக்களிப்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியாக அம்மைக் குத்திக்கொள்வதில் நன்மை ஏற்படும் என்பதால் இப்போக்கைத் தடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தனர். அப்படி எண்ணக்கூடியவர்கள் மிகமிக குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் கிரமாதிரங்களில் லாமல் சென்னை நகரத்திலேயே பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தைப்பொறுத்தவரை அம்மை வியாதிக்காகவும் தொத்துவியாதி களுக்காகவும் ஒரே ஒரு ஆஸ்பத்திரிதான் தண்டையார்பேட்டையில் இரு க்கிறது. அம்மையோ, காலாராவோ ஏற்பட்டுவிட்டால் நோயாளிகளை இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் கொண்டுபோகிறார்கள். இங்கே அம்மைவைத்தியத் திற்கு போதிய அளவு வைத்திய வசதி இல்லாததினால், வியாதியஸ்தர் களுக்கு சரியானபடி சிகிச்சை செய்யப்படுவதில்லை. அங்குள்ள டாக்டர்கள் போதிய கவனம் செலுத்தாததின் காரணத்தினால், அனேகமாக இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு போகிறவர்கள் திரும்புவதே கிடையாது. இறந்துவிடுகிறார்கள்—ஆதலால் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு போவதற்குக்கூட பயப்படுகிறார்கள். இதே நிலைமைத்தான் ஜில்லாக்களிலும் இருந்துவருகிறது. போதிய சுகாதார வசதி இல்லாமையால் இந்த வியாதி பரவுவதற்கு எதுவாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது முக்கியமாக சென்னைப்பற்றியதாக இருக்கிறது. இதில் முக்கியமான அம்சம் எதுவும் இல்லை."

"சாதாரணமாக பள்ளிக்கூடங்களில் சிறுகுழந்தைகளுக்கு சுகாதார அதிகாரிகள் திடீரென்று சென்று அம்மைக்குத்திவிடுகிறார்கள். பெரும் பாலும் அந்தக்குழந்தைகளினுடைய தாய்மார்களுக்கு இந்த விஷயம் தெரியாததினால் அந்தக்குழந்தைகளுக்கு எண்ணத்தேய்த்து ஸ்தானம்செய் வித்து பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக குழந்தைகளுக்கு ஜலரம் வந்துவிடுகிறது. இதன் விளைவாக உபாத்தி யாயர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. பெற்றோ ர்கள் உபாத்தியாயர்களிடம் சண்டை போடுகிறார்கள். ஆகையால் குழந் தைகளுக்கும், பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அம்மைக் குத்துவதற்குமுன் அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந் திகள் முன்னதாகவே எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும். முக்கியமாக சென்னை நகரத்தில் சுகாதாரவசதியின்மையால் அம்மை, காலாராவோன்ற வியா திகள் உண்டாகின்றன. இதில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் ப்ரமோஷன் இல்லாததினால் அவர்கள் சரியாக வேலைகளை கவனிப்பதில்லை."

[7th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ இது கார்ப்பொரேஷனுடைய ஒவ்வொரு”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு சரியானபடி ப்ரமோஷன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். போதிய அளவுக்கு சிப்பந்திகளை அமர்த்தாமல் போகாமலும், அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் உயர்வு அளிக்கவேண்டும். அப்படிசெய்தால்தான் நல்ல பயன் ஏற்படும். இல்லாமல் குறைவான அளவுக்கு ஆஸ்பத்திகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், சுகாதாரத்தை செய்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எவ்விதச் சட்ட முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, social fields like marriage, health, education, etc., are dangerous fields for the legislature to make large-scale inroads and in these fields, I believe, legislation should follow to confirm established customs, habits and traditions. We have before us the experience of the introduction of compulsory primary education through legislation. The law was tried for a few years and was given up because we could not enforce it. There may not be much purpose in enforcing such laws. Laws in respect of such matters I believe, treat the symptom more than the disease. There are deep-rooted habits and age-long traditions and superstitions current in the country, and the Government should take to propaganda and education rather than to legislation. I would like to know what the Public Health Department has done to carry on propaganda among the people to make vaccination popular. I know from personal experience that, when there was a demand for vaccination, the Government were not able to meet it. In the face of these facts, I wonder why there should be any legislation at all and whether it will not be wise to defer legislation until sufficient propaganda is done among the people on the need for vaccination and the people are ready for it.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, Sir, a very curious measure has been brought before this House. On the plea that there should be equality between the town and the village, powers that are conferred by the City Municipal Act are sought to be reduced to bring them to the level of rural idiocy. That is the purport of the Bill that has been brought forward. No explanation has been given by the Minister in his speech in moving for the consideration of the Bill as to how the Government suddenly discovered the urgent need for giving exemption to conscientious objectors when for very nearly thirty years the present provision in the Act has been there. I have not heard in the City Municipal Council any demand for giving to conscientious objectors facilities which have been denied to them all these decades. If the Minister wants to treat this House with some degree of respect, he should come forward and say that there had been so many conscientious objectors, that so many were exempted, that so many were refused exemption and put in jail for not undergoing vaccination, that there were such and such a sathyagraha movement against compulsory vaccination and so on and so forth. He should say to what extent the provision in the present Act has affected not only the conscientious objectors but also the health of the State as

[7th February 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

a whole. In Madras City we are faced with the problem of over-population. The City population has increased during the last ten or fifteen years. The result is that there is acute housing shortage and increased density of population. In such cases there should be increased power for the Corporation to be able to meet any such epidemic as the spread of smallpox. Here we are told in very nice language that the Corporation shall enforce vaccination throughout the City. In fact, what will be said is that overwhelming powers have been given to the Corporation to enforce vaccination even in the case of people who raise objections. But what is actually being done is that instead of conferring additional powers on the Corporation we are reducing the power that it already has. This is the language in which the Congress Government seek to do things by saying that there is increase of power. I believe that in general conformity with the new language that the Congress is talking, namely, the Socialist pattern of administration—of course, a capitalist can support the Socialist pattern and *vice versa*—what is being done is to bring us down to the level of the rural population instead of bringing up the level of the rural people to the level of the City people. This is a retrograde measure and will affect the health of the City vitally.”

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ സർ, 12-30 p.m.
വിശ്വാസപരമായ ബോധ്യംകൊണ്ടും സുരീകീറിവെക്കൽ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആളുകളെ—മനസ്സാക്ഷിക്കനുസരിച്ചു വസ്തുരി കീറിവെക്കൽ—തിന്ന വിസമ്മതമുള്ള ആളുകളെ—കീറി വയ്ക്കിയിരിക്കുന്ന ഭഗ്നിവാക്കികളെക്കൂടി ഈ ഭേദഗതി നിയമത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ വസ്തുരി കീറിവെക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ആളുകൾക്കു ശരിയായ ബോധവും ബോധ്യവും ഉണ്ടാകുന്നതിനാവശ്യമായ പ്രചരണം നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ, വിശേഷിച്ചും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ കീറി വെക്കുകയാൽ കൂടുന്ന ചിട്ടിയാൽ അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ കേസെടുക്കുന്ന പരിവൃത്തി കട്ടികളുടെ രക്ഷാകർതാക്കളെയാണ് അതിന്നുവേണ്ടി പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുക. അതിൽ ആരും ആക്ഷേപമില്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ രക്ഷാകർതാക്കളായുള്ള പല കുട്ടികളുമുണ്ട്. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, സ്ത്രീകളെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്തു കോടതിക്കുവന്നതു വളരെ കഷ്ടവും അനിരീയും അഭിമുഖമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുന്ന ഏല്പാറ്റ് അപ്പീലിൽ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. വസ്തുരി കീറിവെക്കുന്ന സംബന്ധിച്ച ഒരു കാരണവശാലും യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും സ്ത്രീകളെ കോടതി കേസിലിറക്കുവാൻ ഇടയാകരുത്. അതിന്നുവേണ്ട ഒരു ഭേദഗതി ഈ നിയമം സംബന്ധിച്ച റൂളുകളിൽ രാമസ്വമിയെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Speaker, there seems to be a lot of confusion over the objects of this Bill. A careful reading of the existing section and the proposed section embodied in the amendment would make it clear beyond all doubt that vaccination is expected to be made compulsory for all classes of citizens. The District Municipalities Act provides for certain exemptions. The proposed section says :

“ The Corporation shall enforce vaccination throughout the City, and it may enforce re-vaccination throughout the City or in any part thereof, in respect of such persons, to such extent, and in such manner, as may be prescribed.”

It makes it, therefore, very clear that every person living in the City will have to be vaccinated and that there is no option. The confusion has arisen on a reading of the statement of objects and

42 THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1955

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [7th February 1955]

reasons attached to the Bill. The statement of objects and reasons says that it is proposed to bring the provisions of the City Municipal Act, in line with those of the District Municipalities Act, and that it is intended to provide for exemption of certain classes of citizens. The question of conscientious objection or any class of citizens being exempted from vaccination does not arise at all. I would request hon. Members to read carefully both the existing section and the amendment proposed. According to the provision as it stands at present, no class of citizens will be exempt from vaccination. If this amendment goes through, every one will have to get himself vaccinated. That is what we all want and I hope hon. Members will support this Bill. The statement of objects and reasons may slightly differ from the amendment that is actually proposed.

"Thank you, Sir."

* DR. U. KRISHNA RAO :—"Mr. Speaker, I am not sure whether the interpretation given by my hon. Friend Sri Rajam Ramaswamy is perfectly clear. I grant that the discussion to-day has taken place on an entirely wrong understanding of the Bill before the House. Nobody and, I am sure, not even the Government themselves, will contest the fact that vaccination, according to medical science, is the surest way of preventing smallpox. I can quote a number of instances where in a family of ten one member objected and escaped vaccination and it was a tragedy that the others who were vaccinated were not affected by smallpox but that one gentleman who was not vaccinated had an attack of smallpox. There is no doubt that the best method of preventing smallpox is vaccination. But there are a few people—I am afraid, some of them occupied and still occupy very high places in political life—who do not like to be vaccinated and who, in defence of their action, quote the fact that people in spite of being vaccinated, have an attack of smallpox. The answer is clear that the cause of smallpox is a virus, perhaps more than one virus, and therefore it is that the immunisation or protection given by vaccination may be only from a particular virus and may not be from other viruses. Therefore, it is, that in spite of vaccination, people do get an attack of smallpox. But it is also clear that even if those who get vaccinated get an attack of smallpox, it is only in a very mild form when compared with those who without being vaccinated, get the attack. I am only stating medical facts as they are at present. I am sure the Government will not contest this statement. But the fact remains that there are some people who do not like to be vaccinated. They say that they do not like to get a foreign body into their system. Therefore, there is a provision in the rules under the District Municipalities Act, with reference to such objectors. But as a doctor, perhaps, I should support the hon. Member Sri Ratnam and all others who are of the opinion that everybody, irrespective of any objection one may have, should get vaccinated. That is scientifically correct but the other fact is there. There is that omission in the Madras City Municipal Act. I presume the Hon. Minister will make it clear that the intention of the Government is to

7th February 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

bring the Madras City Municipal Act in line with the District Municipalities Act. I am sure he will also say how many exemptions were claimed under the District Municipalities Act, and what disastrous results occurred in the villages as a result of such exemptions. Therefore, I am one with all others who have said that more intensive campaigning against smallpox must be carried out, that more female vaccinators should be appointed and that greater and greater co-operation must be forthcoming from medical men and others for the purpose of mass vaccination. I also agree with those who have argued that the number of beds in the Infectious Diseases Hospital must be increased and that they should be first-rate ones. **Only then will hiding of cases not occur.** I entirely agree with them and I am sure the Hon. Minister also will agree that these are the duties of a civilized Government. Therefore, while I, as a medical man, entirely agree with the hon. Member Sri Ratnam and others who think that vaccination must be made compulsory for all, I do not see how the interpretation that the hon. Member Sri Ratnam gives that this exemption is meant to benefit the rich only is correct. A poor man may be an objector and if he can prove that his objections are genuine, he will get exemption.

"The point raised by my hon. Friend Sri Rajam Ramaswami to me is not very clear. Under the rules power may be taken by the Government or given to the local bodies to give exemption to an objector from vaccination. That is where the snag will lie and that is the snag which I, as a doctor, would like to avoid. May be one fault does not justify another fault. The time to object was when this exemption was first introduced in the District Municipalities Act; anyhow such exemption is found in the District Municipalities Act.

"To be in line with those Acts, the present Bill has been brought forward. It is up to the Hon. Minister to explain to the House why this exemption is necessary. However, I am sure—I think the Hon. Minister will support me—that the Government are not in any way contesting the claim that vaccination is the one and only method for preventing the spread of this dreadful disease."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Mr. Speaker, primary vaccination as well as re-vaccination are compulsory in the State and all measures are taken for this purpose. Government hold that vaccination gives a great deal of protection against the attack of smallpox. That is also the view of the majority of the medical profession. They hold the view that vaccination is a rational procedure and it is quite necessary as a protective against smallpox. In England, vaccination was made compulsory in 1853 and there was a persistent and continuous agitation against compulsory vaccination. The Government appointed a Royal Commission on Vaccination in 1889 and that Royal Commission recommended that conscientious objectors should not be compelled to have vaccination, with the result that in 1898 a conscience clause was passed. Subsequently, in 1948, at the time when the

12-
p.m

[Sri A. B. Shetty] [7th February 1955]

National Health Service scheme was introduced, compulsory vaccination was abolished in England. I believe that there is no compulsory vaccination in some of the American States and also in some other countries like Australia. There are organisations called 'Anti-Vaccination Leagues' which are doing a lot of propaganda and as a result of this propaganda certain people in this country also took up the question and wanted exemption from vaccination on the ground that they were conscientious objectors. This exemption for conscientious objectors was provided in the Local Boards Act and the District Municipalities Act. It is only the Madras City Municipal Act that is having no such provision for exempting conscientious objectors. A certain person against whom prosecution was launched sent a petition to the Governor and as a result of that petition, it was considered desirable to bring the City Municipal Act into line with the District Municipalities Act and the Local Boards Act. I have not been able to understand or appreciate the argument of the hon. Gentleman, Sri A. Ratnam, who wanted that the consideration of the Bill may be deferred for three months. No Member of this House need entertain any apprehension that the amendment now proposed would make many people ask for exemption. Sir, very few people—hardly anybody—have asked for exemption. People everywhere are willing to get vaccinated or to get their children vaccinated or revaccinated. So, there need not be any fear that this amendment will in any way lead to evasion of vaccination or will make many people come forward asking for exemption. Those who ask for exemption—I have already said that there will be hardly anybody—have to go before a Magistrate specially empowered by the Government in this behalf. They will get exemption for themselves and their children only on condition that they undertake to subject themselves and the members of their families to isolation of such descriptions and for such period and to such further restrictions as may be prescribed. The object of this amending Bill is to bring the City Municipal Act into line with the District Municipalities Act and the Local Boards Act. There is no intention of making a discrimination between rich and poor or between the rural areas and the city areas. I therefore request the hon. Members to consider the fact that it is not our purpose to make people disbelieve vaccination or make them evade vaccination. Our idea is only to bring the City Municipal Act into line with the other enactments I have just now mentioned. I hope the House will agree to this amending Bill being passed."

SRI A. RATNAM:—"I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration this day three months'."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration'."

7th February 1955]

The motion was carried.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Mr. Speaker, I move—
'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955, be passed into law'."

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report * of the Select Committee on the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954) and move—

'That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

"Sir, a Select Committee to consider the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, was appointed by the Legislative Assembly on the 18th May 1954. The leave of the House was also given to the Select Committee to sit at any place in the State to enable its members personally to inspect the ayacut under the major irrigation works.

"The Select Committee met in the following places, i.e., Madras, Bhavanisagar in Coimbatore district, Mettur in Salem district, and the Malampuzha Dam site in Malabar district. At its meetings at Bhavanisagar, Mettur Dam and Malampuzha, the Committee received memoranda presented to them by certain associations and individuals in respect of the Bill and also examined select individuals who offered to give evidence before them. Some of them were Members of the Legislature.

"As hon. Members are aware, the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, enables the Government to levy betterment contribution from the holders of lands which are benefited by the construction, expansion or alteration by the Government of any irrigation or drainage work on or after the 1st January 1947. The Committee subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny in the light of the representations made to it and the evidence tendered before it. In the result, it made the following changes to the Bill as introduced in the Legislative Assembly:—

'As originally worded, the Bill applied even to ayacuts served by petty or minor irrigation works. The Committee expressed the view that the levy of betterment contribution should be limited to lands benefited by irrigation and drainage works, the costs of which exceeds Rs. 25,000. Clause 3 of the Bill has been amended accordingly.'

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [7th February 1955]

"In calculating the amount of betterment contribution, the Bill originally as introduced allowed only the cost of making the lands fit for advantageous irrigation under the work to be deducted from ten times the annual increase in the gross produce. But the Committee considered that in addition to this capital investment the increase in the annual cultivation expenses of raising a wet crop on lands on which only dry crops had been previously raised must also be taken into consideration. Necessary provision has been made to this effect in the proviso to clause 4 (2).

"The Committee decided that the date of completion of an irrigation or drainage work referred to in clauses 4 and 6 of the Bill should be defined as the date of cessation of all work connected with its construction, expansion or alteration or the date when the work is ready to be put in actual operation, whichever is later. Necessary provision has accordingly been made in sub-clause (3) of clause 6 of the Bill.

"After clause 8, a new clause has been added. Under this clause any person having interest in a land may pay the entire contribution payable by the landholder. If such person pays the entire contribution within a period of two years from the date when such contribution becomes payable, he will be entitled to a rebate of 20 per cent.

12-50 p.m. "The Committee considered at length the desirability of making a tenant share the liability to pay a rateable portion of the betterment contribution under the Bill and finally decided to amend the first proviso to clause 10, renumbered by the Committee as clause 11, so as to restrict the levy of contribution from the tenant to cases where he is liable under any law or custom of the locality to deliver to the landholder a share of the produce and such share has not been altered subsequent to the completion of the work by agreement between the parties. It thinks that in other cases, no levy should be made from a tenant.

"The other changes made in the Bill are all shown in the copy of the Bill as amended by the Select Committee. I do not think it necessary to refer to them in detail. The report is now before the House for discussion."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

"That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"May I submit, Sir, that in view of the fact we are not sitting in the afternoon, we may rise now?"

MR. SPEAKER :—"We will sit for half an hour more. Mr. Kandasamy will now speak."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I have given notice of an amendment to the main motion that the Bill be taken up one year hence. I gave it this morning."

[7th February 1955]

MR. SPEAKER :—"To whom? I have not received notice so far. I must have had it."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I have given notice of it. The office does not deny receipt of it." (Laughter.)

MR. SPEAKER :—"I shall see to it. Mr. Kandasamy will now speak."

*SRI C. KANDASAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை 12-54 p.m. முன்பாக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நில அபிவிருத்தி வரி மசோதா சம்பந்தமாக நான் பேசவிரும்புகிறேன்.

"முதலாவதாக இந்த அபிவிருத்தி வரி நியாயமற்றது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக நிலவரி சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்னவென்பதை பல முறையும் நாங்கள் இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வரி விதிப்பதாய் இருந்தால் அந்த வரியைக் கொடுக்கக் கூடிய வசதியுள்ளவர்கள் யாரோ அவர்களுக்குத் தான் அந்த வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவேதான் இன்றையதினம் எந்த அடிப்படையில் வருமான வரி நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ அதே அடிப்படையில் தான் நிலவரியும் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்று பல சந்தர்ப்பங்களிலும் நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். வெறும் நில விஸ்தீர்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சென்ட்டுக்கு இவ்வளவு வரி என்று நிர்ணயித்தால் ஒரு சென்ட் உள்ளவனும் அந்த வரியைக் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். ஆயிரம் ஏக்கராவுள்ளவனும் அதே வரியைத் தான் கட்டுவான். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானமுள்ளவனுக்கு இந்த வரியைக் கட்டுவது கொஞ்சம் கூட சிரமமில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவேயே தன்னிடமுள்ள சொற்ப நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு குடும்பமே நடத்த முடியாமல் தவிக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் இந்த வரியினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே தான் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டால் குறைந்த வருமானமுள்ளவனுக்கு இந்த வரியினால் பாதகம் எதுவும் ஏற்படாமலும், அதிக வருமானமுள்ளவனின் கொடுக்கும் சக்திக்கு ஏற்றபடியும் நாம் வரி வசூல் பண்ண முடியும். இந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளாது மேலும் மேலும் நில அளவுக்குத் தகுந்தபடியே இந்த மசோதாபடி வரி விதிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பொதுப்படையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"குறிப்பாக இந்த வரி விதிப்புக்கு நில அபிவிருத்தி வரி என்று சர்க்கார் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது சர்க்கார் நிறைவேற்றுகின்ற நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால் நிலங்களின் மதிப்பு உயர்கிறது என்றும் விலையும் உயர்கிறது என்றும் ஆகவே இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது நியாயமா என்று பார்க்கவேண்டும். ஏனெனில் நிலத்தின் விலையானது நிரந்தரம் அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய விலையே சுமார் இருபது வருஷங்கள் கழித்தும் இருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. சில பிரதேசங்களில் அதிகப்படலாம். சில இடங்களில் ஒரேயடியாகக் குறைந்து போனாலும் போகலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட விலையே சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. எந்தப்பொருளின் விலையும் காலத்திற்கு ஏற்றற்போல மாறிக் கொண்டே வருகிறது. பெரிய பெரிய பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது என்று உலகிலுள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இன்றையதினம் இருக்கக் கூடிய விலையை அளவாகக் கொண்டு வரி விதிப்பதானது விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு துன்பம் அளிக்கு

[Sri C. Kandasamy] [7th February 1955]

மென்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளின் மத்தியில் இது எந்த அளவுக்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தப் போகிறதென்றும் சொல்ல முடியாது.

“இதற்கு அரசாங்கம் ஒரு வாரும் சொல்லலாம். அதாவது சர்க்கார் பதினோரு கோடி ரூபாய் செலவழித்து கீழ் பவானி திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தோரு கோடி ரூபாய் செலவழித்து பாலம்புழா திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் திரும்பவும் சர்க்காருக்குக் கிடைத்தால் தானே வேறு இடத்தில் புதுத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்ற முடியும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக அரசாங்கம் வரி வசூலிக்கக் கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. அதே சமயத்தில் நல்ல பாசன வசதிகளையும் பிரதிபலனைப் பார்க்காமல் மக்களுக்குக் காலவே செய்து கொடுக்கவும் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

“தொன்றுதொட்ட காலம் முதற்கொண்டு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவே மக்களிடமிருந்து சர்க்கார் நிலையியை வசூலித்து வருகின்றார்கள். பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகவே தண்ணீர் வரியை வசூலித்து வருகிறார்கள். இதற்கு பிறகும் புதியதாக நில அபிவிருத்தி வரி என்று ஒரு வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது கொஞ்சம்கூட நியாயமே ஆகாது.

“ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் சுமார் முன்னூறு, நானூறு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம்”, என்று சொன்னால் மக்களுடைய நன்மைக்காகவேதான் நீங்கள் செலவழிக்கிறீர்களே தவிர செலவழித்த பணத்தை மக்களிடமிருந்து வரியாக வசூலித்து விடுவது என்று சொல்வது சரியாகாது. ஐந்து வருஷத் திட்டங்களினால் அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லி வரிபோட சட்டம் செய்தால் அதனால் மக்களுக்குத் தீமையே தவிர நன்மை யில்லை. உண்மையாக இம்மாதிரி ஐந்து வருஷத் திட்டத்தினால் மக்களுக்குப் பலனே இருக்காது என்றும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஐந்து வருஷத் திட்டம் வெறும் பிரசார சாதனமாகத் தான் சர்க்கார் கட்டிக்குப் பயன்படுகிறதென்றும் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றையதினம் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் சாதனையப்பற்றி பெருவாரியாகப் பேசப்படுகிறது. ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் மூலமாக மக்களின் நலன்களாக சர்க்கார் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் செலவழித்து வருகிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். இருந்தாலும் அதனால் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்லி புதியதாக நில அபிவிருத்தி வரி என்று விதிக்கச் சட்டம் போட்டுவிட்டால் அதனால் ஏற்பட்ட நன்மையைவிட பல மடங்கு தீமையே உண்டாகுமென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

“ஏற்கெனவே பவானி திட்டத்திற்கு 11 கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. அப்பொழுது இருந்த இன்ஜினியர்கள் 5 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால் போதுமென்றும் எக்கருக்கு 9 ரூபாய் வீதம் தண்ணீர் வரி போட்டாலே சர்க்காருக்கு போட்ட பணத்துக்கு வருமானம் வருமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 11 கோடி ரூபாய் செலவாகியிருப்பதால் வரி எவ்வளவு உயருமென்று சொல்ல முடியாது. மேட்டூர், இருபது ரூபாய் நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. பருத்திக்கு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. புஞ்சை நஞ்சையாக மாறினால் அதற்காக வேறு தனியாக தண்ணீர் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது இப்பொழுது நில அபிவிருத்தி வரி என்று புதியதாக வரி விதிக்க யோசிப்பதே ரொம்பவும் நியாயமற்றதாகும்.

“பொறுக்குக் கமிட்டியில் இது சம்பந்தமாக நாங்கள் கேட்ட புள்ளி விவரம் எதையும் அரசாங்கமோ, அதிகாரிகளோ கொடுக்கத்தயாராய் இல்லை. எவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு இதனால் வருமானம் ஏற்படு

[Sri C. Kandasamy] 7th February 1955]

மென்று உத்தேசமாகவாவது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கேட்டதற்குக் கூட சரியான பதில் அளிக்கப்படவில்லை. எப்படியோ ஒரு வரித்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மக்களை அடித்துப்பிடித்து வரியை வசூல் செய்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணுவது மிகவும் தவறாகும். அதனால் தீமையே விளையுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது 1 p.m. செலக்ட் கமிட்டியில் இருந்தபோது நாட்டிலிருந்த நிலைமைக்கும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அப்பொழுதிருந்த நிலைமையையும் இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் இப்பொழுது கனம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. ஆனால், இதேநிலை நீடித்திருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. உலகத்திலே, குறிப்பாக நமது நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய, ஏற்பட்டு வரக்கூடிய பொருளாதார மந்தம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், தொழில் மந்தம் ஆகிய பல பிரச்சனைகளைப் பார்க்கும்போது வருங்காலம் ஒரு நல்ல சபீட்ச காலமாக இருக்குமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. பொருளாதாரத் துறையில் சுமுகமான ஒரு நிலை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக பெரிய தோரு நெருக்கடி ஏற்பட்டு வெடிக்கப்போகிறது என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து நெருக்கடி ஏற்பட்டு வெடிக்கப்போகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்; முதலாளிகளும் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“இந்தச் சட்டமானது ஏதோ பெரிய பெரிய நீர் தேக்கத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் ஜில்லாக்களிலுள்ள விவசாயிகளை மட்டும் பாதிப்பதோடு நின்றுவிடாமல், தஞ்சை ஜில்லாபோன்ற இதர ஜில்லாக்களிலுள்ள விவசாயிகளையும் பாதிக்கிறது. 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு செய்யப்பட்ட நிலைமையையும் பாதிக்கிறது. 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு செய்து, ஐந்து வருஷத்திற்கு ரூ. 25,000-க்குமேல் செலவாயிற்று என்று சொல்லி, இந்தச் வேற்றுமையிற்கு ரூ. 25,000-க்குமேல் செலவாயிற்று என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தின்படி அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும். 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு, ஒரு மதகு கட்டினால், வாய்க்கால் வெட்டினால், அல்லது இதுபோன்ற சிறுசிறு பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால், அவைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு, ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவாயிற்று என்று சொல்லி அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுமானால் அதனால் அநேக என்று சொல்லி ஜில்லாக்களிலுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ராணுவ தண்ணீர் வியாபாரமே செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையே ஆகாது. அந்த முறையில்தான் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு இருக்கிறது.

“தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டவுடனே நிலத்தின் விலை உயர்ந்துவிட்டது என்ற காரணத்தைவைத்துக்கொண்டு இருபது வருஷங்களுக்கு வருஷா வருஷம் விவசாயிகளிடமிருந்து அபிவிருத்தி வரி வசூல் செய்வது என்று சொன்னால் அது விவசாயிகளை நிச்சயமாக மொட்டையடிக்கக்கூடிய விஷயம் என்றுதான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“செலக்ட் கமிட்டி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த முன்னு இடங்களிலுமுள்ள விவசாயிகளை நாங்கள் விசாரணைசெய்துபார்த்தோம். தண்ணீர் இல்லாமல் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யமுடியாமல் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்கள் எப்படியாவது சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்ற உற்சாகத்தில், ‘அணைக்கட்டு கட்டி விடுங்கள், அதற்கு வேண்டிய பணத்தை வேண்டுமானாலும் நாங்கள் தந்துவிடுகிறோம்’, என்று சொல்லியிருக்கலாம். நிறைய நிலம் வைத்திருக்கும் பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும், நடுத்தர விவசாயிகளும் கூட புதிய திட்டத்திற்கு வேண்டிய தொகையில் ஒரு அளவு கொடுக்க முன்வந்திருக்கலாம். ஆனால், நடைமுறையில் என்ன ஏற்படுகிறது. சாதாரண சிறு நிலச்சுவாந்தர்கள் அதிலும் குறிப்பாக பத்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள். அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் அவர்களுடைய உண்மையான நிலை.

[Sri C. Kandasamy] [7th February 1955]

“அவர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக விவசாயப்பொருள்களின் விலையில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு, விலைவாசியின் ஊசலாட்டத்தின் காரணமாக தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையை நிர்ணயித்து அதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட வரிச் சமையை விவசாயிகள் மீது போட சர்க்காருக்கு யோக்கியதை இருக்க முடியும். விவசாயப் பொருள்களுக்கு உத்தரவாதமான விலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்க முடியாத அரசாங்கம், அதே சந்தர்ப்பத்தில் விலை வாசியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு வரி விதிக்க முற்படுவது சரியல்ல. அப்படிச் செய்வது வரி விதிப்புக் கொள்கைக்கே முரணானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 முதல் ரூ. 500 வரையில் செலவழித்தால் தான் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்ய சாகுபடி செய்ய முடியுமென்று பல விவசாயிகள் செலக் கமிட்டியின் மூன் சாட்சியங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றவேண்டுமானால், ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வரையிலுங்கூட செலவு செய்யவேண்டி ஏற்படுகிறது. மூன்று ஏக்கர்கள் வரையில் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண விவசாயி ரூ. 1,500 செலவு செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்த வேண்டி ஏற்படுகிறதென்றால், அவன் பணத்திற்கு எங்கே போவான்? கடன் வாங்கினால்தான் அவனுடைய புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றமுடியும். கடன் வாங்கி நிலத்தில் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதோடு மட்டுமல்லாமல், தண்ணீருக்காக அபிவிருத்தி வரி என்ற முறையில் இருபது வருஷங்களுக்கு வசூலாக வாங்கும் சர்க்காருக்குப் பணம் செலுத்தவேண்டுமென்றால், அவன் இந்த நாட்டில், அவனுடைய நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பிராஜ்யமாக இருக்கமுடியுமா என்பதை நாம் சற்று கவனிக்கவேண்டும். அவன் தன்னுடைய மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது. ஆகவே வெகு சீக்கிரத்தில் அவன் தன்னுடைய நிலங்களை கடன் பளுவின் காரணமாக பக்கத்திலிருக்கும் நிலப் பிராஜங்களிடம் விற்றுவிட்டுப் போகவேண்டியதுதான். ‘ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வந்தால்கூட போதும், நிலத்தை விற்றுவிடுகிறேன், இனிமேல் என்னால் இந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சமாளிக்க முடியாது’ என்று சொல்லி நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலைமையான் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படும்.

“புதிய பாசனப் பிரதேசங்களில் தண்ணீர் வந்தவுடனே அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. தண்ணீர் வந்தவுடனே அந்தத் தண்ணீரை நிலத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வசதி எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இருக்கமுடியாது. உடனே தண்ணீரை நிலத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கும் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நேரிடும். ஜனவரி மாதம் பிறந்தவுடனே நிலத்திற்கு கிஸ்தி செலுத்துவதோடுகூட, அபிவிருத்தி வரியும் கொடுக்கப்படவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிலம் ஜப்தி செய்யப்பட்டுவிடும் என்று ரெவினியூ அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்தால் அந்த விவசாயி என்ன செய்ய முடியும்? நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கே கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள், சில ஏக்கர்கள் மட்டும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் குடியானவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய நிலங்களைப் பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடம் கிடைத்த விலைக்கு விற்றுவிட்டுத் தான் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகிறது. 3,000, 4,000 ஏக்கர்கள் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மான் வி. லி. பழனிசாமி கவுண்டர், 2,000 ஏக்கர்கள் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய பனையகோட்டை பட்டகாரர் போன்ற பெருநிலச்சுவாந்தாரர்களிடம் 100 அல்லது 50 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் கூட விற்றுவிட்டுப் போவதைத் தவிர வேறு விழியிலலை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] 7th February 1955]

“அபிவிருத்தி வரி விதித்ததை நிர்ணயிக்கக்கூடிய காலத்தில், கடந்த மூன்று வருஷ காலத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலத்திலிருந்து விளைந்த கணக்கை வைத்துக்கொண்டு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்படுகிறது. புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றும் போது, சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷ காலத்தில் விளைந்த விளைவைக் கொண்டு மதிப்பிட முடியுமா? கன்னி நிலங்களில் தண்ணீர் வந்த முதல் வருஷம் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும். பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு தான் உண்மையில் நிலத்தின் தரம் தெரியுமென்பது கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும், விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷ மகசூலைக் கணக்கில் எடுத்து அதன்மேல் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட ஒரு வரிவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக ஒரு சட்டம் இயற்றுவது என்பது சரியல்ல. யதார்த்த நிலைமையைக் கணக்கிலெடுத்திக்கொண்டு பார்த்தால் இது சரியான முறையல்ல என்பது தெரியவரும். ஆகவே, இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

“பலானிசாகரத் திட்டத்தினால் சில இடங்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சில விவசாயிகள் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கு முன்னால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வந்திருந்தால், அதே இடத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வந்தபிறகு, ரூ. 200, ரூ. 300 கூட வராத நிலைமை இருக்கிறதென்று விவசாயிகள் சாட்சியங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“இந்தத் திட்டங்களினால் பயன் அடைந்த நிலங்களில் குறிப்பிட்ட பயிரைத் தான் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனைகள் போன்ற பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான நிபந்தனைகளையெல்லாம் பார்க்கும் போது இந்த வரியானது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பெருவாரியான விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இந்த வரி விதிப்பின் அடிப்படைக் கொள்கையே தவறு. ஆகவே, இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நிலவரி சர்ச்சாஜ் விதிக்கப்படும் போது, ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு உட்பட்டு வரி விதிக்கும் உயர்த்த அனுமதிக்கக்கூடாது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும்போது மட்டும் இந்தக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

“விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமையை அனுசரித்து, ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்குத் தேவையான பட்டா நிலங்கள் இருந்தால், அந்த நிலங்களுக்காவது இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து என் விலக்கு அளிக்கக் கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன். விரலுக்குத் தகுந்தபடிதானே லீக்க மிருக்கவேண்டும்? விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமையைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளாமல் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது என்று சொன்னால், அது விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரத்தையே சீர்குலைத்துவிடும். சாதாரண ஒரு விவசாயி ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வந்தாலுங்கூட வருஷம் 365 நாளும் தினம் ஒரு வேளை சாப்பாடாவது சாப்பிடக்கூடிய நிலையில் இருப்பானா என்பதை அரசாங்கத்தார் சிந்தனை செய்து பார்த்திருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் விவசாயிகளுடைய நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

“ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறினோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் ஏதோ ஒரு சிலருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டு, மற்றவர்களுக்கு மட்டும் இந்த வரிச் சுமை இருக்க வேண்டுமென்பதாக நாங்கள் சம்பிரதாயத்துக்காக சொல்லவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களால் இந்த வரியைக் கொடுக்க முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இன்றைய

[Sri C. Kandasamy] [7th February 1955]

தினம் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலைக்களிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரினோம். ஆனால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. இது மிகவும் அநீதியானது. சிறிய சிறிய விவசாயிகளை இந்த வரியிலிருந்து விலைக்களிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு ஷரத்தை இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும். ஏனென்றால், போதுமான வருமானம் கிடைக்காத விவசாயக் குடும்பங்கள் இந்த வரி விதிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கட்சி வித்தியாசமின்றி இப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்தை இதில் சேர்ப்பதற்காகப் பேரமன்றமென்றென்று நான் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இதில் ஒரு ஷரத்தை என்னவென்றால், நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்யும் குடியானவர்களும் இதில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். குத்தகை சாகுபடிக்காரர்களை இந்த வரி விஷயத்தில் ஏன் சம்பந்தப்படுத்தவேண்டும்? இது விஷயம் பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் எதிர்க்கப்பட்டது. குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்கும் இந்த வரிக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா? கிணையாது. ஏனென்றால், குத்தகை, வாரதார் ஒரு நிலப்பிரபுவிடம் சென்று நிலத்தைக் குத்தகைக்கோ வாரத்திற்கோ எடுத்துப்பயிர் செய்வதற்குமுன் அந்த நிலப்பிரபுவிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அதன்படி அந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய ஒப்புக்கொள்கிறான். ஆகவே, சர்க்காருக்கு செலுத்தவேண்டிய வரிக்கும் அவருக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. குத்தகை வாரதாரர்களை சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி செலுத்தும் விஷயத்தில் சம்பந்தப்படுத்தியிருப்பது சட்டப்படி சேலலக்கூடியதாக இல்லையா என்பதை சர்க்கார் தரப்பில் இரண்டாவது பொருத்தப் பார்க்கவேண்டும்.

“ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட இருவருக்கும் பலவிதமான விவகாரங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், அரசாங்கத்திற்கும் குத்தகைதாரருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நிலத்தின் பட்டா ஒருவருக்கு இருக்கும்போது, பட்டாதார் கிஸ்தி செலுத்தவேண்டுமென்ற முறை இருக்கும்போது, அந்தப் பட்டாதாரிடத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டியவைகளை வசூலித்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, அந்தப் பட்டாதாரிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட பதிலாக சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் குடியானவரை இதில் ஏன் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

“புதிய பாசனத் திட்டங்களின் காரணமாக, நிலத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டு அந்த நிலத்திலிருந்து வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்குமென்று சொன்னால், அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் சம்மா தூங்கிக் கொண்டிருந்துவிட்டார். நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் குத்தகை தாரருக்கும் உள்ள ஒப்பந்த ஷரத்துக்களை, நிலத்தின் தரம் உயர்ந்திருப்பதற்கேற்றபடி மாற்றியமைத்து, அதற்குத்தகுந்த முறையில் தமக்குச் சேரவேண்டிய வாரத்தை உயர்த்தி புதிய ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு விடுவார் என்பதைப்பற்றி யாருக்கேனும் சந்தேகம் இருக்க முடியுமா? இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இது நிலச்சொந்தக்காரருக்கும் குத்தகைதாரருக்குமுள்ள ஒரு விஷயம். இதை அவர்களுக்கே விட்டு விடுவது நல்லது. மிராசுதாரர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்குமிடையே எந்தமுறையில் குத்தகை விகிதம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு விகிதத்தை நிர்ணயிக்கலாமேயொழிய, அபிவிருத்தி வரி போன்ற விஷயங்களில் குத்தகைதாரர்களை ஈடுபடுத்துவது சரியல்ல. எந்தச் சட்டத்திலும் இல்லாத ஒரு புதிய முறையில் குத்தகைதாரரை சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரி விஷயத்தில் சம்பந்தப்படுத்தியிருக்கிறது இந்த மசோதாவில். இந்த அம்சத்தை முதன் முதலாக இந்தச் சட்டத்தில்தான் நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்குக் கட்ட வேண்டிய கிஸ்தி சம்பந்தமாக, இன்னும் வரவேண்டிய வரிகள் சம்பந்தமாக இந்தச் சட்டத்தில்தான்

[Sri C. Kandasamy] [7th February 1955]

முதன் முதலாக குத்தகைதாரர்களைக் கொண்டுவந்து இணைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் பலவிதமான சிக்கல்களும் குழப்பங்களும் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக 25,000 ரூபாய்க்குமேல் செலவான திட்டங்களால் பயன்பெற்ற நிலங்களுக்கே கட்டணம் விதிப்பதென கமிட்டி நிர்ணயித்துள்ளது. பார்க்கப்போனால் இந்த வரி விதிப்பினால் அநேகமாக இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் பூராவும் 1947-ம் நூலுத்திலிருந்து பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு பம்பு செட்டோ அல்லது மைனர் இரிகேஷன் முதலிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை அரசாங்கம் செய்தால் அதனால் நன்மை அடையக்கூடிய நிலங்களும் இந்த மசோதாவின் பாதிக்கப்படும். வெள்ளைக்காரர்கள் பிரிட்டிஷ் இந்த மசோதாவின் இருந்த காலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்த காதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில் 100 ஏக்கரிலிருந்து 200 ஏக்கர் போது, சிறு சிறு திட்டங்கள்மூலம் 100 ஏக்கரிலிருந்து 200 ஏக்கர் வரையிலும் பாசனவசதி நிலப்பிரபுக்களுக்குச் செய்துள்ளனர். ஆனால் நிலச்சொந்தக்காரரிடமிருந்தும் கூட அபிவிருத்தி வரி வசூலித்தது கிடை யாது. சாதாரண பாசனவசதிக்கும் வடிகால் திட்டத்திற்கும்கூட இம் மாதிரியான வரி வசூலித்தது கிடையாது. இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் ரூ. 25,000-க்குமேல் சர்க்கார் பணம் செலவு செய்தால் அந்தந்த இடத்திலுள்ள விவசாயிகள் வசதி பெற்றதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டிய நீர்ப்பாசனம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாகப் பார்க்கப்போனால் இது அநேகமாக பந்தம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாகப் பாதிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் எல்ல விவசாயிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகட 100 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று விவசாயிகள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. விலைவாசி நாளுக்குநாள் குறைந்துக்கொண்டே போவதனால் அவர்களின் வாழ்க்கையும் பாதிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 15 கலம் நெல் உற்பத்தி செய்தால் 10 கலம் நெல் இந்த வரிக்காகவே செலவு செய்யவேண்டியதாயிருக்கும். மீதியுள்ள 5 கலத்தில் அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டியதாயிருக்கும். மீதியுள்ள 5 கலத்தில் அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டியதாயிருக்கும்? சாவதா? என்று கேட்கிறேன். செய்தார்கள்—அவர்கள் பிழைப்பதா? சாவதா? என்று கேட்கிறேன். இந்த பவானி நீர்ப்பாசன திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 100-க்கு 20 பட்டாதாரர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்த நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கீழ்பவானி நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு விஷயம் செய்திருந்தபோது, ஒரு காங்கிரஸ் மெம்பர் சாட்சியம் கூறுகையில் இதைச் சொன்னார். ஆதலால் இந்த வரியைக் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு அவர்களால் தாங்கமுடியுமா? வரியை அவர்கள் தலையில் சுமத்தினால் அவர்களால் தாங்கமுடியுமா? என்று அரசாங்கம் சிந்தித்தார்களா? இம்மாதிரியான வரி விதிப்பு நியாயமற்றது. மிகவும் அநீதியானது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த வரியானது எந்த நிதியின் அடிப்படையில் இயங்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஐந்து வருஷ திட்டத்தைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டை அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறது. இந்த நாட்டின் உற்பத்தியை எந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கப் போகிறது? இது வரையிலும் ஒருவிதமான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதாக தெரியவில்லை. விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை எந்த அளவில் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்? அதற்கு பதிலாக இந்த அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தை ஒரு வியாபாரமாகக் கருதி இந்த வரியின் மூலம் அவர்களுடைய சம்பாத்தியத்தை பெருக்குவதற்கு முயற்சிக்கிறார்களே தவிர எழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டிருந்த போது நாங்கள் என்ன மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்தோமென்பதைப்பற்றி இப்பொழுது குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைய விவசாயிகளின் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது இம் மாதிரி மசோதாவைப்பற்றி அரசாங்கம் நினைத்திருக்கவும் கூடாது. இதைக் கொண்டுவந்திருக்கவும் கூடாது. இது சட்டமாக ஆக்கப்பட்ட பிறகும்

1-10
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [7th February 1955]

இந்த நிலைமையில் மீதியுள்ள நஞ்சையோடு சேர்த்து வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி கொடுக்கமுடியும்? ஆகவே இந்தப் பிரதேசத்திற்கு மசோதாவில் இருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்தால்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட பலனையாவது அடையமுடியும்.

“இந்த மசோதாவை சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடம் புரிந்துகொள்வது கஷ்டமாயிருக்கிறது. நான் ஒரு கணக்குச் சொல்லுகிறேன், எதிர்தரப்பிலுள்ள ஸ்ரீ கருத்திருமன் ஒரு கணக்குச் சொல்லுகிறார், என் பக்கத்திலுள்ள ஸ்ரீ கந்தசாமி ஒரு கணக்குச் சொல்லுகிறார். கனம் நிதி அமைச்சர் ஒரு கணக்குச் சொல்லுகிறார். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக கணக்கிடுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு வரி குறைந்தபட்சமும் அதிகபட்சமும் வரும் என்று திட்டவாட்டமாக யாரும் சொல்வதற்கில்லை. விவசாயிகளிடம் இம்மசோதா பெரும் பயத்தை உண்டாக்கிவிட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் கணக்குச்சிக்கல்கள் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. எப்படி கணக்குப் பார்த்தாலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 400-ல் இருந்து ரூ. 1,000 வரை வருமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதம் சர்க்கார் வெளியிட்டுள்ள “Madras Information” என்ற புத்திரிகையில் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படையில், 130,000 டன் தானிய விளைச்சலையும், 50,000 டன் பருத்தி விளைச்சலையும் சர்க்கார் இக்கிழம்பவாணி திட்டத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த மசோதா அடிப்படையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த விலைவாசிகளின்பேரில் கணக்கிட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் ரூ. 300 வருமானம் வருகிறதாக கணக்கு வருகிறது. இந்த அடிப்படையில் கணக்கிட்டால் மிகப் பயங்கரமான அளவு அபிவிருத்தி வரி வருகிறது.

“1952-ம் ஆண்டில் சில மந்திரிகள் எங்கள் ஊருக்கு வந்திருந்தார்கள். ரூ. 130-லிருந்து ரூ. 150-க்கு மேல் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வரி விதிக்கப்படமாட்டாது என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். எந்த ஆதாரத்தை வைத்து வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்கிறேன்? நாங்கள் கவலைப்படவேண்டிய அபிவிருத்தி என்று சொன்னார்கள். இது மசோதாவின் அடிப்படையாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாததால் வந்த வார்த்தைகள். இந்த மசோதாவில் பல விதமான சிக்கல்கள் இருப்பதால் அவைகளைத் தெளிவுபடுத்துவது அவசியம். அதோடு, இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டும். மேலும், நான் ஏற்கெனவே கூறியபடி இந்தக் கிழம்பவாணி பாசன பிரதேசத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. G.O. No. 3380, Home, dated 17th November 1954, notifying the continuance of concessional rates of tax in respect of stage carriages plying solely within the limits of erstwhile Pudukkottai State.

2. G.O. No. 3430, Home, dated 22nd November 1954, notifying certain amendments to Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules.

3. G.O. No. 3660, Home, dated 11th December 1954, relating to the issue of temporary licences for the Motor vehicles used in connection with All-India Congress Session at Avadi.

7th February 1955]

4. Balance sheet as at 30th June 1954 of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras.

5. G.O. No. 3461, Home, dated 24th November 1954, exempting Lorry No. C.G.A. 1165 belonging to Central Public Works Department, Coorg, from payment of tax under Motor Vehicles Taxation Act.

6. Amendment to notification issued in G.O. No. 3461, Home, dated 24th November 1954, exempting Lorry No. C.G.A. 1165 belonging to Central Public Works Department, Coorg, from payment of tax under Motor Vehicles Taxation Act.

7. G.O. No. 3816, Home, dated 24th December 1954, notifying the levy of short term licence fees at reduced rates in respect of idle and spare buses run on regular routes in the place of route buses diverted for Avadi Congress Session.

8. G.O. No. 3673, Home, dated 13th December 1954, exempting the buses used for transport of persons to Avadi Congress Session from payment of additional tax.

9. G.O. No. 3632, Revenue, dated 25th December 1954, notifying certain amendments to Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954.

10. Balance sheet as at 31st December 1954 of the Radio and Electricals, Limited, Madras.

11. G.O. No. 49, Revenue, dated 8th January 1955, notifying certain amendments to the Madras Land Revenue (Surcharge) Rules, 1954.

12. G.O. No. 3851, Home, dated 29th December 1954, relating to classification under clause 3 of Schedule II to Motor Vehicles Taxation Act, 1931, of fourteen lorries belonging to Civil Supplies Transport Unit used for transport of passengers.

13. G.O. No. 3899, Home, dated 31st December 1954, exempting the buses belonging to Government Transport, Madras, used for transport of passengers to Avadi Congress Session from payment of additional tax.

14. G.O. No. 3802, Home, dated 24th December 1954, exempting trailers from payment of tax under Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.

[7th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 550 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th February 1955, page 24 supra.]

List of the Construction Work and Improvements.

1. *The Cox Cheri Slum Improvement Scheme, Chintadripet.*—Two apartments of 48 houses at a cost of Rs. 3.5 lakhs have been constructed and let out to the public. Forty tenements have been constructed to house to the de-housed slum dwellers.

2. *Sylvan Lodge Improvement Scheme, Kilpauk.*—Of the 76 plots formed in this area, 61 have been allotted to the public for putting up residential buildings. Amenities such as water-supply, lights and sewers have been provided in the area.

3. *Mandavalli Improvement Scheme.*—About 565 house-sites have been developed out of an extent of about 80 acres of land. Necessary amenities have been provided in the area. About 250 slum dwellers have been re-housed in this area.

4. *Mowbrays Road Area Improvement Scheme.*—About 40 acres of land have been acquired and plots have been laid out for sale to the public for building houses. Some of sites have already been sold to the public. Necessary amenities have been provided in the area.

5. *Mambalam South Area Improvement Scheme.*—Seventy middle class houses have been constructed by the Trust in the scheme area. Six hundred and thirty-nine plots have been leased out to low income groups on a monthly rental of Rs. 2 per half-ground.

About 4 acres of land near Saidapet with a building has been acquired and improved and is being used as the office of the Trust.

6. *Puliyur Improvement Scheme.*—About 30 acres of land have been acquired for the purpose of accommodating poor and lower middle class people. To begin with 33 plots have been laid out for allotment to the low paid servants of the Trust and the Corporation of Madras.

The Trust has so far invested about 62 lakhs of rupees on properties.

7th February 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 551 asked by Dr. K. B. Menon at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th February 1955, page 25 supra.]

1. *Dearness allowance.*—Payment of a flat rate of Rs. 27-8-0 per month per worker.

2. *Basic pay.*—The scales of pay for the workers shall be as follows:—

Chief operator—Rs. 70—2—90.

Assistant operators—Rs. 65—2—85.

Chief booking clerk—Rs. 42½—1½—57½.

Other booking clerks—Rs. 35—1—45.

Door-keepers or ticket-collectors (first class)—Rs. 40—1—50.

Door-keepers or ticket-collectors (others)—Rs. 30—1—45.

Watchmen—Rs. 26—1—41.

Scavengers and sweepers—Rs. 25—2—35.

No provision was made for apprentices, as there was no apprentice who was then a member of the union.

If any worker was drawing an amount which was in excess of the maximum scale of pay for his appointment plus dearness allowance of Rs. 27-8-0 per month, he would continue to draw what he was then drawing.

3. *Provident Fund.*—This question was by consent left open pending clarification of the position by the Government of India and Labour Appellate Tribunal.

4. *Bonus for 1950-51.*—As the Central Talkies, Mangalore, has already paid one month's bonus to workers, no provision for additional payment was made in the award.

5. *Gratuity.*—Workers who had put in more than four years of service, would get half a month's salary as gratuity for every year of service. They would not get gratuity, if they were convicted by a Criminal Court for offences involving moral turpitude.

[7th February 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 32 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th February 1955, page 25 supra.]

Statement showing the amount provided in the budget for supply of midday meals in the Harijan Welfare Schools and the number of children to be benefited.

District.	Budget allotment, 1954-55.	Number of pupils to be benefited.
(1)	(2)	(3)
	RS.	
1 Chingleput	2,64,000	10,843
2 Coimbatore	21,000	1,354
3 Madurai	18,000	1,087
4 Malabar	1,10,000	3,017
5 North Arcot	3,27,000	14,300
6 South Arcot	3,11,300	18,600
7 Ramanathapuram	24,000	1,015
8 Salem	18,000	610
9 South Kanara	44,000	2,168
10 The Nilgiris	,000	426
11 Tanjore	2,54,000	10,742
12 Tiruchirappalli	2,05,000	9,579
13 Tirunelveli	22,000	853
14 Madras	25,000	1,273
Total ..	16,50,300	75,867

APPENDIX IV.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of unstarred question No. 36 asked by Sri M. Kattimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th February 1955, page 27 supra.]

(a)

Serial number and name of taluk.	Number of sets.
(i) Cuddalore taluk	27
(ii) Chidambaram taluk	25
(iii) Vriddhachalam taluk	12
(iv) Kallakurichi taluk	31
(v) Villupuram taluk	9
(vi) Tirukkoyilur taluk	23
(vii) Gingee taluk	10
(viii) Tindivanam taluk	11
Total ..	148

7th February 1955]

(b)

Cuddalore taluk.

1 Nellikuppam.	18 Alapakkam.
2 Panruti.	19 Vellapakkam.
3 Kurinchipadi I set.	20 Semmekottai.
4 Kurinchipadi II set.	21 Sirugramam.
5 Anguchettipalayam.	22 Government Basic Training School, Cuddalore.
6 Semmedu.	23 Cuddalore Municipality I set.
7 Kadambuliur.	24 Cuddalore Municipality II set.
8 Murungur.	25 Cuddalore Municipality III set.
9 Nadukuppam.	26 Board High School, Panruti.
10 Melrangunam.	27 Government Secondary and Training School for Women, Tiruppapuliyur.
11 Tiruvamur.	
12 Manamvandaputhur.	
13 Veeraperumanallur.	
14 Melkumaramangalam.	
15 Government Headquarters Hospital, Cuddalore.	
16 Thondamanatham.	
17 Karunguli.	

Chidambaram taluk.

1 Kaltumannarkoil (or S. Mannargudi).	16 Tillaivadangan II set.
2 Porto Novo I set.	17 Chidambaram Municipality I set.
3 Tillaivadangan I set.	18 Chidambaram Municipality II set.
4 Srimashnam.	19 Chidambaram Municipality III set.
5 Lalpet.	20 Chidambaram Municipality IV set.
6 Killai.	21 Board High School, Kattumannarkoil.
7 Gavarapattu.	22 Board High School, Porto Novo.
8 Kadavacheri.	23 Bhuvanagiri.
9 Krishnapuram.	24 Thachakadu.
10 Venniur.	
11 Tirumaraiyur.	
12 Sivapuri.	
13 Poovalai Panchayat Board.	
14 Porto Novo II set.	
15 Porto Novo III set.	

Vriddhachalam taluk.

1 Pennadam.	9 Board High School, Vriddhachalam.
2 Vriddhachalam.	10 Board High School, Tittagudi.
3 Tittagudi.	11 Board High School, Pennadam.
4 Kuppanatham.	12 Seppakkam.
5 Nallur.	
6 Kumaramangalam.	
7 Mathur.	
8 Azeeznagar Settlement.	

[7th February 1955]

Kallakurichi taluk.

1 Chinnasalem.	17 Vedatharasalur.
2 Thyagadurgam.	18 Athiyur.
3 Vadakkanandal I set.	19 Kongarayapalayam.
4 Vadakkanandal II set.	20 Nagalur.
5 Kallakurichi I set.	21 Rishivandyam.
6 Kuthagudi.	22 Ariyalur.
7 Sankarapuram.	23 Olagankathan.
8 Kallakurichi II set
(Emmapair).	24 Board High School,
Chinnasalem.
9 Rangappanur.	25 Board High School,
Kallakurichi.
10 Pundi (Vasuthavanur).	26 Poottai.
11 Chiruvathur.	27 Pakkambady.
12 Vilambavur.	28 Malaikottalam.
13 Bhangaram.	29 Thenkiranur.
14 Kadathur.	30 Nallathur.
15 Kadavanur.	31 Devapendalam.
16 Melur.	

Villupuram taluk.

1 Valavanur.	7 Municipal High School,
Villupuram.
2 Siruvanthadu.	8 Board High School, Villu-
puram.
3 Mambalapattu.	9 Board High School,
Valavanur.
4 Sangeethamangalam.	
5 Government Training School,
Villupuram.	
6 Villupuram Municipality.	

Tirukkoyilur taluk.

1 Ulundurpet.	14 Ammor.
2 Tirukkoyilur I set.	15 Kottaimarudur.
3 Tirukkoyilur II set.	16 Arakadu.
4 Tiruvannainallur.	17 Oddampatti.
5 Adanur I set.	18 Ariyur.
6 Adanur II set.	19 Board High School, Tiruk-
koyilur.
7 Sendanadu.	20 Elandurai.
8 Tirunavalur.	21 G.M. High School, Tiru-
vannainallur.
9 Veerapandi.	22 Senganamkottai.
10 Kalamarudur.	23 Kavanur.
11 Parrikal.	
12 Vellaiyur.	
13 Kandachipuram.	

Gingee taluk.

1 Gingee.	6 Peruvalur.
2 Melmalayanur.	7 Kallapuliyur.
3 Sathambady.	8 Kottapoondi.
4 Melrevur.	9 Board High School, Gingee.
5 Nallanpillaipestral.	10 Valathi.

7th February 1955]

Tindivanam taluk.

1 Periathachur.	8 Rattani.
2 Vikravandy.	9 Kiladayalam.
3 Padirapuliyur.	10 Tindivanam Municipality
I set.
4 Mailam.	11 Tindivanam Municipality
II set.
5 Dadapuram.	
6 Merkanam.	
7 Vellimadaipet.	

APPENDIX V.

[Vide item VI (2) on page 45 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRI-
BUTION) BILL, 1954 (L.A. BILL No. 26 OF 1954).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in an extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th May 1954, and in Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada and Hindustani in the *Fort St. George Gazette*, dated the 9th June 1954.

3. The Select Committee was appointed by a resolution of the Assembly, dated the 18th May 1954, and leave of the House was also given to the Select Committee to sit at any place in the State to enable its members personally to inspect the ayacut under the major irrigation works.

4. The Select Committee met in the Ministers' Room, Government Estate, Madras, on the 14th June 1954, in the 'Bhavani House' at Bhavanisagar, Coimbatore district, on the 8th July 1954, in the 'Circuit House' at Mettur Dam, on the 9th July 1954, in the 'Malampuzha House', at Malampuzha Dam site, on the 14th and 15th September 1954 and in the Committee Room, Fort St. George, on the 1st November 1954.

5. At its meetings at Bhavanisagar, Mettur Dam and Malampuzha, the Committee received memoranda presented to them by certain Associations and individuals in respect of the Bill and also examined select individuals who offered to give evidence before them. Some of them were members of the Legislature.

6. The Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny in the light of the representations made to them in the memoranda presented to it and the evidence tendered before it.

[7th February 1955]

7. As originally worded, the Bill applied even to ayacuts served by petty or minor irrigation works. The Committee thinks the levy of betterment contribution should be limited to lands benefited by irrigation and drainage works, the cost of which exceeds Rs. 25,000. Clause 3 of the Bill has been amended accordingly.

8. In calculating the amount of betterment contribution, the Bill as introduced allowed only the cost of making the lands fit for advantageous irrigation under the work to be deducted from the sum of ten times the annual increase in the gross produce. But the Committee considers that in addition to this capital investment, the increase in the annual cultivation expenses of raising a wet crop on lands on which only dry crops had been previously raised must also be taken into consideration. The Committee has accordingly decided to add to clause 4 (2) a proviso so that in the case where a land was originally under dry cultivation and which with a view to derive benefit from the work was brought under wet cultivation, a sum representing the difference between the cost of wet cultivation and the cost of dry cultivation may be deducted from the increase in gross produce for the purpose of calculating the increase in the capital value of those lands.

9. The other important changes made by the Committee are noted below :—

Clause 6.

This clause provides for payment of betterment contribution after the expiry of two years from the date of completion of a drainage or irrigation work. The Committee thinks that the date of completion should be defined and has decided that the following sub-clause should be added to clause 6, namely :—

“ For the purpose of this section and section 4 the construction, expansion or alteration of a ‘ work ’ shall be deemed to be completed on the date of cessation of all work connected with its construction, expansion or alteration or on the date when the work is ready to be put in actual operation, whichever is later.”

Clause 8.

After clause 8, a new clause has been added. Under this clause any person having interest in a land may pay the entire contribution payable by the landholder. If such person pays the entire contribution within a period of two years from the date when such contribution becomes payable he will be entitled to a rebate of 20 per cent.

Clause 10 renumbered by the Committee as clause 11.

The Committee considered at length the desirability of making a tenant share the liability to pay a rateable portion of the betterment contribution under the Bill and finally decided to add a proviso which will have the effect of restricting the levy of contribution from the tenant to cases where he is liable under any law or

[7th February 1955]

custom of the locality to deliver to the landholder a share of the produce and such share has not been altered subsequent to the completion of the work by agreement between the parties. It thinks that in other cases, no levy should be made from a tenant.

10. The other changes made in the Bill are all shown in the copy of the Bill annexed. It is not considered necessary to refer to them in detail.

11. The Committee is also of opinion that the Bill has not been materially altered and that therefore it need not be re-published.

12. Dissenting minutes given by certain members are appended.

M. A. MANICKAVELU NAICKER,
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
27th November 1954.

[7th February 1955]

Provided that all lands which are of the same *taram* and which, judged by their commandability, are so situated as to derive the same amount of benefit from the work shall be placed in the same class :

Provided further that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing, in the case of a work whose construction, expansion or alteration was completed before the commencement of this Act, during the three years immediately preceding such commencement and, in the case of a work whose construction, expansion or alteration was completed after the commencement of this Act, during the three years immediately preceding such completion.

(2) Ten times the annual increase in the gross produce estimated under sub-section (1) shall be deemed to be the increase in the capital value of each class of lands; and the contribution payable in respect of such class of lands shall be one-half of the difference between the said increase in the capital value and the cost (estimated in the prescribed manner) of making the lands fit for advantageous irrigation under the work :

Provided that in the case of lands which were originally under dry cultivation and which, with a view to derive benefit from the work, were brought under wet cultivation, a sum representing the difference between the cost of wet cultivation and the cost of dry cultivation as determined in the prescribed manner shall be deducted from the increase in gross produce for the purpose of calculating the increase in capital value of those lands.

(3) The contribution payable in respect of each class of lands expressed in terms of rate per acre shall be notified in the District Gazette and in such other manner, if any, as may be prescribed :

Provided that the officer authorized in that behalf shall, before determining the contribution under the foregoing provisions of this section, publish his proposals in the prescribed manner and shall consider suggestions and objections received within the time allowed :

Provided further that, against a decision with respect to contribution notified under this sub-section, an appeal shall lie to the prescribed authority and any modification made on such appeal shall be notified in the prescribed manner.

(4) Decisions with respect to contribution notified under sub-section (3) shall, subject to the right of appeal provided in the said sub-section, be final, shall be binding on all persons having interest in the lands and shall not be liable to be questioned in a Court of Law.

5. Contribution recoverable as arrear of land revenue.—Contribution payable under this Act in respect of any land shall be deemed to be public revenue due upon the said land; and the land, the buildings (owned and occupied by the land-holder) standing upon

[7th February 1955]

it and its products shall be regarded as the security of the contribution. When the whole or portion of an instalment of the contribution payable in any year is not paid on the due date, the amount of the instalment or its unpaid portion shall be deemed to be an arrear of land revenue and the provisions of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), and of the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), as amended by the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), shall apply to the recovery of the said arrear as they apply to the recovery of the revenue due on the land.

6. When contribution becomes payable.—(1) Contribution shall become payable under this Act on a written notice of demand therefor issued by an officer authorized by the Government in this behalf being served on the landholder :

Provided that no such notice shall be served until the expiry of two years after the date of completion of the construction, expansion or alteration of the work :

Provided further that where, before the commencement of this Act, two years or more have elapsed from the date of completion of the construction, expansion or alteration of the work, such notice may be served at any time after such commencement.

(2) For the avoidance of doubt, it is hereby declared that it shall not be necessary to serve notice on any person other than the landholder, who has an interest in the land or on a successor-in-interest of the landholder or in respect of any instalment of the contribution.

(3) For the purpose of this section and section 4, the construction, expansion or alteration of a 'work' shall be deemed to be completed on the date of cessation of all work connected with its construction, expansion or alteration or on the date when the work is ready to be put in actual operation, whichever is later.

7. Mode of payment of contribution.—(1) The contribution payable by a landholder shall be paid by him in twenty equal annual instalments :

Provided that he shall be entitled to pay the entire contribution with a rebate of twenty per cent within a period of two years from the date on which he becomes liable to pay the contribution.

(2) Arrears of instalments of the contribution shall bear interest at the rate of six per cent per annum.

8. Rebate in certain cases.—If the Government accept any money from any person for the construction, expansion or alteration of any work and such person becomes liable to pay contribution in respect of any land benefited by such construction, expansion or alteration, the sum accepted from him shall be credited towards the contribution payable by him.

[7th February 1955]

9. Payment of contribution by person having interest in land.—Any person having interest in a land may, notwithstanding that he is not the landholder of such land, pay the contribution payable by the landholder in respect of such land and shall, if such person pays the entire contribution within a period of two years from the date on which the landholder becomes liable to pay the contribution, be entitled to a rebate of twenty per cent.

10. Right of reimbursement in respect of contribution.—Where the landholder [not being in the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends, a kanamdar or a customary verumpattandar, or in the South Kanara district a walawargadar, a kayengenidar, a permanent tenant or a mulgeni tenant] liable to pay contribution under this Act is not the owner of the land or is a co-owner of the land, nothing in this Act shall be deemed to affect his right to reimbursement from the owner or to recover proportionate part from the co-owner, as the case may be.

11. Apportionment of contribution.—Where a landholder whose case is not covered by section 10 and who has paid an instalment of contribution under this Act is not the occupier of the land, he shall, in the absence of a contract to the contrary, be entitled to recover the amount of such instalment from the person who is in actual occupation of the land during the year in which the said instalment is payable :

Provided that where such person is a tenant, the landholder shall be entitled to recover from the tenant the instalment of contribution referred to in this section only if the tenant is liable under any law or custom of the locality to deliver to the landholder a share of the produce and such share has not been altered subsequent to the completion of the work by agreement between the parties, and the amount that can be recovered from such a tenant shall bear to the total amount of the instalment the same proportion as the tenant's share of the produce bears to the total produce of the land :

Provided further that, where the landholder has paid the entire contribution with a rebate under the proviso to sub-section (1) of section 7, a twentieth part of the sum actually paid shall be deemed to be the instalment of the contribution payable during every year during which an instalment of the contribution would have been payable had the entire contribution not been so paid.

12. Exemption.—If, in the opinion of the Government, the enforcement or strict enforcement of all or any of the provisions of this Act will cause hardship in any case or cases, the Government may, by notification, setting out the ground therefor, exempt either permanently or for a specified period such case or cases from all or any of the provisions of this Act, subject to such conditions, if any, as the Government may deem fit to impose.

7th February 1955]

13. Power to make rules.—The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act and in particular—

(a) for the delegation of their powers to the Board of Revenue, Collectors or other authorities;

(b) for the provision of such appeals and revision as may be found necessary in respect of the orders passed by any authority to whom powers may be so delegated;

(c) for the manner of estimating the gross produce and prices under section 4;

(d) for all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed.

14. Saving.—Nothing contained in this Act shall apply to the levy, determination, payment or recovery of betterment contribution from the landholders of lands which are benefited, or are capable of being benefited, by the construction, expansion or alteration of any work, if provision in that behalf is contained in any other law relating thereto and for the time being in force.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
27th November 1954.

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

This taxation is a measure which will affect the peasantry irrespective of area and is likely to bring in all schemes by which the lands are claimed to be improved in value.

The peasantry is faced with a serious crisis as is indicated by the trend of prices of the agricultural products. The future of the entire peasantry is uncertain. Already the burden of taxation on the peasantry is very heavy as they have to pay huge land revenue, water-cess, land revenue surcharge, etc. When the Government contemplates additional burden on the peasantry there should be at least provision for equitable distribution of the burden. It is in this view that we want to make the following proposals which differ from the majority view of the Select Committee :—

1. We propose that *five* times the annual increase in the gross produce of the lands benefited by a scheme deducting the amounts spent for taking advantage of the improvement, may be sufficient for the purpose of calculating the quantum of levy that can be made

[7th February 1955]

on a land. If the improvement is valued at *ten* times as contemplated in the bill, it will result in a large number of small holders getting squeezed out, as they will not be in a position to bear this burden in addition to making provision for sufficient investment for bringing the land under improved cultivation, taking advantage of the benefit conferred by the Government scheme.

2. With regard to the commencement of the tax it should start only after *five* years of taking advantage of the benefit instead of *two* years as contemplated in the bill; because we consider that it will take at least *five* years to ascertain the exact quantum of improvement which has resulted in the produce. It is also necessary that the tax should be levied only in case and after, water has actually been taken for cultivation of the land. This is necessary to protect small landholders who will not be able to take immediate advantage of the scheme due to financial difficulties. If this protection is not provided it will lead to large-scale alienation of lands.

3. If betterment levy is considered unavoidable in the interest of State finance then there must be protection for the small landholders. Hence we suggest that an exemption limit may be fixed up to holdings of *ten standard acres*.

This principle of exemption has already been accepted in the case of surcharge on land revenue.

4. We feel that there is no justification whatsoever to make a tenant liable for the payment of tax on a land to which he is not the owner.

5. The Bill contemplates to bring within its purview even minor irrigation works. It is the responsibility of the Government to give normal facilities of irrigation. It is not at all understandable why even minor irrigation schemes should be brought under the purview of this Bill. We propose that only major irrigation schemes which would cost *more than a lakh of rupees* for the Government should be brought within the purview of this Bill.

If the Bill is to be acceptable to the people, in our opinion, the above proposals at least must be accepted.

C. KANDASAMY.

T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

K. T. RAJU.

MADRAS,
1st November 1954.

II

Taken as a whole, the provisions of the Bill concerning the mode of calculating the increase in the capital value of each class of lands or tax, are complicated and do not afford easy method of calculation. Tax-payers will not be in a position to know the exact amount they

7th February 1955]

would be liable to pay. The idea of entrusting the work of estimating the gross produce and value of lands to revenue authorities with no recourse to Courts of Law is not conducive to an impartial and uniform mode of working out the provisions of the Bill.

2. The words "twenty-five thousand rupees" in "the cost of which exceeds twenty-five thousand rupees" to be inserted after the words "any work (including the installation by them of a pumping set)" in Clause 3, may be amended as "rupees two lakhs".

3. The Bill provides that the betterment tax may be levied two years after the date of completion of the construction, etc., of the work. The members of the Board of Revenue who toured the Lower Bhavani Project area in the middle of September (10th and 11th) 1954, has, after personal inspection and enquiry, accepted that most of the lands under the Lower Bhavani Project, will be fit for active and profitable cultivation only ten years after the commencement of irrigation. At any rate the cultivation of such lands cannot become profitable before six years of active cultivation. The net output of the lands prior thereto will not be sufficient even to meet out the expenses incurred. I therefore suggest that the levy of tax may be commenced six years after completion of the construction, etc., of the work.

4. The entire contribution with a rebate of twenty per cent contemplated under Clause 7 of the Bill may be made payable either in cash or in the form of lands.

5. Under sub-clause (2) of Clause 4, ten times the annual increase in the gross produce estimated under sub-clause (1) is deemed to be the increase in the capital value of each class of lands. It is submitted that the value of the lands does not depend only upon their gross produce. It depends upon other considerations also, such as the extent of land available at a particular area, the density of population, the demand and the purchasing power of the people around the area, the respective market rate of the several agricultural produces and the tax-rate of the lands. Moreover, lands in different places are not of the same yielding capacity. For lands under the Mettur and the Lower Bhavani Projects, Rs. 22 per acre is to be paid as tax and water-cess. Therefore I suggest that four times the annual increase in the gross produce, estimated under sub-clause (1) may be deemed the increase in the capital value.

UNJALUR,
6th November 1954.

K. R. NALLASIVAM.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 8th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hoisting of a Pakistan Flag over the Ganapathi temple in Puthuntheru Keraladeeswarapuram, South Malabar.

* 552 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Pakistan Flag was found hoisted over the Dhvajastambam of the 'Ganapathi Temple' at Tanur in Ernad taluk, South Malabar, on 19th October 1954; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) It is a fact that on the morning of the 19th October 1954, a Pakistani flag was found hoisted on a granite lamp-post in the yard of the Ganapathi temple in Puthuntheru Keraladeeswarapuram, which is situate in Tirur Police Station limits.

“(b) It has not been possible to trace the person or persons responsible for hoisting the flag.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, was it done for the purpose of decorating the Ganapathi temple without knowing that it will affect our national interests?”

MR. SPEAKER :—“How can the Minister answer? The person who hoisted the flag must answer. However, if the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“I wanted to know whether, when going into the matter, the Government came to know of any such thing.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The motive can be inferred only if we know the persons who hoisted the flag. We have not been able to trace the persons responsible for it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, is it not a fact that a number of local bodies and Congress organizations of Malabar passed resolutions requesting the Government to conduct serious enquiries into the matter? Before saying that they could not trace the persons or the origin of the incident, will the Hon. Minister tell us what the nature of the investigation was and what the report of such investigation says?”

[8th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the usual investigation was conducted by the Police to find out the persons responsible for the hoisting of the flag. But no clue could be obtained."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" From the question it is seen that the temple is in Ernad taluk. As far as I know, it is in Ponnani taluk. May I know from the Hon. Minister where the temple is? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already stated that it is within Tirur Police Station limits."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, will the Hon. Minister tell us whether the investigation conducted by the Police showed that the incident was an isolated one or that it was a movement having wider ramifications? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as far as the hoisting of the flag is concerned, it seems to be an isolated incident. As a matter of fact some of the Muslims alleged that persons belonging to the Rashtriya Swayam Sevak Sangh had done this so that the Government may get annoyed with the Muslims."

Scheme for the study of sterility of cattle.

* 553 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the recommendations of the State Government for carrying on the Cattle Sterility Scheme;

(b) the estimated cost of the scheme;

(c) the aid received from the Central Government for the scheme; and

(d) whether the State Government selected any persons for special course of training in Animal Gynaecology and Obstetrics on foreign Government or this State scholarships?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Government have already sanctioned the scheme for the study of sterility of cattle sponsored by the Indian Council of Agricultural Research.

" (b) The ultimate cost of the scheme for four years is Rs. 78,700.

" (c) The share of the Indian Council of Agricultural Research towards the cost of the scheme is Rs. 37,900. The Council has initially sanctioned a grant of Rs. 28,400 towards its share of the cost of the scheme for the first three years.

" (d) The fellowship in Animal Gynaecology and Obstetrics offered by the Government of Sweden has been availed of and an Officer of this Government has been deputed for training in Sweden, for about one year."

[8th February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, what is the purpose of the scheme when it is a well-known fact that the cattle wealth of the country is dwindling? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The dwindling cattle wealth of the country is exactly the reason for this scheme."

* 554 Q.—

SRI A. RATNAM :—" I am not putting the question, Sir."

Exemption of hotels in Malabar from the payment of sales tax.

* 555 Q.—SRI K. MOIDU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the owners of hotels and restaurants in Malabar district regarding the exemption of these hotels from the payment of sales tax; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Yes.

" (b) The Government see no grounds for complying with the request for exemption."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, restaurants and hotels are dealing in perishable food articles and Government have already given up the levy of sales tax on perishable articles. In view of this, will the Government comply with the request of the restaurants and hotels to exempt them from the levy of sales tax? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" If the hotels, etc., are dealing in perishable articles, these articles would have already been exempted from the tax, Sir."

Supply of midday meals to fishermen children attending Government Fisheries Schools in South Kanara district.

* 556 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 11-10 a.m.

(a) whether the Government have any proposal to supply midday meals to fishermen children attending Government Fisheries Schools in South Kanara district; and

(b) if so, when the supply is likely to begin?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Government have no proposal at present for the supply of midday meals to fishermen children attending the Government Fisheries Schools in South Kanara district.

" (b) Does not arise."

[8th February 1955]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ As the fishermen in South Kanara, especially in Kasargod taluk, are very backward and financially poor, will the Government be pleased to supply mid-day meals to the children attending the Fisheries Schools? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government cannot, as a matter of general policy, supply midday meals to all fishermen children. Whenever it is brought to the notice of the Government that distress is prevailing on account of the monsoon and poor catches of fish, the Government may consider the supply of midday meals for a temporary period.”

SRI O. KORAN :—“ May I know whether the Government have received any representation from Kasargod taluk requesting the supply of midday meals to the children attending the Fisheries Schools there? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government made an enquiry and found that the monsoon was over and that there was no need for supplying midday meals.”

State Electricity Board.

* 557 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether generation and distribution of electricity are under the control of the State Electricity Board constituted under section 5 (1) of the Electricity (Supply) Act, 1948?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No State Electricity Board has been constituted in this State, as the Government are of the view that such a Board is neither desirable nor necessary in the present position of development of generation and distribution of electrical energy in this State.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ தலைவர் அவர்களே, 1948-ம் வருஷத்திலேயே ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிஸிடி போர்டை ஏற்படுத்தவேண்டும், அந்த போர்டானது கன்ஸ்யூமர்களுக்கு ரிபேட் கொடுப்பது, இன்னும் பலவிதமான செளகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பது ஆகிய காரியங்களைக் கவனித்தக்கொள்ளவேண்டுமென்று சட்ட ரீதியாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இதுவரையிலும் அந்த போர்டை ஏற்படுத்தாததற்குக் காரணங்கள் என்ன? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Government feel that it is not desirable to constitute such a board now, as we have to complete some schemes and some further developments are to take place. The reasons are too many to be given by way of an answer to a supplementary question. If the hon. Member is interested, I shall be making a statement about this during the budget debate.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ராஜ்ய சர்க்காரும் உடனடியாக இந்த ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிஸிடி போர்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும், இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் எல்லா ராஜ்ய சர்க்காரகளும் அடங்கிய மகா நாட்டைக் கூட்டப்போவதாகவும் சொல்லப்படுவது உண்மையா, இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

[8th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is a Council of State Ministers and that is dealing with this question now. Our State is more or less objecting to the formation of the Board.”

Number of cases registered under section 145, Criminal Procedure Code, in Malabar after the coming into force of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954.

* 558 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of cases registered under section 145 in Malabar district in general and Walluvanad taluk in particular after the enactment of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954;

(b) whether the Government have received any representations regarding such cases;

(c) if so, the nature of the representations and from whom they were received; and

(d) what action the Government propose to take or have already taken on such representations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) I am answering this question on the assumption that the hon. Member is referring to cases under section 145, Criminal Procedure Code. The total number of such cases registered in Malabar district after the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, came into force is 31. Out of these eleven cases were registered in Walluvanad taluk.

“ (b) The answer is in the negative.

“ (c) & (d) Do not arise.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ There were some cases where the landlords tried to enter on the lands occupied by tenants and the tenants sought the help of the police. The police, instead of taking action against the trespasser, caused the promulgation of an order under section 145 and this has caused hardship to the tenants. May I know what the Government propose to do to give protection to the tenants? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is always open to the aggrieved parties to go to a Court of Law.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ These tenants carry on *punam* cultivation and they have what is known as *kuttipunam* right. They enter the land and begin to cultivate. The landlord disputes the rent fixed under the Malabar Tenancy Act creates some trouble and gets order under section 145, Criminal Procedure Code, promulgated, and by the time the matter is settled, the agricultural season will be over. Will the Hon. Minister be pleased to enquire into these 31 cases, as most of them are cases of *punam* cultivation? ”

[8th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ These are cases which have to be dealt with by the Court and I do not think the Government can interfere.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Section 145 should be resorted to only in cases of normal encroachment. But here, it is used to prevent the tenants from enjoying a right conferred on them by the Malabar Tenancy Act. Will the Government consider the question of issuing special instructions to the police and the Magistrates not to resort to section 145 in such cases? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When there is a dispute about possession and a likelihood of the breach of the peace, there should be some provision under which action should be taken and this is the only provision for it.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ In the cases in Walluvanad taluk, the records clearly show that the lands were in the possession of the tenants. Still the police pass an order against the interests of the tenants.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Police do not pass any order; they can only submit a report. It is the Magistrate who holds a regular enquiry with regard to possession. It is a judicial enquiry and I do not think we can intervene in the matter.”

Excess recovery from the Arikulam Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited.

* 559 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a registered lawyer notice was received by the Collector of Malabar from the Arikulam Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, for the settlement of their accounts under items of excess recovery by the Government (Civil Supplies) amounting to Rs. 1,25,976-14-5; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes Sir. In addition to Rs. 1,25,976-14-5, a sum of Rs. 43,461-8-1 was also shown as due from Government in the lawyer notice.

“ (b) In respect of the sum of Rs. 1,25,976-14-5, referred to in the answer to clause (a) above, a sum of Rs. 689-0-1 was allowed and a sum of Rs. 92,694-14-6 was disallowed. The balance is pending settlement. As regards the sum of Rs. 43,461-8-1, a sum of Rs. 10,223-6-9 was allowed and the balance is pending settlement.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ A sum of more than 92,000 rupees is said to have been disallowed. May I know the grounds on which it was disallowed? ”

[8th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This comprises a number of items. Each item is examined by the Government and is either accepted or disallowed. It is not possible for me to read all the grounds for disallowing.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that the accounts in the Collector's office are in a state of confusion and that that is the reason why the Collector is not able to settle the claims of the societies? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no such information.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Under the instructions issued by the Government, the societies are liable to pay interest only on the stock for three months and they need not pay any interest on the excess. This society, which has a monthly offtake of 1,600 bags of rice, was compelled to take 188,000 tons of rice. May I know whether the claim that is said to have been allowed includes counter-interest on this excess supply? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Repairs to “ Raman Kulam ” in Koram amsam in Payyanur firka.

* 560 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to repair the big tank called “ Raman Kulam ” in Koram amsam in Payyanur firka, North Malabar, so as to benefit thousands of acres of land in the amsam; and

(b) if so, when the repairing work is likely to begin?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Revenue investigation of the scheme has been completed. The technical investigation is proceeding and the work will be taken up in due course, if feasible.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that the travelling allowance drawn by the officers for investigating the scheme would have been sufficient to repair the tank itself? May I request the Hon. Minister to expedite the repair, as the peasants are put to great hardship on account of non-repair? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As regards the first part of the question, I can answer only if the hon. Member says what the amount of the travelling allowance drawn is. As regards the second part, the Government are very anxious to execute the scheme, because it is a good and remunerative scheme.”

[8th February 1955]

11-20 a.m. **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராமன் குளத்திற்கு எதிர்ப்புறத்திலுள்ள ராவணன் குளத்தையும் ரிப்பேர் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா? ” (கிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The hon. Member may go kindly to Malabar, investigate into the matter and then give me a petition. I shall look into it.”

Service conditions and pay of Language Pandits appointed as Assistant Lecturers in Government Colleges.

* 561 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the service conditions and scale of pay of Language Pandits who have been promoted or appointed as Assistant Lecturers in Government institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The scale of pay of Assistant Lecturers in Government Colleges is Rs. 150—5—200—10—250 plus Rs. 5 for L.T./B.T. qualification. Pandits and Munshis Grades I, II and III in Government Colleges, were redesignated as Assistant Lecturers in Languages, Grades I, II and III, in 1951. They are given the following scales of pay :—

Grade I Rs. 150—5—200—10—250 plus Rs. 5 for L.T./B.T. qualification.

Grade II Rs. 85—5—125—10—175.

Grade III Rs. 70—5—130.

These persons are governed by the Special Rules for the Madras Educational Subordinate Service and the General Rules for the Madras State and Subordinate Services.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மந்திரி அவர்கள் கூறியபடி பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் பார்த்தால் காணப்படவில்லை. ‘பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்’ டின் 476-ம் பக்கத்தில் ‘அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்ஸ் இன் ஓரியண்டல் லாங்வேஜஸ்’ என்று குறிப்பிட்டு அதற்கு நேராக ரூபாய் 85—5—125—10—175 என்ற சம்பள விகிதம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாடு குடியரசாகி ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியுங்கூட ‘ஓரியண்டல் லாங்வேஜஸ்’ என்று என் இந்தப் பாகுபாடு செய்யவேண்டும்? நம் பாஷை சொல்லிக் கொடுக்கின்றவர்களையும் ‘அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்ஸ்’ என்று சொல்லி, மற்ற அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பள விகிதத்தையே இவர்களுக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பாஷை சொல்லிக்கொடுப்பவர்களும் ‘அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்கள்’ என்றுதான் அழைக்கப்படுகிறார்கள். மற்ற அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரூபாய் 150—5—200—10—250 சம்பள விகிதந்தான் இவர்களுக்கும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it a fact that the Language Pandits of high schools who have been designated as Assistant Lecturers for a long time, because their services have not been regularized, do not get even the increment which they would have otherwise got had they remained in high schools? ”

[8th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am aware of that complaint. Rules are being framed now.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Are the service conditions and pay of Language Pandits equal, inferior or superior to those of corresponding Assistant Lecturers of the English language? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Assistant Lecturers are all put in the same category. No distinction is made as between English Lecturers and other Language Lecturers.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ பாஷை சொல்லிக்கொடுப்பவர்களும் ‘அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்கள்’ என்று உத்தியோகப் பெயரால்தான் அழைக்கப்பட்டாலுங்கூட, மற்ற அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பள விகிதம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லா அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்களுக்கும் ஒரேவிதமான கிரேடு ரூபாய் 150—5—200—10—250 இருப்பதானால் நல்லது. ஆனால், நம்முடைய சொந்த, தாய் பாஷையைப் போதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு ‘அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்கள்’ என்ற பெயரை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை மூன்று விதமாகப் பாகுபடுத்தி சம்பள விகிதம் நிர்ணயிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? இந்தப் பாகுபாட்டை நீக்கமுடியுமா? ”

“ அலிஸ்டென்ட் லெக்சரர்களுக்கு ரூ. 180-லிருந்து ரூ. 350 வரையில் போகக்கூடிய சம்பள விகிதத்தை மத்திய சம்பள கமிஷன் சிபாரிசு செய்கிருக்கிறது. அந்தச் சிபாரிசைப்படி, புதிய விகிதத்தின் பிரகாரம் எப்பொழுது அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ These three grades have been fixed with reference to qualifications. If we should have Grade I only, many of the persons who have already been employed will have to be thrown out of employment. But they are quite qualified to teach the languages as such. That is why with reference to qualifications three grades have been formed. Grade I qualification is equivalent to the qualification fixed for the other Assistant Lecturers. When the qualification and the cadre are the same, they receive the same pay. As far as Grades II and III are concerned, they are lesser qualified people and they cannot be put on a par with the other people unless we want to send them away from the employment they already have.”

Closure of Sree Lakshmi Saw Mills, Limited, Kasargode.

* 562 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Sree Lakshmi Saw Mills, Limited, Kasargode, South Kanara, was closed on 10th July 1954 without even giving any notice to the Government or to the workers in violation of the Factories Act; and

(b) whether the Management have given any lay-off compensation to the workers according to the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953?

[8th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Sree Lakshmi Saw Mills, Kasargode, South Malabar, was closed on 12th July 1954. A notice was put up by the management on 10th July 1954 stating that the factory would be closed for annual overhaul and re-opened in October 1954. The management re-opened the factory on 8th September 1954.

“(b) No, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know why the management has not given the lay-off compensation to the workers according to the Industrial Disputes (Amendment) Act of 1953? May I know also whether the Government have received any report from the Conciliation Officer regarding this matter and if so, what action they have taken in this regard?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“It was the contention of the management that the Industrial Disputes (Amendment) Act of 1953 would not apply to that factory. The Labour Officer then made an inquiry into the matter and found that there were only 16 workers working in the factory. According to the Industrial Disputes Act of 1950, the Government found that they could not insist on the payment of lay-off wages to the workers.”

Family Planning Centres.

*563 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the proposals of the Government for giving financial assistance to start Family Planning Centres in the State in the year 1954-55;

(b) the aid given by the Union Government towards the Family Planning Scheme to this State during the year;

(c) the schemes envisaged for the establishment of a number of family planning centres in rural and urban areas in the State; and

(d) the proposal of the Government to make arrangements in Government hospitals to give advice on health and family planning to married couples?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) It is not known what the hon. Member means by clause (a) of the question. If he means Government financial assistance to private organization or institution to start Family Planning Centres, the answer is nil.

“(b) The Union Government have sanctioned a grant-in-aid of Rs. 15,000 to this State for the starting of a research centre for carrying out research into sub-fertility. They have also sanctioned financial assistance to this State, by way of meeting a portion of the recurring and non-recurring expenditure on the maintenance of full-time family planning clinics in eight select institutions in the State.

[8th February 1955]

“(c) & (d) This Government have already sanctioned the establishment of a Research Centre in the Government Hospital for Women and Children. They have also sanctioned the establishment of eight full-time family planning clinics in the State—Five in the mufassal—one in each of the District Headquarters Hospitals at Madurai, Kozhikode, Coimbatore and Mangalore and one in the Poonamallee Health Unit; and the remaining three in the City of Madras, one in the Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Triplicane, another in the Government Hospital for Women and Children, Egmore and the third in Rajah Sir Ramaswami Mudaliar's Lying-in-Hospital, Rayapuram.

“Family Planning Centres are intended for giving advice on family planning.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“How do they gauge the success or otherwise of these Family Planning Centres? Do they advise the couples to maintain charts of the success or failure of their efforts?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A clinic is working only in the Egmore Women's and Children's Hospital. Clinics have not yet been started elsewhere, except in Madras City under the Corporation. Those who use contraceptives are expected to report the results.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“மத்திய சர்க்காரின் திட்ட மந்திரி சமீபத்தில் பேசும்போது ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தின் காரணத்தையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணத்தையும் சுட்டிக்காட்டி, அதனால் ஜனத்தொகைத் திட்டம் வெற்றிபெறவில்லை என்பதுபோல் சொன்னார்கள். ஜனத்தொகைப் பிரச்சனையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் ஒரு ஜனத்தொகைத் திட்டம் போடுவது பற்றி சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவது சபாரிசு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This family planning work is meant to regulate and control the growth of population. It is also done in the interests of promoting the health and welfare of mothers and children.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“May I know who the advisers for these family planning centres are and what the planning period in this respect is?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This is a scheme that has just been started. It will continue and extend in course of time.”

SRI V. MUTHU :—“ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்திற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் ஆண் குழந்தைகளையே பெறவேண்டுமென்று விருப்பப்படுவதுதான். ஆனால், சில குடும்பங்களில் பெண் குழந்தைகளே ஜாஸ்தியாகப் பிறக்கின்றன. ஒருவேளை அடுத்த குழந்தை ஆணாகப் பிறக்குமோ என்ற நம்பிக்கையில் ஜனங்கள் முயற்சி பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). இந்த மாதிரி பெண் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை பெருகுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாட்டின் ஜனத்தொகையும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. ஆகவே நாட்டில் ஜனப்பெருக்கத்தைக் கட்டுப்

[8th February 1955]

படுத்துவதன் முதற்படியாக, ஆண் குழந்தைகள் பிறப்பதற்கு ஏதாவது முறையைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா? (மீண்டும் சிரிப்பு.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The method of sex determination has not yet been discovered."

11-30 a.m. SRI S. PANCHAKSHARAM :—"In addition to opening family planning centres why should not Government think of distributing pamphlets under the authority of the Government to people who are in need of advice on family planning?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Yes, Sir, education of the people and propaganda in this connexion are also parts of this plan."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"Have special departments been opened in our Government Hospitals for advising people on family planning?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"They have yet to be started. The Government of India have promised financial assistance. This Government have sanctioned the starting of clinics."

Repairs to the Mukkood bridge, Koram amsam, Payyanur Firka.

* 564 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state at what stage the repairing of the Mukkood bridge, in Koram amsam in Payyanur firka, North Malabar, stands now?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"There is no proposal to repair the Mukkood bridge."

SRI K. P. GOPALAN :—"Are the Government aware of the fact that people are put to much difficulty on account of the non-repair of the bridge? Therefore will Government be pleased to reconsider the question and take steps to repair and reconstruct the bridge?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"Yes, Sir."

Block Advisory Committee for Malabar.

* 565 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) why the Government have not yet reconstituted the Block Development Advisory Committee for Malabar under the National Extension Service Scheme;

(b) the functions of the Committee; and

(c) on whose recommendations the Government accept the names of the members of the Committee?

[8th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Block Advisory Committee for each Block in Malabar district has already been set up.

" (b) The Committee will advise on the problems relating to the National Extension Service Development Block which it represents.

" (c) On the advice of the officers connected with the scheme."

SRI K. P. GOPALAN :—"Are Government aware that these Committees are not functioning properly, that there are no monthly meetings of the committee, that the proposals made by the Members of the Committee are not heard and that whenever there is a meeting of the Committee, proposals are placed before the Committee and passed? Will the Government be pleased to take some steps for the proper functioning of the Committee so that Members also may get an opportunity to place their proposals before the Committee and get them through?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, the committees are required to meet at least once in two months. Members are certainly welcome to place their proposals before the Committee. I shall see that these proposals are duly considered at the meetings of those committees."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that proper attention is not paid to the suggestions made by the non-official members of the advisory committees?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I do not know what the hon. Member means by the word 'proper.' It is open to non-officials to make their suggestions. The officers concerned will certainly examine them. But the non-officials cannot expect the officers to accept every one of the proposals made by them."

Earnings by prisoners in jails.

* 566 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount of money earned by prisoners in jails by their labour during the year 1953-54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Rs. 8,356."

SRI K. ARANGANATHAN :—"What are the various kinds of labour that produced this income and which kind of labour is popular among prisoners?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It all depends upon the prisoners concerned. One variety of labour may be popular with certain prisoners and another with certain others. Mainly they are being used in Textile factory in Coimbatore, boot-making factory in Vellore and also in carpet-making. We have got a carpentry factory in the Penitentiary."

[8th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Do the entire proceeds go to the prisoners? If not, how are they used? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The whole of it is not given to the prisoners. They are given only a gratuity for their work as convict officers. Then they are given some tobacco leaves and beedis also for the work done. The entire income is credited to the Jail account.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Do the Government transfer convicts who have particular aptitude for those jails where they have facility for doing that particular type of work? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir, in transferring prisoners that is also taken into consideration.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு நாளைக்கு அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு மணி நேரம் வேலை வாங்கப் படுகிறது? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I want notice, Sir.”

Acquisition of lands under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

* 567 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, has been put into operation; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The Government have called for proposals from the Commissioner, Corporation of Madras, in consultation with the Director of Harijan Welfare, Collector of Madras, the Chairman, City Improvement Trust and the Director of Town-Planning for formulating a programme of acquisition of lands under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954. Soon after the proposals have been received, a programme of acquisition will be drawn up, according to the availability of funds and the urgency of slums which require improvement.”

Grant of loans to agriculturists under the National Extension Service in Payyanur Block.

* 568 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Government for the Payyanur and Madayi Block Development areas under the National Extension Service for giving loans to the agriculturists and peasants;

[8th February 1955]

(b) how many applications were received by the officers in charge of the Block Development areas mentioned above from the peasants and agriculturists; and

(c) how many applicants were granted loans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The amounts allotted for the Payyanur Block for 1954-55 are as follow :—

	RS.
Short-term credit facilities	1,33,000
Minor irrigation facilities	50,000

“ (b) One thousand one hundred and sixty-two applications have so far been received by the Block Development Officer, Payyanur.

“ (c) One hundred and fifty-seven applicants have so far been granted loans.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. Minister why the applications were rejected, on what grounds they were rejected and what are the conditions the applicants have to satisfy before they get the loans sanctioned? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I see, Sir, that out of 320 applications disposed of, 157 applications only have been sanctioned and as many as 163 applications were rejected. The grounds on which the applications were rejected were stated to be either the applications were not *bona fide* or solvent to the extent of the loan applied for. Regarding the actual conditions that have to be satisfied, I would like to have notice, Sir.”

Schemes under Second Five-Year Plan for Malabar district.

* 569 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to mention the schemes proposed by the State Government for Malabar under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Second Five-Year Plan for the Madras State has not yet been finalized.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. Minister whether before finalizing the schemes to be included in the second Five-Year Plan, Government will be pleased to consult local M.L.As. to ascertain their views in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think I have already stated that even in this House we may have a discussion with regard to Second Five-Year Plan. The only thing is we must have the discussion at the proper time so that our suggestions may be taken into consideration by the Government of India and our debate also may be useful to them. When that discussion takes place, I am sure the Malabar M.L.As. will play a prominent part.”

[8th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த விவாதத்திற்கு உதவிகரமாக இருப்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்னென்ன திட்டங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று பள்ளாணிங்க கமிஷன் யோசனை கொடுத்திருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை சபையின் முன்பு சர்க்கார் வைப்பார்களாவென்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir, when we have the discussion here all the materials will be supplied to the hon. Members so that they may participate usefully in the discussion.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, Madras State is conspicuous by its absence in the list published to-day regarding the National Extension Blocks that are allotted by the Central Government. Is there any particular reason for this?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Perhaps we have already been allotted sufficient number of blocks. This is only a supplementary allotment.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் கோயமுத்தூரில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு செமினார் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் புதிய யோசனைகள் உருவாயிற்று. அந்த யோசனைகள் என்னென்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I also attended that seminar. There is no question of new schemes being formulated there. The principle of formulating the Second Five-Year Plan was fully discussed. A copy of the proceedings of that seminar will be forwarded to this Government as also the Central Government.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Have the Government finalized the schemes for inclusion in the Second Five-Year Plan and if they have not yet finalized would the Government consult . . . ?”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister has already answered that question.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“I want to know whether they have finalized the list of schemes or are there something still to be included . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have already said in my original answer that the Second Five-Year Plan for the Madras State has not yet been finalized.”

11-40 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Have this Government received any instructions from the Central Government when they are expected to submit their proposals and when this House could be given an opportunity to discuss them?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We have given certain tentative proposals to the Planning Commission for consideration. But the entire matter—the basis of planning

8th February 1955]

itself—is undergoing a change now and it is under consideration. We hope to receive some directives with regard to planning in April this year. After that, perhaps we will be able to make concrete proposals.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is the Hon. Minister aware that the delay in the implementation of the First Five-Year Plan was chiefly caused by the need for extra staff to execute the works and will the Hon. Minister, along with the proposals, sanction the necessary extra staff to execute them without delay?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The necessary staff has been sanctioned in all cases where new schemes have been taken up for execution. As far as our State is concerned, I do not think that there has been any complaint with regard to the organization for the execution of these schemes.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்திற்காக என்று சர்க்கார் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய வரியை அதிகப்படுத்தப் போகிறார்களா, அல்லது இருக்கிற வரியை வைத்துக்கொண்டே . . .”

MR. SPEAKER :—“It is a different question. Let the hon. Member give notice of a separate question.”

Appointment of a Medical Officer to the dispensary at Karambakkudi, Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district.

* 570 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) since how long the Government dispensary at Karambakkudi in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, has been without a full-time Medical Officer; and

(b) the reasons for the delay in appointing a full-time officer?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Since the 6th December 1952. But the Medical Officer attached to the Alangudi dispensary was visiting this dispensary on the afternoon of three alternate days in the week.

“(b) Acute shortage in the category of Assistant Surgeons in the Madras Medical Service. A Medical Officer has since been posted to the station.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Why should not the scarcity of doctors particularly in rural areas be met by re-employing retiring and retired medical men if they are physically and mentally fit?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In some cases local bodies are allowed to re-employ medical men. Now in the course of this month the Madras Public Services Commission will recruit 150 candidates to fill up vacancies.”

[8th February 1955]

Payment of bonus to the workers of the Kerala Soap Institute and the Government Oil Factory, Kozhikode.

* 571 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the arrears of bonus due to the workers of the Government Soap and Oil Factory, Kozhikode, Malabar, for the last three years have not been paid?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The bonus to the workers of the Kerala Soap Institute, Kozhikode, and the Government Oil Factory, Kozhikode, up to 1952-53 have been paid.”

Regularization of the services of the Highways Road Maistries.

* 572 AND 573

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, Question Nos. 572 and 573 may be taken up together.”

MR. SPEAKER:—“Yes, they may be taken up together.”

* 572 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the services of the Highways Road Maistries have been regularized now; and

(b) if so, from when?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No, Sir. The question of provincialising their services is under consideration.

“(b) Does not arise.”

* 573 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Road Maistries of Highways Department requesting the Government to regularize their services; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The question of provincialising the services of Road Maistries of the Highways Department, now designated as Road Inspectors, is under consideration.”

Promulgation of orders under section 144 of the Criminal Procedure Code in Gandhi Market in Tiruchirappalli.

* 574 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether orders under section 144 of the Criminal Procedure Code were issued by the Sub-Magistrate, Tiruchirappalli,

[8th February 1955]

against some of the vendors in Gandhi Market prohibiting them from entering and vending in the market during the month of September 1954;

(b) how many times such orders were issued during the last three months; and

(c) the grounds on which such orders were issued?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் சர்க்காருக்கு முழு விவரமும் வரவில்லையென்று தெரிகிறது. அந்த கண்டிராக்டர் கொடுத்த மனுவை வைத்துக்கொண்டே சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் தடை உத்திரவு கொடுத்து வியாபாரிகளின் வியாபாரம் செய்யும் உரிமையைப் பறித்திருக்கிறார்கள். இதைச் சரியானபடி கவனித்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று நான் பல மனுக்கள் மந்திரிகளிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். அதன் அடிப்படையில் அந்த சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் நடத்தையைப்பற்றி சர்க்கார் விசாரணை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The statement laid on the table of the House is based on the report we have received from the authorities concerned. If there is anything wrong and if the hon. Member has got any basis for that allegation that the statement is not correct, he may bring it to my notice and I shall certainly look into it.”

Extension of the National Extension Service Scheme to Wallavanad taluk.

* 575 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to include in the coming year any firka or area of Walluvanad taluk, South Malabar, in the National Extension Service or Community Project?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir.

“The question will be considered at the time of extending the National Extension Service Scheme to additional areas, when new blocks are allotted to this State.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“Sir, in view of the fact that the Malabar district is denied a District Planning Committee and also in view of the fact that the Walluvanad taluk is very backward economically and the people there are mostly unemployed, will the Government sympathetically consider to extend the National Extension Service Scheme in the coming year itself to that taluk?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I do not know about what is denied to the Malabar district. The Government will certainly consider the condition and the claim of this taluk when they take up new blocks.”

[8th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Did not the Collector of Malabar recommend to the Government that the two adjoining firkas of Walluvanad taluk touching the Palghat taluk may be included in the National Extension Service Scheme.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not have that information before me just now. The Collector may have sent so many recommendations but we took up last time only areas which were contiguous to areas where the National Extension Service Schemes are already in existence.”

Vaigai Reservoir Project.

* 576 Q.—**SRI G. GOVINDAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to starred question No. 883 on 18th May 1954—

(a) the exact scope of the proposed Vaigai Reservoir Project in the Madurai district; and

(b) whether the irrigation facilities to the villages in the eastern portion of the Ramanathapuram district already under Vaigai ayacut will be adversely affected by it?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The reservoir will impound the waters diverted from the Periyar lake and also the surplus waters of the Vaigai itself, and the scheme will be so worked

(i) that the Vaigai flows impounded in the Reservoir are used exclusively to boost, when necessary, supplies in the Vaigai channels in the Ramanathapuram district and stabilize irrigation under the old Vaigai channels and tanks served by them in that district; and

(ii) that only the Periyar waters will be used to serve a new area of about 20,000 acres distributed as follows :—

(a) about 3,000 acres of percolation affected dry lands situated in the midst of wet lands in the existing Periyar delta and another 7,000 acres in Sivaganga taluk, Ramanathapuram district, the total extent of these 10,000 acres being situated on the left side of the Vaigai; and

(b) about 10,000 acres in the Tirumangalam taluk of the Madurai district on the right side of the river.

“(b) The answer is in the negative.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வைகை நீரை கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டபோதே மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள திருமங்கலம் தாலுகாவுக்கும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள சிவகங்கை தாலுகாவுக்கும் கொடுத்துவிட்டு தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு கிடக்கும் கீழ் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்காது வருந்தத்தக்கதாகும். இருந்தாலும் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலேயாவது இந்தப் பிரதேசத்திற்குத் தண்ணீர்ப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா ?”

[8th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I am afraid the hon. Member has not understood what I have replied just now. நான் கொடுத்த பதிலிலேயே இதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பெரியார் தண்ணீர்தான் ராமநாதபுரம் ஜில்லா சிவகங்கை தாலுகாவுக்கும் மதுரை, திருமங்கலம் தாலுகாவுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. வைகைத் தண்ணீரை நாங்கள் இதில் அடக்கி கீழ் ராமநாதபுரத் திற்கும் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் இதைச் சேர்க்கவேண்டியதே இல்லை.”

SRI P. CHELLADURAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிவகங்கை தாலுகாவுக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீரின் அளவைக் குறைத்துக் கொண்டு, எல்லா வகையிலும் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கும் திருவாடானைத் தாலுகாவுக்கும் இந்த வைகை ஆறு திட்டத்தின் பலன் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“சிவகங்கை தாலுகாவுக்கு முழுவதும் சப்ளை செய்தால் தண்ணீர் அங்கே எல்லா இடங்களுக்குமாவது போய்ச் சேரும். அவர் களுக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீரின் அளவைக் குறைத்துக்கொண்டு திருவாடானை தாலுகாவிற்குக் கொடுத்தாலும் தண்ணீர் திருவாடானை தாலுகா வரையில் கூடப் போய்ச் சேராது. போகும் வழியில் ஆற்று மணலே அதனை உறிஞ்சிவிடும்.”

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“பெரியார் திட்டத்தின் கீழ் ஆதியில் உத்தேசித்த பாசன விஸ்தீர்ணத்தைக் காட்டிலும் இப்பொழுது அதிக விஸ்தீர்ணத்துக்குப் பலன் கிடைப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அதனால் ஏற்கெனவே கீழ் வைகைப் பாசனத்திற்கு உபயோகப் பட்டு வந்த தண்ணீர் பெரியார் பாசனத்திற்குத் திருப்பி விடப்பட்டு பட்டு வந்த தண்ணீர் பெரியார் பாசனத்திற்குத் திருப்பி விடப்பட்டு கீழ்வைகைப் பிரதேசத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலைமையில் புதிய வைகைத் திட்டத்தின்கீழ் தேக்கப்படும் தண்ணீரிலிருந்து ஏற்கெனவே நஷ்டமடைந்துள்ள கீழ் வைகைப் பாசனத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா ?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அப்படி நஷ்டம் ஏதுவும் ஏற்பட்டிருப்பதாக சர்க்கார் தஸ்தாவேஜுகள் ஒன்றிலும் தெரியவில்லை.”

SRI A. IYANAR :—“அனை உருவாகியிருக்கும் பிரதேசமான ஆண்டிப்பட்டி, தேவதானப்பட்டி அருகாமையிலுள்ள நிலக்கோட்டை, போன்ற பிரிக்காக்கள் பஞ்ச ஏரியாக்களைச் சேர்ந்தன என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் இத்திட்டத்தின் மூலமே அந்தப் பிரதேசங் களுக்கும் தண்ணீர்ப் பாசன வசதியைச் செய்துகொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“இதன் மூலம் ஏற்கெனவே பரிசீலனை செய்யப்பட்ட இடங்களுக்குமாதிரம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமே தவிர, அவர்கள் சொல்லுகிறபடி பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு எல்லாம் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதாயிருந்தால் தண்ணீர் வசதி இல்லை.”

SRI V. MUTHU :—“இப்பொழுது அனைக்கட்டு வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் அங்கு வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆண்களுக்கு ரூ. 1-5-0 வீதமும் பெண்களுக்கு 15 அணு வீதமும் சர்க்கார் கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், அங்கு சிறு கண்டிராக்டர்கள் . . .”

MR. SPEAKER :—“மூலக் கேள்விக்கும் இப்பொழுது நீங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.”

11-50 a.m.

[8th February 1955]

SRI MOOKKIAH THEVAR :—“அனைக்கட்டினால் பாதிக்கப்படுகிற 12 கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கொடுக்கப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அனைக்கட்டு வேலையில் வேலையும் இன்னும் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member can give notice of a fresh question.”

Death of one Karuppiah in the Police lock-up.

* 577 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the body of one Karuppiah was exhumed from the burial ground in the presence of the Taluk Magistrate of Tirumayam, Tiruchirappalli district, in April 1954;

(b) whether one Ramayya, who was tortured in the Police Station along with Karuppiah, is dead or progressing satisfactorily in the dispensary at Tirumayam;

(c) how the news of the death of Karuppiah under suspicious circumstances came out;

(d) how long Karuppiah and Ramayya were kept in the Police lock-up before Karuppiah died; and

(e) whether any action was taken against the Police officers of Panayapatty and, if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (e) A statement^a is placed on the table of the House.”

SRI M. PALANIYANDI :—“சனம் மூலம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மென்டைப் பார்த்துப்போது ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரைக்கொண்டும் மற்றொருவரை புண்படுத்தியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால், அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை குறைவாக இருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் மாதிரியே ஸ்டேட்மென்டில் பண்ணைக் கூடாது. மாதிரியேயே தீர்ப்பைப்பற்றி இங்கே கேள்விகள் போடக் கூடாது.”

SRI M. PALANIYANDI :—“பல கேசுகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையின் அளவு போதுமா என்று அரசாங்கம் கருதினால் போல் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த கேசில் சம்பந்தப்பட்ட சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் தண்டனை போதுமானது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா; கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனை அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இடைத்த குற்றத்திற்குப் போதுமானதல்ல என்று அரசாங்கம் கருதினால், பரிகரிக்க முடியாத களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட தண்டனையேனாக அளவரி இந்தக் கேசை மேல் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போய், சம்பந்தப்பட்ட சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத் தக்க தண்டனை கிடைக்கச் செய்ய இடம் இருக்கிறதா என்று ஆலோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஒவ்வொரு கேசுக்கும் தண்டனை கொடுக்கும்போது, எந்தக் குற்றத்திற்கு சாட்சியம் இருக்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தபடியான தண்டனை கொடுக்க முடியுமே தவிர, வெறும் சந்தேகத்தின்பேரில் பெரிய குற்றத்திற்குத் தண்டனை கொடுக்கமுடியாது. ஆகையால், இந்தக் கேசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு செஷன்ஸ் ஜட்ஜ், ‘இதில் கொலைக் குற்றத்திற்கு ரூசு இல்லை; அதைவிடக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் ரூசு இருக்கிறது’ என்று கம்மியான தண்டனையைக் கொடுத்திருக்கிறார்.”

^a Printed as Appendix II on pages 158-160 infra.

[8th February 1955]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, the man has been acquitted of the charge of murder. Have the Government thought it fit to appeal against the order?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member has not apparently read the statement placed before the House.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, I have read the statement. The Sub-Inspector has been acquitted of the charge of murder. Have the Government taken legal advice for preferring an appeal against the acquittal order?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, in all cases of acquittal, it is always examined whether there are grounds for an appeal against the acquittal order. The hon. Member as a lawyer knows that it is possible to have an appeal against an acquittal only in very rare cases.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, three trials have taken place. So far as Ramiah Servai is concerned, he had been kept in the police lock-up for more than 24 hours. This lengthy statement mentions that he was sent for treatment to Tirumayam dispensary. May I know whether Ramiah Servai was treated in the hospital and came out of it alive and whether any action was taken against the officials concerned for his torture?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the officers concerned were specifically charged for offences against Ramiah Servai also and some conviction has been given for that also.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, had there not been instances where the Government have received reprimands from the Supreme Court for not preferring appeals against acquittals?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir. We have got reprimands also for making frivolous appeals against acquittals.”

Chemical treatment of soil in the Malabar district.

* 578 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any tests with regard to the chemical treatment of soil in Malabar with a view to render it unpercolable; and

(b) if so, with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No definite experiments have been conducted with regard to the chemical treatment of the soil in Malabar with a view to render it not percolable.

“(b) Does not arise.”

[8th February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, Malabar being a coastal district, due to percolation of water, it is not possible to have paddy cultivation there. If some research is made in this direction it may be possible to meet the food deficit. Will the Government be pleased to make some such research? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, a soil survey was conducted in this district in 1920 and 1928 and we have obtained some results. Anyhow, we shall examine this matter further.”

Medical officers sent abroad for training.

* 579 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri M. S. Mogral) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of medical men, community-war and district-war, deputed to foreign countries by the Madras Government since 1952 for specialising in particular branches of medical science;

(b) the amount spent on each of them; and

(c) how many of them have been given opportunities to make use of such special knowledge in Government institutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (c) A statement ^a is placed on the table of the House. Information in respect of medical officers districtwar is not readily available.

“ (b) The information is not readily available and has to be obtained from the High Commission of India, London, and the Accountant-General, Madras. The time and labour involved in collecting the required information will not be commensurate with the result.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, from the statement placed on the table of the House, I find that only one doctor and that too a lady has been selected from the Backward Classes. Are we to take it that there are no other applicants from the Backward Classes available and, secondly, will the Government now at least feel the necessity of deputing more physicians from the Backward Classes, from among the available applicants? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the selection is not made on a communitywar basis. Suitable candidates recommended by the head of the institution and the Director of Medical Services are considered for selection.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, is it a fact that the Backward Classes are getting relief inversely proportional to their agitation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I would like to inform the hon. Member that more chances have been given this

^a Printed as Appendix III on pages 160-161 infra.

8th February 1955]

time in regard to admission to Medical Colleges and a very large proportion of Backward Classes candidates have been selected.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether the rule regarding communal representation was adhered to in selecting these medical men for deputation to foreign countries? ”

MR. SPEAKER :—“ This has been already answered.”

Construction of a dam-cum-bridge across Katampalli, Chirakkal taluk.

* 580 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the action taken on the memorandum given to the Hon. Minister on 28th August 1953 with regard to the construction of a dam-cum-bridge across Katampalli in Chirakkal taluk and some other suggestions regarding the construction of roads and bridges?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Attention is invited to the paper ^a placed on the table of the House.”

Tank works under the National Extension Service in Kangayam block.

* 581 Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many tank and pond works were undertaken by the Government under the National Extension Service in Kangayam block, Coimbatore district, since the inception of the scheme up to 30th September 1954;

(b) the amount of public contribution towards the works; and

(c) how many of them are remunerative?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Only one tank work, viz., the construction of the surplus weir of Manikapuram tank in Palladam village, was undertaken during the period.

“ (b) Rs. 266 only.

“ (c) The tank has no ayacut and hence no revenue is realized by Government. But the existence of the tank is beneficial to the ryots as the adjoining wells about twenty in number will have the benefit of percolation.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வேலைகள் வெற்றிகரமாக நடந்துவருவது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால், ஸ்தல மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய விகிதாசாரம் 50 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது. மக்களிடத்தில் பண வசதி இல்லாத

^a Printed as Appendix IV on page 162 infra.

[8th February 1955]

காரணத்தால் பல திட்டங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறாமலிருக்கின்றன. ஆகவே ஸ்தல மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய பங்கு 50 சதவிகிதம் என்று இருப்பது 25 சதவிகிதம் என்று சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்வார்களேயானால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களில் விசேஷ முன்னேற்றம் காணமுடியும். இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ I am afraid that this question does not arise out of the answer given by me.”

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER:—“ Sir, I should like to know the position of the tank works asked for in this question? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Sir, I have already given the information and I do not have any information more than that regarding tank works.”

SRI S. R. ARUMUGHAM:—“ காங்கயம் பிளாக்டில் இன்னும் அனேக குட்டைகள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ளன. அவைகளை யெல்லாம் ரிஜிஸ்டர்டு கண்டிராக்டர்களிடம் கொடுக்காமல், அங்கிருக்கக் கூடிய தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக இந்த வேலையை எடுத்துச் செய்வதற்கு சர்க்கார், பிளாக் டெவலப்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு உத்தர விடுவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ உள்ளூரில் இருக்கும் அக்கறை உள்ளவர்களும், மற்ற பொது ஸ்தாபனங்களும் இப்படிப்பட்ட வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய முன்வந்தால் அவ்வாறே அவர்களிடம் இந்த வேலைகளைக் கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இராது.”

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER:—“ Sir, the question particularly mentioned about pond works as different from tank works.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Sir, in this block we have carried out as many as 10 irrigation works mostly with the contribution of the people and the Government have contributed very little. But, I do not have any information regarding pond works excepting one. A pond and a tank are almost the same and I have referred to one tank work that has been undertaken.”

UNSTARRED QUESTIONS.

Grant of non-residential scholarships to college students of eligible communities.

46 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the amount that has been set apart in this year's budget for granting non-residential scholarships to college students of Harijan community in each district?

[8th February 1955]

A.—No amount is set apart districtwise for grant of non-residential scholarships to college students belonging to eligible communities. However, a statement showing the particulars of non-residential scholarships sanctioned so far to eligible communities in each district during 1954-55 is given below:—

District.	Renewal.		Fresh.	
	Number of scholar-ships.	Amount.	Number of scholar-ships.	Amount.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. A. P.		RS. A. P.
Madras	25	938 15 0	36	1,768 1 0
Chingleput	..	..	3	140 1 0
Coimbatore	4	138 12 0	8	361 11 0
Madurai	1	43 7 0	1	46 11 0
Malabar	4	138 12 0	5	221 7 0
North Arcot	1	34 11 0	3	128 1 0
Ramanathapuram	..	..	..	..
South Arcot	1	43 7 0	..	..
South Kanara	1	34 11 0	3	152 4 0
Salem	10	346 14 0	16	759 3 0
Tanjore	..	..	2	93 6 0
Tiruchirappalli	3	150 12 0	10	454 14 0
Tirunelveli	1	34 11 0	3	128 1 0
The Nilgiris	..	..	..	..
	61	1,905 0 0	90	4,271 12 0

Hostels run by the Harijan Sevak Sangh.

47 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijan hostels are run by the Harijan Sevak Sangh in the State;

(b) whether these hostels are subsidized by the Government;

(c) the total amount of subsidy granted by the Government during the years 1948 to 1952;

(d) the number of staff maintained by the Harijan Sevak Sangh for their Harijan hostels in the State, such as Managers, correspondents, wardens, matrons, tutors, clerks, cooks, peons and others; and whether these are sanctioned by Government; and

(e) the average monthly expenditure incurred by the Harijan Sevak Sangh hostels per head as per the annual Government Audit Report?

[8th February 1955]

A.—(a) 43.

(b) All except three are recognized and subsidized by the Harijan Welfare Department.

(c)

Year.	Amount.		
	RS.	A.	P.
1948-49	1,39,870	13	0
1949-50	1,43,968	1	0
1950-51	2,27,296	7	11
1951-52	2,43,029	1	3
1952-53	2,65,055	13	0
Total ..	10,19,220	4	2

(d) Manager	1
Wardens	34
Matrons	13
Tutors	9
Clerk	1
Cooks	50
Others	7

The pay of cook, warden and tutor employed in the subsidized Harijan hostels come under the items of expenditure debitable to boarding grants sanctioned by the Harijan Welfare Department. No separate grant has been given for this purpose. Subsidy towards the pay of matrons employed in girls' hostels and mixed hostels is being sanctioned separately.

(e) The average expenditure varies from hostel to hostel from Rs. 15 to Rs. 23 per mensem.

Scholarships to students of Harijan communities and backward classes.

48 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the amount of scholarships granted to students of the Harijan communities and backward classes in the years 1952 and 1953?

A.—The amount spent on scholarships by the Harijan Welfare Department was as shown below:—

	1952-53.	1953-54.
	RS.	RS.
Harijans and other eligible communities.	7,27,564	7,22,513
Backward classes	7,69,456	8,14,211

8th February 1955]

Number of dacoity cases.

49 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of dacoity cases in the State charge-sheeted in the year 1953; and

(b) the number of persons convicted and the number acquitted?

A.—(a) 159.

(b) (1) Number of persons convicted—197.

(2) Number of persons acquitted—608.

Supply of plants to the public under the Vanamahotsava Scheme.

50 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of plants supplied by the Government to the public free of cost under Vanamahotsava Scheme since its inception; and

(b) the amount spent in 1953 and 1954 respectively?

A.—(a) According to a report received from the Director of Agriculture about 8,370,700 plants, seedlings and cuttings and 2,232,600 lb. of seeds were supplied to the public by the Agriculture Department free of cost during the years 1950 to 1954. Particulars about the supplies made by the Forest Department are still awaited.

(b) The actual expenditure during 1953-54 was Rs. 10,765-3-6. Figures for 1954-55 are not yet available.

Hostels for Harijan students in the Malabar district.

51 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of hostels for Harijan students in Malabar and their location;

(b) the number of students in each of them;

(c) the number of Harijan students from Malabar who were awarded scholarships or stipends in 1953-54; and

(d) the value of each scholarship?

A.—A statement* showing the particulars is placed on the table of the House.

[8th February 1955]

Grant of bus permits.

52 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of applications received by the respective Road Transport authorities in the State during 1953-54 for bus permits to ply buses (i) in new routes and (ii) in the old routes;

(b) the number of persons who were granted permits;

(c) how many of them are new entrants to the field of bus transport;

(d) how many of them appealed to—

(i) the Central Road Traffic Board, and

(ii) the Government; and

(e) in how many cases, the Central Road Traffic Board reversed the decision of the Regional Transport Authority and in how many cases the Government reversed the decision of the Central Road Traffic Board?

A.—(a) to (e) A statement^a furnishing the information is annexed.

Repairs to the Harijan Welfare schools in Ponneri taluk.

53 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Harijan Welfare schools in Ponneri taluk; and

(b) whether their roofs are in a bad condition and have not been repaired for a long time?

A.—(a) 12.

(b) The roofs of six schools are in good condition. The roofs of the remaining six are in need of repairs. The roofs of two of these were repaired this year and action is being taken to repair the rest.

Supply of mid-day meals to children in Harijan Welfare schools in Ponneri taluk.

54 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of schools run by the Harijan Welfare Department in the Ponneri taluk and the number of children given mid-day meals in them; and

(b) the amount spent in this respect?

^a Printed as Appendix VI on page 165 infra.

[8th February 1955]

A.—(a) & (b) The number of schools is twelve. The number of children given mid-day meals in these schools varies every month. The particulars of children fed and the amount spent on them for the period from June to November 1954 are as follows:—

Month.	Number of children given midday meals.	Amount spent on them.
(1)	(2)	(3)
		RM.
June ..	14,455	2,260
July ..	25,128	3,920
August ..	21,125	3,374
September ..	14,791	2,310
October ..	12,064	1,886
November ..	17,977	2,809

Number of workers in the sugar factories in the State.

55 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total number of men employed by each sugar factory in the State?

A.—The particulars are furnished below:—

Serial number and name of the factory.	Average daily number of men employed.
(1) Murugappa Sugar Factory, Mailpatti, North Arcot district.	47
(2) The East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam, South Arcot district.	2,040
(3) The Deccan Sugar and Abkari Company, Limited, Pugalur, Tiruchirappalli district.	112
(4) The Madura Sugars and Allied Products, Limited, Pandiarajapuram, Madurai district.	330
(5) The Sugarcane Crushing Mills, Kodumudi, Coimbatore district.	9

Expenditure incurred on the payment of salary and allowances to Government servants.

56 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total expenditure incurred towards the payment of (i) salary, (ii) dearness allowance and (iii) other allowances to State Government employees of the following categories in 1952-53:—

(1) Gazetted, (2) Non-Gazetted other than categories (3) and (4) below, (3) Clerical (a) Upper Division Clerks and (b) Lower Division Clerks and (4) Last Grade; and

[8th February 1955]

(b) allowances other than dearness allowance paid to each of the above categories?

A.—(a) The expenditure incurred on payment of salary to the gazetted and non-gazetted staff (excluding village establishments) in 1952-53 was about Rs. 227 lakhs and Rs. 1,104 lakhs, respectively. The expenditure on the salary of village establishments was about Rs. 169 lakhs. The expenditure incurred on payment of allowances (including dearness, house-rent, travelling and other compensatory allowances) both to the gazetted and non-gazetted staff (excluding village establishments) was about Rs. 984 lakhs. These figures include the expenditure in respect of Upper Division Clerks and Lower Division Clerks and members of the last grade service, for whom separate figures are not available. The allowances paid to village establishments amounted to about Rs. 74 lakhs.

(b) The State Government servants (gazetted and non-gazetted) are eligible to draw, in addition to dearness allowance, allowances such as house-rent allowance, travelling allowance, conveyance allowances and other compensatory allowances, as the case may be, subject to the rates and conditions laid down by the Government.

Government Hospital at Badagara.

57 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation regarding the improvements to the Government Hospital at Badagara; and

(b) how many persons were treated as in-patients and how many as out-patients during the years 1951-52 and 1952-53, respectively?

A.—(a) Yes.

(b) The number of in-patients treated in the hospital during 1951, 1952 and 1953 was 494, 683 and 1,163 respectively and the number of out-patients treated during those years was 18,301, 22,696 and 26,441 respectively.

Duties of Social Education Organizers.

58 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the duties of Social Education Organizers?

A.—The principal role of the Social Education Organizers is to arrange programmes of participation by the rural community in the development programmes under the Community Projects and National Extension Service, such as Agriculture, Housing, Village Improvement,

[8th February 1955]

Health, Education, etc. They have to arrange literacy programmes, literacy classes and post-literacy work and organize examination in literacy and citizenship and follow up activities with a view to prevent relapse into illiteracy and ignorance, such as writing of village wall paper, setting up of rural circulating libraries, etc. They have to organize youth welfare movements and women's welfare movements in rural areas. They should give instructions in citizenship subjects and organize cultural activities, such as folk dances, folk dramas, kathas, kirtans and bhajans, exhibitions and the like. They should organize voluntary agencies in the rural areas at different levels for carrying out social education activities on self-help basis. They are in charge of the mobile unit for arranging cinema shows. Above all, they should co-ordinate the activities of other departments and sections with the activities of social education.

Report of the Advisory Committee for Reorganization of Municipal Administration.

59 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to answer to question No. 837 given on 15th May 1954 the various recommendations made in the report of the Rathanasabathi Mudaliyar Committee on Municipal Administration?

A.—The report of the Advisory Committee for Reorganization of Municipal Administration is treated as 'confidential' at present.

Recommendation of the State Government to the Backward Classes Commission.

60 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the recommendations, if any, made by the State Government to the Backward Classes Commission and to the Central Government?

A.—No recommendation was made by the State Government either to the Backward Classes Commission or to the Central Government.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) MOTION FOR THE SUSPENSION OF RULE 23 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That rule 23 of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 10th February 1955.' "

A—5

12
noon.

[8th February 1955]

Mr. SPEAKER :—" Motion moved—

'That rule 23 of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 10th February 1955.' "

* Sri M. NARAYANA KURUP :—" Sir, during the Budget Session, we are not entitled to have any non-official days. (Interruption.) I am not opposing the motion. (Interruption.) This has been done after agreement by Leaders of Parties. Then it need not have come here and it could have been disposed of after consultation. Sir, what I want to say is that the rule empowering the suspension also gives the discretion to the Hon. Speaker to allow another day for non-official business. I wish to enquire whether the Hon. Speaker will be pleased to exercise that discretion. That is all what I want. Before I say this, the Hon. Minister need not have interrupted me."

Mr. SPEAKER :—" I shall take this into consideration and see whether another day to compensate for this could be allotted. I shall do so in consultation with the Leader of the House and other Leaders."

The motion was put and carried.

(2) AMENDMENT TO THE SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952.

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I move—

'That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952), amending the Schedule to the said Act, be approved :—

" Draft rule.

In the said Schedule, for sub-rule (3) of rule 1, the following sub-rule shall be substituted, namely :—

'(3) The amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) for the quarters ending with the 31st December 1953, the 31st March 1954, the 30th June 1954, the 30th September 1954, the 31st December 1954, and the 31st March 1955 in respect of public carrier vehicles and for the quarters ending with the 31st December 1953, the 31st March 1954, and the 30th June 1954, in respect of stage carriages, which until the 30th September 1953, were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter ending with the 30th September 1953.' "

The motion was put and carried.

8th February 1955]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954—cont.

Mr. SPEAKER :—" I fix a time-limit of 15 minutes for each hon. Member. The Hon. Minister will reply at 4 o'clock this afternoon."

* Sri M. NARAYANA KURUP :—" Sir, though theoretically some justification can be found for a measure like this, it is in the nature of things a very difficult measure in its implementation. Now inasmuch as this levy will have to be borne by tenants who are benefited by works, the cost of which is above Rs. 25,000, I submit that it is likely to affect almost all works undertaken by the Government. But more important than the assessment of levy is its incidence. In other words, we have to consider on whom the contribution falls. Sir, the sections in this Bill dealing with the apportionment of contribution are very confused and are not at all clear. That is so because certain fundamentals have not been borne in mind. Sir, there are three expressions, namely, 'owner', 'landholder' and 'landlord' the implications of which have not been carefully borne in mind in apportioning the contribution which I shall presently show. This confusion would not have arisen if landholders are always the landlords.

"Now, section 11 is very defective and it cannot be properly implemented. It says that a tenant has to bear a certain portion of the contribution. But in case there is an enhancement of rent, he need not pay. Of course, the principle is good. But when there is one intermediary, the landholder who is liable to pay the contribution or the levy and the landlord who is entitled for the enhancement of rent, they are different. That important distinction has not been borne in mind. (The Deputy Speaker in the Chair.)

"I understand that the position is similar in Tamil Nad also and it is not peculiar to Malabar, namely, that in all cases the landholder is not the landlord himself. Take for instance, A is the landholder. Under the definition, he has to pay the contribution; B is a sub-tenant or under-tenure holder and C is the actual cultivating tenant. Now, A the landholder is not entitled to ask for enhancement of rent from C, because there is privity of contract or estate between the two. But if he is allowed the enhancement of rent on the basis of improvement of the property, he does not pay the contribution at all. Therefore, in all these cases, where there are three persons interested in the land, this clause 11 will not work properly and on the other hand, it will create a great injustice as shown by me. The landholder immediately before him who alone can get the enhancement will get it and in the meanwhile the real landholder liable to pay the levy will be denied contribution from the tenant. That is a very important defect in section 11.

[Sri M. Narayana Kurup]

[8th February 1955]

"Then, Sir, in section 10, I find that the persons affected by the Malabar Tenancy Act are excluded. I do not see the purpose of this. Because, in the very definition of 'landlord' distinction is made with respect to Malabar such as the janmi, kanamdar, customary verumpattamdar and they are classified under the term 'landholders'. That being so, I do not see the reason why an exemption is made under section 10. It is nothing but a repetition. If the definition in the original Act for 'landholder' does not make specific provision in respect of Malabar Tenancy Act, there may be some meaning in this exemption. But, since it is there, this is superfluous and is unnecessary."

"Therefore, I request the Hon. Minister to consider these important defects in clauses 10 and 11 where the distribution of the incidence of levy is made impossible where there are more than one inter-mediary in-between the landholder and the tenant."

12-10
p.m.

*SRI B. K. NALLASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பாக கம்புனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள் இதை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். அவர்களில் பலர் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தார்கள். சமீபத்தில் எல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரித் திட்டத்தைச் சர்க்கார் கொண்டு வரும்போது, இந்த வரியை எந்தெந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் கொடுக்கப்போகிறார்களோ அவர்களைக் கண்டறிக்கொள்ளாமல் இதைக் கொண்டுவரவில்லை. ஏற்கனவேயே இந்த மாதிரியான ஒரு வரி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நீர்ப்பாசன இலாகா அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற பயம் எல்லாம் இந்த வரி முன்பு அதிகாரிகள் சொன்ன அளவிலேயே இருக்குமா அல்லது முன்பு சொன்னதைவிட இப்பொழுது நான்கு ஐந்து மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறதா என்பது ஒன்றே தான். அவர்கள் வரி கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவிலேயே திட்டவாட்டமாக இவ்வளவு வரி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியுள்ள வேண்டுமென்பதே அவர்களது வேண்டுகோள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் அது தெளிவாகப்படவில்லை. பொதுவான கொள்கைப்படிந்தான் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றது. இந்த மசோதாவை வைத்துக்கொண்டு கணக்குப் போடக்கூடிய அதிகாரிகளின் மனப்பான்மைக்கு ஏற்றபடி வரி விகிதம் நிச்சயம் பலமடங்கு கூடுதலாகவும் இருக்கலாம். குறைவாகவும் இருக்கலாம். அதனால்தான் பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே உயர்ந்த பட்ச அளவு இந்த மசோதாவிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட வேண்டுமென்று அதாவது திட்டவாட்டமாக இவ்வளவு தான் வரி வசூலிக்கப்படும் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டுவிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறினோம்.

“புதியதாக வெட்டப்பட்ட ஒரு பாசனக் கால்வாயின் மூலமாக பல ஏக்கர் நிலங்கள் அபிவிருத்தி அடைந்தாலும்கூட பல பூமிகள் ரொம்ப பின்னுக்குப்போய் இருக்கிறதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் தோட்ட பூமிகள் ரொம்ப பின்னடைந்து இருக்கின்றன. அவற்றில் நல்லவிதமாகப் பயிர் செலவு செய்யும் அளவிலே, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அளவிலே நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்துகொடுத்தாலும்கூட அவற்றில் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

“அவற்றில் இந்தப் பயிரைத்தான் விளைவிக்கவேண்டும். இதனை விளைவிக்கக்கூடாது என்று தடை வேறு செய்திருக்கிறார்கள். சில பூமிகளில் நெல்லைத் தவிர வேறு பயிரை செய்யமுடியாது. ஆனால் நெல் பயிர் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. அதுமாதிரிமல்ல. மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தண்ணீர் ஓதம் பிடித்து வீடுகள் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. வாய்க்காலுக்கு மறு கரையிலே போய்

8th February 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

பல ஊர்வாசிகள் தங்கள் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கால்வாயினால் வீடுகள் இடிந்து போனவர்களுக்கு சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியதுகூட மிகவும் முக்கியமாகும். அதோடு வீடு விழுந்துபோன பல ஏக்கர்கள் இருக்கிறார்கள். புதியதாக நாம் போடப்போகும் வரியிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் அந்த ஏக்கர்களுக்கு தங்களுடைய வீடுகளை மெற்புறத்தில் கட்டிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் மேட்டூர் கால்வாயினால் ஓதம் எடுத்து வீடுகள் விழுந்து போகாதவாறு பல இடங்களில் ஜல தாரைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆங்காங்கேயுள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கிராண்டு கொடுத்துத் தவ் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவிலேயே திட்டவாட்டமாக எந்த தரப்பிற்கு எவ்வளவு உயர்ந்தபட்ச கட்டணம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை தீர்மானித்துவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இன்றைய தினம் காலை யில், இந்த வரித் திட்டத்தினால் எவ்வளவு வரி கட்டவேண்டியவருமென்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தோம். மானம் பார்த்த பூமியில் ஏக்கராவுக்கு இருபது ரூபாய் மகசூல் வரும் ஒரு ஏக்கரில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், இன்னொரு ஏக்கரில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் அதே பூமியில் 50 ரூபாய் மகசூல் வருமென்றும் சொல்லலாம். இப்படி இவ்வளவு தான் வருமானம் வருமென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் மாதிரிக்கு சில கணக்குகள் போட்டு விவரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த விவரங்களைக் கொடுத்து விட்டால் எதிர்ப்புக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் சரி, இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் சரி எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்காது. இன்னென்ன பூமி எப்படிப்பட்ட தரம் உடையது என்பது ரெவினியூ இலாகாவுக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே இந்தந்த பிரதேசத்தில் இந்தந்த அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டால்தான் எங்களுக்கு ரொம்பவும் திருப்தியாக இருக்கும். ஏனென்றால் நாம் விதிப்பது எதுவாக இருந்தாலும் அதைக் கொடுக்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் நாம் அவர்களுக்கு கெடுதி எதையும் செய்யமாட்டோம் என்று நம்மை ரொம்பவும் நம்புகிறார்கள். தங்கள் பிரதிநிதிகளேபரிலும் நமது மந்திரி சபை பேரிலும் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாலேயே கிளர்ச்சி எதுவும் செய்யாமல் பேசாமல் இருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களை நசுக்கமாட்டோம் என்று நம்மிடம் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாலேயே நம்முடைய பொறுப்பும் மிக அதிகமாகிறது. ஆகவே நம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்து மிக விளக்கமாக இந்த மசோதாவிலேயே பல கணக்குகளைப் போட்டுக்காட்டி இந்த மாதிரியான முறையில் வரி வசூலிக்கப்படுமென்று விளக்கம் கொடுத்துவிட்டால் மக்களிடையே இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சு பயமும் அகன்றுவிடும்.

“மக்களுக்கு பல பல திட்டங்களைப் போட்டு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதற்குவேண்டிய பணத்தையும் மக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரியாகக்கூடக்கட்டத் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இருப்பது எல்லாம் அதிகாரிகளை விட்டு பின்னர் கணக்குப் போட்டுவிட்டால் தங்களுடைய சக்திக்குமேல் வரிப்பணம் டாகக் கணக்குப் போட்டுவிட்டால் தங்களுடைய சக்திக்குமேல் வரிப்பணம் உயர்ந்து விடுமே என்கின்ற பயம்தான் இருக்கிறது. உதாரணமாக உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவில் முன்பு ஏக்கராவுக்கு 70 ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் தயாராய் இல்லை. காரணம் நெல் விலை ஒரேயடியாகச் சரிந்துவிட்டது. குறிப்பாக பொதி 55 ரூபாய்க்கு இன்றைக்கு நெல் விலை வந்துவிட்டது. பருத்தி விலை முதற்கொண்டு எல்லா விளை பொருள்களின் விலையும் ஒரேயடியாகக் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆகவே பழைய மூன்று வருஷக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டும், இனி வரப்போகிற மூன்று வருஷக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டும் நாம் இப்பொழுது ஒரு வரி விகிதத்தை நிர்ணயித்துவிட்டால் அதனால் தவறு ஏற்படுவிரெமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஆகையால் இப்போழுதே ஒரு சின்னத் திருத்தம் செய்வது

[Sri B. K. Nallaswami] [8th February 1955]

அவசியமென்று தோன்றுகிறது. அதாவது சண்டைக்கு முன்னால் நமது ராஜ்யத்திலிருந்த விலைவாசிகளை வைத்துக்கொண்டே வரிவிகிதத்தை நிர்ணயிக்கும்போது கணக்குப் போடுவது நிச்சயமாக இருக்கும். அதை விட்டு ஒரேயடியாக விலைவாசி சரிந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த உயர்ந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிப்பது கெடுதியாகவே இருக்கும். நம்பேரில் நம் பிக்கை வைத்து மக்கள் விளர்ச்சி எதுவும் பெறாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய நன்மைக்காகவே பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் போடுவது வாடுவதைத் தக்கதாக இருந்தாலும், இப்பொழுது போட உத்தேசித்திருக்கின்ற அபிவிருத்தி விரிப்பினால் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய வசையில் இந்த மசோதாவை கனம் மந்திரி அவர்கள் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-18
p.m.

* Sri K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு மசோதாவை பொறுத்த கமிட்டிக்கு விட்டவுடனேயே நான் அந்த பொறுத்குக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினர் என்ற முறையில் சர்க்காருக்கு ஐன் 3-ம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதில் எத்தனை அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நமது ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கின்றன, உத்தேசித்த வரியினால் அந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, என்றெல்லாம் அந்தக் கடிதத்தில் கேட்டு எழுதியிருந்தேன். ஆனால் இன்று வரை ஒரு விவரமும் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த மசோதா இன்றைய தினம் சபையின் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கப்படுமோ அது சாதக பாதகங்களைப்பற்றி திட்டவாடமாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துப் பேச முடியும். பட்டவந்தலாமாக ஒளிமறைவின்றி தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த மசோதாவின் உள் விவரம் எதுவும் இதுவரையில் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எங்களுக்குத் தான் தெரியவில்லையென்றாலும், சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியுமோ என்றால் அவர்களுக்கும் ஒன்றும் இது உள் விவரம் தெரியவில்லை. ஏதோ தங்களுடைய கட்சி சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதே என்று ஆதரிக்கிறார்களே தவிர அதற்குள் அடங்கியிருக்கும் நடைமுறை அம்சங்கள் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு ஆதரிக்கவில்லை. கடந்த மூன்று வருஷ காலக் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டு வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்றால் மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பு என்ன விலைந்தது, விலை என்ன விற்பது, இன்றைய விலைவு என்ன, விலை என்ன என்றெல்லாவற்றையும் கணக்கு எடுத்தாக வேண்டும். இதுபற்றி எந்தப் புள்ளி விவரமும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

12-20
p.m.

“ அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டமானது ராஜ்ய முழுதும் அமுலுக்கு வரக்கூடியது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கீழ்வானி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதனால் சுமார் 207,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கிறது. இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு மசோதா வருவதற்கு முன்பு ஏற்கனவே அந்தப் பிரதேச மக்கள் பவானி ரிசர்வாயர் இரி கேஷன் செஸ் என்ற முறையில் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்தி வருகிறார்கள்.

“ அந்தச் சட்டத்திற்கு 1952-வது வருஷத்திலே ஒரு திருத்தத்தை பிரேரேபித்தோம். பருத்தி பயிர் செய்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 வரி என்றும், நெல் பயிர் செய்தால் ரூ. 15 என்றும், புஞ்சைப் பயிர் செய்தால் ரூ. 7½ என்றும் வரி விதித்து அதன் மூலமாக கீழ்பவானித் திட்டப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய 207,000 ஏக்கர் நிலத்தில் வருஷ மொன்றுக்கு 30 முதல் 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரலாம். பராமரிப்பு செலவுபோது வருஷமொன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். கீழ்பவானித் திட்டத்திற்குச் செலவான

8th February 1955] [Sri K. T. Raju]

சுமார் 10 கோடி ரூபாய் பத்து வருஷ காலத்திற்குள் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆகையால், என் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும்?

“ நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தினால் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் பாசன வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் நிலத்தில் பயிர் செய்வதன் மூலமாக அதிக லாபம் அடைகிறார்கள், அதிலிருந்து ஒரு பகுதி லாபத்தைத்தானே சர்க்கார் பெறவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், அதுதானே இந்த மசோதாவின் நோக்கம், என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது சரியா? விவசாயிகள் லாபம் அடைகிறார்களா? 207,000 ஏக்கர் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் இஷ்டம் போல் அங்கு பயிர் செய்யமுடியுமா? புகையிலை, மினாகாய் போன்ற பயிர்களை அவர்கள் செய்யமுடியாது. 50 பர்சண்ட் பருத்தி விவசாயம் செய்தாக வேண்டும். இந்தக் கட்டாயம் என்? இந்த நாட்டில் இப்பொழுது பருத்தி பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே, பருத்தி விவசாயத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய நோக்கம். இந்த நாட்டின் பொது நலனைக் கருத்திற்கொண்டால், இந்த நாட்டுப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு பருத்தி உற்பத்தி அவசியமாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்துவருவதைத் தடுப்பதற்கு நம் நாட்டிலுள்ள பருத்தி பற்றுக்குறையைப் போக்கவேண்டும். ஆகவே, பற்றுக்குறையைப் போக்கவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய நோக்கம். அது நம் நாட்டின் பொது வளர்ச்சியைப்பற்றியது. ஆகவே, விவசாயிமட்டுந்தான் லாபம் பெறுகிறான் என்று சொல்லமுடியாது. இந்த நாட்டின் ஒட்டு மொத்தமான வருமானத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் கருதி பருத்தி சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் புஞ்சைப் பயிர் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இது இரண்டையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்தப் பிரதேசத்தில் தண்ணீர் வரி ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் போட்டிருப்பது நியாயம். பவானி ரிசர்வாயர் பிரதேசத்தில் அதிக பட்சம் 9 ரூபாய் போடலாம். ஆனால், இந்தப் பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இரவு இரண்டு மணிக்குக்கூட தண்ணீருக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. நஞ்சையில் இரண்டு போகம் நெல் விளைவு இரண்டு மடங்கு அதிகம் இந்தப் பிரதேசத்தில். பருத்தியும் புஞ்சை தானியங்களும் சேர்த்து பயிரிடவேண்டுமென்றால் வரி இரண்டு மடங்குக்கு அதிகம்.

“ நீர்ப்பாசன வரி, ஏற்கனவே தண்ணீர் வரி, இன்னும் அபிவிருத்தி வரி போட்டாய்விட்டது. இரண்டு மடங்கு கட்டாயம் பண்ணியிருக்கிறோம். 1952-ம் வருஷம் தண்ணீர் வரியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதா விவாதிக்கும்போது, ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார், ‘நாங்கள் ரூ. 20 தானே வரி போடுகிறோம்; அபிவிருத்தி வரிகூட போடவில்லை யே; ஆகவே, இதைக்கூட கொடுக்கக்கூடாதா?’ என்று கேட்டார். அப்படியிருக்கும்போது, அபிவிருத்தி வரி என் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுக்கு புரியவில்லை. நஞ்சைப் பிரதேசம் போன்ற வசதி இல்லை, இருப்பினும் ஒத்துக்கொள்கிறோம், அபிவிருத்தி வரி கணக்குப்படி 20, 25 ரூபாய் தண்ணீர் வரியை ஒப்புக் கொண்டோம்.

“ ஆகையால் இன்றைய தினம் மேற்கொண்டு புது வரி போடுவதன் மூலமாக உண்மையாக விவசாயி லாபம் அடையமுடியுமா? தண்ணீர் விட்டவுடனே விவசாயி அதைக் கட்டாயமாக உபயோகப்படுத்தியாகவேண்டும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் அடையக்கூடிய பிரதேசம் 207,000 ஏக்கர்கள். சில தாலுகாக்களில் ஒரு ஏக்கரை விவசாயத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு பண்படுத்த ஆகும் செலவு ரூ. 300 க்குமேல் ஆகிறது. அந்த நிலத்தைப் பண்படுத்த கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அந்த நிலங்களை விவசாயம் பண்ணுவதற்குத் தண்ணீர் வந்தும், உபயோகப்படுத்தமுடியாத நிலையில் விவசாயி இருக்கிறான். அதற்குச் சர்க்கார் வசதி பண்ணவில்லை. உபயோகப்படுத்தினாலும் இல்லாவிட்டாலும், தண்ணீர் வாய்க்காலில் போனால் அபிவிருத்தி

[Sri K. T. Raju] [8th February 1955]

வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. தண்ணீர் வந்தவுடனே 10 ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்தியை பயிர் செய்துவிட முடியுமா? பணம் கடன் வாங்கியாவது நிலத்தைப் பண்படுத்துவேண்டும். சர்க்காரும் கடன் கொடுக்கத் தயாராயில்லை. தண்ணீர் வரி கட்டியாகவேண்டும்.

“விவசாயிகள் கடன் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். கடன் பட்டவர்கள் வருஷம் வருஷம் வட்டி கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதை இந்தச் சபை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான மசோதாவும் வருகிறது. இந்த நிலையில் பாசன வசதி பெறுகிற முடியானவன் நில அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க முடியுமா? ஏற்கனவே தண்ணீர் வரி அதிகமாகக் கொடுக்கும்போது மேற்கொண்டும் இந்த வரி கேட்பது நியாயமில்லை.

“நாம் திட்டம் போடுகிறோம், திட்டம் முடிந்தவுடன் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரும், வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால் வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீர் பாயும், அதனால் விவசாயம் பெருகி, விவசாயிகளுக்கு வருமானம் அதிகமாகும் என்று மந்திரி அவர்கள் ஒரு கற்பனையில் சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“இன்றைக்கு ஏகர் என்ன விலை? அதிகமாய்ப் போனால் ரூ. 400, அல்லது ரூ. 500 இருக்கும். இந்த வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு பணம் வரும் என்று திட்டமாகச் சொல்லமுடியவில்லை. சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் கிடையாது. அப்படியிருக்க இந்த வரி விதிப்பு அநியாயமானது.

“கீழ் பவானித் திட்டத்திலே நீர்ப்பாசன வசதி மட்டுமல்ல, ஜல மின்சாரத் திட்டமும் இருக்கிறது. மேட்டூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் தண்ணீர் வரியின் மூலமாகவும் மின்சாரத்தின் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிறது. கீழ் பவானி மின்சாரத் திட்டத்தின் மூலம் சர்க்காருக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரும். எந்த வகையில் பார்த்தாலும் சர்க்கார் இந்த நில அபிவிருத்தி வரியைக் கொண்டுவரமுடியாது.

“இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால், உடனடியாக அமலுக்கு வரக்கூடிய கீழ்ப்பவானி திட்டத்தினால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வருமானம் எப்படி அதிகரிக்கும் என்று பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு விவசாயிக்கே தெரியவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியின் முன் சாட்டியம் கொடுத்தவர்களை, ‘நிலத்திற்கு தண்ணீர் வந்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு அதிக வருமானம் கிடைக்கும்?’ என்று கேட்கும்போது, ‘பாடுபடுவேண்டும், என்ன வரும் என்று இப்பொழுது நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது’ என்றார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

“இன்றைக்கு விவசாயி பலவகையில் தொல்லையடைகிறான். எந்தப் பிரதேசத்திலும் இப்படிக்கிடையாது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கிடையாது. ஈரோடிலுள்ள நிலைமையைவிட ஒரு நஞ்சைப் பிரதேசம் தண்ணீர் விடமுடியும். பருத்தி விதைத்தாகவேண்டும். நெல், புகையிலை, மிளகாய் பயிரிட முடியாது. பருத்திக்கு நியாய விலை கிடைக்குமென்ற நிச்சயம் இல்லை. பொதி ரூ. 150-க்கு விற்பனை பருத்தி 90 ஆகலாம். அதற்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். பருத்திக்கு இன்ன விலை கிடைக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. நடை முறைக்குக் கொண்டுவரத்தயாராயில்லை. இன்னென்ன பயிர்தான் விளைவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற சர்க்கார் அந்தப் பொருளுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்கு வகை செய்யவேண்டாமா? விவசாயிகள் பயிரிடும் தானியங்களுக்கு என்ன விலை நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் கிடையாது. ஆனால் விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும், விலை இறங்கினாலும் ஏறினாலும் விவசாயி தங்களுக்கு வருமானத்திற்குள், போதுமான வருமானம் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, சர்க்காருக்கு வரி கொடுத்தே தீர வேண்டுமென்று கணக்கிப்படுகிறது. நாட்டினுடைய பொதுவான நிலைமையைப் பார்க்கும்போது இந்தத் திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய்

[Sri K. T. Raju] 8th February 1955]

செலவு செய்திருந்தால் தண்ணீர் வரி மூலம் 30 முதல் 35 லட்சம் வரையில் சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிறது. பராமரிப்புக்காக ஐந்து அல்லது ஆறு லட்சம் ரூபாய் போனாலும், குறைந்தது 25 லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படும். அதை 50 வருஷங்களுக்குக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் திட்டங்களுக்காகச் செலவிட்ட பணம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்துவிடும். அப்படியிருக்க இதை ஒரு லேவாதேவி முறையாக சர்க்கார் கருதி, அபிவிருத்தி வரி விதிக்கக்கூடாது. சர்க்கார் தண்ணீர் வியாபாரம் செய்வதுபோல் இருக்கக்கூடாது. நாட்டின் ஒரு மொத்தமான முன்னேற்றம், விவசாயி இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை, நாட்டின் பொருளாதார நிலை, விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கடன் வசதி ஆகியவையையே பார்க்கும்போது இந்த வரியை விவசாயி கொடுக்க முடியுமா, இந்த மசோதா நியாயமானதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு பல யோசனையைக் கொடுத்தோம். ஆனால், ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்த வரி போடக்கூடாது என்று நாங்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லியும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதது வருந்தத்தக்கது. உண்மையான ஜனநாயக சர்க்கார் இன்றைக்கு செய்யவேண்டியது என்ன? தண்ணீர் வந்தவுடன் ஏழை விவசாயிகள் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்காக குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து விவசாயத்தில் ஊக்கமாக அவர்கள் உழைப்பதற்கு உதவி செய்திருக்கவேண்டும். அப்படி செய்திருந்தால், நாம் ஏதாவது அவர்களிடம் வரி கேட்பதற்கு உரிமை உண்டு. அதைப்பற்றி சர்க்காருக்குக் கவலையிலலை.

“போடப்படும் வரியை விவசாயிகளால் கொடுக்க முடியுமோ, முடியாதோ, அதைப்பற்றியும் சர்க்காருக்கு கவலை இல்லை. கண்டிப்பாக விவசாயிகளால் இந்த வரியைக் கொடுக்கவே முடியாது. ஆகவே இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் பலருடைய நிலம் விற்கப்பட்டு விடும். அப்படி அவைகளை விவசாயிகள் விற்பனையும் அந்த நிலங்கள் பாதி விலைக்குக் கூட விலை போகாது. விவசாயிகள் இந்த நிலைமையில் இருந்தால் அவர்களுடைய நிலத்தை வாங்க வருகின்றவர்கள் அவர்களுடைய நிலைமையை தெரிந்துகொண்டு பாதி விலை கொடுக்கக்கூட முன்வரமாட்டார்கள். அதன் பிறகு விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை விற்பனையும் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கட்ட முடியாமல் கடன் வாங்கும்படியான நிலையில் போய் விடுவான். அவனுடைய நிலமும் போய் கடனும் வாங்கும்படியான நிலைமை அவனுக்கு ஏற்பட்டு விடும். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் ஒரு விவசாயி வரி கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பத்து மடங்கு, ஐந்து மடங்கு, என்று கற்பனை செய்துகொண்டு இருக்கக்கூடாது. அவன் வருஷம் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டியதாக ஏற்படும், அவனுக்கு வரி எவ்வளவு விதிக்கப்படும் என்ற புள்ளி விவரத்தை அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்காமல் இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கவே கூடாது. இப்பொழுது உடனே வரி விதிக்காமல் நாலு அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் காத்துக்கொண்டிருந்து விட்டு பிறகு அவனுக்கு ஏதாகிலும் அபிவிருத்தி ஏற்படுகின்றனவா என்று பார்த்து விட்டு அதன் பிறகு அந்த விவசாயிக்கு அபிவிருத்தி வரியை விதிக்கலாம். அதன் மத்தியில் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைத்தால் இதை விதிக்கலாம். இப்பொழுதே அங்குள்ள விவசாயிகள் மற்ற இடங்களில் கொடுக்கும் வரியைவிட அதிகமாக கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுதே அங்கு அபிவிருத்தி வரி என்று வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது சத்தியமங்கலத்தில் காட்டை அழித்து சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதால் அங்கு ஏற்கனவே அபிவிருத்தி வரி என்று வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதுவே இப்பொழுது அங்கு இரண்டு மடங்குக்குப் போய்விட்டது. அங்கு தண்ணீர் வரி வேறு, நீர் பாசன வரி வேறு என்று இரண்டும் சேர்ந்து வரியாக வசூலித்து வருகிறார்கள். மறுபடியும் அவர்களுக்கு வரி போட்டால் அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. ஏற்கனவே அங்கு 20 சத விகிதம் அதிகப்படியாக வரி வசூலித்து வருகிறார்கள். இந்த முறையில் பார்த்தாலும் இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கக்கூடாது.

12-30
p.m.

[Sri K. T. Raju] [8th February 1955]

“வரி விதிக்கும்போது நபர் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இல்லை. ஆனால் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் மட்டும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் விவசாயிகளின்மேல் அதிகப் படியான வரியை விதித்துக்கொண்டே போனால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியை எப்படி அதிகரிக்க முடியும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. விவசாயிகள் கொஞ்சம் அழுத்தப்பட்டிருந்தால்தான் இப்பொழுது கொஞ்சம் வெளியே வரும்போது இந்த விவசாய வரியை அவர்களுக்கு விதிக்கப் போகிறார்கள். இதனால் அந்த விவசாயிகள் இன்னும் கீழ் நிலைமைக்குத் தான் போகவேண்டும். அவர்கள் இதனால் முன்னாளுக்கு வாய்ப்பு முடியாது.

“இப்பொழுது சர்க்கார் பல திட்டங்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவுசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் வரி போடுகிறார்களா? இல்லை. இப்பொழுது பெங்களூரிலிருந்து மின்சாரத்தை கோயம்புத்தூருக்குக் கொண்டுபோய் அதை மில்ல்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் மில் முதலாளிகள் அந்த மின்சாரத்தை உபயோகித்து தங்களுடைய மில்லை ஓட்டி அந்த மில்லிலிருந்து லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ‘அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம்’ என்றும் ‘அதனால்தான் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள்’ என்று சர்க்கார் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கிறார்களா? இல்லை. அப்படி அவர்களுக்கு வரி விதித்தாலும் அவர்கள்தான் அந்த வரியைக் கொடுப்பார்களா? அவர்கள் ஒரு நாளும் கொடுக்கமாட்டார்கள். அதைப்போலவே பலருக்கு விவசாயம் விருத்தி அடைவதற்கு மின்சாரம் வசதி செய்துகொடுத்தும் வருகிறார்கள். அதனால் அந்த விவசாயிகள் லாபம் அடைகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கிறார்களா? இல்லை. அவர்களுக்கு வரி வசூலித்தாலும் அவர்களும் வரியைக் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால்மட்டும் விவசாயிகளுக்கு வரி விதிப்பானேன் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். விவசாயிகள் இப்பொழுது முன்னாளுக்கு வரும்போது இந்த வரியைக் கொண்டு வந்து அவர்களை மூன்றாண்டுகளாக முடியாமல் தடுக்கப்பார்க்கிறார்கள். இதுதான் சர்க்காருடைய கடமையா? எப்படியாவது இந்த வரியை போடாமல் இருக்கவேண்டும். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு இருக்கும் வரி பளு போதும். என்று சொல்லுகிறது. இந்த வரி ரொம்பவும் அக்ரமமான வரி. ஏற்கனவே வரி போட்டபோது இந்த மாதிரியான அபிவிருத்தி வரி வராது என்று அந்த வரியை ஒத்துக்கொண்டோம். கனம் ராஜாஜி மந்திரி சபை இருந்த காலத்தில் இந்த வரி கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது ஒரே ஒரு கோட்டில் அது நேற்றுப்போய்விட்டது. இப்பொழுது அதே வரியை மறுபடியும் கொண்டுவருகிறார்கள். இது மாதிரியான வரி வராது என்றுதான் அப்பொழுது ஒத்துக்கொண்டோமே தவிர வேறு இல்லை. ஆகவே இந்த வரி கூடாது.

“இந்த வரியை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூட எதிர்ப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த அளவில் அவர்கள் ரூசகமாக பேசுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அவர்கள் வெளியே சொல்லப் பயப்பட்டாலும் இங்கே பய மில்லாமல் சொல்லலாம். பகிரங்கமாக சொல்லட்டும். இங்கு யதார்த்தத்தைச் சொல்லலாம். இந்த வரி சம்பந்தமாக அங்கு எல்லாம் கிளர்ச்சி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் அங்கு கிளர்ச்சி இருக்கிறது என்று. ஏற்கனவே கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். தண்ணீர் வந்தால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம்தான். ஆனால் அவர்கள் சட்டசபையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எப்பொழுதாவது இந்த மாதிரியான வரி வந்து விடுமோ என்று. எவ்வளவு ரூபாய் என்று சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. எங்களை அவர்கள் எவ்வளவு ரூபாய் வரும் என்று கேட்கிறார்கள். எங்களுக்கும் அதைப்பற்றி சொல்லத் தெரியவில்லை. விவசாயிகள் எக்கருக்கு எவ்வளவு என்று எங்களைக் கேட்கிறார்கள், ஆனால் எங்களால் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்கள் சொன்னால்தானே எங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுதாவது அவர் சொன்னால் நாங்கள் அதைப்பற்றி அங்குபோய் சொல்லுவோம். வெறு

8th February 1955] [Sri K. T. Raju]

மனே பத்து மடங்கு எட்டு மடங்கு என்று சொன்னால் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ரூ. 25-க்கு இவ்வளவு மடங்கு என்றும் ரூ. 50-க்கு இவ்வளவு மடங்கு என்றும், ரூ. 100-க்கு இவ்வளவு மடங்கு என்றும் சொன்னால் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருப்பதால் எங்களைக் கேட்கிறார்கள். எங்களுக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. வேறு எப்படி சொல்ல முடியும், மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் தான் அதைப்போய் அங்கு சொல்ல முடியும். இந்த நிலைமையில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடாது. வெறும் புள்ளி விவரத்தை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. மலம்புழா, லோயர் பவானி, மணிமுத்தாள், அமராவதி முதலிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் கீழ் எவ்வளவு ஏக்கர்கள் பாசனத்திற்கு வரும் என்று சொல்லலாம். அதன்படி உத்தேசமாக பணம் எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு அப்படி இல்லை. ஆகையால் இந்த சட்டத்தை கைவிடுவதுதான் நல்லது. அவசியமானால் இன்னும் நாலு அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் கழித்துக் கொண்டு வரலாம். அதற்குள் விவசாயிகள் எந்த நன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள், என்ன வருமானம் வரும் என்பவைகளை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்துவிட்டு அதன் பிறகு இதைக் கொண்டு வரலாம். அதற்குள் இந்த மந்திரி சபை கூட ஒரு முடிவிற்கு வரலாம். ஆகையால் இதை இன்னும் நாலு அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri N. MOUNAGURUSWAMY NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்க சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த சட்டமானது மிகவும் நியாயமானது. அவசியமானதும் கூட. தற்போது சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான பணத்தை நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் கட்டுவதில் சிலவு செய்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் பூராவும் அவர்கள் பொது ஜனங்களிடம் வரி மூலமாக வசூலிக்கும் துக்கையிலிருந்து சிலவு செய்கிறார்கள். அல்லது அதற்காக பொதுமக்களிடம் இருந்து கடன் வாங்கி சிலவு செய்கிறார்கள். மேற் கொண்டு அவர்கள் அநேக திட்டங்களை இன்னும் உருவாக்கவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களில் எந்த நீர் தேக்க திட்டமானாலும் சரி, அதிலிருந்து நேரடியாக பயனடையக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலரே. புதிதாக அவர்களுக்கு கிடைக்கும் பாசன வசதியால் அவர்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்கிறது. பூமிகளின் விலை உயர்கிறது. அதனால் ஷே பாசன வசதியால் பலனடையக்கூடியவர்களிடமிருந்து அவர்கள் அடையும் லாபத்தில் ஒரு பாகத்தை சர்க்கார் அபிவிருத்தி வரி மூலமாக வசூலிப்பதால் தவறு ஏதுமில்லை. அவர்களும் கொடுக்கவேண்டியது நியாயம்தான். அப்படி வசூலிக்கும் துக்கைக்கொண்டு சர்க்கார் மேற்கொண்டு வேறு பொதுக் காரியங்களைச் செய்ய சாத்தியமாக இருக்கும். இப்பொழுது கொண்டுவரும் சட்டப்படி இந்த வரி புஞ்சையாக இருந்து நஞ்சை ஆக்கக்கூடிய பூமிகளுக்கு அநேகமாக ஏக்கர்களுக்கு ரூ. 150 விருந்து ரூ. 200 க்கு மேல் ஆகாது என்று நினைக்கிறேன். இத்துகையை விவசாயிகள் 20 வருஷத் தவணைகளில் செலுத்தலாம். இது எவ்விதத்திலும் அதிகமான துக்கை அல்ல.

“தற்போது எனது தொகுதியில் வேலை நடந்துவரும் அமராவதி திட்டத்தை வேலை துவக்குமுன் அது சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் திட்டம் உருவானால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 700 வரை அபிவிருத்தி வரி செலுத்த தாங்கள் சம்மதப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கொடுக்கவும் முன் வந்தார்கள். அதே மாதிரி மற்ற நீர் பாசன திட்டங்களிலும், பலனடையும் நீர்ப்பாசன விவசாயிகள், அபிவிருத்தி வரி செலுத்தத் தயங்கமாட்டார்கள். இதைப்பற்றி சந்தேகமேயில்லை.

“ஒரு விஷயத்தைமட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவில் நடந்து வரும் அமராவதி நீர்த் தேக்க திட்ட வேலை இந்த அபிவிருத்தி வரி சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவர தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு துவக்கப்பட்டது.

[Sri N. Mounaguruswami Naidu] [8th February 1955]

நாட்டில் முதன் முதலாக அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி செலுத்தத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லி, ஷே லேலையை ஆரம்பிக்கச் சொல்லி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படிமட்டுமல்ல மற்ற ஷிலைக்களுக்கு வழிகாட்டியாக அவர்கள் தங்கள் செலுத்தவேண்டிய சொன்ன தகவலில் ஒரு பாகத்தை அதாவது கடன் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 மேலாக சுமார் 6½ லட்ச ரூபாய் வரை மூன் பணமாகக் கட்டினார்கள். அதற்காக தற்போது சர்க்கார் கஜானாவில் இருக்கிறது. எட்டியில்லாமல் அமைத்துக் கணக்கில் இருக்கிறது.

“எனது தொகுதி ஒரு பஞ்சாயத் பிரதேசம். கொடுமையான பஞ்சத்தால் தாக்கப்பட்டு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஷே தகவலை அமராவதி நீர்த் தேக்க திட்ட பாசன ஏரிகள் கட்டினார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலும் தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்து அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கிக் கட்டினார்கள். அப்படிச் செலுத்தியவர்களில் சிலருடைய பூமிகள் ஷே திட்டத்தின் கீழ்க் கடன் வரவில்லை.

“தற்போது விவாதத்திலிருக்கும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் அது பரந்தியம் பூரணியும் அமராவதி வாய்ப்பாடுமே. அமராவதி நீர் தேக்க திட்டம் உட்பட எல்லா பூய நீர் தேக்க திட்டங்களும் அவைகளிலிருந்து பாசன வசதி அடைபவர்களும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வருவார்கள். இந்தச் சட்டத்தின்படி ஏற்படும் தகவலை அவர்கள் செலுத்தவேண்டி ஏற்படும். அதனால், 5, 6 வருஷங்களுக்கு முன்பு அபிவிருத்தி வரிக் கொண்டு மூன் பணமாகக் கொடுத்த அமராவதி நீர் பாசன ஏரிகளுக்கு அவர்கள் செலுத்தின பணம் இப்போது எட்டியில்லாமல் இப்படியாவும், ஷே திட்டம் பூர்த்தியாக வேலை முடிய இன்னும் 2 வருஷங்களுக்கு குறைவாமல் ஆக மானதாலும், அப்படி வேலை முடிந்த பின்னால் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைத்து பூமிகளை நஞ்சை சாடிவாங்கி கொண்டுள்ள பெற்கொண்டு சிறிது காலமாகுமாதலாலும், இந்தச் சட்டப்படி பூர்த்தியாக திட்ட வேலை முடிந்த பின்னர் இன்னும் வருஷங்களுக்குப் பின் தான் ஏரிகளிடமிருந்து சர்க்கார் ஷே வரியை வசூலிக்க போவதாலும், அதுவரை பெற்கொண்டு அவர்களுடைய பணம் எட்டியில்லாமல் இருந்து அவர்கள் தன்பணையாமல் இருக்க ஷே தகவலை உடனடியாக அவர்களுக்கு வாரிசு கொடுக்கும்படி உத்தரவாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக என்னுடைய பேசு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்குத் தங்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-41
p.m.

* SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்கள் வரி போடக்கூடாதென்ற கொள்கை உடையவர்கள் அல்ல, வரியினால் தான் சர்க்காருக்கு வருமானமே வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இருக்கக் கூடிய வரி எந்த அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும். யாரிடத்திலிருந்து வரி வசூலிக்கப்படவேண்டும் என்பதிலேதான் தாங்கள் கருத்து மாறு பாடுடையவர்களாக இருக்கிறோம். அதாவது வருமானத்தின் அடிப்படை யிலே தான் எந்த வரியும் இருக்கவேண்டுமென்பது எங்கள் கொள்கை. வருமானமற்றவர்களுக்கு வரியே இல்லாமல், வருமானமுள்ளவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

“ஆகவே அந்த அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்தோடு இப்பொழுது சபையின் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரியைச் சீர்த்துக்கப்பார்ப்போமேயானால், இது அந்த அடிப்படைக் கொள்கையோடு அமையவில்லையென்பது நன்கு தெரியும். சர்க்கார் போடும் நீர்ப்பாசன திட்டத்தினால் நன்மை அடைகிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது தவறு என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக, சமீபகாலம் தொடர், நாட்டிலே கேஷம் நல ராஜ்யத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கட்சி சர்க்கார், சோஷலிஸ்தன்மை

[Sri M. P. Subramanyam] 8th February 1955]

வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கிறவர்கள், வரி விதிப்பில் கையாளவேண்டிய மிகச் சாதாரண அடிப்படையான உண்மையைக்கூட அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்.

“பொதுமக்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து மக்கள் நேரிடையில் பலன் அடைந்தால் அவர்களிடத்திலிருந்து வரி வசூலிக்கப்படுவது மிகவும் உசிதம் எனக்கூறப்படுகிறது. ஆனால் நாட்டினுடைய நலனுக்காக பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதற்காக அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகாது. தங்களால் முடிந்த அளவு மக்கள் வரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வரி விதிப்பானது அவர்களுடைய சக்திக்கு மீறியதான வரியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி போட உத்தேசித்திருக்கும் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் ஏற்கெனவேயே நீர் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே அந்த பூமிக் காக வேறு தனியாக வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஏற்கெனவே வாட்டர் டாக்ஸை வேறு உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே இப்பொழுது மீண்டும் அபிவிருத்தி வரி என்று போடுவது எந்த வகையிலும் நியாயமானதாக ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அதோடு விவசாயிகளின் நிலைமை நாளுக்கு நாள் மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் விவசாயப் பொருள்களின் விலை என்னவாக இருந்ததோ அதை விடப் பல மடங்கு இன்றைய தினம் குறைந்துவிட்டது. இன்னும் விலை சரிந்து கொண்டே வருவதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஒரு எக்கராலைப் பண்படுத்துவதற்கு இரு தூறு ரூபாய் முதல், ஐதூறு ரூபாய் வரை செலவாகிறது என்பதை அரசாங்கமே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு விற்கக் கூடிய விளைபொருளின் விலையைப் பார்த்தால் விவசாயிகள் விவசாயத் திற்காகச் செலவு செய்யும் பணம்கூட எடுக்க முடியாமென்று தோன்றவில்லை. அதுவும் கடன் மசோதா வந்த பிறகு கிராமப்புறங்களில் கடன் கிடைப்பது இல்லை. அரசாங்கமும் அவர்களுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யத் தயாராயில்லை. ஆகவே நிலத்தைப் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் கிடைக்காமலேயே அவர்கள் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது எப்படி அவர்களால் இந்தப் புதிய வரியைக்கட்ட முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் நன்கு உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாய அபிவிருத்தி வரித் திட்டம் பூர்த்தியாகி இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இருந்தே கொடுக்கவேண்டுமெனக் கூறப்படுகிறது. நிலத்தை பண்படுத்த ஒரே ஆண்டுகளும் தண்ணீர் கிடைத்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சென்றால் அந்தப் பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் ஓரளவு பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். ஆகவே, திட்டம் முடிவுற்று குறைந்தது 5 (ஐந்து) ஆண்டுகள் சென்ற பிறகே வரி விதிப்பு இருக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அதோடு இந்த அபிவிருத்தி வரியைப்போட சர்க்கார் கணக்கு எடுக்கும் முறை தவறு என நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலத்தின் மதிப்பை எந்த வகையில் அவர்கள் மதிப்பிடுகிறார்கள் என்பதையும் பார்ப்போம். ஒரு நிலத்திலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்கு என்ன உபரி வருமானம் வருகிறதோ அந்த உபரி வருமானத்தைப் போலப் பத்து மடங்கு நிலத்தில் மதிப்பு உயருகிறது என கணக்கு எடுக்கிறார்கள். அப்படியானால் ஆண்டு வருமானத்தைப்போல் நிலத்தின் மதிப்பு 10 மடங்கு என ஆகிறது. உதாரணமாக ஒரு எக்கராவுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருகிறதென்று கருதினால், அந்த நிலத்தின் மதிப்பு பத்தாயிரம் ரூபாயாக சர்க்கார் கணக்குப்படி ஆகிறது. இந்த விகிதத்தில் அங்கிருக்கும் நிலங்களுக்கு அரசாங்கம் விலை கொடுக்குமானால் தன்னுடைய நிலத்தை ஒவ்வொரு விவசாயியும் அரசாங்கத்திற்கு விற்பனைத் தயாராயிருப்பான் என உறுதிசூறுகிறேன். ஆனால் விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை

[Sri R. Krishnan] [8th February 1955]

മെൻ്റ് ലെവി ഈടാക്കുന്നത് അനാചാരം. ഒരു കാട്ട് ലോഡ് നെളിനെ 100 ക. വിലയുള്ളപ്പോൾ 8,000 ക. വില കണക്കാക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നെളിന്റെ വില 70 ക. ആയി കുറഞ്ഞാൽ ആയിരം ഉറപ്പികയേ വില കാണുകയുള്ളൂ. ഭൂമിയുടെ വില വർദ്ധിച്ചു കണക്കാക്കി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ലെവി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയിൽ നിന്നു മാത്രം ഈടാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കുറേയൊക്കെ ശരിയായിരിക്കും. കാരണം അവാളുകൊണ്ടു നഷ്ടമായാൽ പോകുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നഷ്ടമായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഈ ലെവി ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പലി യൊരന്തീരിയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും കരുതിപ്പോകുന്നു. ഈ ലെവി കൂടിയേ കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാടുകൾ. മലബാറിനെ ഇതുകുറിന്നു കഴി വാകുന്നു. അതും സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ ജലസേചനത്തിനുള്ള നയനിലയായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെയെങ്കിലും കഴിവാകുന്നതന്നെ എവിടെ പ്രത്യേകമായ അപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റും സഭയും ചേർന്നു ചർച്ച ചെയ്യാതെ വിശദീകരിക്കുന്നു."

12-58
p.m.

* Dr. K. B. MENON:—"Hon. Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to invite the attention of the Hon. Minister to two points in this Bill, namely, clauses 3 and 11. Clause 3 entitles the Government to levy a betterment contribution on works the investment on which exceeds Rs. 25,000. This, I feel, will be unfair or rather will bear heavily upon the peasants in Malabar. Malabar is a district which depends mostly on minor irrigation works. The problem of the peasant in Malabar is only scarcity of water for two or three months in the year when the monsoon plays pranks or it fails. Malabar is therefore dependent almost exclusively on small irrigation works like tank irrigation, well irrigation and small rivulets where a dam may have to be constructed. Most of these small irrigation works will cost below Rs. 25,000 but sometimes even the improvement of a big tank or the construction of a big tank may cost more than Rs. 25,000 in which case the Malabar peasant will have to pay the betterment tax. The peasant in Malabar is very poor and is heavily taxed and I would like to save him from being taxed further by the Government. I therefore suggest that this limit of Rs. 25,000 be raised to Rs. 50,000 or somewhere near it. This is my submission with regard to clause 3.

"With regard to clause 11, there was a discussion about the same issue when the betterment levy was proposed when Sri Rajaji was the Chief Minister in the composite Assembly. The point that was raised by some of the Members then was that in cases where there were intermediaries the burden of taxation would fall upon the actual cultivator. I think this clause should be modified in order to distribute the incidence of this levy and save the actual cultivator from bearing the whole burden of it. These are the only two points which I wish to raise in connexion with this Bill and I invite the attention of the Hon. Minister to them."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m."

The House then rose for lunch.

8th February 1955]

(After lunch—3 p.m.)

SRI M. PALANIYANDI:—"மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கு அரசியலார் கொண்டு வந்திருக்கும் நில அபிவிருத்தி வரி மசோதாவை, எனக்கு முன் பேசியவர்கள் அவ்வளவு பேரும், நிச்சயமாகக் கைவிடவேண்டும் அல்லது இன்னும் பத்து வருஷங் களுக்குப் பிறகு ஆலோசனை செய்து அதன் பின்கொண்டு வரவேண்டும் என்று பேசினார்கள். உண்மையாகவே இதை நான் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏனென்றால் இன்று என்ன நடக்கிறது? இப்பொழுது தண்ணீர் வருவதன் காரணமாக அநேக பொருள்களின் விலை அதிகமாகி இருக்கிறது. காரணம் விவசாய மக்கள் தங்களுக்கு அதிகப்படியான தொகை கிடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீர் பாய்ந்து விடுவதால் மட்டும் இந்த விலை உயர்ந்துவிடவில்லை. அங்கு இருக்கும் உழைப்பு மற்றும் எல்லா வசதிகளிலும் விலைகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருப்ப தால்தான் விலைவாசிகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் விடு வதால் மட்டும் இந்த விலைவாசிகள் உயர்ந்து விடவில்லை.

"சாதாரணமாக தண்ணீர் விடுவதால் புஞ்சை நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்கிறது. அதனால் புஞ்சை நிலம் நன்றாகப் பயிராகிறது. சாதாரணமாக பார்த்தால் புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் அதிகப் பணம் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். நாம் அநேக இடங்களில் பார்த்த பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் புஞ்சை நிலம் தால் நஞ்சை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மிராசதார்களிடம் போய் கடன் வாங்குவது வழக்கம். ஏனென்றால் நஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மிராச தார்களிடம் அதிகப்படியான பணம் கிடையாது. ஏன் புஞ்சை நிலங்களை யுடைய மிராசதார்கள் பணம் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் எந்த தானியங்களை வேண்டுமானாலும் பயிர் செய்து பணம் சேர்க்கலாம். ஆனால் நஞ்சை வைத்துக்கொண் டிருக்கும் மிராசதார் தன்னுடைய நிலத்தில் நெல்லோ அல்லது பருத்தி யோதான் பயிரிடமுடியும். அவைகளிலிருந்து அந்த மிராசதார்களால் அதிகப்படியான பணம் சம்பாதிக்க முடியாது. ஆனால் இன்று பார்த் தால் அரசாங்கத்தார் நஞ்சை நிலங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி கொண்டு வருகிறார்கள்.

"அடுத்தபடியாக தண்ணீர் மதிப்பு எப்படி கணக்கிடப்படுகிறது. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நெல் விலைப்படி தங்களுடைய மதிப்பை கணக்கிடுகிறார்கள். ஆனால் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக்கொண்டு தங்களுடைய மதிப்பை கணக்கிடுகிறார்கள். தாங் களே தங்களுடைய நிலத்தில் உழைத்து அதிலிருந்து வரும் வரு வாயைக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். இப்பொழுது நடப்பது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் சரியாக வாழ்ந்து வருகின்றார்களா, அவர்களுடைய வாழ்க்கைதரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பலவிதமான திட்டங் கள் கொண்டு வரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பல காரியங்களைச் செய் வதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. கடன் வசதி செய்துகொடுப்பதாகச் சொல் லப்படுகிறது. கூட்டுறவு மூலமாக பல காரியங்களைச் செய்வதாகவும் சொல் லப்படுகிறது. ஆனால் சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பது கிடையாது. இன்று விளைபொருள்கள் விற்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் விளைவிக்கும் பொருள்கள் கையான்படி விற்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அவர்களுடைய உழைப்புக்குத்தக்கப்படி விற்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை அதிகப்படியாக இருக்கிறது. இப்படி இருந் தும்கூட அரசியலார் இப்படிப்பட்ட வரியைக்கொண்டு வருகிறார்கள். மதிப்புக்கு இரண்டு மடங்கு மூன்று மடங்கு என்று வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல் லுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள விளைபொருள்களின் விலை அதிகமா கிறது. ஏன்? தண்ணீர் வந்ததின் காரணமாக. ஆகையால் தண்ணீர் வருவதால் விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகிறதேயொழிய பலனடைய முடியவில்லை. இதைத் தான் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

[Sri M. Palaniyandi] [8th February 1955]

“சாதாரணமாக இப்பொழுது சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அரசாங்கம் செலவழித்திருந்தால் உடனே அந்தப் பிரதேசத்திற்கு அபிவிருத்தி வரி போடப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அனைக்கூடும் கட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக இப்பொழுது மேட்டூர் அணைக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டால் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டு அதிலிருந்து வாய்க்கால் திருச்சி ஜில்லா வரையாக தஞ்சை திண்டிவனம் வரையில் வாய்க்கால் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களிலெல்லாம் வாய்க்கால் போடப் பெற என்னும், நில வரி என்னும் பல விதத்தில் வரிகளை வசூல் செய்து வருகிறார்கள். சுமார் 20 வருஷங்களாய் வருவதாக வருகிறது. அப்படி வருஷத்திற்கு எற்பட்ட செலவிற்கு மேல் அதிகப்படியாக இப்பொழுது வசூல் செய்ய விட்டார்கள். அதைப் போலவே இப்பொழுது 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி என்று வசூல் செய்ய ஆரம்பித்தால் அந்தப் பணம் நில ஆண்டுகளுக்குள் வசூலாகி விடும். அதனால் இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருந்தால் அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மட்டும் இந்த அபிவிருத்தி வரியை விதித்து வந்தால் அப்படி செலவழித்த தொகையை வசூல் செய்து வந்தால் அப்படி ஆகவே இரண்டு லட்சத்திற்கு மேல் செலவழித்திருந்தால் அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு வேண்டியெல்லாம் வரி விதித்துக்கொள்ளலாம். அவ்விதம் வரி விதிக்கும்போது சிறு நிலச் சுவாந்தாரங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் இப்பொழுது செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி வந்தால் அது மறுக்கப்பட்டு வருகிறது.

“சிறு நிலச்சுவாந்தாரம் ஒருவருக்கு சுமார் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அவருக்கு சுமார் ஐந்து அல்லது எட்டு மூட்டை நெல் கிடைக்கும். இந்த எட்டு மூட்டையை வைத்துக்கொண்டு அவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும். ஆனால் அதே ஐந்து ஏக்கர் புஞ்சை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தாரை எடுத்துக்கொண்டால் அவன் தன்னுடைய நிலத்தில் கம்போ, சோளமோ, மற்ற புஞ்சை தானியங்களைப் போட்டு விவசாயம் செய்யலாம். நஞ்சையில் விவசாயம் செய்வதற்கு செலவு சுமார் 20 அல்லது 25 ரூபாய்க்குள் அவருக்கு மீதி ரூ. 60 கிடைக்கிறது. இன்று தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டு அவருக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு பதிலாக மூட்டை நெல் விவசாயமாக வைத்துக் கொண்டால் அவருக்கு ரூ. 300 ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கிறது. இந்த ரூ. 300 கிடைப்பதற்கு அவன் எவ்வளவு உயர் போட்டிருக்கவேண்டும், எவ்வளவு செலவு செய்திருக்கவேண்டும் என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற காரியங்களுக்கும் அவன் செலவு செய்திருக்கவேண்டும். இதைத் தவிர அவன் அபிவிருத்தி வரி முதலிய வரிகளையும் கட்டவேண்டும் அதாவது சுமார் 60 அல்லது 70 ரூபாய் வரையில் வரி கட்டவேண்டும் இப்பொழுது வரி விதிப்பதைப் பார்த்தால் அவன் வருஷத்திற்கு ரூ. 150 அல்லது 160 கட்டவேண்டும். சாதாரணமாக அவனுக்கு வருஷத்தில் எவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்கும். அவனுடைய குடும்பத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள்? ஒரு குடும்பத்தில் சாதாரணமாக ஐந்து பேர்கள் இருப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அவன் தன்னுடைய குடும்பத்தை வருஷம் பூராவும் நடத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் மற்ற காரியங்கள் எவ்வளவோ தன்னுடைய குடும்பத்தில் நடந்தவேண்டும். அவைகளுக்கும் பணம்வேண்டும். கல்யாணங்கள் நடத்தவேண்டும். மற்ற நல்ல காரியங்களை அவன் நடத்தவேண்டும். இந்த நிலைமையில் அப்படிப்பட்ட சிறு நிலச்சுவாந்தாரங்களுக்கு வரி போட்டால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் எல்லோரும் தண்ணீர் விடப்போகிறார்கள், இன்னும் இரண்டொரு வருஷத்தில் தண்ணீர் கிடைத்துவிடும் என்று சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வந்தால் யார் தான் சந்தோஷமாக இருக்கமாட்டார்கள். தண்ணீர் வரும், அதுவும் வாய்க்காலில் ஓடும். ஆனால் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்களிடம் போய் பணம் கேட்டால் அவர்களால் கொடுக்க முடியுமா என்பதைத்தான்

8th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

பார்க்கவேண்டும். ஐந்து அல்லது பத்து வருஷங்கள் கழித்து விளை பொருள்களின் விலை குறைந்த பிறகு நிலைமையை பரிசீலித்து இதைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

“இந்த விலை மதிப்பைப் போடும்போது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலையை மதிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது இந்த சட்டம் 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து அமுலுக்கு வருவதாக கணக்குப்போடுகிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த விலைவாசி என்ன என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும் 1947-ம் வருஷம் அதாவது சண்டை முடிந்தவுடன் விளைபொருள்களின் விலை எவ்வளவு உயர் இருந்தது என்பது. இந்த விலையை வைத்துக்கொண்டு கணக்கிடுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கரில் தண்ணீர் பாயும்போது ஐந்து மூட்டை விளைந்த இடத்தில் பதினைந்து மூட்டை விளையலாம். ஆனால் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலையை கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த விலையைவிட இப்பொழுது விலை குறைந்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக குறைந்திருக்காவிட்டே போகலாம். 1944, 1945 வருஷங்களில் இருந்த விலையைக் காட்டிலும் 1948, 1949 வருஷங்களில் குறைந்து விட்டது. ஆகவே அந்த வருஷத்தை கணக் கிடக்கூடாது. இந்த நிலைமையில் இன்னும் இருபது வருஷங்களுக்கு இந்த வரியைக்கட்டவேண்டுமென்றால் விவசாயி நிலம் வைத்துக்கொண்டு நன்றாக வாழ முடியாது. தங்களுடைய நிலங்களை விற்று விட்டு ஓட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். தண்ணீர் வந்ததன் காரணமாக விவசாயி தன்னுடைய நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளமுடியாமல் கடனாகியாவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. இதை இந்த அரசாங்கம் நன்றாக உணரவேண்டும். ஆகவே ஐந்து அல்லது பத்து வருஷங்கள் பார்த்துக்கொண்டு அதன்மேல் இந்த வரியைக்கொண்டு வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது பவானி திட்டத்திற்கு நான்கு கோடி முதற்கொண்டு பத்துக்கொடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மதிப்பு எப்படி வந்தது? இது வரையில் எவ்வளவோ பணம் செலவாகி இருக்கிறது. நிச்சயமாக நான் சொல்வேன். எந்தச் சிறிய ரிப்பேர் செய்தாலும் அதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்ததாக சர்க்கார் மராமத்து இலாகா அதிகாரிகள் கணக்கு கொடுத்து விடுவார்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் பத்து கோடி ரூபாய், இருபது கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர அவற்றுக்கு எல்லாம் எவ்வளவு ரூபாய் ஆகவேண்டிய அவசியமேயில்லை. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்கு பூர்ணமாக இருந்தால் இன்னும் மிகக் குறைந்த செலவிலேயே கட்டியிருக்க முடியும். இன்றைய தினம் இவர்கள் மிகவும் மோசமான டிபார்ட்மெண்டுகளை வைத்துக் கொண்டு எந்த வேலையாக இருந்தாலும் அதைமிக அதிக ரூபாய் செலவிலேயே செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே செலவான தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நில அபிவிருத்தி வரியை விதிப்ப தானால் நிச்சயமாக அது விவசாயிகளை பெருமளவில் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பே இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களையெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி தண்ணீர் வரையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் புது வரி போடுவதென்பது மிகவும் தவறாகும்.

“ஏற்கனவே ஸ்ரீ கருத்திரும்மன் அவர்கள் சர்க்கார் செலவழித்திருக்கும் பணத்திற்கு 1½ சத விதம் வட்டி கட்டி வருகிறது என்கின்ற விஷயத்தை சொல்லி யிருக்கிறார்கள் அதற்கு மேல் வேண்டுமானாலும் இன்னும் ஒரு 1½ சத விதம் கட்டலாமே தவிர இதைப் போல மிகப் பெரிய அளவில் வரித்திட்டத்தைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல. இவர்கள் போட்டிருக்கிற பணம் இருபது ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே முழுமையும் சர்க்காருக்கு வந்துவிடும். அப்படியிருக்கிறபோது புதிய பாசன விதிகளைச் செய்து கொடுத்த இடங்களிலெல்லாம் பருத்தியைத்தான் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயிகளை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் பருத்தியின் விலையை நிர்ணயிக்கும் சக்தி சர்க்காரின் கையில் இல்லை. இன்றைய தினம்

3-10
p.m.

[Sri M. Palaniyandi] [8th February 1955]

நம் நாட்டு செல்வத்தை, விவசாயிகளின் உழைப்பைச் சுரண்டிக் கொண்டு இருக்கும் வெள்ளை முதலாளிகள் தான் அந்த விலையை தங்கள் இஷ்டம் போல் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதைக் கூடக் கட்டுப்படுத்த இந்தச் சர்க்கார் ருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதனால் விவசாயிகளை அவர்கள் நஷ்டம் அடைந்தாலும் சரி இன்ன பயிரையே விளைவிக்கவேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்த என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். இதனால் நிச்சயமாக விவசாயிகளிடையே கிளர்ச்சி ஏற்படப் போகிறது. அவர்கள் ஏற்கெனவேயே கொதிப்படைந்திருக்கிறார்கள்.

“அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்யப் போதுமான பணம் இல்லாததினாலும் தொடர்ந்தாற்போல் வெள்ளாமை சரியாகச் செய்ய முடியாத காரணத்தினால் கடன் பட்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலேயும் தான் நாம் கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்தப் புதிய வரியைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படிக் கட்ட முடியுமென்று கேட்கிறேன். குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு வரி விதிக்கப் படும் என்று சொல்லும்போது, அதிகப்பட்சம் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் வரி வசூலிக்காது என்று எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. ஏற்கனவேயே பீஷார் மாகாணத்தில் உயர்த்தப்பட்ட தண்ணீர் வரியை எதிர்த்துப் பெரும் கிளர்ச்சி நடந்திருக்கிறது. இந்த வரியைக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயம் அமைதி போலவே நாட்டில் பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு விடும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றுவதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சி பறந்து போகும் வகையில் இந்தப் புதிய வரித்திட்டத்தை மாத்திரம் கொண்டு வராதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்து நாளைக்கு வருஷங்களுக்குப் பின் உண்மையிலேயே அதிக வருமானம் வருகிறது என்று சர்க்கார் கருதினால் பின்னர் வரி போடுவதைப் பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-13
p.m.

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. இன்றைய தினம் விவசாயி தன்னுடைய வாழ்வை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றாலும், ஒரு காரியாலயத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சிப்பந்தி தன்னுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டாலும், தொழிலாளிகள் தங்களுக்கும் லாபத்தில் பங்கு கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டாலும் இந்தியப் பிரதம மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பண்டித நேரு அவர்கள் உட்பட காங்கிரஸ் காரர்கள் எல்லோரும், ‘இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் உழைக்க வேண்டும், உழைத்தால் தான் செல்வம் பெருகும். இன்றைக்கு லாபத்தில் பங்கு கொடுங்கள் என்று கேட்டால் லாபம் எங்கே இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் வறுமை தான் இருக்கிறது, வறுமையைத் தான் எல்லோரும் பங்குபோட்டுக் கொள்ளவேண்டும்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையாக அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதன் காரணம் அவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளி வர்க்கத்திற்கு, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கும் வர்க்கத்தாருக்கு அனுசரணையாகவே இருந்து கொண்டிருப்பதினால் தான்.

“இந்தச் சர்க்கார் சோஷலிஸ்ட் சர்க்கார். சோஷலிஸ்ட் தை நிர்மாணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். கனம் மந்திரிகூட சோஷலிஸ்ட் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்கப் பாடுபடும் ஒரு சிற்பி. ஆனால் அவர்களுடைய சோஷலிஸ்ட் கொள்கை என்ன? இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுத்துவக் கொள்கைக்குப் பங்கம் எதுவும் வராமல் பாதுகாக்கும் கொள்கையே அவர்களுடைய சோஷலிஸ்ட் கொள்கையாகும். இதே அடிப்படையில் தான் அவர்கள் உலகம் பரவும் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை வேறு பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இப்படித்தான் ஜெர்மனியில் ஹிட்லர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவரது கொள்கை நாவலி சோஷலிஸ்ட் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் அவருடைய நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நாட்டிலுள்ள நிலப் பிரபுத்துவ சுரண்டல் கொள்கையைப்

[8th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

பாதுகாக்கப்படுவதே சோஷலிஸ்ட் கொள்கை என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே தான் இன்றையத் தினம் அவர்கள் தங்கள் அடிப்படைக் கொள்கையை யொட்டித் தயாரித்திருக்கிற இந்த அபிவிருத்தி வரி மசோதாவை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் போட்டு, அதனால் வெள்ளாமை வரப்போகிறது என்ற காரணத்திற்காக இப்பொழுதே அபிவிருத்தி வரி போட சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அந்த ஏழை விவசாயிகள் பல விதமான வரிகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தப் புதிய வரியைப் போட உத்தேசிப்பதே மிகத் தவறாகும். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய வரி முறையையே நாங்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். வருமான வரியைப் போல விவசாயத்திற்கும் விவசாய வருமான வரி போடுவதே மிகவும் அவசியமாகும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிப்பதை விட ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வருமானமுள்ள விவசாயிகள் அவரவர்களுடைய வருமானத்திற்குத் தக்கபடி வரி கட்டவேண்டுமென்று விதிப்பது அவசியம் என்று நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம்.

“ஆனால் சர்க்கார் கட்சியிலுள்ள ஸ்ரீ கருத்திரும்மன் அவர்கள் விவசாய வருமான வரி விதிப்பதனால் அந்த விவசாயிகளால் கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவருக்கு நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதிய வரியை அவனுடைய நிலத்தில் மொத்த வருமானத்திற்குத் தக்கபடி விதிக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது இதற்கும் அவனால் எப்படிக்கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியுமென்று நான் கேட்கிறேன்?

“உண்மையாகவே இன்றைய தினம் தண்ணீர் கால்வாயில் விட்டவுடனேயே நெல் விளைந்து விடும் என்று சொல்ல முடியாது. தண்ணீர் விட்டவுடன் தான் பயிர் செலவு வேலை ஆரம்பமாகிறது. அவன் நிலத்தை உழுது எரு விட்டு, நாத்து விட்டு, நடவு நடட்டு, களை எடுத்து, கடைசியில் அறுவடை செய்யும் வரையில் பல வேலைகளைத் தொடர்ந்தாற்போல செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றுக்கு எல்லாம் ஏராளமாகப் பணம் செலவாகிறது. மொத்தம் எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், இவனுக்கு அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தை விட மிக அதிகமாகவே தற்காலத்தில் செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நன்கு தெரியும். சர்க்கார் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் மொத்த உற்பத்தி அதனால் என்ன என்று கணக்குப் பார்க்கிறார்களே தவிர, அதனை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலைமை என்னவென்பதை அவர்கள் பார்க்கவே இல்லை. உற்பத்தி செய்பவனுடைய பொருளாதார நிலைமையைக் கொஞ்சம் கூடக் கவனிப்பது இல்லை. நாங்கள் வரி போடுகிறோம் என்று சொன்னால் வரியைக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்களாயிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிப்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் சகட்டு வரியாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த வரியைப் போடுவதைத்தான் நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். ஏற்கனவேயே பொது மக்களுடைய பணத்தை எடுத்து நாம் ஐயின்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு என்கிற முறையில் ஏராளமாகக் கொடுத்து வருகிறோம். அந்தப் பணம் எல்லாம் ஏழை விவசாயிகள் கட்டுகின்ற பணம் தானே. ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நலனுக்கு ஒரு சின்னப் பாசனத் திட்டத்தைச் செய்து கொடுத்தாலும் அதற்காக விவசாயிகள் தனியாகப் பாசன அபிவிருத்தி வரியைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது கொஞ்சம் கூடச் சரியில்லை.

“இன்றைய தினம் விவசாயிகள் வாங்கும் சக்தியை இழந்து தவிக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில் அவர்கள் வாங்குகிற பொருளின் விலை கொஞ்சம் கூட இறங்கவில்லை. நெல், கடலை, பருத்தி போன்ற விளைபொருள்களின் விலை எப்படி இறங்கிவிட்டது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நிதி

[Sri N. K. Palanisamy] [8th February 1955]

அமைச்சர் ஸ்ரீ தேவமுத் அவர்கள் சமீபத்தில், 'இப்படி இறங்கும் விளை பொருள்கள் விலையைத் தடுத்து நிறுத்த சர்க்காரால் முடியாது', என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி யென்றால் விவசாயிகள் எக்கேடு கெட்டாவது போகட்டும், எவ்வளவு நஷ்டம் அடைந்தால் நமக்கு என்ன என்ற கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாகவே அதனைக் கொள்ள முடியும்.

3-20
p.m.

“ஒருவர் இவ்வளவுதான் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து விடவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் வருமானம் வரக்கூடிய வர்கள், அதாவது சுமார் ஜபாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் வரக் கூடியவர்கள்தான் அபிவிருத்தி வரி செலுத்தவேண்டுமென்ற வரையறை இருக்கவேண்டும். மட்டும்படியாக வார்த்தைக் கொண்டு போனால் ஒரு வரி விதிப்பு முறையை, அதாவது வருமான வரி எந்த முறையில் விதிக்கப்படுகிறதோ அந்த முறையில், அபிவிருத்தி வரியும் வசூல் செய்யப்படவேண்டும்.

“அதைத் தவிர, விவசாயிகள் நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை, அபிவிருத்தி வரி போன்ற பல விஷயத்தில் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்தவேண்டியிருப்பதைத் தவிர்த்து, எல்லா வரிகளையும் சேர்த்து ஒரே வரியாக சர்க்காருக்குச் செலுத்தும்படியாக சர்க்காருடைய வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கவேண்டும்.

“இந்த அபிவிருத்தி வரியைச் சாதாரண குத்தகைதாரரும் கொடுக்கவேண்டும் என்று மறைமுகமாக இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. சுரண்டுகிறவன், சுரண்டப்படுகிறவன் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து வரிகொடுக்க வேண்டும் என்ற முறை இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகிறது. அது சரியல்ல.

“ஒரு நிலத்திலிருந்து கடந்த மூன்று வருஷ வருமானத்தின் சராசரியைக் கணக்கிட்டு அபிவிருத்தி வரி விதிக்க உத்தேசிக்கப்படுகிறது. ஒரு வருஷத்தில் அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவாக இல்லையென்றால், சராசரி வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் போது, எவ்வளவாக இல்லாத வருஷத்தையும் கணக்கிடுவதற்குக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமான முறையில் சராசரியை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று யோசனிய, விளைந்தாலும் விவசாயிவிட்டாலும் மூன்று வருஷ சராசரிக் கணக்கைப் பார்த்து அதன்படி அபிவிருத்தி வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. ஒரு வருஷத்தில் நிலத்திலிருந்து விவசாயிக்கு வருமானம் கிடைக்கவில்லையென்றால், அவன் கடன் வாங்கித்தான் அந்த வருஷம் பூராவும் அவனுடைய குறிப்பத்தை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்குத் தகுந்த முறையில் சராசரியைக் கணக்கிடவேண்டும்.

“சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சோஷலிசம் பற்றி பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. சீன தேசத்தைப் பற்றியும் அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. ஆனால், சீன தேசத்தில் நில வரி விதிப்பு முறை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். சீனவில் ஒரு புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அதற்காக உடனே அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது கிடையாது. புதிய திட்டத்தின் காரணமாக விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் வந்துவிட்டால், அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் வரி வாங்கப்படுவது கிடையாது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய டிராக்டர்கள், டிரங்க்கள் ஆகிய எல்லா வசதிகளையும் விவசாயிகளுக்குச் சீன சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஐந்து வருஷம் சென்ற பிற்பாடுதான், நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் 12-ல் ஒரு பங்கு சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால், அங்குள்ள மக்கள் சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியை மிக உற்சாகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். வரி செலுத்தும்போது தாரை, தம்பட்டங்களோடு போய் வரி செலுத்துகிறார்கள். சீனவில் இந்த முறையில்தான் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு அப்படியல்ல. ஒரு புறம் சோஷலிசத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால், மற்றொரு புறத்தில் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு வரி வசூல் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கிறது. ஐக்கிய மாகாணத்தில் மூவாயிரம்

8th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

விவசாயிகள் ஜெயிலில் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். வங்காளத்தில் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம் மாதிரியான முறையில் இந்த நாட்டில் வரி விதிப்பு முறையும், அதை வசூலிக்கக்கூடிய முறையும் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால், அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த யசோதாவை சர்க்கார் கைவட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எல்லாருடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, if this piece of legislation enters our statute-book, we, the hon. Members, of this House, will be a party to the commission of a great crime. That is my submission to this House. As far as the West Coast is concerned, this piece of legislation will be a sort of injustice done to the people living there. Malabar has been criminally neglected with regard to provision of irrigation facilities. It is now stated that the people benefited by all the projects that have been completed with effect from January 1947, or so will be liable to pay the betterment contribution. It is only after 1947 that one or two projects have been executed in Malabar. And now we are asked to pay abnormally. While so many crores of rupees were spent from the State Exchequer and so many projects were executed elsewhere, our part of the land was completely neglected. So, my submission is that our area should be completely exempted from this levy for the time being.

“ Next, the time that the Government have chosen for levying this betterment contribution is not at all suitable. Now, the prices of agricultural products are falling. The peasants are suffering a lot. Their purchasing power has gone down. Village economy is on the verge of collapse. Rather it has already collapsed due to unfavourable condition of things. There is no guarantee that the Government will see to it that a suitable and reasonable price is given for agricultural products. In the name of plans and projects many taxes are nowadays being imposed upon the people. Everywhere there is discontent. Unrest is increasing. No amount of propaganda on the part of Hon. Ministers during seminars and conferences and no amount of Resolutions saying that the pattern of our society is a Socialist one will conceal the fact that the ordinary peasants and the public at large are having no purchasing power at all and that the economy of the country and particularly village economy has almost collapsed. A Government which spends a lot for the good of the rich people and especially a Government which sanctions privy purses to the Princes and crores of rupees to the zamindars has not the right to tax these poor people in the name of these projects. Every fine morning when a peasant gets up, he will be hearing that a new tax is being imposed upon him. Now, a number of taxes have to be paid by the peasant. If he uses a match stick, he has to pay a tax; if he uses tobacco, he has to pay a tax; house-tax and water-cess also have to be paid apart from land revenue and education cess. He pays even cloth tax whenever necessary. For everything that he uses he has to pay a tax. In addition to the existing taxes, this new tax is sought to

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [8th February 1955]

be imposed upon him. The argument of the Government is that the execution of these projects has increased the national wealth and that to that extent, richness of the peasant has increased. But that argument does not hold water. As stated by my hon. Friend Sri R. Krishnan this morning, in Malabar even now there is the wet assessment. No extent of dry land has been brought under cultivation even with the help of the projects that have been executed by the Government. I shall now quote some instances. There is a small dam in Kunduchera (Tellichery). The Government have spent Rs. 1,63,000 on the construction of this dam. The extent of land that can be brought under cultivation with the help of this dam is 335 acres. But according to the information supplied by the Government in the Select Committee, not even an inch of new land had been brought nor could be brought under cultivation. Then there is the Cheramangalam anicut. The Government have spent about Rs. 2 lakhs or Rs. 3 lakhs on the construction of this anicut. The extent of land irrigable is 585,133 acres. But only 10 acres of new land have been brought under cultivation. With regard to the Malampuzha dam, the Government have spent about Rs. 380 lakhs on its construction and the extent of land irrigable thereby is 40,000 acres. But according to the statistics supplied by the Government, only 5,800 acres can be brought under cultivation. The point I wish to emphasize now is this. As far as Malabar is concerned, there is already a wet assessment. Lands are nanja ones and not punja ones. No dry land can be brought under cultivation. Therefore, there is no justification for levying this betterment contribution in Malabar.

"Then, there is a very dangerous clause in the Bill which says that not only the tenants who use the water but also the tenants occupying the lands capable of being benefited by the projects executed by the Government will be liable to this levy. Who decides the capability of a land being benefited by a project executed by the Government? It is the Government officials that do that work. The effect of this provision is that all lands within the commandability of the ayacut will be liable to be taxed. If this is done, it will be a sin and I use the word 'sin' deliberately. There may be tanks and other irrigation sources and the tenant may not be using the Government projects for irrigating his lands. Even in such case he is going to be levied and penalized for no fault of his. Therefore, I submit that this clause is a dangerous one.

3-30 P.M. "With regard to the peculiarities of Malabar I want to say something. Everytime the Hon. the Minister for Land Revenue speaks, he used to say that there is something peculiar about Malabar. I would like to say in connection with this Bill also there is some peculiarity about Malabar. In this Bill regarding the persons liable for contribution in the territory where the Malabar Tenancy Act is in operation, they are the kanamdars and the customary verumpattamdars and not the landholder as in other cases. The argument is that the kanamdar or the customary

8th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

verumpattamdar is not liable to payment of fair rent. In this connection, I wish to submit there is some lacuna in the legislation that we passed, namely, the Malabar Tenancy Act which is to be amended shortly and for which an amending Bill is before this House. In the rent courts recently we have filed certain applications and in Kurumbarnad taluk it has been decreed in certain cases that the fixation of fair rent is applicable to the kanamdar also. The peculiarity is that in certain cases, the kanam amount is noted as one rupee and even four annas in certain cases. This has been done for the convenience of registration and for purposes of court fees. According to this, even the kanamdar or the customary verumpattamdar is treated as the landholder though he is liable to pay only the fair rent as in the case of others. In view of this peculiarity obtaining in that district I moved an amendment in the Select Committee. The Hon. Minister assured me that it will be considered. But afterwards it seemed better counsel had prevailed on him and it was stated that there was no necessity for it. I wish to invite the attention of the Hon. Minister to this fact again and to the recent judgments with regard to the fixation of fair rents and request him to accept the amendment which I have given notice of. If my amendment is accepted the peculiarity of that district can be satisfactorily met.

"Now, Sir, every now and then it is said that the people are in a position to pay this tax. But my submission is that the capacity of the people to pay the tax is not at all taken into consideration. It is not just to provoke the Hon. Ministers or the Members belonging to the party in power that I say this. Every now and then the Hon. Ministers and others belonging to the party in power say that they are aiming at establishing *Ram Rajya*. Now it has been changed to 'Sarvodaya Socialism'. Sir, in the Ramayana it is stated that the King did not elect the subjects but the subjects elected their own kings

പ്രജകളുടെ സ്വപക്ഷൻ, സ്വപൻ തൻ-
പ്രജകളോടൊപ്പം ചിലപ്പെട്ടെടുക്കുമില്ല.

Not only that—

അകത്തളിരിലത്തു കിടന്നിരുന്നതൻ
നികതി കൊടുക്കുകയാണ്, വാങ്ങാല്ല.

Government in those days did not take the tax from the people. It was the people who were paying the taxes willingly. If the people are convinced that they have derived certain benefits out of certain projects, and if they feel they are in a position to pay, they will certainly come forward and volunteer to pay the taxes. But here it is not so. The Government are compelling them at the point of the bayonet and threat of similar other actions to pay the taxes. Therefore, I suggest that this Bill should be dropped. Government might say: 'We have included a clause for the grant of exemptions and under that exemptions will be granted'. I say

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [8th February 1955]

it is a very dangerous clause. It is a sort of a blank cheque to the party in power. In future the party in power may not be the same party that is in power today. The Hon. Ministers who are in power today may not continue in power in the future. There is likelihood of some other party coming into power and that party also may utilize this clause to strengthen that party. My submission is that such a blank cheque should not be granted to any party in power. The Government have been compelled to include such a clause in the Bill because they know fully well that there will be areas and persons who may have to be exempted from the provisions of this Bill. For example, in the West Coast, Malabar is an area which has to be exempted. The Government know it. But they won't say it now. They can say so now itself. But they may say that they will give exemption afterwards. There is danger in so saying. The party in power may use this provision for its own advantage. Such a power should not be given to Government. The exemption should be extended to the area where Malabar Tenancy Act is in operation. That is all what I have to say at present. Thank you, Sir."

3-35
p.m.

*SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அபிவிருத்தி வரிக்கான மசோதாவை நான் பரிசீலனை செய்து வருகிறேன். ஒரு சில நண்பர்கள் இதை ஆட்சேபித்தார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சேபங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான வரி ஏற்கெனவே இருக்கிறது. இன்றும் அதிகப்படியாகப் போட்டால் அவர்களால் தாங்க முடியாது மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் ஆட்சேபித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், என்னுடைய பிராந்தியத்திலுள்ளவர்கள் இந்த மாதிரியான வரியை ஆதரிக்கிறார்கள், இந்த வரி விவசாயிகளை ஒரு நாளும் பாதிக்காது என்றுதான் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த திட்டத்தினால் விவசாயிகள் அநாதைகள் அல்லவார்கள் என்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லா திருமங்கலம் தாலுகாவில் பல வருஷங்களாக பருவ மழை இல்லாமல் விவசாயிகள் பலமாக பாதிக்கப்பட்டும் ஆரம்ப விவசாயத்திற்கென செலவிற்கு பல வருடங்கள் கடன் வாங்கி பருவ மழை தவறியதால் காரணமாக விவசாயிகள் கடன் பளுவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல பல விவசாயிகள் கடன் வாங்கி அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆரம்ப விவசாய செலவிற்கென துற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து விவசாயம் செய்தும் பருவ மழை தவறியதால் பல விதத்தில் அந்த விவசாயிகள் நஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் வாங்கிய கடனை திரும்ப கொடுக்கமுடியாமல் அவர்களுக்கு பெரிய கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமான நீர்ப்பாசன திட்டம் வருவதால் அவர்களுக்கு ஒரு போக சாகுபடியாவது செய்து தங்களுடைய விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்ற திடமான எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த திட்டத்தில் வரக்கூடிய வரியை வரவேற்கிறார்கள். இம்மாதிரி பாசன வசதி ஏற்பட்டால் அந்த விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்திற்கென வாங்கிய கடனை நிச்சயமாக ஒரு போக விவசாயமாகவது செய்து தீர்க்கமுடியும் என்ற எண்ணம் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டும் ஓரளவிற்கு அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவனத்தையும் நடத்தலாம் என்ற உறுதியும் ஏற்படுகிறது."

"ஆகவே அபிவிருத்தி வரியைச் செலுத்தி ஒரு போகமாகவது சாகுபடி செய்து தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை சரி செய்துகொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் இதை அவர்கள் வரவேற்கிறார்கள்."

8th February 1955] [Sri S. Thinakaranasami Thevar]

"அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு இருக்கும் சர்க்காருக்கும் இதற்கு முந்திய சர்க்காருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை இதற்கு முன்பு இருந்த சர்க்காரிடம் சொல்ல முடியாமல் இருந்தது. அப்படிச் சொல்லுவதற்கும் அவர்களுக்கு தைரியம் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் சர்க்காரிடம் தங்களுடைய குறைகளை தைரியமாக எல்லாவிதத்திலும் எடுத்துச் சொல்லும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்த நிலையை மக்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. இப்பொழுது நடக்கும் ஜனநாயக சர்க்காருக்கு மக்களிடையே அதிக பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமாஷா வாகக் கூட ஒன்று சொல்லுவது உண்டு. கணவன், மனைவி இருவரிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டாலும் அதற்குக் கூட சர்க்கார்தான் ஜவாப்தாரி என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு இன்னங்களுக்கு சர்க்காரிடம் சலுகை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு சர்க்காரிடம் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது."

SRI N. K. PALANISAMI:—"மக்கள் நினைப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார் அல்லது அவர் நினைப்பதைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார் என்பது தெரியவில்லை."

*SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—"என்னைப்பற்றி நான் பேசுவது வழக்கம் இல்லை. மற்றவர்களைப்பற்றித்தான் நான் பேசுவது வழக்கம். ஆகையால் இந்த வகையில் சர்க்காருக்கு விசேஷமான பொறுப்பு இருக்கிறது. எந்த வேலைச் செய்தாலும் பணம் வேண்டும். நீர்ப்பாசன (பாசன) வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய காரியா (பாசன) வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் பல வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"கனம் மெம்பர் பேசும்போது 'பாஷாணம்' என்று சொல்லுகிறேன், நீர் தேக்கத்தில் 'பாஷாணத்தைக்' கலந்தால் நீரெல்லாம் விஷமாகி விடுமே. அதனால் 'பாஷாணம்' போடுவதுதான் அர்த்தமா என்று கேட்கிறேன்."

*SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—"நான் 'பாசனம்' என்று தான் சொல்லுகிறேன். அது அவர் கையில் 'பாஷாணம்' என்று விழறது போல் தோன்றுகிறது. பல வேலைகளுக்கு பண தேவையாக இருப்பதால் இப்படி வரி விதிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு குறிப்பிட்ட தாலுகாவிற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும்போது கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். அதற்கு அந்த பாசன விவசாயிகளிடமிருந்துதான் ஒரு பாகத்தை வசூல் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மக்கள் விசேஷமான நன்மை அடையும்போது அம்மாதிரி கொடுக்கவேண்டியது அவசியம்தான். இம்மாதிரி திட்டங்களால் பலனை அனுபவிக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த வரியைப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டியதும் நியாயம்தான். ஆகவே இந்த திட்டத்தை ஆதரித்து இந்த வரி விதிப்பையும் ஆதரித்து என்னுடைய சிறுரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI V. MADANAGOPAL:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவருகிற புதிய புதிய வரி முறைகளைப் பார்த்தால் இன்னும் பிரஜா அபிவிருத்தி வரிகூட கொண்டு வந்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. 3-40
p.m

"தேசத்தினுடைய பொதுவான முன்னேற்றத்திற்கு, அபிவிருத்திக்கு போடுகின்ற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் இம்மாதிரியாக அபிவிருத்தி வரி என்று போடுவது மிகத் தவறாகும்."

"தற்பொழுது சென்னையில் நடந்துகொண்டிருக்கும் பொருட்காட்சி சாலைக்கு நான் நேற்று போய் பார்த்தேன். அங்கே பழங் காலத்தில் தமிழர் களால் பல அணிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நல்ல முறையில்

[Sri V. Madanagopal] [8th February 1955]

எடுத்துக் காட்டியிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே நம் நாட்டை ஆண்ட மன்னர்கள் நாட்டின் நலவுக்காகப் பல அலைக்கட்டுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த காலத்தில் இன்றைக்கு இருப்பதைப்போல பஞ்சாயத்து போர்டு வரி, ஜில்லா போர்டு வரி, ராஜ்ய சர்க்கார் வரி, மத்திய சர்க்கார் வரி என நூற்றுக் கணக்கான இடங்களில் நூற்றுக்கணக்கான வரி வசூலிக்கப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. மொத்த விவசாயிகள் அறிவிக்கப் பட்டதன்மீது அவர்கள் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். கிடைக்கத்தக்க அளவு வந்திருக்கிறார்கள். தவிர பலவித வரி இல்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் பணத்திற்கு அரசர்கள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள்.

“இன்றைய ஆயிரத்தில் மக்கள் கொடுக்கின்ற வரிப்பணத்தைக்கொண்டே பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கொடுக்கின்றோம். இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி கொடுத்திருக்கிறோம், அதற்காக மேலும் நீர் அபிவிருத்தி வரி என்று சொல்சம் கட்டு” என்று மக்களைச் சங்கடப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் தேசத்தின் பொதுப்பணத்திற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி கற்க வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வி கற்றுக்கொண்டு, உத்தியோகத்திற்குப் போவவர்களிடம் நீ இவ்வளவு வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்தால் அது எப்படி தவறே அதேமாதிரி சர்க்கார் ஐந்து வசூலுக்கு திட்டங்களைப் போட்டு நாட்டிலே பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மக்களுக்கும், பொதுவாக தேசத்திற்கும் பல நன்மைகள் உண்டாகின்றன. ஆனால் அந்தத் திட்டங்களைப் போட்போதோ, அதற்காக அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்கள் கொஞ்சம் அபிவிருத்தி வரி என்று தனியாக வரி கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதுதான் நியாயமற்றதாகும். உதாரணமாக லோயர் பவானி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கொடுக்கிறது. மேற்படி திட்டத்திற்கு சுமார் பதினொரு கோடி செலவாகியுள்ளது. தண்ணீர் வரி ஏக்கருக்கு ரூ. 20, 15, 7½ என்று சராசரி 15 ரூபாய் என்று சணக்கிட்டாலும் ரூபாய் 30 லட்சம் வருமானம் வருகிறது. நீர்வா செலவிற்கு ஐந்து லட்சத்தை ஆக்கிவிட்டாலும் வருடம் 25 லட்ச ரூபாய் மீதமாகிறது. நம் நாட்டில் தெயற்க்கனில் போடப் பட்டுள்ள மூல தனத்திற்கும், கட்டிடத்திற்கும் 2% ஐதர்சாங்கிறது. இந்த அடிப்படையில் லோயர் பவானி திட்டத்திற்குப் போடப் பட்டுள்ள மூல தனத்திற்கு ஒதுக்கினால் வருடம் 25 லட்சம் மீதம் 40 வருட காலத்தில் போட மூல தனமே கிடைத்துவிடும்.

“மேற்படி திட்டத்தில் சர்க்காருக்கு இந்தத் தண்ணீர் வரி கட்டினால், இரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் தண்ணீர் பாய்ந்தபின் அதிக உற்பத்தியாகும் ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் என்று கணக்கிடலாம் என்று இரண்டு கோடி ரூபாய் பொருள்கள் அதிக உற்பத்தியாகும். இதன் மூலம் கிடைக்கும் விற்பனை வரி, ஏற்றுமதி வரி, வாடகை சத்தத்தின் மூலம் வருமானம், மக்களின் உயோகப் பண்டங்களின் மூலம் வரி போன்ற பல துறைகளிலும் மத்திய மாகாண சர்க்கார்களின் வருவாய் உயர்கிறது.

“ஆகவே அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலம் உற்பத்தி பெருகி தேசிய வருமானம் உயர்கிறது. அதனால் அரசாங்கத்தின் வருமானம் உயர்கிறது. இவற்றால் தொடர்ந்து அபிவிருத்திக்கு அஸ்திவாரம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தான் இந்த அபிவிருத்தி வரி நியாயமற்றது. அவசியமில்லை என்று கூறுகின்றேன்.”

“மேலும் புதிதாக பாசன வசதி செய்யும் இடத்தில் பயிர் செய்ய விவசாயிகள் எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும், சர்க்காருக்கு அவர்கள் கட்டுகின்ற வரி போக அவர்களுக்கு எவ்வளவு மிச்சம் ஏற்படும் என்றெல்லாம் கணக்குப்போட்டால் ஏழை எளிய விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன அருமென்று தெரியும். இன்றைக்கே அவன் உற்பத்தி செய்கின்ற கட்டையின் விலை, நெல்லின் விலை, பருத்தியின் விலை ஒரேயடியாக இறங்கிவிட்டது. ஆனால் அவன் வாங்குகின்ற உப்பு முதல் சீட்டித் துணி வரை எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் அவனுக்கு தன்னுடைய பொருள்களை விற்பதில் நஷ்டம், இன்னொரு பக்கத்தில் தனக்கு வேண்டிய பொருள்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவதில் ஒருவிதமான நஷ்டம். இதற்குப் பொருள்பாளி சர்க்கார் அல்ல என்று சொல்வது சரியல்ல. விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். விவசாயிகளின் நிலைமை உயர்ந்தால்தான் அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் சர்க்காருக்கு வரி கட்டமுடியும். அது மாதிரியாக எதுவும் செய்யாமல் மேலும் மேலும் அவர்களின் வரியைப் போட்டுக் கொண்டே போவது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கட்டிக்கொடுத்தால் சர்க்கார் போடுகின்ற இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். அந்த விவசாயிகளிடம் சென்று, “நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். இதைக் கட்டிக்கொடுப்பதில் நாங்கள் போடுகின்ற அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா”, என்று கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள். அன்றைபதிமை நெல்லின் விலை மூட்டை இருபது ரூபாயாக விற்ப்புக்கொண்டிருந்தது. பருத்தியின் விலையும் அதிகமாக விற்ப்புக்கொண்டிருந்தது. ஆகவே பத்து மூட்டை விளைந்தாலும் போதும், இந்த வரியையும் கட்டி, தங்களுக்குக் கொஞ்சம் பணம் மிஞ்சும்தான் என்ற நம்பிக்கையில் கட்டத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஆனால் இன்றைக்கு விளை பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக இறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு திருமங்கலம் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகள் இந்த விலைக்கு விளைபொருள்கள் இறங்கிவிட்டதால், நாங்கள் எந்த முறையில் வாங்கிய கட்டைத் திருப்பிக் கொடுப்போம், ஆகவே கடன் நிவாரண மசோதாவை இன்னும் சில வருஷங்கள் நீட்டுங்கள் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறார்கள்.”

[Sri V. Madanagopal]

8th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

*SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“On a point of personal explanation, Sir, திட்டம் போடுவதற்கு முன்னேயே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் நீங்கள் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி கட்டத் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று விவசாயிகளைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு அவர்கள் உபபட்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கும் நாங்கள் சொன்னபடி வரி கட்டத் தயாராகவும் இருக்கிறோம்.”

*SRI V. MADANAGOPAL:—“அதைத்தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அன்றையதினம் விவசாயிகளிடம் சென்று நீங்கள் அபிவிருத்தி வரி கட்டத் தயாராக இருக்கிறீர்களா, நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், எப்படியாவது தண்ணீர் வந்தால் போதும் என்ற உற்சாகத்திலே தாராளமாகக் கொடுக்கிறோம், உடனே இந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்திக்கொடுங்கள் என்று தான் சொல்வார்கள். அது அவர்களுடைய பண்பு, மனப்பான்மை. உதாரணமாக இன்றைக்கு ஒரு விவசாயிக் 100 ரூபாய் கடன் வேண்டியிருந்தால் அவன் கடன் வாங்குபவரிடம் எப்படி எழுதிக்கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறான். கடன் பத்திரமா, நூற்றுக்கு பன்னிரண்டு சத விதம் வட்டியா, சுத்தக் கிரய சாஸனமா எதுவாக இருந்தாலும் அவன் அந்த 100 ரூபாய்க்காகச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறான். அதன் விளைவு என்ன என்பது அவனுக்குக் கொஞ்சம்கூடத் தெரியவேயில்லை. பின்னாடி பணம் கட்டிவிடுவது தானே அவன் தன்னுடைய தவறை உணர்ந்து. அதைப்போலவே விளைபொருள்களின் விலை உயர்வாக விற்ப்புக்கொண்டிருக்கிறதே என்ற எண்ணத்தில் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் அவர்கள் தயாராக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றையதினம் அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? விளைபொருள்கள் ஒரேயடியாக வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் இந்தச்

[Sri V. Madanagopal] [8th February 1955]

3-50
p.m.

சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அவர்களால் எப்படி இந்தப் புதிய வரியைக் கட்ட முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். ஏற்கெனவேயே உ.பி.-யிலும், பீகார் மாகாணத்திலும், அந்தச் சர்க்கார் போட்டிருக்கும் தண்ணீர் வரியை எதிர்த்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சிறை சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்திலும் இன்றையதினமே இந்த வரியைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்பதைக் கேட்டு விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்துவிட்டால் இது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்று இப்பொழுது எதுவும் சொல்வதற்கில்லை. சர்க்கார் இவ்வகையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அபிவிருத்தி வரி விதிக்கக்கூடிய இந்த மசோதா மூலக் கோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியை இருந்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது இந்த மந்திரி சபையானது அந்த வரியை நிச்சயமாக வசூல் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு போட்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்த வரியை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்வது முடியாத காரியம். ஏனென்று கேட்டால், விவசாயிகளுக்கு நில பாத்தியத்தை கிடைப்பது; உழவு உரிமை கிடைப்பது; வரியும் இவ்வளவுதான் என்ற நிர்ணயமும் செய்யப்படவில்லை; விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதமும் கிடைப்பது; லேவாநேவிக் கொடுக்கின்ற இன்றைய தருக்கப்படவில்லை. இத்தனையும் இல்லாமல் விவசாயிகளிடமிருந்து மேலும் மேலும் வரிகளைப் போடுவது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லை.

“தோட்டப் பயிர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிக்கும்போது, வரி விதிப்பு முறையில் ஒரு நிர்ணயம் இருக்கிறது. அதாவது பத்து ஏக்கருக்குப் பட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. வருமான வரி விதிப்பு முறையிலும் ரூ. 3,500-க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் தான் வருமான வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிர்ணயமும் இருக்கிறது. அதைப்போலவே அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுகிறபோது, குறைந்த பட்சம் ஐந்து ஏக்கருக்குப் பட்ட நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை ஏன் இந்த அபிவிருத்தி வரியிலிருந்து விலக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

“தேவைக்குமேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு முறையைச் சர்க்கார் கையாண்டால் அது நியாயமானது. ஆனால், ஏற்கெனவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளிடத்தில் சென்று அவர்களிடமிருந்து மேலும் மேலும் வரி வசூல் செய்வோம் என்று சொன்னால் அது சரியில்லை. ஏனென்றால், ஏழை விவசாயிகளால் இப்படிப்பட்ட வரியைத் தாங்கமுடியாது.

“கீழ் பவானிப் பாசனப் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகள் புதிய வரி ஒன்றைச் செலுத்திவருகிறார்கள். அதைத்தவிர தண்ணீர் தீர்வை இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரியைப் போடுவது என்றால், நிச்சயமாக இந்த வரியைச் சர்க்கார் வசூல் செய்யமுடியாத நிலைமையாக ஏற்படும்.

“ஆகவே, சர்க்கார் இந்த விஷயங்களைப்பெல்லாம் ஆலோசனையில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த மாதிரியான வரி விதிக்கக்கூடிய முறையைக் கைவிட வேண்டும். சர்க்காருக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறதென்று கருதினால், இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வரியை விதிப்பதற்குப் பதிலாக, தேவைக்குமேல் அதிகமான வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி என்று ஏதாவது ஒருவித வரியைப் போடலாமே தவிர, அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு முறையானது சரியல்ல. இதனால் இந்தச் சர்க்காருக்கு மிகப் பெரிய சிக்கல் ஏற்படக்கூடும்.

“ஏற்கெனவேயுள்ள வரிகளையே விவசாயிகள் செலுத்துவதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கடன் பளு தாங்கமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஒரு நெருக்கடியான சமயத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் அபிவிருத்தி வரி என்ற பேரால் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு பாடுபட்டு வரும் விவசாயிகளும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த வரியை அவர்களால் கட்டமுடியாது. அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு முடியாது. அவர்களுடைய நிலத்தைப் பக்கத்தில் இருக்கக்

8th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

கூடிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமோ, மற்றவர்களிடமோ ஈனக் கிரயத்திற்கு விற்றுவிட்டு, நிலத்தை விட்டே வெளியேறவேண்டிய அபாயம் ஏற்படும் என்பதை சர்க்காருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால், இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பைச் சர்க்கார் கட்டாயமாக கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 3-52 p.m. listening to the speeches from the Members of the Opposition, I was wondering whether I had read the Bill properly myself because speaker after speaker was saying that this is a sort of compulsory contribution which the agriculturists are made to pay and as if this is a tax which is wrested from their unwilling hands. Sir, I am afraid, either the Bill is not properly read, its contents not properly realised or they pretend not to understand all the implications of the Bill.

“The Bill very clearly states the persons who will be affected by it and who will have to pay the betterment contribution. It is the landholder who is directly benefited by the improvement who is made liable to pay contribution to the Government. No Government can get on without taxation and this is one of the good methods by which a tax can be levied. The betterment tax is to be levied from a person who is directly benefited by the construction made by the Government. Clause 3 says very clearly that the Government is entitled to levy betterment contribution from the holder of any land which is benefited by the construction, extension or alteration of any work by the Government. Therefore, the argument that the agriculturists are poor and that taxes are being levied on the poor people is absolutely groundless because the Government is asking only for a share of the benefit which the landholder has actually derived. The question is whether he has actually derived a benefit or not. It is a matter of common knowledge that in this enactment as in similar enactments for the levy of betterment contribution it is open to the party to contest in a court of law that the land has not benefited at all. I know that even in the City of Madras where there is a levy of betterment contribution, those who are affected say that their particular land has not benefited, for instance, by the construction of a road or by any other improvement made. Very often, the courts on looking into the circumstances of the case, hold that the particular owner of the land has not benefited by the construction of a new road because there was already a road existing which had provided him with the required amenities.

“Therefore, in this case also there is a definite provision that it is only the landholder who is benefited by this construction that has got to pay the contribution and Explanation II to Clause 3 clearly says that a land shall not be deemed to be benefited merely by reason of the maintenance of an existing work wholly or partly at the expense of the Government. It is open to any person who is affected to say that he has not been benefited but, if he has actually been benefited, it is only fair that when public money, the

[Sri N. Gopala Menon] [8th February 1955]

taxes which are levied from the poor people, is spent on the construction of a work which benefits only a section of the people, he should pay a tax which should go back into the coffers of the Government so that the Government can later on make some other construction or provide some other amenities for the betterment of the people. It is wholly unfair to say that those persons who are benefited by this construction should be exempted from the payment of any tax and the poor tax-payers' money should be spent for the benefit of a small section of the people. Looked at from that point of view, this sort of a levy of betterment contribution is absolutely necessary.

"I will give you an instance. It is ordinarily called 'unearned increment'. For instance, take a city like Madras. Fifty years ago, either in Mambalam or in Adayar one could have got an acre of land for fifty or a hundred rupees or even less. After the lapse of fifty years, without any work or improvement being done by the owner of the land, the property increases in value and may be worth nearly fifty thousand rupees an acre. Now, who has contributed to the enhanced value of this property? It is the people from whom taxes have been collected and the people who have come to occupy the City of Madras and who by dint of their work and exertion improved the City so considerably. Also, the march of time has improved the City considerably that the land automatically gets an enhanced value. Take it from me that the owner of the land or his ancestor who purchased it fifty years ago spent only a small amount and he has done nothing to improve the land. Nevertheless, after fifty years he gets more than two hundred times what he originally invested.

"Now, in all civilised countries the taxation of the unearned increment on land is a very good form of taxation. This is one of the elastic sources of revenue for any public body be it the Government or a local body. I am only sorry that this unearned increment is not taxed as much as it ought to be. So, if a person sells a piece of land for a high value after a lapse of fifty years, it is only fair that the public authorities or the Government should get a portion of the amount that he realised, not by his own effort but by the work which the public have done for the place. Similarly, if a dry land becomes a wet land, not by the peasant's own work, not by the money that he has invested but because the Government have taken the money which they have collected from the people and invested it in constructing a dam, or in digging a channel. They have taken all this trouble and spent so much money so that the people in the area may convert their dry lands into wet lands. If the owner of a piece of dry land who was probably getting next to nothing a year, is now able to reap a good harvest, is it not fair that the Government for the money they have invested—I would not say the Government but the people who are represented by the Government—should get a small share of the benefit that this single individual derives by virtue of public money being spent for the benefit of his land?

[8th February 1955] [Sri N. Gopala Menon]

"Sir, impartially looking at this piece of legislation, I think, it is one which should be acclaimed and approved by all and I only hope that if only we take to this method of legislation, we shall not be always having this sort of financial bankruptcy of our Governments. On the other hand, we shall be able to collect and realise more money and we shall be able to do greater service to the people by giving them more amenities; we can then try to see that the poverty from the people is driven away. Therefore I think that this is really a good piece of legislation which ought not to be attacked in the manner in which it has been attacked. I think the whole angle of vision from which this piece of legislation is looked at by some hon. Members is entirely incorrect. The proper way to look at this is: Money is collected from the tax-payers; that public money is a trust money which the Government is having; if it is spent for the benefit of a few people, those few people must really bear a share of it and give back to the Government, that is, give back to the Government a portion of the benefit which they have derived. For what purpose? Government are not putting that into their own pocket, but they are putting this money back for other projects and other constructions which will improve the land and which will be conducive to the prosperity and happiness of the people. Thanking you, Sir."

*SRI V. MUTHU:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கும் அபிவிருத்தி மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவை பல அங்கத்தினர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதை எதிர்த்ததைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இதைப் போன்று அவர்கள் எத்தனையோ மசோதாக்களை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய வழக்கம். எல்லா மசோதாக்களையும் அவர்கள் சகஜமாக எதிர்த்து வருகிறார்கள். எந்த விதத்திலும் எந்த மசோதாவையும் அவர்கள் ஆதரித்தது கிடையாது. இந்த அபிவிருத்தி வரி மசோதாவை ஆதரிப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) ஏதோ ஒரு வார்த்தையை தவறுதலாக சொல்லி விட்டால், அதாவது 'எதிர்ப்பதில்' என்பதற்கு பதிலாக 'ஆதரிப்பதில்' என்று சொல்லி விட்டால் அதற்காக சிரிக்க வேண்டியதில்லை. வாய் தவறி சொல்லி விட்டேன்.

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முன் காலத்தில் வான் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோன் உயரும் என்று சொல்லுவார்கள். நம் முடைய காலத்தில் வான் பொய்த்து விட்டது அதாவது வானம் பொழியவில்லை, வானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. இப்பொழுது யார் உயர்ந்திருக்க வேண்டும்? இப்பொழுது உள்ள சர்க்கார் தான் கோன். அதுதான் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் அரசன் இருந்தான், இந்தக் காலத்தில் அரசன் கிடையாது, அதற்கு பதிலாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சர்க்கார் இருக்கிறது. அதுதான் உயர வேண்டும். அது நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டும். இம் மாதிரி சர்க்கார் உயர்ந்து பொருள் நிலை உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடிகளுடைய நிலை உயர்ந்திருக்கும். குடிகள் உயர வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஏதாவது வசதி இருக்க வேண்டும். அதற்கு பல விதத்தில் வரி போட்டால் வசதி செய்து கொடுக்கலாம். ஆனால் வரி போட்டால் அதை எதிர்க்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் மக்கள் உயரவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஒரே ஒரு விஷயத்தைத் தான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் ஏழ்மையாகி விட்டார்கள் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது, அவர்களுக்கு வரி போடக்

[Sri V. Muthu] [8th February 1954]

கூடாது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்விதம் சொல்வதற்கு ஏதாவதும் வழி சொல்லுகிறார்களா என்று அப்படி சொல்லி வது இல்லை. ஒன்றோ ஒன்றுதான் அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பொருள்மையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றும் மக்களுக்கு வரி போடாமல் பணக்காரர்களை மட்டுந்தான் பிடுங்கி பல்விதமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், அவர்களை மட்டுந்தான் பணத்தை அப்படியாக பிடுங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அப்படி பிறகு வந்திருக்கிற நம்முடைய சர்க்காரிடம் கொள்கை இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.”

Sri S. RAMALINGAM :—“ அப்படி கொள்கையின்மைதான் தான் இப்போதுள்ள கொள்கையை மாற்ற வேண்டும் என்றும் நாம் சொல்லுகிறோம்.”

*** Sri V. MUTHU :—**“ அப்படி மாற்றுவதற்கு இப்பொழுது முடியாது. அப்படி மாற்றப் போவதும் இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுதுள்ள சர்க்காருடைய திட்டப்படி மக்கள் பிடுங்கி அப்படியான முறையில் பணத்தை வசூல் செய்து மக்களுக்கு பயன்பாட்டாகிய வசைகளை திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். உதாரணமாக அப்பாவதி திட்டம் வைக்க திட்டம் முதலியவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள மக்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்யும் விடிக் அதன் மூலம் ஏதாவது வருவாயை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அதே போல் பவானி தீர்மானம் திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் பக்கத்திலுள்ள மக்களுக்கு அது பயன் அளிக்கும். ஆகையால் இந்த திட்டம் மிகவும் நன்மையானதுதான். இவ்விதமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிரமங்கலம் தாலுகாவிற்கு வைக்க திட்டம் பிரயோசனப்படுகிறது. அந்தத் தாலுகாவிலிருந்து இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள் இந்த வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரும்பொது வைக்க திட்டத்தை அங்குள்ள மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். இந்த வரியை எதிர்க்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார். இது சம்பந்தமாக அங்குள்ள கலெக்டர் அங்குள்ள மக்களை அழைத்து கூட்டி வைத்து ‘இந்த மாதிரியான ஒரு திட்டம் அப்போதிலிருந்து அது வேண்டுமா என்று கேட்டார். அதற்கு அங்குள்ள மக்கள் இது போய்விட்டால், இதை உடனே நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும், அதற்கு நாம் பணம் கொடுக்கிறோம் என்றும், கடனாக கூட கொடுக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தப் பக்கத்து கிராம ஜனங்களும் எகமவாதாக பணம் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதியும் கொடுத்தார்கள். அப்படி வாக்குறுதி கொடுத்த பிறகு அங்கு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலையும் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு வருகிறது. அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று கூட ஒரு கண்டிஷன் இருக்கிறது. அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள மக்கள் இருக்கும் போது மக்கள் இந்த வரி திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அதனால் இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதில் பிரயோசனமில்லை.

“ சர்க்கார் இன்னும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ஆசை, அதாவது ஐந்து வருஷ திட்டம் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்லுவது போல் இதையும் சொல்லி வந்தால் பின்னடி ஏதாவதும் சரியாக வராவிட்டால் நாங்கள் சொன்னோம் என்று பிரசாரம் செய்வதற்கு பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று இப்பொழுது முதற்கொண்டே அதை எதிர்த்து வருகிறார்கள். அப்படியே மக்களை தூண்டுவதற்கும் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை ஒரு பிரசாரத்திற்கு வசதியாக வைத்துக் கொண்டு எதிர்த்து வருகிறார்கள். மக்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைய

[8th February 1955] [Sri V. Muthu]

வேண்டும் என்று சர்க்கார் வேலைசெய்து கொண்டுவருகிறது. அதற்காக பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மக்களை கெட்ட வழியில் தூண்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய தடங்கல்களும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். தயவு செய்து இப்படியெல்லாம் மக்களிடம் தஷ் பிரசாரம் செய்ய வேண்டாம். தயவு செய்து இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவரைய இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** Sri M. KALYANASUNDARAM :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்காகத் தான் நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். இந்த வரியை எந்த முகாந்திரம் கொண்டும் அனுமதிக்க முடியாது. ஏனென்றால் இந்த வரி பெரும்பாலும் சிறு நில விவசாயிகளை, ஏழை விவசாயிகளை, கொடுப்பதற்கு சக்தியற்றவர்களைத் தான் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு வரியாகும். ஆகையால் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் இந்த வரிக்கு எந்தக் காரணத்தையும் கொண்டும் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்பதை நாம் முதலியே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

“ இதன் அர்த்தம் தேச அபிவிருத்தித் திட்டம் எது நடப்பதானாலும் அதற்குப் பொது மக்கள் பணம் கொடுக்கக்கூடாதென்று நாங்கள் கருதவதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நான் பேசி முடித்த பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய காலத்தில் ‘நாங்கள் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை போட்டிருக்கிறோம். இன்னும் பல போட உத்தேசித்திருக்கிறோம். இவர்கள் தான் போடக் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள்,’ என்று பதில் சொல்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் இந்த வரியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம், வரியாக பணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்தால்தானே மேலும் மேலும் புதுப் புதுத் திட்டங்களைப் போட முடியும். ஆகவே நாங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையே எதிர்ப்பதாகக் கூடச் சொல்லக்கூடும். ஆனால் உண்மையில் நாங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் எதிர்க்கவில்லை. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பொது மக்கள் பண உதவி செய்வதையும் எதிர்க்கவில்லை. பணம் கொடுக்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபமே கிடையாது. ஆனால் கொடுக்கக் சக்தியற்ற விவசாயிகளின் மீது அபிவிருத்தி வரி என்று புதிய வரியைப் போட மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதையே எதிர்க்கிறோம். எனக்கு முன் பேசிய, அதாவது இரண்டு பக்கத்திலிருந்தும் பேசிய அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் எப்படி பாதிக்கக் கூடுமென்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தன் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு விசேஷம் என்னவென்றால் எந்தெந்தத் திட்டங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது, இந்தப் புது வரியினால் உத்தேசமாக எவ்வளவு பணம் வசூலாகும் போன்ற விவரங்களைக் கோரி ஐந்து மாதங்களுக்கு மேலாகியிருக்கும். அதாவது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் தோழர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா இந்த விவரங்களைக் கோரி சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினார். ஆனால் இன்று வரைக்கும் எந்த விதமான விவரங்களும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

“ இதிலிருந்தே சர்க்கார் எந்தெந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களோ அவற்றைச் சொல்லி, அவற்றிற்காகத் தான் வரி வசூலிக்கப்படுவதாகக் கூறத் தயங்குவதற்குக் காரணம் வேறு எதோ இருக்கிறது என்று ஊக்க வேண்டியே இருக்கிறது. சட்டத்தின் நோக்கம் எதையாவது சொல்லிவிட்டு பிறகு இஷ்டப்படி அதனை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொள்ளலாம், பணம் எப்படித் தேவைப்படுகிறதோ, அதற்கு ஏற்றபடி வரியை நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம் என்பதே சர்க்காரின் உள் நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய மௌனத்திலிருந்து உணரவேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி புதியதாக

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th February 1955]

எந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கிறார்களோ, அதனால் நன்மை அடையும் பிரதேசத்தில் மாத்திரம் இந்த அபிவிருத்தி வரியைப் போடப் போவதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிப்படி என்ன சாதாரண ரிப்பேர் செய்த திட்டமாக இருந்தாலும் கூட, வரக் கூடும். ஒரு பண்டா நீர்த்தேக்கத்தை மறுபு மார்த்திருத்தாலும் கூட, அதில் சிறு மாறுதலை ஏற்படுத்தினாலும் கூட இந்த விதிப்படி அந்தப் பிரதேசத்திலும் கூட இந்த வரி அறியுக்கு வர முடிகிறது. அதாவது இருபத்தையாயிரத்துக்கு மேற்பாடு செலவாகிவிட்டது என்று சொல்லி புதிய வரியை போட வசதி ஏற்பாடு கிடைக்கிறது.

“அதனால் தான் சர்க்கார் திட்டம் மட்டும் இல்லாத திட்டங்களைக் கொடுக்கிறோம் என்று விளக்கமாகக் கூறுவதற்கு நாம் நாம் பயன்படுகிறோம். மக்களும் அங்கீகரிக்கிறார்கள். இந்த மனோபாவை இப்படியே நிறைவேற்றுவது மிகவும் அபாயகரமானது என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“மேலும் இது நாம் நாம் வரியாக விவசாயிகளின் மீது சுமத்தப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நில வரி இருக்கிறது. அதற்கு மேல் நீர் வரி இருக்கிறது. நீர் வரியை பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஏற்கெனவேயே உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்கும் இந்தச் சபையில் நாம் நாம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கும் இப்போது அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த அபிவிருத்தி வரி கைவிடப்பட்டது என்ற ஒரு காரணத்திற்காகத்தான், அதுவேதான் நீர் வரியை நஞ்சை நிலத்திற்கு வச்சவாற்த் 20 ஆயாசமும், புஞ்சை நிலங்களுக்கு 7½ ஆயாசமும் உறுதி அனுமதி அளித்தோம். அபிவிருத்தி வரியைக் கொண்டு வசூலிப்பதென்பது சொன்னதிலும் தான் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த வரியைக் கொண்டு வந்து சுமத்தியிருக்கிறார்கள். நீர்வாடி அதிகப்படுத்தியதில், ஏற்கெனவே இருந்த லாண்ட் ரெவின்யூ சர்ச்சஸ்களைக் கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலப்பந்தம் ஏற்படும். இந்த அபிவிருத்தியைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் நிலநாளுக்கு வரிக்காக கட்டவேண்டிய வரும், பெரும்பாலானவர்கள் மூன்று வரிக்களைக் கட்ட வேண்டியவர்கள் என்பதை கனம் மாந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கொஞ்சுகிறேன்.

“இன்னும் இந்த வரியைப் போடுவது அவசியம், அப்படியானால் இதைப் போட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்றும் பார்க்க வேண்டும். அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போடுவதற்கு பணம் தேவைப்படும். அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போடுவதற்காகவே தான் இந்த வரி என்று சொல்வது சரியல்ல. இதைப் பற்றி வெகு அறியாத மயமாத்து இனாகா மாந்திரி அவர்கள் என் கையிலிருக்கும் அச்சுத்தப் புத்தகத்தில் கூறி யுள்ளார். அதாவது சர்க்கார் பல பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போடுவது வருமானத்தை உத்தேசித்து அல்ல, தேச நிலை உத்தேசித்தே அத்திட்டங்கள் எல்லாம் போடப்படுகின்றன, எவ்வளவு வருமானம் அந்தத் திட்டங்களிலிருந்து வரும் என்ற குறிக்கோளோடு அவற்றை நாம் போட வேயில்லை என்று என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தில் பிரமாதமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ரெவின்யூ மாந்திரி அவர்களை என் விட்டு அவற்றுக்கு எல்லாம் அபிவிருத்தி வரி என்ற முறையில் வரி போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நீர்ப்பாசன வரியின் மூலமாகவே நாற்பது வருஷத்திற்குள்ளாக சர்க்கார் செலவழித்திருக்கக்கூடிய பணம் சர்க்காருக்கும் கிடைத்துவிடும் என்று ஏற்கெனவேயே தான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது புதியதாக ஏதாவது வரி போடுவதாயிருந்தால் அதனை நன்றாக யோசித்து அந்த வரியைப் போட்டால் அதைக் கட்டக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்களாக விவசாயிகள் இருப்பார்களா என்று ஆராய்ந்து பின்னரே போடுவது தான் உசிதமாகும். ஆனால் இப்பொழுது எந்த விவரமும் கொடுக்கப்படவில்லை. ‘மாட்டைத் தண்ணிக்குள் போட்டுக்கொண்டு விலை பேசுவதைப்போல’ இந்த வரியைக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் யாராக இருப்பார்கள், அவர்கள் எவ்வளவு வரி கொடுக்கும்படியாக இருக்கும், இதனால் எவ்வளவு வருமானம் எதிர்ப்

[Sri M. Kalyanasundaram]

பார்க்கப்படுகிறது என்கின்ற விவரங்கள் எதையுமே கொடுக்காமல் இந்தச் சட்டத்தை பாஸ் செய்யுங்கள் என்றால் எப்படி பாஸ் செய்வது என்று கேட்கிறேன்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்று பார்க்கவேண்டும். அவர்களுடைய விளை பொருள்களின் விலைவாசிகள் திடீரென்று வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை நெல் பத்தொன்பது ரூபாய், இருபது ரூபாயாக இருந்தது, பத்து ரூபாய்க்கு இறங்கி வந்து விட்டது. இந்த மாதிரி விலை இறங்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன உத்தரவாகும் அளிக்க முடியும்? அப்படியே இல்லாவிட்டாலும் சர்க்காரேயாவது வெளியில் விற்கக்கூடிய விலையைக் காட்டிலும் இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக கொடுத்து இரண்டு லக்ஷம் டன், மூன்று லக்ஷம் டன் என்று விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கி சேமித்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்களா? இப்படி ஏதாவதொரு திட்டத்தோடு சர்க்கார் முன்னுக்கு வந்திருக்குமானால் அது விவசாயிகளுக்குப் பெரிய உதவியாக இருக்கும். அது இல்லாமல் ஏழை விவசாயிகள் இன்றைக்கு வியாபார சூதாடிகளின் கையில் சிக்க வைத்திருக்கிறோம். அந்த வியாபார சூதாடிகளின் கையில் சமயத்தில் திடீரென்று நெல்லின் விலையை ஒரேயடியாகக் குறைத்து பல லட்சம் டன் வாங்கி பதுக்கிக் கொண்டு, இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் அவற்றை மிக அதிக விலைக்கே விற்கிறார்கள். இதனால் விளைபொருளை உற்பத்தி செய்கின்ற ஏழை விவசாயிகளும் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். அன்றாடம் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிற பாமர மக்களும் கஷ்டமும், நஷ்டமும் அடைகிறார்கள். ஆகவே வியாபார சூதாடிகளின் சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகளையும், பாமர ஏழை மக்களையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அக்கறை சர்க்காருக்கு இருந்தால் அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகளின் விளைபொருள்களுக்கு தகுந்த விலை கொடுத்து அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு, அதனை நியாயமான விலைக்கு பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் எதுவும் வந்துவிடாது. அப்படி இவர்கள் செய்தால் விவசாயிகளுக்கும் சர்க்கார் எந்தப் புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும் அவற்றை நல்ல முறையில் கட்டி முடிக்க வேண்டிய எல்லாம் என்னமோ மக்களுக்கு அதிக நன்மை அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இருக்கிறதே தவிர செய்கை வேறுகத் தான் இருக்கிறது. (Mr. Speaker in the chair.)

“ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள் விரிவாகத்தான் இருக்கின்றன. இன்று காலையில் கூட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி சபையில் எல்லோரும் விவாதிக்க, திட்டம் உருவாகியதுடன் சமர்ப்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

“இன்று காலையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் காலத்தில், 4-20 p.m. ‘ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையை நாம் மாற்றி யமைப்பதற்கு ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்’ என்று சொன்னதாக நான் நினைக்கிறேன். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? ‘ஆவடி தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படி இந்திய நாட்டில் சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று பிரகடனப் படுத்திய அந்த லட்சியத்தை யோட்டி, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கொள்கையையே நாம் மாற்றப்போகிறோம்’ என்று இன்றைக்குப் புதிதாக அறிவித்தார்கள்.

“சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்கப்போகிறோம், அதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயிகள் மீது அதிக வரி போட வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைப்பார்களேயானால் அப்பேற்பட்ட சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாய அமைப்பிலிருந்து நம் நாடு காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று தான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம் என்பதற்கு இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் கொள்ளக்கூடிய அர்த்தம் அது அல்ல. விவசாயிகள் மீதுள்ள வரிச்

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th February 1955]

சுமை குறையவேண்டும்; விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவையும் இதுக்கொண்டும்; விவசாயத்தை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கான பல வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பெடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த பாஷையில் இந்த நாடு சென்று கொண்டு இருக்கிறதென்று நாம் சொல்லலாம். அத்தகைய நிலைமை இந்த நாட்டில் இப்பொழுது இருந்து வருகிறதா? விவசாயப் பொருள்களுக்கு இப்பொழுது விலை உத்தரவையும் கிடைக்காது. தண்ணீருக்கு வரி, நிலத்திற்கு வரி, அபிவிருத்தி வரி போன்ற பலவிதமான வரி இவர்களை விவசாயிகள் பெருக்க வேண்டியிருந்ததால் இந்த நாடு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகள் அடிக்கொண்டி செய்தால், தொழிலாளிகளுடைய சகல விசேஷங்களைக் குறைக்கப்போகிறார்கள் என்று முதலாளிகள் சொன்னால், இந்தச் சர்க்கார் அவர்களை என் என்று கேட்பதில்லை. தேற்றையுள்ளும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் கேட்ட சில கேள்விகளுக்கு கனம் தொழில் மந்திரி அளித்த பதில்களை நாம் இப்பொழுது கவனிக்க வேண்டும். “அடிக்கொண்டி செய்யப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைபிடுகிறது நீர்ப்பாட்டிற்குக்கிறார்கள்; அப்படி நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலை காலி என்றால், மீண்டும் அவர்களை அந்தக் காலி விருதானத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் கேட்டதற்கு, தொழில் மந்திரி அவர்கள், “இந்த மாதிரி யெல்லாம் தொழிலாளிகள் சொல்பது இல்லை” என்று சொன்னதை என்னால் அப்படிக்க முடியாது” என்று பதில் சொன்னார்கள். இது தான் சோஷலிசத் தன்மைவாய்ந்த சமூகவாதத்தை அமைக்கக்கூடிய முறையா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

“எந்த காரணத்திற்குக் கொண்டு பார்த்தாலும் இந்த அபிவிருத்தி வரியானது அவசியமில்லாத வரி என்றதான் சொல்லவேண்டும். சர்க்காரால் போடக்கூடிய திட்டத்திற்கு ஆளும் செலவுப் பணத்தை சர்க்காருக்கூடிய பணம் சர்க்காருக்கு வரடியும் கிடைத்துவிடுகிறது. கீழ் பணவரித் திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக செலவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம். ஆனால், நீர் வரி மூலமாக வருஷத்திற்கு 40 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வருஷமொன்றுக்கு 40 லட்சம் வீதம் 50 வருஷங்களுக்கான போட்ட முதல் கிடைத்துவிடும். மின்சார நிலையங்கள் அமைப்பதன் மூலம் வேறு சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிறது. இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலுள்ள எந்த விதமான நஷ்டமும் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே, இந்த வரி அவசியமானதல்ல. இந்த வரியை விவசாயிகளால் கட்டவும் முடியாது.

“அபிவிருத்தி அடைந்த நிலத்திற்குத்தானே வரி விதிக்கப்போகிறோம்” என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். நான் மறுகிறேன் இந்த மசோதாவின் ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனையின்போது ஷரத்துக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் மீறு பெரிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அதனால் நிலம் அபிவிருத்தி அடையுமென்று சர்க்கார் கருதினால், அந்தப் பணை சம்பந்தப்பட்ட விவசாயி அனுபவித்தாலும், அனுபவிக்காவிட்டாலும் அவைபிரிந்து வரி கேட்பதற்குள்ள அதிகாரம் சர்க்காருக்கு உண்டு” என்ற ஒரு பிரிவு இருக்கிறதென்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் கட்சியிலுள்ள மற்றவர்களும், மந்திரியை ஆதரித்துப் பேசக்கூடியவர்களும் கவனிக்க வேண்டும். யாரும் விதி விலக்கு அடைந்து விடமுடியும்; அபிவிருத்தி பெற்றவர்கள்தான் வரி செலுத்த வேண்டும் என்ற முறை அவ்வளவு பொருத்தமானதல்ல. விவசாயிகள் மீது ஒரு புதிய சுமையை சமத்துவத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு வரி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த மசோதாவை நாம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த சபையில்

[8th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நிறைவேற்றிவிட்டு, பின்னால் ஜனங்களுடைய ஒரு பொல்லாப்புக்கு ஆளாகக்கூடாதென்று நான் மற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஆனால் சர்க்கார் தாப்பிலிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் சீரமை எதைக்குத் தெரியும். இந்த வரியினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்களுடைய மனத்திற்குத் தெரிந்திருக்கலாம்; மக்களுக்கு இதுவும் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் கொடுமையையும் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், நீர்ப்பாசனத்தின் காரணமாக, இன்றைக்கு எப்படியும் இந்த மசோதாவிற்குச் சாதகமாக வாட்டுப் போட்டாகவேண்டுமென்று அவர்கள் கவலைப்படுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்காருக்கு திட்டக் கமிஷன், மத்திய சர்க்கார் இவர்களுடைய தூண்டுதலால் இருக்கிறது. இந்த வரியை மாகாண சர்க்கார் விதித்தாகவேண்டும் என்று அவர்கள் நீர்ப்பாசனம் செய்கிறார்கள். வேறு வழி இல்லை என்று சர்க்கார்த் தாப்பு அங்கத்தினர்களும் இதற்குச் சாதகமாக வாட்டுச் செய்யலாம். ஆனால், இந்தச் சபையில் இந்த மசோதாவானது நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்ட பிறகு வெளியில் ஜனங்களிடம் போய் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போதுதான் அவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படப் போகிறது. மத்திய சர்க்காரும், திட்டக் கமிஷனும் டில்லியிலுள்ள காரியாலயங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு புத்தகங்களில் திட்டங்களைப் போட்டு விட்டு, அதற்கு வேண்டிய பணத்தை இம்மாதிரி வரிக்களை மாகாண சர்க்கார்கள் போட வேண்டுமென்று யோசனை சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு மாகாண சர்க்கார் இத்தகைய வரியை போட முன் வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். “இந்த மாதிரி வரியைப் போட முடியாது”, என்று திட்டக் கமிஷனுக்கு மாகாண சர்க்கார் எழுதியிருக்க வேண்டும். “இந்த வரி விதிப்பு மசோதாவானது ஏற்கெனவே ஒரு முறை தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது, மீண்டும் கொண்டுவருவோமெனில் அதிலும் விலைவாசி வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகள் இதைக் கட்டாயம் எதிர்ப்பார்கள்”, என்று நியாயமான காரணங்களை மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக் காண்பித்து, திட்டக் கமிஷனுக்கு எழுதியிருக்கலாம். அப்படி எழுதினாலும் மத்திய சர்க்காருடைய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்குமென்று மாகாண சர்க்கார் கருதினால், அவர்கள் இன்னொரு யோசனையைப் பரிசீலனை செய்யலாம். அதாவது, இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒத்திப்போடலாம். இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு, நாட்டிலுள்ள நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்துகொள்ளலாம். இரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகாவது விளைபொருள்களின் விலைவாசி ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அவைகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க முடியுமா என்பதை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு இப்படிப்பட்ட வரியைப் போடலாம் என்ற என்னுடைய யோசனையை மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் அது புத்திசாலித்தனமாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் இந்த வரியை எப்படியும் மக்கள் மீது திணிப்போம் என்ற முறையில் இப்பொழுது இந்த மசோதாவை மீண்டும் கொண்டு வந்திருப்பதானது ரொம்பவும் அநியாயமாகும், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்காக இவர்கள் நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கிடக்கூடிய யோசனை விவசாயிகளை ரொம்பவும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு மூன்று வருஷ காலத்தில் என்ன விலைவாசி இருந்ததோ அந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் தான் நிலத்தின் மதிப்பை சர்க்கார் நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள். கடந்த மூன்று வருஷ விலை வாசி எப்படி இருந்தது என்று தெரியும். கடந்த மூன்று வருஷத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பை தீர்மானம் செய்து, அதன்படி வரி விதிக்கப்பட்டு இன்னும் இருபது வருஷம் விவசாயிகள் இதைச் செலுத்துவதென்றால் அந்த விவசாயினுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? அபிவிருத்தித் திட்டமே இனிவேண்டாம் என்று விவசாயிகள் சொல்லிவிடவேண்டும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th February 1955]

என்பதற்காக இந்த வரிவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களோ என்று கூட நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காகத் திட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று விவசாயிகளுக்கு ஆசை காட்டி, அவர்களை இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பில் சிக்க வைத்து அவர்களைச் சசகரிப் பிழியப் பார்க்கிறார்கள். இத்தகையதற்கான இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“சர்க்கார் நிறைவேற்றும் திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை உண்மையாகவே மக்கள் அனுபவிக்கவேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் போதிய கடன் வசதி செய்யுமா என்பதை நிறைவேற்றி அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அப்படிச் செய்யாமல், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வது போல் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, விவசாயிகள் தாங்களே முடியாத வரி சுமையை அவர்கள் மீது சர்க்கார் திணித்து, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை சீர்குலைக்கக்கூடிய முறையில் இந்த வரி இருக்கிறது. ஒரு கையால் கொடுத்ததை இன்னொரு கையால் பிடுங்குவது போல் இந்த வரி இருக்கிறது. இந்த வரியினால் விவசாயிகள் ஓட்டாண்டுகொள்கிறார்கள். பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயிகள் பலன் அனுபவிக்கலாம் என்று சந்தேகப்பாட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலத்தில் அவளுடைய நிலத்தையே யாருக்காவது விற்றுவிட்டு, நிலத்தைவிட்டே வெளியேறக்கூடிய நிலைதான் இந்த வரியினால் ஏற்படும். இந்த வரியினால் விவசாயிகள் தாங்கள் வைத்திருக்கும் ஒன்றியங்கள் எக்கப் நிலத்தை யும் விற்றுவிட்டு, விவசாயத் தொழிலாளிகள் வேலாயுதத் திட்டமிடப்பட்டனாத் தோடு சேரவேண்டிய நிலையை ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு நான் எச்சரிக்கை செய்துகொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.

“இந்தச் சட்டத்தை ஒய்யாயாக கைவிடுவதற்கு முடியாது என்று சர்க்கார் கருதுவார்களேயானால், இரண்டு வருஷ காலத்திற்காவது இதை ஒத்திப்போட்டு, ஆலோசனை செய்துகொள்ளலாமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு எவ்வுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“Mr. Speaker, I think I have to go back a little to the administration of the old days before I make out a case for the necessity of this legislation. In the olden days such works were scarce and the object of the administration was also different. For instance, during the British regime it was first a sort of Military State and then a Police State. Now, the object of our State is the welfare of the people. Therefore, in order to fit in with that object, we had to do things for the betterment of the people. No doubt, there were such projects, river projects, even in the days of the Cholas and subsequently also. But all those works were executed with the help of revenue surpluses. In those days there was a revenue surplus and the money was utilized for such works. Even during the days of the British regime there was a surplus in the revenue account and that money was utilised for executing such projects. Subsequently, it was thought that this might be treated as charged to capital and money was found for executing these projects either by way of raising loans or by transferring the revenue surplus to the capital account. Works were being executed in that way. Now, we are always faced with revenue deficits. The activities of the Government have increased. So many things have to be done under the democratic set-up of Government that we cannot think of any revenue surpluses for undertaking such works.

8th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

Therefore we have to think of a plan to find the money required to carry out these very necessary schemes and projects. They are very necessary, because, only by the execution of such schemes and projects we will be able to increase production in our country. That is why the Planning Commission has also envisaged a fifteen year programme to increase the area under irrigation. The idea of the Commission is to double the area under irrigation during this fifteen-year period. In order to do that we must execute these schemes and projects. Unless we undertake these projects we cannot make water available for irrigation and we cannot attain the target of production, namely, doubling the quantity that we are now producing.

“Now, Sir, some hon. Members said that this is thrusting a tax on unwilling people. I should like to say that it is not so, because everywhere there is a demand for taking up such projects. People do not stint to give money. They want projects, they want irrigation facility. They are prepared to give reasonable charges for taking up such projects. Wherever we go, we meet with the demands for more and more dams, more and more projects, more and more tanks to be repaired and maintained properly and so on. When I say repair, I mean the major sort of repair, not the minor, ordinary routine sort of repairs that are carried out. Some hon. Members are under the impression that if we carry out any ordinary, routine repairs, that also will come under the scope of this Bill. It is not so. All routine and ordinary repairs that are necessary will be carried out in the ordinary course and that charge will be a charge on the administration. It is only when we improve upon the present state of affairs, that this legislation will come into operation; for instance, say there is a tank. It is a very big tank. We so contrive or alter the tank that the capacity of the tank is increased by 25 per cent more than its normal capacity, by such alteration or repair, then we give 25 per cent more water to the ayacutdars. In that case it is only justifiable that the cost of so increasing the irrigation facilities should come from the ayacutdars. They are willing to pay for it. They may not be willing only when no additional facility is provided. The object of this legislation is not to demand any money unless some extra facility is given. Because additional facilities are provided, the people are coming forward to contribute towards the cost of such projects. Take for instance the Manimuthar project. It was taken up by the Government because people came forward and contributed money for the execution of the project. I think a crore of rupees or so was contributed by the people. Amaravathi project was also another taken up by the Government on that basis. In so many other places also people are willing to pay money provided they get the extra facility for irrigating their lands. There is, so to say, so much competition in getting this extra facility. Therefore a Government which has at its heart the general well-being of the people, and that of improving the production from land must surely come forward to help the people in order that they may have these irrigation facilities.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th February 1955]

"It has been said, Sir, that this is a tax. It is not a tax at all. Tax is levied only in instances where water is given for irrigation. That is water-rate and other charges. But what we propose to levy under the provisions of this Bill is not in the nature of a tax. This is only getting a share of the increased value of the land on account of the provision of this extra irrigation facility. This increase in value of the land is called in legalistic term, unearned increment. That is, the ayacutdar or the owner of the land has not by any application of his labour or expending money, improved the value of the land. The increase in the value of the land is a sort of unearned income because the project came into being there and therefore the value of the land has gone up thereby. Therefore the Government are justified in getting a share of the increased value. They are getting only a share. They are not getting the whole of it. Only a share of the unearned income is demanded by the Government. What for? It is for the benefit of the community at large that this share of the unearned income is taken hold of by the Government. In order to give more and more facility to the people, Government want to utilize this unearned increment that has accrued on account of the execution of these new projects.

"Let me give an illustration, how this unearned increment comes about. Take for instance a place which has no proper communication road, and all that. If that area is to be connected by a railway line, then the value of the lands in and around that place increases. Supposing a railway station is established in a particular place, the value of the lands all round that place goes up like anything. An acre costing only Rs. 10 or even Rs. 20, as soon as people come to know that a railway station is to be established near about that place, goes up in value because people think that it is going to be a good place having all the conveniences, where they can build houses, etc. The price of an acre of land goes up even to Rs. 5,000 from Rs. 50. Like that some other facility or amenity provided in a particular place might increase the value of the lands. Suppose a mill is established in a particular place, at once the value of land round about that place goes up. Suppose a new port is established—at Malpe they are thinking of converting it into a major port—the land value all round that place will go up. Likewise where there is steady and assured supply of water by the execution of these projects, the value of land all round that area goes up. Therefore Government want to take only a share of the unearned increment. It is only in the nature of taking a share in the increased value that has come about on account of the extra facility given by Government. We are taking that share, as I said before, only in the interest of the common people, for the community at large.

"Sir, we constructed a few projects during the pre-Independence days, like the Mettur Dam. Now we have to launch upon other schemes and projects. Though there is no scope for taking up such big projects in Southern India, yet there are very many small projects costing a crore, or two crores or three crores of rupees,

8th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

which if taken up will be beneficial to the people. Two such projects have been taken up recently. One is the Sathanur project in North Arcot district costing about 2½ crores of rupees. The other is the Krishnagiri project costing about 1½ crores or 2 crores of rupees. There are the Manimukthar and the Amaravathi projects. All these projects when completed, will increase our production very largely. I think hon. Members would have seen in the papers what the Food Minister or the Deputy Food Minister of the Central Government has said about our food production. He said that we have now come to a stage when we are in a position to export foodgrains to other countries. People have been talking about stabilization of prices. If we export foodgrains, it will help in stabilizing prices. There will not be a glut if export is allowed and prices will go up. As regards the anxiety expressed by hon. Members about the fall in prices, and the demand that Government should take steps to arrest this downward trend, I should like again to quote the statement made by a Central Government Minister. He has stated, I think some months ago, that the Government will contemplate or are contemplating to take steps to arrest the downward trend in prices, if the prices go down so low as to prejudicially affect the producers. Therefore it is clear that the Government of India want to stabilise prices. I have only quoted what others have said, because it is they who have got the overhall control of these things. It is proper that I quote them because the local Government can only study the local situation and put up their case before the Central Government. They cannot do anything in such cases. They can do something in so far as it relates to the State only. But this is an all-India affair and therefore it is quite proper I quote them in all these matters.

"Sir, in pursuance of the policy of the Planning Commission 4-40
to increase food production, the State Government have launched p.m.
upon these projects to give irrigational facilities to the people. In order to raise money for that purpose, this legislation is necessary and, as I told you, this legislation contains provisions which will be applied in a reasonable way so that the amount that could be raised from the ryots on account of the improved irrigational facilities can be collected. In accordance with that policy, many other States have already passed legislation to levy this betterment contribution. For instance, I may say that this legislation has been passed in the States of Bombay, Assam, Punjab, Hyderabad, Mysore, Pepsu and Rajasthan. So many other States, like our State, are contemplating or have already introduced a Bill of this kind which is being considered. This legislation is nothing new or peculiar to our State. We are only doing belatedly what other States have already done. They have stolen a march over us. They have got a legislation ready and they can have recourse to the execution of projects. But we have to go a little haltingly because we do not have legislation. As some people came forward in certain places with their contributions, we, without waiting for any legislation, have already taken up for execution some projects like the Manimukthar and the Amaravathi.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th February 1955]

“ Sir, this contribution is now worked out in a scientific manner and there will be no harm to anybody. This ‘ increment ’ is calculated, taking into consideration the average price prevailing, in the case of a work whose construction, expansion or alteration was completed before the commencement of this Act, during the three years immediately preceding such commencement and, in the case of a work whose construction, expansion or alteration was completed after the commencement of this Act, during the three years immediately preceding such completion. We also deduct the expenditure incurred on it in order to make the land fit for cultivation. After taking all these into consideration, we multiply the annual increase in the gross produce by ten times and then reduce it by one-half and the half is collected in twenty annual instalments.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I want to know from the Hon. Minister how the Government arrive at the increase in the gross produce of any particular land? ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ They arrive at it in the usual way (laughter). Very trained settlement officers would be appointed to go into the question. They will go into details like the fertility of the soil, the tharam of the soil, and the average price. They will all work it out in a scientific manner and then arrive at a particular figure after deducting all the expenditure incurred for making the land fit for cultivation. Therefore, the Government will be justified in levying this contribution in the sense that it is distributed over such a long period which will not go even towards meeting interest charges. I have got figures to show that the return from these projects will not even pay for interest charges. Having spent crores of rupees, we will not get a return to meet interest charges. Formerly the Government used to launch upon these projects only if they give a return of four or three or two per cent. Now we do not get a return of even one per cent. But we want to give this advantage to the people by launching upon these projects.

“ Sir, the hon. Member from Malabar, Sri Nambiar said that Malabar is a country with peculiar traditions—it is quite peculiar in many ways and even in this matter of irrigational facilities it is peculiar—and he wanted that some exception should be made in the case of Malabar. We have already shown great concession to it. The Government have spent on the Malampuzha Project alone about Rs. 442 lakhs. What has happened? We get a grand return of 0.84 per cent, whereas the Lower Bhavani Project is expected to give a return of 2.57 per cent. Why have we done it? Because the Members of the old Legislative Assembly had been agitating like our friends here that Malabar had not been given anything in the matter of irrigational facilities and that it was an orphan and all that and it so happened that at that time the Minister representing Malabar put forth the case of Malabar forcefully by saying

[8th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

that even though a project might not give a fair return, Malabar should have it. So Malabar has the Malampuzha Project now, which gives a return of less than one per cent.

“ Take another project, the Walayar project. The Walayar Project cost about Rs. 100 lakhs and what is the return? It is only 0.47 per cent. Take again the Mangalam Project which gives a return of only 0.75 per cent. Therefore, there is no truth in the charge that the Government are not doing anything special to the people of Malabar. On the other hand, they are giving them more concession than is probably warranted.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of personal explanation, Sir. I was saying that for years together Malabar was neglected and it was only recently that some projects had been executed there. In those days of British rule, crores of rupees had been spent in other parts of the State including the Andhra area from the State funds and nothing was spent for Malabar. It was only after 1947 that these projects came into being and to tax the people of Malabar now would not be proper and let them also enjoy the improved irrigational facilities for some more years till they are in a position to pay this betterment levy. This is what I have stated? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ After I quoted facts and figures, the hon. Member has no other go than to make a halting statement that we have done something.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ We will compel the Government to do it.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Therefore, the Government, without taking into account the return that they get, have launched upon schemes mostly to benefit the people so that they can carry on their cultivation with an assured supply of water for irrigation. As I have already stated, it is not a tax but it is only taking a share of the ‘ increment ’ and that is done in a very justifiable and scientific manner so that the people may not unnecessarily suffer. They are given a lot of time to pay it, in twenty instalments. Another concession given to them is that if they pay the entire contribution within two years, they will get a rebate of 20 per cent. So, the Government want to see that the people carry on their cultivating profession which is the biggest profession in our land. As 80 to 85 per cent of the people live on cultivation, we want to give them as much facility as possible. We want to increase production through the land so that there might be more production of foodgrains, and people may eat well and become very healthy and strong and be very good citizens of our country. But if we do as some hon. Members on the opposite side want us to do, what will be the result? There will not be much production which means no food. People will become emaciated and weak and they cannot do good and hard work, with the result that there will be no proper cultivation. This

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th February 1955]

will be a bad state of affairs. What they say and advocate is bad for the country. If we increase production, it would be good for the country.

4-50 p.m. " Now, I come to the Lower Bhavani Project because complaints have been made that much hardship is being felt owing to certain restrictions in the project area. No doubt, one of the main objects of the project is to encourage cotton in this area because the Coimbatore district produces a large quantity of cotton and there are a number of mills there. There is therefore no meaning in importing cotton from outside and all the cotton required must be made available locally. This project is not exactly a wet area but it is a scheme for dry cultivation mainly for cotton and for millets also. This is the object with which the project has been executed. There is now an agitation that the people there are accustomed to grow some other crops also and therefore they must be permitted to cultivate other crops also besides cotton and millets. The Government have accordingly relaxed the rules and have now allowed groundnuts and gingelly cultivation also. Again they have also allowed cultivation of tobacco, chillies, turmeric, castor seeds, tapioca, yam and pulses provided it is supported by well irrigation. Then during the off season, there is no restriction at all to the raising of any crop. All these concessions were given recently after the people brought them to the notice of the Government. This clearly shows that Government are amenable to reasonable and correct criticisms and when it is justified, the Government certainly come forward to do the right thing.

" In this connexion, I would like to say that the Government are not different from the people. The people and the Government are now one. Those were old days when the Government were different from the people. It is not so now and we, who sit on the Treasury Bench, are as much the representatives of the people as the hon. Members on the other side pose themselves to be. Therefore, we are all here on behalf of the people. We differ only in regard to certain details. Some hon. Members are putting forward extreme points of view whilst some others are putting forward unreasonable and impracticable suggestions. People who have some experience of public administration point out that these suggestions are not practicable and it is only their enthusiasm that prompts them to say so and that to achieve practical results such and such a thing should be done. We take all points of view into account and arrive at a decision. Democracy is defined by jurists as Government by discussion. That is what we are doing here. By talking things over we come to a decision as to what is ultimately best for the people. We are doing so today and when we take up the clause by clause consideration of the Bill we shall do whatever is necessary.

" Now, I will just mention what improvements we have made in the Bill at the Select Committee stage. Originally, all works, whatever their cost, whether it is Rs. 5,000 or Rs. 10,000 there was

8th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

no limit—would come under the betterment levy. After careful consideration the Select Committee came to the conclusion that Rs. 25,000 should be fixed as the minimum amount to be spent on a project whereon the Government can levy a betterment contribution. Below this amount it should not be subject to this levy. Some other bigger figures, namely, Rs. 50,000 or Rs. 1,00,000, were suggested. We could have accepted them but we had to look at things from the point of view of the people. If we put it at a lakh of rupees many of the smaller projects for which the people are clamouring cannot at all be executed. As I have already told you, the days of revenue surpluses are gone. We have therefore to find the required money and money is not a thing that comes from the air. It must be raised by taxation or by a loan or by a levy like this. Therefore, in order to find the money we had to have recourse to this levy and by fixing the limit at a higher figure many people will be denied the irrigation facilities they are demanding. As I said already, the Select Committee, after careful consideration and discussion came to the conclusion that a reasonable limit will be Rs. 25,000 and it has been so fixed.

" In the original Bill it was stated that the cost of converting the land into advantageous cultivation should be taken into account and deducted. Some hon. Members said that it would not cover the cost of converting dry land into wet land. We have now made an adjustment, namely, that even in such cases where dry land has been converted into wet land the amount of money spent on doing so should be taken into account and must be deducted from the cost of cultivation.

" It was said that it had not been definitely stated when the work would be deemed to be complete. There were some doubts about it. It has now been made clear that the work will be considered to have been completed only when the intended purpose of the project, namely, water is made available. This change has also been made now.

" I have already mentioned about the reduction of twenty per cent of the betterment contribution if the money is paid beforehand.

" It was again said that there was no clear idea as to how much it will cost an acre of land by way of betterment. It was said that it was all quite hazy and that the villagers had no idea about the cost. Well, in a scheme like this, nobody could say what the cost will be. It all depends on the nature of the soil, etc. It is something pliable. If this scheme is worked out properly, the poor man will not be taxed more than what is due. If his land is less fertile that will be taken into account and his contribution will be only to this extent. On the other land, for a rich or more fertile land the contribution will be more because the value will be more. But, all the same, I am willing to give a rough idea of what it will be. It will range from about Rs. 100 to Rs. 700 per acre.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [8th February 1955]

"It was also suggested that the small pattadars should be exempted from this levy. This was also considered by the Select Committee but when I gave the statistics regarding the number of small pattadars, I am glad to say that the Select Committee members were so reasonable and practical that they said at once that there was no meaning in pressing this claim because the small pattadars were so great in number. About 70 to 80 per cent are small pattadars paying a kist of Rs. 10 and below. Suppose they are taken off from this levy! Wherefrom are we going to get the money required for other projects and the like? After all, why should they be exempted? As somebody quoted the Tamil proverb 'பெரிவருத்திருந்த வீக்கம்' the contribution will be only proportionate. I will give you another illustration. If a poor man cries for salt, the rich man cries for sugar. Whether one is a poor man or a rich man, it does not matter because both get water for irrigation purposes. If a man is rich and possesses a large extent of land he gets more water and if a poor man possesses only an acre of land, he gets a proportionately lesser quantity of water. So, both of them get the benefit. The tax is levied only on the benefit that they derive. Therefore there is no meaning in saying that the small pattadars should be exempted from this levy. Well, if this is accepted, we cannot undertake any other project because 70 to 80 per cent of the landholders are small pattadars. We cannot get the money required from the large landholders alone. Acceptance of this suggestion would mean that there will be neither greater production nor any other improvement. Therefore, it cannot be accepted.

5 p.m. "Now, one hon. Member said that it was on account of the Mettur canal that there was so much of sub-soil water and many houses have collapsed and so on. While launching on projects, Government take good care to see that the people who would be affected are rehabilitated. Government have taken very good care and given them all help by way of land, house, etc. In the Lower Bhavani Project, people have been rehabilitated in a comfortable manner; there are houses built, modern houses, masonry houses and they are given all the facilities. Of course there is a sort of yearning in the people for the old land and house as they are so much attached to it. It will take some time for them to get accustomed to the new land. It is only a wrench of the heart at the separation from old homes. It cannot be helped. It is only a few people in a few villages. But a number of villages, tens of villages, hundreds of villages are benefited by the scheme and only a small percentage suffer. Even there, the Government have taken very good care to see that they do not suffer, but that they are rehabilitated well and properly.

"Now, in a few words I will close my speech. The hon. Member who opened the debate and the other hon. Member from Erode referred to some points. Especially, the hon. Member from Erode spoke graphically, it was very convincing from his own point of view. It would have been quite all right for an election

[8th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

meeting. But at a meeting of the Legislature, where there are practical men, and sober-minded men, they will not be carried away by the enthusiasm of the speech. His speech cannot go home to them. At an election meeting he could have scored and he has scored victories in election meetings. But, here for this purpose, it will not do. For, he said so many things all in a very exaggerated manner; of course, to serve his purpose, to suit his mode of thought and to suit his argument, it is all right. But this House cannot take it all. Because our purpose is very different. I have already pointed out how this is a very reasonable venture. It is intended for the common good of the people. Therefore, the Government will see that it is properly administered. Well, many charges were made against the officers. I can assure hon. Members that very efficient officers only would be put in charge. We are resolved that the working of this should be done well as far as possible, as far as human ingenuity can go. Still, there will have to be a little margin where errors would be committed. I admit that in human dealings there is scope for errors. But Government will try to restrict them as much as possible and will see that we post only proper and trained officers to work this.

"Therefore, I wish that this House accepts this motion and then when we take up clause by clause discussion, if any amendment is thought feasible and necessary, we will look into that then. But at this stage, I request hon. Members to approve of this. Otherwise, if there is not this legislation, people will suffer, for they will not have those amenities, all those projects, etc. Government sincerely want that the people should get those amenities so that they can improve their lands and their cultivation and only with that object in view this legislation is brought forward.

"A complaint was made previously and there was a sort of general criticism that we should have time to understand the Bill. That is why we referred this Bill to the Select Committee and as a result we have made suitable changes. Of course there has been some delay, but much was not lost by this delay. It has done good. In the Select Committee we examined it in a calm atmosphere and in a very detailed manner. The result is this report which I think is and must be acceptable to all the people and the House, to some wholly and to some with a mental reservation. I therefore commend this motion for the acceptance of the House."

Sri K. T. RAJU:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களே பேசும்போது இந்த அபிவிருத்தி வரி கூடுதலாக ஏக்கருக்கு ரூ. 20 வரையில் போட்டிருப்பதாக சொன்னார். பருத்தியும் மற்ற புஞ்சை தான்யங்களையும் பயிரிட அனுமதிக்கப்படும் என்றும் சொன்னார். அப்படி இருக்கும்போது இவ்வளவு தண்ணீர் வரி விதிக்கலாமா? அது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். இந்த அபிவிருத்தி வரி அந்தப் பணத்தில் அனு கியுள்ளதா?"

5-05
p.m.

[Sri K. T. Raju] [8th February 1955]

“இரண்டாவதாக லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் பருத்தி, சோளம் முதலியவைகள் தான் விளைவிக்கலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதனால் இந்த வரியை அங்கு விதிக்கலாமா என்று கேட்கிறேன். நான் ஈரோடு தொகுதியிலிருந்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுதான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். தேர்தல் கூட்டங்கள் பல வற்றில் பேசிவிட்டுதான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது நான் தேர்தல் கூட்டத்தில் பேசுவது போல் பேசினேன் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் அவ்விதம் பேசியதில் வருத்தமாக இருக்கிறது. வோட்டுகள் வாங்கித்தான் நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். நான் பேசியதில் ஏதாவதும் தவறுதல் இருந்தால் அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் சம்பந்தம் இல்லாமல் பேசவில்லை. இம் மாதிரி எக்கருக்கு ரூ. 20 என்று நஞ்சை பிரதேசத்திற்கு விதிப்பதுபோல் விதித்தால் அங்கு புஞ்சை தானியங்களை விளைவிக்க முடியுமா? அப்படி இருக்கும்போது நஞ்சை பிரதேசத்தைவிட அதிகமாக தண்ணீர் வரி விதிப்பதன் காரணம் என்ன? அது நியாயமா? அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னால் தேவலை.”

* SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I referred only to the delivery of his speech, the manner in which it was delivered and not the other things. (Sri M. Kalyanasundaram: So the contents were relevant?) I never questioned that. I do not know what the hon. Member further wants. I have already explained that though restrictions were there in the beginning, now the Government have made considerable relaxation of the rules and any crop could be sown during the off-season and certain crops where there is cultivation which could be supported by well irrigation. And we have allowed a variety of cash crops, like tobacco, chillies, turmeric, castor, etc. That is what I said. What exactly the hon. Member wants I do not understand.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the report of the Select Committee on the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 26 of 1954) be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Thursday, the 10th February 1955.”

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. G.O. No. 130, Home, dated 12th January 1955, on the levy of short-term licence fees at reduced rates in respect of vehicles used for transport of passengers during All-India Congress Session at Avadi.

* 2. G.O. No. 36, Home, dated 6th January 1955, on the collection of tax on lorries plying on inter-State routes after the formation of Andhra State.

* Laid on the table of the House on 7th February 1955.

8th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 574 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, page 93 supra.]

The right of collecting fees from the vendors in the Gandhi Market during the year 1954-55 has been leased out to a person named Nataraja Pillai. Six vegetable vendors refused to pay the fees due to the lessee for the stalls occupied by them and also filed a civil suit against the lessee. The suit was dismissed and the plaintiffs came to an arrangement with the lessee whereby they agreed to deposit 15 days' fees in advance at a time with effect from 6th July 1954.

The vendors did not pay the fees on the stipulated dates. They were therefore evicted from their stalls by the lessee on 19th July 1954 with the aid of the police. The vendors however attempted to enter the market and create disturbances. Thereupon the lessee moved the Stationary Sub-Magistrate, Tiruchirappalli Town, to prohibit the vendors from entering the market. The petition was sent to the Sub-Inspector of Police, Palakarai, for investigation and report. The Sub-Inspector reported that the situation was highly inflammable and that there was an imminent breach of the peace and that the situation warranted the issue of an order under section 144, Criminal Procedure Code. Thereupon the Stationary Sub-Magistrate passed an ex-parte order under section 144 (1), Criminal Procedure Code, in his M.C. No. 36 of 1954 prohibiting the vendors from entering the Gandhi Market and interfering with the activities of the contractor M. V. Nataraja Pillai. When the matter was taken up in revision the Sub-divisional Magistrate, Tiruchirappalli, slightly modified this order by directing that the vendors should not interfere with the activities of Nataraja Pillai in the course of his normal duties as municipal contractor within the premises of Gandhi Market.

After this Sri Nataraja Pillai leased out the stalls to other vendors. However, on 15th September 1954 the six vendors who had been evicted earlier encroached upon the very same stalls from which they had been evicted and gave trouble to the new occupants. On 23rd September 1954 Sri Nataraja Pillai applied for police help for removing the six vendors from the stalls which they had occupied unauthorizedly. The Sub-Inspector went to the market and found that all the six stalls had been occupied either by the evicted vendors or their relatives and supporters. The occupants made it clear that they would resist their being evicted. It was also clear that, if the eviction was to be effected, there would be a serious breach of the public peace.

On 24th September 1954, the Sub-Inspector sent a report to the Stationary Sub-Magistrate, Tiruchirappalli, about what had occurred at the market the previous day when he had gone to

[8th February 1955]

evict the vendors. The same day, one of the six vendors who were in unauthorized occupation of the stalls named Arunachalam, presented a petition to the Stationary Sub-Magistrate praying for the issue of an order under section 144, Criminal Procedure Code, against the lessee Sri Nataraja Pillai 'restraining him from interfering with the lawful occupation as a vendor in the Gandhi Market.' The Stationary Sub-Magistrate obtained the Sub-Inspector's report on this petition also. After considering the reports of the Sub-Inspector as well as his sworn statement the Stationary Sub-Magistrate promulgated an order under section 144 (1), Criminal Procedure Code, in his M.C. No. 47 of 1954 restraining the vendors who were in unauthorized occupation of the stalls as well as their relations and friends who were supporting and instigating them—eighteen persons in all—from vending their wares in the Gandhi Market or interfering with the lawful and normal activities of Sri Nataraja Pillai.

In view of the urgency this order was also passed ex-parte.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 577 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, page 96 supra.]

On 29th March 1954, a few articles of jewellery were stolen from the house of Gangadaran, the then Sub-Inspector of Police, Panayapatti. A person named Ramiah Servai who was suspected was brought to the police station on the afternoon of 30th March 1954, and was kept under confinement for about 20 or 25 days and tortured. This Ramiah implicated one Karuppiiah Asari in the theft case. Thereupon, Karuppiiah Asari was brought to the police station on 1st April 1954 and the Sub-Inspector of Police tortured him also. The next day he was released when the village munsif of Kottur gave an undertaking to produce Karuppiiah whenever required, but he was asked to sleep at the police station during nights. From 16th April 1954 onwards, he was asked to stay in the station day and night. On 19th April 1954 and 20th April 1954 the Sub-Inspector beat the two persons, viz., Karuppiiah and Ramiah severely. Karuppiiah appears to have confessed to the Sub-Inspector that he had kept the stolen jewels beneath a grinding stone in his house at Kulamangalam. The Sub-Inspector wanted to take Karuppiiah to Kulamangalam on a bicycle and recover the stolen property. Karuppiiah was unable to ride the bicycle and he fell down. Thereupon he was taken inside the police station and beaten again. As a result of the beating, he died at about 4 p.m. on 20th April 1954. With the help of a forest guard and some private individuals, the Sub-Inspector had the body buried secretly in a place known as 'Ayyan Kanmoi Kalai' the same night.

On 21st April 1954, Subbiah Asari, a brother of the deceased, sent a telegram to the District Superintendent of Police and gave a petition to the Joint Magistrate, Pudukottai, who was holding

[8th February 1955]

jamabandi at Tirumayam. On the directions of the Joint Magistrate, the Deputy Superintendent of Police, Pudukkottai, made a preliminary investigation. He found traces of a recent burial at 'Ayyan Kanmoi Kalai'. A dead body was exhumed and identified to be that of Karuppiiah by his relatives.

The Stationary Sub-Magistrate, Tirumayam, conducted an inquest. The Panchayatdars returned the verdict that 'death must have been due to the beating and kicks received by the deceased'. The Medical Officer, Tirumayam, conducted the autopsy on the spot. He found 14 injuries on the body of the deceased. His opinion was that Karuppiiah could have died of shock due to rupture of the stomach caused by a forcible kick or hit with a blunt object on a full stomach.

When the Deputy Superintendent of Police was conducting his preliminary investigation, he came across Ramiah Servai with multiple injuries on his body being kept under illegal detention at the Panayapatti Police station. He was sent to Tirumayam dispensary for treatment.

The Sub-Inspector of Police, the station-writer Police constable, another Police Constable and four private persons who had helped the Sub-Inspector in the disposal of the body were all charged as under :—

(i) The Sub-Inspector was charged with having wrongfully confined and caused hurt to Ramiah Servai while the station-writer, Police constable and another Police constable were charged with having abetted the offences. The Police constable was discharged under section 209 (2), Criminal Procedure Code, and the rest were committed to sessions. The Assistant Sessions Judge, Pudukottai, who tried the case convicted the Sub-Inspector of the offences with which he was charged and sentenced him to undergo rigorous imprisonment for two years, under sections 348 and 330, Indian Penal Code,—the sentences to run concurrently. The station-writer Police constable was acquitted.

(ii) The Sub-Inspector was charged with the offence of having wrongfully confined and murdered Karuppiiah Asari while the station-writer was charged with having abetted the offences. They were committed to take their trial at the sessions. The Sessions Judge, Tiruchirappalli, convicted the Sub-Inspector of offences under sections 348 and 330, Indian Penal Code, and sentenced him to undergo rigorous imprisonment for three years on each count the sentences to run concurrently. He was acquitted of the offence under section 302, Indian Penal Code (murder). The station-writer was acquitted.

(iii) The Sub-Inspector, the station-writer Police constable, another Police constable and four private persons were charged with an offence under section 201, Indian Penal Code, read with section 34, Indian Penal Code, for causing the disappearance of the dead body of Karuppiiah Asari. The accused were committed to the sessions. The Assistant Sessions Judge, Tiruchirappalli,

[8th February 1955]

who tried the case found the Sub-Inspector guilty under section 201, Indian Penal Code, and convicted and sentenced him to undergo rigorous imprisonment for one year—the sentence to run concurrently with the sentence passed by the Sessions Judge, Tiruchirappalli, in the case referred to in item (ii). The other accused were acquitted.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 579 asked by Sri S. Swayamparakasam (on behalf of Sri M. S. Mogral) at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, page 98 supra.]

Statement showing the Medical Officers deputed abroad for training since 1952.

Clause (a)—

Serial number and name of the Medical Officer.	Subject of study.	Nature of deputation.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
BRAHMANS.			
1 Dr. M. V. Krishnamurthy ..	M.R.C.P. ..	Deputation by Government.	Still abroad.
2 Dr. T. R. Seshagiri Rao ..	Radiology ..	Study leave ..	Allotted to Andhra State.
3 Dr. V. Subbaraman ..	Anaesthesia ..	Do. ..	Still abroad.
4 Dr. M. Narayana Pai ..	Drug Control ..	Deputation under World Health Organization Fellowship.	..
5 Dr. V. Rajagopalan ..	Anaesthesia ..	Deputation under Commonwealth Technical Co-operation Scheme (Fellowship).	..
6 Dr. D. V. Ramamurthy ..	Bacteriology ..	Do. ..	Still abroad.
7 Dr. P. Brahmayya Sastry ..	Physiology ..	Do. ..	Allotted to Andhra State.
NON-BRAHMANS.			
1 Dr. G. Gouranga Rao ..	Anaesthesia ..	Study leave ..	Allotted to Andhra State.
2 Dr. K. V. Subba Rao ..	Pathology ..	Deputation under World Health Organization Fellowship.	Do. ..
3 Dr. S. Govindarajan ..	Bacteriology ..	Do. ..	..
4 Dr. P. N. Rangiah ..	Venereal Diseases. ..	Do. ..	..
5 Dr. P. Madhavan ..	Obstetrics and Gynaecology. ..	Deputation under Commonwealth Technical Co-operation Fellowship.	..
6 Dr. (Kumari) S. Damayanthi. ..	Pediatrics ..	Do. ..	..
7 Dr. P. Ramakrishna Mudaliar. ..	Tuberculosis ..	Do. ..	..
CHRISTIAN.			
Dr. A. T. John ..	Pediatrics ..	Deputation under Commonwealth Technical Co-operation Fellowship.	..
BACKWARD HINDU.			
1 Dr. (Kumari) C. N. Sowmini. ..	Venereal Diseases. ..	Deputation under World Health Organization Fellowship.	Still awaited.

8th February 1955]

Clause (c)—

The following have been given opportunities to make use of their special knowledge in Government Medical Institutions :—

(1) *Dr. M. Narayana Pai.*—He is working as Assistant Director, King Institute, Guindy, which is a teaching institution for post-graduate degree in Bacteriology. He is employed in the Biological Control and as Government Analyst (Drug Special Section) of the Institute. The special knowledge acquired by him abroad is useful in the discharge of his duties.

(2) *Dr. S. Govindarajan, M.D.*—This officer on return from deputation was employed as Professor of Bacteriology in the Madras Medical College, Madras. He has since been posted as Assistant Director, King Institute, Guindy, where also his special knowledge in the subject will be fully utilized.

(3) *Dr. P. N. Rangiah, M.D.*—This officer is holding the post of Associate Professor of Venereal Diseases, Upgraded Venereal Diseases Department, Government General Hospital, Madras, and the special knowledge acquired by this officer abroad is best utilized in teaching the subject to undergraduates and post-graduates students of the Madras Medical College, Madras.

(4) *Dr. P. Madhavan, M.D.*—This officer is now employed as Professor of Midwifery, Madras Medical College and Superintendent, Government Hospital for Women and Children, Madras. As such he has full opportunities to make use of his special knowledge in the subject.

(5) *Dr. V. Rajagopalan, B.Sc., M.B.B.S., D.A. (London).*—This officer is holding the post of Lecturer in Anaesthesia, Madras Medical College and Anaesthetist, Government General Hospital, Madras. The special qualification acquired by him abroad is best utilized in teaching the subject to the undergraduates of the Madras Medical College and to train the medical officers in this speciality.

(6) *Dr. (Kumari) S. Damayanthi, B.Sc., M.B.B.S., D.C.H.*—This Woman Medical Officer is attached to the Pediatrics Department of the Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras. Her special training in the subject abroad will be of benefit to the institution in the treatment of children's diseases.

(7) *Dr. P. Ramakrishna Mudaliar, M.D., T.D.D.*—He is employed in the Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram. The training acquired by him in the speciality abroad is utilized in the treatment of Tuberculosis cases in the Sanatorium.

(8) *Dr. A. T. John, M.D.*—This Medical Officer is working as Tutor in Pediatrics, Madras Medical College and Assistant Surgeon, Pediatrics Department, Government General Hospital, Madras. The special training acquired by him abroad is best utilized in the department.

[8th February 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 580 asked by Sri T. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, at page 99 supra.]

1. *Construction of a dam-cum-bridge across the Kattampalli ferry in Chirakkal taluk, North Malabar.*—The Scheme was examined in 1951 but was dropped as the benefits likely to be achieved would not be commensurate with the prohibitive cost involved. The position has not changed since then to warrant a reconsideration.

2. *Construction of a road from Eruvassi to Coorg.*—The work of forming a road from Srikanthapuram to Payyanur and thence to Eruvassi (about 10 miles in length) is included in the Recast Five-Year Road Programme. Of this, the portion of road from Srikanthapuram to Payyanur has already been formed by the Malabar District Board. The work on the remaining portion of the road, i.e., from Payyanur to Eruvassi, will be taken up for execution in due course, subject to availability of funds. The work of forming a road from Eruvassi to Coorg border falls outside the Post-War Plan and there is no proposal at present to take up this work.

3. *Reconstruction of Niduvath bridge.*—The bridge is on a District Board road and it is proposed to reconstruct it during the current year.

4. *Resumption of road works sanctioned in 1948.*—In view of the changed conditions, the Government have ordered the stoppage of these works at a safe stage. There is no case for continuance of these works now.

5. *Repairs to certain roads.*—Of the six roads referred to in the Memorandum only two roads are under the control of the Malabar District Board and they are maintained in a good condition. The Special Officer, Malabar District Board, has reported that the District Board is not in a position to take up new roads either for improvements or for maintenance now, for want of funds.

6. *Provision of black top surface on the Bombay-Cape Comorin Road passing through Taliparamba.*—The road from Baliapatam to Payyanur is at present classified as a 'State Highway' and black top surface has been provided for two miles on this road in December 1953. It has since been decided to align the West Coast Road between Baliapatam and Payyanur via Taliparamba and it is proposed to complete all improvement works on West Coast Road during the Five-Year period ending 1955-56. This portion of this road may therefore be expected to be provided with black top surface by the end of 1955-56.

7. *Taking over by Government of the maintenance of rural roads.*—According to the policy of the Government, the various rural roads formed by the public have to be taken over by District Board for maintenance, if necessary. The District Board, however, is not in a position to take over any new roads for maintenance for want of funds.

[8th February 1955]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 51 asked by Sri P. K. Gopalakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, page 103 supra.]

Particulars of Harijan hostels in Malabar relating to the year 1953-54.

Name of the hostel.	Number of students.	
GOVERNMENT HOSTELS.		
Government Harijan Hostel, Kozhikode ..	..	50
Government Harijan Hostel (Boys), Palghat ..	..	30
Government Harijan Hostel (Girls), Palghat ..	..	20
SUBSIDIZED HOSTELS.		
Sri Narayana Vidyalayam, Payyanur ..	..	50
Harijan Hostel, Cherukunnu ..	..	17
Pakkanarpuram Harijan Hostel, Payyoli ..	..	24
Poor Homes Society, West Hill ..	..	40
Nayanar Balika Sadan, Eranhippalam ..	..	34
Harijan Balika Sadan, Puthiyara ..	..	50
Sri Ramakrishna Mission Students' Home, Kalli ..	..	19
Gandhi Seva Sadan Hostel, Perur ..	..	21
Sabari Ashram, Olavakkot ..	..	24
Grama Seva Kendram, Kalapetty ..	..	30

Value of scholarships granted during 1953-54 to the students of Malabar.

		RS. A. P.			RS. A. P.		
7 at the rate of	..	200	0	0 plus	53	0	0
2 do.	..	150	0	0 do.	32	0	0
3 do.	..	150	0	0			
1 do.	..	200	0	0 plus	32	0	0
1 do.	..	350	0	0 do.	32	0	0
1 do.	..	450	0	0 do.	34	11	0
1 do.	..	360	0	0 do.	43	7	0
5 do.	..	360	0	0 do.	34	11	0
5 do.	..	315	0	0 do.	115	6	0
8 do.	..	315	0	0 do.	104	7	0
1 do.	..	450	0	0 do.	58	14	0
10 do.	..	315	0	0 do.	92	11	0
7 do.	..	315	0	0 do.	80	11	0

[8th February 1955]

Value of scholarships granted during 1953-54 to the students of Malabar—cont.

				RS.	A.	P.		RS.	A.	P.
2	at the rate of	..	..	360	0	0	plus	46	11	0
1	do.	..	..	360	0	0	do.	45	11	0
2	do.	..	..	315	0	0				
2	do.	..	..	53	0	0				
5	do.	..	..	34	11	0				
37	do.	..	..	80	11	0				
7	do.	..	..	115	6	0				
10	do.	..	..	104	7	0				
1	do.	..	..	105	6	0				
10	do.	..	..	46	11	0				
25	do.	..	..	92	11	0				
1	do.	..	..	60	0	0				
196	do.	..	..	32	0	0				
229	do.	..	..	18	11	0				
194	do.	..	..	6	0	0				
104	do.	..	..	12	0	0				
92	do.	..	..	9	0	0				

8th February 1955]

APPENDIX VI.

[Vide answer to unstarred question No. 52 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th February 1955, page 104 supra.]

Statement showing the number of applications received by the Regional Transport Authorities for bus permits during 1953-54 and the number of persons who were granted permits during the period, etc.

District.	Number of applications received by each of the Road Transport Authorities in the State during 1953-54 for bus permits to ply buses.		Number of persons who were granted permits during 1953-54.	How many of the applicants are new entrants to the transport field.	How many of the applicants appealed to		Number of cases in which the Central Road Traffic Board reversed the decision of the Road Traffic Authorities.	Number of cases in which the Government reversed the decision of the Central Road Traffic Board.
	In new routes.	In old routes.			Central Road Traffic Board.	Government.		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)			
Madras	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
Chingleput	2	Nil	1	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
Tanjore	89	Nil	8	26	31	12	3	Nil
South Arcot	53	19	4	1	5	4	Nil	1
Tirunelveli	3	26	4	1	4	2	1	1
Malabar	32	56	7	25	14	11	1	Nil
Ramanathapuram	27	2	3	1	8	5	1	Nil
Madurai	9	2	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
South Kanara	26	Nil	8	2	1	1	Nil	Nil
North Arcot	17	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
Tiruchirappalli	Nil	14	1	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
Coimbatore	58	Nil	12	Nil	46	29	5	4
Salem	13	11	4	Nil	7	3	Nil	Nil
Nilgiris	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil	Nil
	329	130	52	56	116	67	11	6

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 10th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Relief given to the refugees from West Pakistan.

* 582 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of refugees now residing in Madras State from West Pakistan ;

(b) the nature of relief, if any, given to them and the number receiving such help ;

(c) whether their children are given any special facilities for education ;

(d) whether the Madras State is receiving any grant from the Union Government for refugee relief ; and

(e) if so, how much and how it is spent ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 1,208.

“(b) This Government have given relief to displaced persons in the shape of business loans, house loans, educational loans and ration allowances. Six hundred and fifty-nine adults and two hundred and four children are receiving such help.

“(c) Yes.

“(d) & (e) The Government of India bear the entire expenditure incurred on educational concessions to displaced students. They also grant maintenance allowance to unattached women, old, infirm, etc.

Freeships and cash grants in schools.	Stipends in Colleges.	Loans.
(1)	(2)	(3)
RS.	RS.	RS.
22,996	23,701	1,05,938 ”

DR. K. B. MENON :—“ Since these refugees have language difficulties, is any special provision made for the teaching of their children in schools? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The language problem has not been a difficulty so far.”

[10th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Do these loans carry any interest, Sir? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would like to have notice."

Sale of rice in open market by the producers'-cum-consumers' co-operative societies in the Malabar district.

* 583 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the average weekly off-take in ration shops in Malabar before the abolition of control and the zonal system;

(b) the average weekly off-take now;

(c) the prevailing market price of foodgrains in ration shops;

(d) whether the producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar made any representations to the Government to take urgent steps to help them to meet the situation arising out of decontrol; and

(e) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 2,861 tons. (This is the average figure for the period from 2nd January to 10th July 1954.)

" (b) 507 tons. (This is the average figure for the period from 29th August to 16th October 1954.)

" (c) Rice, 1 sort, Rs. 21-12-0 and rice, 11 sort, Rs. 17-4-0 (per Imperial maund).

" (d) & (e) Representations have been received from a number of producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar district requesting the Government that they might be permitted to sell the stocks of rice with them in the open market at reduced rate. As the sale of rice at reduced rate would entail heavy loss to Government, the Government could not comply with the above request. The Government have, however, taken the following steps to dispose of the stocks as quickly as possible :—

(i) Instructions have been issued to the Collector of Malabar to permit the producers'-cum-consumers' co-operative societies to sell raw rice in unlimited quantities and to take over the stocks from such of the retail societies, which were unwilling to continue in foodgrain business.

(ii) The Government have decided to hand over the surplus stocks of rice and paddy in the State to the Government of India and the Government of India have actually started taking over the surplus stocks from Madras City. The unwanted surplus stocks with the producers'-cum-consumers' co-operative societies will thus be handed over to the Government of India shortly."

[10th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know the present stock of foodgrains held by these societies? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not have that information."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know whether any of the societies have represented to the Government to take over their present stock and if so the reason for the inordinate delay in the Government taking over the stocks? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may tell the hon. Member that there is no avoidable delay. Government are taking every step to expedite the taking over of stock from those societies which are anxious to dispose of."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that hundreds and hundreds of bags of rice are kept unused in the godowns of the various co-operative societies? Even if the Government expedite the process of taking over, by the time it is actually disposed of by export or otherwise, it will become still more rotten. I have seen that the stock is already rotten and its export will only earn a bad name to this State. Who is responsible for not heeding to the representations made by the various co-operative societies to allow the sale of this rice at a lower price? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The hon. Member is aware that the decontrol decision was taken by the Government of India suddenly. Since then, this Government have been taking every step to dispose of the stock remaining with the societies and fair price shops. Wherever deterioration in the quality of rice has been brought to the notice of the Government, they have been arranging to get the stock disposed of even by calling for tenders."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister said that the sale of the rice at the open market rate or the reduced rate would entail loss to Government. Because the off-take in these societies has fallen to a fourth of what it was before, there is a large quantity of surplus stock, on whose value the Government collect interest at 4 per cent and many societies are incurring loss on this account. Will the Government see that they either dispose of the stock or order the waiver of the collection of interest on the value of the surplus stocks? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered that the Government of India have agreed to take over the entire stock and that the taking over has already commenced. Regarding the charging of interest, I shall look into the question."

[10th February 1955]

Government Hospital, Tindivanam.

* 584 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the average number of in-patients treated in the Government Hospital at Tindivanam for 1952-53?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" 32, Sir."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Are the Government aware that the bed-strength of that hospital is insufficient to meet the demand and will they increase it by constructing an additional ward? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have repeatedly said that the average number of in-patients in almost all Government hospitals is more than the sanctioned bed-strength. According to the necessities of the case, the bed-strength is increased from time to time."

11-10 a.m. SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுக்கு 'பெனிவிலின்' போன்ற ஊசி போடவேண்டியிருக்கும்போது, நோயாளிகளே அதற்கான மருந்துகளை வாங்கித் தரவேண்டும் என்று டாக்டர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊசி மருந்துகள் நோயாளிகளுக்கு இலவசமாகக் கிடைக்க சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may give notice of a separate question."

"Lovers' Path" in the Marina.

* 585 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the cost of construction of the "Lovers' Path" in the Marina; and

(b) the subsidy paid by the Government to the Corporation towards the maintenance of the "Lovers' Path"?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) 'The Lovers' Path' has been in existence for nearly 40 years and there is no information as to the exact amount spent on its construction.

" (b) The 'Lovers' Path' forms part of the Marina Gardens now under the administrative control of and maintenance by the State Public Works Department and the question of any subsidy to the Corporation of Madras does not arise."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Is this 'Lovers' Path' intended only for lovers who go on loving without being married or do married couples who do not love one another also use this? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member is free to put any sort of construction he chooses on the term 'Lovers' Path'."

[10th February 1955]

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" May I know from the Hon. Minister whether he has got personal experience in this respect? " (Laughter.)

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I am afraid the hon. Member is better fitted to experiment it than myself." (Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Will the Hon. Minister state the origin of this name? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I cannot say anything about the origin of this name. It has been in existence for forty years. Some European officer in his romantic days (laughter) must have named it as 'Lovers' Path'."

SRI M. PALANIYANDI :—" இதுவரையில் கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர்களெல்லோரும் அனேகமாக 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே. 'காதலர்கள் பாதை' என்றால் என்னவென்று 30-வயது அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு முடியவில்லை."

Reorganization of the producers'-cum-consumers' co-operative societies, Malabar district.

* 586 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have under contemplation any proposals regarding the future working of the producers'-cum-consumers' co-operative societies in the Malabar district after their relief from the work of distribution of foodgrains; and

(b) if so, what these proposals are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) The administrative control over such of the producers'-cum-consumers' co-operative societies, which have given up foodgrains business and which have cleared the entire dues of the Government is being transferred by the Collector of Malabar to the Co-operative department either for transformation into other normal type of co-operative institution or for liquidation as the case may be. Several producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar district recently requested the Government that they might be converted into multi-purposes societies with limited liability. The Government, after examining the matter in consultation with the Registrar of Co-operative Societies, found it was not possible to comply with the request of the societies."

[10th February 1955]

* 587 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have chalked out any programme about the future of the producers'-cum-consumers' co-operative societies of the Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The attention of the hon. Member is invited to the answer furnished to Madras Legislative Assembly starred question No. 586 given notice of by Sri K. Kunhi Mohamed Shafee, M.L.A., on the same subject."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"All the societies stopped dealing in foodgrains long ago, but their accounts with the Government have not been settled and the Government themselves are responsible for this. On account of that, the administration of these societies is not taken over by the Co-operative Department. The societies have, therefore, to carry on and they incur losses. Will the Government consider the question of transferring the administration of these societies to their own Co-operative Department and then adjust the claims of the Government so that these societies may not incur further losses?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I shall examine the suggestion."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Are the Government aware of the fact that because the Department was not taking a sympathetic attitude and because of the indifference shown by the Department, many of the societies such as the Producers'-cum-consumers' Society at Angadipuram had to take a decision to go into liquidation?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am afraid I cannot admit that there was any want of sympathy on the part of the Civil Supplies Department so far as these societies were concerned."

SRI K. M. SEETHI SAHIB:—"May I know whether the difficulty for the Government in complying with the request of these societies to be converted into multi-purpose societies is that there is some technical difficulty in respect of the existing rules and if so, will the Government be pleased to amend the rules so as to comply with the request made by the societies so that they may function hereafter usefully?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"It is not merely a technical difficulty that is felt. It is also felt that the District Banks that have lent money to the societies may be affected if these are converted into limited liability societies. A Special Deputy Registrar of Co-operative Societies with the necessary staff has been deputed to examine the condition of the societies and to see how they could be converted into normal societies."

[10th February 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Are the Government aware of the fact that this indecisive position of the multi-purpose societies is making them incur huge losses and that ultimately they will have to go into liquidation? Therefore, will the Government take a sympathetic attitude towards these societies and see that the existing rules are amended so that they may function as multi-purpose societies with limited liability?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"As I have already stated, there is neither indecision nor want of sympathy in this matter. The Government have taken a decision that these societies cannot be converted into multi-purpose co-operative societies with limited liability. But, at the same time, a special staff is examining the condition of everyone of the societies so as to see into what form they could be converted."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Recently a conference of the representatives of Malabar producers'-cum-consumers' societies convened at the instance of the Registrar suggested that a small committee might be set up to examine the question. May I know whether the Government accept that suggestion?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like to have notice."

Agrarian trouble in the Tanjore district.

* 588 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister has received a representation, dated 20th June 1954, from Sri K. Anandan Nambiar, M.P., on the Mirasdar-Kisan relations in the Tanjore district;

(b) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the same on the table of the House;

(c) whether the allegations contained therein have been enquired into; and

(d) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the findings of the enquiry on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) Yes, Sir.

" (b) to (d) The allegations contained in the representation were examined by the Government and they considered that no action need be taken on those allegations. The Government also consider that it will not be in the public interests to place a copy of the letter on the table of the House."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"மந்திரி அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் காகிதத்தில் என்ன விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன, யார் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாவது மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?"

[10th February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The hon. Member is laying a trap. If I answer that question, I shall be defeating the very object for which I said that the information could not be disclosed.”

SRI C. KANDASAMY :—“ அந்த மகஜில் துறியிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய குற்றச் சாட்டுகள் சரியல்ல என்ற சர்க்காருடைய முடிவானது அந்த மகஜரை எழுதிய பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அனந்தன் நம்பியாருக் காவது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Notice Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சீர்காழி தாலுகா வள்ளுவக்குடி கிராமத் தில் போலீஸ்காரர்கள் துரக்கிமமமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று ஸ்ரீ அனந்தன் நம்பியார் அவருடைய மகஜில் எழுதியிருப்பது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I have already said that I can go only thus far and no further.”

Cycle-rickshaws in the City.

* 589 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the cycle-rickshaw owners in the City requesting the Government to rescind the order of the Commissioner of Police that rickshaws should take only one person and not two as hitherto;

(b) the number of cycle-rickshaws registered in the State up to 30th September 1954;

(c) whether the Commissioner of Police has fixed any rate of hire for letting the cycles to rickshawallahs by the owners;

(d) why the order of the Commissioner was not implemented with regard to the fitting of three speed-hubs to cycle-rickshaws; and

(e) how many cycle-rickshawallahs were prosecuted in the year up to 30th September 1954?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) 1,324, Sir.

“ (c) No, Sir.

“ (d) As three speed-hubs are reported to be not available in the market, the question of providing an alternative mechanical device in cycle-rickshaws is under consideration.

“ (e) 1,257.”

SRI A. RATNAM :—“ ரிக்ஷாக்காரர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்களா ? அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறும்போது three speed-hubs கிடைக்காத காரணத்தினால், இரண்டு பேர்களுையாவது ரிக்ஷாவில் ஏற்றிச் செல்ல அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதை சர்க்கார் அனுமதிப்பார்களா ? ”

10th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ As I said, an alternative mechanical device is being thought of in the place of the original one.”

SRI A. RATNAM :—“ ஒரு சைக்கில் ரிக்ஷாவுக்கு ஒரு நாளைக்கு 11-20 a.m. வாடகை எவ்வளவு ? எத்தனை போலீஸ்காரர்களுக்கு சைக்கில் ரிக்ஷாக்கள் சொந்தமாக உள்ளன ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I am prepared to answer the first part of the hon. Member's question. We have not fixed any hire charges for cycle rickshaws. As for the second part of his question, I have no information.”

Qualifications prescribed for a Veterinary and Livestock Inspector.

* 590 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Veterinary and Livestock Inspectors and Stockmen are classified under the same category for pay, allowances, etc.;

(b) whether the qualifications prescribed for appointment are the same for both categories of employees;

(c) the qualifications prescribed for appointment as Veterinary and Livestock Inspectors; and

(d) the qualification for appointment as Stockmen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a), (b) & (d) Only a training course for stockmen has been sanctioned by Government this year. The posts of Stockmen have not yet been sanctioned. Hence classification of the post has not yet been settled and qualifications for it have not yet been prescribed.

“ (c) For appointment to the category of Veterinary and Livestock Inspectors candidate should possess a completed S.S.L.C. and should have passed the final examination of the Veterinary and Livestock Inspector's Course.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Is it a fact that the Government have abolished the class in the Veterinary College for training Livestock Inspectors and if so, will the Government consider the question of reopening the class in the coming year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. That was a 2-year course which was abolished in 1953 as the sufficient applicants were not forthcoming. But the stockmen's course is a one-year course. In view of this shorter course that has been started, the Government did not think it necessary to reintroduce the other course.”

[10th February 1955]

Opening of new schools in the South Arcot district.

* 591 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of requisitions received in 1954 by the Government from villagers to open new schools in their respective localities in the South Arcot district;

(b) the number of new schools scheduled to be opened in the South Arcot district in pursuance of the policy of the Government of India;

(c) of them how many schools have been actually opened so far; and

(d) how many villages with a population of above 1,000 are not yet provided with schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The information is not available.

“(b) 89 schools in the first instance and 147 schools subsequently.

“(c) All the schools out of the first quota have been opened; there is however no information regarding the number opened out of the 147 schools subsequently sanctioned.

“(d) Nil. I have to add that even in respect of the second batch, all schools except four schools have been opened. That is the information I have received yesterday when I was in South Arcot district.”

SRI A. RATNAM:—“தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன? கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே? என் இன்னும் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படவில்லை? தனிப்பட்டவர்கள் பிரத்தியேகமாக பள்ளிகளை நடத்தமுன் வந்தால் சர்க்கார் அவைகளுக்கு அங்கொரம் கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நான் கொடுத்த பதிலில் முதலிலே 89 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன, பிறகு 147 பள்ளிக்கூடங்களில் 143 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சொன்னேன். இன்னும் திறக்கப்பட வேண்டியது நான்கு பள்ளிகள்தான் பாக்கி இருக்கின்றன. ஆதலால் கனம் அங்கத்தினர் போட்ட கேள்விக்கு அவ்வளவு பொருத்தமான அர்த்தம் இல்லையென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“1,000 ஜனத் தொகைக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் பள்ளிகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு இருக்கும்போது, தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் 1,000 ஜனத் தொகைகொண்ட பல கிராமங்கள் இருக்கும்போது, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் 12 பாடசாலைகள் இன்னும் திறக்கப்படாததினால் அவைகளை உடனடியாக திறக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்திரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து சீக்கிரம் உத்திரவிடும்.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“ஜில்லா போர்டிலிருந்து ஒரு பாடசாலை திறக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு தாக்கீது வந்திருப்பதால், அதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் உத்திரவிட முன்வருமா?”

[10th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ஜில்லா போர்டு சர்க்காருக்கு தாக்கீது அனுப்பமுடியாது, விண்ணப்பம்தான் அனுப்ப முடியும். கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.”

SRI K. V. RAMASWAMI:—“கிராமங்களில் 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையிருந்தால் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஜில்லா போர்டு திட்டமிட்டுள்ளது. ஆனால் கல்வி அதிகாரி அதன்பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 500-க்கு மேற்பட்டு ஜனத்தொகை இருந்தாலும், ஹேம்லட் ஆக இருந்தால் அங்கே திறப்பதில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் அவைகளுக்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி உத்திரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சர்க்கார் எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்திருப்பதால் அந்த எண்ணிக்கை அளவுக்கு இப்போது பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. இன்னும் அதிகமாக திறப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துவருகிறது.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற காலத்திலே மெம்பருடைய கேள்வி அர்த்தமில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் அவரே இன்னும் 4 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கவேண்டுமென்று ஓத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது, கனம் மந்திரி அவர்கள் அவ்வளவு தூரம் நினைத்து பதில் சொன்னாரா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. கனம் மந்திரியினுடைய பதில் அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நான் தமிழிலே பதில் சொன்னதினாலே அதை ஆட்சேபிக்கின்றார்கள் போலும்.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member should have brought it to my notice then and there. I will have to look up the proceedings to see what exactly the Hon. Minister has said.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If I had said in English that ‘there is no meaning in it’ it would have been quite parliamentary.”

SRI A. RATNAM:—“என்னுடைய கடலூர் தொகுதியிலே தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகள் பல வருஷங்களாக நடத்தப்பட்டிருந்தும், அவைகளை இன்னும் ஏன் அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று முதலில் கேட்ட கேள்வி அர்த்தபூர்வமானிருந்தும் அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் சரியான பதில் அளிக்கவில்லாததற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“முதலில் போட்ட கேள்விக்கும் இப்பொழுது போடும் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு தனியாக கேள்வி கேட்டால் விடை அளிக்கிறேன்.”

I-A.—POINT OF ORDER *re* LANGUAGE THE MINISTER SHOULD REPLY IN.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“On a point of order, Sir. The Hon. the Minister for Finance who is also the Leader of the House was just now answering so many questions in Tamil. Some of us have not at all been able to understand what he has said. This is a very important matter dealing with single-teacher schools. Further, you, Mr. Speaker, gave a ruling on a certain point raised by hon. Member Sri S. Swayamprakasam. Most of us were not able to understand on what point the Hon. Speaker gave his ruling. We would like to know from the Chair whether the Tamil language has been adopted as the official language for conducting the proceedings in the Assembly.”

[10th February 1955]

MR. SPEAKER:—"I cannot prevent the Hon. Minister from answering any question in Tamil. Moreover, I cannot translate his answer in English."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"We want that at least a gist of the answer should be given to us in English especially when it involves a matter of policy. Otherwise, there is no use of our sitting here. That is my humble suggestion to the Chair."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Even previously when questions were put in the regional languages, the Ministers who knew that particular regional language answered them in that language. But, since a resolution was adopted by the Opposition that even persons who knew English should put questions in the regional languages alone, we began answering all questions in English. Now that the position has changed, we thought that when a question is put in a particular regional language, if the Hon. Minister concerned knows that language he should answer it in that language. That is the understanding we have arrived at."

MR. SPEAKER:—"Question No. 592."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"On a point of information, Sir . . ."

MR. SPEAKER:—"This is not the time to ask for information."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"On a point of order, Sir, I wish to tell the Hon. Leader of the House that we did not object to his speaking in Tamil or any other language. What the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar wants to know is a gist of the answer given by the Hon. Minister, in English so that the hon. Members who do not know Tamil may be in a position to understand it. That is the point, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Till now, we were answering in English. There are a large number of Members who do not know English and who cannot understand English. They did not object to our answering questions in English. I do not know why the hon. Member Sri Narayanan Nambiar should raise an objection now which is backed up by the hon. Deputy Leader of the Opposition."

I.—QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Reconstruction of Valkai bridge on Taliparamba-Chengali road, North Malabar.

* 592 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) since when the Valkai bridge on Taliparamba-Chengali road, Chirakkal taluk, North Malabar has been in a state of disrepair;

10th February 1955]

(b) whether the Government have any proposal to repair the bridge; and

(c) if so, when the repairing work will begin?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI:—" (a) to (c) Certain beams of the bridge collapsed on the 7th June 1954. The work of reconstructing the bridge is expected to be taken up by the district board within a month."

Extent of Government forest area in Pudukkotta division of Tiruchirappalli district.

* 593 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of Government forest area in the Pudukkotta division of the Tiruchirappalli district; and

(b) the acreage reserved for game purposes for the Raja of Pudukkotta?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) 55,276 acres.

" (b) 32,312 acres."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Has any condition been stipulated, Sir?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes, Sir. Assurances were given to the Raja of Pudukkotta by the Government of India under the Merger Agreement that certain areas will be left as game-preserve areas."

Expenditure on the construction of roads and loans granted for digging wells.

* 594 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any loan or aid was given by the Government in 1952 to villagers in rural areas who built roads and dug wells in their areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes. The Government spent a sum of Rs. 2,21,218-6-6 for construction of roads and granted loans amounting to Rs. 10,76,383-6-0 for digging or deepening wells in the rural areas of the State in 1952."

SRI A. RATNAM:—"இவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்தும் 11-30 எத்தனை ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை கிணறுகள் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. எந்த ரோடாவது அல்லது கிணறாவது சேரிகளில் வெட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I cannot answer that question off-hand. The present question relates to the amount spent. If the hon. Member wants details, let him put a separate question and I will be able to answer it."

[10th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Have the Government issued summary orders for the collection of loans that were advanced in 1952 for digging wells in Malabar? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Only the usual orders have been issued and nothing very particular.”

Government Hospital, Tellicherry.

* 595 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the average strength of in-patients in the Tellicherry Government Hospital per month in 1954; and

(b) the sanctioned bed-strength of the maternity ward in the said hospital and the average strength of in-patients per month in that ward in 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The daily average number of in-patients treated in the Hospital during the first ten months of 1954 was 184.4.

“ (b) The sanctioned bed strength of the labour ward of the hospital is only 8, but labour cases are admitted in the ward for women also. The daily average number of labour cases conducted in the first ten months of 1954 was 59.1.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As the hospital is now overcrowded and many persons seeking admission are not getting beds for want of room, will the Government be pleased to construct temporary sheds in order to accommodate more patients? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is not considered either desirable or necessary to construct temporary sheds anywhere.”

Misappropriation of the Provident Fund amount of the workers of the Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode, by the management.

* 596 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., on 10th July 1954, alleging that the management of the Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode, Malabar, have misappropriated Rs. 81,000 out of the Provident Fund of the workers which is to be deposited in a bank under the supervision of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The State Government are not concerned with the subject-matter of the question. It is however understood that the letter referred

10th February 1955]

to was received by the Regional Provident Fund Commissioner, an Officer of the Government of India, who also sent a reply to the letter.

“ (b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I ask, when a misappropriation of funds by a factory owner takes place in the State, whether it is not the duty of this Government to see that the person who is responsible for it, is dealt with under the law? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Regional Provident Fund Commissioner took notice of the misappropriation and in consultation with the Collector has taken the necessary steps in the matter. Now, at the instance of the Regional Provident Fund Commissioner, the Collector is taking action to realize the arrears due to orkers by selling the properties attached.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as ‘labour’ is a concurrent subject, after the fact of misappropriation was brought to the notice of this Government, did this Government take any action to ascertain how, when the Regional Inspector for Provident Fund was making periodical visits to factories and inspecting the accounts, such large-scale misappropriation had taken place? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As I have already stated, the initiative in such matters must be taken only by the Regional Provident Fund Commissioner, who is an officer of the Government of India. When he has moved in the matter now, the officers of this Government, including the Collector, take necessary action.”

Closure of elementary schools in the Malabar district.

* 597 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that about 40 elementary schools under the Malabar District Board have been closed down during the past four years; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) About 60 schools were either closed or amalgamated with other schools in the same locality, on account of uneconomic strength or house-collapse or want of suitable accommodation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is it a fact that the Government did not give their grants to elementary schools under the District Board in due time and if so, whether that was the reason for the closure of elementary schools under the District Board? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. That is not the reason.”

[10th February 1955]

Dr. K. B. MENON :—“ Since many of the elementary schools are clustered together—Board schools, aided schools and other schools—will the Government institute an enquiry and redistribute them in such a way as to make them convenient to the public? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think, Sir, this will be one of the matters which the Committee, we have appointed, will go into.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை ஸ்பெஷல் ஆபிஸ்களிடம் ஒப்பிவிக்கவேண்டுமென்ற மசோதா சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்ட பொழுது, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ‘ஜில்லா போர்டினால் நடத்தப்படும் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தையும் நாங்கள் முடமாட்டோம்’ என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இதற்கு முறையாகியவையா அங்கேயுள்ள ஸ்பெஷல் ஆபிஸரின் நடத்தை? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ புதிய கல்வி முறை அமலில் வந்த காரணத்தினாலே எந்தப் பள்ளிக்கூடமும் முடப்படமாட்டாது என்ற வாக்குறுதியான கொடுக்கப்பட்டதேயொழிய, போதுமான பையன்கள் இல்லாமலிருந்தால் பள்ளிக்கூடங்கள் முடப்படமாட்டாது என்ற உறுதிமொழி கொடுக்கப்படவில்லை.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ How many of the schools closed were afterwards given to private individuals for management? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to have notice.”

Construction of a road bridge over the Pennar river near Villupuram.

* 598 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the investigation, surveying and estimates for the proposed construction of a road bridge over the Pennar river near Villupuram on the Madras-Tiruchirappalli Trunk Road have been completed;

(b) whether the proposed construction has been included in any of the Five-Year Plans; and

(c) if so, in which of them?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) & (b) The answer is in the affirmative.

“ (c) In the Current Five-Year Programme for the development of National Highway, Sir, this reply was drafted in December last, on the 15th or so. For the information of hon. Members, I wish to state that since then much progress has been made and actually the foundation stone is to be laid on the 13th of this month by the Hon. the Minister for Finance.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Has any allocation of expenditure been made in this connection between the Central Government and the State Government and if so, what share are this Government to bear? ”

[10th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This is a national highway and the grant is from the Central Government.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ அஸ்திவாரக்கல் நாட்டுவதற்காக கனம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் வருவார் என்று கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். நிதி மந்திரி அவர்கள் கைராகிக்கரா என்று கேட்கிறேன்.” (சிரிப்பு.)

Implementation of the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, by the Cheruvannoor Match Works.

* 599 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the Government have not so far taken steps to implement the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, given in the year 1952 in regard to the workers in the Cheruvannoor Match Works, Cheruvannoor, Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It has been reported that the Management have implemented the awards of the Industrial Tribunal, Coimbatore.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I wish to submit that the information given by the Hon. the Minister is not correct. Even now the Management has not implemented the award. May I request the Hon. the Minister to make an enquiry into the matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The information I have is that the Management has implemented the awards in these two cases. If the hon. Member would write to me specifically about this, I shall further look into the matter.”

Abolition of the City Improvement Trust.

* 600 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the reasons for the proposal to abolish the City Improvement Trust and to transfer its powers and functions to the Corporation of Madras;

(b) the views of the Corporation in regard to the proposal; and

(c) whether, in making the proposal to transfer the Trust's work to the Corporation of Madras, the Government have taken into consideration the additional administrative duties to the Commissioner thereby?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The City Improvement Trust is not proposed to be abolished.

“ (b) & (c) The questions do not arise.”

[10th February 1955]

Opening of Harijan Welfare schools in the Pudukkottai division of the Tiruchirappalli district.

* 601 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of Labour schools opened during the period from 1st March 1948 to 1st October 1954 by the Harijan Welfare Department in the Pudukkottai division of the Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Two Harijan Welfare schools were opened, one at Mullankurichi and the other at Pilaviduthi in Alangudi taluk of Tiruchirappalli district.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“What percentage does it work out to in relation to the rejected applications?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I cannot say that off-hand.”

Number of Harijan teachers and students in the Forest College, Coimbatore.

* 602 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of students and teachers in the Forest College at Coimbatore in 1953–54; and

(b) the number of Harijans among them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The Forest College at Coimbatore is not under the Administrative control of the State Government, but is under the control of the Government of India. However, it has been ascertained that during 1953–54 there were 7 teachers and 95 students in the College, of whom 3 students were Harijans while there was no Harijan teacher.”

SRI A. RATNAM:—“மூன்று ஹரிஜன மாணவர்கள்தான் மனுக்கள் அனுப்பியிருந்தார்களா? 1953–54-ம் ஆண்டில் எத்தனை மனுக்கள் ஹரிஜன மாணவர்களிடமிருந்து வந்தன? மற்ற மனுக்கள் ஏன் கவனிக்கப்படவில்லை?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already stated that this is under the administrative control of the Government of India. I cannot answer supplementary questions on this. I got some information and have furnished it.”

Repairs to the Puthuppalam bridge on Koppam road, Thrithala, South Malabar.

* 603 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the Puthuppalam bridge for Muthuthala Thodu, Koppam road, Thrithala, South Malabar, became damaged; and

(b) when it will be repaired?

[10th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) Presumably, the Member refers to the collapse of one of the parapets of the bridge during the third week of May last. The parapet has since been reconstructed.”

Repairs to the Vellamgadu bridge, Ernad taluk.

* 604 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) since when Vellamgadu bridge on the way to Karuvarakkundu, Ernad taluk, South Malabar, was damaged; and

(b) what steps the Government have taken to repair the bridge?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) It is reported that there is no bridge by name Vellamgadu bridge on the way to Karuvarakkundu in Ernad taluk, Malabar district.

“(b) Does not arise.”

Fishermen localities in the city.

* 605 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many fishermen localities in the city belong to the Government, the Corporation of Madras and private owners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There are eighteen fishermen localities in the Madras City out of which ten are on Government lands, two on Corporation lands, four on lands belonging to private owners and two on lands belonging to the Government and private owners.”

SRI A. RATNAM:—“மீன் பிடிப்பவர்கள் வசிக்கக்கூடிய குப்பங்களில் எத்தனை குப்பங்களுக்கு விளக்குகள், ரோடுகள் முதலியன போடப்பட்டு சௌகர்யங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை குப்பங்களுக்கு அந்த மாதிரியான வசதிகள் செய்யப்படாததற்காக மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன?”

MR. SPEAKER:—“ரோடுகள் போடுவது கார்போரேஷன் வேலை. அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?”

SRI A. RATNAM:—“அதைப்பற்றி பல மனுக்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்களும் அதை அறிவார். அதனால் அவரை பதில் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Further I may add, Sir, that this question does not arise out of the main question and the answers I have given.”

MR. SPEAKER:—“Questions 606, 607, 608 and 609 may be taken up together as they relate to the same subject.”

[10th February 1955]

Elementary Education Committee.

* 606 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Committee to go into the question of elementary education as assured on the floor of the Assembly has been constituted;

(b) if so, when;

(c) the names of the members of the Committee; and

(d) the terms of reference to the Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (d) A copy* of G.O. Ms. No. 1714, Education, dated 4th December 1954, constituting a Committee for reform of elementary education is placed on the table of the House.

“The same answer applies to all the other questions, namely, question Nos. 607, 608 and 609.”

* 607 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether this Government have appointed a Committee to re-introduce the old elementary school syllabus in the State; and

(b) if so, who the members of the Committee are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

* 608 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the Government propose to appoint a Committee to consider the reorganization of elementary education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

* 609 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to replace the present system of education; and

(b) whether any Committee will be appointed to go into the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

[10th February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Why was it that no representative of the Teacher's Organizations was included in the Committee and why power to co-opt members has been given to the Committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There were too many Teachers' Organizations and some with political affiliations also. So we thought it would be better to leave it to the Committee whenever they go to particular regions to co-opt members from that region and get advantage of having them on the Committee.”

DR. K. B. MENON:—“Have the Government co-opted any Member on the Committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Government do not co-opt Members to the Committee. The Committee is given that power. It will co-opt members from particular districts whenever they go there.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“The Hon. Minister was saying that there are so many Teachers' Organizations with affiliations to political organizations. So far as Malabar is concerned, there is only one Teachers' Organization, a united organization without any particular affiliation to any particular political party. That being so, why is it that no representative from the Malabar Teachers' Organization is taken on the Committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Committee will take all these into consideration when they visit Malabar, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“It was said that the Committee has been given powers to co-opt members whenever necessary. Have the Government given any instructions to the Committee regarding the basis on which they should co-opt members?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir. We have not issued any instructions or directions in that regard.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The terms of reference according to the Government orders show that the Committee is entitled to go into the question of the elementary education policy of the Government. Are we to understand that the Government have not yet decided what should be their basic policy on elementary education?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir, we have not taken a final decision with regard to the pattern of elementary education apart from the basic education scheme.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கமிட்டியார் இப்பொழுது பல கேள்விகளைக் கேட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற கேள்விகளைப் பார்த்தால் புது கல்வி திட்டம் வந்து விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. அதாவது இறந்த பிறகு குழந்தையை எடுத்து போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்வது போல் இருக்கிறது. பழைய கேள்விகளையே கேட்டு வருகிறார்கள். அதாவது தொழில் கல்வி

[10th February 1955]

அவசியமா, ஷிப்ட் முறை அவசியமா என்றெல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். அதனால் பழைய கல்வி முறையையே மீண்டும் கொண்டுவர அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ரகசியமாக ஏதாவதும் உத்தரவு அனுப்பி இருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Committee has been appointed and the terms of reference has also been formulated. No further directions have been given to the Committee.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it has long been reiterated, even at the Congress Session at Avadi, that the education policy of all State Governments in India is the basic education pattern. I do not know what else the Hon. Minister means when he says that the Government have accepted only the basic education policy? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The conversion of all ordinary schools into basic education schools is likely to take some time. What to do during the transition period is the thing that is being considered by the Committee.”

Supersession of the Balusseri Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar.

* 610 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Balusseri Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar, has been superseded by the Government; and

(b) if so, for what reasons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Digging of wells in cheris in the Coimbatore district.

* 611 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many new wells have been dug in cheris where there were no wells, in the Coimbatore district in 1954; and

(b) how many wells have been deepened so far in 1954 in cheries, where further deepening was necessary for the existing wells, in the same district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) 56.

“ (b) 29.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ஹரிஜனங்களுடைய குடி தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்குவதற்கு சர்க்கார் அநேக நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இருந்தாலும் ஒருவித இரண்டு வருஷ திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விசேஷமாக எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

[10th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ So far as the Coimbatore district is concerned 85 wells have been sunk up till now. According to the present arrangements about thousand more wells would be sunk before the 30th of June this year.”

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் மாணிக்கம் அவர்கள் உப கேள்வி கேட்கும்போது அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன், அதுமாதிரி சப்ளிமெண்டரி கேள்விபோடும்போது நன்றி செலுத்துவது பார்லிமெண்டரியா? ”

MR. SPEAKER :—“ ஏன்? நன்றி செலுத்தினால் என்ன? ”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ The local officers are sending estimates for sinking wells for those cheris which have a minimum number of hundred houses. Have Government issued orders fixing any such minimum? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Orders have since been issued not to observe the minimum number rule.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The Hon. Minister said that about thousand wells would be sunk before June 1955. Is it for the whole State or for the Coimbatore district only? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ It is for Coimbatore only.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆயிரம் கிணறுகளை ஜூன் மாதத்திற்குள் வெட்டப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கிச்செலவு செய்வது என்று பரிசீலிக்க சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் அரசாங்கம் ஒரு முக்கூட்டு மகா நாட்டைக் கூட்டி பரிசீலனை செய்தார்கள். அதன் பிறகு கலெக்டர் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்றும் அதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட்டும் அனுப்பியிருக்கிறார். அதன் பேரில் அரசாங்கத்தாரால் என்ன உத்தரவு அனுப்பப்பட்டது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have just now said that the Government have programmed to dig about 1,000 wells before June 1955. I cannot say now how much it will cost.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Will the Hon. Minister tell us the exact number of wells proposed to be sunk in the whole State, Sir? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is a general question, Sir. I want notice.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

[10th February 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* ARREST OF THE HON. MEMBER SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

11-40 a.m. MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of a privilege motion. It reads as follows :—

“ I request that the following matter may kindly be referred to a Committee of Privileges, as it constitutes a breach of privilege of this House :—

“ Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar wanted to address a public meeting at Kodath, a village in Hosdrug sub-taluk, South Kanara district, to explain the provisions of the Malabar Tenancy Act, as passed by this House. In this area there were complaints and agitation, that the landlords were collecting rent from the tenants several times over the rates allowed by this Act. They were also propagating that the Malabar Tenancy Act was not valid for that area. It is with a view to counteract the illegal activities of the landlords, that Sri T. C. Narayanan Nambiar decided to address a public meeting at Kodath on 3rd January 1955. When Sri T. C. Narayanan Nambiar went to the place on the 3rd January 1955 he was prevented by the police from addressing the meeting. Again when he attempted to address the meeting at the same place on the 15th January 1955, he was molested and taken into custody. The police instead of protecting the right of a member to address the people to explain the provision of a law passed by this House, they have deliberately prevented him at the instance of the executive.”

“ Hence this is a clear breach of privilege of this House.

“ I must tell the House that as soon as the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, was arrested, it was communicated to me by Sri O. A. Muthusamy, District Superintendent of Police, South Kanara. The House must be aware of the fact that as soon as the member of this House is arrested, the Chair should be informed about it. So he has informed me about it. Since the hon. Member has been released, I did not inform the House about it. Only when he is under custody, I will have to bring it to the notice of this House. Since the matter has been raised as a matter of privilege, I will now read the letter received from the District Superintendent of Police, South Kanara, which is as follows :—

“ On 3rd January 1955, the Tahsildar-Magistrate, Kasaragod, promulgated prohibitory orders under section 144, Criminal Procedure Code, preventing any party from holding meetings or public procession in Kodath village, Hosdrug sub-taluk, South Kanara district to be in force for fifteen days to prevent an imminent breach of peace. The same was duly published by tom-tom in and around Kodath, Hosdrug and Kottacheri villages.

2. On 14th January ‘ 1955 evening ’ printed leaflets purporting to have been issued by the Kasaragod Taluk Communist Party, were distributed with heading “ Defiance of law in Kodath village decided ” ; announcing a public meeting to be held on 15th January 1955 at 3 p.m. at Vodeyenchal village, to be followed by another such public meeting the same day at 4 p.m. in Kodath village, in defiance of the section 144, Criminal Procedure Code, prohibitory orders, and that Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., and Sri K. Madhavan will both address the public.

3. In my absence on other duty at Avadi, the Deputy Superintendent of Police, Puttur, South Kanara district, contacted the Communist Party leaders on 15th January 1955 morning at Hosdrug, and reminded them about the prohibitory order in force, and advised them to refrain from defying law and holding the announced meeting at Kodath. Their attitude was definitely to defy the prohibitory order, despite the advice of the Deputy Superintendent of Police to the contrary.

10th February 1955] [Mr. Speaker]

The Deputy Superintendent of Police then proceeded to Kodath village, with an A. R. party, the Judicial Sub-Magistrate and Sub-Inspector of Police, Hosdrug. The people in Kodath village were against holding of such a meeting in the face of the section 144, Criminal Procedure Code, orders which if allowed would definitely result in a breach of peace.

4. By about 4 p.m. with Communist party flags and slogans Sri Narayanan Nambiar, M.L.A. and Sri Madavan reached Vodeyenchal village, and addressed the public till about 4.45 p.m. Then they proceeded to Kodath with their party flags shouting slogans ‘ Inquilabad Zindabad ’, ‘ Kisan Sangha Zindabad ’, ‘ Section 144 Ullangha ’, etc. When they reached the stream dividing Kodath village, Sri Narayanan Nambiar, M.L.A., followed by four others asked the followers to stay behind and entered the village. The Deputy Superintendent of Police reminded Sri Narayanan Nambiar when the latter immediately faced the crowd and spoke, that the order under section 144, Criminal Procedure Code, was unlawful, unjust and that Sri Krishnan Nair and others assisted by the “ Police watch dogs ” were responsible for it. They turned round to get into the village further and refused to go back when they had to be placed under arrest at 4.45 p.m. and taken to Hosdrug Police Station, when a case under sections 143 and 188, Indian Penal Code, was registered in Crime No. 12 of 1955 and necessary action taken.

5. Sri T. C. Narayanan Nambiar is an M.L.A. from Malabar district. In as much as he had chosen to defy the order under section 144, Criminal Procedure Code, duly promulgated and in force and had to be arrested, this report is sent to the Hon. Speaker of the Assembly, for favour of information.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I request the Press through the Chair that since this matter is *sub judice* even this statement need not be published in the Press.”

MR. SPEAKER :—“ That means the House should sit *in camera*. If the House decides to sit *in camera*, I shall clear away the Galleries.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The statement need not be published in the Press.”

MR. SPEAKER :—“ Our Press always co-operates with us. So they would not publish it.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ If I understand the Hon. the Leader of the House correctly, he has no objection for publishing the privilege motion but he objects only to the publication of the letter sent by the District Superintendent of Police.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ But once a motion is . . . ”

MR. SPEAKER :—“ If the House decides, we shall sit *in camera* and I shall send away the Press and the visitors also.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Since it will cause inconvenience to all of us and as the matter is almost over, I think that it is not necessary to do so. I request that no reference be made to this matter in the Press.”

MR. SPEAKER :—“ That means the whole matter.”

[10th February 1955]

11-50
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணை, அதன் மீது தாங்கள் கொடுக்க கூடிய அபிப்பிராயம் எதையுமே பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொன்னால் இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்ததற்கு அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். இந்த நடவடிக்கையைப் பிரசுரிக்குமாறு, தலைவர் சொன்ன ஒப்பந்தத்தை எழுதி இருக்கக் கூடிய அடித்தலைப் பிரசுரித்தால் அது கொடுக்க முன்னால் இருக்கிறது. இது சம்பந்தப்பட்ட கேஸை விசாரணை செய்வதற்கு இடம் இருக்குமென்று சொல்வதையும், ஆகவே அந்தக் கடிதத்தைப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதையும் நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் உரிமைப் பிரேரணையையும், அதன் மீது அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களையும், கனம் சபையில் தாங்கள் கொடுக்கும் முடிவையும் கூடப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொன்னால் இந்தச் சபையில் அந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்து விவாதிப்பதற்கு அவசியம் இல்லாமல் போய் விடும்.”

MR. SPEAKER :—“The motion will be published in the proceedings.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவருக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், உரிமைப் பிரேரணையோ, அல்லது இது தீர்மானங்களையோ இந்த சபையில் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அவற்றைப் பற்றி தெரிவிப்பதற்காகவே தனி, வெவ்வேறு பத்திரிகையில் பிரசுரம் ஆகவெண்டு வெண்பதற்காக அல்ல. அந்த விஷயங்கள் வெளிப் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகவில்லையென்று சொன்னால் அவற்றை இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து விவாதிப்பதற்கு அவசியம் இல்லையென்று சொன்னால் இந்தச் சபையை அகெளரவப்படுத்துவதாகும். ஆகவே அம்மாதிரி அவர் சொன்னதை வாயில் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் இது சம்பந்தப் பட்ட கேஸ் கோர்ட்டின் முன் இருப்பதால் இது பற்றிய விஷயம் எதுவுமே பத்திரிகையில் வராமல் இருப்பதே நியாயமாகும்.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொல்வதை ஒப்புக் கொண்டால் நான் சபையை அகெளரவப் படுத்துவதாக ஆகும். நான் சபைக்குப் பூர்ண கௌரவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றே விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் நடக்கும் வாதிப் பிரதிவாதங்கள் பூராவையும் மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்குப் பூர்ண உரிமை உண்டு. ஆகவே இந்த உரிமைப் பிரேரணையைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் யாவும் பொது மக்களுக்கு தெரியும் வகையில் பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்பதே எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இது விஷயம் கோர்ட்டின் முன் இருப்பதால் இது பற்றி “ஜில்லா போலீஸ் குப்பிரண்டு”, எழுதிய கடிதத்தைப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை மாத்திரம் நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Let a motion be moved ‘that the House shall sit *in camera*’ and I shall put it to the vote of the House. I think that is a much better thing.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is a better thing.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“I suggest a postponement of the subject because the matter is *sub judice* and it can be taken up on a particular date when the case is over.”

[10th February 1955]

12
noon.

MR. SPEAKER :—“If it is a privilege motion, we can sit *in camera*.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Let us sit *in camera*. I move—

“That the House shall sit *in camera*.”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

“That the House shall sit *in camera*.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“I oppose it, Sir.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

“That the House shall sit *in camera*.”

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—88.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
“ C. Subramaniam.
“ A. B. Shetty.
“ M. A. Manickavelu
Naicker.
“ Raja Sri Shanmuga Rajes-
wara Sethupathi.
“ B. Parameswaran.
“ S. S. Ramasamy Pada-
yachi.

Sri K. Rajaram Naidu.
“ C. Rajan Ramasami.
“ B. Bakthasai Naidu.
“ Raja Muthiah Chettiar of Chettinad.
“ P. G. Karutiruman.
“ B. K. Nallaswami.
“ N. Mahalingam.
“ P. K. Thirumurthy.
“ R. Kuppuswamy.
“ S. R. Arumugam.
“ P. S. Rangasamy Naidu.
“ P. G. Manickam.
“ N. Ramakrishna Ayyar.
Dr. U. Krishna Rao.

Sri O. Venkatasubba Reddi.
“ T. P. Elumalai.
“ V. K. Ramaswami Mudaliar.
“ R. A. Nataraja Mudaliar.
“ S. Panchaksharam.
“ H. M. Jagannathan.
“ A. K. Masilamani Chettiar.
“ K. G. Munuswamy Gounder.
“ R. Thangavelu.
“ A. Ramachandra Reddiar.
“ M. P. Poriaswamy.
“ A. Sambasivam.
“ P. M. Munuswamy Gounder.
“ O. A. Nanjappa.
“ T. M. Kaliannan.
“ V. S. Chinnaswamy Naidu.
“ V. S. Sivaprakasam.
“ A. Ayyanar.
“ V. Muthu.
“ V. Chinnayya.
“ T. V. Sannasi.
“ R. M. Palaniappan

Sri A. Ramasamy Thevar.
“ S. Arumugam Pillai.
“ G. Narayanaswami Naidu.
“ L. Anandan.
“ K. Parthasarathy.
“ M. Jagannathan.
“ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
“ G. Govindan.
“ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
“ M. Kandaswamy Padayachi.
“ P. C. ellathurai.
“ P. Urkavalan.
“ T. Ganapathy.
“ A. Vaikuntam.
“ R. S. Arumugam.
“ V. Arumugam.
“ P. Selvaraj.
“ M. Chinnathambi Thevar.
“ Manjaya Shetty.
“ K. Ishwara.
“ K. P. Kuttikrishnan Nair.
“ T. Ananta Pai.
“ K. H. Bomman.
“ N. C. Ramasamy Kander.
“ V. K. Kannan.
“ G. Samia Koorayar.
“ V. R. Nagarajan.
“ E. K. Sankara Varma Raja.
“ K. Aranganathan.
“ M. Venugopala Gounder.
“ A. Appu.
“ A. Muthuswami.
“ M. Kattimuthu.
“ M. Muni Reddy.
“ T. Manavalan.
“ S. Radhakrishnan.
“ K. Uppi.
“ K. M. Seethi Sahib.
“ M. Palanimuthu.
“ M. Chadayya.
“ K. Kunbi Mohamed Shafee.
“ K. R. Viswanathan.
“ V. Balakrishnan.
“ M. Dharamalingam.
“ V. Govindaswami Naidu.

[10th February 1955]

Noes—23.

Sri D. Dasarathan.
„ A. Ratnam.
„ M. Palaniyandi.
„ M. Kalyanasundaram.
„ K. P. Gopalan.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ C. Kandasami.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ S. Vadivelu.
„ K. C. Gopalan Unni.
„ V. Madanagopal.

Sri P. K. Gopalakrishnan,
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
„ K. V. Ramasamy.
„ T. S. Ardhanari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ E. T. Kunhan.
„ R. Krishnan.
„ P. Chokkulingam.
„ M. Manickasundaram.

Neutral—25.

Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
„ K. T. Sridharan.
„ S. S. Kolkobail.
„ K. R. Nallasivam.
„ C. Kunhirama Kurup.
„ V. Sankaranarayana Menon.
„ M. Narayanan Nambiar.
„ S. Pakkirisami Pillay.
„ N. Paramasiva Udayar.
„ O. Koran.
„ K. Moidu.
„ C. Velukkan.

Sri S. Swayamprakasam.
„ V. Gopala Gounder.
„ N. Rathina Gounder.
„ M. P. Subramuniam.
„ K. R. Sambandam.
„ P. Rangasamy Reddiar.
„ T. Shunmugam.
„ A. Govindaswamy Nayagar.
„ A. K. Hanumantharaya Gounder.
„ S. P. Thangavelu.
„ M. Kandaswami Kander.
„ A. Veloo.

Ayes—88; Noes—23; Neutral—25.

The motion was declared carried.

Whereupon the Hon. the Speaker, in pursuance of the above resolution of the House, ordered all strangers including those in the Press and Council Members galleries to withdraw and strangers withdrew accordingly.

The remainder of the discussion on the question of privilege was in secret session*

12-25
p.m.

At this stage, the secret session having ended, the Press representatives and visitors were allowed to re-enter the Chamber.

III.—MOTION UNDER RULE 40 *re* CLOSURE OF THE THAKKAR BABA VIDYALAYA HOSTEL, MADRAS.

MR. SPEAKER:—“Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a motion under rule 40. It is an important rule and this is the first time we are going to use it. I want to brush up not only my memory but also the memory of hon. Members. The rule reads as follows:—

* 40. (1) A member may, after questions, and with the previous permission of the Speaker, call the attention of a Minister to any matter of urgent public importance and the Minister may then make a brief statement on the matter or ask for time to make a statement later.

(2) There shall be no debate on such statement at the time it is made.

* Portions regarding secret session separately published.

10th February 1955] [Mr. Speaker]

(3) Not more than one matter shall be raised under this rule at the same sitting.

(4) In the event of more than one matter being presented for the same day, priority shall be given to the matter which in the opinion of the Speaker, is more urgent and important.

(5) The proposed matter shall be raised only after questions and before the list of business is entered upon and at no other time during the sitting of the House.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, ஹரிஜன சேவா சங்கத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ எஸ். என். கோபாலசாமி அவர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் நடைபெற்றுவருகிற தக்கர் பாபா வித்யால அவர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் நடைபெற்றுவருகிற தக்கர் பாபா வித்யால யம் என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று தியாகராயநகரில் இருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவுவதாகத் தெரிகிறது. அங்கு ஒரு ஹாஸ்டலை நடத்துவதற்கும் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்துவதற்கும் சர்க்கார் சப்ளைடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வித்யாலயமும் சர்க்கார் கல்வி இலாகாவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வித்யாலயத்தில் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 120 மாணவர்கள் படித்து வருகின்றார்கள். அவர் களும் 10 வயதிலிருந்து 18 வயது வரையில் இருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த மாணவர்கள் தொழில் கல்வி கற்று வருகின்றார்களாகவும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் ஒரு சிலர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் சில கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக திடீரென்று மூடிவிட்டார்கள். அங்குள்ள குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள சில மாணவர்கள் தங்கனிடமும் கனம் மந்திரி அவர்களிடமும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக வந்து சொன்னதும் எல்லாருக்கும் தெரியும். அது தங்களுடைய ஞாபகத்திற்கு இப்பொழுது வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதுசம்பந்தமான நிலைமை என்ன? இப்பொழுது அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அடியோடு மூடிவிட்டதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமான நிலைமையை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-30
p.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Sir, it was only on the afternoon of the 8th of February I came to know in your Chamber in the presence of the Deputy Leader of the Opposition, Sri K. Rajaram and a few other M.L.As. that the Thakkar Baha Vidyalaya Hostel was closed temporarily. Immediately the Director of Harijan Welfare was asked to go and find out the reasons for the closure. The Director contacted the Secretary and informed us that the hostel was closed on account of the misbehaviour of some students. The students' representatives were sent for. We assured them that we would enquire into the matter and asked the students, except the seventeen students whom the management did not want to admit, to go to the hostel in the meantime. We promised to provide accommodation for these seventeen students in another hostel. The students went out giving the impression that they would get into the hostel. But subsequently they seem to have decided either to enter the hostel en bloc or to stay away. The matter is now being enquired into by the Director of Harijan Welfare. I have asked him to find out the reasons for the issue of the order for the temporary closure, the circumstances which led to the departure of the students from the hostel, the grievances of the students and the difficulties of the management. The Director's report is awaited in a day or two. The Government are anxious that this useful

[Sri B. Parameswaran] [10th February 1955]

institution whose foundation-stone was laid by Mahatma Gandhi, which was sponsored and is being supported by several philanthropic gentlemen and which bears the name of a revered social reformer Thakkar Baba, is maintained intact. The Government will do their best to see that a proper atmosphere is created for the early resumption of the normal activities of the institution."

12-40 p.m. * SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of clarification, Sir. May I know from the Hon. Minister what has happened to the students? They have already been expelled. They are strangers to the City. Are they staying somewhere? Are they given some protection? That is what I want to know."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The matter is being looked into by the Director of Harijan Welfare."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received a message, dated the 8th February 1955, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council, transmitting a copy of the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 1 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 8th February 1955 without any amendment."

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION)
BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—" We shall now take up the consideration of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution), Bill, 1954, clause by clause. We shall take up the Preamble and clauses 1 and 2 at the end."

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name—

'In line 4, omit the words "or alteration".

In lines 5 and 6, omit the brackets and words "(including the installation by them of a pumping set)".

In line 4, after the word "construction", insert the word "or".

Omit the words "whether after the commencement of this Act or . . . 1947".

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

After the clause and before the E planations, insert the following proviso :—

"Provided that such betterment contribution could be levied on a landholder only if he owns more than ten acres of land including lands held by him in any other part of the State not subject to any other betterment levy."

Add at the end of the clause, the following proviso :—

"Provided that no irrigation cess is levied under any other Act."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundaram."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'For the words, figures and letters "is benefited by the construction, expansion or alteration . . . than the 1st January 1947", substitute the words, figures and letters "is benefited by the construction, expansion or alteration by the Government—whether after the commencement of this Act or at any time before such commencement, but not earlier than the 1st January 1947—of any work (including the installation by them of pumping set) the cost of which construction, expansion or alteration exceeds twenty-five thousand rupees".'

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

'In line 6, for the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "two lakhs of rupees".

After the Explanations, insert the following Exemption :—

"Exemption.—Nothing in this Act will apply to—

(1) the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends;

(2) small landholders up to a holding of ten standard acres."

For the existing Explanation I, substitute the following :—

"Explanation I.—A land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Narayanan Nambiar."

[10th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one crore of rupees ”.

Add the following at the end of the clause :—

Provided that the landholder holds more than 20 acres.

Omit Explanation I.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ five lakhs of rupees ”.

After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act.” ’

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In lines 6 and 7, for the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one lakh of rupees ”.

Omit Explanation I.

In line 3, for the words “ of any land ”, substitute the words “ owning more than ten standard acres of land ”.

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that a landholder who possesses fifteen acres of land and from whom contribution under this Act is collected shall be exempted from payment of water cess.”

After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land.” ’

[10th February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ I second the amendments, Sir.

“ I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the words “ whether after the . . . 1st January 1947 ”, substitute the words “ after 1st January 1947 ”.’ ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 25 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 25 acres.” ’

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that such land does not come under the provisions of the Bhavani Reservoir Irrigation Cess (Amendment) Act, 1952.” ’

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 50 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 50 acres.” ’

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 3 as well as the amendments moved by the hon. Members are now before the House for discussion.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்துக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களெல்லாம் மிக மிக நியாயமானவை. ஆகவே, அவற்றின் தன்மையைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [10th February 1955]

மாட்டார்கள். எந்தக் காலத்திலேயோ வெட்டப்பட்ட கால்வாய்களின்மூலம் வரும், ஆண்டவன் கொடுத்த தண்ணீருக்கு, இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி போடப்படுகிறது. யாரோ வாய்க்கால் வெட்டுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைத் திராக்கிறார்கள். ஆனால் வரி போடுவது கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயக்கர் என்று பொதுமக்கள் தூற்றுவார்கள். ஆகவே நடுத்தர ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்பொருட்டு 25 ஏக்கர் வரையிலும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தி கிடையாது என்றும், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. R. SAMBANDAM :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஷரத்துக்கு கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஷரத்தில் சொல்லியிருக்கும் ரூ. 25,000-க்கு புதிதாக அந்தத் தொகையை ரூபாய் ஒரு லட்சமாக மாற்றவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் மிக மிக அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. அப்படியில்லாவிட்டால் எல்லா விவசாயிகளுமே இன்றைக்கு பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000-ஐ வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் செய்ய முடியாது. வடிகால் வெட்டுவதற்கே ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 செலவாகும். அப்படி இருக்கும்போது ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாக பாசன வசதி செய்யவேண்டுமானால் குறைந்த பட்சம் ரூ. 50,000-லிருந்து ரூபாய் ஒரு லட்சமோ அதற்கு மேலேதான் செலவாகும். ஆகவே பெரும் அளவில் செய்யவேண்டிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ‘அபிவிருத்தி வரி அதிகமாக’ போட்டுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை வந்தால், ‘உற்பத்தி பெருகவேண்டும், நாம் உழைத்துச் சாப்பிடவேண்டும்’ என்ற எண்ணம் விவசாயிகளிடமிருந்து போய் எது எப்படிப்போனாலும் போகட்டும் என்ற மனோநிலை வரும். இவ்வளவு வரி கொடுத்துவிட்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை விவசாயிக்குக் கிடையாது. ஏதோ கொஞ்ச நிலமிருந்தாலும், அதை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. ரொம்ப நாட்களாக திடலாகவும், புஞ்சையாகவுமிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்கு கொண்டு வருவதை, கோவாப்போடிவ முறையில் சர்க்காரே செய்தாலும் நன்மை ஏற்படும். தற்காலத்திலுள்ள bulldozer முதலிய கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறைந்த ரேட்டை வசூலித்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்கலாம். இந்த மாதிரி நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து, அவைகளிலிருந்து ஏதாவது பலனை எதிர் பார்ப்பது என்றால் ஐந்து வருட காலமாகவாகும். ஆகவே, ஐந்து வருடம் கழித்துத்தான் வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். வெகு நாட்களாக புஞ்சை, திடலாக யிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு (wet cultivation)க்கு கொண்டுவருவது அவ்வளவு எளிதல்ல. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, உழுது பாடுபட வேண்டும். முதலில் இரண்டு அல்லது மூன்று வருடத்திற்கு வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஐந்து வருடத்திற்குப் பிறகுதான் அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபமோ, நஷ்டமோ தெரிய வரும். அதுவரையிலும் பணம் செலவுமித்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டும் ஆகவே அபிவிருத்தி வரி வசூலிப்பது என்ற நிலைமை வரும்போது, இந்த நிலத்தை நல்ல தரத்திற்குக் கொண்டுவருவதில் எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, எங்கு பார்த்தாலும் உணவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அபிவிருத்தி வரி கொடுத்தால்தான் பாசனத் திட்டங்கள் மேலும் மேலும் ஏற்படும் என்று சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, மின்சார வசதியை

[10th February 1955] [Sri K. R. Sambandam]

எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த நாட்களிலே, கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு, தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் (private companies) வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஒரு கடனைக் கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு குறைந்த அளவு வட்டியும் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அநேக மக்கள் குறை கூற இடமில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காருக்கு கடனாக கொடுக்கிறார்களே தவிர வரியாக அல்ல. இதனால் உணவு உற்பத்தியும் பெருகுவதற்கும் இடமுண்டு. நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி சொன்னதைப்போல் ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாகப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுவதைப்பற்றி ஓரளவு ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நிலத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஏற்கனவே பாசன வசதியிருந்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக செலவிடப்படும் தொகையுடன் அபிவிருத்தி வரியும் வசூலிப்பதில் நியாயம் இல்லை.

“குறிப்பாக சேலம் பகுதியிலேயிருந்து வரும் காவேரித் தண்ணீரானது பழைய ராஜாக்கள் காலத்திலேயே வெட்டின வாய்க்கால்களின் மூலம், தஞ்சையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு உபயோகப்படுகிறது. தஞ்சையிலுள்ளவர்கள் இதற்காக தண்ணீர் வரி, நிலவரி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலம் மக்கள் தங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, தண்ணீர்வரி, நிலவரி இவற்றைத் தவிர அபிவிருத்திவரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அது வரிக்கு மேல் வரி போடுவதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே பிரெஞ்சு சர்க்கார் உண்பதற்கு வரி, நடப்பதற்கு வரி, எடுத்ததற்கெல்லாம் வரி என்று போட்டதைப்போல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி வரிமேல் வரி போட்டுக்கொண்டே போனால், மக்களிடையே பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்படும். ஆதலால் இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவதில் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு முதலீடு செய்யும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும். தவிர புதிதாக பாசன வசதி எந்த இடங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பிரதேசத்திற்குத்தான் வரி போடவேண்டும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே பல வாய்க்கால்கள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. எப்படி சர்க்காருடைய கட்டிடங்களை ஒரு சில வருடங்களுக்குப்பின் புதுப்பிக்கிறார்களோ இதேமாதிரி நீர்ப்பாசன வசதிக்குப் பயன்படக்கூடிய வடிகால்களையும், வாய்க்கால்களையும், மராமத்து செய்து அவைகளை நல்ல முறையில் வைத்திருக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் வரி போடுவது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. PARTHASARATHY :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி பேசுமுன், அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதைப்பற்றி நியாயமான ஆட்சேபனை இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கும் போது எந்தெந்த வேலைகளுக்கு எந்த விதமாக விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்து, ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

“இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது மக்கள் அதிகப்படியான வருமானம் அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. நீர்ப்பாசன திட்டத்தினால் விவசாயிகளுடைய நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் சொத்தின் மதிப்பு அதிகப்படுகிறது. அவ்விதம் அதிகப்படுவது அவர்களுடைய உழைப்பினால் இல்லை, அது சர்க்காருடைய நீர்ப்பாசன வேலைகளினால் ஏற்பட்ட மதிப்பு. அப்படி அபிவிருத்தி வேலை செய்ததால்தான் அவர்களுடைய சொத்து அதிக மதிப்பு அடைந்திருக்கிறது. ஒரு வேளை அந்த நிலங்களை அந்த விவசாயிகள் விற்பால் அதற்கு ஏற்கனவேயுள்ள விலையைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாக விலை கிடைக்கும். அதனால் அதில் ஒரு பகுதியைச் சர்க்கார்

1-20
p.m.

[Sri K. Parthasarathy] [10th February 1955]

காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதி களுக்கும் செலவு செய்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதி யாக இருக்கும் மென்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வரியை விதிக்கிறார்கள். அதிகப்படியாக கிடைக்கும் மதிப்புத் தொகையின் பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

“சாதாரணமாக விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை உயிர் போனாலும் விற்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ளமாட்டான். ஆகையினால் நாம் எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக சிறு வேலைகளைச் செய் தால் அதாவது ரூ. 25,000 செலவில் வேலைகளைச் செய்தால், நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்துவிடாது. ஒரே ஊரில் உள்ள 50 ஏக்கர் அல்லது 60 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர்களுக்கு, நான் அதாவது அங்குள்ள சிறு ஆயக்கட்டுகளுக்கு இவ்வளவு குறைந்த தொகையைக் கொண்டு வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அந்த நிலங்களுக்கு சாதாரணமாக இந்த வரி போடும் அளவில் மதிப்பு உயர்ந்திருக்காது. அப்படிப்பட்ட இடங் களில் விற்பதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். வாங்குவதற்கு மனிதர்களும் இருக்கமாட்டார்கள்.

“அங்குள்ள நிலங்களின் மதிப்பும் அவ்வளவாக உயர்ந்திருக்காது. இந்த முறையில் இந்த வேலைகளினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் நிலத் தின் விலை உயர்வு என்ற முறையில் பயனடையவும் முடியாது. அந்த நிலங்களுக்கும் இந்த வரி விதித்தால் அங்குள்ள அதிகாரிகளுடைய வேலைதான் அதிகமாக இருக்கும்.

“நாலாவது ஷரத்தைப் பார்த்தால் அதில் சிக்கலான முறை வகுக்கப் பட்டிருப்பது தெரியும். அதன்படி ஒரு நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு விரிவான சிக்கன முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய ஆயக்கட்டுகளுக்கு கஷ்டம் வரக்கூடிய அளவில் இப்பொழுது ஷரத்து இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ரூ. 25,000 செலவு செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கலாம் என்று இருப்பதை ரூ. 25,000-க்கு அதிகமாக உயர்த்து வதற்கு ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட் டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ரூ. 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று பக்கத்திலுள்ளவர்களும் எதிர்பக்கத்திலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் காரணங்கள் காட்டி பேசினார்கள். இவ் விதம் ரூ. 25,000 என்று வைத்திருப்பதனால் சிறு நீர்பாசனங்களும் இதன் கீழ் வரும்படியாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கும் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கும்படியாக ஏற்படுகிறது. அவைகளையும் இதன் கீழ் கொண்டு வருவது சரியல்ல.

“அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே இருக்கும் பல திட்டங்களுக்கு ரூ. 25,000 முதல் 30,000 வரையில் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை இதில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது என்று சொன்னார். அவைகள் எப்பொழுதும்போல் செய்யப்பட வேண்டியவைகள் என்றார்கள். அதற்கு வரி இருக்காது என்றும் சொன்னார். உதாரணமாக சிறிய திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கெனவே 500 ஏக்கருக்கு பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களோடு இப்படி செலவு செய்த பிறகு இன்னும் 50 ஏக்கர் நிலம் பலனடைந்தால் இந்த 550 ஏக்கருக்கு மட்டும் வரி விதிப்பார்களா என்று தெரிய வேண்டும். இதற்கு விளக்கம் கூற வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே அனுபவித்து வரும் நிலங்களும் வரி

[Sri M. P. Subramanyam] 10th February 1955]

கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நியாயமல்ல. மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் காரணத்தினால் இவர்களும் வரி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல.

“அடுத்தபடியாக தண்ணீரை பயன்படுத்தினாலும் பயன்படுத்தாவிட் டாலும் தண்ணீரை பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த ஷரத்தின் விளக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக் கிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் தண்ணீர் கிடைத்தால் விவசாயிகள் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி பயன் படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் தண்ணீரை பயன் படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்க மாட்டார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர வேண்டும். அவ்விதம் விவசாயிகள் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பண்படுத்திக்கொள்ள இப்பொழுது அவர்களுக்கு கிராமங்களில் கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி இல்லை. அவ்விதம் அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுத்து உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். நான்கு, ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயி களுக்கு பத்து வருஷ தவணையில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். பண்படுத்திய அளவிற்கு அதை விறக வேண்டுமென்றாலும் அவர்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களிடம் பணம் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான வட்டி கொடுத்து பணம் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் பணம் வாங்கினால் பிறகு தன்னுடைய நிலத்தையே விற்கும் படியான நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த நிர்வந்த நிலையில் விவசாயிகளை அரசாங்கம் கொண்டு போய் விட்டு விடக் கூடாது. இந்த முறையில் இந்த 1955ம் வருஷத்திய சட்டம் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் ஒன்று அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அல்லது தண் ணீரை உபயோகப்படுத்தினால் மட்டும் வரி விதிப்போம் என்று செய்ய வேண்டும். ரூ. 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்துகொண்டுதான் இவ்விதம் ஒரு லட்சம் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தம் செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER :—“I must tell the House that at 4 o'clock, we will take up the one-hour debate given notice of by the hon. member Sri M. Kalyanasundaram, that is, about 'retrenchment in Neyveli Project'. As many hon. Members want to attend the party in the evening, the House will rise at 5 o'clock and not at 6 o'clock.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் சர்க்கார் ரூபாய் இருப்பதையாயிரத்துக்கதிகமாகப் பணம் செலவு செய்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தால், அதுவும் 1947ம் வருஷத்திற்குப் பின்னர் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்திருந்தால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஷரத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

[Sri S. Ramalingam] [10th February 1955]

சிலனை செய்வது கிடையாது. அவ்வளவுதரம் அவர்கள் யோசிக்க முடியும் என்று யாரும் எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. இந்த வரியை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும்போது, நண்பர் ஸ்ரீ மதனகோபால் எடுத்துக் கூறியதுபோல, பல பெரிய கிளர்ச்சிகள் நடக்கும். குறைந்தபட்சம் ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் வரண்ட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் கொடுத்து அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருந்தோமேயானால் இந்த வரியைப்போடலாம். இனி எதிர்காலத்தில் நாம் முன் கூட்டியே சொல்லி, 'நீங்கள் கண்டிப்பாக வரி கொடுக்கவேண்டும்' என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களிடம் எச்சரித்து அவர்களிடமிருந்து ஒரு பகுதியை வசூலிக்கதிட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக்கூடிய திட்டங்களைத்தான் மக்கள் பெரிய திட்டம் என்று கருதுவார்கள். அதற்காகும் செலவில் அவர்களுடைய பங்கைச் செலுத்தமுடியும். 25 ஆயிரம் என்று இருப்பது சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய தொகை என்று கருதமுடியாது. சாதாரணமாக விவசாயத்திற்காக சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டிய கடமை. ஆகவே, 25,000 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் சரி, உபயோகப்படுத்தாவிட்டாலும் சரி, சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது சரியல்ல. பல இடங்களில் நிர்ப்பந்தம் வருகிறது. ஆயக் கட்டில் சேர்க்கிறார்கள். நிலம் 4, 8 அடி உயரம் இருந்து அதைச் சீர்திருத்தினால்தான் தண்ணீர் பாயும், பாசன வசதி ஏற்படும், அபிவிருத்தி ஏற்படும், அதனால் விவசாயிக்குப் பலன் கிடைக்கும். அம்மாதிரி யான நிலைமையில் 'கட்டாயமாக இந்த வருஷத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்' என்று விவசாயிகளிடம் சொன்னால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு நேரம் வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது திட்டங்கள் வந்தவுடனே பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இன்றிருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களில், எப்பொழுது ஒரு விவசாயி தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளுகிறானோ, பலனை அனுபவிக்கிறானோ, அந்த வருஷத்திலிருந்துதான் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, முதலாவது விளக்கத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களும், ஸ்ரீ கோபால் மேனன் அவர்களும் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். ‘ஒரு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்வதற்காக வேண்டிய ஏராளமான பணத்தை, பலன் அடையாத மற்ற இடங்களிலுள்ளவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்தால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? பலன் அடைந்த பகுதியிலிருப்பவர்கள் பணம் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் திட்டங்கள் போடுவதற்கு முடியும் ஆகவே பணம் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பொதுஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்த பணத்தை ஏற்கெனவே ஏராளமான பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஜமீந்தார்களுக்குமட்டும் நஷ்ட ஈடாக கொடுப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயம்? ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஏராளமான பணத்தை மட்டும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும், பாசன வசதித் திட்டங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாதா? ஏராளமான சர்க்கரையை அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். 3½ கோடி ரூபாயில் சில சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கும் போது அந்த ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களெல்லோரும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது.

“ஹர்ஷர், சோழ மன்னர்கள் காலத்திலும் வரி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தமாதிரியாகவா வரி விதிப்புமுறை இருந்தது?

[10th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

விளைவில் ஆறில் ஒரு பங்கை சர்க்காருக்கு வரிப்பணமாக கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுதும் அம்மாதிரி ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுக்க மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். கோபிசெட்டிபாளையம் போன்ற பகுதியில் அரை ஏக்கர் நிலத்தில் சுமார் இரண்டு மூட்டை நெல் விளையலாம். அதன் விலை ரூ. 35. நிலத்தில் பிண்ணாக்குச் செலவு செய்த பணம் ரூ. 29. நிலத்தில் பாடுபட்டதற்கு கூலி கிடையாது. உரச்செலவுகூட கிடையாது.

“இரண்டு வருஷமாக லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் பாய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண தோட்டங்களில் 5, 6 பொதி பருத்தி வரும். ஏகருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டபிறகு 1½ பொதிக்குமேல் கிடைக்கவில்லை. பருத்தி விலை பொதி யொன்றுக்கு ரூ. 90. 1½ பொதிக்கு ரூ. 130 கிடைக்கும். இந்தமாதிரி உபரி வரி கணக்குப்போட்டால் கடன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

“உண்மையாகவே விவசாயி அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கமுடியுமா முடியாதா என்று பார்க்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளும், பெரிய விவசாயிகளும் இவ்வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் பூமியில் ஒரு ஏகருக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. நாலு ஏக்கர் மேடாக இருக்கிறது. அதைத் சரி செய்வதற்கு அவனிடம் பணம் கிடையாது. நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு, லெவல் செய்வதற்கு, உரம் போடுவதற்கு உதவி செய்வதற்குப்பதில் இம்மாதிரி வரி போடுவது கூடாது. ஐந்து ஏகருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“துங்கபத்திரா ப்ராஜெக்ட் பிரதேசத்திலுள்ள 800 கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்துள்ள ஸ்ரீ எஸ். வி. ராமமூர்த்தி, ஸ்ரீ ஹெஜ்மாடி ஆகிய இரண்டு பேர்களும் நவம்பர் 8-ந் தேதி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? யார் 12 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போடக்கூடாது என்றும், புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 150 ரூபாய் பூமி ரிபேர் செலவுக்காக கொடுக்கவேண்டும் என்றும், நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 100 ரூபாய் பூமி ரிபேருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா, அவர்களால் எவ்வளவு கொடுக்கமுடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும்.

“சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகலாம். அதற்கெல்லாம் வரி போடுவது என்றால் சரியல்ல. இப்படிப்பார்த்தால் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் வரி போடவேண்டியிருக்கும். எல்லா விவசாயிகளும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். சாதாரண விவசாயிகள் வரி கொடுக்க முடியாமல் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள். அதனால் நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படமுடியாது. ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்து நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப்பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தால்தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று எங்களுடைய திருத்தத்தையும், ஐந்து ஏகருக்கு குறைவாக வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை இவ்வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI V. MADANAGOPAL :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி வரி பாசன அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களில் விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நிலவரியும், தண்ணீர் வரியும்

[Sri V. Madanagopal]

[10th February 1955]

இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு வகையையும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். அதற்கு மேல் சர்ச்சை வரி வேறு. பொதுத்திற்கு இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி வரி. இதை பல அங்கத் தினர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். இந்த வரியானது விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையாக இருக்கிறது. அவர்களால் இதைத்தான் மரபு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சுமையாக இருப்பதால் இந்த மரபு தானைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது இதனால் விவசாயிகளுக்கு வரமானம் அதிகரிக்கிறது, ஆதலால் பலன் அடையும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இந்த வரியை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், அது தவறு; வரமானத்திற்கு வரி விதிப்பதாயிருந்தாலும் அதைத் தவிர வரமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இதே சமயத்தில் தஞ்சாவூர் சாளுபதிநாயர், பண்ணையார் மன்றங்கள் சட்டம் நிறைவேற்றியபொழுது சட்டம் எல்லா நிலச்சொந்தகாரர்களையும் உள்ளடக்கிய வேண்டியென்று கோரிய பொழுது சுமார் ஆறு ஏக்கர் உள்ள திறிய விவசாயிகளுக்கு ஷே சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த விதியை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. இன்று வரமானம் வரியிலும், விற்பனை வரி விதிப்பதிலும் தொடர்பு பரிசீலனை வரமானத்திற்கு பொதுவாக வரியிலும் விலக்கிவிடப்படுவதால் இந்த அபிவிருத்தி வரியிலும் பத்து ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் கடன் சுமையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு, மாறாக அவர்களை மேலும் மேலும் துன்புறுத்துவது நல்லதல்ல. இப்படி அபிவிருத்தி செய்யப்படும் பிரதேசங்களில் ஒரு ஏக்கராக பண்ணுதல் ரூபாய் 200 செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதனால் தண்ணீர் தீர்வை, ஏக்கர் ஒட்டிற்கு பருத்தி சாகுபடி செய்தால் ரூ. 20-ம், நெல் சாகுபடி செய்தால் ரூ. 15-ம், புஞ்செய்தான்யங்களுக்கு ரூ. 7½ என்றும் பொதுப்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை நஞ்செய் பிரதேசங்களில் இந்த அளவு உயர்வு கிளையாது. இதனால் ஏற்கெனவே கடன்பளுவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிமேல் தாங்கமுடியாத தண்ணீர் வரியோடு இந்த நில அபிவிருத்தி வரியும் சேர்ந்துகொண்டால் விவசாயி தண்ணீரையே நினைத்தே விற்றாக கடன் தீர்க்கவேண்டியிருக்கும்.

“மேலும் ரூ. 25,000-த்திற்குமேல் திருத்தி அமைப்பு மூலம் செலவு செய்த இடங்களுக்கெல்லாம் வரி விதிக்கப்படும் என கூறப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக சில பெரிய கணாமங்களில் உள்ள மண்ணை அப்புரப்படுத்தவே பல லக்ஷ ரூபாய் செலவாகும் என்று மந்திரி பதவிதேசலம் கூறியுள்ளார்கள். அதுபோன்ற மரபுத்துவ செலவிற்கும் விவசாயிகள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இது போன்ற ஏக்கர் பிரதேசங்களில் உள்ள கணாமங்கள் சுமார் 50, 60, லக்ஷக்கணக்கான மரபுத்தொன்றி சீர்குலைந்து விட்டன. அவைகளை திருத்தி அமைத்து வரி செலவு ரூபாய்மற்றது. ஆதலால் இப்பொழுது ஏற்றுப்பெறப்பட்ட ரூ. 25,000 என்பதை ஒரு லட்சமாக செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை எதிர்பார்ப்பதில் கொண்டு வந்தார்களே என்று ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தங்களுடைய பெருமையினை பலத்தை கொண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாகக் காரியங்களைச் செய்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நாங்கள் அந்தக்காலத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனை நாடு கேட்டு பிறகு 5 கிராமம் அல்லது 5 வீடாகவும் கேட்டார்களே அது மாதிரியாக நாங்கள் கேட்கின்றோம். இவற்றை நிராகரித்து துரியோதனன் தன்னை அடைய படை பலத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியத்தைச் சாதித்த மாதிரி, இந்த சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகார செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்ய முற்பட்டால் அதை எதிர்த்து போராடுவதை விட ஜனங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. ஆதலால் நியாயமான முறையில் சர்க்கார் திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10th February 1955]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 2-58 p.m.

களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான மரபு நில அபிவிருத்தி கட்டண விதிப்பு மசோதா மீது ஷேரத்தவாரி பரிசீலித்து அதன்மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. ரூ. 25,000-த்திற்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்குத்தான் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும் என்று இந்தப் பகுதியிலிருந்து கூறப்படுகிறது. அபிவிருத்தி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தும் இந்த விதமான அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுமென்றில்லை. இது ஒருகால வரம்பிற்குட்பட்டிருக்கிறதென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இது ஒருகால வரம்பிற்குட்பட்டிருக்கிறது அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பூரண சலுகை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நமக்கிருக்கிறது. இது பற்றிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்லமுறையிலேதான் கிடைக்கும் வசூலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புலப்படும். இந்த வரிவிதிப்பினால் ஆயிர சொச்சம் பேரே பாதிக்கப்படுவர், இதனால் குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இந்த நில அபிவிருத்தி வரியில் இருந்து அதிகமான வருமானம் சர்க்காருக்கு கிடைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் மேற் கொண்டும் புதிய தீர்ப்பாசன திட்டங்களை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இந்த முதலீட்டு வரம்பை அதிகமாக உயர்த்துவதில் எந்த விதமான நியாயமும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி வரம்பை உயர்த்தினால் 50,000 ரூபாய் அல்லது லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டுள்ள தீர்ப்பாசன திட்டங்களிலே தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். இப்பொழுது மசோதாவில் இருக்கும் 25,000 ரூபாய் வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும். விவசாயிகளின் நலனையும், ஜனங்களின் நலனையும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டோமானால், இந்த வரம்பை இன்னும் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். உதாரணமாக, கீழ் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த திட்டத்திற்காக சர்க்கார் ரூபாய் பத்து கோடி முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்து பொது வரிப்பணத்தில் இருந்துதான் இந்தத் தொகையை இருக்கும் என்பதே என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். உதாரணமாக, கீழ் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த திட்டத்திற்காக சர்க்கார் ரூபாய் பத்து கோடி முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்து பொது வரிப்பணத்தில் இருந்துதான் இந்தத் தொகையை இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நியாயமான முறையில் விதிக்கப்படும் வரியை பொறுப்புள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒன்றும் கொடுக்காமல் பயனை அடைய வேண்டும் என்பதுதான் மனித இயல்பு. கட்டினதை இடித்தாவிடப் போகிறார்கள் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். செலவழித்த பணத்தை திருப்பி கேட்கிறார்களே என்று சிலர் அபிப்பிராயம் படலாம்.

“பூமியின் தரம் பல ரகங்களாக இருக்கும். சமவெளிப் பிரதேசங்களில் தீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பூமியில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். சத்து இல்லாத பூமியாக இருந்தால் மகசூல் குறைவாகத்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கலாம். விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்படி நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்றமாதிரிதான் பூமி விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்.

“சிறிய தீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால் ரூ. 25,000 வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ரூ. 25,000 முதலீடு செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்க நமக்கு உரிமை இருக்கும். அந்த வரம்பை உயர்த்தினால், பெரிய திட்டங்களின் மீதுதான் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்கள். ரூ. 25,000 வரம்பை வைத்துக் கொண்டால் கிராமங்களிலே சிறிய தீர்ப்பாசன திட்டங்களை சர்க்கார் எளிதில் செய்துகொடுக்க முடியும். ஒரு லட்ச ரூபாய் முதலீட்டில் 10 திட்டங்கள் செய்யலாம் என்றால், ரூ. 25,000 முதலீட்டில் 40 திட்டங்கள் செய்ய

[Sri K. R. Nallasivam] [10th February 1955]

இந்த அபிவிருத்தி வரியையும் தண்ணீர் வந்த ஐந்து வருடங்கட்குப்பின் மேற்கண்ட நில விடுத அடிப்படையில் வருவிலிக்க வேண்டுமென்று திருத்தக் கோருகிறேன். ஆகவே இந்த யோசனையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to say just one word on clause 3. With regard to this clause, I suggested that the limit be raised from 25,000 rupees to 50,000 rupees. I understand that the Hon. the Minister is serious that schemes costing less than 25,000 rupees—because no betterment contribution can be levied in such cases—will not be undertaken by the Government or, rather, are not likely to be undertaken by the Government.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They will get a lower order or priority.”

* DR. K. B. MENON :—“ Yes. They will suffer in respect of priority. I am afraid very many of us are not aware or conscious of this fact. The peasants will gladly come forward to pay a little additional contribution and have a work done rather than go without any. In view of this, I would request the Government to remove all limitation and have the clause in the original Bill restored. I feel that it will be in the interests of the peasant and in the interests of all concerned. My suggestion to the Minister is that he will eliminate that limitation.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, minor schemes like putting up small dams and providing sluices, etc., would have cost at least Rs. 50,000 for the Government during the period 1947–1949. This was perhaps due to the steep rise in the cost of materials and labour. Now, as I pointed out yesterday, there is a dam in Tellicherry and the Government have spent Rs. 1,06,000 on it. If that work were to be done today, I would undertake to do it myself for a few thousands. The Government say that all minor irrigation works will not be taken into account and that the peasants will be given some relief. Sir, I feel that the limit should not be 25,000 rupees. Even according to the facts and figures furnished by Government, the new scheme of improving Public Works Department and Revenue tanks and spring channels which was started on a State-wide scale in September 1949 was subsidized by the Government of India to the extent of one half of the total expenditure. The subsidy in respect of the tank improvement schemes was continued for the whole period besides the subsidies already given in respect of the Grow More Food and the Intensive Cultivation schemes. The Central Government came to the rescue of the State Government at that time because our Government were not in a position to complete the works themselves. Now my submission is that out of the 25,000 rupees that the Government may say a scheme has cost, nearly 12,500 rupees were given by the Central Government. Now the people are asked to pay betterment contribution on the

10th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

whole amount spent, viz., 25,000 rupees. This is not just and equitable. With regard to minor irrigation works, people will not be in a position to pay anything because their capacity to pay has gone down.

“ Sir, I have another amendment to the effect that the Bill should not apply to the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends. When I refer to this, some of my friends in this House as well as Ministers may think that whenever any issue arises in this House I jump up to ask for exemption for Malabar from making any contribution. I want to make myself very clear on this. I am not a separatist. But unfortunately there are very special reasons why I ask for this exemption. What are the special reasons that have to be taken into consideration? The first is even according to the statistics furnished by the Government, there is not even an inch of newly converted nanja land that has been brought under cultivation under any of the three or four schemes undertaken by the Government in Malabar. No dry land can be cultivated either. Of course, the argument may be put forward by the Hon. the Minister, if no punja land is converted into nanja, then there can be no increase in the gross produce. But, I ask: Why give unnecessary anxiety to the people and create misunderstanding? And also there is the disadvantage to the peasant due to that from the increase due to reasons other than the projects. A portion will have to be given to Government. Here we seek to exempt certain classes of land from the levy. Why should not the Government exempt Malabar also here and now? As a matter of fact, when we had a meeting of the Select Committee at Palghat, almost all the Members of this House from Malabar gave evidence before the Select Committee and from that evidence we can understand that it will not be justice if the Bill is extended to that part of the State.

“ Then, another amendment I have proposed is that a land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land.

“ The explanation to clause (3) says: ‘ A land shall be deemed to be benefited notwithstanding that the benefit is not enjoyed provided such non-enjoyment is due solely to action or inaction on the part of the person or persons interested in such land.’ It is a sort of expropriation I would say to collect betterment fee from those who do not actually enjoy the benefit out of any particular work or project. It is this that I oppose. A person may not be in a position to utilise the benefit of a project or dam for a variety of reasons. He may have to excavate or dig small channels, or level up his fields before he could take the water made available from these new dams or construction and use it. He may not have sufficient finances to utilise this new facility afforded by Government. He will have to spend much money in carrying out improvements to the land before he could utilise this water.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th February 1955]

The peasants have no money to effect all these improvements. For these reasons they might not have availed themselves of the facility afforded by the Government. Under the provisions of this Bill even these people are to be taxed. It is, I would call, penalisation, because whether the peasants have utilised the water or not they are going to be taxed under this Bill. It is not at all just to demand a levy from those who have not been benefited by the construction of these dams and projects. I would, therefore, request the Hon. Minister to accept my amendment."

3-22
p.m.

* Sri M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவின்கீழ் பல திருத்தங்கள் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியின் கொடுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் முக்கியமாக அவற்றிலுள்ள சில திருத்தங்களைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த முன்முயற்சி ஷரத்தில் புதிய திட்டங்களைக் கட்டுவது, அல்லது இருப்பதையே விரிவு செய்வது, அல்லது மாறுதல் செய்வது என்று இருப்பதினால் என்ன நினைவையும் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ஷரத்தில் ‘by the construction, expansion or alteration by the Government of any work’ என்று இருப்பதில் ‘or alteration’ என்கின்ற பதங்களை அந்தப் பிரிவினிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்று கேட்டால் எந்த அபிவிருத்தி திட்டத்திலும் சிறிது மாறுதல்களைச் செய்துவிட்டு, அதற்குச் செலவு இருப்பதையாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிட்டதாகச் சொல்லி, அதனால் நிலத்தின் மதிப்பும் உயர்ந்துவிட்டது என்று கணக்குக் காட்டி அபிவிருத்தி வரியை அந்தப் பிரதேசங்களுக்குப் போடக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெருத்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிடும். ஆகவே கண்டிப்பாக இதிலிருந்து அந்தப் பதத்தையே நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுதே பலயிடங்களில் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாகக் குளம் ஏதாவது தூர்ந்துபோய், மீண்டும் அதனை இப்பொழுது புதுப்பிப்பதாக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர், அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் அந்தக் குளத்தைச் செப்பிவிட ஆகும் தொகையில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால்தான் அதனை செப்பிவிடுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Unofficially they are collecting it even now. They say: ‘If you pay contribution, then we are prepared to undertake the scheme.

“இன்றைக்கு இந்த மசோதா இல்லாதபோதே மக்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாவது அதிகாரிகள் செலவாகும் தொகையில் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் ஒரு பங்கு வரியைப்போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் வந்தவுடன் அங்குள்ள மக்களைக் கட்டாயப் படுத்தி இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உண்டாகிவிடும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் நான் அந்த ஷரத்திலுள்ள ‘or alteration’ என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ‘including the installation by them of a pumping set,’ என்று அதே ஷரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்புசெட்டை உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட அவற்றிக்கு அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த எந்த இடத்தில் இதுவரையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் பம்புசெட்டுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதான் அந்த மாதிரியான ஒரு திட்டம் உத்

[Sri M. Kalyanasundaram] 10th February 1955]

தேசத்தில் இருக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை பம்பு செட்டின் மூலம் மேலே எடுத்துக்கொண்டுபோய் தேக்கிவைத்திருந்து பிறகு பாசனத்திற்கு உபயோகப்படும்படி செய்ய திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்த மசோதாவிலேயே இந்தப் பதத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்களோ என்றுகூட நான் எண்ணுகிறேன். அப்படியானால் இது மிகவும் ஆபத்தானது. ஏனென்று கேட்டால் இந்தத் திட்டத்தினால் மிகக் குறைந்த அளவே பலன் ஏற்பட முடியும். ஆனால் வரி போடும்பொழுது மாத்திரம் பவானிசாகர் பிரதேசத்தில் என்ன கணக்கு போட்டார்களோ அதே கணக்குப்படி இங்கும் வரி வசூலிக்க வசதி ஏற்படுவிடும். அதுவும் இந்தப் பதத்தினால் பாதிக்கப்படப் போகிறவர்கள் பெரும்பாலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவாகிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே தென்னாற்காடு ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் இந்தப் பதத்தைச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்றிருத்தத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நேற்றைய தினம் இந்த மசோதாவில் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கிறபோது சர்க்கார் தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் பண்ணப் பார்க்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை என்ற முடிவுக்கே நானும் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் சர்க்கார் வியாபார மனப் பான்மையை விட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரே கருத்தோடு இந்த ஷரத்திலுள்ள ‘including the installation by them of a pumping set,’ என்றிருப்பதை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகம் செலவாகிற திட்டங்கள் உள்ள பிரதேசங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான தொகையுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இடத்திற்கு மாத்திரம் வரி போடும் படி திருத்த வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு உள்ள அந்த இருபத்தையாயிரம் என்ற அளவை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவர்களது கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானதாகும். அதற்கு சர்க்கார் கொடுத்த பதிலைக் கேட்டபொழுது தான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்திவிட்டால் அப்படியும் சர்க்கார் அந்தத் தொகைக்கும் குறைவாய் செலவாகும் திட்டங்களை எடுத்து நடத்தாமல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் தப்பு. இது கேட்கும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். கேட்கும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் மக்களுடைய கேட்கும் நலனில் அக்கறை கொண்டு எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமே தவிர, ‘அந்தத் திட்டத்தினால் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்குமா, அந்தப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி வரி போட்டு செலவிடப் பணத்தை வரியாக வாங்கிவிட முடியுமா’ என்றெல்லாம் பார்ப்பது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலைப் பார்த்தால், இனி எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் மொத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியையாவது அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கொடுத்தாலொழிய அந்தத் திட்டத்தையே தேச நலனை உத்தேசித்து எடுத்து நடத்த மாட்டார்கள் போலத் தோன்றுகிறது. அதனால் தான் இப்படி முடிவு கட்டிப் பேசுகின்றார் என்ற எண்ணத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது.

“பிறகு 1947-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றினால் நன்மை அடைகிற அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதை நீக்கி இனிமேல் எந்தெந்த இடங்களில் புதிய திட்டங்கள் போடப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவோ அங்கங்கேயுள்ள விவசாயிகள் இந்த வரியைக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதே நியாயமாகும். என்னென்றால் 1947-ம் வருஷம் ஜனவரிக்குப் பின்னர் என்று சொல்வதில் சில சங்கடங்கள் வரும். அதே நிலம் அதே நபரிடம் இன்றைக்கு இருக்காமல் இருக்கலாம். அதோடு அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசி வேறு. இன்றைக்கு ஒரேயடியாகச் சரிந்து கொண்டிருக்கும் விளைபொருள்களின் விலை வாசி வேறு. அன்றைக்கு இருந்த குழந்தையே இன்றைக்கும் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததேதிக்குப் பிறகு கட்டப்படும் திட்டங்களுள்ள பிரதேசங்களுக்கே வரி விதிக்கப்படும் என்று சட்டத்தில் போடுவதே நியாயமாகும். இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு விவசாயம் நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும் இந்த லெவியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பதமாவது மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இதனால் மிகச் சாதாரண விவசாயிகள்கூட பாதிக்கப்படுவார்கள். சாதாரணமாக பத்து ஏக்கரையுள்ள விவசாயிகள் எந்தப் பகுதிகளிலும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு அவனால் தன் குடும்பத்தையே நடத்த முடியாது. ஆனால் பத்து ஏக்கர உள்வாசிகள் கூட இன்றைக்கு 150 ஏராய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டிவருகிறார்கள். அவர்களும் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. பணம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வரியைக் கட்டுவதில் எந்தவிதமான சிரமம் இருக்காது. அவர்கள் மொத்தமாக ரிபேன்டைக் கமிட்டியிட்டுக்கூட கட்டிவிட முடியும். ஏற்கெனவேயே சாதாரண விவசாயிகள் தண்ணீர் வரியைக்கூட கட்டமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்றே சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறது. கெட்ட எண்ணத்தோடு கொண்டுவரவில்லையென்றாலும் பத்து ஏக்கரளுக்கு உட்பட்டவர்களுக்காவது இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படாமல், இருக்க நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-30
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I am intervening in this debate not by way of replying to certain points but because there seems to be a mistaken impression at least among the Members of the Communist Party (Sri M. Kalyanasundaram: Deliberate misrepresentation!) and, as it is put by the hon. Deputy Leader of the Opposition, a deliberate misrepresentation with reference to this Bill. The basis of this Bill arises out of our acceptance of a planned development programme for our country. We have now agreed that we should plan and develop our entire country not only in one sector but in all sectors. And agriculture is a very important sector and in agriculture irrigational projects form a most important work which we have to carry out. In this planning, we must not only take into consideration the attempt at increased production but also the question of ploughing back that increased production for further developmental works. That is the very essence of planning. Therefore, if we make a certain development so that there may be increased production it is not enough if we allow it to be absorbed for immediate consumption by increasing the standard of living to the level of the increased production. Then it would mean that there would not be resources sufficient enough to plough back for further development. So we have to take into account, what should be allowed for immediate absorption in consumer goods and what should be ploughed back for further

10th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

development. That is the very essence of planning in whatever country it may be. Therefore, if we accept this theory of planned development even in the agricultural sector, when there is an increased production, we have to take a decision whether we should allow that entire increased production for the immediate absorption by the various persons concerned or shall we get something for the purpose of enlarging further developmental activities.

Sir, after very great consideration, the Planning Commission came to the conclusion that with reference to these irrigation projects, the entire increase in production should not be allowed to be consumed immediately but a portion of it should be got back for the purpose of further development of the country. That is the basis of this Bill and that is why we have taken into account the increased production which is likely to accrue out of a certain work and out of that, we do not take the entire thing because the standard of living has also got to be increased and the present generation cannot be asked to sacrifice in entirety for the sake of posterity. Therefore, they should get some immediate benefit and we leave a share to be enjoyed by them and take a portion of it from them so that it may be available for further developmental works.

If that is understood, then hon. Members would not accuse the Government that we are trying to make a business out of these irrigation works. It is not so. I am sure that hon. Members, who believe in planning and that too in centralized planning, will appreciate this point better than anybody else. But unfortunately, they do not want to understand it, and even if they understand it, they do not want to say that it is a correct thing. I know their attitude. I would therefore, appeal to hon. Members not to be misled in this matter. It is not as if the Government are taking away this contribution for the private expenditure of Ministers or other hon. Members or anybody else. It is for the purpose of national development that we are levying this betterment contribution. If we want to make further development, it would be necessary for the present generation to make some sacrifice. If we are prepared to make some sacrifice so that whatever we get immediately may not be absorbed by ourselves. We should put something for the sake of developmental works which would benefit posterity and we have to accept this sacrifice. But if we adopt an attitude that whatever we immediately earn should go to our immediate consumption, then no development is possible. Therefore, having accepted a planned development of economy for our country, whatever might be the misrepresentation which interested parties may make in this respect, we have to proceed in the path which we have chalked out for ourselves. If that is understood, I have no doubt the entire House will accept that the Bill is a very beneficial measure which will help in the further development of the country, particularly in the agricultural sector. I hope hon. Members would appreciate the basis of this Bill and not impute motives that we want to tax the poor people and poor agriculturists. After all, sacrifice will have to be made by all according to their capacity and the means available. If we leave out ten

[Sri C. Subramaniam] [10th February 1955]

acres of land from the purview of this Bill, there would hardly be anything left for the purpose of taxation and there would be no question of further development of the country. That is why we are unable to accept the cheap argument for leaving out ten acres or remitting land revenue for five or ten acres. It might be a popular thing but it is not a beneficial thing as far as the Nation is concerned."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Mr. Speaker, Sir, the time at my disposal is very short and so I shall try to be as brief as possible. The other day, we had a full discussion on this subject for a full day and yet I am sorry to state that some of the hon. Members are still groping in the dark as far as this Bill is concerned. The Hon. the Minister for Finance just now explained the objects of this Bill from the point of view of planning for the development of the country. I would explain from a layman's point of view. Hon. Member after hon. Member proceeded on the basis that this is a tax and it is a very unreasonable tax and it is a vexatious tax and so on. But I would point out that this is not a tax at all. It is not even a water tax, which is quite different. Water tax is levied for utilizing water for the cultivation of land and that tax is to be paid permanently, that is, whenever water is made available and the cultivation goes on. That is a permanent feature but this is different. This is only in the nature of a contribution which is to be paid only for a time. A certain amount is worked out as the contribution payable for certain enhanced value that the land has acquired. Therefore, the ryot who has been benefited by this enhancement in the value of his land, is called upon to pay by way of contribution as certain amount and if he can pay it in a lump sum he will get a rebate of twenty per cent. If he is not able to pay it in a lump sum, he can pay it in twenty annual instalments which will be a very small amount. Suppose the contribution is Rs. 2,000, and he wishes to pay it in 20 years. He has to pay only Rs. 100 every year.

" Now, I will give an illustration. Suppose there is a village, an insignificant village. Nobody cares for the land in the village and it may be sold for five or ten rupees an acre. But suppose a railway line is laid there and a railway station is established. The land all around that village where the new station is established, rises in value and people would be prepared to pay Rs. 100 or 200 or even Rs. 1,000 for an acre of land worth five or ten rupees an acre. So also if a college or a polytechnic is established in a particular place, the value of the land there will go up immediately. But here, where there is no amenity by way of an assured supply of water and the Government spend money for executing a project and extend the water facilities and thereby the value of the land goes up, the Government think that they are entitled to get a share of the increased value. They are not getting a full share as the Hon. the Minister for Finance has just now explained. They want only a share. The other day I used the words 'unearned increment.'

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

" The Government want to have a share of that unearned increment. That is all. What is the idea behind getting this share? It is not to spend this money on other items. To use a phrase from the plantation industry, it is to plough back this money into this profession, that is, the profession of agriculture so that it could develop still further.

" I want hon. Members to clearly understand that this contribution has nothing to do with the tax or water rate.

" Then I come to the question of raising the limit of Rs. 25,000 to Rs. 1,00,000. An hon. Member even suggested raising it to one crore of rupees. As the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman, who is a cultivator himself and a good cultivator at that, explained, having realized the difficulty and the full implications of raising this limit, that he does not want to fix any limit. So also, Dr. K. B. Menon who has also realized the full implications of this proposal does not want any limit to be fixed. In the original Bill also there was no limit fixed. But, after going very carefully into all aspects of the case, the Select Committee came to the conclusion that a limit of Rs. 25,000 would be a reasonable thing. In fact, one Member of the Select Committee was very vociferous and very insistent that this limit should be raised to Rs. 1,00,000. When the full implications of it were explained to him, he agreed at once that the limit should not be raised. It is not as if the Government are unwilling to raise the limit but they will not be in a position to undertake any other work because the financial position is such that no money will be available. Besides, there will also be no incentive for undertaking new works. This is why the Government have fixed this limit at Rs. 25,000. If the Government desire to please the hon. Members who have put forward this suggestion, they could very well do so. What is the good of it? We must look at what the country needs and it will affect the people very greatly if we raise this limit. The people are very anxious for an assured supply of water and they are willing to pay for it. But, they want to pay it in easy instalments and the Government have accordingly provided that it can be paid in twenty instalments. I, therefore, submit that it will not be good to raise this limit.

" It was stated that by making some ordinary repairs or a little alteration this way and that way, the Government would ask for a contribution. It is not at all the intention of the Government. Explanation II to clause 3 clearly points out that in the case of all repairs of a routine nature, no contribution will be levied at all. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that because we used the word 'alteration' we might levy a betterment contribution even if we make a slight alteration. It is not so. I will give an example. Suppose there is a big project and we have taken out a canal only on the left bank of the project. If the engineers say that it is also worthwhile to take out a canal on the right bank and use the surplus waters for irrigating thousands of acres of land which had not this facility till now, what is the harm in altering

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th February 1955]

the project accordingly? So the word 'alteration' is quite appropriate. It is a very reasonable thing to supply water to areas which are not now having any supply. In this case, the alteration will not affect the people adversely but it will mean increased prosperity for the people. I do not, therefore, think that the hon. the Deputy Leader of the Opposition is right in objecting to the use of the word 'alteration.'

"Objection has also been taken to fixing the year 1947 from which onwards betterment contribution will be levied on works carried out and that this will work as a hardship on the people. We have fixed this year advisedly because from that year the public had been given ample notice that they would be called upon to pay this kind of a betterment contribution. The people had been made sufficiently aware of the fact that for works that would be taken up from the year 1947 they would have to pay this kind of a betterment contribution. This is why the year 1947 has been fixed and not any earlier year.

"Again, Sir, another hon. Member said that the Government had spent a lot of money on famine relief works in repairing existing tanks and digging new ones during the famine years and that they might also levy a contribution on these works also. With regard to this, I may say that all money spent on famine relief by way of repairs and by way of stabilising the normal existing state of things will not come in at all and if any work has been carried out which has actually increased the supply of water over and above what was normally being enjoyed, it will be quite legitimate to levy a betterment contribution and the people will also be quite prepared to make the contribution because they are having an increased supply of water. So, it is only in such cases, even though the work was carried out during the famine years, a betterment contribution will be levied. In all cases where as a matter of course or as a matter of routine repairs or maintenance, works have been carried out, whatever the money spent on them, they will not come under this levy.

"Then some hon. Members want to exempt small pattadars who are holding five acres and less. This is an extraordinary thing which they have put forth. As I have said already, the small pattadars who pay a kist from Re. 1 to Rs. 10 are nearly 80 per cent of the total number of pattadars and if we take them away from this levy, we can as well drop the Bill altogether instead of all this bother. If hon. Members look into the principle of this Bill, they will find that it is a correct one. Only the people who take the water are asked to pay this betterment contribution. Even a small pattadar who owns an acre of land or slightly more takes the water and he has to pay for it. It is a different thing if he can cultivate his land without water. But, it is not possible and cultivation cannot go on without using water. As he is also getting the water he ought to pay for it and it is quite reasonable. I do not know why some hon. Members in their anxiety to show that they are supporting the small pattadars are putting forth this argument which has no valid basis at all.

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Then another objection is in regard to charging this levy two years after the completion of the construction, expansion or alteration of the work, whether water is taken or not. Really, no good agriculturist will be sleeping over it and he will see to it that he avails himself of his water at once. But unless there is a provision like this, there will be no incentive to bring his land under cultivation as early as possible. Hon. Members may rest assured that every agriculturist will see to it that his land is brought under cultivation as quickly as possible and that this provision may prove to be a dead letter. But, such a provision being there is only good for the cultivator as it will provide him with the necessary incentive to clear his land and make it fit for cultivation.

"Some hon. Members have objected to the exemption clause also. Every democratic Government should have the power to interfere in cases where it is likely to cause hardship and exempt them from the levy. I do not know why exception has been taken to this clause.

"Coming to my Friend Sri T. C. Narayanan Nambiar, he pleaded for special concessions for Malabar. I think the same quantity of water is required for cultivation in Malabar also. Though it might be different in Malabar in regard to other things, I think that in the matter of cultivation there could not be cultivation in Malabar without water. So, water is necessary for cultivation in Malabar also. 3-50 p.m.

"By projects they have stabilized cultivation there. For instance, let us consider the Malampuzha project. Before that, cultivation depended on rainfall. If there was no rainfall, there was no cultivation. But by the project, we have brought about stability of cultivation, for there is assured supply of water. Some lands raise one crop and in other cases where they get more water, they raise more than one crop. So for having got this stabilization and this assured supply of water, I think, they must also pay.

"Let us look at the return. For all projects in Malabar, the return is below one per cent. There a very great concession is shown to them. If I had any voice then, I would have tried to get at least a return of one per cent. It is all over now.

"So, I am opposing all the amendments moved by all hon. Members. I think they will understand that if they are accepted, it will not be in the best interests of the people. I therefore request them to withdraw their amendments. I oppose all the amendments except the one by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar which I propose to accept as it clarifies the position."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the Hon. Minister said that the limit was considered carefully in the Select Committee. The Hon. Finance Minister while speaking on another Bill said that he gave all the concessions at the Select Committee stage and that he had nothing to give while the Bill was before the House; he also said that in future he would keep something

[Sri M. Narayana Kurup] [10th February 1955]

up his sleeves to be conceded in this House. It is only under the assumption that Government may have something to concede that we have put forward these amendments."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 3, for the words "of any land", substitute the words "owning more than ten standard acres of land."'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, omit the words "or alteration."'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In lines 5 and 6, omit the brackets and words "(including the installation by them of a pumping set)"'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, after the word "construction", insert the word "or".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit the words "whether after the commencement of this Act, or . . . 1947".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 6, for the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "two lakhs of rupees".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "one crore of rupees".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees" substitute the words "five lakhs of rupees".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'After the clause and before the Explanation, insert the following proviso:—

"Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act."

The motion was put and lost.

10th February 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand", substitute the words "one lakh".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "whether after the . . . 1st January 1947", substitute the words "after 1st January 1947".'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'After the clause and before the Explanation, insert the following proviso:—

"Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land."

The motion was put to vote and declared lost.

A poll was demanded and the House divided as follows:—

Ayes—35.

4 p.m.

Sri S. Swayamprakasam.
" A. Ratnam.
" M. P. Subramaiam.
" K. R. Sambandam.
" T. Shunmugam.
" A. Veloo.
" K. B. Menon.
" M. Narayana Kurup.
" K. T. Sridharan.
" S. S. Kolkebail.
" K. R. Nallasivam.
" M. Palaniyandi.
" K. Moidu.
" Mookiah Thevar.
" C. Velukkan.
" M. Kalyanasundram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.

Sri C. Kandswamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Arthanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. P. Krishnan.
" P. Chokkalingam.

Noes—59.

The Hon. Sri C. Subramaniam
(Minister).
The Hon. Sri A. B. Shetty (Minister).
The Hon. Sri M. A. Manickavelu
Naicker (Minister).
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavalsalam Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. K. Thirumurthi.
" S. R. Arumugam.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannatham.
" A. K. Masilamani Chettiar.

Sri K. G. Munuswamy Gounder,
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" M. P. Periyasami.
" A. Sampasivam.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami
Padayachi (Minister).
Sri V. S. Chinnasamy Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" V. Chinnayya.
" A. Ramaswamy Thevar.
" O. Chengam Pillay.
" L. Anandan.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnasamy Ayyangar.
" G. Govindan.

[10th February 1955]

Noes—59—cont.

Sri AR. A. RM. Chettiar.	Chockalingam	Sri K. H. Bomman.
„ Jayarama Reddiar.		„ N. C. Ramasamy Kander.
„ M. Kandaswami Padayachi.		„ G. Samia Koorayar.
„ P. Chellathurai.		„ N. Gopala Menon.
„ S. Chellapandian.		„ V. R. Nagarajan.
„ P. Urkavalan.		„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ T. Ganapathi.		„ K. Aranganathan.
„ A. Vaikuntan.		„ M. Venugopala Gounder.
„ V. Arummuam.		„ A. Appu.
„ P. Selvaraj.		„ T. Manavalan.
„ M. Chinnathambi Thevar.		„ S. Radhakrishnan.
„ K. P. Kuttakrishnan Nair.		„ M. Chadayan.

Ayes—35; Noes—59; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

The amendment moved by Sri K. Madhavan Nambiar was put and lost.

The amendment moved by Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. T. Raju was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy was put and lost.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

The two amendments moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar were put one after the other and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

VI.—ONE-HOUR DEBATE RE RETRENCHMENT OF WORKERS
AT NEYVELI PROJECT.

4-12 p.m. MR. SPEAKER:—“Now we shall take up the one-hour debate. I will allow fifteen minutes for Sri M. Kalyanasundaram, five minutes for the other Members who wish to speak and fifteen minutes for the Hon. Minister to reply.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Mr. Speaker, My motion is to rise a discussion on an urgent matter of administration, viz., the large-scale retrenchment made at Neyveli Project which has led to a strike.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் கொஞ்ச காலமாக ஆட்குறைப்பு, வேலை நிறுத்தம் ஆகியவைகள் நடப்பதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் மிகவும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அது அபிவிருத்தியடைவதினால் நமது தமிழ்நாட்டுக்கு மிக உதவிகரமாக இருக்கும். விந்நியமலைக்குத் தெற்கே தொழில் வளர்ச்சி இதுவரையில் அதிகமாக ஏற்படவில்லை. தென்னாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு இந்த நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். நிலக்கரிக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள் நெய்வேலியில் கிடைப்பதினால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்று மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்து, வெற்றி பெற்று, நம் நாட்டுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யாருக்கும் இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. மென்பதைப்பற்றி யாருக்கும் இரண்டுவித கொள்கையானது மிகவும் கவலையைக் ஆனால், சர்க்கார் அனுஷ்டித்துவரும் கொள்கையானது மிகவும் கவலையைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதுவும் நம்முடைய தொழில் மந்திரி அவர்கள் நேரடியாக இதை நிர்வகிக்கக்கூடிய சமயத்தில் அவர்கள் கையாளும் கொள்கையானது பொது மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு தொழிலாளிகளின் பிரச்சனை கொஞ்சம் புதிதாக இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் ஓரளவுக்கு உணர்ந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், யோசனை சொல்லக்கூடியவர்கள் அனைவரையும் கேட்டு, அதன்படி நடந்துகொண்டால் கொஞ்சம் நன்மை யாக இருக்கும். அதற்குப் பதில் நல்ல யோசனையைச் சொல்லக்கூடியவர்க ளுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. ‘நானும், என்னுடைய அதிகாரிகளும் சொல்வதுதான் சரி, மற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கக்கூடாது’ என்ற முறையில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் நெய்வேலிப் பிரச்சனையில் நடந்துகொண்ட முறைதான் மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு இந்தக் கொள் கையை அவர் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒரு மணி நேர விவாதம் ஏற்படுத்தியது.

“நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் நடந்தது என்ன? அங்கு சுரங்கத்திற்குள் இறங்கி ஏறக்கூடிய இயந்திரத்தை கையாளக்கூடிய 48 தொழிலாளர்களைத் திடீரென்று ஒரு நாள் வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள். இப்படி நீக்கப் போவதாக அறிந்து அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பிரதி நிதிகள், தொழிற்சங்கங்களை நடத்தக்கூடிய பிரதிநிதிகள், மந்திரி அவர் களிடத்தில் முறையிட்டார்கள். நானும் அந்தச் சமயத்தில் அங்கு இருந்து எடுத்துச் சொன்னேன்.

“அப்பொழுது மந்திரி அவர்கள், ‘பரீக்ஷார்த்தத் திட்டம் முடியப் போகி றது; இன்னும் அபிவிருத்தி செய்வதற்குச் கொஞ்ச காலம் ஆகும்; அதுவரை எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் எப்படிச் சம்பளம் கொடுப்பது? ஆகவே, ஆட்குறைப்பு செய்யவேண்டியிருக்கும்’ என்று சொன்னார்கள்.

“அந்தச் சமயத்தில் நான் சொன்னேன்: அத்தியாவசியமாக ஆட் குறைப்புச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்குமானால் சட்டப்படி அவர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வசதிகள், உரிமைகள் கொடுத்து ஆட்களை நீக்குவதற்கு ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது. அதுசம்பந்தமாகப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று யோசனை கொடுத்தேன். அதை மந்திரி அவர் கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

“ஆனால், சில தினங்களுக்குப் பிறகு நெய்வேலிக்கு அவர் போனார் கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் அவரிடம் வந்து, அவரைச் சந்தித்துப் பல யோசனைகளைக் கொடுத்து, ஆட்குறைப்பு நடத்தவேண்டாம் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்? ‘நான் உங்களுடைய யோசனையைக் கேட்டால் போதுமானது,’ சியம் இல்லை; அதிகாரிகளுடைய யோசனையைக் கேட்டால் போதுமானது,’ என்று சொல்லி எந்தவிதமான உரிமைகளும் கொடுக்காமல், சட்டத் திற்கு விரோதமாக அவர்களை நீக்குவதற்கு அதிகாரத்தையும் கொடுத்து விட்டு சென்னைக்கு புறப்பட்டு வந்துவிட்டார்கள்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

“மந்திரி அவர்கள் போன மறுநாளே நெய்வேலியிலிருக்கும் அதிகாரிகள் ஆட்களைத் திடீரென்று எந்தவிதமான முன்னெச்சரிக்கையும் இல்லாமல் நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், போலீசாருக்கு மட்டும் முன் ஜாக்கிரதையாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜனவரி 9-ந் தேதி நெய்வேலிக்கு மந்திரி அவர்கள் போயிருக்கிறார். 10-ந் தேதி காலை ஆட்குறைப்பு நடந்திருக்கிறது. ஆனால், போலீசார் 7-ந்தேதியே ஒரு உத்தரவைப் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடக்க இருக்கிறதை முன்னிட்டு கிளர்ச்சி ஏற்படுமாயினால், நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தில் யாரும் கூட்டம் போடக்கூடாது” என்ற தடையுத்தரவை 7-ந் தேதியன்று போலீசார் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து முன்கூட்டியே திட்டம்போட்டு ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

“அப்படி ஆட்குறைப்புச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆட்குறைப்பைத் தவிர்க்கமுடியாத அவசியம் இருந்தால், அதைப்பற்றி நான் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளமுடியும். அப்படி ஆட்குறைப்பு அவசியம் இல்லை என்பது சர்க்கார் மேற்கொண்டு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை நிரூபிக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கும் அதிகாரிகள், ‘நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட் பிரதேசத்தில் வேலை செய்வதற்குத் தொழிலாளிகள் தேவை; அவர்களை அனுப்புவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும்’ என்று திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்கு (Employment Exchange) எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“அதன் பிறகு சமீபத்தில் ஐந்தாறு தினங்களுக்கு முன்பு கண்டிராக்ட் முறையில் வேலை செய்வதற்குத் தேவையான தொழிலாளர்கள் தேவை என்று சர்க்கார் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன் அர்த்தம் என்ன? திட்டத்திற்கு ஆட்கள் தேவை இல்லாத காரணம் இல்லை. தேவைக்கு அதிகமாக ஆட்கள் இருந்தது அல்ல. ஆட்குறைப்புக்குக் காரணம். அதற்குப் பதில் வேறு ஏதோ உள் நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்ற முடிவுக்குத்தான் யாரும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த உள்நோக்கம் என்னவென்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கலாம்.

“தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு தொழிற் சங்கங்கள் விஷயத்தில் சமீபகாலத்தில் ஒரு புது கண்ணோட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தொழில் இலாகாவின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டதிலிருந்து தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைப் பார்த்துப் பேசுவது ஆகிய விஷயங்களில் முன்பிருந்த மந்திரியைவிட ஓரளவுக்கு மாறுதலை உணர்ப்பண்ணியிருந்தார். ஆனால், இப்பொழுது இரண்டு மாத காலமாக திடீரென்று பார்த்தால் புதிதாக ஏதோ ஒரு கொள்கையைக் கையாளுகிறார் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

“இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் என்று இரு தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவைகளின் கீழே ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இருப்பது தெரியும். இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கவேண்டும், எப்படியாவது ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும், தொழிலாளர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அந்த ஸ்தாபனத்தை அமைத்து நிர்ப்பந்தமாக தொழிலாளிகள் அதில் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடிய ஒரு மனோபாவம் இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால்தான் நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடத்தியிருக்கிறார் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத்தின் தலைவரும், காரிய தரிசியும் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள். அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய 800 தொழிலாளர்களும் அதன் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்புள்ள முறையில் நடந்துகொண்டு வருகின்றார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் சில சமயங்களில் மோதல்கள் வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் தொழிலாளிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தது அல்ல. அதற்குப் பதில் அங்கு இருக்கக்கூடிய மோசமான பழக்கங்கள், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் ஆகியவைகளை எடுத்துச் சொல்லும் சமயத்தில் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் அரசியல் காரணங்களைக் கற்பிக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் சதி செய்கிறார்கள் என்று ஒரு அரசியல் காரணத்தைக் கற்பித்து மந்திரியிடத்தில் எடுத்துச் சொல்பவர்கள். மந்திரி அவர்கள் தொழிற்சங்க சரித்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதை நாம் உணர முடியும். ஆனால், அவர்களுக்கு ‘தொழிற் சங்கம் என்பது ஒரு சங்கமான வேலை, தொழிற் சங்கத்தின் பிரதிநிதி களுடன் நாம் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்வது என்பது நமக்கு அவமானம்; தொழிலாளிகளை வைத்து வேலை வாங்குவது என்ன ஹடைய உரிமை. இவர்கள் யார் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு?’ என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருப்பதால் அந்த மாதிரி தொழிற்சங்கங்கள் இருப்பதே சங்கடம் என்று நினைத்து, எப்படியாவது அவைகளை நசுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் போலும்.

“ஆட்குறைப்பு நடத்துவதற்கு முன்னதாக சிலரைவிட்டுவிட்டு மூன்று பேரைக் கொண்ட சங்கத்தை ஏற்படுத்தி, இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே கொள்கை மற்ற விஷயங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இரண்டொரு சந்தர்ப்பங்கள் நடந்தன. தற்செயலாக நேர்ந்தது என்று நினைத்தோம். குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் தொழிலாளர் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டது. அதுவும் தற்செயலாக ஏற்பட்டதென்று நினைத்தோம். அதேபோல சுகாதார இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஆலோசனைக் கமிட்டி அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டுப் பிரிவை ஒதுக்கவைத்தார்கள். அதுவும் தற்செயலாக நேர்ந்தது என்று நினைத்தோம். ஆனால், இப்பொழுது பார்த்தால் இது ஒரு திட்டம் போட்ட கொள்கை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மேட்டூரில் ஒரே தொழிற்சங்கம்தான் இருக்கிறது.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I may not be able to answer all these points which are outside the scope of this discussion, within the course of ten to fifteen minutes. If the hon. Member wants to raise all these things, he may take another opportunity for it.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நான் குறிப்பிடும் எல்லா விஷயங்களுக்கும் மந்திரி அவர்கள் இப்போதே பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடந்தது சர்க்காருடைய கொள்கையின் ஒரு பிரதிபலிப்பு என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காக பல உதாரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்டவேண்டியிருந்தது. என்னென்றால், அங்கு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. போனஸ் விஷயமாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட பிறகும் ஒரு சிலரைத் தூண்டிவிட்டு ‘நாங்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை’ என்று எழுதச் சொல்லி, ‘அட்டி கேஷனுக்கு விரிகிறோம்’ என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரசை வளர்க்கவேண்டும், அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரசை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆகையால்தான் நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு செய்திருக்கிறார்கள்.

“நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகள் அத்தனை பேரும் தொழிற் சங்கத்தில் முக்கியமான வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். இந்தக் கொள்கை இருந்தால் எந்தத் திட்டமும் அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். நான் மந்திரி அவர்களை நேரில் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ‘நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கு என்ன ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கு தொழிலாளர்கள் தயாராய் இருப்பார்கள். நீங்கள் பேச்சு

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

வார்த்தை நடத்தவேண்டும்' என்று நான் அவரிடம் சொன்னேன். 'அதிகாரிகளையும் நீங்கள் விசாரித்து அதற்குத் தகுந்த பரிசாரம் காணலாம்' என்றும் சொன்னேன். அதிகாரிகளைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்லக்கூடாது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அத் தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஒரு சிலரால் என்று இந்தப் பிரச்சினையை மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார். சமூகமாகத் தீர்க்கலாம் என்று நினைத்து நானும் சில பிரதிநிதிகளும் மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி கண்டோம். 'நெய்வேலிப் பிரச்சினையில் நான் பேசுவதற்குத் தயாராயில்லை, தொழிற்சங்கமே இருக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் தொழிற்சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் வருவீர்களானால் எப்படி நாங்கள் திட்டங்களை நடத்துவது?' என்று மந்திரி அவர்கள் கேட்டார்கள். ஒரு திட்டத்தை நடத்துவதில் சிரமம் யாரும் கொடுக்கக்கூடாது, திட்டம் நன்றாகவும் சீக்கிரமாகவும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய அக்கறையும். தொழிலாளர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றுதான் நினைக்கிறார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய நோக்கமும். மந்திரி அவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமான அக்கறை இந்த நாட்டு தொழிலாளர்களின் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இருக்க முடியாது. அரசியல் விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் எங்களுடைய கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு நெய்வேலி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை உண்டு. மந்திரி அவர்களுக்கு இருக்கும் அக்கறையைவிட எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பவேண்டும் என்று சொல்கிறார். நாங்கள் தொழிலாளிகளையும் நம்புகிறோம் என்று சொல்கிறோம். தொழிலாளிகளை நம்பினால் எப்படியாவது திட்டங்களை நடத்திவிடுவார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் நினைத்தால் ஐந்து கோடி ரூபாய் ஆகுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தால், அதிகாரிகள் 10 கோடிக்கு செலவைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். பவானித் திட்டத்திற்கு பத்து கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று திட்டமிட்டு, 11 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். மந்திரி அவர்கள் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவரையில், தொழிலாளிகளுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறாத வரையில் எந்தத் திட்டமும் உருப்படாது.

"இப்பொழுது சர்க்கார் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அதிகாரி சுரங்கத்தில் வேலை செய்யும் அனுபவம் மிகுந்தவராக இருக்கிறாரா? அல்லது நிலக்கரியை வெட்டியெடுக்கக்கூடிய விஷயத்தில் நிபுணராக இருக்கிறாரா? அப்படியில்லாத அதிகாரிகளைப் போட்டு எதற்காக சர்க்கார் சங்கடத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்க்கார் இம்மாதிரியான கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருவது மிக அபாயகரமானது என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த விவாதத்தை நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன்."

4-23
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நெய்வேலிச் சுரங்கத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றி மிகத் தெளிவாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை நல்ல முறையில் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எந்தக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தியாவில் காங்கிரஸ், பல போராட்டங்களை நடத்தி வந்திருக்கிறது. ஆதலால் இந்த கோரிக்கைகள் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொள்ளும் என்று எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. சாதாரணமாக நெய்வேலியில் இருக்கும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்வோமானால் அவர்கள் பல நாட்களாக பாடுபட்டு பாடுபட்டு பலன் சீக்கிரம் கிடும், பெருத்த நன்மை ஏற்படும்

[10th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

என்று கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை வெளியில் எடுத்தால், தார் தொழில், மின்சாரத்தொழில், கண்ணாடித்தொழில், மெழுகுத்தொழில், பெட்ரோல் உற்பத்தி, இன்னும் சுரங்கத்திலிருந்து வெடித்து வரும் நீரூற்றுக்கள் பெரும் கணமாய்க்களை நிரப்பவல்லதென்றும், அதனால் விவசாயிகள் மிக்கப்பலன் அடைவார்கள் என்றும் பல ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இதனால்தான் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் இந்தச் சுரங்கம் வளம் மிகுந்ததாக ஆக வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்தச் சுரங்கத்திற்கு அஸ்திவாரம் போட தங்கள் உழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது போட தங்கள் உழைப்பைத் தந்திருக்கும் இடையே ஏற்படும் சிறு ஏதோ அதிகாரிகளுக்கும், தொழிலாளருக்கும் இடையே ஏற்படும் சிறு பூசல்களுக்காக இவ்விதமான பெரிய சுரங்கத் தொழிற்சாலை முன்னேறுவதற்கு குந்தகமாகியிருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்கள் சுரங்கத்தில் தண்ணீர் தற்பொழுது அதிகரிக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும், கத்தில் தண்ணீர் தற்பொழுது அதிகரிக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும், இயந்திரங்கள் வேறு பழுது பார்க்க வேண்டியிருப்பதினால், அவைகளைத் தற்பொழுது பழுது பார்க்க முடியாததினாலும் தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. சில தண்ணீர் இறைக்கவேண்டிய இயந்திரங்களை லட்சக்கணக்கான ரூபாய்போட்டு வாங்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இராப்பகலாக உழைத்த தொழிலாளர்களிடையே முயற்சிகளெல்லாம் அவலமாக போகின்றன. அவர்கள் இந்த நாட்டிலே பொருள் உற்பத்தியைப் பொருளிலின் முன்னேற்றத்திற்கு வாழ்வு உயரும் என்ற எண்ணத்தினால் தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட இவர்களுக்கு தகுந்த பாது செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இவர்களுக்கு தகுந்த பாது காப்பு அரசாங்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளின் இன்று தொழிலாளர்களை நீக்கினால் அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள். அந்தச் சட்டத்தை ஏன் இங்கும் உபயோகித்து ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கக்கூடாது? இங்கு தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சங்கம் இந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

"இந்தச் சுரங்கத்தில் பரிசார்த்த திட்டம் ஒன்றை 1953 மார்ச்சில் ஆரம்பித்தார்கள். இத்திட்டம் 6 மாதங்களில் முடிந்து விடுமென்று அதிகாரிகள் கூறினார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும்சுட பரிசார்த்த திட்டம் முடியவில்லை. இதற்கு 80 லட்சம் ரூபாய் ஆகியிருப்பதாக சர்க்கார் கூறுகிறது. இந்தச் சுரங்கத்தை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் தேவையாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவதாக தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒப்பந்தம் செய்துக்கொள்ளவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டு காலமாக இந்தத் தொழிற்சாலையில் தங்கள் உழைப்பைத் தந்து இந்தச் சுரங்கத்திற்கு அஸ்திவாரம் போட்டிருக்கிறார்கள். வேலைக்காரர்கள் பல ஆண்டு காலமாக இவ்விதமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக போலீசை வைத்து அவர்களை விரட்டினால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதைவிட தீமை செய்தவர்கள் ஆவோம்."

*** SRI K. R. NALLASIVAM :—**"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலக்கரி சுரங்கம் சம்பந்தமாக இந்தச் சபையில் பல விஷயங்கள் பேசப்பட்டன. இந்த பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்க வேலையில் ஆரம்பத்தில் இருந்தே அங்கு ஒரு வடநாட்டவர் அதிகாரியாக (அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸர்) ஆக இருந்து வந்திருக்கிறார், அதனால் ஒரு கிளர்ச்சி இருந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நான் அங்கே விசாரித்ததில், இப்பொழுது அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழில் தகராறுகளுக்கெல்லாம் இன்று அங்கே இருக்கக்கூடிய தென்னாட்டு அதிகாரியே என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது அங்கே ஜெனரல் ரூப்பரின்டெண்டாக இருப்பவர் சில வருடங்களுக்கு முன்னால் ஜாட்பான்யத்தில் வேலை செய்து வந்தார், அப்பொழுது அங்கே

4-
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [10th February 1955]

நான் இருந்தேன். அங்கே அப்பொது கட்டுப்பாடாக ஒரு தொழிற்சங்கமும் கிடையாது. அப்பொழுது அங்கு வேலை செய்பவர்களை மனிதத்தன்மைக் கும் மீறிய முறையிலே கேவலமாக நடத்திக்கொண்டு வந்தார். அதற்குப் பிறகு கீழ்ப்பவானியில் வேலை செய்தார், தற்போது நெய்வேலி சுரங்கத் திட்டத்தில் வேலை பார்க்கிறார். ஆரம்பத்தில் கீழ்ப்பவானி திட்டத்திற்கு 7 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. இதுவளையில் 11 கோடி ரூபாய் செலவாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது இங்கு அதிகாரியாக இருக்கும் நெண்ணாட்டவர் இச்சுரங்கத் தொழிலில் நுண்ணறிவு பெற்றவர் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். வடக்கே இருந்து வந்து இதற்கு முன் இவ்விடத்தில் வேலை பார்த்த ஸ்ரீ கோஷ் அவர்கள் இத்தொழிலில் நுண்ணறிவு பெற்றவர், இப்பொழுது அவர் அம்மினிஸ்டிரேடிவ் ஆபீஸ் ராக இல்லை. தெற்கத்தியர்தான் இருக்கிறார். ஸ்ரீ கோஷ் இருந்தபோது தொழில் தகராறுகள் குறைந்ததாக இருந்தது என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் காலத்தில் வேலை துரிதமாக நடந்தது. நான் நேரில் சென்று பார்த்தது கிடையாது. பழைய அதிகாரி அம்மினிஸ்டிரே டிவ் ஆபீஸராக வர்தால் இந்தத் தகராறுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக் கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பவரை அவர் இன்னிசீரீங் தொழிலுக்கு ஏற்ப, பக்ரா நங்கல் போன்ற நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அனுப்பலாம். ஏற்கெனவே இருந்த அதிகாரியை மீண்டும் இங்கு நியமித் தால் நல்லது. தொழில் தகராறுகள் தீரக்கூடும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இது விஷயத்தில் ஆவன செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ இப்பொழுது நெய்வேலியில் சுமார் 100-க்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ‘கெடுபிடி தர்பார்’ நடைபெறுகிறது, என்பதைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது இங்கு விவாதம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தொழிலாளிகளை என் அச்சுரங்க வேலையில்லிருந்து நீக்கினார்கள், இதன் அவசியம் என்ன, நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை புரிந்துகொண்டேன். காரணம் என்ன சொல்லப் படுகிறது என்றால் 600 அடி சதுரம் இருக்கக்கூடிய குழியில் 150 சதுர அடியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. 100 அடி சதுரத்தில் இன்னும் 20 அடி ஆறும் வெட்டப்படவேண்டும். அப்படி கீழே வெட்டினால் அதிலிருந்து பிரம்மாண்டமான தண்ணீர் ஊற்றாகக் கிளம்பும். அதை இறைப்புவதற்கு பம்புகள் வேண்டும். அந்தப் பம்புகள் வாங்கி இங்கு கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் 6 மாதம் ஆகும் என்று (அங்கேயுள்ள அதிகாரியினால்) கூறப்படுகிறது. பம்புகள் வந்துதான் மீண்டும் வேலை துவக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நவீன காலத்திலே ஒரு இன்ஜினியர் பேச்சுக்கூடிய பேச்சா இது? சமீபத்தில் இங்கே விஜயம் செய்த வெள்ளைக் கார நிபுணர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கும் அங்கேயுள்ள நிர்வாக அதிகாரியின் அபிப்பிராயத்திற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்பதைச் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அங்கே இருக்கக்கூடியவர் சிலில் இன்ஜினியர். நமக்கு சுரங்க வேலையில் தேர்ச்சிபெற்ற நிபுணர் தேவை. அங்குள்ள நிலமையைப் பார்த்தால் ஏதோ தொழிலாளிகளைப் பழி வாங்கவேண்டும் என்பதற்காகவே, பம்புகள் வர 6 மாத காலம் ஆகும் என்று சாக்குச் சொல்லி அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கி இருக்கிறார்கள் என்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது. இந்த 75 அல்லது 100 தொழிலாளைகளுக்கு, இந்த இடைக்காலத்தில் வேறு வேலை கொடுக்கமுடியாதா என்ன? இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய காரியமா என்ன? இவர்களை வேலையை விட்டு நீக்காமல் இருந்தால் அரசாங்கம் இன்ஸால்வெண்டாக ஆகி மூழ்கிவிடுமா என்று நான் கேட்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளிகள் இரண்டு வருஷகாலம் இச்சுரங்கத் தொழிலில் அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பெற்றவர்கள். பல நவீன இயந்திரங்களை அவர்கள் ஓட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் எது எதற்கோ வாழியிறைக்கப்படுகின்றன. லட்சக்கா

10th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

கிடங்குகளில் அரிசி புழுத்துப்போய் அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் போது புதிதாக இச்சாங்கத்தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் ஒரு 100 தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளிகளை பம்பு வாங்குவதற்கு சில மாத காலம் ஆகும் என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி வேலையில் இருந்து நீக்கியிருப்பது தர்மமும் இல்லை, நியாயமும் இல்லை. இந்தத் திட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய பலனை என்னுதான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்கப்போகிறார்களோ? லக்ஷம் கிலோவாட் மின்சாரம் இத்திட்டத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லி்கனைத் திட்டத்தினால் தமிழ் நாட்டின் செல்வத்தை மகத்தான அளவுக்கு பெருக்கமுடியும் என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் அரசாங்கமே இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்காக 100 தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கினால், நாட்டிலுள்ள மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்கள் தொழிலாளிகளை ஏன் இன்னும் மோசமாக நடத்தமாட்டார்கள்? இந்த இலாகா அமைச்சர் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் தொழிலாளிகளை வெளியேற்றுவதற்கு அரசாங்கமே வழிகாட்டினால், மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இதைப்பின்பற்ற மாட்டார்களா? அரசாங்கத்தின் இந்த நடத்தை மற்ற வர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பார்க்கப்போனால் இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்ல. 100 தொழிலாளிகளை இன்னும் 3 மாத காலம் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவர்கள் இன்னும் சில 'பிட்' கள் தோண்டலாம். ஏற்கெனவே இதுவரை 80 லட்சம் ரூபாய் 'குட்டிச்சுவர்' ஆகவில்லையா? இவ்வளவு பணம் செலவழித்தும் ஏதாவது திட்டவாட்டமான பலன் கிட்டியதா? அப்படியிருக்க இந்த 100 தொழிலாளிகளின் தலையில் ஏன் கைவைக்கவேண்டும்? இண்டஸ்டிரியில் டிஸ்பியூட் சட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும். டிரிபியூனல்களின் தீர்ப்புக்களுக்கும், மத்தியஸ்தர்களின் தீர்ப்புக்கும் சரியான மதிப்புக் கொடுத்து அவைகள் சரியாக அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினிடத்தில் தொழிற்சங்கம் முறையிட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கமே இப்படி தொழிலாளிகளை நீக்கினால், சட்டத்திற்கு மதிப்பு என்ன? உலகத்திலே இதைவிட பெரிய பெரிய சரங்கங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே யெல்லாம் இம்மாதிரியாகவா தொழிலாளிகள் நடத்துகிறார்கள்? சீக்கிரமாக பம்புகளை வரவழைத்து தமிழ் மக்களின் உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடையும் வகையில் காரியத்தைத் துவக்கி, லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டி, தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய முறையில் அனுபவம் மிகுந்த தமிழ்த் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு இத்திட்டத்தை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக, முன்று வருஷகாலமாக இங்கு வேலைப்பாடுத்துவரும் 100 தமிழ் தொழிலாளிகள் பிடியாதமாக பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் வேலையிலிருந்து நீக்கவாவேண்டும்? இதற்குப் பதிலாக ஜனாதிபதிகே எழுதி, எங்கள் திட்டம் பூர்த்தியாகும் வரையில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட எங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்கலாமே? தொழிற்சங்க சட்டங்களை சரியான முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அது அநீதியான போக்கு அல்ல, ஆகவே தொழிலாளிகளின் நியாயமான குறைகளை நிவர்த்தி செய்து இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒரு சுமுகமான நிலைமை நிலவும்படி செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர் 4-40
கீழே, கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் கிளப்பிய இந்த விவாதத்தை p.m.
நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில், இங்கே பேசியது போல், அரசாங்கத்
தின் கொள்கையைப் பற்றியோ, அல்லது என்னுடைய போக்கைப் பற்றி
யோ, *கிறமையைப் பற்றியோ தப்பு அபிப்பிராயங்களும் எண்ணங்களும்
இருக்கலாம். அதை மறுக்காத நிலைமையில் அவைகளை யதார்த்தம்
என்று கூற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த
விவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th February 1955]

“இந்த லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் ரொம்பவும் முக்கியமானதுதான். இந்த ப்ராஜெக்ட் தென்னாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இந்த அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. தேச மக்களும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைப்போல் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவ் விதம் உணர்ந்துகொண்டு இந்த ப்ராஜெக்ட்டின் வேலையையும் அதன் பலனையும் அதிகக் கவலையுடன் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சரங்க வேலை எப்படி நடைபெறப்போகிறது, அதன் பலனை மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க செய்யக்கூடிய வழி என்ன, அது எவ்வாறு நடைபெறப்போகிறது என்னும் விஷயத்தில் எல்லோரும் கவலை கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. உண்மையில் இன்று பேசிய முறையில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் அதில் அக்கறை இருக்கவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய அவா.

“இந்த லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் நெய்வேலிலிலும் அதன் சுற்றப்புறத்திலும் இருக்கிறது என்பது சென்ற நூற்றாண்டிலேயே எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதற்குமேல் இதை எவ்வாறு எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள யாரும் முன் வரவில்லை. அப்படி முன்வர யாருக்கும் தோன்றவில்லை. அதன் பிறகு யுத்தம் வந்தது. யுத்தத்திற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு ஒரு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டது. எப்படி இந்தச் சரங்கத்தை வெட்டுவது என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இந்தச் சரங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அங்கு நிலக்கரி சரங்கம் தோன்றியிருக்கிறது, அதனால் என்ன பிரயோசனம் என்று நினைப்பதில் பயனில்லை. அங்கு இருக்கும் சரங்கம் எப்படி இருக்கிறது? அது ஓபன் கட் மைனிங். அதில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து வந்தால் மேலும் தண்ணீர் இருக்கிறது. மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு போனால் பின்னால் தண்ணீர் வருகிறது, அதுவும் அதிகப் பிரஷருடன் (அழுத்தத்துடன்) வருகிறது. அதன் மேல் வேலை செய்தால் ஆபத்தில் கொண்டு போய் விடுமோ என்று தோன்றியது. அதை சமாளித்து பரிசீலனை செய்து அதை எந்த வகையில் எடுப்பது என்று முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை வைத்துக்கொண்டும், மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டும், பல நிபுணர்களை வரவழைத்தும் இதை எவ்வாறு எடுப்பது என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது.

“1953-ம் வருஷம் வரையில் உறுப்படியான திட்டம் ஒன்றும் உறுவாக வில்லை. 1953-ம் வருஷம் மார்ச் மாதத்திற்கு அப்பால் ஒரு ஸ்கீம் சாங்ஷன் ஆயிற்று. அங்கு போரிங் செய்து அதற்குள் உள்ள சரங்கத்தைத் தோண்டி எடுக்க வேண்டும் என்றும், இந்த திட்டத்தை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதைப்பற்றியும் எவ்வாறு முடிவு செய்யலாம் என்று பரிசீலனை ஸ்கீம் மார்ச் 1953-ல் தொடங்கியது. ஆனால் மண்ணை எடுக்கக் கூடிய யந்திரங்கள் 1953 ஜூலையில் தான் வந்தது. அதற்குப் பிறகு எக்ஸ்கவேஷன் செய்ய வேண்டியிருந்தது. 1954 ஜூலை மாதத்தில்தான் மற்ற யந்திரங்கள் வந்தன. இதை ஒரு பைலட் ப்ராஜெக்ட் என்றும் இன்வெஸ்டிகேஷன் ப்ராஜெக்ட் என்றும் சொல்லவேண்டும்.

“ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது என்பது சுலபமல்ல. நீர்ப்பாசன திட்டத்தை நடத்துவதுபோல் இல்லை, அல்லது ஒரு முதலாளி ஆலையை வைத்து நடத்துவது போலும், அல்லது ஒரு வியாபாரி தன்னுடைய வியாபாரத்தை நடத்துவது போலும் அரசாங்கம் ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்து நடத்துவது இல்லை. ஒரு முதலாளி ஒரு ஆலையை வைத்து நடத்தினால் அதை நிரந்தரமாக நடத்தலாம். அவ்விதம் நடத்தும்போது யாரையும் வேலையை விட்டு நீக்குவது சரியல்ல. அதற்கு வேண்டிய சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சட்டத்தைப்பற்றி எங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்; அந்த சட்டத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அதுபற்றி கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. ஆலைகளில் ஆட்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக்

10th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ப்ராஜெக்ட் வேலையில் அப்படி இல்லை. இப்பொழுது லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் இருக்கிறது. அதில் ஆட்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களை அந்த வேலை நடக்கும் வரையில் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம். வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே அந்தப் பிராஜெக்ட்டில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்களை அந்தப் ப்ராஜெக்ட் வேலை நடக்கும் வரையில் வேலையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமல்ல. ஒரு வுடன் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமல்ல. எந்தக் ப்ராஜெக்ட் வேலையில் அப்படித்தான் நடத்து கொள்ளக்கூடும். எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், இப்படித்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் வேலையையும், இப்படித்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். அவ்விதம் வேலையை விட்டு நீக்கி விடாமல் வேலையிலேயே வைத்துக் கொண்டால் மற்ற ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்து வேலை செய்யாமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டியதுதான். எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்திற்கு வந்தாலும் வேலையை விட்டு நீக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் எந்த ப்ராஜெக்ட்டையும் நடத்த முடியாது. ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதை இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வேண்டும். அது எத்தகைய தன்மையையுடையது, எந்த ரூபத்தில் அந்தப் ப்ராஜெக்ட் முடியும் என்று கவனிக்கவேண்டியதெல்லாம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்ததே. இப்பொழுது இங்குள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு யாரோ ஒரு வெள்ளைக்காரர் மீது மோகம் வந்திக் அங்கத்தினர்களுக்கு யாரோ ஒரு வெள்ளைக்காரர் பேச்சை ஏன் கேட்கக் கூடாது என்று திருக்கிறது. அந்த வெள்ளைக்காரர் பேச்சை ஏன் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நிபுணத்துவத்தில் வெள்ளைக்காரன் என்று நாம் வித் யாசம் பாராட்டக் கூடாது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கம்பெனியை (பாவெல் டப்ரின் என்ற ஆங்கில கம்பெனியை) இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டைப் பற்றி இன் வெஸ்டிகேட் செய்ய அனுமதித்து. அவர்கள் நிபுணர்கள். அவர்கள் ஓபன் கட் மைனிங் எடுப்பதில் நிபுணர்கள் என்று அவர்களை அனுமதித் தார்கள். அவர்கள் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். திரும்பவும் மற்ற நிபுணர்களை அனுப்பினார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பார்த்து விட்டுத்தான் ணர்களை அனுப்பினார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பார்த்து விட்டுத்தான் இப்பொழுது 25 அடிவரை ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 25 அடிவரை பம்பு மூலமாகத்தான் எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை எடுப்பதற்கான பம்பு நம் நாட்டில் இல்லை. அதனால் மற்ற நிபுணர்களை எடுப்பதற்கான பம்பு நம் நாட்டில் இல்லை. இம்மாதிரி செய்யவில்லை யென்றால் யும் நாட வேண்டியதாக இருந்தது. இம்மாதிரி செய்யவில்லை யென்றால் தண்ணீர் அழுத்தம் அதிகமாய்ப் போய் ஆபத்தாகப் போய்விடும். வேலை நடக்காது. பிறகு இந்தப் பிராஜெக்ட் முடியாது என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இனிமேல் வேலை தொடங்க முடியாது என்றும், தண்ணீரை எடுக்க வேண்டுமென்றால் அதிக வேகமுள்ள பீரில் வேண்டும் என் றும் சொன்னார்கள். அதுவும் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்துதான் இங்கு வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்குமேல் தான் அங்குள்ள வேலையை நிறுத் தப்பட்டது. 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு அங்கு எக்ஸ்கவேஷனுக்கு வேலை இல்லை. அதனால்தான் வேலையை விட்டு ஆட்களை விடவில்லை. டிசம்பரில் வேலை நிறுத்தியும் ஜனவரியிலிருந்துதான் ஆட்களை விடவில்லை. முதன் முதலில் பத்துப் பேர்களை எடுத்த வேலையிலிருந்து எடுத்தோம். பிறகு 45 பேர்களை எடுத்தோம். இது வரையில் 164 பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் 261 பேர்களுக்கு இப்பொழுது அங்கு அவசியமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. 1953-ல் 257 பேர்கள் வேலையில் இருந்தார்கள். 1954-ல் 500 பேர்கள் வரையில் வேலையில் இருந்தார்கள். எவ்வப்பொழுது அதிகப்படியான ஆட்கள் வேலைக்கு வேண்டுமோ அவ்வப் பொழுது அதிகப்படியாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். எப்படி வைத்துக் கொண்டாலும் வேலையில்லாத காலத்தில் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் வேலையில்லாத போது அவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டால் இரண்டு வருஷம் இல்லை, மூன்று வருஷங்கள் அல்ல, பத்து வருஷங்கள் அல்ல, நூறு வருஷ ண்களானாலும் கூட இப்பேற்பட்ட ப்ராஜெக்ட் வேலைகளை நிறைவேற்றவே முடியாது. இது வரையில் 164 பேர்களை ஏன் எடுத்திருக்கிறார்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th February 1955]

என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு முறை வேலைக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். இன்று வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டால் எப்பொழுதும் அவர்களை நீக்கக் கூடாது. சட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி எங்கே நன்றாகத் தெரியும். அந்தச் சட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதும் எங்கே நன்றாகத் தெரியும், அதில் எங்கே அக்கறை இருக்கிறது. அவர்கள் அக்கறை கொண்டிருப்பது போல் எங்கும் அதில் அக்கறை இருக்கிறது. இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டின் இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்தவுடன் அது எந்த மாதிரி உருவாகப் போகிறதோ தெரியாது.

“மற்றொன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சி. கந்தசாமி பேசியதைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். “இது என்ன பிரமாதம், சரங்கத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிபுணர்கள், சரங்கத்தில் யந்திரங்களில் வேலை செய்கிறார்கள், மற்றும் எர்த் மூவிங் மெஷின்களில் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கக்கூடாது, அவர்களை வேலையில் வைத்துக் கொண்டால் என்ன பிரமாதம்” என்றும் சொல்லுகிறார். நான் அவருக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன் : டிசம்பரில் வேலை நின்றது. ஆனால் ஜனவரியில்தான் ஆட்களை வேலையை விட்டு நீக்க ஆரம்பித்தோம். அது வரையில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்துதான் வந்தோம். வரி கொடுப்பவர்களுடையவும், வரி கொடுக்காதவர்களுடையவும் பணத்தை எடுத்துக்கொடுத்து வந்தோம். அவ்விதம் வேலையில்லாதவர்களுக்கு பொது பணத்தை எடுத்துக் கொடுப்பதானாலும் அது ஆபத்தானது என்று அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கினோம். யாருடைய பணத்தை எடுத்து யாருக்கு தர்மம் செய்வது. “கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதா? எதிர்க் கட்சிக்கு அவர்கள் மேல் அக்கறையாக இருப்பதால் அப்படிக் கொடுப்பது அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படிச் கொடுப்பது நியாயமல்ல. இவ்விதம் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால் அரசாங்கத்தை யாரும் நடத்த முடியாது. அது ஒரு பிற்போக்கான கொள்கை. பணத்தைத் தொலைப்பதற்கு அது எதிர்க்கட்சியின் தந்திர முறை. இதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை.

“ஐ.என்.டி.யு.சி. யூனியனிடம் பாரபட்சம் ஒன்றாகவில்லை. ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்கும் மற்ற கட்சிக்கும் நாங்கள் வித்யாசம் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் சொல்லி எங்கள் கட்சிக்கு பெருமை தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று எங்களுக்கு எண்ணம் இல்லை. எங்களுக்கு அதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஒரு கட்சியை ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. என்னுடைய கட்சிக்கு பலம் தேடிக்கொள்ள இம்முறையை அனுஷ்டிக்கும் அஞ்ஞானம் எனக்கில்லை. ஆனால் அவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆள் குறைவு பற்றி போலீசுக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய கிளர்ச்சிதான், அவர்களாலேயே போலீசாருக்கு எட்டியிருக்கிறது. அதன் மேல்தான் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது கூட எனக்கு என்ன செய்தி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அங்குள்ளவர்களை மிரட்டியும், பயமுறுத்தியும் லெட்டர்கள் எழுதுவதாகவும் தெரிய வருகிறது. மற்றும் லாரிகளுக்கு முன்னால் போய் படுத்துக் கொள்ளுகிறார்களாம். அதுதான் தொழிலாளிகள் செய்யும் முறையா?

“இப்பொழுது வேலை செய்வதற்கு ‘டிரில்கள்’ வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. டெண்டர் நோட்டீஸ் ட்ராப்ட் செய்து அதை அனுப்பி அதுவும் அவர்களுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தாலும் டெண்டர்கள் பற்றி சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்யப்படும். அதுவும் வருகிற மாதத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும். டிரில்கள் வந்த பிறகு தான் ப்ராஜெக்ட் வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் நிறுத்தப்படும் வேலையாட்களை வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று உறுதி கொடுத்தேன் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்படி ஒன்றும்

10th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

உறுதிக்கொடுக்கவில்லை. ‘எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்ஸெஜ்’ மூலம் சிலரை எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று நாங்கள் சொல்லி இருப்பதாக எதிர்க் கட்சி உதவித் தலைவர் சொன்னார். அது முழுப் பொய் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். அதைப் பற்றி விசாரித்தேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. . . .

“On a point of order, Sir. The Hon. Minister has just now said, ‘it is முழுப்பொய்’. Is that parliamentary?”

MR. SPEAKER :—“The word ‘lie’ is not a parliamentary word.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“நான் தாழ்மையுடன் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘நெய்வேலி சரங்கத்திலிருந்து தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிட்டு புதிய ஆட்களை எடுக்க நாங்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்ஸெஜ்ஸுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது முழுப்பொய்’, என்று சொல்வது சட்டசபை விதிக்கு முரணாகும் என்றால் அதனை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளத் தயார். கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது முழுப்பொய் என்று நான் சொல்லவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அது ‘பார்லிமெண்டரியா, அன்பார்லிமெண்டரியா’, என்பதைப் பற்றி தாங்கள் முடிவு சொல்ல வேண்டும். அது பார்லிமெண்டரிதான் என்று தாங்கள் சொன்னால் அதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமில்லை. அந்தமாதிரியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னால் நான் பலமுறை அதே வார்த்தையை இனிமேல் உபயோகிக்க எங்களுக்கும் தெரியும்.”

MR. SPEAKER :—“If the Hon. Minister has used the word ‘lie’ it is unparliamentary.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அப்படியானால் அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகிக்கவில்லை. அரசாங்கமோ, நெய்வேலி அதிகாரிகளோ திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்திற்கு எந்தவிதமான இன்டென்டும் அனுப்பவில்லை. அம்மாதிரி எழுதியிருப்பதாகச் சொல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட ஆதாரம் இல்லை. இவ்வாறு ஆதாரமில்லாத ஒரு விஷயம் எப்படி வந்தது? அதோடு ஆதாரம் எதுவுமே இல்லாத அவ்விஷயத்தை, மிகவும் பொறுப்புடையந்த எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் எப்படி எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.”

“‘நான் யாருடைய யோசனையையும் கேட்கத் தயாராய் இல்லை. எனக்கு இந்தத் திட்டம் நல்லபடியாக நடந்து பூர்த்தியாவதில் கொஞ்சம்கூட அக்கறை இல்லை’, என்றெல்லாம் சிலர் சொன்னார்கள்.

“எந்த ஒரு பிராஜெக்ட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதை எப்படி நடத்துவது என்று நிபுணர்களைக் கலந்து நாங்கள் ஆலோசனை நடத்தி யிருக்கிறோம். எப்படிப்பட்ட திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற நிபுணர்களைக் கேட்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் மற்ற எல்லோருடைய யோசனையை யும் இதில் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. அவரவர்கள் அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய முறையில் அவரவர்களுக்கு சௌகரியமான யோசனை சொல்வார்களே தவிர அதனால் சர்க்காருக்குத் திட்டவட்டமாக என்ன உதவி ஏற்படும்?

“சற்று முன்பு பேசிய ஸ்ரீ கே. ஆர். நல்லசிவம் அவர்கள் இப்பொழுது அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரிக்கும், இவருக்கும் சரிப்பாது என்பது எனக்கு முன்பே தெரியும்.”

[10th February 1955]

SRI K. R. NALLASIVAM:—“எனக்கும் அந்த அதிகாரிக்கும் ஒரு விதமான தகராறும் இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, if one hon. Member makes one incorrect statement, does it mean that all the statements he made are incorrect.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir. That was a reference to one particular officer and to-day also the reference was made with reference to that particular officer. That is my comment.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Suppose in a particular case, one Member criticises the action of a particular officer that what he has done is wrong and illegal, it does not necessarily follow that there is something wrong with that particular officer. The Hon. Minister cannot infer like that.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:**—“ரொம்பத்தாழ்மையுடன் போன கூட்டத்தில் என்னுடைய சகா நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதையே இப்பொழுது நான் அவருக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன்.

“கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்குத் தெரிந்த அளவுகூட லிங்கைட் சுரங்க வேலையைப் பற்றி நேரிடையாகத் தெரியாது. ஆனால் இந்த அதிகாரி ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசனைத் தான் தெரியும். ஆகவேதான் அவர் அந்த அதிகாரியைப்பற்றி சொன்னார்.

“ரொம்பத் தாழ்மையுடன் நான் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது பெரிய கொள்கை. பெரிய திட்டம். இதைச் சர்க்கார் வெகு கவனத்தோடு நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கு ஏற்றபடி, அவரவர்களுடைய கட்சிக்கு ஏற்றபடி இந்தப் பிரச்சினையையே அணுகக்கூடாது. ஆபீசர் வடநாட்டாராக இருந்தால் உடனே அவரைப்பற்றி பலவிதமான அவதூறுகளைக் கிளப்பி விடுவது; ஆபீசர் தென்னாட்டவராக இருந்தால் உடனே வேறுவிதமான கொள்கையைக் கொண்டு இவர்பேரில் பல புகார்களைச் சொல்வதும், ‘முன்பு ஒரு ஆபீசர் இருந்தார். அவர் நல்லவர். இப்பொழுதுள்ளவர் கெட்டவர்,’ என்றெல்லாம் சொல்வதும் ஒரு விபரீதமான போக்கு. இவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு அரசாங்கம் ஆபீசர்களை நியமிக்க முடியாது. ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது அரசாங்கம் எல்லா விஷயங்களையும் நன்றாய் பரிசீலனை செய்கிறது. சர்க்காருக்குத் திருப்தியிருந்தால் அந்த ஆபீசரை வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். திருப்தி இல்லாவிட்டால் மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆபீசர்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை ஒரு சிலர் சொல்வதற்கு முன் வந்தால் அவற்றைக் கேட்க நான் தயராக இல்லை. அதிகாரிகளைப் பற்றி இத்தகைய புகார் யார் கொண்டு வந்தாலும் அவற்றைக் கேட்க நான் தயாராக இல்லையென்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன். அதெல்லாம் நிர்வாக விஷயம். எப்படி எப்படி திட்டங்கள் போடவேண்டுமென்பதற்கு நாங்கள் எதற்காக தொழிலாளர்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டும்? தொழிலாளர்கள் சொல்கின்றபடித்தான் பிராஜெக்ட் போடவேண்டுமென்று ஏதாவது உண்டா? அது சம்பந்தப்பட்ட நல்ல நிபுணர்களை சர்க்கார் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. இதில் மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களோடு அபிப்பிராயம் அளிக்க முன்வந்தால் அவற்றை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயராக இல்லை. எதிர்க்கட்சியார்கள் அரசாங்கத்திலும்கூட இந்தமாதிரியான தலையீடு இருந்தால் அவர்களாலும்கூட எந்தவிதமான பிராஜெக்டையும் நிறைவேற்ற முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இவ்வளவு நல்லெண்ணெய்தான் நடந்துகொள்ளும் சர்க்கார் தொழிலாளிகளை வேலையை விட்டு நீக்கியதுடன் நடந்துகொள்ளும் சர்க்கார் தொழிலாளியுள்ள தொழிற் சட்டத்தின்படி போது 1953-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றியுள்ள தொழிற் சட்டத்தின்படி வேலையை விட்டு நீக்கப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாக் களா? வேலையை விட்டு நீக்கப்போகிறோம் என்பதற்குக் குறிப்பிட்ட கால நோட்டீஸ் கொடுத்தார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் பேசியபோது வேலையைவிட்டு ஆட்களை எடுக்கும் போது யார் கடைசியில் வந்து சேர்ந்தார்களோ அவர்களில் இருந்து வரிசை யாகவே எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கைதான் முற்றிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகின்ற வர்களுக்கு லீவு இருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலே இருந்தால் ‘லீவ் பெனிபிட்’ கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு ஒரு வாரம் கிராசடியும் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் என்னென்ன விதிகளை நிர்ணயித்திருக்கிறதோ அதன்படியே நடக்கிறது.

“இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமானால் வெளிநாட்டிலிருந்து நல்ல இயந்திரங்கள் வந்தாக வேண்டும். அந்த இயந்திரங்கள் வரும் வரையில் எப்படி மேற்கொண்டு அந்த வேலையை நடத்த முடியும். தொழிலாளர்கள் நடத்தலாம் என்று சொல்லலாம். நிபுணர்கள் இந்த இயந்திரங்கள் இல்லாமல் வேலையைத் தொடர்ந்தால் அதனால் ஏராள நஷ்டம் வரும் என்று சொன்னால் அதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமே தவிர ஒரு சில தொழிலாளர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதற்காக ‘வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்கள் வருவதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்குமோ அவ்வளவு காலம் எல்லாத் தொழிலாளர் களுக்கும் வேலையில்லாமலேயே சம்பளம் கொடுங்கள்’ என்று சொல்வது சரியல்ல. ‘வேறு யார் சொன்னாலும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. நஷ்டம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளம் கொடுங்கள்’ என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்வதுதான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது.

“மேட்டர் தொழிற்சாலை விஷயம் ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தகராறை நான் அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விட்டது பெரிய தவறு என்றும் சிலர் குறிப்பிட்டனர்.

“என்னிடம் வந்து எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அங்குள்ள வெள்ளைக்கார முதலாளி இவ்வளவு போனஸ் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் வெள்ளைக்கார முதலாளிக்கு வேண்டிய மட்டும் சொன்னேன். அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கவனிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு நான் குறிப்பிட்ட இரண்டு நிபந்தனைகளை யும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கடிதம் எழுதிவிட்டார்கள். இவர்கள் அதற்கும் குறைவாக இறங்கிவரத்தயாராக இருந்தால் என்னிடம் பேசியபொழுதே ‘அது இல்லாவிட்டால் இதற்கு நாங்கள் சம்மதிக்கிறோம்’ என்றாவது சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி எதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்னிடம் சொல்லவேயில்லை. ஆகவேதான் இவர்கள் குறிப்பிட்ட இரண்டு நிபந்தனைகளையும் அந்த வெள்ளைக்கார முதலாளி ஏற்றுக்கொள் ளத் தயாராக இல்லாததால் நான் உடனே அவ்விஷயத்தை அட்ஜாடி கேஷனுக்கு விட்டேன். ஆனால் இன்றைக்கு நான் எதோ, யாருடைய சார்பிலோ இருந்து கொண்டு அதனை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு ரெபர் பண்ணி விட்டதாகப் புகார் சொல்லுகிறார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்படிச் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. லேபர் கமிஷனரிடமிருந்து கடிதம் மூலமாகவே நாலேழுக்கால் மாதம் போனஸ் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நாலே முக்கால் மாதத்திற்கு போனஸ் தர ஒப்புக்கொண்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

என்னிடம் நேரிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்களிடம் உண்மையில்லை என்ற காரணத்திற்காக; தேடிச் சுற்றி வேறு பல காரணங்களைச் சொல்லி எதிர்க்கட்சியின்பேரில் புகார் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ உண்மை எங்கே இருக்கிறதோ தெரியாது. ஆனால் என்னிடம் புரணமாக இருக்கிற தென்று நான் கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5 p.m. “ இதில் ஆட்சேபணைக்கு ஒன்றுமில்லை. இதைக் கிளப்பிய கனம் அங்கத்தினருக்குப் புரியவில்லை. அதனால் நான் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொழில் விஷயத்தைப்பற்றி தெரிந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“ இந்தப் ‘பைலட் பிராஜெக்ட்’ நல்ல முறையில் முடிந்தவுடன் இன்னும் அறுபது கோடி ரூபாய் வரையில் மதிப்புள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்ற யோசனையும் சர்க்காரின் கவனத்தில் இருக்கிறது. அதை எப்படி உருவாக்குவது, அதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்னெல்லாம் நாங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் சிக்கல்தில் ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். இத்திட்டம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று மக்களெல்லோரும் ஆவன செய்வார்கள் என்றும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனித்துவருகிறது.

“ குறிப்பிட்ட சில தொழிலாளர்களைப்பற்றி நமக்குக் குறையாக இல்லை. அவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொஞ்சங்கூட சர்க்காருக்குக் கிடையாது. அவர்களைப் பழிவாங்குவதற்கு என்ன இருக்கிறது? அவர்களைப் பழிவாங்குகின்றவர்கள் வேறு. எனினும், அவர்களுடைய போக்கு மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கதாகவும் இந்தப் பிராஜெக்ட்டு மூலம் வளர்ச்சிக்கு முற்றிலும் முரண்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

“ எனக்கு தெரிகிறது: ஏழைத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி தவறுதல் ஒன்றும் இல்லை. அவர்களைத் தவறான வழியில் வேறு அக்கறையுள்ள சிலர் திருப்பிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் சிலர் எமாறுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது உண்மையான நிலை கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப்பரிந்துகொண்டு வருகிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். அதை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அக்கறையுள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களை எந்தெந்தத் தப்பு வழியில் திருப்பவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்து திருப்பப் பார்ப்பார்கள். தொழிலாளர்கள் அதற்கு இடங்கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே நாட்டின் நலம்தான் தங்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு நடந்து கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் நல்ல முறையில் வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவடையவேண்டுமென்று சென்னை அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறைகொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும் இதை நிறைவேற்றி வைப்பதில் மிகுந்த கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டம் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்திலும் மிக முக்கிய திட்டமாக அமைத்திருக்கிறது. ஆகவே இதை எவ்வளவு துரிதமாகவும் எவ்வளவு வேகமாகவும் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வாறு நிறைவேற்ற நாங்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று உறுதிசூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 11 o'clock on Friday, the 11th February 1955.”

The House then adjourned.

10th February 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 606 asked by P. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th February 1955, page 186 supra.]

G.O. Ms. No. 1714, Education, dated 4th December 1954.

[Elementary Education—Reform Committee—Appointed.]

In pursuance of the announcement made in the Legislative Assembly at the time of withdrawal of the Modified Scheme of Elementary Education that Government would take steps for the appointment of a Committee to go into the entire system of Elementary Education, the Government have constituted a Committee consisting of the following members :—

- (1) Dr Rm. Alagappa Chettiar—Chairman.
- (2) Sri N. D. Sundaravadivelu, Director of Public Instruction.
- (3) Sri K. Arunachalam, Ramakrishna Vidyalaya, Coimbatore.
- (4) Sri S. Meenakshisundara Mudaliyar, Kalaimagal Kalvi Nilayam, Erode.
- (5) Sri M. Arunachalam, Headmaster, P.K.N. High School, Tirumangalam.
- (6) Sri V. S. Gopalakrishna Ayyar, Headmaster, Sir M. Ct. M. High School, Madras.

The Committee is empowered to co-opt any person as a member of the Committee.

2. An officer of the rank of District Educational Officer will be appointed as a full-time Secretary to the Committee.

3. The terms of reference to the Committee will be as in the annexure.

4. The Committee is requested to submit its report as early as possible.

5. The Committee will be treated as a first-class Committee for the purposes of Travelling Allowance and Daily Allowance to the non-official members.

6. The expenditure will be debited to the relevant sub-head under “ 37. Education ”.

7. The Secretary to the Committee is authorized to draw the amount admissible to the non-official members at the usual rates and disburse it to them.

[10th February 1955]

ANNEXURE.

Terms of reference.

The Committee is requested to—

(1) examine the present system of elementary education in the State in all its aspects with particular reference to—

- (i) aims, organizations, content ;
- (ii) its relationship to secondary education ; and
- (iii) other allied problems.

(2) suggest ways and means for implementing the directive principle contained in Article 45 of the Constitution, that “the State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of 14 years”, taking into special consideration the following aspects :—

(i) the problem of bringing into schools the children of backward and poor classes of people now out of school ;

(ii) the special steps to be taken to ensure that pupils who join schools remain there till they undergo the entire course of elementary education ;

(iii) the improvements to the system of elementary education suited to the needs and resources of this State ;

(iv) the question of conversion of ordinary elementary schools into basic schools ; and

(v) the question of qualifications, emoluments and status of teachers ; and

(3) consider any other incidental problem relating to elementary education.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 11th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Grant of scholarships to Harijan students in Christian Missionary schools.

* 612 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Harijan students studying in the Christian convents are given scholarships and residential grants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The Harijan pupils studying in schools under Christian missionaries recognized under the Madras Educational Rules are eligible for scholarships and concessions and no distinction is made between Harijans studying in Christian missionary schools and other management schools.

However in Anglo-Indian schools recognized under the Code of Regulations for Anglo-Indian schools, no scholarships or concessions are granted to Harijan students, by the Education Department. But Harijan students studying in Anglo-Indian schools also are granted residential and non-residential scholarships by Harijan Welfare department on the same lines as those studying in other schools.”

SRI A. RATNAM :—“கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ரெஸிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்போ நான்-ரெஸிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்போ கொடுக்கப்படவில்லை என்று எத்தனை மனுக்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன? இவை அந்த மனுக்கள் கவனிக்கப்படவில்லையானால் அதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இது விஷயமாக ஹரிஜன நல இலாகா மந்திரி அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு கேள்வி போடும் படியாக கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்கக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGHAM :—“தனிப்பட்டவர்களுடைய நிர்வாகத்தினால் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் ஹரிஜன கிறிஸ்தவ மாணவர்களிடமிருந்து இன்னும் பள்ளிக்கூடச்சம்பளம் வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா?”

MR. SPEAKER :—“This question is about Harijan students and not about Harijan Christians.”

SRI A. RATNAM :—“ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து பல மனுக்கள் . . .”

[11th February 1955]

MR. SPEAKER:—“ஹரிஜன மாணவர்கள் என்பதற்கும் ஹரிஜன கிறிஸ்துவ மாணவர்கள் என்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.”

House-sites for pavement-dwellers in the City.

* 613 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to answers, dated 8th April 1953, to questions Nos. 398 and 399—

(a) whether the Government have now any proposal for the provision of house-sites with sanitary amenities to the pavement and platform dwellers in the City of Madras; and

(b) whether they have since ascertained the approximate population of the pavement and platform dwellers of the Madras City?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Yes, Sir. There are about 6,492 families comprising 20,746 members.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“Sir, in view of the fact that the pavements are intended for the use of pedestrians, will the Government see that these slums are cleared with the co-operation of the Corporation and that the City is made really beautiful?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir, the Corporation has a scheme for accommodating 15,000 families in certain colonies and for this purpose they have to acquire 840 acres of land.”

SRI A. RATNAM:—“Sir, as a matter of fact, the Corporation is demanding the entire amount as aid from the Central and the State Governments. Will the Government consider executing this scheme through its own departments, Sir?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the scheme of the Corporation for slum improvement estimated at Rs. 4.19 crores has been forwarded to the Central Government.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, have the Government taken any steps to find out whether these pavement dwellers are rural or urban people and if they are rural people, whether they are willing to leave the City if house-sites and lands are provided for them in their own villages?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, I presume they are people who have come to the City in search of work.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—“Sir, may I know whether the Government have taken note of the various uses to which these platforms are put by the pavement dwellers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir, it is considered undesirable that any people should be on the pavements.”

[11th February 1955]

Handloom co-operative societies in the South Arcot district.

* 614 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of handloom co-operative societies in the South Arcot district;

(b) the number of co-operative societies started in the district as a result of the Ryan Scheme.

(c) the number of labourers benefited by the scheme; and

(d) the amount spent in the district towards the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) 38.

“(b) No new societies were formed but 18 existing societies worked the relief scheme.

“(c) 1,184 weavers were benefited.

“(d) An interest-free loan of Rs. 8,600 was granted by the Government towards share capital of weavers admitted and the South Arcot District Co-operative Central Bank granted a loan of Rs. 1,05,421 to the 18 societies for working capital. The loan has been fully repaid to the Bank. A sum of Rs. 8,149-4-0 was disbursed under the relief scheme among 17 weavers' societies to make good their business losses.”

Construction of a sand bank across the river Vellar near Nagarathnapallam, Pudukkottai division.

* 615 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether an anicut across Vellar near Nagarathnapallam in Palayoor vattam, Alangudi taluk, Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, is proposed to be constructed to impound river water for irrigation of lands in Nappalakudi village of Arantangi taluk, Tanjore district;

(b) if so, the cost and exact place of the construction of the anicut;

(c) whether petitions raising objections against the location of the anicut were received from the villagers of Nagarathnapallam, etc.;

(d) when and how the objection petitions were disposed of; and

(e) the stage of construction of the anicut?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) It is not proposed to construct an anicut, but only a sand bank of temporary nature is proposed to be formed across the river Vellar in S. No. 23 of Isugapatti village, Alangudi taluk. This bank will touch the S. Nos. 19 and 36 of the above village on the left and right sides respectively of the river Vellar. The work is estimated to cost Rs. 9,576.

[11th February 1955]

“(c) Yes.

“(d) The petitions were disposed of in August 1952, in consultation with the Collector of Tiruchirappalli. It was proposed to protect the village of Nagaratnampallam and the ayacut lands under the Odaikulam from submersion by the formation of a flood bank on the left side of the Vellar and by keeping the top of the sand bank at such a height as not to cause any submersion of ayacut respectively.

“(e) A portion of the new supply channel has been excavated and silt clearance to the existing supply channel to the Nor-Pavalakudi tank below its head sluice has been done. The sand bank and the flood bank are yet to be formed.”

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know how many acres will be irrigated by the construction of this anicut? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It is not an anicut, Sir. I said it is only a sand-bank to prevent submersion.”

Opening of Harijan welfare schools in the South Arcot district.

* 616 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government for opening new Harijan welfare schools in South Arcot district in 1954-55; and

(b) if so, the places where these schools will be opened?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No.

“(b) Does not arise.”

Neyveli Lignite Project.

* 617 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total cost of the machinery installed at Neyveli Lignite Project in the South Arcot district;

(b) the cost of machinery yet to be installed; and

(c) the reasons for not allowing man-power for excavating lignite ores?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The total cost of machinery at the project is about Rs. 61.39 lakhs.

“(b) This will depend on the shape of final project decided upon.

“(c) Manual labour is employed consistent with safety and economy. The machines are used to expedite excavation only to the extent it is beyond the capacity of manual labour. Actually over 400 men are employed on this work.”

[11th February 1955]

SRI A. RATNAM :—“ சாதாரணமாக தரைமட்டத்திற்குமேல் மண்ணை போடுவதற்கு கூட இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துவது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இதன் விளைவாக கண்டிராக்டர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை செய்யும் பாட்டாளி மக்கள் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவ்விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தீரயோசனை செய்து ஆவன செய்வாரா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ முன்பே சொன்னேன் எவ்வளவு அவசியம் எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போழுது செலவு குறைவாகவும் ஆபத்தில்லாத நிலைமையை மனதில் வைத்துக்கொண்டும் அவ்வளவுதரம் இயந்திரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினருக்கு பாட்டாளி மக்களிடத்தில் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதற்குக் குறைவாக இல்லை அரசாங்கதின் அக்கறை. மற்றபடி கண்டிராக்டர்கள் கொள்ளை அடிப்பதாகச் சொன்னது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் வழக்கமான வார்த்தைகள்.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ இயந்திரங்கள் மத்தியசர்க்கார் உதவியைக்கொண்டு வாங்கப்பட்டதா அல்லது சென்னை சர்க்காரின் நிதியிலிருந்து வாங்கப்பட்டதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மத்திய சர்க்கார் உதவியைக்கொண்டும், டி.லி.எம். உதவியைக்கொண்டும், அயல்நாட்டிலிருந்து இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டன.”

SRI C. KANDASAMY :—“ இப்போழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்திலிருந்து 61 லட்சம் ரூபாய் இயந்திரங்களுக்கு செலவு செய்யப்பட்டதாகவும், திட்டத்திற்கு 80 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்ததாகவும் தெரிகிறது. சாதாரணமாக ஏழை தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைத்த கவும் தெரிகிறது. சாதாரணமாக ஏழை தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைத்த சம்பாத்தியம் எவ்வளவோ குறைவாக இருக்கிறது. அதோடு நாட்டிலே பெரும்பாலோர் வேலையில்லாது கஷ்டப்படும்போது இந்த இயந்திரங்களை உபயோகிக்காமல் அதற்குப்பதிலாக மனித சக்தியை உபயோகப்படுத்த சர்க்கார் முன்வருவார்களா? இந்த வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர்கள் தொகையைவிட 10 மடங்கு தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் தொகைக்கு பன்மடங்கு அதிகமாயுள்ள வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதற்கான ஒரு மகத்தான திட்டத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத்திட்டத்தை முடிவுக்குக்கொண்டு வர சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்தந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஆலோசனைக்காக சர்க்காரால் அமர்த்தப்பட்ட என்ஜினியர்கள் 4 அல்லது 5 திட்டங்களை ஆலோசனை செய்து அமர்த்தப்பட்ட சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்கார் சர்க்காருக்கு ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்களா? அப்படி இருந்தால் எந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்க சர்க்கார் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இப்போழுது நடத்தப் பட்டுவரும் பைலட் ஸ்கீம் பிரகாரம் இப்போழுது வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த பைலட் ஸ்கீம் முடிவான பிறகு அந்த ஆலோசகர்கள் தெரிவித்த யோசனைகளின்பேரில் சர்க்கார் ஒரு முடிவிற்கு வருவார்கள்.”

SRI K. V. RAMASAMI :—“ இந்த இயந்திரங்கள் எந்த நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டன? அப்படி வாங்கியிருந்தால் எத்தனை இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டன? ”

[11th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சில இயந்திரங்கள் ‘டிஸ்போசல்ஸ்’ இடமிருந்து வாங்கப்பட்டன. இன்னும் சில இயந்திரங்கள் அயல் நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டன. எந்தெந்த நாட்டிலிருந்து எவ்வாறு வாங்கப்பட்டன என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்கு கனம் அங்கத்தினர் நோட்டீஸ் கொடுத்தால் விவரம் தரலாம்.”

SRI A. RATNAM :—“ மேற்கூறியவற்றை வாங்கப்பட்ட பம்பு செட்டுகள் வாரத்தினால் வேலை நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. ஆதலால் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பம்பு செட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு உடனடியாக வேலையை ஆரம்பிக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிப்பார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ 25 அடி வரை தோண்டப்பட்டிருக்கிறது. பூமியில் வேலை செய்வதற்குத் தகுந்த பம்பு செட்டுகள் நம் நாட்டில் இல்லை. அயல்நாடுகளிலிருந்து வாங்குவதற்கு அவைகளுக்கு டெண்டர் நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெண்டர்கள் வந்தபிறகு அதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்பொழுது சுரங்கத்தில் எத்தனை அடி ஆழம் வரையிலும் தோண்டப்பட்டது? இன்னும் நிலக்கரி எடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இன்று 25 அடி ஆழத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்த பிறகுதான் நிலக்கரியை எடுக்க முடியும். ஆனால் இதை எடுப்பதற்கு எவ்வளவு நாள் பிடிக்கும் என்பது தெரியாது.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ இயந்திரங்கள் மூலம் குறைந்த செலவாகிறது என்ற கருத்துடன் சர்க்கார் அதிக இயந்திரங்களை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதேசமயத்தில் கைகருத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு சப்ளைடி கொடுத்து வரக்கூடிய நிலையில் சர்க்கார் ஏன் இப்பொழுது இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துவதுதான் மேலெனக் கருதுகிறார்கள்? இயந்திரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவழைத்து உபயோகப்படுத்துவது இங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களை வேலையில்லாமல் செய்து விடுவதாகாதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பெரிய பெரிய அணைக்கட்டு திட்டத்திற்கெல்லாம் பெரிய இயந்திரம் தேவை. உதாரணமாக கீழ் பவானி அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவோ இயந்திரங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. எந்த அளவுக்குத்தேவையோ அந்த அளவுக்குத் தான் அவைகள் வாங்கப்படுகின்றன. இதுதான் இன்று வரையிலும் எல்லா இலாக்காக்களினாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த கொள்கை.”

Supply of medicines to the Local Fund Dispensary at Turaiyur.

* 618 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the annual amount of subsidy or cost of medicines, granted or supplied to the Local Fund Dispensary, Turaiyur, during the years 1951 to 1954;

(b) the approximate amount deducted from the grant towards charges for the transit of medicines;

(c) in what month the grant or supply of medicines is usually made in a year;

(d) whether it is a fact that no grant or supply of medicine has been made since February 1954 and the hospital is working without any medicines; and

[11th February 1955]

(e) what steps the Government are taking to make timely supply of medicines to Local Fund Dispensaries?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The cost of medicines supplied to the Dispensary during the years 1951–54, was as follows :—

	RS.	A.	P.
1951–52	4,527	14	0
1952–53	6,614	5	0
1953–54	1,697	6	0
1954–55	1,077	4	0

(up to December 1954).

(b) 1951–52	751	6	0
1952–53	1,048	1	0
1953–54	1,328	13	0
1954–55	122	13	0

(up to December 1954).

“ (c) Supply is usually made immediately on receipt of indents from the medical officers in charge of medical institutions.

“ (d) It is not correct to say that no supply of medicine has been made since February 1954 and the hospital is working without any medicines.

“ (e) Medicines required for Local Fund Institutions are obtained from the Medical Stores Depot, Madras, managed by the Government of India. In case the required medicines are not available in the Medical Stores Depot, local purchase is resorted to by the Medical Officer in charge of the institution to meet the immediate requirement of the institution.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ May I know whether the fact that a Notice Board was displayed prominently by the Doctor in charge of the dispensary announcing to the public ‘No Medicine, No Treatment’ was brought to the notice of the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Government have no information, Sir. This dispensary is under the control of the Tiruchirappalli District Board.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Central Medical Stores was organized as an emergency war measure. The Local Fund dispensaries and other institutions are even now compelled to make their purchases from them and therefore considerable delay and loss are entailed. Because, the Stores charge about a third for packing charges and they do not give quotations for good medicines and they supply only medicines which are cheaper in the market. Therefore, will the Government allow these dispensaries to make their purchases in the open market and after inviting tenders? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This question was considered at the meeting of the Central Council of Health last year and it was considered desirable, after proper discussion,

[11th February 1955]

that we should get our indents from the Medical Stores. For, there is guarantee of our getting genuine drugs of good quality from the Medical Stores. If we allow purchase in the open market, sometimes it is difficult to say whether we will get pure drugs, because spurious drug trade is widely prevalent."

11-20 a.m. SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"In view of the fact that a large number of patients from the local area and the surrounding villages come to this dispensary, do not the Government think it worth while closing down the dispensary instead of running it in this manner?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I do not see why the hon. Gentleman says that the dispensary should be closed. It is doing service to the public."

SRI S. RAMALINGAM:—"Will the Hon. Minister convene a conference of the Presidents of District Boards and consult them as to whether they would like to purchase their requirements of medicine from the Central Stores or from private dealers?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The matter has been considered at a higher level."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"May I know why the cost of medicines supplied to the Local Fund Dispensary at Turaiyur dwindled from Rs. 6,614-5-0 in 1952-53 to Rs. 1,697-6-0 in 1953-54? Is it because less number of patients are going to the dispensary?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"There is a large variation in the cost of medicines supplied in 1952-53 and the cost of medicines supplied during later years. The amounts payable to the Medical Stores for the medicines purchased in a year are sometimes adjusted in later years."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Do the Government allow the purchase of medicines in the open market when such medicines are in short supply at a given moment in the Medical Stores?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"When the Medical Stores are not able to supply any particular drugs those medicines are allowed to be purchased in the open market."

Number of Harijan officers in the Subordinate Service in the Agriculture Department.

* 619 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total number of officers in the Subordinate Services in the Department of Agriculture and the number belonging to the Harijan community?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The total number of officers in the Subordinate Services in the Department of Agriculture is 4,578. Out of this number 132 are Harijans."

[11th February 1955]

SRI A. RATNAM:—"4,500-க்கு மேல் இருக்கிற ஆபீஸர்களில், 132 ஹரிஜனங்களே வேலையிலிருக்கிறார்கள் என்று மந்திரி சொன்னார். அப்படி என்றால் ஹரிஜனங்களின் சதவிகிதம் என்ன? இரண்டு ஆண்டு காலமாக பல பட்டாரிகள் மனுக்கொடுத்து இருந்தும், வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் உத்தியோக உயர்வுக்காக மனுக் கொடுத்திருந்தும் அவர்கள் மனுக்கள் கவனிக்கப்படாததன் காரணம் என்ன?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"நேரடியாக உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வது ஒரு விஷயம். உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுப்பது வேறு விஷயம். ஏன் அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்டால் அதற்கு நான் நேரடியாக பதில் சொல்ல முடியாது. இந்த இலாகாவில் பிரமோஷனுக்கு அதிகம் prospects இல்லாததினால், ஹரிஜனங்கள் இந்த இலாக்காவிற்கு அதிகமாக வருவது இல்லை என்றும், வேறு இலாக்காக்களுக்குப் போகப் பிரியப்படுகிறார்கள் என்றும் விவசாய இலாகா டைரக்டர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்."

SRI A. RATNAM:—"தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலுள்ள பட்டாரிகளுக்கு வேலை உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று மனுச்செய்து கொண்டவர்களில் எத்தனை பேருக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது? தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பி.எ., எம்.எ., பட்டாரிகள் மற்ற இலாக்காக்களில் குமாஸ்தா வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகா சம்பந்தப்பட்டவரை ஏன் இவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை? நேரடியாக உத்தியோகத்திற்கு எம்.எ., பி.எ., படித்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரிடமிருந்து எத்தனை மனுக்கள் வந்தன?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"எந்த இலாகாவுக்கு, எந்த வேலைக்கு என்று கேட்கப்படவில்லை. அவர்களின் யோக்கியதை என்ன, விவசாய டிகிரி வாங்கியிருக்கிறார்களா, என்று ஒன்றும் சொல்லாமல் பொதுவாகக் கேட்டால், எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்?"

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"விவசாய இலாக்காவில் உத்தியோக உயர்வு விஷயமாகத் தக்க பலன் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகம் பேர் வரவில்லை யென்று விவசாய டைரக்டர் சொன்னதாக கனம் மந்திரி தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது உத்தியோகத்திற்கு மனுச்செய்தவர்களில் பலரை ஏன் எடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"யார் மனுக் கொடுத்தார்கள், எப்பொழுது கொடுத்தார்கள், எந்த உத்தியோகத்திற்காகக் கொடுத்தார்கள் என்று தெரிவிக்காததால், நான் பதில் சொல்ல முடியாமலிருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்."

SRI K. PARTHASARATHY:—"Is the recruitment to the Subordinate Services in the Agriculture Department done by the Public Service Commission or by the departmental officers?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The initial recruitment is done by the Public Service Commission."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது விவசாய இலாக்காவிலே, அதிகப்படியான உயர்ந்த உத்தியோகங்களோ, மேல் பதவிகளோ இல்லாததால், ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக வேலைக்கு வருவதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். உண்மையாகவே அப்படியிருந்தால், இன்னும் அதிகப்படியான உயர்ந்த உத்தியோகங்களை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருவார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"சில பேருக்கு உயர்ந்த பதவி கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக விவசாய இலாக்காவையே மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல."

[11th February 1955]

*Prevalence of "Narambu Silandi" (Guinea-worm) in the
Tiruchirappalli district.*

* 620 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether a peculiar disease known as "Narambu Silandhi" caused by Guinea-worm is widely prevalent in some parts of Tiruchirappalli and South Arcot districts;

(b) whether any representations have been received by the Government from persons from those parts, especially of Udayarpalayam, Perambalur and Vridhachalam taluks that the hospitals in their respective areas are not fully equipped with men and medicine to combat and prevent this disease; and

(c) if so, the action, if any, taken by the Government thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) A representation was made to the District Medical Officer, Tiruchirappalli, by one of the members of the Taluk Congress Committee of Perambalur in April 1954, about the prevalence of guinea-worm in Kurumbalur village which is 5 miles from Perambalur.

“(c) The District Medical Officer issued instructions to the Medical Officer attached to the Government Hospital, Perambalur, to equip himself with necessary medicines and admit patients who require treatment as in-patients. The District Health Officer, Tiruchirappalli, was also requested to take preventive measures.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“What are the preventive measures suggested by the District Medical Officer? Is there any doctor who has specialized in the treatment of this guinea-worm disease in our State and, if not, will the Government be pleased to depute a doctor to go abroad and specialize in the treatment of this disease?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“There is no specific remedy for guinea-worm disease. We can only take preventive measures such as conversion of step-wells into draw-wells, chlorination of contaminated water-sources, introduction of cyclospicidal fish into step-wells and tanks as a biological control method and the use of boiled and strained water.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“In view of the fact that this disease is prevalent only in this country and not in the other countries, will the Government be pleased to institute research into the origin, prevention and cure of this disease?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“I have already said what preventive measures can be, and are being, taken.”

SRI S. RADHAKRISHNAN:—“தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே நரம்புச் சிலந்தி அதிகமாக உள்ள காடாம்புலிபுரம் போன்ற இடங்களில் ‘லெப்ரஸி கிளினிக்குகள்’ போன்ற வேண்டாத காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ‘லெப்ரஸி கிளினிக்குகளுக்குப்’ பதிலாக, நரம்புச் சிலந்தி வியாதிக்குச் சிகிச்சை மிகைக்கும்படிச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[11th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The District Board of South Arcot has taken several measures for the prevention of the disease. I do not know what other information the hon. Gentleman requires.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“What is the nature of this disease and what exactly is its effect on the person who suffers from it?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Guinea-worms grow within the system after infection from contaminated water and come out through various parts of the body like the foot and the eye. The hon. Member can kindly go to a hospital and see the suffering patients for himself.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“The Hon. Minister was enumerating the various preventive measures that were being adopted. May I know whether those measures are adopted in those two districts and, if so, the strength of the special staff employed for this work?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“There is no special staff employed for this purpose. In South Arcot a Reserve Sanitary Inspector is employed and the Range Health Inspector is also attending to this work.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“On a point of personal explanation. I am sorry the Hon. the Health Minister is treating this issue so very lightly when he says that worms are coming out and the flesh bursts out. The very thought of it is terrible.”

Starting of ink industry in Madras by foreign firms.

* 621 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any licences have been issued by the State Government to the Japanese ‘Pilot’ ink firm and the American ‘Quink’ ink firm to start an ink industry in Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir.”

SRI N. K. PALANISWAMY:—“ஏற்கெனவே உள்நாட்டில் ஏராளமான இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பாதுகாப்பதற்கு இனிமேல் குவிங்க், ஜப்பான், பைலட் கம்பெனி முதலியவைகள் இங்கு தயாரிக்க ஏதாவது லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டால் அதைக் கொடுக்காமல் இருக்க சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The ink industry does not come within the scope of the Industries Development and Regulation Act of 1951 and, therefore, no licence is required for the establishment of an undertaking for the manufacture of ink. Therefore, there is no question of the State Government issuing any licence for any factories. But in July 1953 the Government of India approved a scheme submitted by the Pilot Pen Company for the manufacture of Pilot fountain pen and ink in collaboration with the Pilot Company, Tokyo, and permission was granted to Tailor

[11th February 1955]

& Co., Limited, in October 1952 to manufacture quink in collaboration with Parker Pen Company, Limited, London. The All-India Ink Manufacturers' Association protested against the policy of granting permission for the establishment of ink factories by foreigners on the ground that it would prejudicially affect the indigenous industry and that permission should not be granted. The representation was supported by this Government and forwarded to the Government of India. But the Government of India considered that ink suitable for Parker fountain pens was not available locally and that the entry of foreign concerns in the field would only introduce healthy competition in the industry. There the matter stands."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister in his answer just now given was saying that there was no ink equivalent to quink ink as far as the Parker pens were concerned. It is not a fact as far as the experience of various people is concerned. Are the Government aware that the firms connected with the indigenous ink industry like Techno and Prabhath in Malabar and Iris in Madras are affected by Quink and other foreign firms and, if so, what steps do the Government intend to take to give protection to the indigenous industry? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Several users of Parker pens would not agree with the hon. Member that quink is not indispensable for using Parker pens. So far as quink is concerned, I do not think, taking into account its cost, it will compete with other inks that are manufactured in the country."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Where is the safety valve that the particular ink intended only for Parker pen is not used by persons who use other pens thereby making the indigenous industry suffer? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" From my own experience I can say that people cannot afford to use quink for other pens."

Deaths from respiratory diseases in the City.

* 622 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have instructed the Commissioner, Corporation of Madras, to investigate the causes of the high percentage of deaths in the City from respiratory diseases during 1953-54?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" In May 1954, while reviewing the Administration Report of the Corporation of Madras for 1952-53 the Commissioner of the Corporation was asked to investigate the causes for high percentage of deaths from respiratory disease."

SRI N. K. PALANISAMY :—" May I know whether the investigation has been completed and what the result of it is? "

[11th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Commissioner has since reported that it is not possible to attribute any special cause for the high percentage of respiratory diseases."

Extraction of aluminium in the Tiruchirappalli district.

* 623 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether a scheme for extracting aluminium in Tiruchirappalli has been submitted by the Government to the Planning Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir."

Inclusion of Tiruvottiyur within the limits of the Madras Corporation.

* 624 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the residents of Tiruvottiyur requesting the Government to take immediate steps to include Tiruvottiyur within the Madras Corporation limits on the ground that the local panchayat has not been able to provide them with necessary amenities; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The question has been deferred for the present."

* 625 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to include the suburb of Tiruvottiyur within the Madras City Corporation limits; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 624."

SRI A. RATNAM :—" திருவொற்றியூரை சென்னையில் சேர்க்க மறுப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கூற முடியுமா? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" 1946-ம் ஆண்டில் மதராஸ் சுற்றுப்புரங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட இடங்களுக்கே இன்னும் போதுமான வசதி கார்ப்பொரேஷனால் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அங்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுத்த பின் இதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Are not the residents living in Saidapet and other areas which were recently included within the Corporation limits feeling that they could as well have remained outside the Corporation limits as they do not get better amenities for the higher taxation that they are subjected to now? "

MR. SPEAKER :—" It does not arise out of the main question. The main question refers to the inclusion of Tiruvottiyur within the limits of the Madras Corporation."

[11th February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ As the present area of Madras City is very unwieldy, will the Government think of giving up the question of inclusion of Tiruvottiyur within the limits of the Madras Corporation once and for all? ”

SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் போது ஏற்கெனவே சேர்க்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இன்னும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். அதுமட்டுமல்ல. ஏற்கெனவே சேர்க்கப்பட்ட இடங்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த வசதிகூட இப்பொழுது இல்லாமல் போய் ஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக பல புகார்கள் வருகின்றன. அப்படி இல்லாமல் இப்பொழுது கையாளும் முறையை கைவிட்டுவிட்டு அங்கு ஸ்தல ஸ்தாபன ஏற்பாட்டையே நீடிக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ That was what the Hon. Minister said.”

Number of radio stations in the police radio network.

* 626 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the names of the static and transportable stations in the police radio network in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are at present 17 Static and 40 Transportable Radio Stations in the Police Radio Network in this State. It will not be in the public interest to give information regarding the location of these radio stations.”

Grant to handloom co-operative societies from the Handloom Cess Fund.

* 627 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount distributed as rebates and loans to the co-operative societies during 1953-54;

(b) the number of societies which received grant or subsidy from the Handloom Cess Fund during 1953-54; and

(c) the number of workers who joined the handloom co-operative societies under the new scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a)

	RS.
(i) Rebate on sale of handloom goods ...	1,23,951
(ii) (a) Loans for share capital ...	1,02,731
(b) Loans for working capital ...	12.50 lakhs.

“ (b) 331 societies.

“ (c) 5,639 weavers were admitted up to 31st March 1954.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ 1945-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து 33,100 பேர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற திட்டம் சர்க்காரிடம் இருந்தது. இந்த 1955-ம் வருஷம் வரையில் அதாவது இரண்டு வருஷத்தில் 33,000 பேர்களைச் சேர்க்க முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட 5,000 பேர்களைத் தான் ஒரு வருஷத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 33 ஆயிரம் பேர்களுக்கு பதிலாக ஏன் இவ்வளவு கம்மியாக சேர்த்திருக்கிறார்கள்? இதற்குக் காரணம் என்ன? ”

[11th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ செஸ் நிதியிலிருந்து 1953-54-ம் வருஷத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து 26 லட்சம் கடலுதவியாகவும், 6 லட்சம் ரூபாய் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குப் பங்குகள் சேர்ப்பதற்குக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டது உண்மையா? அப்படி இருந்தால் இவ்வளவு குறைவாக ஏன் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Will the Hon. Minister be pleased to state the percentage that the rebate amount bears to the total allotment from the Handloom Cess Fund? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have not worked out the percentage.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ 1953-ம் வருஷம் கைத்தறி ஜவுளி விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாக சில கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் வேலை செய்ய முடியாமல் நின்றுவிட்டன. அதுபோன்று சங்கங்களுக்கு கைத்தறி செஸ் பண்டிலிருந்து உதவி செய்து அவை மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்படுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதைப்பற்றி நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

Steamer service between the Laccadives and the mainland.

* 628 Q.—SRI K. M. SEETHI SAHIB: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any private individuals have applied to the Government for starting a motor boat communication between the Laccadives and the mainland;

(b) if so, how the application has been disposed of; and

(c) what steps the Government have taken to start a steamer communication between the Laccadives and the mainland?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Yes. One application was received requesting financial assistance.

“ (b) The application was rejected.

“ (c) The matter is under consideration.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ May I know whether the Government will consider the desirability of negotiating with the existing steamer services which are running between Cochin and Bombay and requesting them to make a slight deviation and touch these islands on their way to Bombay? Will this not be a practical course till permanent arrangements for starting a steamer service are made either by the Government or by private agencies? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Regarding the introduction of a steamer service, I may inform the hon. Member that the matter is being examined in detail with

[11th February 1955]

reference to the recommendation of the Special Inspecting Officer of the islands and the remarks of the Collector of Malabar and the Transport Officer. As regards the other suggestion made by the hon. Gentleman, I do not think it is practicable now."

DR. K. B. MENON :—" May I know why the application was rejected? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The locking up of public money in a private enterprise was not warranted."

SRI A. APPU :—" Sir, the Governor visited these islands in December last, and made personal enquiries. Is it a fact that as a result of the Governor's recommendation, the Central Government have been approached for the allotment of funds to start a steamer service between the islands and the mainland? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir, the matter is taken up with the Government of India."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know what is the present means of communication between the main land and the Laccadives? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" By means of crafts, Sir."

Conference of Secretaries to Industries Departments of States at Bombay.

* 629 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Conference of Secretaries to Industries Departments of States was held at Bombay on the 15th June 1954 and whether it was attended by the Secretary of this Government in the concerned department; and

(b) if so, the subjects discussed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir."

" (b) The discussion related to the recommendations of the Ford Foundation Team on Small Scale Industries and also assistance to handloom industry."

SRI N. K. PALANISAMY :—" இந்தச் சிறு கைத் தொழில்களுக்கு சர்க்கார் இன்னும் அதிகப்படியாக மானியம் ஒதுக்கி அவற்றுக்கெல்லாம் நேரடிகையாக உதவி செய்ய என்ன திட்டம் இருக்கிறது? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government are examining the conclusions arrived at in the course of the discussion referred to."

Construction of a bridge over Purakkattiri river.

* 630 Q.—SRI K. M. SEETHI SAHIB: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge over Purakkattiri river in the Chevayoor constituency in Malabar district;

[11th February 1955]

(b) if so, at what stage the proposal now stands;

(c) the estimated cost of construction of the bridge; and

(d) whether the Karannoor P.C.C. Society in Malabar has offered any contribution towards the expenses of the construction of the bridge?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) No, Sir.

" (b) & (c) Do not arise.

" (d) No, Sir."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" May I know whether any representations have been received by the Government pointing out the urgent necessity for constructing a bridge over this river? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" There is no representation from any source, Sir."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" The Hon. Minister has not answered clause (d) of the question. May I know whether the Karannoor Producer-cum-Consumer Co-operative Society in Malabar has offered any contribution towards the expenses of the construction of the bridge? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" I have already answered it, Sir. No offer is reported to have been received from the society referred to by the hon. Member towards the construction of the bridge."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" May I know whether the Government will look into the circumstances that led to the public demand for the construction of a bridge over this river and whether they will re-examine the matter in the light of the information that is brought to the notice of the Government? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The provision of a pucca bridge at the place will not be of much use to the public unless the existing road is improved and metalled and raised to the standard of an all weather road."

SRI A. APPU :—" The Karannoor Producer-cum-Consumer Co-operative Society is reported to have written to the Collector agreeing to place a sum of Rs. 10,000 at the disposal of the Government several months back. Will the Government make enquiries and find out whether it is a fact? If it is a fact, will the Government take over the amount and construct the bridge at the place, Sir? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The Government have not received any such offer. However, the Government will enquire into the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியின் 'ஏ' பிரிவிலே மலபாரிலுள்ள செவ்வாயூர் தொகுதியிலுள்ள பூரக்கட்டி ஆற்றுக்குப் பாலம் கட்டும் யோசனை இருக்கிறதா என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த இடத்தில் பாலம்

[11th February 1955]

கட்டப்படுவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த இடத்தில் என்றால் எந்த இடத்தில் பாலம் கட்டுவதற்கு இல்லையென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ எந்த இடத்தில் பாலம் கட்டும் யோசனை இருக்கிறதா என்று கேட்டார்களோ அந்த இடத்தில் இல்லை என்று சொன்னேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that the construction of a bridge there will not be useful as the state of the road is very bad. Is the Hon. Minister aware that the very bad state of the road is due to the lack of a bridge and will the Government re-examine the matter? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ It is an earthen road and there is no need for the construction of a bridge.”

Working of water-pump with bulls.

* 631 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the particulars of the water-pump designed by the Agriculture Department to be worked with bulls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A statement* containing the particulars required is placed on the table of the House.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ பம்பு செட்டுகள் எவ்வளவு வருஷங்களுக்கு முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தற்போது நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு இடங்களில் அவை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? திருப்பதியாக அவை வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கின்றனவா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சமீபத்தில்தான் இந்த ‘டிசைன்’ செய்யப்பட்டது. அதை முதலில் அரசாங்கம் தங்களுடைய பண்ணைகளில்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை நன்றாக வேலை செய்கின்றன என்று அரசாங்கத்தின் அனுபவத்தில்தெரிந்தால் விவசாயிகளும் அதைப் பின்பற்றி பம்பு செட்டுகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.”

Expenditure on National Cadet Corps.

* 632 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount spent by the Government since 1953 up to date for National Cadet Corps training given to students in colleges and high schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The particulars are as given below :—

Unit.	Year.	
	1953-54.	1954-55 (up to 30th September 1954.)
Senior Division	5,51,020	2,25,680
Junior Division	3,47,650	96,580.”

* Printed as Appendix on pages 307-308 infra.

[11th February 1955]

SRI K. F. GOPALAN :—“ In view of the usefulness of this training, will the Government be pleased to make it compulsory for all students studying in High Schools and Colleges? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That would not be possible, Sir. However, we are extending it as much as possible.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know in how many high schools this Corps is existing? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to have notice.”

Construction of a dam at Valiyakandy in Navilayi amsam, North Malabar.

* 633 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to his answer given to starred question No. 1407 on 13th August 1954, the present stage of the proposal to construct a dam at Valiyakandy in Navilayi amsam of Chirakkal taluk, North Malabar?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The technical aspects of the proposal are being investigated.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ The tenants of the devaswom are put to huge loss in an absence of this dam. So, will the Government give top priority to this work? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That can be considered only after the investigation is over.”

Admission of students in Government Brennen College, Tellicherry.

* 634 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many applications from students for admission in the University Classes in the current year were received in the Government Brennen College, Tellicherry, Malabar district;

(b) how many were accepted and how many were rejected; and

(c) the reasons for the rejections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) B.A. Class—152. Intermediate—457.

“ (b) Number of candidates selected for admission in

(i) B.A. Class—91.

(ii) Intermediate—234.

[11th February 1955]

“(c) The sanctioned number of seats in the college in the B.A. and Intermediate classes for the year 1954-55 are 91 and 234 respectively. So the permitted number of students selected by the Selection Committee from among the applicants was admitted and the rest rejected.”

Industrial dispute between the management and workers of the St. Vincent Industrials, Kozhikode.

* 635 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have started any conciliation proceedings regarding the labour dispute between the management of the St. Vincent Industrials, Kozhikode, Malabar district, and the St. Vincent Industrial Workers' Union on the issue of bonus for 1952-53; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The dispute has been referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore for adjudication.”

Steps taken to withdraw recognition of the Azhikode South Higher Elementary School for refusal to reinstate certain teachers.

* 636 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any orders were passed by the Director of Public Instruction against the Manager, Azhikode South Higher Elementary School, who refused to reinstate the three teachers dismissed by him;

(b) if so, whether the management carried out these orders; and

(c) if the management did not carry out the orders, whether the Government have taken any further action in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (c) The Director of Public Instruction directed the District Educational Officer, North Malabar, to frame charges against the management so as to enable him to withdraw the recognition of the school. In the meantime the manager of the school filed a writ petition in the High Court. The result of this awaited.”

Assistance to the handloom weavers of the Malabar district.

* 637 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the proposals of the State Handloom Board to give assistance to the handloom weavers of the Malabar district; and

11th February 1955]

(b) how much money has been spent in the State and in Malabar on this score since question No. 57 was answered on 16th July 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The State Handloom Committee did not make any specific proposal for giving assistance to the handloom weavers in Malabar district. The Committee decided that a Joint Stock Company should be formed in each district to help the weavers outside the co-operative fold. Details of this proposal for forming Joint Stock Companies are being worked out by the Director of Industries and Commerce. The Director of Industries and Commerce had submitted a scheme for grant of loans from Cess Fund to handloom factories in Malabar district for working capital. This scheme was not approved by the Government of India. At the instance of the State Handloom Committee, the Director of Industries and Commerce suggested that this scheme may be implemented by the State Government with their own resources. Pending the finalization of liberalized terms of financial aid to small scale and cottage industries under the State Aid to Industries Act, the suggestion of the Director of Industries and Commerce was not accepted.

“(b) Rs. 21,78,625 and Rs. 1,04,578 were spent from the Cess Fund up to 30th September 1954 on the development of handloom industry in the State and in the Malabar district respectively. Under the Relief Scheme, subsidy granted from State Funds for recouping business losses amounted to Rs. 2,50,119 for the entire State and to Rs. 27,477 for the Malabar district. The Relief Scheme was closed on 1st February 1954.”

Grant of increment to the untrained teachers of the Lower Elementary Secondary Grade.

* 638 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

11-30 a.m.

(a) how many lower elementary untrained teachers there are in the State;

(b) their scale of pay as sanctioned by the Government; and

(c) whether they are eligible to the increment of Rs. 2 and Rs. 3 already sanctioned by the Government in favour of elementary school teachers on two prior occasions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The number of such teachers continuing in service is not available but it will be very negligible

“(b) Scale of teaching grant Rs. 11 per mensem plus Dearness Allowance of Rs. 18.

“(c) They are not eligible for the increment of Rs. 2 and Rs. 3 already sanctioned by the Government as the increase in pay is applicable only to the trained teachers of the Higher Elementary Secondary Grade and Collegiate grade teachers.”

[11th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ About 45,000 teachers in the elementary schools are getting the benefit of this increment now. But the answer given by the Hon. the Minister shows that their number was negligible and that their number was not likely to increase because their recruitment had been stopped. The answer also shows that the teachers were the lowest paid in the Education Department of the Government. In view of all these facts and since the financial commitment also is likely to be negligible, may I request the Hon. the Minister for Finance to be pleased to grant them this allowance? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The policy of the Government is to discourage such persons from continuing as teachers because in Government's view, they are not quite qualified to be teachers. Therefore, I do not think that any further encouragement should be given to this class of teachers.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that this negligible number of untrained lower elementary school teachers are allowed to continue to be teachers because of their good and long experience as teachers running to 15 to 20 years, in view of the fact that they have only a negligible number of years more to serve, and in view of the fact that most of these teachers belong to the backward and Harijan communities, will the Government be kind enough to reconsider the question and see that they are given at least Rs. 30 as basic wage? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The question of belonging to a particular community is not relevant here. We want efficient teachers who will be able to discharge their responsibilities well. We have fixed certain qualifications for these teachers. Still we are continuing others in service because we do not want to create a problem by compulsorily retiring them. They are paid the lowest pay so that they may be encouraged to take to some other profession.”

DR. K. B. MENON :—“ Since the Government are wrong in continuing them in service and since they are a vanishing section in service will the Government give them, at least as long as they are in service, the increase in pay? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I want them to vanish as early as possible from this profession.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Minister's reply shows that on the basis of qualifications, they cannot hold their posts. But will the Government take into consideration their experience and see whether they are not competent to hold the posts on the same terms as others? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ However much they may be experienced, they have not become qualified. They could have appeared for the examination and got themselves

[11th February 1955]

qualified for the higher grade. The very fact that they have not passed the examinations shows that they cannot be encouraged to remain as teachers.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In his reply to my supplementary, the Hon. the Minister said that the Government are compelling them to retire by giving this meagre scale of pay. Is it the policy of the Government to compel retirement by providing starvation wages and making their employees starve? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as the Government are concerned, we are paying them Rs. 18 plus Rs. 11 each, that is, Rs. 29 and I do not think any further commitment can be made in respect of these persons, who are considered to be not quite qualified teachers.”

Representation for the reinstatement of workers of Ramaraju Surgical Cotton Mills, Rajapalayam.

* 639 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any deputation from the Mill Workers' Union, Rajapalayam, was received by him on 30th June 1954 at Srivilliputtur regarding the reinstatement of 42 workers of Ramaraju Surgical Cotton Mills, Rajapalayam; and

(b) the action taken by the Government on the representation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Government have considered the representation and decided that there was no case for adjudication. The Mill Workers' Union has been informed accordingly. A copy of the reply was also sent to the hon. Member.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ 42 தொழிலாளிகளும் சத்தியாக் கிரகத்தில் ஈடுபட்டதற்காக வேண்டி போலீசாரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு கோர்ட்டில் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய தண்டனை ஹைக் கோர்ட்டில் குறைக்கப்பட்டு ஒரு ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. இதனால் தொழிலாளிகளின் நடத்தைமீது எந்தவிதமான கண்டனமும் இல்லை என்று அர்த்தமாகிறது. டிபார்ட்மெண்டார் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்துத் தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். இதேமாதிரி குற்றங்களுக்கு தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் ரயில்வேயிலும், மாகாண சர்க்காரிலும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இத் தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொள்ள இந்த நிர்வாகம் மட்டும் ஏன் மறுக்க வேண்டும்? அந் நிர்வாகத்தை ஏன் இச் சர்க்கார் ஆதரிக்க வேண்டும்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அந்த 42 தொழிலாளிகள் செய்தது சத்தியாக் கிரகம் என்று நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சத்தியாக் கிரக சாஸ்திரம்பற்றி இங்கு விளக்குவதற்கில்லை. இந்தக் கேஸ் போட்டது எதற்காகவென்றால், ஆபீசிலிருந்து உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்த போது அவர்கள் தொழிலாளிகளால் தடுத்து பயமுறுத்தப்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் புகார்கள் வந்தன. அதன்பேரில் அத் தொழிலாளிகள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஹைக் கோர்ட்டின் ‘கன்விக்கஷன்’ அப்படியேதான் இருக்கிறது. அது ரத்து ஆகவில்லை. ஆகையால் இதில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியேற்பட்டது.

[11th February 1955]

அதனால் அரசாங்கம் அவர்களை ஆதரிக்க முடியவில்லை. இதை 'அட்ஜஸ்ட்மென்ட்களுக்கு விடுவதற்கு' நியாயமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது."

Awards of Industrial Tribunal, Coimbatore, in respect of industrial disputes in the South Kanara district.

* 640 Q.—

MR. SPEAKER:—"As the hon. Member, Sri M. S. Mogral is not in his place, the question and answer, will be printed in the proceedings."

SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many disputes between the management and the workers were referred for adjudication to the Industrial Tribunal in the South Kanara district during the years 1952-53 and 1953-54; and

(b) in how many of them awards have been passed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Two disputes during 1952-53 and twelve during the period April 1953 to November 1954 in South Kanara district were referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication.

" (b) Awards have been passed in the two cases referred for adjudication during 1952-53. Of the twelve cases referred for adjudication during the period April 1953 to November 1954, awards have been passed in ten cases and the other two cases are pending with the Industrial Tribunal."

Drainage scheme for Tellicherry Municipality.

* 641 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Tellicherry, Cannanore and Kozhikode Municipalities requested the Government to depute a Special Officer to work out a drainage scheme in their respective areas; and

(b) if so, whether anyone has been deputed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) & (b) The Tellicherry Municipality was advised by the Sanitary Engineer during his inspection to employ a Special Supervisor for a period of six months to prepare plans and estimates for improvements to the existing drains under the guidance of Assistant Engineer (Public Health), Mangalore, so that technical sanction could be accorded by the Sanitary Engineer. The Tellicherry Municipality requested the Sanitary Engineer to depute a suitable Supervisor from the Sanitary Engineering Branch. The Sanitary Engineer informed the municipality that it was not possible to depute any one from his office and that the Municipal Council should make its own arrangements to secure the services of a Supervisor for the municipality. No

[11th February 1955]

report on the action taken by the municipality in the matter has been received. The Municipalities of Cannanore and Kozhikode have not requested the Government to depute a Special Officer to work out a Drainage scheme in their respective areas."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"In view of the fact that in Cannanore and Kozhikode municipalities, it is essential to have drainage systems as their absence affects the health and life of the people, will the Government be pleased to appoint a special officer to go into the question of providing drainage systems for these two places?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Municipal drainage schemes will be taken up according to their rank in the order of priority."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE STATE OF LAWLESSNESS AND UNREST IN CERTAIN VILLAGES IN SOUTH KANARA DISTRICT.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member, Sri Narayana Kurup, has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules to call attention to the state of lawlessness and unrest in certain villages in South Kanara district. The hon. Member, Sri Narayanan Nambiar, has also given notice of a motion on the same subject but under rule 41."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"We have not received a copy of that motion."

MR. SPEAKER:—"It is an adjournment motion and I fail to see why copies should be circulated to Members."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I am wrong, Sir. I was under a confusion of thoughts."

MR. SPEAKER:—"I shall read Mr. Kurup's motion—

"That the attention of the Government be drawn to a matter of urgent public importance under rule 40, viz., the state of lawlessness and unrest in certain villages—Belur II, Kodath and Panathady of South Kanara. I wish to advise Mr. Narayanan Nambiar not to press his motion because this subject should more properly come under rule 40. I shall read his motion also for the information of hon. Members. It runs as follows:—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the failure of the Government to safeguard the public security and people's property in Kodath village and suburbs in Hosdurg sub-taluk, Kasargode taluk, South Kanara district, where looting, arson and indiscriminate attack on peasants and merchants have taken place and continue to take place since 29th January 1955 and latest one being on 3rd February when five shops were set on fire in Odayanchal."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, my purpose in giving notice of the motion was to invite the attention of the Government to the atrocities, riot, arson and loot

noon

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [11th February 1955]

committed in the villages Panathadi, Kodoth and Velur No. 2. Now, I find a similar motion has been given notice of by the hon. Member Sri Narayana Kurup under rule 40. My purpose will be served if the Hon. Minister concerned makes a statement in regard to that matter. Life in these villages has become intolerable due to the atrocities of the landlords in connivance with the Sub-Inspector of Police. There is a feeling of insecurity among the people. It is, therefore, essential that immediate attention should be paid to this matter and action taken against those who are responsible for creating such a state of affairs there."

MR. SPEAKER :—" Therefore, the hon. Member Sri Narayana Nambiar is not pressing his motion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, my case has already been argued by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar. As he said, there is growing tension and lawlessness in three villages, Velur Second, Kodoth and Panathadi, Hosdrug taluk. In this short period of about a month there were four serious cases of arson, two cases of dacoity and one of murder. There was one case of arson on 31st January 1955, when one house was burnt. On 3rd February 1955, seven houses were burnt. On the 4th February 1955, there was a murder case. These grave crimes coming in quick succession forming a link in the same chain, there is a great panic and insecurity in respect of life and property to the people. There is a feeling among the people that the steps taken by the Police who are the custodians of law and order have not been adequate and impressive as the situation would demand. Therefore, the House would like to have an appraisal of the situation as is reported to the Government and steps so far taken."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With regard to the Kodoth village in Kasargod taluk, it is the same village in which the incident relating to the hon. Member Sri Narayanan Nambiar took place and to which a reference was made yesterday in the form of a privilege motion. As a matter of fact, series of incidents connected with it have occurred and cases are pending before Courts. Therefore, I would not like to make any further statement on this matter now. I may, however, assure hon. Members that we have instructed the Collector to take sufficient steps to see that there is no breach of the peace caused by any party."

III.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT TO SCHEDULE II TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES
 TAXATION ACT, 1931 (MADRAS ACT III OF 1931).

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That the following draft of a rule proposed to be made by the Government under section 17 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), amending Schedule II to the said Act, be approved.'

11th February 1955] [Sri B. Parameswaran]

DRAFT RULE.

In the said Schedule II, in clause 4 (ii), for the words " the Tirunelveli and Palayamkottai Municipalities " the words, " the Tirunelveli, Palayamkottai and Melapalayam Municipalities " shall be substituted.'

" Sir, this is a simple amendment which enables the Government to treat the three municipalities as one unit for purposes of payment of tax at concessional rates allowed to urban buses. I hope this amendment will not be objected to by any hon. Member."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the following draft of a rule proposed to be made by the Government under section 17 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), amending Schedule II to the said Act, be approved.

DRAFT RULE.

In the said Schedule II, in clause 4 (ii), for the words " the Tirunelveli, and Palayamkottai Municipalities " the words, " the Tirunelveli, Palayamkottai and Melapalayam Municipalities " shall be substituted.'

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL,
 1954 (CONSIDERATION—cont.)

Clause 4.

MR. SPEAKER :—" We will now take up the further consideration of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954. Motion moved—

' That clause 4 do stand part of the Bill.' "

SRI R. KRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

" In sub-clause (1), after the existing provisos, insert the following proviso :—

" Provided further that if the land is brought under nanja cultivation prior to the construction, expansion or alteration of any irrigation work, this section will not be applicable."

The amendment was duly seconded.

[11th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

' In sub-clause (1), for the second proviso, substitute the following :—

" Provided further that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the three years immediately following the year of completion of the work giving the betterment to the land." "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

' For the existing second proviso, substitute the following :—

" Provided further that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the period between 1935 and 1939 in all cases of works that come under this Act." "

SRI N. K. PALANISAMY :—" I second the amendment, Sir."

SRI C. KANDASAMY :—" Mr. Speaker, Sir, I move the following four amendments, namely :—

' (1) In sub-clause (1), second proviso, lines 4 and 7 for the word " three ", substitute the word, " six ".

(2) In sub-clause (2), line 1, for the word " Ten," substitute the word " Six ".

(3) In sub-clause (2), line 4, for the word " one-half ", substitute the word " one-third ".

(4) In sub-clause (4), lines 3 and 4, for the words " all persons having interest in the lands ", substitute the words " the landholder concerned ".

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move the following four amendments, namely :—

" (1) In sub-clause (1), second proviso, for the words " in the case of a work . . . preceding such completion ", substitute the words " during the three years 1945, 1946 and 1947 ".

(2) In sub-clause (2), line 1, for the word " Ten " substitute the word " Five ".

(3) In sub-clause (2), line 4, for the word " one-half " substitute the word " one-fourth ".

11th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

(4) In sub-clause (3), first proviso, line 3, after the words " of the section ", insert the words " serve or cause to be served on the landholder of the land which will be leviable of the betterment contribution and also ".

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY : " Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments, namely :—

' (1) Add at the end of the second proviso the words " and such estimates shall be reviewed thereafter and modified according to the average of the prices arrived at as the result of review ".

(2) After sub-clause (2) and before the existing proviso, insert the following proviso :—

" Provided that in the case of a landholder whose extent of lands in from 5 to 10 acres, the increase in the capital value shall be 5 times the annual increase in the gross produce ".

(3) In sub-clause (2), line 7, after the words " under the work ", and before the existing proviso, insert the following proviso—

" Provided that the estimates so arrived at that fall below Rs. 10,000 annually or still lower are exempted from the operation of this Act." "

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

' In the second proviso to sub-clause (3) for the words " against a decision . . . to the prescribed authority " substitute the words " any person deeming himself aggrieved by a decision with respect to contribution notified under this sub-section may file an appeal against the decision before the prescribed authority within 90 days from the date of the notification of the determination of contribution ".

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendments, namely :—

' Omit sub-clause (4).

After sub-clause (4), insert the following :—

" A committee consisting of not more than fifteen persons representing the ayacutdars connected with each work, shall be constituted to advise the prescribed authorities in the matter of estimating the increase in the gross

[Sri M. Kalyanasudaram] [11th February 1955]

produce and determining the increase in the capital value of each class of lands, as mentioned in sub-clauses (1) and (2)."

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Now, clause 4 and the amendments are before the House for discussion."

12-10
p.m.

* SRI K. T. RAJU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாலாவது ஷரத்திலே இருக்கக்கூடிய பல உப ஷரத்துகள் அப்படியே சட்டமாக்கப்படுமானால், அதனால் பெரிய அளவிற்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உதாரணமாக நிலத்தின் மதிப்பை கணக்கிடுவதை எடுத்துக் கொள்வோம். அதாவது எந்த ஒரு திட்டமும் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன் முந்தைய மூன்று வருஷ கணக்கைப்பார்த்து, மூன்று வருடத்திற்கு முன்னர் என்ன விலைச்சல கண்டதோ, அந்தக் காலத்தில் பொருள் விலை என்ன என்று கணக்கிட்டு, ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு வருகிறதோ அதைப் பத்தால் பெருக்கி, வந்த தொகையில் ஒரு ஏக்கரை விவசாயத்திற்கு லாயக்காகச் செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் ரெலவழிக் கப்பட்டதோ அதைக் கழித்து, பாக்கி இருக்கிற தொகையில் ஒரு பாதியை வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இரண்டாவது உப ஷரத்து கூறுகிறது. பொது விவாதத்தின் போது பதிலளிக்கையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 100ல் இருந்து ரூ. 700 வரை கொடுக்கவேண்டி வரலாம் என்று சொன்னார். உதாரணமாக கீழ் பவானித்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஏற்கனவே தண்ணீர் பாய்வதற்கு முன்பு அங்கே ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து ரூ. 100 வருமானம் வந்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதைப் பத்தால் பெருக்கினால் ரூ. 1,000 வரும். அந்தத் தொகையில் அந்த நிலத்தை விவசாயத்திற்கு லாயக்காகக் கொண்டு வருவதற்காக ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250 செலவானதாக வைத்துக் கொண்டால் பாக்கி ரூ. 800 வரும். அந்தத் தொகையில் பாதி வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், ஏக்கருக்கு குறைந்த பட்சம் ரூ. 400 லிருந்து ரூ. 500 ஆவது வரும். தண்ணீர் வசதி வந்த பிறகு, இன்றைய மார்க்கெட் நிலவரத்தை வைத்துக் கணக்கிட்டால் ஒரு ஏக்கரின் மதிப்பு ரூ. 500க்கு மேல் போகாது. ஆகவே ஒரு ஏக்கரின் விலை ரூ. 500 என்றால் வரி கொடுக்கவேண்டியதும் ரூ. 500 ஆகிறது. இதை 'ஸயன் டிபிக் பார்முலா' என்று சொல்லுகிறார்கள் உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத விஞ்ஞான முறையிலே சென்னை அரசாங்கத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கணக்கு இது. எப்படிப்பார்த்தாலும் குறைந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வரை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் அநேக ஜனங்கள் அரசாங்கத்திற்கே நிலத்தை விற்றுவிடத் தயாராக இருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வரி கொடுக்கமுடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த ஷரத்திற்குப் பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 10 மடங்கை 5 மடங்காக ஆக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன். முதலில் மசோதாவையே எதிர்த்தோம். ஆனால் எங்கள் எதிர்ப்பு பயன் அளிக்கவில்லை. பின்பு 25 ஏக்கர் வரையிலும் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதுவும் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. ரூ. 25,000 வரம்பை ஒரு லட்சமாக மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னோம். அதுவும் தோற்றுப்போய்விட்டது. ஆதலால், 10 மடங்கை 5 மடங்காக ஆக்கவேண்டும் என்ற இத்திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் விவசாயத்துக்கு ஓரளவு உதவி செய்ததாக ஆகும்.

"இரண்டாவதாக, மூன்று வருடத்திற்கு முந்தியுள்ள விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. உதாரணமாக, கீழ்பவானி, மணிமுத்தாறு, அமராவதி ஆகிய மூன்று திட்டங்களை

[11th February 1955] [Sri K. T. Raju]

எடுத்துக் கொண்டால், இவற்றில் இரண்டு திட்டங்களில் வேலை முடிவடைந்து விட்டது. ஒரு திட்டத்தில் இன்னும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முந்திய மூன்று வருடத்திலுள்ள விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த வருடங்களில் விவசாயப் பொருள்களின் விலை உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கும். அதைப் பத்தால் பெருக்குவது என்பது சரியல்ல. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி 1935ம் வருடத்திலிருந்து 1939ம் வருடம் வரையிலுள்ள சராசரி விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமான கோரிக்கை. யுத்தத்திற்கு முன்பு விவசாயப் பொருள்கள் என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டதோ அந்த விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் வரியை நிர்ணயிப்பது தான் நியாயமான முறை ஆகும். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, நிலத்தினுடைய தரத்தை நிர்ணயிக்கும் ஷரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். 1-ம் தரம், 2-ம் தரம், 3-ம் தரம் என்று நிலத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது? இந்த விஷயத்தில் அந்தந்த பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயித்தால் பல விதமான தகராறுகளுக்கிடமேற்படும். வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடுகளும் ஏற்படும். தரத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் அந்தந்த திட்டப் பிரதேசங்களிலுள்ள பொதுஜன ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த 10 அல்லது 15 பேர் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அதிலே சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள ஜில்லா கலெக்டரையோ அல்லது வேறு இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியையோ கலந்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அது மிகவும் நியாயமாக இருக்கும். ஜனநாயக ரீதியில் பார்த்தாலும் கூட, சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள சட்டசபை ரீதியில் பார்த்தாலும் மேலே சென்ன கமிட்டியில் மெம்பர்களாக இருக்க அங்கத்தினர்களும் அனுபவமுள்ள 10 அல்லது 15 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதன் யோசனையைக் கேட்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதனால் ஓரளவுக்கு லஞ்சத்தைக் குறைக்க முடியும். வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பிரச்சினைக்கு இடம் ஏற்படாது. தரத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் நியாயமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். கமிட்டியில் யார், யார் இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி பின்னாலேயோசிக்கலாம். இந்தமாதிரி கீழ் பவானி, அமராவதி, மணிமுத்தாறு, ஆகிய மூன்று திட்டப் பிரதேசங்களுக்கும் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தலாம். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. கிராமப் பகுதிகளிலே பார்த்தால், 1-ம் தரமாக இருக்கக் கூடிய நிலத்தை 2-ம் தரமாக மாற்றக்கூடிய செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் அதிகாரியின் தீர்ப்புக்குமேல் விவசாயிகள் அப்பீல் செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை யிலிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள வசதி இருந்தால் தான், விவசாயிகள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை முறையிடமுடியும்."

(The Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI B. K. NALLASWAMI :—" On a point of order, Sir. Is the hon. Member speaking generally on the Bill or on the clause before the House ? "

* SRI K. T. RAJU :—" நாலாவது ஷரத்திலே நான்கு உப்பிரிவுகளிருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றியே நான் இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கின்றேன். நான் இப்போது பேசின விஷயங்கள் இந்த நான்காவது ஷரத்துக்கு உட்பட்டதல்ல என்று அவர் நிரூபித்தால் அவர் கிளப்பிய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அர்த்தமிருக்கும்."

[11th February 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ Let the hon. Member continue his speech on the clause.”

12-20 P.M. * SRI K. T. RAJU :—“ நில சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பு இறுதியாக இருக்கக் கூடாது. அதிகாரிகள் தீர்ப்பு இறுதியாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்கியதாக ஆகாது. உண்மையாகவே இந்த ஷரத்தின்படி பார்த்தால் விவசாயிகள் பெரிய அளவிற்கு பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும் என்று தோன்றுகிறது. வரியை 1935 முதல் 1939ம் வருஷத்திய விலைவாசியை வைத்துக் கொண்டு தான் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். யுத்த காலத்தின் விலையை வைத்துக்கொண்டு வரியை நிர்ணயம் செய்வது சரியல்ல. நிலத்தின் மதிப்பையும் யுத்தத்திற்கு முன்பு தானியம் விற்பனை விலையையும் வைத்துக்கொண்டு தான் வரியைக் கணக்கிட வேண்டும். இப்பொழுது மொத்த உற்பத்திப்பெருக்கில் பத்து மடங்கு என்று போட்டு வரியைக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி பத்து மடங்கு என்று இல்லாமல் ஐந்து மடங்கு என்று வைத்துத்தான் வரியைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஐந்து மடங்கு என்று வைத்துக் கொண்டாலே சர்க்கார் கணக்கிடும் தொகை வசூலாகி விடும். அதனால் பத்து மடங்கு என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்பொழுது லோயர் பவானி திட்டத்திற்கு பத்துக் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்துக் கோடி ரூபாய் பூராவும் ஐந்து மடங்கு என்று கணக்கு எடுத்து வரி விதித்தால் கூட வசூலாகி விடும். கனம் அமைச்சர் சொல்லும்போது ‘கணக்கிட்டுப் பார்த்து ரூபாய் நூறு முதல் எழுநூறு வரையில் வரலாம் என்று சொல்லுகிறார். ரூபாய் நூறாறு என்று கணக்கிட்டாலும் அந்த செலவுத் தொகை வந்துவிடும். அதனால் ஐந்து மடங்கு என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரியை 1935-1939-ம் வருஷங்களிலுள்ள விலைவாசியை வைத்துக்கொண்டுதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். கிராமங்களில் எவ்வளவோ பூசல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் அவர்களேபோய் விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்வார்கள். கலெக்டர் இந்த அதிகாரம் பெற்று அந்தக் கமிட்டியைக் கலந்துகொண்டு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு பக்கமான தீர்ப்புதான் கிடைக்கும். அப்படித் தீர்ப்புக் கூறாமல் நியாயம் வழங்கவேண்டும். இந்த திருத்தங்கள் ரொம்பவும் நியாயமானது. இந்தத் திருத்தங்களை நாலாவது க்ளாசுக்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்காவது க்ளாசில் நிலங்களுக்கு தரம் பிரிப்பதைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாப்படி மொத்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களை நாலு தரங்களாகப் பிரிப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. வேறு பிரதேசங்களைப் பார்த்தால் இந்த நான்கு தரங்களுக்கு மேல் அதிகப்படியாக ஏழு அல்லது எட்டுத் தரங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே நிலத்தை நல்ல நிலம் என்றும் மோசமான நிலம் என்றும் பிரிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஏழு தரங்களாக நிலங்களைப் பிரிக்கவேண்டும். நிலங்களை நான்கு தரங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு மோசமான நிலங்களுக்கும் நல்ல நிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக வரி விதிக்கக்கூடாது. ஒரே மாதிரியாக வரி விதித்தால் மோசமான நிலங்களுக்கும் உயர்ந்தபட்ச வரி வந்துவிடும். அதனால் தரத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்போது அதிகப்படியாக பிரிக்கவேண்டும். அதுதான் நியாயமானது.

“ அடுத்தபடியாக வரி சில வருஷங்களில் நிலவிய விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தண்ணீர் வந்ததிலிருந்து மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்து கணக்கு எடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக லோயர் பவானி தேக்கம் இருக்கிறது. லட்சத்தி முப்பதாயிரம் டன் தானியம் எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஐம்பதாயிரம் டன் பருத்தியும் எதிர்பார்க்கப்படுவது

[11th February 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

தாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக் கணக்குப் பார்க்கும்போது கண்ட்ரோல் விலையையும், மார்க்கெட் விலையையும் தள்ளி சாதாரணமாக கணக்குப் பார்த்தால் எக்கருக்கு 150 லிருந்து 300 வரையில் தான் வரும். தண்ணீர் பார்வதற்குமுன் வந்த வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்தால் ரூ. 25 பார்வதற்குமுன் வந்த வருமானத்திற்கும் இப்பொழுது வருவதற்கும் கணக்கு வரலாம். பழைய வருமானத்திற்கும் இப்பொழுது வருவதற்கும் கணக்கு பார்த்தால் வித்யாசம் கிட்டத்தட்ட 175 ரூபாய் வருகிறது. இந்த அடிப்படையில் வரியைக் கணக்கிட்டால் வரிக்கும் நிலத்தின் மதிப்புக்கும் கொஞ்சம் கூட சம்பந்தம் இல்லை. மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளது போல்தான் இருக்கிறது. இவ்விதம் விலை நிர்ணயம் செய்தால் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். நிலத்தை விற்கவோ வாங்கவோ முடியாது. வரியை கட்ட முடியாமல் நிலத்தை விட்டுவிட்டு ஓடவேண்டியது தான். ஆகையால் விளைச்சல் விலையை யுத்தத்திற்கு முன்னால் நிலவிய விலையை வைத்துதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். 1932 முதல் 1940 வரையில் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

“ ஒவ்வொரு நிலத்தின் தரமும் ஜில்லா கெஜட்டில் பிரசாரம் ஆகும் என்றும் அதற்கு ஆட்சேபணைகள் இருந்தால் அந்த ஆட்சேபணைகளை கெஜட்டில் பிரசுரித்த தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது தண்ணீர்த் தீர்வை, கடன் வகையறுக்களைப்பற்றியும் ஒரு வருஷ காலமாக கெஜட்டில் பிரசுரித்து வருகிறார்கள். தண்டோரா மூலமாகவும் பிரசுரித்து வருகிறார்கள். அதைப் போலவே அவைகளை விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைப் போலவே நிலத்தின் தரத்தையும் கெஜட்டில் பிரசுரித்தால் விவசாயிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனால் தண்டோரா மூலமாகவும் கிராமச்சாவடி யில் விளம்பரப்படுத்துவதன் மூலமும் கிராம மணியம் விளம்பரப் படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நன்கு புரியும்படியும் செய்யவேண்டும். ஆட்சேபணைகளை தெரிவிப்பதற்கு மூன்று மாதங்கள் என்று தவணை வைத்து இருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக வரியை நிர்ணயம் செய்யும்போது மொத்த உற்பத்திப் பெருக்கில் பத்து பங்கு என்று நிர்ணயம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பத்து மடங்கு என்று போட்டால் வரிச்சுமை தாங்கவே முடியாது. அதனால் பத்து மடங்கு என்று போடக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிரகாரம் ஐந்து மடங்கு என்று திருத்தியமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுதான் நியாயமானது. ஆகவே ஐந்து மடங்கு என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாலாவது செக்ஷன்தான் மிகவும் முக்கியமான செக்ஷன். வரி விதிதம் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடும் செக்ஷன் இது. வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதை எந்த அடிப்படையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்பது இந்த விதியில் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நிலத்தின் வருமானம் என்ன, இந்த திட்டத்தினால் அந் நிலம் எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்து அதன்படி வரி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கும் சரி, செலக்ட் கமிட்டியிலும் சரி, எந்த அடிப்படையில் இந்தக் கணக்கு எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. எந்த புள்ளி விவரமும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியில் கேட்டபோதும் இப்பொழுது ஒன்றும் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்பொழுதும் அரசாங்கம் கொடுக்கும்படியான சொல்லி விட்டார்கள். ஒரு பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் வந்த பிறகு தரம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு எந்த அளவில் தரம் இருந்தது. இப்பொழுது எந்த அளவில் வருமானம் வரும் என்பதை எங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு ஒரு உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கமும் அதை தெரிவிக்க

[Sri C. Kandasamy] [11th February 1955]

“அதைவிட்டு தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மெஜாரிடி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு நியாயமான, மிகவும் அசியமான திருத்தங்களையும் கூட நிராகரித்துவிட்டு நாங்கள் இப்படியேதான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னால் அது மிகத் தவறாகும். அது இந்த மசோதா அமுலுக்கு வந்தபிறகு நாட்டிலே எந்தவிதமான நிலைமையை உண்டு பண்ணும், அதுவும் குறிப்பாக ஒரு ஏக்கராக வைத்துக் கொண்டுள்ள விவசாயிகட 70 ரூபாய் வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் அதன் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை சர்க்கார் இப்பொழுதே நன்கு யோசிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-34
p.m.

* Sri M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உறுவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நாலாவது பிரிவிலே பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்றபடி வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எந்த அடிப்படையில் பூமியின் தரம் நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எவற்றை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதன்படியே வரி விகிதம் அமையும். அதனால் ஒரு ஊரில், ஒரே இடத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு ஆளுக்குத் தகுந்தாற் போல அதிகாரிகள் தரத்தை நிர்ணயித்து வரி போட்டுவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே எந்த விகிதப்படி வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடவில்லை. மந்திரி அவர்களும் தெளிவாக அதை எடுத்துச் சொல்லவில்லை.

“இரண்டாவதாக ஒரு ஏக்கருக்கு என்ன வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த நிலம் எந்தக் திட்டத்திலிருந்து பலன் அடைகிறதோ அந்தத் திட்டம் முடிவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த விளைப்பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“உதாரணமாக 1943, 1944-ம் வருஷங்களிலெல்லாம் விலைவாசி எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு மூட்டை நெல் முப்பது ரூபாயாக அப்பொழுது மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அதே மூட்டை நெல் பத்து ரூபாய்க்கு, பதினொரு ரூபாய்க்கு இறங்கிவிட்டது. அன்றைக்கு விற்பனை வரிவாசியின் அடிப்படையில் வரியை நிர்ணயித்து அன்றைக்கு லாபம் அடைந்ததாயே, இன்றைக்கு விலைவாசி இறங்கிவிட்டாலும்கூட அன்றைக்கிருந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்போகின்ற வரியைத்தான் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. எப்படி பாட்டனார் கோடல்வராக இருந்தார் என்று சொல்லி பரம எழையாகிய அவருடைய பேரனுக்கு வரி போடுவது அறிவற்ற செய்கையோ அதைப் போலவேதான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக விற்பனை விலைவாசியை அடிப்படையாகக்கொண்டு வரியை நிர்ணயித்து இன்றைக்கு விலைவாசி இறங்கிவிட்டாலும்கூட அந்த வரியையே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும் ஆகும். ஆகவேதான் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இந்த நாட்டில் விலைவாசி என்னவாக இருந்ததோ அதையே நிரந்தர விலைவாசியாகக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதே ரொம்பவும் நியாயமானது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“என் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த விலையை ஒரு நிரந்தர விலையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்று கேட்கலாம். இதை நானாகச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் குடியானவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது அவனிடமுள்ள சொத்தின் மதிப்பு 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு என்னவாக இருந்ததோ அதையே அடிப்படையாகக்கொண்டு கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதாவது 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பாக அந்த பூமியின் விலை என்னவாக இருந்ததோ அதன் அடிப்படையிலேயே கணக்கு எடுத்து இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு பூமியின்

[11th February 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

விலைவாசி மாறிக்கொண்டு போகிறது. ஆகவேதான் 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த விலைவாசியை நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய விலையாகக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதே தத்துவத்தைக் கொண்டே, அந்த அடிப்படையிலேயே இன்றையதினம் என் இந்த வரியை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கக்கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன்?

“எனென்றால் விலைவாசி எவ்வளவும், இறங்குவதுமாக இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. விலை ஒரேயடியாக உயர்ந்து நின்ற மூன்று வருஷங்களுக்கு, அதாவது 1947, 1948-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு மூன்று வருஷங்களுக்குக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு வரி போடுவது ரொம்பவும் அநியாயமாகும். பூமியின் நிரந்தரமான விலை; மதிப்பு இன்னவாக இருக்கும் என்று முதலில் நிர்ணயித்துவிட்டு பிறகு அதன் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதாக இருந்தால் அதற்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஒரு திட்டம் 1950-ம் வருஷத்தில் முடிவடைந்தால், 1950-ம் வருஷத்திற்குமுன் மூன்று ஆண்டுகளில் என்ன விலைவாசி இருந்ததோ அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 என்று நிலத்தின் மதிப்பு இருக்கும். ஆனால், 1950-க்குப் பிறகு மூன்று வருஷத்தில் இந்த விலைவாசி அடிப்படையில் நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கிட்டால் அதைவிட குறைவாக இருக்கும். ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் ஒரே வசதியை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் ஒரே விலைவாசி முறையில் வரி செலுத்தவேண்டி வற்படுகிறது. வரி விதிப்பதில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பது சரியல்ல. அரசாங்கம் இதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

12-40
p.m.

“ஒரு பூமியினுடைய உபரி வருமானத்தைப்போல் பத்து மடங்கு பூமியின் மதிப்பு உயருகிறது என்று கூறுகிறார்கள். புஞ்சையாக இருந்த நிலம் பாசன வசதி ஏற்பட்ட காரணத்தால் நஞ்சையாக மாறுவதால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் அதிக வருமானத்தைப்போல் பத்து மடங்கு பூமியின் மதிப்பு என்று கூறுகிறார்கள். வானம் பார்த்த பிரதேசத்தில் புஞ்சை நிலத்திலிருந்து ரூ. 50 கூட கிடைப்பதில்லை. நஞ்சையாக்கப்பட்ட பூமி ஒரு ஏக்கர் ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கப்போனால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 950 அதிக வருமானம் வருகிறது. ரூ. 200 முதல் ரூ. 300 வரையில் செலவினங்களுக்குப் போனாலும், குறைந்தபட்சம் ரூ. 500 உபரி வருமானம் என்று சொல்லி, அதைப் பத்து மடங்காகக் கணக்கிட்டால் 5,000 ரூபாய் வருகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 5,000-ல் பாதி அபிவிருத்தி வரி போடுவது என்று சொன்னால் அதை மனதினால் கூட நினைத்துப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. இம் மாதிரி அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறதென்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறும் என்று எந்தக் குடியானவனும் சொல்லமுடியாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கரிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அதைப்போல் பத்து மடங்கு தொகை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க ஒரு விவசாயி முன்வரவேண்டுமானால் நிச்சயமாக அந்த விவசாயி தன்னுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் விற்பனைப்போடு போகக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் தயாராய் இருக்கிறதா என்று மந்திரி அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய உண்மையான நிலையைக் கவனித்து வரி விதிப்பு இருக்கவேண்டுமேயொழிய இங்கிருந்துகொண்டு ஏதோ சட்டத்தைப் போடுவதில் பிரயோஜனமில்லை. பிரதேச நிலைமையைக் கணக்கில் கொள்ள அரசாங்கம் மறுக்கிறது. நிலத்தின் மதிப்பு உயர்வு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 10 மடங்கு என்று கணக்கிடப்படும் என்று இருப்பதை 5 மடங்கு என்று குறைக்கவேண்டும். இம்முறையில் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“1935-ம் வருஷத்திலே என்ன விலைவாசி நாட்டிலே நிலவி இருந்ததோ அந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி வரி போட்டால் நியாயமாக இருக்கும். திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்

282 THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT
CONTRIBUTION) BILL, 1954

[Sri M. P. Subramanyam] [11th February 1955]

இருந்த விலைவாசி அடிப்படையில் நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கிடுவதும் அதன்படி அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதும் தவறு. அப்படிப்போடக் கூடாது. ஒரு விவசாயிக்கும் மற்ற விவசாயிக்கும் வரி விதிக்கும் விஷயத்தில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. ஒருவருக்குக் குறைவாகவும் மற்றவருக்கு அதிகமாகவும் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அரசாங்கம் என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

12-43 * SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் எவ்வளவு நில அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நான்காவது ஷரத்து கூறுகிறது. இதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும்படியான சமயத்தில் ‘இந்த வரி மிகவும் அநீதியானது, விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு பெரும் பளுவாக இருக்கும்’ என்றெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டில் கேடிம நல சர்க்கார் நடக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். கேடிமநல சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் மக்களுடைய நன்மைக்காக, குறிப்பாக எழை மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, பல்வேறு திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த நியாயமான அடிப்படையில் தான் இவ்வரி விதிப்பு அமைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும்.

“கீழ்வானி திட்டப் பிரதேசத்திலிருந்து நான் வருகிறேன். அத்திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவாயிற்று. அரசாங்கம் 4 சதவீதத்துக்கு கடன் வாங்கி அத்திட்டத்திற்கு முதலீடு போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வெளியிலே வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் தொகை சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய். அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்தாகவேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, ரூ. 10 அல்லது ரூ. 12 என்று சராசரி வரியாக விதித்துவிட்டாலுங்கூட 25 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வரமுடியாது. அப்படி 25 லட்சம் ரூபாயை சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பவர்கள் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அபிவிருத்தி வரியாக ஒரு பகுதியை வாங்கி, வேறு பிரதேசங்களுக்கு அதை உபயோகப்படுத்தலாம் என்று இவ்வரி விதிப்பு மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“கனம் மந்திரி அவர்கள், இந்த வரியானது சுமார் ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 700 வரையில் விதிக்கப்படலாம் என்று ஏதோ ஒரு உத்தேசமாகச் சொன்னார். அதை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களில் சிலர் ரூ. 700, ரூ. 1,000 என்று கணக்குப் போட்டு சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரியின்மூலம் திட்டத்திற்கான செலவைவிட அதிகமாக வந்து விடும் என்று சொல்லிக்கொண்டே போகிறார்கள். அது சரியல்ல. மந்திரி அவர்கள் சொன்ன உத்தேச அதிகபட்சக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கணக்கிடுவதற்குப் பதில் அவர் குறைந்த பட்சமாகச் சொன்ன ரூ. 100 என்பதை வைத்து கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதையும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு அடிப்படையை வைத்துத்தான் சர்க்கார் வரி விதிக்கவேண்டும். அப்படித் தான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், குடியானவர்கள் வரி கொடுக்கும்படியான நிலையைச் செய்தாகவேண்டும்.

“முதலில் அணைக்கட்டுத் திட்டம் போடும்போது, flat ரேட்டாக ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150 கொடுக்கலாம் என்று 1939-வது வருஷத்திற்கு முன்னால் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். தானியத்தின் அன்றிருந்த ஒரு விலை நிர்ணயப் பிரகாரம் ரூ. 130 வரையில் வரி கொடுப்பதாக விவசாயிகள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். கண்ட்ரோல்கள் இருந்த போது தானிய விலை இரண்டு மடங்காக உயர்ந்திருந்த காலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250 வரையில் அபிவிருத்தி வரி கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் நியாயமாக தயாராக இருந்திருக்கவேண்டும். தரத்தையோ, வரியையோ நிர்ணயிக்கும்படியான பொறுப்பு சர்க்காருக்கு

11th February 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கிருக்கும்படியான விவசாயிகளையும், அதிகாரிகளையும் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த யோசனையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“இப்பொழுது போட்டிருக்கும்படியான வரியானது முதலீட்டை எடுத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து கடனாகவும், 4 சதவீதம் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடும் பொதுமக்களிடமிருந்து மாகாண சர்க்கார் கடனாகவும் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்திற்குச் செலவான பத்து கோடி ரூபாயையும் மாகாண சர்க்கார் பூரணமாக கடனாக வாங்கியிருக்க முடியாது. மாகாண சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்தும் அவர்கள் போட்டிருப்பார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி கீழ் பலானிக்கு வந்திருந்தபோது நான் அவர்களிடத்தில் ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்தேன். அதாவது, கீழ்வானிப் பாசனப் பிரதேசத்திலிருந்து வசூலிக்கும்படியான வரிகளைக் கணக்கிட்டு முதலீட்டின்போல் 3 சதவீதம் அல்லது 4 சதவீதம் அல்லது எவ்வளவு ரூபாய் வருகிறதோ அதை அபிவிருத்தி வரியாக வாங்கினால் சரியாக இருக்கும். இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் வரியின் மூலமாக வருவாகும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் 45 லட்சம் ரூபாய் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இருபது லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது.

“தரத்திற்கேற்றப்பேரில் பூமியைப் பலப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து அந்தத் தரத்திற்கு ஏற்றபடி அபிவிருத்தி வரி போட்டு 20 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கணக்குப் போடும்போது ஒவ்வொரு வருஷமும் இதில் சிரமம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. Flat ரேட்டாக ஏக்கருக்கு இவ்வளவு தான் சராசரி என்று வரி போட்டுவிட்டால் சாதாரண விவசாயப் பொதுமக்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். மக்கள் மிக ஆவலுடன் அதை வரவேற்பார்கள்.

“இப்பொழுது விளைபொருள்களின் விலைவாசி சரிந்துகொண்டு வருகிறது. நெல் பொதியொன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் ரூ. 500 வரையில் தாராளமாக கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது பாதி விலைதான் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் சாகுபடிச் செலவு மட்டும் முன்பிருந்ததைவிடக் கொஞ்சமும் குறைந்தபாடில்ல. அது முன்பிருந்தபடிதான் இருந்துவருகிறது. சாகுபடிச்செலவு குறைந்தால் விவசாயி ருந்தபடிதான் இருந்துவருகிறது. சாகுபடிச்செலவு குறைந்தால் விவசாயிகள் அதிக வரி கொடுப்பார்கள். ஆனால், சாகுபடிச் செலவு அதிகமாக இருந்து, விளைபொருள்களின் விலை சரிந்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் மக்களிடையே ஒரு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையை வெவ்வேறு விதமாக மாற்றிக் கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யும்படியான ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“சர்க்கார் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியது என்ன? இந்த ஷரத்தில் alteration என்ற ஒரு பதம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒரு அணைக்குமேல் ஒரு சில மாறுதல் செய்வதானால், அதற்கு அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. உதாரணமாக கொடிவேலி அணையில் falling shutters போடுவதற்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாயிருக்கலாம். அதனாலே, ஊர்ஜிதமான நியாயமான தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அதிகமாயிருப்பதால் அதிக வரி வசூல் செய்யலாம். ஆனால், பாசனவசதி அதிகமாயிருப்பதால் அதிக வரி வசூல் செய்யலாம். ஆனால், வசூலிக்கும்படியான வரி ஒரு திட்டத்திற்குப்போட்ட முதலீட்டை அதிகமாகப் போகாமல் இருக்கும்படியாக 4 சதவீதம் வரையில் வசூல் செய்துகொள்ளலாம்.

“பத்து ஆயிரம் ஏக்கரில் முதல் போக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால், திட்டம் வந்த பிறகு இரண்டாவது போக சாகுபடி செய்யலாம். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து அதிக பலன் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஒன்றுக்கு ஒன்றை பங்கு கந்தாயம் வாங்குகிறார்கள். அதாவது ஏற்கெனவே ரூ. 10 கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், இப்பொழுது ரூ. 15 கொடுக்கிறார்கள். திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமாக அரைப்

[Sri P. G. Karuthiruman] [11th February 1955]

பங்கு அதிகமாக கந்தாயம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அபிவிருத்தி வரி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். முதலீட்டுக்குப் போட்ட பணம், ரிப்பேர் செய்தச் செலவு ஆகியவைகளைக் கணக்குப் போட்டு 4 சத வீதம் 'ரிடர்ன்' வரும்படியான இடங்களிலெல்லாம் விதிவிலக்கு அளிப்பதுடன், நிலத்தைத் தரத்திட்டி பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து அதற்கேற்றபடி அபிவிருத்தி வரியை நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, this clause provides for the determination of the amount of betterment contribution. It is provided that the estimate of the betterment contribution shall be with reference to the average of the prices during the three years before the commencement of this Act or the completion of the work. It will mean that in the case of a work that had been completed before the commencement of this legislation, the average price that prevailed during the three years before the commencement of this law will be taken into consideration. Suppose a work was completed in the year 1947 or 1948. Then, the price that prevailed during the period 1952-55 will be taken into consideration. During that period there was control. All of us know that high rates of prices for agricultural commodities were prevailing then. If the average price that prevailed during the period 1952-55 were to be taken into consideration, the agriculturist will be forced to pay five times the increase in the gross produce with reference to that average price. Therefore, I commend the amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundram which seeks to provide that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the three years immediately following the year of completion of the work giving the betterment to the land. Only the price that the agriculturist actually obtains should be taken into consideration if betterment contribution is to be paid. If the Government feel that they have to take into account the price of agricultural produce only after completion of the work and that they have to wait for three years to calculate the average price according to the amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundram then I would point out to them that there is another amendment tabled by the hon. Member Sri M. P. Subramaniam which provides that the average of the prices prevailing during the period between 1935 and 1939 may be taken into consideration for this purpose. I consider that this will provide an easy method for the Government to estimate the betterment contribution because during the period 1935-39 which was a pre-war period there was a determined price of commodities. Though the War is over now, actually the prices of commodities have not yet stabilized. The present tendency is that the prices of agricultural commodities are falling. The prices of paddy, coconut and pepper have fallen. In the year 1952 a hundred coconuts fetched about Rs. 30. The price has now fallen to something like Rs. 10 or Rs. 12. The price of groundnut also has fallen very low. If the provision in the Bill were to be accepted, the average of the prices prevailing during the three years before the commencement of this law will

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

have to be taken into consideration and the agriculturists will be forced to pay a high rate of contribution. Therefore, I commend amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundaram or that of the hon. Member Sri M. P. Subramaniam for the acceptance of the House.

"Then, according to the present provision, ten times the annual increase in the gross produce shall be deemed to be the increase in the capital value of the land and half of it will have to be paid as betterment contribution. This will mean that five years' increase in the gross produce will be taken into account for arriving at the amount of contribution payable by the agriculturist. Of course, the amount may be paid in twenty annual instalments. All the same it has to be paid. This means the agriculturist is denied the benefit of any irrigation work for the first five years. Therefore, I feel that 'ten times the annual increase in the gross produce' should be changed into 'five times the annual increase in the gross produce'.

"Then, the Bill does not provide for an appeal to the Civil Court. An appeal will lie only to the authority prescribed by the Government and that authority will always act in the interests of the Government. The Government always want to get higher revenue. The authority prescribed by the Government will never act in the interests of the people and will never do justice to the aggrieved party. Therefore, the Bill should be amended so as to provide for an appeal to the Civil Court.

"Unless these amendments are accepted, this clause will do immense harm to the agriculturist in the country. Therefore, I support the amendments providing for these things."

* SRI N. K. PALANISAMY:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மூன்று திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். முதல் திருத்தத்தை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டால் மற்ற இரண்டு திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். முதல் திருத்தத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிடப்போவது என்னவென்றால் 10 ஆயிரத்திற்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த மசோதாவில் விலக்களிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் 5 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்காவது வரி விலக்களித்தாலும் பரவாயில்லை, நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள்தான் வருமான வரி செலுத்துகிறார்கள். அதேமாதிரி விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால் 10 ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகைக்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள் மீது வரி விதித்தால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை உள்வாங்கி முடியாது என்பதாகத்தான் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு நடத்த முடியாது என்பதாகத்தான் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு வணிக வியாபாரிகளினுடைய பொருளாதார நிலைமையைப் பார்க்கப்போனால் அது மிகவும் சீர்கேடாக இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். அந்நிலைமையை போக்குவதற்குத்தான் சர்க்காரும் குறிப்பாக ஒவ்வொருவருக்கு இவ்வளவு பூமிதான் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்க ஒரு மசோதா கொண்டுவர யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால்தான் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கைத்தரமும் உயரும். சாதாரணமாக ½ ஏக்கர் நெல் விளையக்கூடிய நிலம் ஒருவருக்கு இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதைப் பாதுகாப்பதற்கு அவன்

12-57
p.m.

[Sri N. K. Palanisamy]

[11th February 1955]

எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பயிற்சிவதற்கு அவன் கடன் வாங்கவேண்டியவனாக இருக்கிறான். வாங்கின கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும் அவனும் அவன் குடும்பமும் சாப்பிடுவதற்கும்தான் அவன் பயிரிட்ட நெல்லின் வருமானம் சரியாகப் போகிறது. பிறகு அவன் மற்ற பொருள்களை வாங்குவதற்கு கடனில் பணம் இல்லாமல் தவிக்கிறான். இந்த மாதிரி நிலைமையில் தான் நம் மாநிலத்திலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னும்தான் 5 ஆயிரத்திற்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக gross produce-ஐ 10 மடங்காக பெருக்குவதற்கு இந்த மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. இந்த ஷரத்தினால்தான் அதேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் 10 மடங்குக்கு பதிலாக 5 மடங்கு இருக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக 'gross produce' ஐப்பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கும் ஷரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். மொத்த உற்பத்தி அதி கரிப்பை கணக்கெடுக்கும்போது, தண்ணீர் வழிதால் மட்டும் நல்ல விளைச்சல் உண்டாகும் என்று சொல்லமுடியாது. களை வெட்டினோன்றும். இன்னும் மற்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் பணம் செலவாகாதா? ஆகவே இதற்கான செலவு எல்லாம் போக பாக்கியுள்ள வருமானத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டுமே யொழிய, மொத்த வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்வது நியாயமில்லை. இப்பொழுது திட்டம் நடைமுறையில் வருவதற்கு முன்னுள்ள மூன்று வருட விவசாயிகளின் அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதல் வருடத்தில் ரூ. 100 கிடைத்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டாம் வருடத்தில் விளைச்சல் இல்லாமல், நோய்களால் பயிர் தீர்ந்துபோய்விட்டால், அந்த வருடம் விவசாயிக்கு நஷ்டமேற்படுகிறது. மேற்கொண்டு அவன் ரூ. 50 அல்லது 60 கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. விளைந்தாலும்கூட, விவசாயிவிட்டாலும் சரி, மூன்று வருட சராசரி வருமான அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது வெறும் 'bogus' ஆகத்தானிருக்கும். உதாரணமாக, ஒரு ஆற்றை எடுத்துக்கொள்வோம். சில இடங்களில் நாலடி ஆறமிருக்கும். இன்னும் சில இடங்களில் ஆறடி ஆறமிருக்கும். சராசரி கணக்கெடுத்து ஆறம் குறைவாகத்தானே இருக்கிறது என்று ஆறடி ஆறத்தில் இருங்கிலை நம்மை இருத்துக்கொண்டு போய்விடும். ஆகவே சராசரிக் கணக்கெடுத்தால் ஆற்றைக் கடக்கும் நிலைமைதான் ஏற்படும்.

“நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது, மத்திய சர்க்கார் விலைவாசிகளை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள், உணவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்போகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், மூன்று வருடத்துக்கு சராசரி எடுத்துக் கணக்கிட்டால், அதிகப்படியான விலைதான் வரும். இந்த அடிப்படையில்தான் இன்னும் இருபது வருடங்களுக்கு வரி வசூலிக்கப்போகிறார்கள். இப்படி வரி வசூலிப்பது நியாயமாக இருக்காது. ஆகவே ஒவ்வொரு தடவையும், மூன்று வருட காலத்திற்கு விலைவாசிகளைப் பரிசீலனை செய்து வரியை நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு மூன்று வருடத்திலுள்ள விலைவாசிகளை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப் படையில் இருபது வருட காலத்துக்கு வரி கொடுங்கள் என்று சொல்வதில் நியாயமே இல்லை. ஆகவே விலைவாசிகள் அப்போதைக்கப்போது, மூன்று வருட காலத்திற்கு ஒரு தரம் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒருபுறம் 'சோஷலிஸ்ட்' சமுதாயம் அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல் லிக்கொண்டு மற்றொருபுறம் சூப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டுதான் வரி வசூல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

[11th February 1955]

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER :—“I must tell the House that today the House will sit till 4-30 p.m., as at 4-45 p.m., Sir Howard D'Egville will address the hon. Members of this House as well as the hon. Members of the Council in the Committee Room of the old Government House.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டுமென்று ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எதிர்க் கட்சி அங்கத் தினர்களும் இந்த வரி மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது, அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் வரியை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதிகமாக இருக்கிறது என்று தான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் அவர்கள்கூட விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு வரி போட்டு தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது, நல்ல சூழ்நிலையில் தான் வரியை வசூலிக்க வேண்டும் என்று சூசகமாகச் சொன்னார். நாட்டில் விவசாயி கள் வறுமை நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், அப்படி இருப்பவர்களிட மிருந்து வசூலிப்பது தவறாகும் என்றும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

“காலையில் ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் பேசியபோது ஒன்றைக் குறிப் பிட்டார். செலெக்ட் கமிட்டியில் ஒரு யோஜனை தெரிவிக்கப்பட்டதாக சொன் னார்கள்? அதாவது பாசன வசதிக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட முதலீட்டின் பேரில் 3 பர் செண்ட் எவ்வளவு வருகிறதோ அது அபிவிருத்தி வரியாக இருந்தால் போதும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் இன்று காலையில் அவர் பேசும்போது அதை 4 பர் செண்ட்டுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் முதலீட்டில் 4 பர்செண்ட் அபிவிருத்தி வரியாகப் போடலாம் என்றும் சொல்லுகிறார். ஆனால் அவர் எப்படி வோட்டுப்போடப் போகிறாரோ அது தெரியாது. பலானி அவர் எப்படி வோட்டுப்போடப் போகிறார் அது சுமார் 2 லட்சம் சாகருக்கு பத்துக்கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் அது சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாயப்போகிறது. அந்தப் பணத்தை 20 ஆண்டுகளில் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாயப்போகிறது. அந்தப் பணத்தை 20 ஆண்டுகளில் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாயப்போகிறது. இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக் கருக்கு, வருஷம்தோறும் கொடுப்பதாக இருந்தால், ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்தால் போதும். அதன் மூலம் 4 பர் செண்ட் வட்டி வந்து விடும். ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்று வரி விதித்தால் விவசாயிகளும் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். ஒரு குறையும் கூற மாட் டார்கள். சர்க்காருக்கு அது தெரியவில்லை. ஆனால் கனம் கருத்திருமன் கூறியதில் அந்தக் கருத்து அடங்கி இருக்கிறது. பாசன வசதிக்காக ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவழித்தால் அதற்கு உபரி வரி உண்டு. ஏற் கெனவே விவசாயிகள் ஒரு போகம் விளையும்போது நிலத்தீர்வை பத்து ரூபாய் என்றிருந்தால் இந்த மாற்றுதல் காரணமாக இரண்டு போகம் விளைந்தால் ரூ. 15 வாங்கப்படலாம். அப்படிச் கூடாது என்று சொன் னார்கள். ஆகவே கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நன்றாக சிந்தித்துப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மத்திய அரசாங்க திட்டக் கமிஷன் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண் டும். அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி போடுங்கள், அதை வசூல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர இவ்வளவு போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. அது நன்றாகத் தெரிகிறது. உபரி அபிவிருத்தியைக் கணக்கிட்டு அதை பத்து பங்கு பெருக்க வேண்டும் என்ற கணக்கை அவர்கள் கொடுக்க வில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“புளானிங் கமிஷன் நங்கள் போடும் வரி ரொம்பவும் கம்மியாக இருக்கிறது என்று தங்க ளுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.”

[11th February 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—“ப்ளானிங் கமிஷன் பத்து ஆண்டுகளில் வசூல் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். பதினைந்து வருஷங்கள் என்றும் இருபது வருஷங்கள் என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்க முடியாது. இந்த இடத்தில்தான் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லியதற்கு புரம்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கருத்தில் இதை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. இந்தக் கணக்கு வழக்கு சரியாக இருக்காது. ஆனால் பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு இது அதிகமாகத் தோன்றுகிறது.

“மேலும் நாளை இந்த சபை முன்பு ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது. காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வரி போடுவதைப் பற்றிய ஒரு மசோதா வரப்போகிறது. அந்த தோட்ட முதலாளிகளுக்கு பல வகையில் இந்த அரசாங்கம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோட்ட முதலாளிகளுக்கு வீட்டு வாடகை, அரசாங்கத்திற்குச் கொடுக்கும் வரி, முதலியவைகளை விட்டுக் கொடுத்த பிறகு மிச்சமுள்ளவைகளுக்குத் தான் வரி போடப் போகிறார்கள். அந்த வெள்ளைக்கார தோட்ட முதலாளிகளுக்கு விலக்கு அளித்ததுபோல் அதாவது அவர்களுடைய செலவுகள் போக மிச்சப்படும் வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பது போல் இந்த எழை, நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு விலக்கு எதுவும் அளிக்க வில்லை. இந்த எழை விவசாயிகள் எவ்வளவு செலவழித்தாலும் அந்த செலவுகள் போக மிச்சத்திற்கு வரி போடுவதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வளவு அதிகப்படியாக கிடைத்தாலும் அதற்கு வரி போடுவதாகத் தான் தெரிகிறது.

“மற்றும் விலைவாசிகளை நிர்ணயித்து அதன்படி வரி போடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது விலை எப்படி இருந்தது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அப்பொழுது விலைவாசிகள் ஒரே ஏற்றமாக இருந்தது. அதன் பிறகு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. போன வருஷத்திற்கு இந்த வருஷம் குறைந்திருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு யுத்தம் வந்து விட்டது. 1951-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அதிகமாக எறியிருந்தது. ஆகையினால் 1930-லிருந்து 1940 வரையிலுள்ள விலையை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு வரி போடுதல் நல்லது.

“இப்பொழுது உபரி அபிவிருத்தியைக் கணக்கிட்டு அதை பத்து மடங்கு பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஐந்து மடங்கு பெருக்கினால் போதும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயம்புத்தூர் சென்ற போது தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டதாகச் சொன்னார். அவர் கொடுத்த வாக்குறுதி வரி விதிக்கப் போகிறேன் என்பதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தால் அதை விவசாயிகள் வரவேற்றிருக்க மாட்டார்கள். ஆகையினால் விவசாயிகள் தாங்கக்கூடிய அளவில் வரியை விதிக்க வேண்டும். எல்லா வற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு இந்த பத்து மடங்குக்குப் பதில் ஐந்து மடங்கு பெருக்கி செளகரியம் செய்ய வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு வருஷம் ரூ. 20 வீதம் வசூல் செய்தாலே 4 பர்செண்ட் படிக்கு வசூலித்து விடலாம். அந்தப்படிதான் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 4 பர்செண்ட் என்று போட்டால் கூட விவசாயிகள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

***SRI B. K. NALLASWAMI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்கெனவே சொல்லி விட்டேன். இந்த மசோதாவின் நாலாவது பிரிவு மூன்றாவது உட்பிரிவில் பூமிகளை தரவாரியாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றும் அதையும் ஒரு உத்தியோகஸ்தரிடம் விட்டு விடப்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தரவாரியாக நிர்ணயம்

[11th February 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

செய்யப்பட்டவுடன் அது கெஜட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்ட மூன்று மாதங்கள் வரையில் அப்பீல் செய்யலாம் என்றும் இருக்கிறது. அதில் இரண்டு விதமான அப்பீல்கள் வரக்கூடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒன்று தரவாரியாக பிரிப்பதில் பொதுப்படையான அப்பீல். இரண்டாவது, தனிப்பட்ட ஒரு விவசாயி தன்னுடைய நிலம் எந்த தரத்தில் சேர்ந்தது என்பதைப்பற்றி தனித்தனி நபர்களிடமிருந்து வரும் அப்பீல். அப்படி வரும் போது இந்த ஷரத்துகள் கண்டபடி யார் அதை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. இப்படித் தரவாரியாகப் பிரிப்பதில் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனித்தனியாக அப்பீல் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது. அந்தந்த ரகப் பூமிகளைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அப்பீல் செய்து கொள்வதற்குப் பதிலாக தரம் பிரிப்பதற்கு முன்பாக விவசாயிகளையும் அழைத்து, விவசாயிகள், அதிகாரிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்கள் சொல்கின்ற யோசனைப்படி தரத்தைப் பிரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து எழும் தனிப்பட்ட அப்பீல்கள் யாரிடத்தில் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயமாகவில்லை. ஆகவே தரத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் யார் என்றும், தகராறு எழுந்தால் யாரிடம் அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஒரு சிறிய திருத்தத்தையே இதில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

***SRI V. MADANAGOPAL :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவது மிகவும் நியாயமற்றது என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரி ரொம்பவும் நியாயமானது என்று வாதிக்கின்ற முறையில் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகப் பல திட்டங்களைச் சர்க்கார் போட்டால் அந்தத் திட்டங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் அதிக லாபம் அடையப்போகின்றவர்கள் தங்கள் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுத்தால் தான் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு சர்க்கார் மேலும் பல திட்டங்களைப் போட முடியும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போடவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் போடுவதோடு கூட, இன்னும் சிறிய சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களையும் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாசனத்திட்டமும் ஒவ்வொரு தொழிற் சாலையைப் போன்றே வேலுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அதனால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் குறைப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே திட்டங்கள் போடுவது மிகவும் அவசியம். ஆனால் அவற்றுக்காக அபிவிருத்தி வரி என்று தனியாக வரி போட வேண்டிய அவசியமில்லை. இதர வரிகளின் மூலமாகவே சர்க்காருக்குப் பணம் வந்துவிடும் என்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியும் சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த வரியை நாங்கள் தான் போட வேண்டாமென்று சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. சர்க்காரை ஆதரிக்கும் ‘சுதேச மித்திரன்’ போன்ற பத்திரிகைகளில் கூட ‘முதுகை முறிக்கும் வரி’, என்று இதுபற்றி தலையங்கம் கொடுத்து எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது சர்க்கார் சொல்கின்றபடியே சர்க்கார் செய்து கொடுக்கின்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் நன்மை அடைகின்ற பிரதேச மக்கள் தங்களது லாபத்தில் ஒரு பகுதியை வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நியாயம் என்று கொண்டாலும், மொத்த லாபத்தில் இருபது சதவிகிதம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது இருபத்தைந்து சதவிகிதம் சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் போதாதா? இந்த மசோதாவில் சொல்லியிருக்கும்படி நிலத்தின் தரத்தையும், நிலத்தின் மொத்த வருமானத்தில் பத்து மடங்கை நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொண்டும் வரி விதிக்கவேண்டியது என்பதன் அவசியம் என்ன என்றுதான் கேட்கிறோம். மொத்தமாக இவ்வளவு கொடு என்று நிர்ணயித்துவிட்டால் கவலையில்லை. விவசாயிகளுக்கும் திட்டவட்டமாக இவ்வ

3-10
p.m.

290 THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT
CONTRIBUTION) BILL, 1954

[Sri V. Madanagopal] [11th February 1955]

எவு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று நன்கு தெரிந்துவிடும். அதைவிட்டு நிலத் திற்கு நிலம் வரி வேறுபடக்கூடிய வகையில் இந்த புதிய மண்ணையைப் பிளக்கும் கணக்கு முறை அடங்கிய வரி விதிதம் வரவேண்டுமா? இதை சர்க்கார் நன்கு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“லோயர் பவானி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 11 கோடி ரூபாய் அதற்குச் செலவாகியிருக்கிறது. இரண்டு லட்சத்து எண்பதாயிரம் ஏக்கரா அதனால் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. குறைந்தபட்சம் ஒரு ஏக்கருக்கு நானூறு ரூபாய் அல்லது ஐதூறு ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதில் நாலில் ஒரு பகுதி நூறு ரூபாயோ அல்லது நூற்று இருபத்தைந்து ரூபாயோ வரி கட்டவேண்டுமென்று கூடச் சொல்லி விடலாம். அதாவது நஞ்சை நிலமாக இருந்தால், அல்லது நல்ல புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் அல்லது மோசமான புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் இவ்வளவு இவ்வளவு என் வரி மொத்தமாகக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் கூட நல்லதென்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் மக்களிடையே சென்று அந்த நியாயத்தை ஒருவாறு எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

“ஆனால் இப்பொழுது வரி விதித்திருக்கக்கூடிய முறை மக்களை பயமுறுத்தவும், அதிக வரியை விதித்துக் கஷ்டப்படுத்தவும் ஏதுவாகிறது. கணக்குப் போடுகின்ற அதிகாரிகள் என்னவிதமாக வேண்டுமானாலும் கணக்குப் போட்டுவிடலாம். அவர்கள் கணக்குப்போட்ட மாதிரி என்ன வென்று விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமலேயே போய்விடும்.

“இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் இவர்கள் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய புத்த காலத்திலும், யுத்த பிற்காலத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக விலைவாசிகள் விற்பனையோ அந்தக் கணக்கைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் வெகுவாக இறங்கிவிட்டன. அன்றைக்கு இருந்த விலைப்படி வரியைப் போட்டு இன்றைக்கு விவசாயிகள் அதனைக் கட்டவேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிச் சுட்ட முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சுட்டிக் குறைத்து, வெட்டிப் பெருக்கி கணக்குப் போடுகின்ற விஷயத்திலும் எவ்வளவு சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டே போக முடியும். நடை முறையிலும் அப்படித்தான் நடக்கப்போகிறது. இந்தக் கணக்கைப்போட்டு முடிவை எப்படிச் சொல்வார்கள் என்று சொல்லவரும் பொழுது எனக்கு ஒரு பாட்டு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“ஒரு தாய், அவள் தன்குழந்தையைத் தொட்டிலிலே போட்டு தாலாட்டுப்பாட்டுப்பாடி தூங்கப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். அந்த சமயம் வீதியிலே இரு புலவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல அறிவாளிகள். அந்தத் தாய் பாடுகிறாள்—

‘அப்பா மருமகனே

அருமையுள்ள என் தம்பி

சித்தப்பா, என் கொழுந்தா சீரானா என் மகனே கண்ணுறங்கு

என்று பாடினாள்.

அந்தத்தாயின் பாட்டு மிகத் தெளிவாக அந்தப் புலவர்கள் காதில் விழுந்தாலும், அடே என்னென்ன உறவுகளை எல்லாம் வைத்து அவள் பாடுகிறாள். அப்படியென்றால் இந்த குடும்பத்தின் திருமண உறவு முறைகள் எப்படி இருந்திருக்கவேண்டும் என்று உட்கார்ந்து மண்ணையை உடைத்துக் கொண்டார்களாம். ஆனாலும் கடைசியரையில் அவர்களால் அந்தச் சிக்கலை விரிவிக்க முடியவில்லை. அதைப்போலவே எவ்வளவு தெளிவாக இந்தச் சட்டத்திலே மொத்தவருமானத்தைப் பார்த்து, அதைப் பத்தால் பெருக்கி நிலத்தின் மதிப்பை நிர்ணயித்து வரி போடப்படும் என்று சொல்லலாமே தவிர இந்தக் கணக்கை போடும்பொழுது எவ்வளவு

11th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லமுடியாது. அந்த இரு புலவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கதியே நமக்கும் ஏற்படும் என்று மாத்திரம் நான் நிச்சயமாக சொல்வேன்.

“ஆகவே தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம், ‘இந்த மாதிரியான கணக்குகள் எதுவுமே வேண்டாம். மொத்த வருமானத்தில் இருபது சதவிகிதம் அல்லது இருபத்தைந்து சதவிகிதம் வரி கட்டுங்கள் என்று சொல்லி விட்டாலும் போதும்; அந்த மாதிரியான முறையில் சர்க்காரே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரட்டும். நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். அப்படியில்லாவிட்டால் மொத்த வருமானத்தைப் போல பத்து மடங்கு நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொள்ளவேண்டும்’ என்பதைவிட ‘ஐந்து மடங்காக’ வைத்துக் கொள்ள எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri K. PARTHASARATHY :—“கனம் சபா நாயகர் அவர்களே இன்றைக்குப் பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் கூட இந்த அபிவிருத்தி வரி போட வேண்டியது அவசியமா இல்லையா என்பதைப் பற்றியே பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அது விஷயம் நேற்றைக்கே தீர்மானமாகிவிட்டது. இருந்தாலும் அபிவிருத்தி வரியின் அளவு எவ்வளவாக இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும் பொழுது இந்த வரி அவசியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றியும் பேச அவசியமில்லையென்ற காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன் அளவையாவது கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் அப்படிப் பேசுகின்றார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் உத்தேசத்தில் இருக்கும் வரி விதிப்பு விஷயமாக இந்த நான்காவது ஷரத்து எப்படி உதவி செய்கிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

3-15
p.m.

“இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்தமாதிரியான சட்டம் வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா, அதாவது இதேவிதமான கொள்கையைக் கொண்ட தான் சட்டம் வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். ஏதாவது ஒரு அபிவிருத்தி திட்டத்தை நிறைவேற்றி அதனால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள சொத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருந்தால் அந்த சொத்தின் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு கிடைக்கும் லாபத்தில் ஒரு பங்கை அந்த அபிவிருத்தியைச் செய்ததற்காக சர்க்காருக்கு அல்லது அந்த நன்மையை செய்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே இருக்கிறது. அதாவது வரி இம்ப்ரூவ்மெண்டு டிரெஸ்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் செய்யப்படுகின்ற திட்டங்களினால் சொத்து மதிப்பு உயர்கின்ற சொத்துக்காரர்கள் தங்களுக்கு அதிக சொத்து மதிப்பினால் கிடைக்கும் ஒரு பகுதியை வரியாக அந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலும் மதிப்பு உயர்வில் பாதியை contribution-ஆக கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே முறைப்படித்தான் இந்தச் சட்டத்தின் நாலாவது ஷரத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் நம் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் இந்த ஷரத்திலுள்ள அந்தக் கொள்கையை மாற்றி பாதியாக இருப்பதை குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மதிப்பு உயர்வை நிர்ணயிக்க வழியை வகுக்கும் இந்த விதி சிக்கலாக இருப்பதாயும் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து விடுவது நல்லதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த 4-வது ஷரத்து சிக்கலான முறையை வகுப்பது உண்மை. ஆனால் இது அவசியமென்றே நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிரெஸ்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதில் Trust ஆனது யுக்தப்படி அதிகப்படியான மதிப்பை நிர்ணயிக்க அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அம்மாதிரியான ஒரு ஷரத்து இதில் கொடுத்திருந்தால் அது நன்றாக இராது.

[Sri K. Parthasarathy] [11th February 1955]

“முன்பு சில அங்கத்தினர்கள் 12-வது ஷரத்தைகாட்டி, சர்க்கார் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும், தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இந்த ஷரத்தின் மூலமாக அதிகச் சலுகையைக் தேடிக்கொண்டுவிட்ட முடியும் என்று சொன்னார்கள். எனவே ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று **arbitrary** ஆக சர்க்கார் நிர்ணயிப்பது என்றால் மறுபடியும் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களாலேயே புகார் சொல்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டுவிடும். கட்சியின் நலனுக்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளவே அப்படிச் செய்திருப்பதாகக் கூட சில அங்கத்தினர்கள் பேச ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதிக உற்பத்தியைக் கொண்டு மதிப்பு நிர்ணயிக்கும் வகையில் இந்த ஷரத்து வகுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். வரி விதிக்கும்போது பலவற்றை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பாசன வசதி அதிகமுள்ள நிலங்களும் இருக்கலாம். பாசன வசதி அதிகமில்லாத நிலங்களும் இருக்கலாம். அதற்கு ஏற்றற்போல் நாம் கணக்குப் போட வேண்டியிருக்கும்.

“உதாரணமாக ஒரு நிலத்தை ஒருவர் வாங்கும்போது அதற்குப் பாசன வசதியிருக்கிறதா? அது நல்ல செழிப்புள்ள தன்மை வாய்ந்த நிலமாக இருக்கிறதா என்றெல்லாம் பார்த்தே வாங்குகிறார்கள். நல்ல பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டால் நிலத்தில் வளமும், செழிப்பும் கூட பெருக வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு யாரும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, அதனால் நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்துள்ள பிரதேசங்களில் ஒரு சிறு பகுதியை சர்க்கார் வரியாக வசூலிப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் சந்தேகப்படுவது போல நிலத்தின் தரம் எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பது சரியாகத் தெளிவு படுத்தப்படவில்லையென்றே நானும் நினைக்கிறேன். நிலங்களைப் பல தரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள் செட்டில்மென்ட் காலத்தில். **Re-செட்டில்மென்ட்** ரிஜிஸ்தரில் இருக்கின்ற தரம் தான் இந்த ஷரத்தில் கண்ட தரம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது சரி என்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் தங்களுடைய பதிலில் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தரம் என்பது என்ன என்று சட்டத்தில் சந்தேகமில்லாமல் விளக்கக்கூடிய ஒரு **explanation**-ஐ யாவது சேர்ப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், தரம் என்னவென்பதை தீர்மானிப்பதை தற்பொழுது ஒரு அதிகாரியினுடைய யுக்தத்திற்கு நாம் விட்டோமானால் அதனால் அதிகத்தீமைகள் விளையும். ஏற்கெனவே செட்டில்மென்ட் ஆகியிருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களிலே தரம் நிர்ணயமாகியிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த மசோதாவின் நான்காவது ஷரத்தின் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

“இப்பொழுது நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்வைக் கணக்கிட ஏற்கனவே ஸ்ரீ நல்லசாமி சொன்னமாதிரி முதலில் நிலத்தின் தரம் நீர்ப்பாசன வசதி இவைகளை அனுசரித்து அது எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது என்று நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்திற்கு வசதி இல்லை என்று சொல்லலாம். தரத்திலே தகராறு இல்லை. ஆனால் பாசன வசதியைப் பொறுத்தவரையில் நிலச்சுவாந்தார்கள் களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தகராறு ஏற்படுவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் அதிகாரி ‘இதற்கு நல்ல வசதி இருக்கிறது; ஆகவே இது கீழ்த்தரமாக இல்லை’ என்று சொல்லி அதிகமான வகுப்புக்கு அந்த நிலத்தை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு நிலத்தைப் பார்த்துத் தான் அதற்குள்ள தரத்தையும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் கவனித்து அதற்கு ஒரு வகுப்பு கொடுக்கும்போது அந்த முடிவின்பேரில் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். 4-வது ஷரத்தில் அந்த வசதி இருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால், அப்பீலுக்கு வசதி இருக்குமாறு செய்யவேண்டும். நிலச்சுவாந்தாரைக் கவனித்துக் கொண்டு அதைப் பற்றி முடிவு செய்ய அதிகாரிகளுக்கு ‘**executive instruction**’ ஆவது, கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால், இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினர் யோசித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[11th February 1955] [Sri K. Parthasarathy]

“நிலத்தின் தரத்தையும் பாசன வசதியையும் பொறுத்து நிலத்திற்கு ஒரு வகுப்பை அளித்து அதிலிருந்து எவ்வளவு உற்பத்தியாகும் என்று கணக்கிட்டு, அதிக உற்பத்தியைப் பத்து மடங்காக்கிக் கணக்கிட்டால் அது தான் விலை உயர்வு என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது 10 மடங்கு என்பதை 5 மடங்கு என்று குறைக்க வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. **Gross produce** 5 மடங்காக்கவேண்டும் என்பதைவிட **net produce** என்று போட காலத்தில் நில வரி போடும்போது **half the net produce** என்று போடலாம். இப்பொழுது ‘**net produce**’ என்று வைத்துக்கொண்டு 20 மடங்கு வரையில் விலை மதிப்பை மதிப்பிட்டிருந்தால் கூட நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ ஐ எடுத்துக் கொள்ளும்போது சில அங்கத்தினர்கள் அந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் இந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் கூட சொன்ன ஒரு கஷ்டத்தை சமாளிக்கமுடியும். அநேக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சாதாரண நீர்ப்பாசன ‘செஸ்’ ஐ விட அதிகமான ‘செஸ்’ விதித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் அதிகமாக செலுத்துகின்ற நீர்ப்பாசன ‘செஸ்’ ஐ அதிலே கணக்கெடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

“நிலத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை என இருவகை இருக்கிறது. புஞ்சையில் சாகுபடி செய்யும்போது அவ்வளவாக விவசாயி தன்னுடைய உழைப்பு, உரம் ஆகியவைகளை உபயோகிப்பதில்லை. நஞ்சை நிலத்தில் அதிகமாக உரத்தைப் போட்டு, தன்னுடைய உழைப்பையும் அதிகமாகச் செலவிடுகிறான். ஆகையினால்தான் நஞ்சை எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. புஞ்சையாக இருந்த நிலம் நஞ்சையாக மாறி அதிகப் பலனை அளிக்கிறது என்று சொன்னால் அது தண்ணீரின் மட்டுமல்ல. ஆகையால், ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ என்று மாற்றிப் ப்ராட்யூஸ்’ என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ என்று சட்டத்தில் அளித்திருக்காது. இருந்தாலும் ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்று சட்டத்தில் இருக்கிறதைப் பத்து மடங்கு என்று வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்குமா என்று சர்க்கார் யோசித்துச் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்றால் அதிகமாக இருக்குமென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ பத்து மடங்கு என்று சொன்னால் நிலத்தின் மதிப்பை அதிகமாக்கி இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

“நில மதிப்பீட்டைக் கணக்கிடும்போது அதிகமான உற்பத்தியின் விலையை அனுசரித்தே மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விலையை மதிப்பிடும்போது விலையை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய காலம் சரியாக இல்லை என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம்நாட்டில் விவசாய விளைபொருள்களின் விலையானது இதுவரை அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது பொருள்களின் விலையானது இதுவரை அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது சரிந்துவிட்டது. விவசாய விளைபொருள்களுக்கு இனியேனும் நல்ல விலை கிடைக்கும் என்று நம் ராஜ்ய சர்க்கார் மந்திரிகளாவது மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளாவது சொன்னது கிடையாது. சொல்லவும் முடியாது. விவசாய விளைபொருள்களின் விலை வீழ்ச்சி கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினாலும் கிராமப்புறங்களில் பொதுப்பணம் அதிகமாக சர்க்காரால் செலவு செய்யப்படுவதாலும் விலை வீழ்ச்சி சென்ற காலத்திலேயே ஏற்படாமல் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஆகையால், இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தின்கீழ் அதிகமாக விராமங்களில் செலவு செய்தாலும்கூட விலை வீழ்ச்சியைத் தடுத்த இன்னும் விலை ஏற்றத்திற்கு நிச்சயமாக வகை செய்ய முடியாது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பிலே இந்த வருஷம் இப்பொழுது இருக்கும் விலையைவிட அதிகமாக வரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால், சென்ற வருஷம் அல்லது மூன்றாம் வருஷத்திலிருந்த விலைகளை

[Sri K. Parthasarathy] [11th February 1955]

எடுத்துக்கொண்டு கணக்கிட்டால் அது விவசாயிகளுக்கு அதிகம் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். அவர்களுக்கு தாங்கமுடியாத ஒரு பளுவாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலே (Madras Estates Land Act) எஸ்டேட் நிலச் சட்டம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு ஷரத்தில் தானியத்தின் விலை மதிப்பீடு அதிகமானால் குத்தகையை அதிகமாக்குவதற்கு ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த ஷரத்திலே ஒரு உபவிதி இருக்கிறது. அதாவது குத்தகையை உயர்வு செய்யும்போது ‘விவசாயிக்கு கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா?’ என்பதைப் பொறுத்து செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. முன்பு விலை ஏறி இருக்கலாம். அந்தப் பலனை விவசாயி அடைந்திருக்கலாம். ஆனால், விவசாயிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இன்று இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

“விவசாயி பிற்காலத்தில் கொடுக்கப்போகிறான் என்று அதிகமாக வரி விதித்தால் அப்பொழுது அவர்களுக்கு நிச்சயமாக செலுத்தக்கூடிய சக்தி இருக்காது. 4-வது ஷரத்தில் இருக்கிற மாதிரி விலையை வைத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“Just now I have received notice of two amendments from the Government. The Hon. Minister for Revenue may move the amendments now.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“With your permission, Mr. Speaker, Sir, I am moving the following amendments, namely:—

(1) To sub-clause (1) add the following as the third proviso:—

“Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the maximum price which prevailed in August 1939.”

(2) After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5):—

“(5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be revised on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.”

MR. SPEAKER:—“Motion moved—

(1) To sub-clause (1) add the following as the third proviso:—

“Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the maximum price which prevailed in August 1939.”

(2) After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5):—

“(5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be revised

[11th February 1955] [Mr. Speaker]

on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Speaker, Sir, I wish to say only a few words on this topic of price level. In any legislation where income has to be capitalised, the price factor is an important one as in this case. We know the Hon. Minister for Revenue has now moved an amendment with all apparent innocence, thinking that it is an improvement or a concession granted in response to all the debates that were going on in this House. But it is not so in substance.

“Sir, if newspaper reports could be believed, we find that in the recent land reform effected in the Egypt, the Egyptian Government took the average price for ten years prior to 1939. But here what is proposed in the Government amendment is not the average price prevailing in 1939 but the maximum price in 1939. That is one snag. Then, Sir, in the case of resettlement the average for 20 years is taken into account. But we are now determining once for all the price of the commodities and capitalizing that value. Therefore, I say that the price factor is very important. Now what is taken into account here is not the average price of 1939 but the maximum price of 1939. That has to be modified in any event. Then it is stated that it should not go beyond three times the maximum price, which prevailed in 1939. We know the average price index is about 350. By this amendment, the Hon. Minister has brought it to the maximum level now prevailing. That is why I say that it is not a concession. I would suggest that instead of three items it may be two times the average price of 1939. We have not gone deeply into that aspect of the question but anyhow it will be some modification on the amendment.

“Then, the second amendment provides for revision of contribution after four years. We know the falling trend of prices. This amendment gives room to enhance the contribution. That is logical. When we say that the price level has to be revised, at once we are met with the plea that we must take the risk of its being increased also. There also I would suggest that increase or decrease of contribution should not go beyond a certain limit and it should be 25 per cent of the instalment. As it is there is no minimum fixed for that purpose and it is capable of being increased by three or four times. This is what I want to say on the Government amendments.”

* SRI P. CHOCKALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்னால் இருக்கும் நாலாவது ஷரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்களை ஆதரித்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நீர்பாசன திட்டங்கள் விவசாய மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படக்கூடியதுதான். இம்மாதிரி திட்டங்களெல்லாம் ஜனங்களுக்கு நன்மையை பயக்கக்கூடியதுதான். இவைகளுக்கு மக்கள்தான் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதும் சரிதான். எந்த திட்டமும் மக்களுக்கு

3-30
p.m.

[Sri P. Chockalingam] [11th February 1955]

உபயோகரமாக இருக்கிறதா என்று பாரக்கவேண்டும். அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்றும் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் யார் யார் அதற்குவேண்டிய வரிப்பணத்தை எவ்வளவு கொடுக்கமுடியும் என்பதுபோன்ற விஷயங்களை சர்க்கார் முன்கூட்டியே ஆலோசித்து அதற்குப்பிறகு இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால் அம்மாதிரி ஒரு அடிப்படையானக் கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் கடைப்பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்திருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் ஜீவாதார உரிமையை பிரகடனத்தில் குறைத்துப் பச் வருமானமுள்ள சிறிய நிலங்களுக்கு வரியில் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பெரும் பான்மையான விவசாயிகள் இப்பொழுது வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி வரவர குறைந்துக் கொண்டேபோகிறது. இவ்விதமான திட்டங்கள் அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கூட சில கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்தில் மேட்டுப்பாங்கான நிலத்தில் புஞ்செய் பயிர் இருக்கிறது. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் மணிமுத்தாள் நதி பக்கத்திலுள்ள மேட்டுப் பாங்கான நிலத்தைப் பண்படுத்த சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு செலவழிக்கப் படும் பணத்தை அவர்கள் சுமார் 5 வருடங்களில்தான் ஈடு செய்து கொள்ளமுடியும். அவர்கள் கடன் வாங்கி அந்தப்பணத்தை செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் பெரும்பாலான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சில காட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு பயிரிட குடியானவர்கள் கிடைப்பது அருமை. அந்த நிலங்களுக்கு விலை மதிப்பும் குறையும். அங்கு இருக்கும் நிலங்களில் விளைச்சலும் மிகமிக குறைவாகயிருக்கும். ஆகையால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வருமானமும் மிக்ககுறைவு. இதுபோன்ற வருமானமும் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியினின்று விலக்களிக்கவேண்டும். ஆதலால் 10 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வரிவிலக்களித்தல்வேண்டும். அதேமாதிரி gross produce 10 மடங்கு பெருக்குவதற்கு பதிலாக 5 மடங்கு பெருக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றியெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத்தெரியும். இருந்தும் அவர்கள் தெரியாததுபோல பாலிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இப்பொழுது விவசாயிகள் நிலவரியோடு தண்ணீர் வரியும் செஸ்ஸும் கொடுத்துவருகிறார்கள். அதனால் அடித்தட்டு விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தி வரியால் ரொம்பவும் பாதிக்கப் படுவார்கள். அதுவும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் இந்த அபிவிருத்தி வரியை யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்காதபடி விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-37
p.m.

* **SRI R. KRISHNAN** :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഭേദഗതി ഏറ്റെടുത്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തരിശുനിലങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ തുപ്രഭേദങ്ങളിൽ ഒരു അണക്കെട്ടുകൊണ്ട് വെള്ളം തിരിച്ചു കൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യമുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ആ ഭൂമിക്ക് അണക്കെട്ടുമൂലം പ്രത്യേകം അടിവുലിയിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ നഞ്ചനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തു അല്പമല്ല. ജലസേചനപദ്ധതികൾ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നഞ്ചനിലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ഈ ബെൻറമെന്റ് ലെവി ചുമത്തുന്നതിനു എന്തു ന്യായമുണ്ടാകുമെന്ന്? ജലസേചനപദ്ധതിമൂലം എന്തെങ്കിലും അടിവുലി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഈ എങ്ങനെ കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കും? അടിവുലി കണക്കാക്കുന്നതിനു ചില ഉദ്ദേശസ്ഥാനങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തുവാൻ പോവുകയാണ്. അടിവുലി കണക്കാക്കേണ്ട എങ്ങനെയെന്നു വ്യക്തമായ യാതൊരു വിവരവുമില്ലാതിരിക്കെ ഈ ഉദ്ദേശസ്ഥാനങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക ചെയ്യുവാൻ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൈക്കൂലി, വാങ്ങാൻ ധാരാളം സൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ജലസേചനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നഞ്ചനിലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ ഈ ബെവിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു ആവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതല്ലേ? ”

11th February 1955] [Sri R. Krishnan]

ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതി കൾക്കൊന്നും സ്ഥിതിക്കു വലിയ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്നു."

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பாக பல அங்கத்தினர்கள் இந்த ஷரத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது இந்த கிளாஸ்தான் எவ்வளவு அபிவிருத்தி வரி விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக இருக்கிறது. அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதோ அதைப்போல 10 மடங்கு பெருக்கி செலவு போக மீது இருப்பதில் சரிபாதியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதில் எந்த அளவுக்கு அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை.

“இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திலிருந்து, கண்டிப்பாக சர்க்கார் எங்கள் ஆட்சேபணைக்கு செவிசாயக்க தயாராக இல்லை என்று தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. வரியை நிர்ணயிப்பதில் கையாளப்படும் முறை சரியல்ல என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திலுள்ள நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயித்து அதற்கு இவ்வளவு வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு மேல் அப்பில் செய்து கொள்ளலாம் என்று உப ஷர்த்து கூறுகிறது. கிராமத்திலுள்ள சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தி வரியைப்பற்றி ஏதோ ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறதே என்று தெரியுமே ஒழிய ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி இந்த மாதிரி வரியை நிர்ணயிப்பார் என்றே, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர்கள் வின்னப்பம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றே, அல்லது இந்த விதி முறையைப் பற்றியோ தெரிந்திருக்க முடியாது. மாகாண கெஜட்டிலோ அல்லது ஜில்லா கெஜட்டிலோ, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் அதிகாரியால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி வரியை கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரசுரித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த மாதிரி நிர்ணயித்த பிறகு, விவசாயிகளின் நியாயமான ஆட்சேபணையை பரிசீலித்த பிறகு தான் இறுதியான முடிவைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட அதிகாரி இவ்வளவு வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று ‘டிமாண்டு நோட்டீஸ்’ அனுப்பவேண்டுமென்றே, அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றே நிபந்தனை கிடையாது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திலிருக்கக் கூடிய எல்லா பட்டாதார்களுக்கும், எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவு ரூபாய் வரியை சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிறது, எவ்வளவு நாட்களுக்குள் ஆட்சேபணையை தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும், எந்த அதிகாரிக்கு ஆட்சேபணையை அனுப்பவேண்டும் என்றெல்லாம் எழுத்து மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய ஆட்சேபணைகளைப் பரிசீலித்து அதன் பிறகு தான் இறுதியான முடிவுக்கு வந்து, எவ்வளவு ரூபாய் அபிவிருத்தி வரியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கெஜெட்டில் பிறகு பிரசுரித்தால் நல்லது. கெஜெட்டில் பிரசுரித்தாலும் விவசாயிகளுக்கு தெரியாது. கணக்குப் பின்னை நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகுதான் தெரியவரும். சில கிராமங்களில் கணக்குப் பின்னை விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பமாட்டார். வெள்ளைக் கொடியை நிலத்தில் நாட்டி, நிலம் ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அறுவடை செய்யக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகுதான் தெரியவரும். இந்த நிலையில் தான் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், கனம் மந்திரிகளுக்கும் தந்திகள் பறக்கின்றன. இதை நடைமுறையில் நாம் பார்க்கிறோம். சர்க்காருக்கும் இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களிலே ஏராளமான மகஜர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே முன்கூட்டியே விவசாயிகள் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பிரகடனம் செய்து, அவர்களுடைய நியாயமான ஆட்சேபணைகளைத் தீர்விசாரித்து, அதன் பிறகு வரியை நிர்ணயிப்பதற்கான வழி வகையை இந்த சட்டத்திலே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்ன பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-40
p.m.

[11th February 1955]

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வாதத்திலிருக்கும் ஷரத்து இந்த மசோதாவிலேயே மிகவும் முக்கியமானது. வரி விதிப்பை நிர்ணயிக்கும் இந்த ஷரத்தானது விஷப் பல்லிப்போல் இருக்கிறது. தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலோ, அல்லது அதிகமாக ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாதவாறோ வரி விதிக்கக்கூடிய வழி இதிலே கிடையாது. இப்போது கொடுத்துள்ள திருத்தம் எந்த விதத்திலேயும் நிலைமையை அபிவிருத்தி பண்ணவில்லை என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். விலைவாசிகளின் சராசரி கணக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு 1939-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து உயர்ந்த பட்ச விலையைப் போன்று மூன்று மடங்கிற்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனி விலை வாசிகள் அந்த அளவுக்கு உயருமா என்பது சந்தேகம். அதனால்தான் இந்தத் திருத்தம் ஒரு சலுகை போல் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது பொருளாதார நிபுணர்களின் யோசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று சொன்னால் எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. என்னென்றால், விலைவாசிகள் எந்த அளவில் நிலைத்து நிற்க முடியும் என்பதைப்பற்றி 1947-ம் வருஷத்தில் பொருளாதார நிபுணர்கள் கூடி யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முந்தியோ அல்லது அதற்குப் பிறகோ இந்த மாதிரி ஆலோசனை நடந்தது கிடையாது. 1939-ம் ஆண்டு விலைவாசிகள் அடிப்படையில் அன்றைக்கு 100 புள்ளியாக இருந்தால், இப்போது விலைவாசிகளின் புள்ளி 180-ல் நிலைத்து நிற்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக மத்திய சர்க்காருக்கு பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிற விபரம் நாட்டின் முன் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களே யானால், அதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதை நம் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாதது ஆச்சரியம் இல்லை. இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் பிற்போக்கான யோசனைகளைக் கூறுவதில் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருடத்திய மந்திரி சபையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இப்போதுள்ள மந்திரி சபையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதை எதிர்த்து இருக்கிறார்கள். அதேபோல் விலைவாசிகளை நிர்ணயிக்கக்கூடிய சமயத்திலும் பஞ்சப்படியை சம்பளத்துடன் இணைக்கும் விவாதம் வந்த போது நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய ஆட்சேபணையைத்தான் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வரி விதிப்பு விஷயத்தில் மட்டும் மூன்று மடங்கு விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் சராசரி கணக்கு போடவேண்டும் என்று உரிமையுடன் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் பஞ்சப்படியை அந்த அளவுக்கு உயர்த்தவேண்டுமென்றால் அதை எதிர்க்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்காரின் போக்கைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஜனங்களிடம் இருந்து வரி வசூலிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய கொள்கை ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர்களே கொடுக்கவேண்டிய சமயத்தில் அவர்கள் கொள்கை வேறு விதமாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் விலைவாசிகளை மூன்று மடங்கு உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

“ அது மட்டுமல்ல. இந்த ஷரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுமை விளைவிக்கக்கூடிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரமானது சில அதிகாரிகளின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தான் திட்டவட்டமான ஒரு அடிப்படையில் வரி விதிப்பை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். இந்தப் பக்கத்து அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் யோசனை, அதாவது 1939-ம் ஆண்டுக்கு முன் இருந்த விலை வாசிகளின் அடிப்படையில் தான் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதுதான் சிறந்தது. அதை ஒப்புக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என் அபிப்பிராயம். மேலும் மதிப்பை நிர்ணயிப்பதற்காக போடப்பட்டுள்ள பத்து மடங்கை இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்லாமல், சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட மறைமுகமாக எதிர்க்கிறார்கள். சிறிது நேரத்திற்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் கூட ‘மொத்த உற்பத்தி அதிகரிப்பு’ என்று இருப்பது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கும் என்று

[11th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கூட்டிக்காட்டி ஏதாவது மாறுதல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தார். பின்னால் அவர் தொகுதிக்குப் போகும்பொழுது சர்க்கார் மேல் பழியைப்போட்டு, தன்பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துக் கொள்வதற்காகவே சொல்லியிருக்கலாம். நாங்கள் தூண்டி விட்டு அவர் பேசவில்லை. சுயமாகப் பேசுவதற்கு சுதந்திரம் இருந்தால் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய ஆட்சேபணையை ஒப்புக்கொண்டிருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ‘மொத்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 10 மடங்கு’ என்று போட்டால், விவசாயிகள் இன்று இருக்கும் நிலைமையில் இந்த வரி கட்டுவதற்கு கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுமெய்யொழிய, அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் நிலத்திற்கு ஏற்படும் பலனை அனுபவிக்க முடியாது. நேற்று மந்திரி அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கக்கூடிய கோட்பாடுகளை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். அபிவிருத்தி திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கை நல்லதுதான். இந்த வரியும் அந்தக்கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது, வெண்ணையும் சுண்ணாம்பும் வெள்ளையாக இருக்கும் காரணத்தினால் ஒன்றுதான் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. உற்பத்தி பெருக்கத்தினால் ஏற்பட்ட பலனை அதிகமாக யாருக்கு போய் சேருகிறது? விவசாயிகள் அந்தப்பலனை அடைந்தார்களா? அபிவிருத்தி திட்டங்களினால் உற்பத்தி பெருக்கத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய அதிக உற்பத்தியில் இருந்து சர்க்கார் ஒரு பகுதியை பெறவேண்டுமானால், இந்த திட்டத்தினால் பயன் அடைந்தவர்களுக்குத் தான் வரி விதிக்க வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

“ அடுத்தாற்போல் வரப்போகிற மசோதாவில் தோட்டப் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கப்போகிறார்கள். அந்தத் தோட்டப் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகள் தோட்டங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகி அதனால் ஏராளமான வருமானம் வருகிறது. அந்த சொத்தெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்களையிலிருக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் லாபமெல்லாம் நம் நாட்டை விட்டு வெளியே போகிறது. அப்படிப்பட்ட தோட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய மூலதனத்தையும் உற்பத்தியையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வரி போடுவேண்டும். ஆனால் அந்த மசோதாப்படி வரி போடுவதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுவதாகத் தெரியவில்லை. பல விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் வரி போடுவதைப் பார்த்தால் யார் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் இந்த வரி போடுகிறார்கள். கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடம் கொஞ்ச நஞ்சமிருக்கும் மிச்சத்தைக் கூட சுரண்டக் கூடிய வகையில் இப்பொழுது வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ‘பிச்சைக்காரன் சோத்தில் சனீஸ்வரன் புகுந்ததுப் போல் இருக்கிறது’. அதைப் போலவே ஏழை விவசாயிகளிடம் கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கும் மிச்சத்தையும் சுரண்டுவதாக இருக்கிறது இந்த மசோதா. இது ஒரு அபிவிருத்தி திட்டம் அல்ல, ஆனால் இது ஏழைகளுக்கு வருமையை அளிக்கக் கூடிய திட்டம், என்ற ரீதியில் இது போய் விடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையினால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை மிகவும் சிரத்தையுடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும் இந்த வரி விதிக்கும்போது விலைவாசியையும் உற்பத்திப் பெருக்கையும் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு அபிவிருத்தியை நிர்ணயம் செய்வதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அதிகாரிகளின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிர்ணயம் செய்வதற்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் கோர்ட்டுக்குப் போகும்படியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் யாரிடம் அப்பீல் செய்வது என்பதை பின்னாடி விதிகளைப் போடும் போது தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி தெரிவிக்கும் போது ரெவினியூ போர்டுக்கோ அல்லது செக்ரட்டரிய்டுக்கோ அப்பீல் செய்யலாம் என்று வரலாம். அது போதாது என்பதுதான் எங்களுடைய

3-50
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram]

[11th February 1955]

அபிப்பிராயம். அதனால்தான் நாங்கள் நாலாவது பிரிவையே அடியோடு எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஏதாகிலும் தகராறு ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கோ அல்லது சப்-கோர்ட்டுக்கோ போகும்படியான வசதி இருக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அனாவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போவதென்றால் அதற்கு பணம் வேண்டும். அவர்களிடம் அதற்கு வேண்டிய பணம் கிடையாது. அதனால் அனாவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள். மற்றும் இப்பொழுது கோர்ட்டுக் கட்டணத்தையும் உயர்த்தப் போகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் அனாவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அவ்விதம் கோர்ட்டுக்குப் போவதாக இருந்தாலும் அதனால் சர்க்காருக்குத் தான் வருமானம் வரும். அதனால் கோர்ட்டுக்குப் போகும்படியாக திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த நாலாவது பிரிவையே எடுத்து விடுவதுதான் நியாயம். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இந்த விதித்தில் இந்த விதியைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த யோசனையையும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். ஒரு சின்ன 50 சென்ட் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம்கூட வரியை வாங்குவதற்கு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இதை ஓரளவிற்கு குறைப்பதற்கும் இன்னும் பல ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் அபிவிருத்தி அடையப் போகிறது. அதனால் இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு உள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்களுடைய விஷயங்களில் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அவைகளை அவ்வப்போது தீர்ப்பதற்கும் யோசனை கூறக் கூடிய ஒரு பஞ்சாயத்தையோ அல்லது கமிட்டியையோ ஏற்படுத்தினால் அது நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்காகத் தான் நாங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்தப் பிரிவில் இருக்கும் கொடுமை ஓரளவிற்கு குறையும். அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கும் வசதி ஏற்படும். இது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இந்த விதியை அப்படியே சர்க்கார் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் இந்த விதியை அடியோடு எதிர்க்க வேண்டுமே தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“Mr. Speaker, Sir . . .”

3-55 P.M. * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“Sir, I have given notice of an amendment.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member was keeping quiet. He did not give his name for speaking on the clause. He could have given his name.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“As I had given notice of an amendment I thought I would be called.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“May I explain, Mr. Speaker? I have carefully examined the amendment of the hon. Member and I found that I cannot accept it. If it was acceptable, I could have done so as I accepted his amendment yesterday. I cannot accept this amendment.”

[11th February 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“The amendment given notice of by the Government relates to revision of instalments of contribution every four years; but there is provision made in some other clause which speaks of rebate. Rebate and revision go together and suitable amendment will have to be made to the provision relating to rebate also. Without making the necessary amendment to the clause relating to rebate, the question of revision cannot be considered separately. That is my point.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I have given notice of another amendment in respect of the other clause which satisfies what my hon. Friend wants. So, it is not necessary to accept his amendment now.”

“Sir, this clause is a very important one in the Bill and therefore, I submit that we should understand the implications of this clause very clearly and not be carried away by slogans. Now what is sought by this clause is to explain the mode by which this contribution should be levied. Contribution is leviable on lands which have been brought under cultivation as a result of any project or other expansion of irrigation work. If by any such project the land had been benefited in the sense that it has a more assured supply of water and more steady supply of water, the value of the land increases. Now, the Government wants to take a share of the increase in value of the land which has been brought about on account of the execution of the project. By execution, I mean, expansion, alteration, etc. The point is how best to arrive at this figure and how to make this contribution amount payable.”

“Now, some hon. Members suggested that a certain price could be fixed, say Rs. 50 or Rs. 100, so that the people may know what it is. The Government do not want to do any arbitrary thing like that, that is fixing Rs. 50 or Rs. 100 or Rs. 200, without any basis. It would be arbitrary. So the Government thought of some mode or formula by which the contribution could be levied in a correct way. In doing that, the Government thought that the gross produce of the land can be taken into account. The gross produce is calculated in this way.”

“A land might have been under cultivation under a well without an assured supply of water and the yield would have been a particular quantity. Or, it may be, the land was not at all under cultivation, but subsequently would have been brought under cultivation on account of the project. Now the Government propose to see what the produce is per year on account of this project having come into existence. Surely there will be an increase in produce over and above the produce which the land was yielding while depending on a precarious supply of water. Or, if it is a new land, the assured supply of water would bring in a good quantity of produce. Therefore, the Government thought the gross produce could be taken into account in arriving at the figure.”

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th February 1955]

"Why the Government have not taken into account the net produce is: if we calculate according to the net produce, we have to take into account the cost of cultivation also. The cost of cultivation will vary very much according to the nature of the land, capacity of the owner, etc. And then we will have to go into the accounts of cultivation expenses and thus there will be so much difficulty. Therefore, the Government thought that it could be avoided. It will all really give a lot of trouble. That is why we have not taken the net produce as the criterion, but have taken the gross produce as the criterion.

4 p.m. "The average increase in the price of the gross produce for three years is taken, it is multiplied by ten, and half of it is fixed as the betterment contribution and its payment is spread over twenty years. There is no difficulty in understanding this point. We have to evolve some formula, whether it is on the basis of net produce or gross produce. There may be difference of opinion on the point whether the price of the annual increase in the gross produce should be multiplied by ten or five or six. But the formula itself cannot be questioned. If any hon. Member suggests a more reasonable formula, we will adopt it. But the formula that is suggested by the Members is to fix the betterment contribution on an arbitrary basis. But that is not right. We are trying to fix the contribution as correctly as possible. Under the formula proposed in the Bill, a landholder will be compelled to pay only a small portion of the increased value in the gross produce of the land; it may be one-fourth or one-fifth and not more than that. It is a very reasonable and just thing. People have been saying that the Government are trying to take away all the money got on account of the increase in the capital value of the land. It is not at all so.

"As regards the suggestion for appointing regional committees for advising the authorities in the matter of estimating the increase in the gross produce and determining the increase in the capital value of the land, I may say that the Government propose to appoint such committees. But that can be done by making a provision in the rules or by an executive order of the Government. Those who are affected by this levy will be put on the committee and their advice will be taken into account.

"As regards the price, one of the amendments that I have moved proposes that at the end of every four years, the instalment of contribution shall be liable to be revised on the basis of the average of the prices prevailing during those four years, and all unpaid contribution that has to be paid will be determined on this basis. Such revision will help the people to a large extent.

"Much was made of the word 'taram.' This word is as old as the revenue settlement. It is a well-known term and everybody understands what it means. *Taram* is a classification of the land on the basis of the quality, nature and fertility of the soil and the commandability of water. There is no difficulty in understanding

[11th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

the word. So far there have not been any complaints about specifying the *tarams*. Only trained officers will be put on this job. Therefore hon. Members need not have any apprehension that this question of fixing the *taram* will give rise to any difficulty.

"It was demanded that the proposals of the concerned officer for determining the contribution should, in addition to publication in the prescribed manner, be communicated personally to the landholders concerned. I submit that it is not necessary. All the landholders will know this thing and there is also the advisory committee. There will be no difficulty at all about it. Therefore the amendment relating to this point cannot be accepted.

"In my amendment to the third proviso to sub-clause (1), I am prepared to delete the word 'maximum' if the House grants me permission to do so.

"The Deputy Leader of the Opposition said that there was no provision for appeal to the Court against a decision in respect of the contribution. In many pieces of legislation that we have passed in this House, we have taken care to see that no undue facility is given for litigation in a Court of law. Rich people can go to a Court of law but poor people cannot afford. The Deputy Leader of the Opposition is supposed to safeguard the interests of the poor people. I may tell him that it is really a wrong thing to provide for appeal to a court of law in such matters. It is good that we have not provided for appeal to a court. The Court Judges may be good in other matters, but they may not be fully conversant with *taram*, fertility of the soil, etc., and the appellants perhaps may not get full justice. My Colleague the Hon. Sri C. Subramaniam says that lawyers will get more practice. But the poor people will suffer.

"I submit that there is no need to accept any amendment to this clause except the amendments moved by me."

MR. SPEAKER:—"I will take up the non-official amendments first. Then I will take up the Government amendment and the verbal Government amendment to that amendment to delete the word 'maximum'."

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundram to the second proviso to sub-clause (1) was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment moved by Sri M. P. Subramanyam to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

[11th February 1955]

The following amendment moved by Sri S. Ramalingam was put and declared lost:—

In sub-clause (2), line 1, for the word "Ten", substitute the word "Five."

A poll was demanded and the House divided as follows:—

4-10
p.m.

Ayes—36.

Sri S. Swayamprakasam.
„ S. Daivasigamany.
„ M. P. Subramanyam.
„ K. R. Sambandam.
„ P. Rangasami Reddiar.
„ P. Rathinaswami Pillai.
„ T. Shanmugam.
„ M. Kandaswamy Kandar.
„ A. Veloo.
„ M. Narayana Kurup.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sreedharan.
„ K. R. Nallasivam.
„ C. Kunhiratna Kurup.
„ V. Sankaranarayana Menon.
„ O. Koran.
„ K. Moidu.
„ C. Velukkan.

Sri M. Kalyanasundaram.
„ K. P. Gopalan.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ C. Kandasamy.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ S. Vadivelu.
„ K. C. Gopalan Unni.
„ V. Madanagopal.
„ P. K. Gopalakrishnan.
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
„ K. V. Ramasamy.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ N. K. Palanisamy.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ E. T. Kunhan.
„ R. Krishnan.

Noes—64.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
„ A. B. Shetty.
„ M. A. Manickavelu Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
„ B. Bhaktavatsalu Naidu.
„ P. G. Karuthiruman.
„ B. K. Nallaswami.
„ P. K. Thirumurthy.
„ R. Kuppuswami.
„ N. Mounaguruswamy Naidu.
„ S. R. Arumugham.
„ P. S. Rangaswami Naidu.
„ P. G. Manickam.
„ N. Ramakrishna Ayyar.
„ O. Venkatasubba Reddi.
„ T. P. Elumalai.
„ V. K. Ramaswami Mudaliar.
„ T. K. Masilamani Chettiar.
„ K. G. Munuswamy Gounder.
„ A. Ramachandra Reddiar.
„ R. Thangavelu.
„ M. P. Periasawmi.
„ A. Sambasivam.
„ P. M. Munuswami Gounder.
„ O. A. Nanjappa.
„ V. S. Chinnaswami Naidu.
The Hon. Sri S. S. Ramasami Padayachi.
„ B. Parameswaran.
Sri V. Muthu.
„ V. Chinnayya.
„ A. Ramaswami Thevar.

Sri R. M. Palaniappan.
„ T. R. Varadan.
„ O. Chengam Pillai.
„ V. Krishnaswami Padayachi.
„ M. C. Muthukumaraswami.
„ K. Parthasarathy.
„ M. Jagannathan.
„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ G. Govindan.
„ AR. A. RM. Chockalingam Chettiar.
„ M. Kandaswami Padayachi.
„ P. Chellathurai.
„ V. Arumugam.
„ P. Selvaraj.
„ M. Chinnathambi Thevar.
„ Y. Manjaya Shetty.
„ L. C. Pais.
„ K. P. Kuttikrishnan Nair.
„ T. Ananta Pai.
„ K. H. Bomman.
„ N. Gopala Menon.
„ J. R. Nagarajan.
„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ K. Aranganathan.
„ M. Venugopala Gounder.
„ A. Appu.
„ S. Radhakrishnan.
„ M. Chadayan.
„ K. Kunhi Mohamed Shafee.
„ K. R. Viswanathan.
„ V. Balakrishnan.
„ M. Dharmalingam.
„ V. Govindaswami Naidu.

Neutral—1.

Sri N. Paramasiva Udayar.

Ayes—36; Noes—64; Neutral—1.

The amendment was lost.

[11th February 1955]

The two amendments moved by Sri C. Kandasamy (1) for substituting the word 'six' for the word 'ten' in line 1 of sub-clause (2) and (2) for substituting the word 'one-third' for the word 'one-half' in line 4 of sub-clause (2) were, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri S. Ramalingam to sub-clause (2), line 4, was, by leave, withdrawn.

The three amendments moved by Sri N. K. Palanisamy were, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam to sub-clause (3) was put and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to the second proviso of sub-clause (3) was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy to sub-clause (4) was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram to omit sub-clause (4) was put and lost.

The other amendment of Sri M. Kalyanasundaram regarding the constitution of a committee to be inserted after sub-clause (4) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"I think the Hon. Minister wants to move a verbal amendment. Let him move it."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I move—

'That the word "maximum" in the Government amendment to sub-clause (1) be omitted.'

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the word "maximum" in the Government amendment to sub-clause (1) be omitted.'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I will now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

'To sub-clause (1), add the following as the third proviso:—

"Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the price which prevailed in August 1939." "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I will now put the other Government amendment also to the vote of the House. The question is—

'After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5):—

"(5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be

[Mr. Speaker] [11th February 1955]

revised on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.” ” ”

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I think we can adjourn now. To-morrow, we will not have the afternoon session. There will be the forenoon session only.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know from the Hon. Leader of the House what Bill we will be taking up for consideration on Monday, the 14th instant? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that on Monday the Moratorium Bill will be given priority and taken up for consideration. The intention of the Government is to refer it to a Joint Select Committee.”

MR. SPEAKER :—“ Before adjourning the House, I wish to remind the hon. Members that Sir Howard D'Egville will address the hon. Members of this House as well as the hon. Members of the other House at 4.45 p.m., in the Congress Party Room. There is also a party given by my Colleague Dr. Cherian and myself. After the party there is a dance recital. I request the hon. Members to attend all the three functions.

“ The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. G.O. No. 2770, Home, dated 15th September 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

2. G.O. No. 3454, Home, dated 24th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

3. G.O. No. 3453, Home, dated 24th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

4. G.O. No. 3515, Home, dated 30th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

5. G.O. No. 3549, Home, dated 2nd December 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

6. G.O. No. 43, Home, dated 6th January 1955, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

7. G.O. No. 115, Home, dated 12th January 1955, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

8. Balance sheet as at 31st December 1953, of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye.

11th February 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 631 asked by Sri K. Parthasarathy at the meeting of the Legislative Assembly held on 11th February 1955, page 262 supra.]

Particulars of the water pump designed by the Madras Agricultural Department to be worked with bullocks.

Though pumps driven by oil engines and electric motors are the most efficient means available for lifting water for irrigation, they still remain out of the reach of several thousands of small farmers owning or cultivating only a few acres because, the cost of these engines in terms of the financial resources of such farmers continues to be prohibitive. Every farmer necessarily maintains a few bullocks to do his ploughing and carting and this work does not engage these animals all the year round. Hence if a cheap and fairly efficient water lift which could be operated by a pair of bullocks could be devised, many small farmers would consider it as a welcome addition to their equipment. It was with the object of providing such a water lift that two models of bullock pumps were designed by the Agricultural Research Engineer at the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore. These two pumps are similar to the South Arcot circular mhote and the ordinary conventional bullock mhote. Particulars about these models are given below.

2. *Bullock Pump Model No. I.*—The open well model of this pump consists of two six inches pipes let down vertically into a well and clamped side by side about three feet apart to a wooden beam placed across the well at ground level. The two pipes extend a few feet below the water level and the top ends project six feet above ground level. The delivery outlet is provided at two feet below the top, i.e., at four feet above ground level. A leather flap is fitted at the bottom of the two pipes and two plungers work inside these vertical pipes. The plungers are operated by means of wire ropes. One end of each of these ropes is attached to a plunger. The ropes are then brought up through the pump barrels and over two pulleys fitted on two brackets fixed to the top of the barrels. The wire ropes then diverge horizontally to pass through the pulleys mounted on two posts situated diametrically opposite to each other on the edge of a bullock track. After passing through these pulleys the two wires are brought together to a common terminal through a swivelling block on a rotating beam at a distance of four and a half feet from the centre of rotation.

The rotating beam is mounted on a central pivot post fixed rigidly to the ground at the centre of the bullock track. A pair of bullocks is hitched to the free end of the rotating beam at a distance of about 12 feet from the centre of rotation.

When the bullocks go round the track, the central beam rotates and plungers move up and down the barrels, alternatively. Each barrel discharges once during each rotation of the beam.

[11th February 1955]

A pair of average bullocks can go round $2\frac{1}{2}$ to 3 times per minute without undue strain and thus the total discharge will be about 2,700 gallons per hour. The cost would be Rs. 675.

The tube well model of this pump is very similar to the open well model. Each barrel in this model consists of a tube well filter point installed below ground level where coarse sand strata bearing sufficient water is available. The filter point is connected to a pipe which extends up to the required depth below ground level. At this level a check valve is provided. The pump barrel consisting of a pipe and a plunger is screwed on to the top of the check valve. The rest is same as that of an open well model. The cost would be about Rs. 775.

3. *Bullock Pump Model No. II.*—The tube well model of this pump consists of a filter point tube well installed below ground level at a depth where a coarse sand medium bearing sufficient water is available. The strainer is connected to a pipe which extends up to the required depth below ground level. A valve is provided at the required depth depending upon the stroke of the plunger over which a pump barrel with plunger is attached. Generally the top of the pump barrel is three feet above ground level. The delivery is provided at one foot below the top of the barrel, i.e., two feet above ground level. A cast iron cylindrical plunger works inside this barrel, up and down by means of a wire rope attached to the plunger and run over an iron pulley located in a bracket fixed to the top of the barrel. The free end of the wire rope is tied on to the middle of a wooden yoke. The yoke is placed on the necks of the pair of bullocks which operate the pump by walking up and down a ramp having gradient of one in five similar to that of a conventional bullock mhothe. The cost will be between Rs. 200 and Rs. 250 per pump approximately.

A similar pump can be used for open well with equal advantage where the tube well strainer is eliminated and the pump would require to be rigidly fixed in a vertical position inside the well. This can be done by champing the unit to a wooden beam placed across at the top of well. The discharge will be about 3,000 gallons per hour. The cost of the pump is approximately Rs. 200 to Rs. 250.

4. The similar design, cheaper cost and increased output of Model No. II is an improvement over Model No. I.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 12th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Survey of elementary education.

* 642 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have made any survey of primary education in the State;

(b) whether the Government have given high priority to free and compulsory education in the First Five-Year Plan; and

(c) if so, the number of educational institutions started and the amount spent thereon, in the year 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No specific survey of elementary education was made in recent years. However the Expert Committee on Elementary Education with Professor R. V. Parulaker as the Chairman made a study of the state of elementary education in the State and made recommendations during 1953.

“(b) Though it cannot be said that high priority has been given to free and compulsory education in the First Five-Year Plan, the fact remains that out of the total provision of Rs. 493.86 lakhs in the State Five-Year Plan of educational development, a sum of Rs. 302.40 lakhs is for the expansion of primary education. The expansion of primary education includes the expenditure on compulsion and the development of Basic Education.

“(c) The number of elementary schools opened during the year 1953–54 under the scheme of compulsion alone is not available at present. The total number of primary schools (including basic schools) opened during 1953–54 is 713. The expenditure on Primary education (including basic education) on behalf of the schemes included under the Five-Year Plan during the year 1953–54 is Rs. 31.81 lakhs.”

SRI A. RATNAM :—“ஆரம்பக் கல்வி, ஆதாரக் கல்வி ஆகியவைகளில் சர்க்கார் அனுசரிக்கும் முறைகள் என்னவென்பதை மந்திரி அவர்கள் கூறமுடியுமா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருப்பது ரொம்பப் பொதுக் கேள்வியாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஒரு பிரசங்கமே செய்யவேண்டியிருக்கும் !”

[12th February 1955]

SRI A. SAMBASIVAM :—“தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிக் கூடங்களில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம், பஞ்சப்படி முழு வதையும் அச்சங்கம் கொடுத்தும் கூட, மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அந்நேரம் சம்பளத்தை கிராண்டில் கழித்துக்கொள்வதும் இல்லை. ஆதலால் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இந்த விஷயம் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஆதாரக் கல்விதான் இனி சர்க்காரின் கல்வித் தொழிலாக அஸ்திவாரமாக இருக்கவேண்டும் என்பது சர்க்காரின் இறுதியான முடிவா? அல்லது ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளலாமா, கைவிடலாமா என்ற பிரச்சனை விசாரணையில் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஆதாரக் கல்விதான் நம்முடைய கல்வியின் லட்சியம் என்பதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து பின்வாங்குவதென்ற உத்தேசமே கிடையாது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“The Parulekar Committee was appointed to survey the success or otherwise of the three-hour schools. I would like to know whether the scope of its enquiry included a general survey of primary and elementary education in the State also?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Incidentally, the Committee made a survey of the system of elementary education in the State.”

SRI P. G. MANICKAM :—“தற்காலத்தில் படிக்காதவர்கள் 60% இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகள் 90% இருக்கலாமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. எத்தனை ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்கவேண்டுமென்பதை ‘சர்வே’ எடுக்க கவர்ன்மென்டார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கணக்கெடுப்பதனால் அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாது. அப்பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதற்காக இந்தக் கமிட்டியை ஆலோசனை கூறும்படி சர்க்கார் கேட்டிருக்கிறது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In the Parulekar Committee Report, it is stated that on a survey of the progress of elementary education in the State it was found that 41.2 per cent of the children of the age group 6 to 12 were attending schools in 1953. Now, in the annual publication of the *Madras Information* it is stated that 71.3 per cent of the boys are at school. The correctness of the figures is, therefore, doubted and questioned. In the circumstances, will the Government clarify whether the enhancement in the percentage has occurred on account of the anxiety to show a higher percentage of literacy in the State?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have not looked into the figures. But there is some difference between the percentage of boys attending schools and the percentage of girls attending schools. When we take boys and girls together, a different average will be arrived at and when we

[12th February 1955]

take boys alone, a higher percentage is possible. Anyhow, I am unable to say straightaway whether the figure 71.3 per cent is correct or not.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Government are considering the questions of elementary education, secondary education and university education differently. Have the Government any idea of seeing that the different phases fit in as part of a homogenous policy of education in the State?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is the idea of the Government, that is, to have a co-ordinated scheme, one fitting into the other.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“May I know whether the basic education now in vogue is of the Gandhin type, combining remunerative labour with child education?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“‘Basic education’ is a well-known term and is a well-known scheme of education.”

SRI P. SELVARAJ :—“As a result of the survey made by the Committee, have the Government any proposal to bring elementary education under State management?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is also one of the terms of reference made to the new committee appointed to enquire into elementary education.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“As we seem to be behind schedule in the matter of expansion of free and compulsory education within the period of ten years in the State, will the Government give priority to this in the Second Five-Year Plan? May I also know in what time they hope to achieve this objective?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We will try our best to reach the target within the time-limit prescribed.”

SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ஆரம்பக்கல்வியைக் கட்டாயமாக்கும் விஷயம் நெடுநாளையப் பிரச்சனையாக இருந்துவருகிறது. அதைக் கட்டாயமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தடங்கலாக உள்ள காரணங்கள் என்ன என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கமுடியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Anything made compulsory is repugnant to the people and, therefore, instead of making it compulsory, perhaps we should give inducements.”

SRI C. KANDASAMY :—“‘ஆதாரக் கல்வியிலிருந்து சர்க்கார் பின்வாங்கப்போவதில்லை’ என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆதாரக் கல்விதான் சர்க்காரடைய கொள்கை என்று சொன்னால் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“பட்ஜெட் விவாதத்திலே அங்கத்தினர்கள் கட்டாயமாக இதைப்பற்றி சொல்லலாமா?”

[12th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ 1953-54-ம் ஆண்டிலே எத்தனை ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆதாரப்பள்ளிகளாக மாறியிருக்கின்றன ? எத்தனை ஆதாரப் பள்ளிகள் ஆரம்பப் பள்ளிகளாக மாறியிருக்கின்றன ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பதில் சொல்வதற்கு எனக்கு அவகாசம் வேண்டும்.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May I know when the Committee now appointed will complete its deliberations and submit its report? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have not fixed any time-limit. But I have asked the Committee to submit its report as early as possible.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ The Hon. the Minister says that he wants to provide inducements. In what way is it to be done—by providing midday meals for poor children or in any other way? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would request the hon. Member to await the recommendations of the Elementary Education Committee.”

Procurement of rice in Tanjore.

* 643 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of paddy and rice which the Government had procured under the levy system and other means in Tanjore on 1st July 1954;

(b) whether any representation has been made by the Tanjore District Merchants' Association requesting the Government to expedite the export of paddy procured under the levy system by issuing export permits; and

(c) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There was procurement in rice in Tanjore district in the current year only under the levy system. The total quantity of paddy and rice procured in Tanjore district during the period up to 1st July 1954 was 69,658 tons (in terms of rice).

“ (b) Yes, Sir, in respect of a quantity of paddy (about 14,040 tons in terms of rice), which had not yet been moved.

“ (c) The stocks of paddy (14,040 tons in terms of rice) with the procuring agents have been ordered to be disposed of by tender. The final report of the Board of Revenue (Civil Supplies) about the action taken is awaited.”

11-10 a.m. **SRI A. RATNAM** :—“ இப்பொழுது சர்க்கார் கிடங்கிலிருந்து 69,658 டன் தஞ்சாவூர் அரிசியில் எவ்வளவு அரிசி விற்கப்பட்டது? இப்பொழுது எவ்வளவு அரிசி கைவசம் உள்ளது. அப்படி விற்கிறதால் எவ்வளவு விலைக்கு விற்கப்பட்டது? இப்பொழுது தஞ்சாவூரில் ஒரு டன் அரிசியின் விலை எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது? இப்பொழுது தஞ்சாவூர் அரிசி எவ்வளவு விலைக்கு விற்கப்படுகிறது? ”

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதையெல்லாம் சொல்வதற்கு எனக்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ தானியம் அறுவடை செய்கிற காலங்களில் மிகுதியான தானியத்தை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ரயில்வே வசதி இல்லாததினால் ஏற்றுமதி பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் விலை வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கு ரயில்வே வசதியை செய்துகொடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதுவேறு விஷயமாக இருந்தபோதிலும் சர்க்கார் இதைப்பற்றி கவனிப்பார்கள்.”

SRI C. KANDASAMY :—“ தஞ்சை ஜில்லாவில் வியாபாரிகள் சங்கம் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டபிறகு அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு எப்பொழுது அனுமதி கேட்டார்கள்? அவர்களுக்கு சர்க்கார் எப்போது அனுமதி கொடுத்தார்கள்? இதற்காக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry, I do not have the data with me.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Did the Government fix any target for procurement and how does the actual procurement compare with the target if there was any? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no longer any procurement or levy but a target was fixed at Rs. 75,000 tons in terms of rice for procurement during the year 1954 under the levy system. Under this 69,610 tons were procured and the levy was stopped.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியை டெண்டர்கள் வரவழைத்தபிறகு விற்குங்களா? இதனால் சர்க்காருக்கு லாபம் ஏற்பட்டதா அல்லது நஷ்டம் ஏற்பட்டதா? நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அது எவ்வளவு? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நஷ்டம் இருக்காது. மில் ரேட்டுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாக வந்தால் அதை விற்று விடுவதாக அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்த மில் ரேட்டுக்கு ஒரு அணு மேலே வைத்து டெண்டர் மூலமாக வந்தால் அதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர சர்க்கார் யோசிக்கும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ தஞ்சாவூரில் நெல் விலை திடீரென்று குறைந்துபோயிருப்பதால், கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ததுபோல் இப்போதும் செய்து நியாயமான விலைக்கு 2 லட்சம் டன் அரிசியை கொள்முதல் செய்து இந்த விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை சமாளிக்க முயற்சிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விலைவீழ்ச்சியைத் தடுப்பதற்கு பழையபடி லெவி செய்வதுபற்றிய யோசனை அரசாங்கத்தில் இல்லை. இந்த விலை வீழ்ச்சியைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய வழி களைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள்? ”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, the prevalent feeling is that the influx of cheap Andhra rice into this State is responsible for this unsold surplus stock in Tanjore and other places. Will the Government try to regulate the import of Andhra rice into this State and see that the prices do not go down? ”

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there is absolute decontrol prevailing now and I do not think it is possible to prevent Andhra rice coming into this State.”

Television unit for the College of Engineering.

* 644 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether a Television set, intended for use in educational institutions, is expected to be installed in the Tele-Communication Laboratory of the Engineering College, Guindy?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Government have sanctioned the purchase of a closed circuit Television unit for the Tele-communication laboratory of the College of Engineering, Guindy, for the instructional use of the students.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ அது என்ன விலை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ About Rs. 10,000, Sir.”

Kolappuram Spinning and Weaving Mills.

* 645 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of the Kolappuram Spinning and Weaving Mills, Kolappuram, Chirakkal taluk, North Malabar, put up a notice on 17th July 1954 retrenching half the number of workers in the factory since 1st August 1954 without giving any proper reasons;

(b) whether any steps for conciliation have been taken by the Government in this affair; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) & (c) Yes, Sir. The Labour Officer took up conciliation when the parties came to an amicable settlement and signed a memorandum of settlement.”

Reddy (Ganjam) community.

* 646 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Reddy (Ganjam) community was included in the list of backward classes till recently and was enjoying the fee concessions, etc., in the educational institutions;

(b) whether the said community has now been removed from that list;

(c) if so, when and why;

[12th February 1955]

(d) whether the Government received any representations from the Reddy Jana Sangam, Kallikudi, complaining against the removal of the said community from the list of backward classes and requesting its inclusion again; and

(e) the steps taken by the Government, if any, in the said matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Reddy (Ganjam) community is still included in the list of backward classes.

“ (b) The said community has not been removed from that list.

“ (c) Does not arise.

“ (d) The representation regarding inclusion of all the Reddy pupils in certain Tamil districts in the list of backward classes was received from the Reddy Sangam, Kallikudi.

“ (e) The Reddy Jana Sangam has been informed that it is not proposed to include the Reddy Community in the list of backward classes for purposes of educational concessions under Rule 92 of the Madras Educational Rules till the Backward Classes Commission's list is published.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Is it a fact that the fee concessions and other concessions are suspended for Reddis that is for Reddy (Ganjam) in Ramanathapuram and Madurai districts and if so why? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, my information is that this community is still included in the backward classes list and if they are included in the list they are entitled to the concessions.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ The Hon. Minister has probably not understood the implication of my question. In Ramanathapuram and Madurai districts, there are about 24 sub-sects in the Reddy Community and so far as this sub-community—Reddy (Ganjam)—is concerned it is included in the list of backward classes and they were given fee and other concessions. I am definite now, the said concessions have now temporarily been suspended. If so why have they been suspended? I do not refer to Reddy Community in general or Reddy Community other than Reddy (Ganjam).”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have that information, Sir. If the hon. Member has any such information he may pass it on to me. I shall look into it.”

SRI C. KANDASAMY :—“ பள்ளிக்கூடச் சலுகைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான சலுகை தருகிறார்களா? அல்லது பிற்பட்ட வகுப்பினரில் சிலருக்கு மாத்திரம் விசேஷ சலுகை அளிக்கப்படுகிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பிற்பட்ட வகுப்பினர்களை இரண்டு பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்கள் என்றும், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் இந்த இரண்டு பகுதியினருக்கும் ஒரே விதமான சலுகைதான் தரப்படுகிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குள்ளே சலுகை அளிப்பதில் வித்தியாசம் கிடையாது.”

[12th February 1955]

SRI K. PARTHASARATHY:—"Is it the policy of the Government that no addition will be made to or deletion made from the list of backward classes till the recommendations of the Backward Class Commission are known?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We cannot do it. Under the Constitution it is only the Backward Classes Commission that can do it. If the Commission makes any recommendations they will be considered by the Government."

SRI S. RAMALINGAM:—"On a point of order, Sir, கனம் மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது பிற்பட்ட வகுப்பினருடைய சலுகைகள் விஷயமாக எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது சில ஜில்லாக்களில் மாத்திரம் வன்னிய குல கூடித்திரிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பள்ளிகளில் சம்பளம் வாங்கக்கூடாதென்று சர்க்கார் ஏன் உத்திரவிட்டிருக்கிறது? அப்படியிருக்கும்போது பிற்பட்ட வகுப்பினரிடையே பாரபட்சம் காண்பிக்கவில்லையென்று எப்படி சொல்லுகிறார்கள்?"

MR. SPEAKER:—"Is that a point of order? How is the Minister responsible for that. The hon. Member may put a separate question."

Opening and closing hours of theatres.

* 647 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government of Madras have any proposal under the Madras Shops and Establishments Act to change the hours of opening and closing of theatres and places of public amusement or entertainment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"In supersession of a notification issued in 1949, the Government have recently issued a revised notification to the effect that no theatre or place of public amusement or entertainment situated in this State shall be opened earlier than 9 a.m. on Saturdays, Sundays and Public Holidays and 1 p.m. on all other days or closed on any day later than 1-30 a.m. There is no other proposal under the consideration of the Government."

SRI N. K. PALANISAMY:—"இந்தமாதிரி ஒரு மாற்றத்தினாலே தியேட்டரில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அதிகமான வேலை வாங்கப்படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து 8 மணி நேரத்திற்குமேல் வேலை வாங்கக்கூடாதென்று தியேட்டர் முதலாளிகளுக்கு உத்திரவு போடுவார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I require notice, Sir."

Inspection of hospitals in Malabar.

* 648 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many times, if any, the Director of Medical Services has inspected the hospitals in Malabar during the past one year and which hospitals?

[12th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Government Headquarters Hospital, the Government Women and Children and the Government Mental Hospital, Kozhikode, have been inspected by the Director of Medical Services once during the past one year."

"I may add, Sir, that the Director of Medical Services has inspected the Headquarters Hospitals in Kozhikode second time and he has also inspected last month the Government Hospitals at Palghat, Cannanore, Tellicherry, Badagara and the Sanatorium at Periyaram."

SRI K. P. GOPALAN:—"May I know from the Hon. Minister whether the Director of Medical Services has made any suggestions in his reports regarding the provision of better facilities which the Medical Department has to attend to in these hospitals?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Director of Medical Services submits his reports to Government from time to time."

N.E.S. in Coimbatore.

* 649 Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount contributed by the public either in the form of cash or labour towards the development works in the National Extension areas in the Coimbatore district ever since the scheme was introduced in this district; and

(b) the nature of work for which the contributions were made?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Rupees 12,348-8-0.

" (b) Kangayam Block—

(i) Conversion of itteri into earthen roads.

(ii) Construction of weir to Manickapuram tank.

(iii) Deepening of wells and digging of wells.

(iv) Construction of a school building at Paranjervali.

Tiruppur Block—

Well works, road works, a culvert and a pond."

SRI A. RATNAM:—"தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக எந்தச் சேரியிலாவது எந்த வேலையாவது செய்யப்பட்டதுண்டா? அப்படிச் செய்திருந்தால் உழைப்பின் மூலம் அன்பளிப்பாக கொடுக்கப்பட்டதின் மதிப்பு எவ்வளவு?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"இந்தக் கேள்விக்குத் தனியாக நோட்டீஸ்வேண்டும். சேரியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு மட்டும் பலன் தரக்கூடிய வேலைகள் 'கான்ட்ரிபியூஷன்' எதுவும் வற்புறுத்தப்படாமலேயே செய்யப்பட்டு வருகின்றன."

[12th February 1955]

Irrigation tank for Sobanapuram village.

* 650 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the District Collector and the Executive Engineer, Public Works Department, Tiruchirappalli, by the villagers and the M.L.A., Turaiyur Constituency, requesting the Government to construct an irrigation tank at Sobanapuram village, Musiri taluk;

(b) whether any investigation was made and whether any estimate was prepared; and

(c) if so, at what stage the proposal now stands?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) A representation on behalf of the villagers was received by the Collector in 1950 and another from the hon. Member was received by the Executive Engineer in February 1954.

“(b) A preliminary investigation had already been made and the rough cost worked out.

“(c) The proposal was dropped as not being feasible owing to its limited scope, excessive cost, and the possible objections of the ayacutdars lower down.”

Maniyara-Kallunata bridge.

* 651 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum signed by 316 persons of Maniyara in Payyanur firka in North Malabar, dated 11th May 1954, requesting the Government to take urgent steps to repair the Maniyara-Kallunata bridge, which was destroyed 16 years ago; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is proposed to take up the repair work under the National Extension Service Scheme.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that the Payyanur Panchayat Board has passed a resolution that they will sanction half the amount for repairing the bridge and the Development Department have also agreed to meet the other half. If so, why this work is delayed? Is it a fact that the Development Department have not sanctioned the amount for the speedy execution of the work?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Payyanur Panchayat Board has no doubt promised to contribute Rs. 7,500. But it is the essence of this scheme that the local people must also offer some contribution. Therefore, the

12th February 1955]

Collector is examining the question whether any contribution from the general public and the locality would be forthcoming. Meanwhile, estimates are being prepared and as soon as they are received necessary action would be taken.”

Basic Training Schools.

* 652 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY (on behalf of Sri M. S. Mogral): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many Basic Training schools are functioning in the State now;

(b) whether there are any such schools exclusively for women; and

(c) if so, how many and where?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) 47.

“(b) & (c) There are 13 such schools exclusively for women and they are at (1) Palghat, (2) Cuddalore, (3) Ramanathapuram, (4) Tanjore, (5) Kancheepuram, (6) Palayampatti (Ramanathapuram district), (7) Madras, (8) Pudupalayam (Cuddalore New Town), (9) Porto Novo (South Arcot), (10) Ittamoli (Tirunelveli), (11) Ambattur (Chingleput), (12) Kinnikambala (South Kanara) and (13) St. Thomas Mount.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ஆதாரக் கல்வியை பரப்புவதுதான் சர்க்காருடைய முடிவான கொள்கை என்று மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பள்ளி ஜாபிதாவிலிருந்து தெரிகிறது. ஆதாரக் கல்விதான் இறுதியான லட்சியம் என்று இந்த சட்டசபையிலோ, அல்லது மத்திய பார்லிமெண்டிலோ ஏதாவது சட்டம் நிறுவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா? எதை ஆதாரமாகக்கொண்டு சர்க்கார் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“சர்க்கார் இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து, பல வருஷங்களுக்கு முன்பே ஆதாரக்கல்விதான் இறுதி லட்சியம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்ற வரையில் ஒரு மந்திரி சபையினால் இந்த முடிவு செய்யப்பட்டது என்று நினைக்கின்றேன்.”

SRI A. RATNAM:—“ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளை தனிப்பட்டோர் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலூரிலே நடத்தப்பட்டுவரும் ஆதாரக் கல்வி பள்ளி சம்பந்தமாக பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி இதுவரையிலும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரியான புகார்களுக்கிடமில்லாத முறையில் ஆதாரக் கல்விப் பாடசாலைகளை சர்க்காரே நடத்த முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இந்தக் கேள்வி தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி இருப்பதால், புதுக்கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—“ஆதாரக்கல்வியே அரசாங்கத்தின் இலட்சியம் என்று இருப்பதால், நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய இதர போதனை முறைப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆதாரக்கல்வி போதனை முறைப் பாடசாலைகளாக மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?”

[12th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதற்குத்தான் அரசாங்கம் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ How many students are trained yearly in these schools and how many of them are employed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have information with regard to the exact number but all of them are employed.”

SRI B. K. NALLASWAMY :—“ ஆதாரக் கல்வி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு, ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்கள் போதுமான அளவுக்கு இல்லாததினால், அங்கே வேலை கிடைப்பதில்லை. வேறு பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை செய்வதால், இந்த ஆதாரக் கல்வி அடிப்படையை மறந்துவிடுகிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஆதாரக் கல்வி பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதை சர்க்கார் கவனிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஆதாரக் கல்வி பள்ளிக்கூடங்களை இன்னும் அதிகமாக்குவதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகின்றன. சாதாரண பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக்கொடுப்பவர்களும், ஆதாரக் கல்வி முறையில் பயிற்சி பெற்று இருந்தால் இன்னும் நன்றாகச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள் என்பதே என் அபிப்பிராயம்.”

Repayment of subsidy by Wynad colonists.

* 503 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any orders directing the Indian National Army men settling in Wynad, the Malabar district, to refund the subsidy or loan granted to them for three years; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No. The Administrative Officer, Sultan's Battery, while paying to the colonists the recoverable increased agricultural advance sanctioned by Government fixed the repayment of the amounts in three annual instalments.

“ (b) The advance is a recoverable advance; the cases of all colonists have been treated alike and no distinction has been made in the case of Indian National Army colonists.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Have the Government received representations from these colonists to the effect that the pepper vines cultivated by them will take about 12 years to bear fruit and also in view of the fact that the price of tapioca has abnormally fallen, the period of instalment should be extended. If so, what steps the Government have taken in the matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

[12th February 1955]

Nainarkoil-Emaneswaram road.

* 654 Q.—**SRI G. GOVINDAN** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the road between Nainarkoil and Emaneswaram in Ramanathapuram district deteriorated owing to want of repairs; and

(b) whether there is any proposal to take over that road by the Highways department?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) It has been reported that, owing to frequent rains, this earthen road became slushy and impassable and that the road was recently repaired in July 1954 and made passable.

“ (b) No, Sir.”

Board Elementary School, Bommanathapuram.

* 655 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government for the taking over of the Board Elementary School in Bommanathapuram, Palayur vattam, Alangudy taluk, Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, as a Labour school under the Harijan Welfare Department;

(b) whether a pucca building worth Rs. 4,000 to Rs. 5,000 was built by public subscription for the school; and

(c) the action taken by the Government on the representation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) It is presumed that the reference is to Bommanapuram and not Bommanathapuram. A representation was received for taking over the Bommanapuram Board Elementary school in Palaiyur vattam of Alangudy taluk.

“ (b) No building was constructed by public subscription. However a tiled building worth Rs. 4,000 to Rs. 5,000 built by one Sri Muthu Subbiah, a social worker of Bommanapuram village was handed over by him to the special officer for education in 1948 as a gift to be used as a school building for Harijans.

“ (c) The Government decided that it was not necessary to take over the school but that the District Board should continue to maintain it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ What are the conditions qualifying such schools to be taken as labour schools Sir? ”

[12th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The district board is expected to shoulder its responsibility. When the district board is found incompetent to maintain such schools, the Harijan, Welfare Department will come forward to take over them.”

Marine Aquarium.

* 656 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the buildings of the Marine Aquarium of the Fisheries department on the Marina Beach is being used by the Government;

(b) when the Aquarium will be re-started and the necessary amount allotted for the same;

(c) whether any Committee has been constituted to suggest a suitable site for the Aquarium; and

(d) the recommendation of the Committee and the decision of the Government thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“ (b) Proposals for selection of a site for the construction of a suitable building for housing the Aquarium are yet to be finalised and it will take some more time.

“ (c) The answer is in the affirmative.

“ (d) The Committee was asked to submit its report through the Board of Revenue. The Government are awaiting the report of the Board of Revenue on the Committee's report.”

Guard at Pudukkottai palace.

* 657 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that police bandobust is provided by the Government for guarding the palaces and buildings belonging to the ex-Ruler in Pudukkottai;

(b) if so, the average total expenditure incurred in a month during this year for providing the police bandobust; and

(c) since when this bandobust is being given and the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) A guard from the Armed Reserve, Pudukkottai, is provided to the new palace at Pudukkottai that belongs to the Ruler;

“ (b) An expenditure of Rs. 1,221-2-0 is being incurred monthly towards pay and allowances of the Armed Reserve guard;

“ (c) The guard, which was being provided prior to merger, is continued even after merger with reference to Article 4 of the Revised Memorandum on the personal privileges of the Rulers of Integrated and merged States.”

12th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்தச் செல்வை மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா அல்லது மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Can this House know what is the necessity for putting a guard and incurring this expenditure? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a matter of privilege which has been given to ex-rulers. In order to gain a bigger point we had to concede a small point.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ புதுக்கோட்டை மகாராஜா அரண்மனையில் போலீசார் இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களே கேட்டுக்கொண்டார்களா அல்லது சர்க்காரே போலீசாரை காவலில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சுவதேச சமஸ்தானங்கள் இந்திய யூனியனுடன் இணைக்கப்பட்டபொழுது, இணைக்கப்படும் சமஸ்தானங்களுக்கு என்ன என்ன விருதுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்த உத்திரவின்கீழ் இது வருகிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த அரண்மனை காலியாகத் தானிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த அரண்மனைக்கு மரியாதை வேண்டுமா, அல்லது இந்த மரியாதையை சடங்காக அனுமதிக்கவேண்டுமா? அந்தச் செலவைக் குறைக்க இரண்டு கான்ஸ்டபிள்களை மட்டும் வைத்து அந்த அளவில் செலவைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ? ”

11-30 a.m

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஒரு தடவையில் இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள்தான் அங்கே நிற்பார்கள். நான் பூராவும், மாதம் பூராவிற்கும் நிற்பதற்கு 15 பேர்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது.”

Cottage industries for Harijans.

* 658 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Director of Industries and Commerce is in charge of any cottage industries meant for the uplift of Harijans; and

(b) the extent of work done and the amount spent by the department towards the uplift of Harijans by forming, conducting or aiding small-scale industries in the year 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The Director of Industries and Commerce is not in charge of any scheme for the development of cottage industries exclusively meant for the uplift of Harijans except the two tanning and tanning demonstration parties now functioning in this State. A total expenditure of Rs 11,000 was incurred for the maintenance of the demonstration parties referred to above during 1953-54.”

[12th February 1955]

SRI A. RATNAM :—“ ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவில் குடிசைத் தொழிலுக்கு சிறிய யந்திர சாதனங்களை வைத்து வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்கள் கடன் வேண்டும் என்றும் அல்லது உதவி வேண்டுமென்றும் பல மனுக்களைப் போட்டுக் கேட்டும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஒரு திட்டம் வகுத்து, ஒரு கமிட்டியை நியமித்து ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த சலுகைக் கொடுக்கவேண்டியது என்பதற்கு அதிகாரிகளுக்கு மனது வரவில்லை. அதனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கடனே அல்லது உதவியோ கொடுத்து உதவுவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ உதவி செய்யும் விஷயம் எனக்குக் குறிப்பாகத் தெரியாவிட்டாலும் நான் அறிந்த அளவில் உதவி செய்யும் அளவில் உதவி செய்து கொண்டதான் வரப்படுகிறது. ஆனால் கடன் கொடுக்கும் விஷயமாக கடனைக் கொடுப்பது என்பது கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் கொடுத்துவிட முடியாது. பரிசீலனை செய்துதான் கொடுக்க முடியும்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமர்ஸ் தலைமையின் கீழும், விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டின்படியும் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த இடங்களில் கடன் கொடுக்கும் நிலைமையில் ரெவின்யூ இலாக்காக்களில் எப்படி விவசாயி கடன்பெற தொந்தரவும் பெற வேண்டுமோ அந்த பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது ஏதா கிலும் செக்யூரிட்டி கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சதாரண ஏழைகளுக்கு யார் செக்யூரிட்டி கொடுக்க முன்வருவார்கள். அப்படி இல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் கடன் வாங்குவதற்கு வேண்டிய திட்டம் வகுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் உருப்படியான ஒரு யோசனையைக் கொடுத்தால் அதை நான் பரிசீலனை செய்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“ இது சிறிய விஷயமல்ல. கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறும்போது ஹரிஜனங்களுக்குக் கூட கண்ணை மூடிக்கொண்டு கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார். தகுதி வாய்ந்தவர்களும், சொத்துள்ளவர்களும், பணமுள்ளவர்களும் யந்திர சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு தொழில் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுக்க யாரும் முன்வரவில்லை. குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரம்—இன்றாவது அல்லது திங்கட்கிழமை யாவது—ஒதுக்கி விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் எந்த அளவில் நடந்துகொள்கிறார்கள், எந்த அளவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை புறக்கணிக்கிறார்கள்”

MR. SPEAKER :—“ கேள்வியாகப் போடுங்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“ எனவே இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ நினைத்த நேரத்தில் கேட்பதற்கெல்லாம் கொடுப்பதற்கு ரூல் கிடையாது. எல்லாவற்றிற்கும் கொடுத்துவிட முடியாது. எழுதிக் கொடுங்கள் யோசித்துப் பார்க்கலாம்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ குறிப்பான விஷயங்களைச் சொல்லாவிட்டால் விவாதத்தில் நான் என்ன பதில் அளிக்கக் கூடும்? கடன் கொடுப்பது பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்ய முடியும். இதைப்பற்றி ஒரு மணி நேரம் விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயம்பற்றி பேச இருந்தால் அதற்கு பதில் சொல்லலாம். நானே ஒரு கேசில் கிடையாது என்று சொல்லி இருக்கிறேன்.”

12th February 1955]

ஒருவர் வந்து பத்தாயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டார். ஆனால் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நிபந்தனைகள் ஒன்றுமே அனுசரிக்கப்படவில்லை என்பதை கடன் கேட்டவரே ஒத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் சொத்தில்லாமல் எப்படி கடன் கொடுப்பது. அதனால்தான் எங்களால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. எப்படி ஒரு மணி நேரம் விவாதிப்பது என்பது தெரியவில்லை.”

SRI B. K. NALLASAMI :—“ குடிசைத் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு என்று ஜப்பானுக்கு சில மாணவர்களை அனுப்ப சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களே அதில் ஹரிஜன மாணவர்களை அதிகம் சேர்த்து அனுப்புவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have no idea whether any one is proposed to be sent to Japan for studying cottage industries.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ஆதி காலத்தில் சேரிகளில் ஹரிஜனங்கள்தான் குடிசைத் தொழிலை அநேகமாக நடத்தி வந்தார்கள். அந்தத் தொழில் இப்பொழுது மடிந்துவிட்டது. அப்படிப்பட்ட தொழிலை மறுபடியும் உண்டாக்குவதற்கு கவர்ன்மென்ட் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்துவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ குடிசைத் தொழிலில் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை காட்டுவதில் எனக்கு மிகுந்த ஆவல் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். திட்டம் உருப்படியான பிறகு ஹரிஜனங்களையெல்லாம் அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆவலும்.”

Marina Canteen and Swimming Pool.

* 659 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the income to the Government from the Marina Canteen and Swimming Pool?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The Government do not derive any income except a ground rent of about Rs. 4,900 per annum from the Marina Canteen and the Swimming Pool, which are run by the Corporation of Madras.”

Market for pepper.

* 660 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government had approached the Central Government to bring about a steady market for pepper from the depressed market rates; and

(b) if so, the stage at which the matter stands at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) No such specific request has been made by the Madras Government to the Government of India. However, requests made by the Kasaragod Taluk Pepper Growers' Association, viz., (1) the export duty on pepper might be reduced and (2) foreign markets in pepper might be stabilized were forwarded to the

[12th February 1955]

Government of India for necessary action. It may also be mentioned that the Spices Enquiry Committee appointed by the Government of India has already studied all problems connected with pepper and its specific recommendations are under the consideration of the Government of India."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in forwarding this resolution, did this Government express any opinion or make any recommendation in regard to this matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Of course, Sir, there is no question of the Government simply forwarding the resolution. They did appreciate the point and they did commend the proposal."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, is it a fact that a committee has been appointed by the Central Government in regard to this matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I am afraid that this question must be addressed to the Parliament of India."

DR. K. B. MENON :—" Sir, is there any basis for the rumour that the world market in pepper fell because of the failure on the part of the merchants to supply to the standard of the sample? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to have notice and I would like to look into the matter before answering this question."

Transfer of N.G.Os. in Malabar.

* 661 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions, secret or other, regarding the transfer of any N.G.Os. in the Civil Judicial department, Industries department and Port department in the district of Malabar for their alleged activities in the 1947 strike; and

(b) if so, in regard to how many persons such instructions have been issued?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

P.C.C. Societies in Malabar.

* 662 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any memorandum from Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar to take urgent steps to reorganize these societies in the light of the abolition of rationing and food control, and if so, the action taken thereon?

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" With the complete decontrol of rice with effect from 10th July 1954, the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar district are not able to compete with the traders in the open market. They, therefore, requested that they might be reorganized into multi-purpose societies with limited liability. The Government examined the above request in consultation with the Registrar of Co-operative Societies, Madras, and found it was not possible to comply with it.

" However, the administrative control over such of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, which have given up foodgrains business and which have cleared the entire dues of the Government are being transferred to the Co-operative department by the Collector of Malabar either for transformation into other normal types of co-operative institutions or for liquidation, as the case may be."

MR. SPEAKER :—" The next question can also be taken up now as it relates to the same subject."

* 663 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar have stopped both wholesale and retail business in foodgrains; and

(b) how many of them have yet to settle their accounts with the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Seventy-nine societies have so far stopped both wholesale and retail business in foodgrains since October 1952.

" (b) Forty-one societies have yet to clear the Government dues."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the main difficulty in the administration of these societies is that the Government accounts are not settled promptly. Having given repeated assurances that steps would be taken to settle the accounts, I would like to know what steps have so far been taken? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I cannot now specifically state what are the various steps that have been taken by the Government in settling the accounts expeditiously but I can assure the hon. Member that there is no avoidable delay in the matter."

Lands for Harijans of Kalpattu village.

* 664 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from the Harijans of Kalpattu village of Villupuram taluk in the South Arcot district in the month of June 1954, addressed to the

[12th February 1955]

Chief Minister with copies to the Revenue Minister alleging injustice done to them by the caste-Hindus and the local officials; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer already furnished on 10th December 1954 to Legislative Assembly Question No. 295, dated 12th October 1954 by the same Member.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, we do not know what answer was given on 10th December 1954. The hon. Minister can read that also.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member can refer to it in the proceedings.”

11-40
a.m.

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தப் பதில் கூறப்பட்டு பல மாதங்கள் ஆகிய போதிலும் இன்னும் இதுவரையில் அங்கேயுள்ள ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்கள் தீர்க்கப்படவில்லை. அவ்வாறு தீர்க்கப்படாததால் அவர்கள் பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கேள்வியை பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டு வந்திருக்கிறபோதிலும் நிலைமை முன்பு இருந்தபடியே நீடித்துக்கொண்டு போவதினால் இதைப்பற்றி விவாதிக்க தாங்கள் அரை மணி நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“இன்றைக்கு சபை பிற்பகல் 1½ மணி வரையில்தான் நடைபெற இருக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்கு அரை மணி நேரம் விவாதம் கொடுக்கமுடியாது. தங்கட்குழிமை அல்லது செவ்வாய்க்குழிமை கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறேன்.”

“Half-hour debate? It is not possible today. I shall allow a half-hour debate, but I cannot fix the time. I shall fix the time on Monday or Tuesday in consultation with the Hon. Minister and shall announce it later.”

AN HON. MEMBER :—“நாளேக்குக் கொடுங்களேன்.”

MR. SPEAKER :—“நாளேக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“The question has come up with regard to the answers given previously that are referred to on the floor of the House subsequently. The answers are intended not only for the Member putting the question, but for all the Members. It is not easy for Members to remember the answers which were given some months back. May I suggest that in such cases a copy of the previous answers may also be laid on the table of the House for Members' immediate reference? That will help us to put supplementaries.”

MR. SPEAKER :—“It will be a repetition. This has been the practice here and it is the practice everywhere also.”

[12th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“In these cases, both the questions may relate to the same subject-matter, but both of them are not the same. Therefore, if the previous answers are also placed on the table of the House, the Members may refresh their memories and prepare to put proper supplementaries.”

MR. SPEAKER :—“I shall take the suggestion into consideration.”

Kalari Physical Culture System.

* 665 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposals under the Five-Year Plan to develop the Kerala Physical Culture System of Kalari; and

(b) whether any grants have been given to any such Kalaris in Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) There is at present no proposal under the Five-Year Plan to develop the Kerala Physical Cultural System of Kalari.

“(b) No grants are paid by this Department to any of the Kalaris in Malabar.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are Government aware of the importance of this system of physical culture, that is, Kalari? If so, will the Government come forward at least to give some financial aid to those of the Institutions which are running this kind of physical training so that the system may be maintained?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am aware of the importance of the indigenous system of physical training, and I want to encourage them. As a matter of fact, I am considering a scheme under which all these indigenous systems could be introduced and also expanded in the various educational institutions.”

N.E.S. for the Nileshtar firka.

*666 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many villages in the Nileshtar firka in the South Kanara district have been included in the Sullia National Extension Block;

(b) the amount so far spent in the Nileshtar area after the inclusion in the National Extension Scheme; and

(c) the total amount so far paid towards travelling allowance to officers of the Sullia Block for their visits to the Nileshtar area?

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Eight villages;

“(b) Rs. 23,621-3-3 up to 31st October 1954;

“(c) The Block Development Officers and Extension Officers were being paid fixed travelling allowance at the rates of Rs. 50 and Rs. 37-8-0 per mensem, respectively. They have been made eligible to draw travelling allowance under the Madras Travelling Allowance Rules from 1st December 1954. No separate figure for the travelling allowance paid for visits to the Nileshwar area is available.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, Nileshwar is about 60 miles away from Sullia. All the offices are also situated in Sullia. In view of this, will the Government consider the desirability of introducing the N.E.S. scheme to the whole of Kasaragod taluk, Nileshwar Firka, with Hosdrug and Kasaragod firkas added to it when new Blocks are selected next time?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. That will be considered when new Blocks are taken up.”

Uplift of Paniyas in North Malabar.

* 667 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total number of Paniyas (Harijans of hilly regions of North Malabar found especially in Chirakkal, Kottayam and Wynaad taluks) according to the recent census conducted by the Government under the village development scheme;

(b) whether the Government have taken any steps so far for their uplift; and

(c) if so, what they are?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No census of the Paniyas was conducted by the Government under the village development scheme. The approximate population of the Paniyas is about 40,000.

“(b) Yes.

“(c) A statement^a showing the particulars is placed on the table of the House.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“Sir, have any steps been taken for uplift of these people in Chirakkal, Kottayam and other taluks?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A separate question may be put, Sir.”

^a Printed as Appendix I on page 391 infra.

[12th February 1955]

SRI O. KORAN :—“Sir, from the paper laid on the table of the House, it is found that Sri Swami Anand Thirth had done some social service in Wynaad taluk in 1949-50. May I know, Sir, whether any other social worker has been working in that area after that period and is it because of that the Paniyas are considerably improved?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“We have submitted a scheme to the Government of India and we are expecting the approval of the scheme. As soon as it is received here, we will think of another social worker, if necessary.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, in the reply given, it was stated that a scheme has been forwarded to the Government of India. May I know when the scheme was submitted by this Government?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A few months ago, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, from the answers given to the questions that have been asked by Comrade Madhavan Nambiar and from the printed statement, it is seen nothing is mentioned about the taluks of Chirakkal, Kottayam, etc. Though a specific question was put to that effect, nothing was stated. May I know from the Hon. Minister why nothing is mentioned about these two taluks? Is the Hon. Minister aware of the fact that in Chirakkal taluk alone in Erukkur and Tali-paramba firkas—there are about 10,500 Paniyas, Kurichers and others included in the Scheduled Tribes, where they have neither house-sites of their own nor any educational institutions for getting education? In the light of these facts, will the Hon. Minister come forward to enquire and see that some suitable measures are taken to redress their grievances and save them?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I take the information from the hon. Member. I shall consider his suggestion.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, may I know why a substitute was not appointed in the place of the original worker? Was the service intended for the worker or the worker for the service?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, as I said, we wanted to have a comprehensive scheme and we have submitted one for approval by the Government of India. Last month, there was a Conference of all the Ministers and officers concerned of the various States at Delhi and now the matter is being considered by the Government of India. As soon as it is received, we will begin implementing it.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“Sir, it was stated that schemes have been sent to the Government of India for the uplift of Paniyas. May I know the total amount of money that would be necessary for the implementation of these schemes?”

[12th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not exactly remember the amount required. It will depend upon the schemes that are approved. Some of the items in the schemes may be approved or may not be approved. The final amount could be stated only after we get the approved schemes and the amounts sanctioned thereto.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ மலையாள ஜில்லாவிலே நாற்பதாயிரம் ஆதிவாசிகள் வசித்துக் கொண்டிருப்பதாக கணம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ ஆதிவாசிகள் அல்ல. ‘பனியாஸ்.’ ”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ‘பனியாஸ்’ என்பவர்கள் ஆதிவாசிகள்தான். மேற்குத்தொடர்ச்சி மலை கோயம்புத்தூர் ஜில்லா வரையில் வருகின்றது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள மலைப் பிரதேசங்களில் நிறைய அந்தப் பனியாஸ் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆதிவாசிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஹரிஜன பண்டிலிருந்தே பணம் செலவழிக்கப்பட்டு வருவதாக அறிகிறேன். அப்படிச் செலவழிக்கப்பட்டுவருவது உண்மைதான் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் வேறு கேள்வி போடுங்கள்.”

Purchase and distribution of dyes.

* 668 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent by Government for purchase and distribution of dyes; and

(b) whether dyes are distributed through the Co-operative department or through private agencies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No amount was spent by the Government for the purchase and distribution of dyes.

“ (b) There is no control over dyes and no dyes were distributed by the Government either through the Co-operative Department in the State or through private agencies.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இம்மாதிரியான லைசென்சுகள் பெரிய முதலாளிகளுக்கே ஏகபோக உரிமையாக அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் இந்த சாயத்திற்கு மிக அதிகமான விலையை வைத்து, அதாவது ஒரு பவுண்டுக்கு இருபது ரூபாய்க்கு மேல் விலை வைத்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விலைக்குச் சாயம் கிடைப்பதற்காக செல் பண்டிலிருந்து கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி அதன் மூலமாக சாயம் தயாரித்து ஸ்டேட் ஹாண்டுலாம் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிகள் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ‘Dyes’ விஷயத்தில் கண்டிசோல் இல்லையென்று சொன்னேன். இருந்தபோதிலும், ‘ஸ்டேட் ஹாண்டுலாம் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிகள்’ மூலமாக இதற்கு என்ன செய்யமுடியும் என்று பரிசீலனை செய்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ‘ஸெஸ்’ நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி ஆலைகளில் நூல் உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறது. அதேபோல் சாயமும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மிக அவசியமாக இருப்பதால் ‘செஸ்’ நிதியிலிருந்து சாய உற்பத்திக்குப் பணம் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா? ”

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்காரிடத்தில் அப்படிப்பட்ட திட்டமொன்றும் இடையாது.”

Expenditure on physical education and youth culture.

* 669 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount spent on physical education and youth culture in the State for the year 1953-54; and

(b) the number of institutions receiving aid from the Government for physical education and the number of instructors employed therein?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) A copy ^a of the statement showing the amount spent on Physical Education during 1953-54 in the Madras State is placed on the table of the House. Information regarding the amount spent on youth culture is not available. 11-50

“ (b) The number of institutions receiving aid from Government for Physical Education is as follows :—

	Boys' schools.	Girls' schools.
Local bodies ..	323	29
Aided ..	457	158

Information regarding the number of physical education teachers is not available. The only institution in this State exclusively intended for training physical education teachers is the aided Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet, and the number of lecturers employed therein is as follows :—

Men's section.	Women's section.
Principal—1.	Lecturers—3.
Vice-Principal—1.	Part-time Instructor—1.”
Lecturers—7.	
Special Instructor—1.	

SRI A. RATNAM :—“ தேகப் பயிற்சி கல்விக்காக ரூ. 86,779 செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. சைதாப்பேட்டையிலுள்ள ஓய். எம். ஸி. ஏ. தேகப் பயிற்சி கல்லூரிக்கு ரூ. 6,178 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேகப் பயிற்சி சாதனங்களுக்காக ரூ. 80,000 வரையில் சம்பளத்திற்காக விரயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தேகப் பயிற்சி சாதனங்களுக்காக அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகப் பணம் செலவு செய்து இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தக் கேள்வி எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால், தேகப் பயிற்சி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஆட்கள்தான் முக்கியமாகத் தேவை. அந்த ஆட்களைக் கொடுத்து அவர்கள் மூலமாக வெவ்வேறு பள்ளிக்கூடங்களில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சைதாப்பேட்டையிலுள்ள தேகப் பயிற்சி கல்லூரிக்கு இப்பொழுது எவ்வளவு பணம் அவசியமோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.”

[12th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Are the Government aware that the supply of trained teachers from the Y.M.C.A. College is rather inadequate to meet the demand? Will the Government enquire into the position and make sufficient provision either by enlarging the scope of that institution or by some other means to meet the demand? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Government are aware of the need for expansion of the facilities for training physical instructors. A proposal for starting another institution at Perianaickenpalayam in Coimbatore district is under the consideration of the Government.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ தேகப் பயிற்சி முறையில் யோகாசன முறையும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது அதுமாதிரி இப்பொழுது கற்றுக்கொடுக்கப் படுகிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I intend taking special steps to spread this system.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ In the paper placed on the table of the House, there is reference to women section in the men's section of the Y.M.C.A. College. How did the women get into the men's section, Sir? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is the privilege of women! Even though certain institutions are reserved exclusively for men, women are entitled to get into any institutions. But in institutions reserved exclusively for women, men cannot get in.”

Minimum wages for bus workers.

* 670 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any bus-owners have not implemented the Minimum Wages Rules in Malabar; and

(b) what action the Government propose to take against them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir. All the bus-owners in Malabar district are generally implementing the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, except those in North Malabar who find some difficulties in implementing the rules relating to working hours, spread over, etc.;

“(b) The enforcement officers under the Act are taking steps to have the rules implemented by all the bus-owners.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ How long will the enforcement officers take to have the rules implemented by all the bus-owners, to implement the Minimum Wages Rules in all the bus companies? ”

[12th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of any length of time. Whenever cases of non-implementation of the Factories Act, the Shops and Establishments Act or the Minimum Wages Act are brought to the notice of the officers concerned, they will immediately take up the matter.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச அடிப்படைச் சம்பளம் போன்ற பல சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டியிருக்குமென்பதற்காக பஸ் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை வேலையைவிட்டு நீக்கி அவர்களுக்குப் பதிலாக தினக்கூலி ஆட்களை நியமித்து தினக்கூலி கொடுத்துவருகிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Whenever any specific case is brought to the notice of the Government or the officers concerned, they will look into the matter.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Is it a fact that the present Government are very much afraid of taking action against bus-owners even if they contravene rules? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is the usual insinuating manner in which the hon. Member puts his questions. This question does not warrant any reply from me.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ In his reply, the Hon. Minister said that all the bus owners in Malabar district are generally implementing the Minimum Wages Rules except those in North Malabar who find some difficulties in implementing them. Is it not the duty of the bus-owners to pay the minimum wages fixed by the Government? May I request the Hon. Minister to find out the bus-owners who are not paying the minimum wages fixed by the Government and take action against them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already said that when specific cases are brought to notice, the officers concerned do take action. I would request the hon. Member to wait for my answer to the next question.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know from the Hon. Minister the scales of wages and daily batta fixed for drivers and conductors in the district of Malabar? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

* 671 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Janatha Motor Service, Pelliicherry, North Malabar, did not grant the minimum wages fixed by the Government to the motor workers in their service till 1st July 1954; and

[12th February 1955]

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) On the intervention of the Inspector of Factories, the management have since paid the arrears of wages due to the workers.”

SRI K. P. GOPALAN :—“As soon as the minimum wage rule was implemented, one driver by name Balan and two other important workers of the Union were dismissed by the management. May I know whether the Government will take action against this unlawful dismissal and for the reinstatement of the workers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“As the hon. Member is aware, Government cannot take action on a question put by an hon. Member in this House. If this is brought to the notice of the officers concerned, certainly action will be taken under the Industrial Disputes Act.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE PREVALENCE OF SMALLPOX IN MALABAR.

MR. SPEAKER :—“Sri K. P. Gopalan wants to call attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Assembly Rules.”

12 noon. * SRI K. P. GOPALAN :—“Mr. Speaker, Sir, under rule 40 of the Assembly Rules, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Health to the prevalence and spread of smallpox resulting in death throughout Malabar at the present moment and the inadequacy of the measures taken by the Government to check the same. From the reports that I have received and from enquiry and personal knowledge, I know that smallpox is widely prevalent throughout Malabar. In every taluk the disease is prevailing and deaths are taking place. In and around the Badagara Town in the Kurumbranad taluk, as far as I understand eighty deaths have taken place. In Chirakkal and Kottayam taluks in North Malabar and in the taluks of South Malabar, deaths are taking place. Sir, the measures taken by the Government to prevent the spread of the disease are very inadequate. The accommodation provided by the Government to the victims is also very meagre. Moreover, if a family is attacked by this disease, it is very difficult for it to carry on. The members of that family will find it difficult to eke out their livelihood. People are in such a miserable position that urgent relief is necessary. I want to know from the Hon. Minister what urgent measures the Government are going to take to give relief to the people and to prevent the further spread of the disease.”

[12th February 1955]

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Mr. Speaker, for the information of the hon. Members of this House, I shall place the report received yesterday from the Director of Public Health before this House. The following is the report received :—

“Kurumbranad taluk was the only badly affected taluk with smallpox in Malabar district. The infection in the other taluks such as Ponnani, Ernad, etc., is only sporadic.”

“Even in Kurumbranad taluk, Badagara Panchayat Board area was the worst affected with 178 attacks and 52 deaths up to the week ending 29th January 1955. The incidence of smallpox in Kurumbranad taluk as a whole is also now on the decline. Badagara Panchayat Board has also not reported any cases during the week ending 29th January 1955. The following statement gives the latest smallpox situation in the taluks :—

		Attacks.	Deaths.
Week ending 8th January 1955	...	41	11
“ 15th January 1955	...	24	15
“ 22nd January 1955	...	11	7
“ 29th January 1955	...	7	5

“In addition to the range staff of two Health Inspectors, one Panchayat Sanitary Inspector and one Woman Health Assistant, seven additional Health Assistants and two Special Health Inspectors are now working in the taluk. The jeep of the Malarialogist, Nilambur, is also now detailed for the movement of staff and equipment to the affected areas.

“In addition to treatment with medicine such as Aureomycine, Achromycine, Penicillin distilled water, carbolised vaseline, etc., an intensive vaccination drive was carried out to protect the entire population in Badagara Panchayat Board. In the Panchayat Board area alone, over 1,614 primary vaccinations and 26,153 re-vaccinations have so far been done. Eight hundred and fifty-five primary vaccinations and 11,678 re-vaccinations have also been done in the other affected villages during the month of January 1955. Mass vaccinations are still proceeding not only in the affected villages but also in other areas as a precautionary measure.

“The smallpox situation in Malabar district as a whole is given below :—

Name of taluk.	Week ending 29th January 1955.		
	Number of villages affected.	Attacks.	Deaths.
(1)	(2)	(3)	(4)
Kurumbranad	7	7	5
Kottayam	1	1	0
Ernad	3	3	1
Palghat	1	1	0
Ponnani	1	12	1

[Sri A. B. Shetty] [12th February 1955]

"It will be seen from the above that the epidemic has been brought under control on account of the effective measures taken. As a measure of relief, 20 bags of rice were already distributed free to the poor affected persons. Indigent cases were also given free treatment. Skim milk powder has also been distributed. Free distribution of cloth and purchase of more quantities of medicine have since been ordered.

"The epidemic situation will be further watched and all necessary measures taken promptly to control the spread of the epidemic and treat the patients."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of clarification, Sir."

MR. SPEAKER:—"This is not question-time. I can't allow a debate on this subject."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I do not want a debate, Sir. In the statement given by the Hon. Minister just now the name of Chirakkal taluk has not been mentioned. Is it a deliberate omission? Smallpox is virulent in that taluk."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No report has been received regarding prevalence of this disease in Chirakkal taluk."

SRI K. T. RAJU:—"சபையின் சென்ற கூட்டத்தில், இனிமேல் சபையில் கொண்டுவரப்போகும் மசோதாக்களை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION)
BILL, 1954.

Clause 5.

MR. SPEAKER:—"The House would remember that clauses 3 and 4 of the Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill have been accepted. I have allowed one day for the discussion of each of those clauses since both of them are important ones. I want to finish discussion of the remaining clauses to-day with the co-operation of the hon. Members. If necessary, we can even sit for half an hour more, i.e., till 2 p.m. Motion moved—

'That clause 5 do stand part of the Bill.'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

'After the words "in respect of any land" occurring in line 2, insert the words "and the outstanding interest on the contribution".

[12th February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

'For the words "and the land, the buildings . . . security of the contribution", substitute the words "and the land, its products and the buildings standing upon it and owned by the landholder shall be regarded as the security for the contribution and the interest thereon".'

'After the words "the amount of the instalment or its unpaid portion" insert the words "and the outstanding interest thereon if any".'

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second the amendments, Sir."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I move the following amendment:—

'In the first sentence, for the words "and the land, the buildings (owned and occupied by the landholder) standing upon it and its products", substitute the words "and the land, its products and the buildings (owned and occupied by the landholder) standing upon the land".'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I am not moving the other amendment given notice of by me since the substance of it is covered by a Government amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

'Rename the existing clause 5 as sub-clause (1) of that clause and add the following as sub-clause (2):—

"(2) If any person, having an interest in land is compelled to pay, due to the default of the landholder, any portion of the contribution for the protection of his interest, he shall have a first charge on the property, next to land revenue, for the amount so paid together with interest at the rate of six per cent per annum."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—"The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, my amendment is intended to safeguard the interests of persons who stand to lose if the landholder does not pay the betterment levy on the land. Clause 5 lays down that it is in the nature of land revenue. So, it is a first charge on the property. To-day, we know there is the land revenue, there is the surcharge, and there are many other obligations. In addition to all these, the Government are claiming this betterment levy. Cases may not be wanting, in fact there are many cases, where the landholders have mortgaged their property up to the hilt. They may not be interested at all in seeing whether the betterment levy was paid or whether the property

12-10
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [12th February 1955]

was sold. In certain cases, the value of the property may not be even worth the obligations it has to meet on the mortgage amount. The benefit should enure only to persons who are compelled to pay. I want that some safeguards should be provided so that a stranger or a person interested in the property need not voluntarily pay. Land revenue being a charge in favour of the Government, unless there is a specific provision, a stranger who discharges that obligation will not get the right of subrogation. My amendment is, therefore, intended only to protect the interests of such people so that ultimately the Government may also get the betterment levy. For instance, suppose there is a mortgagee, who is to get Rs. 10,000. The betterment levy on the land will be about Rs. 1,000 or so. He will naturally see that his rights are protected by such payment though the landowner himself may be unconcerned about it as his lands may have been mortgaged almost to the optimum level."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, in the clause under discussion, only contributions are deemed to be land revenue or public revenue. But, there may be interest outstanding with reference to the contribution and that interest also should be deemed to be public revenue. That is why I have suggested in my amendment that the words 'and the outstanding interest on the contribution' may be inserted.

"As regards the other amendment moved by me, of course the Government have come forward with an amendment. But that does not cover the entire field covered by my amendment. In my amendment I have stated that 'the land, its products and the buildings standing upon it and owned by the landholder shall be regarded as the security for the contribution . . .' In these two amendments, I have stated that the buildings owned by the landholder should be taken as security not only for the contribution but also for the interest thereon, that may remain in arrears at that time. The Government amendment does not take into account the interest that may be in arrears. That has to be included in the charge that should be burdened on the landholder. With regard to the buildings on the land, the Government amendment says that the buildings should be owned and occupied by the landholder. I do not see any reason why the building should also be occupied by the landholder. The landholder, in some cases, may not personally be occupying the building. He may have let it out to his tenant or somebody. I think it is sufficient if we say that the 'land is owned by the landholder'. It will be all right if we say that the land owned by the landholder will stand security for the contribution and the outstanding interest thereon. As the Government amendment does not cover all the aspects, it will be better to accept my amendments which make the position clear. I do not see any reason for restricting the scope of the clause by excluding buildings which are not occupied by the landholder. If a building is owned by the landholder, it is sufficient to make it security for the contribution and the outstanding interest thereon."

12th February 1955]

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி விதிப்பது சம்பந்தமான, ஷரத்து நிறைவேறியபின், வரி வசூலிக்கும் முறையைப்பற்றியாவது சர்க்கார் கொஞ்சம் நியாய உணர்ச்சியோடு ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் குத்தகைதாரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அம்சமிருக்கிறது. நிலத்தில் விளையக் கூடிய பொருளையும் ஜப்தி செய்யலாம் என்கிற நிலைமை வந்தால், நிலத்தின் சொந்தக்காரருடைய பங்கைவிட அதிகமாக, மிகுந்த மகசூல் பூராவையும் ஜப்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், குத்தகைதாரர்கள், விவசாயிகள் இவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும் என்பதை சர்க்கார் சிந்திக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள 'Land revenue Collection' முறைப்படி, மகசூலிலிருந்து ஜப்தி செய்யலாமென்று இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தீர்வையையெல்லாம் வசூல் செய்வதினாலேயே அவர்களுக்கு அதிகக் கஷ்டமிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, மகசூல் பூராவையும் இந்த அபிவிருத்தி வரிக்கு ஈடு செய்யவேண்டுமென்றால், குத்தகைதாரர்கள் பட்டினியாகக் கிடப்பது மட்டுமின்றி, அடுத்த வருஷத்தில் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படும். நாங்கள் திருத்தம் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்து, மகசூலை ஜப்தி செய்யும் விஷயத்தில், நிலச் சொந்தக்காரருக்கு என்ன பங்கு உரியதோ அவை மட்டும் ஜப்தி செய்யலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Speaker, as regards the first amendment moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, I wish to say that it is not necessary, in view of the amendment that I have given notice of to sub-clause (2) of clause 7. Apart from that, no definite mention of the word 'interest' is necessary. Because, interest goes along with contribution. Let me give an illustration. The term 'man' includes 'woman' also. Like that, contribution includes interest also. Just like man and woman go together, contribution and interest go together and we need not separately make a mention about interest.

"With regard to the other amendment moved by Sri Krishnaswamy Ayyangar, I wish to say that I am not in a position to accept it. The Select Committee which went into the Bill in great detail wanted that the landholders' building alone should be charged and not any building that may have been put up on the land by the tenants. That is why we have said that it should be the building of the landholder and not any other building. I think I have made the position clear.

"With regard to the point raised by hon. Member Sri Narayana Kurup, I wish to state that it is not necessary as cases like the one mentioned by him are governed by the general law, viz., section 69 of the Indian Contract Act under which if a person pays contribution which some others are bound to pay, he will be entitled to get reimbursed by them. Therefore, his amendment is not necessary.

"As for the point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I may say that under the Malabar Tenancy Act, the landholder's position is somewhat different as all the benefits are enjoyed by the kanamdar or the verumpattamdar. So, we should look to them for the payment of the contribution. Moreover, when

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1955]

12-20
p.m. a man enjoys increased benefit, he should be thought of for getting the contribution. We cannot look to the nominal holder of the land. The man who is actually benefited is to be approached for the contribution. I submit that it is not necessary to accept the amendments moved by the two hon. Members."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in referring to section 69 of the Contracts Act, which I also had in my mind, the Hon. the Minister has not replied to the point raised by me. Section 69 gives only personal right of reimbursement. But now what is sought to be done is, if there is a charge created in favour of the Government and if that charge is discharged, for the protection of their interests, by persons who have subsequent interest in the property, there is no definite provision for subrogation. Nor does section 69 of the Contracts Act cover this case, unless there is a contract specially for this purpose or there is a provision in the Bill which creates such a charge. That point has not been replied to by the Hon. the Minister."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The point for consideration is this. Here is a liability which the landholder has to discharge. But some other person is in possession of the land and he is obliged to pay the contribution because of the steps taken by the Government. In view of the contractual relationship already existing between him and the other person—they might have entered into some contract, specific contract—the man who discharges the liability is entitled to get back the contribution from the person on whom it is a primary liability. He either deducts this amount from the rent payable to the landholder by him or collects it from him, if there is no such thing as payment of rent. Therefore, there is no difficulty here."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, that is a case of contract. Suppose, there is a landholder A. There are subsequent mortgagees interested in the land, viz., B, C and D. B and C might have advanced very small sums of money and may collude with the landholder. D pays the contribution. He has of course a right to recover this from A who may be a pauper or an insolvent. Unless he gets a charge for payment, that will not help his right to recover. He may have to get some ten thousands or even ten lakhs of rupees from the insolvent. Therefore, it is that I say unless there is a charge created for him, he will not get anything. I concede he has got a right to recover but his interests will be very adversely prejudiced if there is no such provision."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If there are, Sir, persons who get interest in the land subsequently either as mortgagees or in any other capacity, they should take care to see that in the documents executed subsequently the necessary clauses are incorporated so that they may have a charge. We cannot be protecting persons who get right subsequently, when they have known the liability."

12th February 1955]

* SRI N. GOPALA MENON :—" Sir, there is a further difficulty in accepting the amendment moved by Mr. Kurup. The contribution is a recurring charge. We have annual contributions to be paid to the Government. If a person discharges the liability by paying the contribution that is payable on the first occasion, he gets the first charge according to the amendment. The next year, suppose there is a default committed. Then the person who has discharged the first instalment must, according to the amendment, get the first charge. The provision in the Bill that the Government should have the first charge in respect of any defaulting instalments becomes meaningless because according to the amendment, the person who has paid off the instalment gets the first charge and the Government will be getting only the second charge in respect of the subsequent instalments. So, the person who is put to the task of discharging the liability on account of the defaulting landholder can only have protection under the general law. He should take immediate steps to see that his money is recovered before the next instalment becomes due."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, of course, the difficulty suggested by the hon. Member, Mr. Gopala Menon, is not insurmountable. The difficulty could be overcome by making a further slight amendment to the clause. We know when properties are sold by the Government, if it is a recurring charge, it continues to be recurring. For instance, if properties are sold for collecting arrears of land revenue this year, they go without any encumbrance. That does not mean that in respect of the subsequent years' revenue, there is no charge. Therefore the wording of my amendment might be changed as 'next to revenue and further instalments of betterment levy' instead of 'next to revenue'. There is absolutely no difficulty in doing this. The Hon. the Minister for Finance suggested that the encumbrance-holder must have taken care to see that specific clauses were incorporated in the relevant documents. That is the very reason why I have suggested there should be a specific charge. That will not anywhere give him any right of subrogation, which is specially in favour of the Government in respect of land revenue. The transfer of property does not give him any right in cases wherein any special charge—be it land revenue or anything else—is made in favour of the Government. Hence my amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have not made. Sir, any such provisions with reference to the collection of land revenue which is chargeable on the land. I do not see any special provision need be made here. This stands on a par with land revenue collections. I am sorry the hon. Member has mistaken the scope of this clause. The amendment will lead to very many difficulties."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" As I have already explained, the amendment of the hon. Member, if accepted, will further complicate matters. It is better that the hon. Member does not press his amendments."

[12th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I withdraw my amendment.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ In view of the attitude taken by the Government, I am not pressing my amendments.”

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the Government amendment to vote. The question is—

‘ In the first sentence, for the words “ and the land, the buildings (owned and occupied by the landholder) standing upon it and its products ” substitute the words “ and the land, its products and the buildings (owned and occupied by the landholder) standing upon the land ”.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move—

‘ In sub-clause (1), provisos, for the word “ *wo* ” wherever it occurs, substitute the word “ *five* ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, I move—

‘ In sub-clause (1), first proviso, for the word “ *two* ”, substitute the word “ *five* ”.’ ”

‘ In sub-clause (1), second proviso, for the word “ *two* ” substitute the word “ *five* ”.’ ”

‘ In sub-clause (3), for the words “ *of cessation of all work . . . whichever is later* ”, substitute the words “ *when the work is put in actual operation* ”.’ ”

The amendments were duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I move—

‘ Omit the second proviso.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ Insert the following proviso in sub-clause (3) :—

“ *Provided however that no contribution shall be demanded unless the work referred to in section 3 has resulted in increase of additional income directly attributable to the said construction, expansion or alteration* ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

[12th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ He need not move it, Sir. A similar amendment has been moved by hon. Member Sri M. P. Subramanyam.”

MR. SPEAKER :—“ The motion as well as the amendments are before the House for discussion.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 6-வது பிரிவின் மூலம் அபிவிருத்தி வரியை எத்தனை வருஷங்களுக்கு பிறகு வசூலிக்கப்படும் என்பதுபற்றியும் அது சம்பந்தமாக எவர் மீது நோட்டீஸ் சர்வ் செய்வது என்பதுபற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷம் என்றிருப்பதை ஆறு வருஷங்கள் என்று போட வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே எங்களால் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது ஒத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு தக்க காரணங்களை விளக்கியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒரு நிலத்திற்கு தண்ணீர் விட்டவுடனேயே புஞ்சையாக இருப்பது நஞ்சையாக மாறி விடாது. உடனேயே சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாவிடாது. அதனால் இரண்டு வருஷங்களில் ஒரு பலனை நிர்ணயம் செய்து விட்டியாது. ரொமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அதன் விவரம் நன்றாகத் தெரியும். ஒரு நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்குக் குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களாவது ஆக வேண்டும். அதனால் தான் நாங்கள் ஐந்து வருஷங்கள் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் தான் நாங்கள் ஏற்கெனவே மூன்று வருஷம் என்றிருப்பதை ஆறு வருஷமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதே அடிப்படையில் தான் இப்பொழுதும் இரண்டு வருஷங்கள் என்றிருப்பதை ஐந்து வருஷங்கள் என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். கிராமங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுடைய அபிவிருத்திப் பார்த்து கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இது ரொம்பவும் அவசியமான திருத்தம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-30
p.m.

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 6-வது பிரிவுப்படி ஒரு திட்டம் புர்த்தியாக இரண்டு வருஷங்கள் முடிந்த பிறகு சர்க்காருடைய உத்யோகஸ்தர் வரி வசூலிப்பதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பார்த்தால் ஒரு நிலம் புஞ்சையாக இருந்து தண்ணீர் விட்ட பிறகு அது நஞ்சையாக மாறுவதற்கு நிச்சயமாக இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகும். இதை எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது விவசாயிகளிடம் பண வசதி கிடையாது. நிலத்தைப் பண்படுத்த வேண்டுமென்றால் கடன் வாங்கித் தான் பண்படுத்த வேண்டும். தண்ணீர் வந்ததும் நிலத்தைப் பயன்படும்படியாகச் செய்ய குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகும். இது சாதாரணமாக விவசாயம் தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பக்கத்தில் மண் இருக்கும், அதை எடுத்து சரி சமன் செய்யும்படியாக இருக்கும். நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன் தண்ணீர் வந்தாலும் எவ்வளவோ வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். இதற்கெல்லாம் இரண்டு வருஷங்கள் என்றாலும் நஞ்சை நிலம் என்ற தரம் அடைந்து அதற்குரிய பலனையை மீண்டும் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும். இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு வருஷங்களில் பூரா நஞ்சைப் பலனையும் அடைந்து விட முடியாது. ஆகவே வரி வசூலிப்பை இரண்டு வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் வசூலிப்பது என்றிருப்பதை ஐந்து வருஷங்கள் என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எதிர்க் கட்சியில் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக இதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது. விவசாயிகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்து இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் எந்த விதத்திலும் குறைந்து விடாது. இருபது வருஷங்களில் அந்த வரியை வசூலிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதனால் சர்க்காருடைய வருமானம் எந்த

[Sri M. P. Subramanyam, [12th February 1955]

அளவிலும் குறைந்து விடாது. சாதாரணமாகப் பார்த்தால் கிராமாந்திரங்கள் வாங்கிய கடனை இரண்டு வருஷங்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. நஞ்சை பயிராதி அதன் பலனை முழுவதும் அனுபவிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கடன் வாங்கியதை வேறு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் இதற்கு போடக் கூடிய வரியையும் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் இரண்டு வருஷங்கள் என்றிருப்பதை ஐந்து வருஷங்கள் என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அதைப்போல் இரண்டாவது வியாக்யானத்தில் இருப்பதையும் ஐந்து வருஷங்கள் என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக உட்பிரிவு 3 இருக்கிறது. அதில் எந்த வேலையை சர்க்கார் எடுத்து முடித்து நிறுத்தப்படுகிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து திட்டம் முடிந்ததாகக் கருதப்பட்டு வரி வருலிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அல்லது தண்ணீர்விட திட்டம் தயாராக இருந்தாலும் அந்த தேதியிலிருந்து திட்டம் ஆரம்பித்துவிட்டதாக கருதப்படுகிறது. இது சரியல்ல. திட்டம் முடிவுற்றாலும் தண்ணீர் திட்டத்திலிருந்து வெளி விட்டப்பிறகே திட்டம் ஆரம்பித்ததாக கருதப்படவேண்டும். திட்டம் முடிவுற்றப்போதிலும் பல காரணங்களால் தண்ணீர் விடப்படாமல் இருக்கலாம். ஆகையால் தான் நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை அதாவது ‘ready to put in operation’ என்றிருப்பதை ‘actually put in operation’ என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

“இந்த இரண்டு திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளுவதினால் சர்க்காருடைய வருமானம் எந்த அளவிலும் குறைந்து விடாது. ஆகவே இந்த திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“What about amendment No. 15. Is he not speaking on that?”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“I have already moved that amendment, Sir.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Mr. Speaker, Sir, I think the amendments moved by the hon. Member Sri Subramaniam are very important in the sense that the levy is a new one to be introduced under the Bill. In certain cases the lands to be brought under cultivation might be dry lands. After the completion of the project if water has to be taken to those lands the ryots are put to the necessity of finding out ways and means for the proper cultivation of these lands. A ryot may not be an experienced person in the cultivation of his lands. We have therefore to take into consideration the capacity of the ryot and also the nature of the lands that have to be brought under cultivation. The ryot may not, as I said, be an experienced person; then he may not have the facilities necessary for the proper cultivation of the lands. The ryot should be given sufficient time to find out means to bring his lands under cultivation. He must be given time to reclaim the lands where necessary. Then again through the improper action of the departmental officers, the ryot may not be in a position to get the water in time. If we take all these factors into consideration, it would be seen that the two year period allowed by the Government is a limited period. As was rightly pointed by the hon. Member Sri Subramaniam we are not asking the Government to

[12th February 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

reduce the rate of levy. The amount need not be reduced. We only say: ‘You are taking the amount. Instead of taking the amount after two years, why not take the amount after the expiry of the fifth year’. This is an important thing which will go a long way in helping the ryots. This is also necessary under the present circumstances. Therefore, I support the amendment.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Speaker, Sir, the argument of the Government is that if the ryots do not take water into their fields, it is not the fault of the Government. In this connection the Government are ignoring realities. If tenants there feel that would be betterment immediately the water is taken to their fields. No tenant or peasant would sit idle without taking water to his field immediately. But some time has to be given to them to level their lands, excavate the distributaries and canals to take the water to their fields from the dam or channel. That is the reason why we say it should be five years and only after that contribution is to be levied.

“With regard to another amendment I have given notice of, namely:—

‘Insert the following proviso to sub-clause (3):—

“Provided however that no contribution shall be demanded unless the work referred to in section 3 has resulted in increase of additional income directly attributable to the said construction, expansion or alteration.”

“The Hon. Minister for Land Revenue was saying yesterday that there cannot be any argument against the collection of this betterment levy from such of the persons who are benefited by the alteration, construction or expansion of these projects.

“Sir, even after the completion of two years, as is proposed in the Bill, a notice will be given to the ryot who is considered to have been benefited by these projects though he may not be actually benefited. Apart from that, even without water being taken from the project to the field, there may be an increase in the produce of the land on account of other factors. For instance, recently we have introduced the Japanese method of cultivation. Much has to be spent on that and as a result of this new method of cultivation and also manuring, there may be some increase in the produce. But the Government want to take a share of that increase even though no water has been used from the project. There will be no objection to the Government taking a share of the increase in the produce of the land if it is derived directly and consequent upon the letting out of water from the project. My amendment is a just and reasonable one and there may not be any difficulty in accepting it.”

* SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே செலக்ட் கமிட்டியானது பவானி சாகருக்குப் போயிருந்த காலத்தில் அங்கிருந்த விவசாயிகள் கமிட்டியாரின் முன் சாட்சியம் கொடுத்தார்கள். அப்படி

[Sri K. T. Raju] [12th February 1955]

சாட்சியம் கொடுக்கிற காலத்தில் இந்தமாதிரியாக நண்ணீர் விட்டபின் இரண்டு வருஷங்களுக்கு பின் வரி கட்டுவது என்பது சரியாகாது. ஏனென்றால் நிலங்கள் குறைந்தது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பின்னரே பலன் அளிக்க ஆரம்பிக்கும். என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடியானவர்கள் மாத்திரம் இதைச் சொல்லவில்லை. நம் எல்லோருக்கும் சாதாரணமாக இந்த உணமை நன்கு தெரியும். ஆகவே அவர்கள் கொடுத்த இந்த சாட்சியம் ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. அவர்களது வேண்டுகோள்படியே இந்த வரியை ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு தான் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் ரொம்பவும் நியாயமானது. அந்தத் திருத்தங்களை ஒத்துக் கொள்வதில் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் இருக்குமென்று நோன்றவில்லை. ஏற்கெனவே திட்டங்கள் அமலுக்கு வந்திருக்கும் பிரதேசங்களில் சென்று விசாரித்தாலேயே திட்டம் அமலுக்கு வந்து எந்தப் பிரதேசத்திலும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பலன் அளிக்கவில்லையென்பது நன்கு தெரியும். ஆகவே 'ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு' என்று திருத்துவதே ரொம்பவும் நியாயமாகும். இந்த நியாயமான திறு திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்."

12-43
p.m.

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வசூலிக்கப்படும் வரியின் மொத்த தொகையைப் பாதிக்காமலேயே வசூலிக்கத் தொடங்கும் காலத்தை மட்டும் சிறிது ஒத்தி வைக்கக் கூடிய முறையில், அதாவது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு வசூலிக்க வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் வெகு தெளிவாகவும், வலுவாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றே நினைக்கிறேன். அதைத் திருத்த வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதோடு இன்னொரு விஷயம்.

"இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் எந்தச் சமயத்தில் வேண்டுமானாலும் இதற்கு முன்பாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள திட்டங்களுள்ள பிரதேசத்தில் வரியை வசூலிப்பதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கலாமென்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. இது மிகக் கொடுமையாக இருக்கும். சிறு விவசாயிகள் உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்த காலத்திலும் கூட வருங்காலத்தை உத்தேசித்து சிறிது கூடப்பணம் சேமித்து வைத்திருக்கமாட்டார்கள். வைத்திருக்கவும் வசதி இருந்திருக்காது. அவர்களிடம் போய் உடனே வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ரொம்ப அநீதியாகும். ஆகவே நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் இனிமேல் புதியதாகக் கட்டப் போகிற திட்டங்களுக்கு அவை அமலுக்கு வந்த பிறகு ஐந்து வருஷங்கள் கழித்து வரி வசூலிக்கப்படும் என்று போட்டுவிட்டு, வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னேயே அமல் செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்று போடாது, மிகக் குறைவாக மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்த வரி வசூலிக்கப்படும் என்று போடுவது ரொம்பவும் நியாயமாகும். இதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI B. K. NALLASWAMI** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்துப்படி திட்டம் பூர்த்தியான இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்பொழுது நடைமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சிக்கலைச் சொல்லுகிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால் அமலுக்கு வந்த பிறகு இன்னும் என்னுடைய பிரதேசத்தில் சில இடங்களில் மனஸ்தாபம் காரணமாகவோ, அல்லது சில விவசாயிகளால் பணம் செலவழிக்க முடியாத காரணத்தினாலோ உப வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படாமல் தண்ணீர் கடைசி வரையில் சென்று அங்குள்ள நிலங்களுக்கு இன்னும் பாயாமலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரி இடங்களில் வாய்க்கால் போவதற்கு நிலங்களை உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் சட்டத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை அப்படிப்பட்ட பூமிகளை உடையவர்களிடமும் உடனடியாக இந்த வரி

12th February 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

வசூலிக்கப்படுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி வசூலிக்கப்படுமானால் அது ரொம்ப அநியாயமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியாக அநியாயம் நிகழ்ந்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாக அங்கே நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விதிவிலக்கு அளிப்பதில் விவசாயிகள் தங்களுடைய சொந்த மனஸ்தாபம் காரணமாக இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டிருப்பதினால் இவற்றுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக் கூடாதென்று அதிகாரிகள் நிராகரித்து விடக் கூடும். ஆகையால் இதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை இப்பொழுதே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—"Sir, this Clause was gone into in detail at the Select Committee stage and all the pros and cons were discussed. Finally we arrived at this figure of 'two years'. It was thought that it was a sufficient period to bring the land under cultivation. Any cultivator worth his salt will find this time ample to bring the land under cultivation. If we give any further time, there will always be a craze for postponement. For instance, take the case of students. They always want to have the examination postponed. However well-prepared they may be, they always want postponement. Here it is a question of payment of money and they want to postpone that evil day as long as possible. It is to the advantage and interest of the cultivators themselves if the period is two years. If we take into account the produce and the income soon after the project comes into existence, that is after two years, the cultivator will have an advantage in the sense that other outside factors like the price or the improved method of cultivation will not come into the picture. Now as it is, we will take into account only what the production is during those two years. But if we postpone it further by three years, so many extraneous issues like the price and improved cultivation will come into operation. All these will work to the detriment of the cultivators themselves. So, I do not think that it would be of advantage to them."

"As regards the date of completion of the work, there is also another amendment. This question also was gone into in detail and we came to the conclusion that sub-clause (3) should be modified so that the contribution shall become payable when the work is put in actual operation. The new sub-clause (3) says—

"... the construction, expansion or alteration of a 'work' shall be deemed to be completed on the date of cessation of all work connected with its construction, expansion or alteration or on the date when the work is ready to be put in actual operation, whichever is later."

So, that is the decision we arrived at in the Select Committee. This sub-clause covers everything and therefore the amendment moved by the hon. Member, Sri Subramaniam, is not necessary."

"Then, with regard to the question of calculating the additional income, there is already a provision to calculate what the betterment contribution is. We need not go into the question of the income alone. Under these circumstances, I am sorry I have to oppose all the amendments mostly in the interests of the ryots themselves."

A—A

[12th February 1955]

12-50 P.m. MR. SPEAKER:—"I will now put the amendment moved by the hon. Member Sri C. Kandasamy to the vote of the House. The question is—

'That is sub-clause (1), first proviso, for the word "two" wherever it occurs, substitute the word "five".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I will now put all the three amendments of the hon. Member, Sri M. P. Subramaniam. The question is—

'(1) In sub-clause (1), first proviso for the word "two" substitute the word "five",

(2) in sub-clause (1), second proviso for the word "two" substitute the word "five",

and

(3) in sub-clause (3), for the words "of cessation of all work...whichever is later", substitute the words "when the work is put in actual operation".'

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER:—"I will now put the amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

'Omit the second proviso.'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I will now put the amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar to the vote of the House. The question is—

'Insert the following proviso to sub-clause (3):—

"Provided however that no contribution shall be demanded unless the work referred to in section 3 has resulted in increase of additional income directly attributable to the said construction, expansion or alteration."

The amendment was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That Clause 7 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"On a point of order, Sir. A new amendment was brought to Clause 4 by the Government making provision for revision of the contribution every four years. In view of this change, a change is also necessary in this clause. Though necessary consequential amendments were promised, such amendments have not yet been given notice of by the Government."

[12th February 1955]

MR. SPEAKER:—"If the hon. Member speaks of consequential amendments, I would request him to refer to the amendment given notice of by the Hon. the Minister for Revenue, namely, add at the end of sub-clause (2) the words 'and such interest shall be recoverable as arrears of land revenue'."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We will remove the word 'equal' in subclause (1), if necessary."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I am rather confused. If my amendments are acceptable to the Government, they may say so now and I need not move them."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I beg to move—

'That is sub-clause (2), add the words "and such interest shall be recoverable as arrears of land revenue".'

MR. SPEAKER:—"We must go in order. If the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar wants to move his amendments, let him do so now."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, if I move my amendment, the hon. Member may not have any need to move his amendments."

MR. SPEAKER:—"Let us go in some order. I want to know whether the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar is moving all his amendments."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I wish to move all the amendments standing in my name. I beg to move—

'That (1) in sub-clause (1), after the words "The contribution payable by a landholder", insert the words "in respect of any land",

(2) in the proviso to sub-clause (1), after the words "shall be entitled to pay the entire contribution", insert the words "or the entire outstanding balance of the contribution together with all interest accrued due",

and

(3) in the proviso to sub-clause (1), after the words "with a rebate of twenty per cent", insert the words "of the entire contribution fixed in respect of the land".'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendments."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I beg to move—

'In sub-clause (2), add the words "and such interest shall be recoverable as arrears of land revenue", at the end.'

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1955]

"Also, with your permission, Sir, I move—

'In sub-clause (1), line 2, the word "equal" be deleted' in view of the amendments already carried out."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I beg to move—

'That (1), in sub-clause (1), line 2, for the word "twenty" substitute the word "thirty", and

'(2) in sub-clause (1), proviso, line 2, for the word "two" substitute the word "five".'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

SRI C. KANDASAMY:—"Sir, I beg to move—

'That in sub-clause (2), line 2, for the word "six", substitute "three".'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER:—"All the amendments and Clause 7 are now before the House for discussion."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Speaker, Sir, regarding the amendment moved by the Hon. the Minister for Revenue to delete the word 'equal', I am opposing it on this ground, namely, that it was not in the original Bill and in the Select Committee I wanted this word to be included."

MR. SPEAKER:—"If as the Hon. the Minister for Revenue has said the amendment to delete the word 'equal' is a consequential amendment and, if the House has already accepted the amendment of which this is a consequential one, the hon. Member cannot now say that he will not accept the consequential amendment and insist on retaining the word 'equal' which was accepted at the Select Committee stage."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, what I wish to point out is that this amendment may not be really a consequential one. If it is so, I do not want to stand in the way. But, it affects the ryots in this manner. The word 'equal' was inserted so that the Government may not be put to the necessity of forcing the ryot to pay more than an equal amount every year. If it is merely said that the contribution payable by a landholder shall be paid by him in twenty annual instalments, it will amount to forcing the ryot to pay more than what he is supposed to pay. I therefore suggest to the Government that they must find some other way out."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, an absurd position may arise out of the proviso to sub-clause (1), namely, 'Provided that he shall be entitled to pay the entire contribution with a rebate of twenty per cent'. What is

12th February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

meant by the words 'the entire contribution.' It is said that a landholder will get a rebate of 20 per cent provided he pays the entire amount within a period of two years from the date on which he becomes liable to pay the contribution. But the contribution is liable to revision every four years."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, no doubt the contribution is fixed in the first instance and it is also liable to revision later on. The person who pays the entire amount at once takes a risk but he gets rid of the liability. Therefore, as far as he is concerned, there is no question of any further revision. If a person does not discharge his liability within the period of two years, his contribution is liable to revision. There is no absurdity at all."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"This proviso was introduced as a sort of concession but it will not serve as a concession at all now. 12-58 p.m.

"Coming to my second amendment, it may be that two instalments may have already been paid and the entire outstanding balance may be paid afterwards. The proviso simply says 'shall be entitled to pay the entire contribution'. It may mean the entire contribution irrespective of the fact that only a portion of the contribution is still outstanding. Therefore the proviso should be 'entitled to pay the entire contribution or the entire outstanding balance of the contribution together with all interest accrued due.' This should be the proper wording of the proviso."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The idea is that if a landholder pays the entire contribution within two years, he gets a rebate of twenty per cent. If he pays the entire contribution, less 20 per cent, he gets rid of his liability. If he has already made any payments, credit will be given for that also."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; இந்தத் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதினால் அதிகக் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்குமென்று நான் கருதவில்லை.

"இந்த மசோதாவின் 7-வது ஷரத்து, 1-வது உபஷரத்துக்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால், '20 தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும்' என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக '30 தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும்' என்று மாற்ற முயல்கிறது. அப்படித் திருத்தினால் கஷ்டத்தைக் குறைக்குமென்று நான் நம்புகிறேன். 20 தவணைகளில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கொடுக்கவேண்டிய தொகை அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே, சிறிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமாக இருப்பதற்காக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதை ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

"என்னுடைய அடுத்த திருத்தம் 'ரிபேட்' டைப் பற்றியது. 'இரண்டு வருஷங்களுக்குள் ஒரு விவசாயி கொடுக்கவேண்டிய தொகை முழுவதையும் கொடுக்கும்போது, 20 சத விதம் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கலாம்' என்று முறையில் மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷ தவணை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் இந்தச் சலுகையை எல்லா விவசாயி

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th February 1955]

கனம் அனுபவிக்க முடியாது. ஒரு சில வசதிகளையுள்ள விவசாயிதான் அனுபவித்துக்கொள்ள முடியும். வசதியுள்ள விவசாயிகள்தான் கொடுக்க வேண்டிய மொத்த தொகையை ஒட்டுமொத்தமாகச் செலுத்திவிட்டு 'ரிபேட்' சலுகையைப் பெறமுடியுமே தவிர, சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகள் இந்தச் சலுகையை அனுபவிக்க முடியாமல் போகலாம். அதற்காகத் தான் 5 வருஷ காலம் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த 5 வருஷத்திற்குள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பணத்தை செலுத்திவிட்டால் 20 சதவிகிதம் தள்ளுபடி கிடைக்க இந்தத் திருத்தம் வகை செய்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சைக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1 p.m. "வரி பாக்கிக்கு 6 சதவிகித வட்டி வசூலிக்கப்படும் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக எனது நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி 3 சதவிகிதம் என்று குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் 1939-ம் வருஷத்திய கடன் நிவாரண சட்டத்தில்கூட 5½ சதவிகித வட்டிதான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தக்காவிக்கடன் விஷயத்தில்கூட 4 சதவிகிதம்தான் வட்டிவசூலிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது இந்த பாக்கிக்குமட்டும் ஏன் 6 சதவிகிதம் வட்டி போடவேண்டும் என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். சர்க்கார் பொதுமக்களிடம் வாங்கின கடனுக்குக்கூட 6 சதவிகிதம் வட்டிகொடுப்பதில்லை. ஆகவே, 6 சதவிகிதம் என்பதற்கு பதில் 3 சதவிகிதம் வட்டி என்று மாற்றுவதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி அவர்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிப்பதோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, my submission is the word 'equal' need not be removed. If it is to be removed and if it is wanted that the clause should be made clearer, that word must be retained and some other addition made. Now, the word 'equal' is sought to be removed because of some amendment with reference to the price level every fourth year, made in an earlier clause. Sir, this is the section which lays down nature and the amount the landlord has to pay for each instalment. But the Hon. Minister assures that the Government will not do anything against the spirit of the clause. But in that case, we need have no legislation at all.

"Now, if the word 'equal' is removed, nothing prevents the Government from varying one instalment from another—once they may collect a certain sum and afterwards vary it. Supposing the betterment levy is fixed at Rs. 20,000; we fix each instalment as Rs. 1,000. Therefore, if we retain the word 'equal' it will not be out of place or understandable. The only thing is if after four years we revise in the light of the price level, that will affect only that one instalment. (The Hon. Finance Minister was heard to say: 'Not the one, but all the others also'.) Therefore, the thousand rupees for four instalments only will be affected and it may be that in the next four years, it may be less or more. Therefore retaining the word 'equal' is not in any way incongruous. The only thing is that particular instalment in any year or in any four years is revised as per clause 4. Therefore I submit, Sir, that if it is removed, it does not prevent Government,

[12th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

legally of course, from fixing any amount for any instalment. If it is necessary, it may be said 'in 20 equal annual instalments, subject to the variation as contemplated in clause 4'."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களை ஒரு விளக்கம் கூறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திருத்தத்தில் சர்க்கார் எந்தவிதமான முறையைக் கையாளப்போகிறார்கள் என்று அறிய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member be brief."

SRI S. RAMALINGAM :—" இன்றைக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு ரேட் நிர்ணயிக்கிறோம் நான்கு ஆண்டு களுக்கு பிறகு விலைவாசிகள் ஒரேமாதிரியாக இருக்காது. இந்த சமயத்தில் குறைந்திருந்தால், இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையைத் தான் கொடுக்கவேண்டுமா அல்லது அதிகமான பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்குமா? இந்த விவாதத்திலிருந்து இதுமாதிரியான சந்தேகங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி சற்று விளக்கம் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, firstly, with regard to the word 'equal' no doubt, the word was added after discussion at the Select Committee, but it was added with a particular object. Supposing the contribution to be given is Rs. 200, the idea is that it should be collected at Rs. 10 per year. Therefore, that word was used, lest it should be left to the caprice of the collecting authority. Now I think it is thought necessary to omit it because, in view of the amendment to clause 4, the contribution will vary according to the price factor and other circumstances. So, instalments cannot be equal. The word 'equal' will not be proper here, because the instalment per year will vary. Therefore, I want to omit it.

"Hon. Members seem to imagine a lot of difficulties. There is no ground for such fears, because the contribution for 20 years will be divided into 20 instalments. I do not know how these fears can be entertained. It is unnecessary and it is only fear-complex which is not justifiable.

"As for my hon. Friend, Sri Krishnaswamy Ayyangar's amendment relating to interests, my amendment covers it. He seems to read further difficulties in the expression 'entire contribution'. Supposing a man has paid two instalments and has not paid the entire contribution within two years, in such a case my hon. Friend thinks that this man will not get the benefit of rebate. The benefit of rebate of 20 per cent will go only to the man who has paid the entire amount outright. But if any man who has not paid the entire amount, but after paying 2 or 3 instalments, begins to pay the entire balance, this concession will not be available to him. Therefore let him clearly understand that the idea of giving this concession is only when the entire amount is paid and

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1955]

not when the outstanding balance is paid, even though the entire amount is paid after two or three or four years. Therefore, I cannot accept his amendment.

"As regards the rate of interest, Sir, hon. Members wanted that it should be three per cent or less and not six per cent. Six per cent is not very high. In all cases we fix this rate as 'Dharma Vaddi'. (Cheers.) I think there should be no objection to this rate."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Sir, . . ."

MR. SPEAKER :—"Let the hon. Member be brief."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Sir, the clause says 'the entire contribution should be paid'. Even though only a balance is remaining, should he pay the *entire contribution*, without deducting the amount already paid, to be able to get the concession?"

"According to the explanation given by the Hon. Minister, even if the entire outstanding balance is paid after the fixed period, one will not be entitled to get the concession. I want to know if the outstanding balance is paid within the period fixed, will such a person be entitled to the rebate or not. 'Entire contribution' is quite different from 'entire balance of contribution'. So, to remove any doubt that may arise, I want to have this expression, namely, 'entire outstanding balance'."

110 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"I have already explained and there is no necessity for further explanation. Today the imagination of my hon. Friend who is usually a calm-minded gentleman, is running riot. I feel if he sits quiet and considers the clause calmly, he will see that there is no difficulty."

The three amendments moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave, withdrawn.

The two amendments moved by Sri M. Kalyanasundaram were put one after the other and lost.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy was put and lost.

The following amendment moved by the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker was put and carried.

'In sub-clause (1), line 2, the word "equal" be deleted.'

The amendment moved by the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker was put and carried :—

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause 8 was put and carried.

12th February 1955]

Clause 9.

MR. SPEAKER :—"The hon. Member Sri C. Kandasamy need not move his amendment to delete the clause. He can oppose the clause if he wants."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, Sir, I oppose this clause as it is redundant, unnecessary and mischievous. Just a few seconds before, the Hon. Minister said that section 65 of the Contract Act gives the right to any person to recoup the amount that he is compelled to pay from the person who is liable to pay it. In that light, this clause is unnecessary. Not only that. A person who discharges another man's obligation with the intention of recouping the amount from him does not pay the amount voluntarily. There is the saying of improving the property out of a person. This is just like that. This clause confers on a stranger an extraordinary right."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"He is not a stranger; he is a person having interest in the land."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"An interest which otherwise he would not have."

"The landholder is given the right to pay the betterment contribution in twenty annual instalments and he is given also the right of eligibility for rebate if he pays the entire contribution within two years. Left to himself, a landholder may prefer to pay the contribution in twenty instalments. But, under this clause, a person having interest in the land may pay the entire contribution within two years, get the rebate, and proceed against the landholder for recouping the whole amount including the amount of the rebate soon after the payment of the entire contribution. Thus the right conferred on the landholder by clause 7 to pay in twenty years is taken away by this clause."

"The clause does not say that any person having interest in the land should be compelled to pay. It implies that the payment is voluntary. A person may have an interest in a land. But he is not entitled to pay voluntarily in order to get the amount reimbursed by the landholder. The principle with respect to reimbursement is this. A person who discharges another man's liability does not pay the amount gratuitously but pays it with the intention of getting it reimbursed. The moment he discharges another man's obligation, he automatically gets the right of reimbursement from the other man. This will hit the poor landholders hard. This will give a handle to rich persons who have an interest in the land to oppress the poor landholders. The Government's only consideration seems to be that they must get the contribution, however hard the mode of realization may be on the landholder. Otherwise, where is the need for this clause? On the basis of the very arguments advanced by the Hon. Minister

[Sri M. Narayana Kurup] [12th February 1955]

that the person who pays is entitled to get the amount reimbursed from the landholder, I say that there is no need for this clause. That is why I say that this clause is mischievous."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the entire argument is based on a misconception of the law. In a previous clause we have given to the landholder the right to pay the contribution in twenty instalments, or pay the entire contribution within two years in which case he becomes entitled to a rebate. In this clause, it is provided that a person having interest in the land but not the landholder can also pay the contribution and discharge the liability of the landholder. If a person having interest in the land pays the contribution to the Government and asks the landholder to reimburse the amount at once, it is open to the landholder to say that since the Act gives him the option of paying in twenty instalments, he proposes to exercise his right of twenty-year payment and that, therefore, he would reimburse him only in twenty years. That is the concept of law. When there is the question of option, a person having interest in a land and paying the contribution by choosing one of the two optional modes of payment cannot compel the landholder to adopt the same mode of payment in the matter of reimbursing the amount to him. Therefore, there is absolutely no doubt about it here. It is very wrong on the part of the hon. Member to have used the word 'mischievous'. I wish he revises his knowledge of the law with regard to this point and then there will no misconception."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" If I am to revise my knowledge of law, it will certainly not be under the Finance Minister. I will go to better persons."

" If this clause were not there, then of course the interested person would not get a higher right to demand all the twenty instalments from the landholder. It is not made clear that paying the entire contribution within two years does not entitle him to get reimbursement from the landholder of the whole amount including the amount of the rebate. If it is provided that he will not have any enhanced right against the landlord, that is something. It is one of the fundamental principles of law that if a Statute confers a right, it implies a remedy. If a person is entitled to get one instalment, he is entitled to get all the twenty instalments. That is one of the fundamental and primary principles of law."

1-20
p.m.

* SRI C. KANDASAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்து சம்பந்தப்பட்டவரை எந்தவிதமான உருப்படியான விவாதத்திற்கும் இடமில்லை. இந்த ஷரத்து என் சேர்க்கப்பட்டது என்றே புரியவில்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டுமன்றி, 'நிலத்திலே அக்கரையுள்ளவர்களும்' இந்த வரி விதிப்புக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'நிலத்தில் அக்கரையுடையவர்கள்' என்று சொன்னால், அதற்கு உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியுமா."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Usufructuary mortgagee, tenant போன்றவர்கள்."

12th February 1955]

* SRI C. KANDASAMY :—" உண்மையிலே நிலப் பிரபுக்கள், சொந்தக்காரர்கள்தான் நிலத்தில் அக்கரையுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். ஆகவே அரசாங்கம் ஏன் இந்த மாதிரி ஒரு ஷரத்தைச் சேர்க்கவேண்டும் என்றே புரியவில்லை. இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். மொத்த குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மாதிரி பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் சிவில் 'லிடிக்கேஷன்' தான் அதிகமாகும். தவிர எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத அநேகம் 'tenants' கள் இருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி தில்லு முல்லுகளுக்கு வேறுவாக இருக்கும் ஒரு அனாவசியமான ஷரத்தை ஏன் மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டும். நிலத்தில் அக்கரையுள்ளவர்கள் என்று சொல்லும்போது, நிலச்சொந்தக்காரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள் தவிர வேறுயாராக இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இந்த ஷரத்து அனாவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, the clause is meant to cover a case like the one that I shall presently state. Technically, the landholder is the man who is thought of for this payment. Suppose he does not take any interest. There is another man who is actually on the land. Practically he is the owner though the title is not in his name. Now, what is the harm in allowing him to pay this sum in a lump? He can thereby get the 20 per cent rebate. When he has got the money and is prepared to pay the amount, why should he not be allowed to pay it? I do not see any reason why anybody should object to this clause."

* SRI C. KANDASAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 20 பர்செண்ட் ரிபேட் கொடுப்பதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபம் இல்லை. இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் இதில் பல சிக்கல்கள் வருவதற்கு இடம் கொடுக்கும் என்பதுதான். நிலத்திலிருந்து நிலச் சொந்தக்காரர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த செக்ஷனில் பல விதமான சந்தேகங்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That clause 9 do stand part of the Bill.'

The motion was put and carried.

Clause 10.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name—

'Omit the words and brackets " (not being in the territory . . . or a mulgeni tenant)".'

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I support the amendment moved by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar. I do not know why the Malabar landowner alone should be discriminated against in this matter. Admittedly, the kanamdar, the customary verumpattamdar and the other classes of tenants are not the real owners of the land. But, for some reason or other, they are made liable to pay the contribution under this Bill. This provision was not found in the original draft Bill. I am unable to understand at whose instance and for what purpose this was inserted in the

[Sri M. Narayana Kurup] [12th February 1955]

present Bill. Really it is a discrimination against one set of landholders in the State. I do not think it is necessary to retain this provision. At least in this respect Malabar should not be treated separately and discriminated against."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, this clause covers quite the opposite of what we discussed sometime back. In Malabar there are the janmi, then the kanamdar and then the others. The benefit of the land accrues to the kanamdar or the customary verumpattamdar. But still the janmi is made liable to pay the contribution. In this case, if the landholder pays the amount of the contribution but the benefit of the land is enjoyed by the kanamdar, the landholder must be entitled to recover the amount of the contribution from the kanamdar."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The argument of the Hon. the Minister for Revenue is erroneous in the sense that it does not apply to the land about which he has spoken just now. According to the Hon. Minister, the kanamdar or the customary verumpattamdar has to pay the amount of the contribution because he cannot be subjected to enhancement of rent. As far as the practice in the country is concerned, a kanamdar or a customary verumpattamdar, in most cases, would have leased the land to a third party and it will be the third party that will be getting the benefit of the land. The original kanamdar or the customary verumpattamdar may not get any benefit at all. If the provision were to be accepted as it is, the kanamdar or the customary verumpattamdar will be liable to pay the betterment contribution, and that will not be just.

" It was only a defect in the Malabar Tenancy (Amendment) Act that the kanamdars and the verumpattamdars were prevented from applying to the Rent Court for reduction of rent or for fixation of fair rent. In north Malabar, especially, the kanom amount is very nominal and the rent is high. There is an amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup touching this aspect of the matter. Apart from that, in Kurumbranad taluk some tenants have applied to the Rent Court and got decrees to the effect that they are liable to pay the fair rent. In two cases I am told it has already been decreed. Therefore, I request that my amendment may be accepted so that justice may be done to those peasants also."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister mentioned that the owner of the land in Malabar was a different person, that the benefit of the land went to the kanamdar or the verumpattamdar and that, therefore, the landholder was exempted from payment of betterment contribution. He is entirely mistaken in his view. In the definition of the 'landholder' the owner of the land is not deemed to be the landholder but the kanamdar or the customary verumpattamdar is considered to be the landholder. The Hon. Minister has missed that point. He was probably thinking that according to the definition of 'landholder', the owner of the

[12th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

land was made liable to pay the betterment contribution. That is not correct. So, in the light of the definition of 'landholder' in clause 2, the present provision has to be amended."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, there seems to be a lot of misunderstanding about this clause. I think the cause for it is the heading given to this clause. As it is, this clause does not give the right of reimbursement of the amount of the contribution to the landholder. This is only a saving provision. The clause simply says that nothing in this Bill shall affect the right of reimbursement, if any, which may vest in any person. So, the arguments advanced by the hon. Members on the other side do not carry much weight because any right which is given to people in other parts of the State is not denied to their counterparts in Malabar. I submit that the adoption of this clause will not do any injustice to anybody."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in view of an amendment that I have given notice of to clause 2, this amendment of mine to clause 10 is a consequential amendment so to say. I am sure the Hon. Minister and the House may adopt my amendment to clause 2. If my amendment to clause 10 is disposed of now, it may be prejudicial to the consideration of my amendment to clause 2. So, I request the Chair to postpone the consideration of my amendment to clause 10 till the House has disposed of my amendment to clause 2."

* SRI T. ANANTA PAI :—" Sir, as regards the mulgeni tenants, once a lease has been entered into, it is not open to the landholder to enhance the rent or get any benefit as a result of the improvement to the land. The Government have rightly included the mulgeni tenant as a landholder in the definition clause. But, when we come to clause 10 which deals with the right of reimbursement in respect of contribution, we find that these people are excluded. There seems to be some confusion. The privilege conferred on them under the definitions clause is sought to be taken away by clause 10."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The point for consideration is this. This clause deals with the payment by landholders who on the records are shown as landholders. If anyone is not the real owner, the landholder is given the right to get the contribution from the real owner. Or, if there was a co-owner, the landholder will have the right to recover the proportionate part from the co-owner. These are the two things to be considered now. Of course, we have already defined under clause 2 that the kanamdar and verumpattamdar also shall be considered as landholders. But, they are not the owners. Do we want to make these provisions apply to kanamdars, customary verumpattamdars and others? Or, do we want to give the right of reimbursement from the janmi, who is the real owner? As a matter of fact, the janmi gets only a fixed rent. It is the kanamdars and others who are actually in possession of the land, and who enjoy the benefits as

1-30
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [12th February 1955]

a result of improvements carried out to the land. If they pay the contribution, they cannot get it back from the janmis. To clear this position only, those words within brackets have been included in clause 10. The Select Committee which has considered this matter carefully has thought it quite necessary to include those words within brackets. Without those words, I think the janmis and other landholders who are merely entitled to get some fixed rents, will be made liable to pay this contribution and will not have the right to get it reimbursed from the person who actually derived the benefit. The Select Committee have made a very reasonable provision and I do not think we should interfere with it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, it has been made out by the Hon. the Minister for Revenue that this betterment levy is a levy on unearned income. Now, the kanamdar, verumpattamdar and others who are in possession of the land for the time being are asked to pay the contribution. There is one difficulty here. Even according to the Malabar Tenancy Act, these people will not be in possession of the land for all time. After some years, when the arrears are paid in 10 or 20 instalments, the lands will be cleared of all encumbrances. These kanamdars and others will be evicted from the land and the janmi who has not paid even a single pie will become entitled to all the benefits that have accrued, after the discharge of all obligations.

"With regard to the betterment contribution, the Hon. the Minister for Finance put forward another argument. Just as there are co-owners, there may be co-kanamdars also. Suppose there are two co-kanamdars A and B, and A pays the contribution. According to the present provision, this A cannot recover the proportionate contribution from B. See the injustice that is very patent. Thus, the kanamdar is not entitled to recover the contribution in full or the proportionate contribution as the case may be from the janmi as well as from the co-kanamdar. This is a very serious matter which will create a lot of difficulty. The present provision prevents the kanamdar from getting relief from the owner as well as the co-kanamdar. It is not so easy as the Hon. Finance Minister thinks it to be. It has got a greater and serious implication."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The second point made out by the hon. Member Sri Narayana Kurup may seem to have some relevancy. But, even there I wish to point out to him that the kanamdar or the co-kanamdar or whoever he is, is not the owner of the land. He has got only the kanam right. So, the point raised by the hon. Member with reference to the kanamdar and co-kanamdar does not arise, as they have only the kanam right and cannot be called the owners. Moreover, that is not contemplated here. What is contemplated here is the ownership of the land and the co-ownership of the land. Where the kanamdar or the customary verumpattamdar, who gets the benefit for the improvements carried out to the land, pays the contribution, he cannot claim it back from the janmi or the owner of the land to whom only a fixed

[12th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

rent is paid, under the Malabar Tenancy Act. Therefore, the point raised by the hon. Member with reference to the kanamdars and co-kanamdars will be regulated and governed by the ordinary law. There will not be any difficulty at all in the matter, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" There will be real difficulty, Sir. We are not considering the case of absolute ownership. It is a misnomer to call these people as landholders. They have got some leasehold right. Of course, ownership has been described as a bundle of rights. Suppose the Government say that these people should not have the right of recourse against the owner. As in Malabar the janmi is the owner, the Government may straightaway say these people cannot claim the contribution back from the janmis."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have adopted the present wording in order to permit the inclusion of subsidiary holders also. We are dealing not only with those who have absolute ownership. There are cases where the owner may have temporarily divested himself of his rights in favour of others. Still, he is the owner and not the latter. This is what is contemplated here. I do not think it will create difficulties as between the kanamdars and co-kanamdars. I request Sri Narayana Kurup to consider this aspect also."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I am not arguing the point, Sir. I only wish to point out that it will create difficulties and serious hardships."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir. My amendment, as I said before, is a consequential amendment. If this amendment of mine to clause 10 is disposed of now, it will be prejudicial to the other amendment that I have given notice of to clause 2."

MR. SPEAKER :—" If this amendment of the hon. Member to clause 10 is accepted by the House, then the other amendment will become consequential. The question is—

Omit the words and brackets '(not being in the territory . . . or a mulgeni tenant)'. "

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes—34.

Sri S. Swayamprakasam.
" N. Ratna Gounder.
" M. P. Subramanyam.
" K. R. Sambandam.
" T. Shanmugam.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" K. T. Sreedharan.
" K. R. Nallasivam.

Sri C. Kunhirama Kurup.
" M. Narayana Nambiar.
" P. Kunhirama Kidav.
" K. Moidu.
" C. Velukkan.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.

[12th February 1955]

Ayes—34—cont.

Sri K. T. Raju.
 „ S. Ramalingam.
 „ S. Vadivelu.
 „ K. C. Gopalan Unni
 „ V. Madanagopal.
 „ P. K. Gopalakrishnan.
 „ N. Sivaraj.
 „ A. K. Subbiah.

Sri K. V. Ramaswami
 „ T. S. Ardhanati.
 „ P. Venkatesa Sholagar.
 „ N. K. Palaniswami.
 „ K. Maahayan Nambiar.
 „ E. T. Kunhan.
 „ C. H. Kanaran.
 „ R. Krishnan.

Noes—35.

1-40

P.m. The Hon. Sri C. Subramaniam.
 „ M. A. Mauckavelu
 Naicker.

Sri K. Rajaram Naidu.
 „ B. Bhakthavatsalu Naidu.
 „ P. G. Karuthiruman.
 „ S. R. Arumugam.
 „ N. Ramakrishna Iyer.
 „ O. Venkatasubba Reddy.
 „ T. P. Elumalai.
 „ R. Thangavelu.
 „ A. Ramachandra Reddiar.
 „ A. Sambasivam.
 The Hon. Sri B. Parameswaran.
 Sri V. Muthu.
 „ V. Chinnayya.
 „ R. M. Palaniappan.
 „ G. Vagheesam Pillai.

Sri K. Parthasarathy.
 „ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
 „ G. Govindan.
 „ Ar. A. Rm. Chockalingam Chettiar.
 „ T. Ganapathi.
 „ A. Vaikuntam.
 „ V. Arumugam.
 „ P. Selvaraj.
 „ M. Chinnathambi Thevar.
 „ Y. Manjaya Shetty.
 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
 „ T. Ananta Pai.
 „ K. H. Somman.
 „ V. K. Kannan.
 „ G. Samia Koorayar.
 „ E. K. Sankara Varma Raju.
 „ S. Radhakrishnan.
 „ K. Uppi.

Neutral—Nil.

Ayes—34; Noes—35; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

Clause 10 was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I do not know if we can finish the Bill in ten minutes.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am not sure whether we will do so. Some hon. Members are getting ready for the meeting of the Select Committee at 3 p.m. In the evening, we have the Governor's party.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The only difficulty is that the Council is meeting on the 15th. At least this Bill may be got ready by then so that the Council may consider it. We cannot be postponing the meeting of the Council. The rest of the clauses are not very important.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ They are very important. We will sit after lunch. There are hon. Members who want to speak at the third reading stage.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Why not we have a night sitting? ”

MR. SPEAKER :—“ We shall sit till 2-30 p.m. We shall take up clause 11.”

12th February 1955]

Clause 11.

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, how long are we sitting to-day? ” 1-50 p.m.

MR. SPEAKER :—“ We are sitting till 2-30 p.m.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, clause 11 is a very important and controversial one. Some hon. Members on this side of the House would like to speak on it. Even if we sit till 2-30 p.m. I am not hopeful whether we will be able to finish the Bill. Already it is getting late for our lunch and may I request the Chair that we shall adjourn now and meet again.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Shall we have a night sitting, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection to have a night sitting. Shall we meet at 8 o'clock to-night as the Hon. the Leader of the House has made a special request that this Bill should be finished to-day so that the other House could be given some work when it meets again.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, we may be able to finish it only at about 3 o'clock. I think, we may have a night sitting.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ If the House is not able to give work to the Council, the Government must be blamed for it as they want to push through the Bill. We are prepared to sit right through.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has already given notice of a motion for the abolition of the Council . . . ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Government cannot hurry things through like this.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Is this hurrying through? We have already taken three days . . . ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Government cannot anticipate the completion of the work . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has given notice of a motion for the abolition of the Council. When it comes up for discussion we shall look into that aspect of the matter. I have no objection to have a night sitting. We shall sit at 9 o'clock to-night.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ We shall sit at 10 o'clock.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection to sit at 10 o'clock. The House is now adjourned till 10 o'clock to-night.”

The House then adjourned.

Night sitting—10 p.m.

The House reassembled for the night sitting at 10 p.m. with Mr. Speaker in the Chair.

[12th February 1955]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That Clause 11 do stand part of the Bill.'

Is the hon. Member, Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, moving his amendments?"

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" No, Sir. I am not moving any more amendments because the Government have already referred to the question of interest."

MR. SPEAKER :—" It is enough if the hon. Member states that he is not moving his amendments. He need not explain why he is not moving them."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am also not moving any of the amendments given notice of by me to this clause."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'Omit the provisos.'"

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

'Omit the provisos.'"

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I made my comments generally on this clause when we were considering the report of the Select Committee. As I then remarked, this clause is very ill-drafted and it has not taken into consideration all the implications. Reading through the Select Committee Report, I could understand that the framers of this clause had in their minds only one kind of tenancy, that is, the *waram* tenancy. But, this is a clause which applies to all kinds of tenancies and to all localities.

"The substance of this clause is that the landowner is entitled to recover a portion of the contribution from the tenant in occupation. For this, two conditions have to be satisfied. This is my difficulty. One is that the landholder must have paid the contribution and the tenant must be liable to pay the landowner a certain portion of the rent, that means to say, the landowner will be entitled to get a portion of the contribution from the tenant only in cases where the tenant is directly liable to pay rent to the landowner. It is herein that the confusion arises.

"I shall illustrate my point. Suppose there is a landowner A and there is also another landowner X. Both of them are liable to pay the betterment contribution. Now, under A there is a tenant B who is in possession of the land. There is no trouble in this case because B is directly liable to pay the rent to A and thus A gets a share of the contribution. Under X, there is a tenant Y but the land is actually in the occupation of Z. In other words, Z is a sub-tenant of X. X also like A pays the betterment contribution or levy. Z, the sub-tenant is not liable to pay any rent

12th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

directly to X. Therefore X does not get a share of the contribution. It is really a kind of discrimination. What is the sin that X has committed? He has paid the contribution like A and he is entitled to get a share of the contribution just like A. But, there is one man in the middle for which X is not responsible because X may have sub-leased the land to Z. Therefore the retention of the words 'only if the tenant is liable under any law or custom of the locality to deliver to the landholder . . . ' creates all this trouble.

"I shall illustrate it further again. As I said, today B is liable to pay rent directly to A and therefore A gets a share of the betterment contribution. Suppose, to-morrow B subleases the holding to C. Then C is liable to pay rent only to B and not to A. C has not promised and does not pay anything to A. Therefore A, the landholder, who was till now getting a share of the betterment contribution will not get it hereafter, not on account of any action of his but because of the action of B in sub-leasing the holding to C. I think, I am being understood as otherwise there will be no use in my arguing further."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As far as I can see, the clause is a very simple one and there are no such complications in it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The proviso says, 'the landholder shall be entitled to recover from the tenant the instalment of contribution referred to in this section only if the tenant is liable under any law or custom of the locality to deliver to the landholder a share of the produce. . . ' Imagine a case where the tenant in occupation is not paying a portion of the rent directly to the landlord. Then the landlord will not be able to recover a portion of the contribution."

SRI K. RAJARAM :—" If C is paying the rent to B, B can also collect the portion of the contribution from C and pay it to A."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" But, according to the proviso, A will get a share of the contribution only if C is directly paying the rent to A."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The proviso reads thus:

'Provided that where such person is a tenant, the landholder shall be entitled to recover from the tenant the instalment of contribution referred to in this section only if the tenant is liable under any law or custom of the locality to deliver to the landholder a share of the produce . . . '

"Here, we are concerned only with the landlord and his immediate tenant. We are not concerned with any sub-tenancy. It is only the relationship between the landholder and the tenant that is

[Sri C. Subramaniam] [12th February 1955]

defined here. If the tenant has taken the land on lease from the landlord on a fixed rent or under any other system, then the landlord is not entitled to a share of the contribution from this tenant. But, if under the custom or law of the locality the tenant is liable to give to the landholder a share of the produce—whether he gets it from his sub-tenant or not, we are not concerned with it—this proviso comes into operation and the landlord will be eligible to get a ratable contribution from the tenant. As such, we are not concerned with the relationship of this tenant and the sub-tenant and whether there is any direct relationship between the sub-tenant and the landlord. Here is the landlord and immediately under him is the tenant. Therefore, when the landlord pays the entire contribution payable under this law, whether he is entitled to collect a share from his tenant is defined here. There is no question of any other thing coming in. If there is a sub-tenant, it is a completely different matter altogether.”

10-10 P.M. SRI M. NARAYANA KURUP:—“One point is that it is always tenancy in occupation. That is the trouble. If he is a tenant of the landlord, the tenant is not always the tenant in occupation. That is my difficulty.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்திலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘குறிப்பிட்ட ஒரு விவசாயி ஒரு நிலச்சுவாந்தாரிடம் வாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்தால் அவன் எந்த வார விகிதத்திற்கு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அந்த விகிதத்தில் அபிவிருத்தி வரி நிலச்சுவாந்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்ற வருஷம் தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் 15, 25, 30 என்று பலதரப்பட்ட வார விகிதங்கள் இருந்துவந்தன. ஆனால், தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு குடியானவர்களுக்கு 40 வார விகிதமும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 60 வாரவிகிதமும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏதோ ஒரு திட்டத்திற்கு ரூ. 25,000-க்குமேல் சர்க்கார் பணம் செலவிட்டு, அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும்போது, அபிவிருத்தியினால் பலன் அடைந்த ஒரு விவசாயி அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமா, கொடுக்க வேண்டாமா? கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவன் எவ்வளவு வரி கொடுக்கவேண்டுமென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களானால் அது நன்றாக இருக்கும்.”

* SRI C. KANDASAMY:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் 11-வது ஷரத்து மிகக் கொடுமையான ஒரு ஷரத்து என்று கூறினால் மிகையாகாது. நிலச்சுவாந்தார்களிடம் மாத்திரம் இதுவரையில் வரி வசூல் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், இச்சட்ட சபையின் சரித்திரத்திலேயே முதன் முறையாக இப்பொழுது ‘டெனன்ட்’ னிடமிருந்து கூட வரி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு சர்க்கார் வந்துவிட்டதே என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

“ஒரு குடியானவன் ஒரு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்து உழுது பயிரிடக்கூடிய காலத்தில் நிலச் சொந்தக்காரரிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறான். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி வார விகிதத்தை நிர்ணயம் செய்துகொண்டு விடுகிறான். ஆகவே, குடியானவனுக்கு நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் உள்ள ஒரு விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஏன் தலையிடவேண்டும்?

[Sri C. Kandasamy] [12th February 1955]

“புதிதாக அணைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் பிரதேசத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்க இம்மசோதா அதிகாரம் அளிக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த மசோதாவில் இதுவிஷயம் தெளிவாக்கப்படாமல் மொட்டையாகப் போடப்பட்டிருந்தது. அபிவிருத்தி அடைந்ததற்குப் பிறகு குடியானவனுக்கும் மிராசதாரருக்கும் வார விதிதம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குள்ளாகவே நிர்ணயம் செய்து கொண்டு ஒப்பந்தம் மாற்றப்பட்டிருந்தால் குடியானவன் அபிவிருத்திவரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை. அவர்களுக்குள்ள ஒப்பந்தம் மாற்றப்படாமலிருந்தால் அபிவிருத்தி வரி குடியானவனிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் என்ற முறையில் இம்மசோதா மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

“கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஏன் இவர்கள் இன்றையதினம் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதுதான். நிலச் சொந்தக்காரருக்குத் தன்னுடைய நிலைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கான புத்திசாலித்தனம் இல்லையா, சுயநலம் இல்லையா? நிலத்தின் வாரம், அபிவிருத்தியின் காரணமாக, உயர்ந்திருப்பதற்கேற்புபோல் தனக்கும் குத்தகைக்காரனுக்குமுள்ள ஒப்பந்தத்தை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளாமல் சும்மா இருந்துவிடுவாரா? குத்தகைதாரருக்கும் நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் உள்ள ஒரு விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஏன் தலையிடவேண்டும்? நிலப் பிரபுவைச் சர்க்கார் தூண்டிவிட்டு அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதுபோல் இம்மசோதாவின் 11-வது ஷரத்து ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் நிரந்தர குடிவாரபாத்தியதை கிடையாது. உழக்கூடியவனுக்கு நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதற்கு நிரந்தரமான உரிமை இருந்தால் இம்மாதிரியான ஷரத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் ஒரு வருஷம் குத்தகைக்கு எடுத்துப் பயிரிட்ட நிலம் அடுத்த வருஷம் அவனுக்குக் கிடைக்குமா என்ற நிச்சயமற்ற தன்மையில் விவசாயி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். எனென்றால், நிலச் சீர்திருத்தம் வந்துவிடுமோ என்ற பீதியில் மிராசதாரர்கள் குடியானவர்களை வருஷா வருஷம் மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த ஷரத்து மிக மோசமாகவும் விவசாயிக்கு கஷ்டங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் வரி கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தண்ணீர் வந்ததினால் நிலத்தின் விளைவு உயர்ந்திருக்கலாம் என்றால் அதற்குத்தகுந்தாற்போல் குத்தகை விகிதத்தை மிராசதாரர்கள் உயர்த்திக்கொள்வார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அதில் தலையிடுவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறதென்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The whole trouble is this, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால், இந்த ஷரத்தின் பிரகாரம் சர்க்கார் நேரடியாக வந்து குத்தகைக்காரரிடத்தில் வரி வசூல் பண்ணுவது கிடையாது. ஆனால், நிலச் சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்தை குத்தகைக்கு ஒருவரிடம் கொடுத்திருக்கலாம். அந்தக் குத்தகைக்காரர் இந்த அபிவிருத்தி வருவதற்கு முன்பே நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்து, நிலச் சொந்தக்காரரிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்து அபிவிருத்திக்குப் பிறகு குத்தகை ஒப்பந்தம் மாற்றப்படாமலிருக்கலாம். அப்பொழுது நிலச் சொந்தக்காரரிடமிருந்து பூரா அபிவிருத்தி வரியையும் சர்க்கார் வசூலிக்கும்போது குத்தகைக்காரரிடமிருந்து ஏதாவது வசூல் பண்ணுவதற்கு நிலச் சொந்தக்காரருக்கு உரிமை உண்டா, இல்லையா என்பது யோசிக்கவேண்டிய விஷயம்.

“பாசன திட்டத்தினால் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதையொட்டி நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் குத்தகைக்காரருக்கும் குத்தகை விகித விஷயமாக வேறு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படாமலிருக்குமானால், குத்தகைக்காரருக்கே அபி

[Sri C. Subramaniam] [12th February 1955]

விருத்தியினால் ஏற்படுகின்ற பலன் முழுவதும் போய்விடுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது நிலச் சொந்தக்காரருக்கு விளைச்சல் அரைப் பகுதி, குத்தகைக்காரருக்கு அரைப் பகுதி என்று இருந்தால் சர்க்காருக்குச் சேர வேண்டிய அபிவிருத்தி வரியின் பாதித் தொகையைக் குத்தகைக்காரரிடமிருந்து நிலச்சொந்தக்காரர் வசூல் பண்ணுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று இம்மசோதாவின் 11-வது ஷரத்தில் கண்டிருக்கிறது.

“குத்தகைக்காரரிடமிருந்து நேரடியாக சர்க்கார் வரி வசூலிக்கப் போவதில்லை. பாசன திட்டத்தினால் அபிவிருத்தி ஏற்பட்ட பின்னர் குத்தகைக்காரருக்கும் நிலச்சொந்தக்காரருக்கும் குத்தகை விஷயமாக உள்ள ஒப்பந்தம் மாற்றப்பட்டிருந்தால் குத்தகைக்காரரை எந்தவிதத்திலும் இந்த ஷரத்து பாதிக்காது. ஆனால், அபிவிருத்தி வருவதற்கு முன்னால் குத்தகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு வாரக் குத்தகை ஏற்பட்டிருக்கும் போது, அபிவிருத்தியினால் ஏற்படும் பலன் பூராவும் குத்தகைக்காரருக்குச் சேரும்போது, அந்த அபிவிருத்தி காரணமாக குத்தகை உயர்த்தப்படாமலிருக்கும்போது, நிலச் சொந்தக்காரர் பூரா தொகையைச் செலுத்தினால், குத்தகை விஷயமாக அபிவிருத்தி வரி வசூல் பண்ணலாம் என்பதுதான் இந்த ஷரத்தின் நோக்கமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.”

* **SRI C. KANDASAMY** :—“கனம் நிதி அமைச்சர் சொன்ன அதே அடிப்படையில்தான் நானும் சொல்கிறேன். அபிவிருத்திக்கு முன்னால் குத்தகைக்காரர் மிராசுதாரிடமிருந்து நிலத்தை ஒரு வருஷத்திற்கோ இரண்டு வருஷத்திற்கோ குத்தகை எடுத்துக்கொள்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதே மிராசுதார், அபிவிருத்தி ஏற்பட்டபிறகு குத்தகைக்காரரைக் கூப்பிட்டனுப்பி அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதற்கேற்றபடி ஒப்பந்தத்தைமாற்றி எழுதி வாங்கிக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கும்போது இந்த ஷரத்தின்படி மிராசுதாரைக்கு ஏன் விசேஷமான அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்?”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“அபிவிருத்திக்கு பின்னர் மிராசுதாருக்கும் குத்தகைக்காரருக்கும் உள்ள ஒப்பந்தம் மாற்றப்படாமலிருந்தால்தான் இந்த ஷரத்திலுள்ள அதிகாரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது.”

* **SRI C. KANDASAMY** :—“அரசாங்கத்திற்கு அதைப் பற்றி என்ன கவலை?”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“இந்த வரி என்ன காரணத்திற்காக வசூலிக்கப்படுகிறதென்றால் அபிவிருத்தியின் காரணமாக உற்பத்தி அதிகமாகிறது. அதிகமான உற்பத்தி ஒருவர் பெறுகின்றார் என்ற காரணத்திற்காக அபிவிருத்தி வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இதில் இருக்கக்கூடிய அர்த்தம்.

“ஆனால், அபிவிருத்தியினால் ஏற்படுகிற பூரா உற்பத்தியும் மிராசுதாருக்குப் போகாமலிருக்கும்போது அபிவிருத்தி வரியை யாரிடத்திலிருந்து வசூல் பண்ணுவது என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“அபிவிருத்திக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக, அந்தக் குத்தகையும் குறைந்த குத்தகையாக இருந்து, அபிவிருத்தியினால் ஏற்படுகிற அதிகமான உற்பத்தியையும் குத்தகைக்காரர் எடுத்துக்கொள்வதால் நாம் எந்த நியாயத்தை வைத்துக்கொண்டு நிலச் சொந்தக்காரரை அதிக வரி கொடுக்கும்படி கேட்க முடியும்? அபிவிருத்தியினால் ஏற்பட்ட அதிக உற்பத்தி எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் நிலச் சொந்தக்காரருக்குப் போய்ச் சேருவதில்லையென்ற நிலைமையில், எந்த அஸ்திவாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவரிடத்திலிருந்து வரி வசூல்பண்ண முடியும்? முடியாது.

[12th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ஆகவேதான், நிலச் சொந்தக்காரரும் குத்தகைக்காரரும் அபிவிருத்திக்கு முன்னால் எந்த விஷயத்திலும் குத்தகை விஷயத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதே விஷயத்தில் அபிவிருத்தி வரியையும் குத்தகைக்காரரிடமிருந்து மிராசுதார் வசூல் பண்ணுவதுதான் நியாயம். அபிவிருத்தியினால் லாபம் அடைகிறவரிடமிருந்துதானே வரி வசூல் செய்ய வேண்டும்? அதிக உற்பத்தி இல்லாமலிருக்கும்போது, பலன் நிலச் சொந்தக்காரருக்குப் போகாமலிருக்கும்போது அவரிடமிருந்து வரி வசூல் பண்ணுவதற்கு அஸ்திவாரமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது.”

* **SRI C. KANDASAMY** :—“ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கமானது உழக்கூடியவனுக்கு சரியான பங்கு கிடைக்கிறதா என்பதைக் கவனித்து, அதற்கேற்ற பாதுகாப்பைத் தேடினால் அதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அப்படி செய்யாமல், அபிவிருத்தியின் பயனை குடியானவன் அதிகமாக அடைந்துவிடுவான், மிராசுதார் சரியான பங்கை அடையமாட்டார் என்றெல்லாம் கற்பனை செய்துகொண்டு, மிராசுதாரைக்குப் பாதுகாப்பு தேடுவதைப் பார்க்கும்போது இது உண்மையிலேயே ஜனநாயக அரசாங்கமானது என்று கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. உழைத்துக்கொண்டிருக்கிற லட்சக் கணக்கான விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தியினால் பயன் கிடைக்கும்படியாக அவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு தேடிக்கொடுத்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நான் யதார்த்த நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன். அபிவிருத்தி ஏற்பட்ட இடத்திலே மிராசுதார் குத்தகை உயர்த்தாமல் இருந்துவிடுவாரா என்று நான் கேட்கிறேன். ஏன் அந்தப் பிரச்சனை இப்பொழுது வரவேண்டும்? மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இல்லையா? அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லையா? அதற்கு ஏதாவது இழுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதா? இதுவரை இல்லாத ஒரு புதிய முறையில் இந்த ஷரத்து அமைந்திருக்கிறது.”

* **SRI K. RAJARAM** :—“அபிவிருத்தியினால் பலனை அடையாதவனிடமிருந்து எப்படி வரி வாங்கமுடியும்?”

MR. SPEAKER :—“Order, order. Let us continue the debate.”

* **SRI C. KANDASAMY** :—“நான் அதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், வருங்காலத்தில் ஏகப்பட்ட அளவுக்குச் சிக்கல்கள் ஏற்படுத்திவிடும், இந்த ஷரத்து. விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான குடிவார பாத்தியதை (permanent tenancy) கிடையாது. உழக்கூடியவர்களுக்கு உத்தரவாதமான முறையில் நிலம் ஒவ்வொரு வருஷமும் கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் கிடையாது. வருஷா வருஷம் ஒரே நிலத்தில் விவசாயி சாகுபடி செய்து, குறிப்பிட்ட வருவாயை நிச்சயமாகப் பெற முடியும் என்ற அளவுக்கு இப்பொழுது சட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. உத்தரவாதமாக உழக்கூடிய உரிமை இல்லாதபொழுது, நிரந்தரமான வார விசிறத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய சட்டம் செய்யப்படாமலிருக்கும்போது இம்மாதிரி ஷரத்தை இந்த மசோதாவில் சேர்த்திருப்பது நீதியல்ல. குடியானவர்களை மிராசுதார்கள் சுரண்டுவதற்குத் தூண்டிவிடுவதைப்போல் இந்த ஷரத்து இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைப்பற்றி சர்க்கார் தயவுசெய்து யோசனை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு நிலத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படும்போது அதற்காக 20 வருஷத்திற்கு இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கட்டவேண்டும். இந்த வரியின் ஒரு பகுதியை குடியானவர்களிடமிருந்து வாங்குவது என்பது சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யும் குடியானவன் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டவுடன் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடலாம். இந்த ஷரத்துப் பிரகாரம் அந்த வருஷத்திற்கு

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [12th February 1955]

இந்தக் குடியானவன் நில அபிவிருத்தி வரியின் ஒரு பகுதியைச் செலுத்தியிருக்கக்கூடும். இம்மாதிரி செலுத்திய பணத்திற்கு அந்த விவசாயிக்கு யார் ஈடு செய்து கொடுக்கப்போகிறார்கள். ஆதலால் இந்த வரியை குடியானவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யக்கூடாது. அதை மிராஸ்தார்கள் விடமிருந்துதான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததிலிருந்து இந்த கிளாஸை கட்டாயம் இதிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்றுதான் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் ஒரு அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு முன்பு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. வேறு செய்து எந்த குத்தகைக்காரருக்கும் உயர்த்தப்படும் என்பது நியாயம், தவிர இந்த அபிவிருத்தி செய்வதின் மூலமாக மறு ஒப்பந்தமில்லாத போது, சர்க்கார் இப்படி சொல்வது சரியல்ல. சிலர் பலன் பூராவும் அடைந்துக்கொண்டு, உண்மையாக சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு, சரியான நன்மை ஏற்படுவதில்லை. அப்படி ஒரு அர்த்தம் ஏற்பட்டாலும்கூட ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் வேறு முறையில் இந்த கிளாஸ் இருக்கிறது. வாரவிகிதப்படி இவ்வளவு வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது அந்த நிலத்தின் தரம் உயர்ந்தால், நெல் விளைந்தால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் இரண்டு பேருக்கும் அதிகமாக இருக்குமே தவிர ஒருவருக்கு மாத்திரம் இருக்கும் என்பது கிடையாது. இந்த மாதிரி விவசாயிகளிடம் கோரியிருப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

10-24
P.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரிவு மிகவும் அபாயகரமானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் அரசியல் நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது. இன்றைய தினம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது குத்தகைக் காரரிடமிருந்து வாரத்தை உயர்த்தாமல் இருந்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இந்த உரிமையை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வரி செலுத்துவதற்காக குத்தகையை உயர்த்துவதன் காரணமாக எல்லாவித தகராறும் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அனுசூலமாக இருப்பதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, குத்தகைக் காரர்கள் விலகிக் கொள்வது சாத்தியம் ஆகும். பெரும்பாலானவர்கள் குத்தகைச் சீட்டு வாங்கி இருந்தாலும் ஒரு வருஷம் கழித்து கிழித்துப் போடுவது வழக்கம். கோர்ட்டுக்குச் செல்லுவதுபோன்ற காரியங்கள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு விட்டு விடுங்கள், சர்க்காருக்கு இதில் இடம் கிடையாது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைக்காரர்களுக்கும் ஒப்பந்தம் எழுதிக்கொள்ளும் பழக்கம் ஏற்கெனவே இருந்து வருகிறது. ஆதலால் சர்க்கார் இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, I think ‘poor democracy’ need not have been dragged down to oppose this clause. This clause covers only cases not covered by clause 10 which we have already disposed of. Generally, we look to the landholder for the payment of the betterment contribution. Where a landholder who has paid an instalment of contribution is not the occupier of the land and does enjoy the accrued benefit, he is allowed to recover that instalment from the tenant who is in actual occupation of the land and is enjoying all the accrued benefit. This is not a tax. This is only a contribution leviable on account of increased production and the increased value of the land. The

[12th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

benefit goes to the tenant who actually cultivates the land and takes the produce. If a tenant is there for ten years, he goes on enjoying the increased production for all the ten years. Under the levy proposed in this Bill, the Government want only a share of the accrued benefit. When that benefit is enjoyed by the man who is in actual occupation of the land, the landholder is entitled to recover the instalment of contribution that he has paid, from the person who is actually enjoying the benefit. That is all that is contained here.

“There is a further provision. Only in cases where the share had not been increased on account of the project, the landlord will recover the instalment of contribution he has paid from the tenant who is enjoying the benefit accruing from the project. I do not see any difficulty in this. I oppose the amendment.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP:**—“Sir, the previous clause 10-30 refers to the tenant in actual occupation. The Hon. the Finance P.m. Minister said that we were concerned with the immediate tenant. But if the immediate tenant is not a tenant in occupation, this clause will not apply to his case at all. Therefore, by a mere accident, he will not get any share at all. The purpose of the clause will then be defeated. There is also another question. Suppose the tenant immediately in possession transfers his right of possession by a sub-lease. Then, what will be the fate of the landholders?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do agree that it is a difficulty, which has not been contemplated under this Bill. But we shall try to rectify that defect when we frame the rules under this Bill. If there are specific cases arising, then we shall consider this question. Anyhow, we have taken note of the difficulty.”

* **SRI K. PARTHASARATHY:**—“In view of the fact that the Hon. Minister has stated that there is a real difficulty, I venture to suggest that in the expression ‘to deliver to the landholder a share’ instead of the word ‘landholder’ we can have ‘lessor’.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“A person has to be an occupier of the land, whether as a tenant or in any other capacity, to come within the purview of this clause. If he is a sub-tenant in occupation, then the principal tenant will not be in personal occupation. That was the difficulty that was being pointed out. That would not be solved by the amendment suggested.”

MR. SPEAKER:—“I shall now put the amendment of the hon. Member Sri Kalyanasundaram to vote. The question is—

‘Omit the provisos.’”

The amendment was put and lost.

Clause 11 was then put and carried.

[12th February 1955]

Clause 12.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am opposing this clause, Sir.

“ இந்த பிரிவானது விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறது. இந்த வரி சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இந்த வரி கொடுமையானது இதை வதிக்கக்கூடாது என்று எதிர்த்த காரணத்தினாலேயே இப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன். ஆனால் ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இதுவும் தோதல் காலத்தில் ஒரு பேரமாக உபயோகப்படும் ஒரு விஷயமாக இருக்குமோ என்றுதான் எனக்குச் சந்தேகம். இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது நினைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் சமீபத்தில் நடந்த குடியாத்தம் தேர்தலில் விற்பனை வரி தள்ளுபடி பேரம் பேசப்பட்டது. மற்ற தேர்தல் காலங்களிலும் எவ்வளவோ விஷயங்கள் பேரம் பேசப்படுகின்றன. இதுவும் அம்மாதிரி பேரம் பேசுவதற்காக உபயோகிக்கப்படுமோ என்றுதான் எங்கள் பயம். இந்த அதிகாரத்தை நியாயமான முறையில் விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக உபயோகப்படுத்துவதாயிருந்தால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If there are any specific charges to be made against the Ministers or the Ministry that we use certain powers of the Government for election purposes, then it is open to the Opposition to bring them up in the proper way. But they should not be brought up in the form of insinuations during debate on a Bill. They can bring up the charge in the proper form and we are prepared to face it because no such thing as alleged has happened. Of course, they are entitled to say anything but we have only to ignore it because it has to be treated in the way it deserves. Therefore, I would request the hon. the Deputy Leader of the Opposition, holding a responsible position, to be more direct if he wants to make a charge. Let him bring up a charge and we shall face it. But when it is not a fact, there is no use of repeating it. Any amount of repetition of a false charge will not make it true.”

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ இந்த ஷரத்தை உபயோகித்து, ஒரு ஆயுதமாக சர்க்கார் பயன்படுத்தவேண்டும். எதிர்க் கட்சி உபதேவர இது இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்று சொன்னார். ஆனால் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மாகாணத்திலே தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதியில்லாத பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அம்மாதிரி பகுதிகளிலே இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் விதி விலக்கு கொடுப்பதற்கு இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்து தேவை என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

Clause 12 was put and carried.

Clause 13.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ Number the existing clause 13 as clause 13 (1) and add the following as sub-clause (2) of clause 13, namely :—

“ (2) All rules made under this section shall be published in the Fort St. George Gazette and upon such publication

[12th February 1955]

[Sri M. A. Manickavelu]

shall have effect as if enacted in this Act. The rules so made shall be placed on the table of the Legislative Assembly as soon as possible after they are published and shall be subject to such modifications, whether by way of repeal or amendment, as the Assembly may make within fourteen days during the session in which they are so laid.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I am not moving my amendment, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I am not moving my amendment, Sir, but I want to speak on the clause.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move the following amendment which stands in my name :—

‘ Add the following proviso to the clause :—

“ Provided that such rules shall take effect fourteen days after placing the same on the table of the Assembly.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.

“ சர்க்கார் திருத்தத்தில் ‘all rules made under this section shall be published’ என்றிருக்கிறது. அதோடு நான் சொல்ல விரும்புவது என்ன வென்றால் all rules and notifications made under this Act shall be published என்றிருந்தால் நல்லது. ஏற்கெனவே நாம் அங்கீகரித்த 122-வது ஷரத்தில் சர்க்கார் ஒரு notification மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்த சட்டத்திலுள்ள சலுகைகளை நிறுத்திவிடலாம் என்று இருக்கிறது. அம்மாதிரி notification-ஐ சர்க்கார் ஒரு நாள் திடீரென்று போடலாம். அம்மாதிரி notification-ஐ சட்டசபை முன்பு வைத்தால் அதில் இருக்கக் கூடிய தவறை கண்டிப்பதற்கோ, நியாயத்தை வரவேற்பதற்கோ சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆகவே இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் திருத்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதில் ஒரு சங்கடமிருக்கிறது. அதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். விதிகள் கெஜெட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்ட உடனேயே அமலுக்கு வந்துவிடுமென்றும், பிறகுதான் சட்டசபை கூட்டப்பட்டு அதன் முன் விதிகள் வைக்கப்பட்டு, திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமென்று சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தம் கூறுகிறது. சட்டசபை கூட்டுவதில் காலதாமதமேற்படலாம். சட்டசபை கூடுவதற்கு முன்பே விதிகள் அமலுக்கு வந்துவிடுமென்று சொன்னால் பிற்பாடு அவைகளை மாற்றக்கூடிய நிர்ப்பந்தமேற்படும். விதிகள் சட்டசபைமுன் வைக்கப்பட்டு அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபின் அமலுக்கு வந்தால் உசிதமாக இருக்காதா என்று கேட்கிறேன். அவ்விதமில்லாமல் சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. நிர்வாக இடையூறுகள் ஒன்றுமில்லாவிட்டால் நான் கொடுத்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ ஆகவே அந்த விதிகள் இந்தச் சபையில் வைக்கப்பட்டு அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பிறகுதான் அவைகள் அமலுக்கு வரும்படியாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் உசிதமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அப்படிச் செய்வதில் எந்தக் கஷ்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதை ஆலோசிக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது 10-40 p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th February 1955]

இருக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நான் சொல்வதற்கும் இப்பொழுது விதி இருப்பதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்வதால் ஏதாகிலும் நிர்வாக இடையூறுகள் ஏற்படும் என்று கருதினால் இப்பொழுது இருக்கிறபடியே இருக்கலாம். அப்படி இல்லாவிட்டால் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நிர்வாகத்தில் இடையூறு ஏற்படும். அதனால்தான் இப்பொழுதே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அமுலுக்கு வரும்போது சட்டசபை கூடியிருந்தாலும் இருக்கலாம் கூடாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். சட்டசபை கூடும் வரையில் காத்து இருக்கவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இப்படி விதி செய்யப்படுகிறது. அப்படி அமுலுக்கு வந்தாலும் சட்டசபை கூடிய பிறகு அதற்கு வேண்டிய மாறுதல்களை செய்துகொள்ளலாம். அதனால் இது உபநாயக அமுலுக்கு வருவதுதான் நல்லதாக இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் இடையூறுகள் வரும் என்று கருதுவதால்தான் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.”

“As for the suggestion of the hon. Member Sri Ramalingam for inserting the word ‘notifications’, I have no objection.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Notifications also may be placed along with rules so far as they refer to the rules notified. We cannot include general notifications.”

MR. SPEAKER :—“Then, let the Hon. Minister move it in the proper form.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Instead of our putting it here, we can say in the rules that the notifications will also be placed on the table of the Legislative Assembly.”

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram for the addition of a proviso to clause 13 was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“I will now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

‘Number the existing clause 13 as clause 13 (1) and add the following as sub-clause (2) of clause 13, namely :—

“(2) All rules made under this section shall be published in the Fort St. George Gazette and upon such publication shall have effect as if enacted in this Act. The rules so made shall be placed on the table of the Legislative Assembly as soon as possible after they are published and shall be subject to such modifications, whether by way of appeal or amendment, as the Assembly may make within fourteen days during the session in which they are so laid.”

The amendment was put and carried.

Clause 13 as amended was put and carried.

Clause 14.

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That clause 14 do stand part of the Bill.’”

12th February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, I move the following amendment :—

‘In lines 3 and 4, omit the words “or are capable of being benefited”.’”

SRI K. T. RAJU :—“I second the amendment, Sir.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, I can understand the collection of betterment contribution when the benefit is enjoyed by the tenant or the cultivator. In the present clause, it is stated that even the landholders of lands which are capable of being benefited have to pay this contribution. At this rate even the shadow of a person can be taxed, not even the person.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I think this night session has affected the hon. Member. (Laughter.) The provisions in the clause are intended for a different purpose. We have said in this clause that nothing contained in the Act shall apply to the levy, determination, payment or recovery of betterment contribution if provision in that behalf is contained in any other law relating thereto.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“My amendment to this clause is a consequential one. I request that even if it is not disposed of now, it may be taken up later for discussion, Sir.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘In lines 3 and 4, omit the words “or are capable of being benefited”.’”

The amendment was put and lost.

Clause 14 was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—“The motion is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’

“The hon. Member Sri Narayanan Nambiar may move his amendment to add at the end of item (5) (b) the words ‘if they do not avail themselves to payment of fair rent’.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“What about my other amendment to omit the proviso under item (5)? Can I not move it, Sir?”

MR. SPEAKER :—“No. As the House has already voted down the hon. Member’s amendment to clause 10, the hon. Member cannot move this amendment which is a consequential one.”

[12th February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, it is exactly for this reason I requested you to postpone the consideration of my amendment to clause 10 till we have disposed of this amendment of mine to clause 2. The amendment to clause 2 is the main amendment and the other one is a consequential one."

MR. SPEAKER :—" I have already told the hon. Member that if we accepted the amendment to clause 10, this amendment will become a consequential amendment. Now that the other amendment has been voted down, he cannot move this amendment to clause 2."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is a clause dealing with definitions. In clause 10, we have not defined anything. The decision there is with reference to the position whether the tenants are entitled to get the contribution from the landholder."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sri Narayanan Nambiar has given this amendment so that it may become a consequential one in case the House passed the other amendment. Now that the House has voted down the other amendment to clause 10, there is no meaning in considering this amendment to clause 2. I think Sri Narayanan Nambiar himself agrees here."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment to clause 2 is the main one and the amendment to clause 10 is a consequential amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" As I said, this is the definitions clause and the amendment to clause 10 has nothing to do with this clause. This definition clause is entirely different from the other clause. I have no objection if this amendment is not taken up. But anyhow, I want to explain that it is not the correct procedure."

MR. SPEAKER :—" As the House has already given a verdict on the amendment to clause 10, we need not reopen it now."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, as you have given your ruling on this amendment I am not moving the other amendment."

Clause 2 was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER :—" The motion is—
' That clause 1 do stand part of the Bill.' "

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (2), add at the end the words " excepting Malabar district " . '

SRI K. V. RAMASWAMI :—" I second the amendment, Sir."

[12th February 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Add at the end of sub-clause (2) the words " except the territory to which Malabar Tenancy Act of 1929 extends " . '

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Add at the end of sub-clause (2) the words " except the area served by the Lower Bhavani Project " . '

SRI K. T. SRIDHARAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' After sub-clause (2), insert the following :—

" (3) It shall come into force after five years from the date when it becomes law. " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, my amendment seeks to exclude the Malabar district."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister while replying to some other point said that Malabar was a strange land and it was different from other parts. He is likely to give the same reply to this amendment also." (Laughter.)

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I want that Malabar should be excluded from the operation of this Act for two reasons. The betterment contribution is in respect of works that were completed after 1947. Under the British regime, Malabar district was completely neglected and not a single irrigation work was started there. Even though the revenue collected from that district was utilized for the benefit of the entire composite Madras State, no irrigation work was started there. It continued to be neglected. Only now, some works are being taken up there. So, we think that Malabar should be exempted from the operation of this Act for some more time so that the people of that district may enjoy the benefits of the few works that have been taken up. The second reason is this. Already, the land revenue is based on wet assessment. A large extent of lands come under wet assessment. Therefore, a heavy land revenue is already collected in Malabar. Of all the districts in the State, Malabar gives the highest amount as land revenue. Again, the works that have been started in Malabar only help to provide continued water supply to the existing wet lands, but do not help in converting the dry lands into wet lands. It is for these reasons that I say that Malabar should be exempted. There is a provision in the Bill which gives

10-50
P.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [12th February 1955]

power to the Government to exempt certain areas from the operation of the Act if found necessary. I feel that Malabar should be exempted by a specific provision in the Act itself and I hope the House will accept the position and exempt the strange land, according to the Hon. the Minister for Revenue, from the Act."

* **SRI K. R. NALLASIVAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாடி நான் பேசும்போது இதைப்பற்றி சொன்னேன். அது வது இந்த மாகாணத்திலுள்ள மானுவாரிப் பிரதேசத்தைப்பற்றிக் கவலை யில்லை, இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாகத் தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்களில் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அனுபவத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் அதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நஞ்சை நிலங்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் தண்ணீர் வயல்களுக்கு விட்டுவிட்டால் பின்னர், உழுது நடவுடன், களை எடுத்தவுடன் பயிர் தானே வளர்ந்துவிடும். அப்பறம் அறுவடை செய்தால் போதும். அவர்களுடைய வேலை வெகு சுலபமாகப் போய்விடுகிறது. ஆனால் புஞ்சைப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்த வரையில் அப்படியில்லை. எப்படி இரவு பத்து மணிக்கு இந்தச் சபை கூடுகிறதோ அதைப் போலவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் இரவிலே பத்து மணிக்கு மேல் லைட்டு, மணவெட்டி முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய் தங்கள் வயலிலே வேலைசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் அந்த நிலங்களுக்கு இரவிலேதான் தண்ணீர் இறைக்கலாம் என்கின்ற சர்க்கார் உத்திரவு தான். அப்படிப் பாடுபட்டு தண்ணீரை இறைத்து சோளம், ராசி, பருத்தி போன்றவைகளைப் போட்டாலும் கூட அவை வெளுத்துப்போய் பயிர் வீணாகிறது. இதிலே பத்து நாளைக்கு ஒரு முறை தான் தண்ணீர். இந்தவிதமாக தண்ணீர் இரண்டு வருஷமாகப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள புஞ்சை நிலங்களுடைய விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"இவற்றை எல்லாம் இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை. பட்டுஜெட் கூட்டத்திலே சொல்லுங்கள்."

* **SRI K. R. NALLASIVAM** :—"அந்தமாதிரியாகக் கஷ்டப் படும் புஞ்சை நில விவசாயிகளுக்காவது இந்த அபிவிருத்தி வரியைப் போடாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே அவற்றையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். ஆகவே கண்டிப்பாக அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* **SRI T. ANANTA PAI** :—"Sir, I only sympathize with the case of Malabar for exemption from the levy. When I say this, I feel that South Kanara also should be completely exempted because if there have been very few schemes undertaken in Malabar, unfortunately there have been none in South Kanara. The few schemes which we have had costing over Rs. 25,000 each are all schemes for repairs to tanks in which case the yield may not be commensurate with the money spent. Therefore, Sir, if any district is going to be exempted I would like to urge the case of South Kanara also for exemption."

10-53 a.m. * **SRI R. KRISHNAN** :—"மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸர், மலபாரினை ஹ் வையி யில்குறிக்கக் குடியாகுள்ளமேன் பரவலும்து ஒரு ப்ரதேசக் காரணமாகுண்டான். மலபார் கசியாவுபியவனிலை ஒரு வகையில் பரவலும்து ஜலசமயபயதிகல் நகட்டில் வளவுகொண்டது மெய் ஸ்ராவணமெயிகேண்டான். மதுமதும்து கள"

[12th February 1955] [Sri R. Krishnan]

காசுமேயார் ஜலசமயபயதிகல் நகட்டில் வளருக ரியுதிக் குடியும்து நில வையு களகாசுமேயார் வளருக மிபுதிகுண்டான் ஸ்ராவணமெயிகேண்டான் கசியாவுபியவனிலை ஒரு வகையில் பரவலும்து ஜலசமயபயதிகல் நகட்டில் வளவுகொண்டது மெய் ஸ்ராவணமெயிகேண்டான். மதுமதும்து கள

* **SRI C. H. KANARAN** :—"மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸர், மலபாரினை ஹ் வையி யில்குறிக்கக் குடியாகுள்ளமேன் பரவலும்து ஒரு ப்ரதேசக் காரணமாகுண்டான். மலபார் கசியாவுபியவனிலை ஒரு வகையில் பரவலும்து ஜலசமயபயதிகல் நகட்டில் வளவுகொண்டது மெய் ஸ்ராவணமெயிகேண்டான். மதுமதும்து கள

[12th February 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, before I reply to the discussion on the amendments, I would like with your permission, to move an amendment to this clause and that is :

‘ That in sub-clause (1) for the figure 1954, substitute the figure 1955.’

“ I hope this will be accepted.

“ Now, as for exemption for Malabar, the Government have treated Malabar liberally. The Government have undertaken projects in that area which fetch very little return, below one per cent, half, quarter or three-fourths, whereas in other areas, we get more than one per cent; that shows the Government even at great loss undertaken to execute projects in that area.

“ With regard to the point made by certain hon. Members that the collection should be postponed by five years, I wonder whether that suggestion arises from any sinister motive on their part. If they really think of the well-being of the people of Malabar, they must be anxious to pay off the contribution at once so that they may have beneficial schemes. By postponement of payment of contribution, they will be only creating an atmosphere of agitation in Malabar. When people there are in dire need of projects in order to increase production of food, I fail to understand their urging the postponement of collection.

“ As regards South Kanara, the contagion is spreading (laughter) from Malabar to South Kanara, they being neighbouring districts. In that district, we cannot have any irrigation project normally. We have to devise some new ways of providing the people of South Kanara with better irrigation facilities. We want some time to think about all that. Meanwhile, it is not correct to say that South Kanara is having very few schemes of development. In fact, that district has been given more number of bridges than many other districts in the State.” (Laughter.)

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Hon. the Minister, in his reply, said that the return from Malabar was less than one per cent. That shows that Malabar is less benefited than other districts. Therefore, the people should not be taxed for the little benefit they have derived.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2) add at the end the words “ Excepting Malabar district ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add at the end of sub-clause (2) the words “ except the territory to which Malabar Tenancy Act of 1929 extends ”.’ ”

The amendment was put and lost.

12th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ After sub-clause (2), insert the following :—

“ (3) It shall come into force after five years from the date when it becomes law.” ’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add at the end of sub-clause (2) the words “ except the area served by the Lower Bhavani Project ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Now I will put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

‘ In sub-clause (1), for the figures “ 1954 ”, substitute the figures “ 1955 ”.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

PREAMBLE.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following amendment, namely :—

‘ In line 3, for the word “ Fifth ” substitute the word “ Sixth ”.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In line 3, for the word “ Fifth ”, substitute the word “ Sixth ”.’ ”

The amendment was put and carried.

The Preamble as amended was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘ That the Bill be passed into law.’ ”

“ I wish to thank all hon. Members that notwithstanding the inconvenience caused to them by this late night session, they co-operated with the Government and saw that the Bill was passed into law. So far as Government are concerned, I want to make this quite clear. Government are not anxious to make money or squeeze it out of others. Government are genuinely interested in giving amenities to the people, that is, the ryots, so that they may carry on cultivation and produce more in the interest of the country as a whole. Only with this object Government brought forward this Bill here. Now this scheme, this levy of betterment

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1955]

fee, is a new venture and Government would try as far as possible to see that no hardship is caused to the ryots and as far as possible avoid hardships or inconvenience that might be caused to them. In spite of this, there may arise some difficulties. Surely Government would look into them and remove them.

"Now, Sir, hon. Members cannot make the charge that we were very anxious to rush through this Bill. Ample opportunities were given to discuss the Bill fully. One full day was given for the general discussion of the Bill. Another full day was given for the discussion of one clause. Then another day was given for the discussion of another clause. Now we are sitting late in the night to complete the discussion on the Bill. Therefore ample time has been given for the discussion of the Bill. Hon. Members cannot therefore have any grievance on that account. Once again I thank them and you, Sir, and assure them that Government will take all possible steps to see that the Act is worked properly and in the best interests of the people and without doing any harm to any particular section."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

"That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1955, be passed into law."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, Sir, as has been observed by the Hon. Minister for Revenue this is a new type of legislation that goes into our statute book. We had little experience of this sort of business and we do not have the experience of any other State before us. By both the Opposition and the Government giving their points of view, we have passed this Bill today and it is likely there may be many snags and difficulties in its working. Some difficulty was even now experienced and it was promised that it will be looked into in the rule-making stage and suitable steps would be taken in due time.

"Sir, we are all agreed that it is in the interest of the people and the Government that there should be more irrigation projects so that our food problem and other problems would be solved. But while the Government in the words of the Hon. Finance Minister should get something or some part of the increased income must be got and ploughed back, we must see that the interests of the people also are kept up in such schemes, because nowadays we have large demands for irrigation works. Now by passing this Bill and its enforcement, let us not create a feeling in the minds of the people that any attempts for increased irrigation works will impose this burden upon them which they cannot bear. It is in the fitness of things that in such a new legislation as this, there is ample power given to the Government to meet emergencies and to remove difficulties that may arise. The Hon. Minister for Revenue on behalf of the Government has given the assurance that such difficulties will be looked into and removed as and when

[12th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

they arise. I only request that the assurance now given will have more than ordinary significance than the assurances which are more frequently given on the floor of this House."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பாசன அபிவிருத்தி வரி விஷயமான இந்த மசோதாவின்மீது சென்ற நான்கு நாட்களாக விவாதம் நடந்திருக்கிறது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இம் மசோதா சட்டமாக நிறைவேறிவிடும். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்கு தினங்கள் விவாதத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டது போதாதென்று யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. ஆனால், நான்கு தினங்களுக்குமுன் இம்மசோதா எந்தத் தன்மையில் இச்சபைமுன் கொண்டு வரப்பட்டதோ அதே தன்மையில்தான் இன்று நிறைவேற்றப்படுகிறதே யொழிய அதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்யப்படவில்லை. நாங்கள் கொடுத்த திருத்தங்கள் எவையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இம்மசோதாவின்மீது விவாதம் நடத்த பத்து தினங்கள் ஒதுக்கினாலும், அதனால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படமுடியாது. ஏனென்றால், நாங்கள் எதற்காக திருத்தங்களைப் பிரேரித்து மந்திரி அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று போராடினோமோ அது நிறைவேறவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இச்சட்டம் இப்படியே இருப்பது சிட்டுக்குருவி தலையில் பணங்காயை வைப்பது போலாகும். சிட்டுக்குருவி தலையில் சுண்டைக்காயை வைத்தால்தான் கழுத்து நிற்கும், இல்லாவிட்டால் கழுத்து முறிந்துவிடும் என்ற தன்மையில் தான் எங்களுடைய திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னோமெயொழிய, அபிவிருத்தி வரியே வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

"இக்கருத்தை நாங்கள் மட்டும் தெரிவிக்கவில்லை. ஹிந்து, சுதேச மித்திரன் போன்ற பத்திரிகைகள் கூட, 'ஐந்து முதல் பத்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இவ்வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும்' என்று தலையங்கங்கள் எழுதியிருந்தன. அந்தப் பத்திரிகைகளின் யோசனைகளைக்கூட சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

"இவ்வரியினால் பெரிய பாதகம் ஏற்படும் என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கொடுத்திருந்த திருத்தத்தையும் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

"நிலத்தின் மதிப்பீட்டை நிர்ணயிக்கும்போது 'பத்து மடங்கு' என்பதற்குப்பதில் 'ஐந்து மடங்கு' என்று குறைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கொடுத்த திருத்தத்தையும் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எங்களுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் எந்த ரூபத்தில் மசோதா சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டதோ அதே ரூபத்தில்தான் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டு வருவதைக் கவனிக்கும்போது உண்மையிலேயே வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது.

"சென்ற காலத்தில் இச்சபை முன்பு சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட சில மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட்டபோதாவது எங்களுடைய சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இம்மசோதா விஷயத்தில் எந்தவிதமான மதிப்பும் எதிர்க்கட்சியினருக்குக் கொடுக்கப்படாமல், நாங்கள் கொண்டுவந்த திருத்தங்களை ஏதோ எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் கொஞ்சங்கூட கவலை எடுத்துக் கொள்ளாமல், தாங்கள் கொண்டுவந்ததை அப்படியே நிறைவேற்றிவிட வேண்டுமென்ற நிலைமையைக் கண்டு நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். நாங்கள் மட்டும் அப்படி நினைக்கவில்லை. இம்மசோதா சட்டமாக நிறை

[Sri K. T. Raju] [12th February 1955]

வேற்றப்பட்டுவிட்டது என்று செய்தித்தாள்களில் நாளே காலேசெய்தி வரும் போது அதைப்படிக்கும் இந்த நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் மிகுந்த ஏமாற்றமடைவார்கள். ஏற்கெனவே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளும் சரி, இனி திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகளானாலும் சரி இம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே பெரிய அளவுக்கு அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை வருங்காலத்தில் நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இதுவரை இந்த ராஜ்யத்தில் விதிக்கப்பட்ட வரிகளிலே இவ்வளவு பயங்கரமான வரி வேறென்றும் கிடையாது. இவ்வளவு புதிய முறையில் இன்றையதினம் பயங்கரமானதொரு வரியை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். விவசாயப்பொருள்களின் விலை மிகப் பெரிய அளவுக்கு வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கும் இந்தநேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு நாம் ஆதரவளித்து உற்சாகப்படுத்தவேண்டியிருக்க இம்மாதிரி பயங்கரமான ஒரு வரியை அவர்கள் மீது சுமத்துவதனால் விவசாயத்தில் அவர்களுக்கிருக்கும் ஊக்கம் குன்றிவிடும். ஆகவே, இதை நாங்கள் போற்றமுடியாது. நான்கு நாட்களாக எதிர்க்கட்சியினர் சொன்ன யோசனையையும், பல மிதவாதப் பத்திரிகைகளுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கூட சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தாங்கள் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே கால் என்ற ரீதியில் இம்மசோதாவை நிறைவேற்றுவதைக்கண்டு நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். ஆகவே, இம்மசோதாவை ஆதரிக்க எங்களுக்கு எந்தவிதமான காரணமும் கிடையாது.”

11-10
p.m

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக அரசாங்கத்திற்கு ஒரே ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் காலத்தில் விலைவாசிகள் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக இந்த நீர்ப்பாசனத்திட்டம் முடிந்தபிறகு நிலத்தின் மதிப்பு 10 மடங்காக உயரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும் விவசாயிகள் அபிவிருத்தி வரி செலுத்துகையில் ஒரு பகுதி பணமாகவும் பாக்கியை நிலத்தில் உற்பத்தியாவதையும் சர்க்கார் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இவ்விதம் செய்தால் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்தவர்களாவோம். அதனால் அவர்களுடைய பளுவும் குறையும். அவர்களுடைய கடன் சுமையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு ஏதுவாகயிருக்கும். அரசாங்கம் இவைகளையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு நடைமுறையில் எவ்விதமான கஷ்டமும் இதனால் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, so far, as a matter of policy, the Government used to take up irrigation schemes where there was a definite yield. In view of the betterment levy, I hope the Hon. Minister would give an assurance that where people are willing to give a betterment contribution as is proposed in the Bill, the Government would readily and willingly take up irrigation schemes. I hope this assurance will be readily forthcoming from the Hon. Minister.

“ So far as South Kanara is concerned, I must say that even during days when food was scarce, the people of South Kanara used to suffer because in Malabar they had a neighbour which was thoroughly deficient in food and if there has been any contagion from Malabar as pointed out by the Revenue Minister it is the contagion of hunger which spreads from Malabar to South Kanara. We could not but help that to the extent it was possible for us to do. The troubles of Malabar and South Kanara are alike and if the Government could take up some irrigation schemes in

12th February 1955] [Sri T. Ananta Pai]

Malabar with an yield of one or half per cent, there is no reason why similar schemes could not be taken up in South Kanara. I wish to make it very clear that South Kanara does not have any peculiar problems which are different from Malabar. Problems are more or less the same except we do not have such population as in Malabar. In this connection, I would like to say that if no scheme has been taken up all these years, it is not because it has not been investigated, not because technical sanction has not been obtained and not because the Engineering Department has found out any extraordinary thing in the case of South Kanara, but because the Government thought that the yield from it would be very poor and the taking up of the scheme would not be warranted. Now, in view of the betterment levy, if the people of South Kanara are prepared to pay the betterment contribution, I hope that Government will come forward and take up irrigation schemes and make suitable recommendations for their inclusion at least in the Second Five-Year Plan. The betterment levy is going to be collected from places where there are already irrigation schemes and there is no reason why the Government should not take up new irrigation schemes when the people are willing to pay betterment contribution. Sir, bridges have been built in South Kanara where there is water for all the 365 days in the year in the rivers and not as a luxury. That has nothing to do with irrigation schemes. Irrigation schemes should be given top priority and in this respect, South Kanara still requires very special consideration and much more consideration than what the Government have shown it so far. Thank you, Sir.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I want to say a few words only for the purpose of dispelling a feeling in this House that Malabar is against the levy of betterment contribution. There has been a suggestion that Malabar and the neighbouring district of South Kanara, should be exempted from the operation of this Bill. I think, Sir, that Malabar as well as any other district will be prepared to give this betterment levy willingly because it is beneficial to them. Malabar is one of the old neglected districts. It was only during the last few years that irrigation schemes of any importance have been taken up in Malabar. During the last 150 years there had been no irrigation schemes at all in Malabar. We have there a district which is overpopulated. My hon. Friend Sri Ananta Pai was speaking about the population of Malabar. The trouble in Malabar is that we have there a very intelligent people overpopulated and unable to find work for themselves. They do not also find food for themselves. We do not want to be told time and again that Malabar is a district which is a deficit district in food. We do not want to be told time and again that Malabar is a liability on any State. We are willing to stand on our own legs. We want only minor irrigation schemes. We are not enamoured of schemes like the Malampuzha Scheme. What is really wanted in Malabar is a

[Sri N. Gopala Menon] [12th February 1955]

large number of minor irrigation schemes. Here is a district where we have an over-abundance of rainfall. We do not have any scarcity of water. In fact in the coastal tracts in Malabar we pump out and bale out water into the sea. The people in that region are a very industrious people. Therefore if the Government are to help the Malabar district and make it not a deficit district but a district overflowing with milk and honey, they must take upon hand a large number of minor irrigation schemes, not schemes that will cost crores of rupees but will cost lakhs of rupees or even less. If only the Government will do it, I can assure them that within a few years Malabar will become a district which will be able to provide food for its own people and probably will be able to transport and supply food to the neighbouring district of South Kanara. Therefore, let not anybody say that hunger is spreading from Malabar to South Kanara. If only the Government do what they have got to do and if only they will do things in the proper way and as I have already stated and as everybody in Malabar has stated, if the Government propose many minor irrigation schemes in Malabar, I am sure Malabar will be a district which will produce an abundance of food supply. We are not lacking in men. We are not lacking in intelligence. We are not lacking in those resources which providence has given to other districts. Why is it then that Malabar is not having sufficient food? The blame for it must be laid at the door of the Government, not this Government but the previous Government. Will you be surprised, Sir, if I say that British administration in all its history had given to Malabar only a sum of Rs. 68,000 by way of expenditure for irrigation facilities and that was the grand contribution which this district has had! It is no wonder that until recently it remained and still remains a deficit district. It was only during the last few years we have got a very big scheme, the Malampuzha Scheme. We are also having the Walayar Project. I am sure, the Government will be properly advised in respect of this matter and will take up on hand a large number of minor irrigation schemes which will not give them any headache. People will very willingly pay the necessary money. The landlords in Malabar are not lacking in intelligence or in public interest. They will very willingly give money even if the tenants do not pay it. They only want some scheme or other for bettering their lot. Sir, I wholeheartedly support this Bill and I only request and earnestly request on behalf of the people of Malabar that the Government should not think that Malabar is against this Bill. Malabar wants this Bill and will willingly co-operate with the Government if only they will have a few more minor irrigation schemes so that the water that is now going waste into the sea can be properly utilized."

11-20 p.m. * SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, with the passing of this Bill, to-day, there is every prospect of improving the

[12th February 1955] [Sri K. Parthasarathy]

irrigation facilities in the State and for that reason, I am sure, the agriculturists will thank the Government and our Legislature for putting this legislation on the Statute Book.

" Sir, while enforcing the provisions of this enactment, I wish to suggest that the powers, the wide powers, given to the Government under Clause 12 should be used. The Government should not fight shy of using the power given to them here. We have been asking that the lower limit for the value of the works that should come under this legislation should be raised from Rs. 25,000 to a higher figure. But, we have not had it. The main point is that in the case of smaller works, it will work as a hardship to the ryots. Further the working out of the amount of betterment contribution in the case of small works costing even up to Rs. 5 lakhs, that is, the collection of the necessary data and the publication of the results in the District Gazette, will involve extra cost which will come to an appreciable figure. So, I wish to suggest that in the case of works costing up to five lakhs of rupees, the Government may fix a definite sum and divide it on the basis of the number of acres benefited. Such action will be justified under the powers given by Clause 12 and I am sure the Government would not fight shy of exercising them and give the benefit of the powers conferred by this enactment to the ayacutdars under small works costing less than five lakhs of rupees or at least less than a lakh of rupees."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படவேண்டும் என்று கோரும் பிரேரணை போட்டுப்பெற இருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் விடாப்பிடியாக நின்று, எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்த எல்லாத் திருத்தங்களையும்—எல்லாத் திருத்தங்களையும் என்று சொன்னால் மிகையாகாது—ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோமென்று, ஒரே பிடிவாதமாக, மசோதாவை அவர்கள் இஷ்டப்படியே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கருதி, நிறைவேற்றும் கட்டத்திற்கு இப்பொழுது வந்து விட்டார்கள். இந்த மசோதா, அடிப்படையில் கொடுமையானது என்பதை நாங்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாங்கள் யோசனை கூறவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த வரியை அடியோடு நாங்கள் ஆட்சேபித்ததாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நல்ல திட்டங்கள் வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அதிகமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை யாரிடமிருந்து வசூலிக்கவேண்டுமென்பதில் தான் எங்களுக்கு அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறது. இந்த அபிவிருத்தி வரி ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் பல திருத்தங்களை இப்பொழுது நாங்கள் கொண்டுவந்து வாதாடினோம். இதற்கு முன்னால், Select Committee யில் பிரவேசித்து, இந்த மசோதா, அடிப்படையிலேயே மிகவும் கொடுமையானது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, அதைத் திருத்துவதற்காக நாங்கள் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டோம். சென்ற நான்கு தினங்களாக ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து, அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய முயற்சித்தோம். கனம் மந்திரிகள் ஒன்றுக்கும் இனங்குவதாயில்லை. இந்த மாதிரி ஒருமனப் பாண்மைக்கு மந்திரிகள்தான் பொறுப்பு. ஐந்து ஏக்கர் நிலமுடைய விவசாயிகளுக்காவது இந்த மசோதாவிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற நியாயமான திருத்தத்தைக்கூட சர்க்கார் நிராகரித்துவிட்டார்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [12th February 1955]

சட்டம் நிறைவேற்றியபின் இதை அமல் நடத்தும் பொறுப்பும் அவர்களைச் சேர்ந்ததே. அவர்களே இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, மக்களுக்கும் பதில் சொல்லட்டும். இந்த மசோதா சட்டமாகவேண்டும் என்ற பிரேரணை வோட்டுக்குவரும் சமயத்தில், நாங்கள் சபையிலிருக்க விரும்பவில்லை. இப்பொழுதே சபையிலிருந்து வெளியேறுகிறோம். சர்க்கார் கட்சியினரே, அவர்களுடைய வோட்டைக்கொண்டே, இந்த மசோதாவை நிறை கவற்றட்டும். நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.” (எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரமும் மற்ற கம்யூனிசு கட்சி அங்கத்தினர்களும் சபையி லிருந்து வெளியேறினார்கள்).

(Led by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, some hon. Members walked out of the House.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I have nothing more to say than what I have already said. I have carefully listened to the remarks of the hon. Members. I shall assure them that I shall bear in mind Malabar, South Kanara and the other dry areas where the supply of water is scarce. Once again, I assure hon. Members that the Government will work this Act in the best spirit and in the best interests of the people.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House till 11 a.m. on Monday, the 14th February 1955.”

The House then adjourned.

12th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (c) of starred question No. 667 asked by Sri K. Madhavan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th February 1955, page 330 supra.]

(c) *Steps taken for the uplift of Paniyas.*—(1) The Paniyas who are included in the list of Scheduled Tribes are allowed all the concessions granted to the other Scheduled Tribes in the matter of educational concessions. The six Harijan Welfare schools in Wynaad taluk benefit Paniyas also.

(2) In the Wynaad Colonization Scheme 209 Paniyas have already been settled in the main colony and there is a proposal for settling 30 Paniyas in the Chulliode main colony and 500 in the Chengeri extension of the Wynaad colonization areas. The rural water-supply wells in Wynaad taluk also benefit the Paniyas. The two Harijan Welfare wells in Wynaad taluk, one in Kalpetta and the other in Anjukunnu are beneficial to the Paniyas among other Scheduled Tribes. Sri Swami Anand Thirith had done some social work among Paniyas in the Wynaad colonization areas for 1½ years during 1949 and 1950 on a honorarium of Rs. 100 per mensem at the instance of the Government.

(3) The Government have also forwarded to the Government of India the following schemes for welfare of Scheduled Tribes and have asked for grants-in-aid under Article 275 (1) of the Constitution and the approval of the Government of India is awaited :—

(1) Opening of residential Ashram-cum-schools at Kalpetta, Manantoddy, Sultan's Battery and Nilambur.

(2) Opening of two schools at Muttenga in Wynaad taluk and at Edakkara in Nilambur amsam of Ernad taluk.

(3) Training of tribal youths in cottage industries.

(4) Supply of midday meals to tribal children in schools run by the Servants of India Society.

(5) Payment of boarding grants at Rs. 4 per pupil per month to parents of children belonging to the Scheduled Tribes.

(6) Supply of ploughing cattle, seeds, equipment and provision of cultivation expenses.

(7) Land colonization scheme in Malabar and Nilgiris wherever land is available.

(8) Provision of houses and drinking water wells.

These schemes will benefit the Paniyas also.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 669 asked by Sri A. R. nam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th February 1955, page 333 supra.]

Details regarding the amount spent on Physical Education during 1953-54 in the Madras State from State funds.

[12th February 1955]																
Details.	(1)	Pay.	[12th February 1955]													
			(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	
		RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	Total.
1 Chief Inspector of Physical Education, Madras.		3,120	* 1,928	168	754	907	..	..	..	..	..	..	..	..	..	6,877
2 Regional Inspector of Physical Education, Madras (including special pay).		2,430	* 1,011	416	830	141	..	..	..	..	..	..	..	..	..	4,828
3 Establishment of the Chief Inspector of Physical Education.		3,240	..	580	..	..	..	..	163	..	..	..	..	..	..	3,820
4 Establishment of the Regional Inspector of Physical Education, Madras.		1,324	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,487

12th February 1955]

5	Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet, pay and allowances of Sri Trivedi.	120	288	144	..	..	..	15,733	3,036	6,178	..	3,292	3,738	{ 13,208 19,321
6	Woman Specialist in Physical Education.	1,514	1,152	{ 182	{ 381	892	..	..	..	..	..	..	..	6,199
7	Woman Specialist in Physical Education—Establishment.	1,739	..	{ 338	..	..	..	..	3,005	..	..	8,944	..	12,949
Y.M.C.A. College (Women Section).														
8	Olympic Association	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,300	..	1,300
9	Regional Inter-District Athletic Association.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	250	250
10	Establishment of the Regional Inspector of Physical Education, Madurai and Coimbatore.	10,567	2,834	418	2,721	..	..	..	..	..	..	..	..	16,500
		14,054	7,214	2,246	4,686	1,940	163	15,733	6,041	6,178	..	14,536	3,988	86,779

* Includes the expenditure on establishment.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 14th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Appointment of District Munsifs

* 672 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any selection of District Munsifs was recently made;

(b) if so, how many candidates from the Bar applied for the said posts;

(c) how many of the applicants belong to—

(i) the Scheduled Castes; and

(ii) the Backward Communities;

(d) the basis or principle on which the selection was made; and

(e) whether territorial representation and communal representation were taken into consideration in selecting the candidates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, in September, 1954.

“(b) 246 (two hundred and forty-six).

“(c) (i) Number of Scheduled Castes applicants, 1 (one).

(ii) Number of Backward Classes applicants, 70 (seventy).

“(d) The recruitment was made on the basis of a competitive examination comprising an oral test in the shape of an interview with the assistance of a Judge of the High Court.

“(e) It is presumed that by territorial representation the hon. Member means linguistic representation. If so, the answer is in the affirmative. As regards communal representation there was reservation for candidates belonging to Scheduled Castes and Backward Classes only. Others were selected by open competition.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Sir, what is the number of persons on the Selection Board? How many were selected, and among the selected, how many are from among the Scheduled Castes and the Backward Communities?”

[14th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There was only one applicant from the Scheduled Castes and I think, he has been selected. As for the Backward Classes, nine candidates were selected out of the 70 Backward Class applicants from the Bar.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, supposing a man belonging to the Harijan Community or the Backward Classes is able to compete with others on merits and because a certain percentage of posts is reserved for the Harijan Community and Backward Classes, will the Government consider that the man who is able to compete on merits must be taken in the general pool and not in the reserved category? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in appointments we cannot have both ways. If such a man competes on merits and then succeeds, only the balance of posts is filled up by reservation.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know the number of Mappilla applicants and the number of Mappillas selected for these posts? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not have separate figures for Mappillas.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முன்சீபுகளில் எத்தனை பேர்கள் பிராமணர்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We do not have figures as to the number of Brahmans and non-Brahmans.”

SRI T. SHANMUGAM :—“ இந்த செலக்ஷன் ஜில்லாவாரியாக செய்யப்படுகிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ மாகாணம் பூராவக்கும் தேர்தல் நடக்கிறது.”

SRI A. RATNAM :—“ டிஸ்திரிக்ட் முன்சீபுகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் எந்தவிதமான யோக்க்யதாம்சங்கள் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்? ஒரு ஹரிஜன மெம்பரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே அவருடைய பெயர் என்ன? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அவருடைய பெயர் வேண்டுமானால் தனியாகக் கேட்டால் சொல்லுகிறேன். இங்கு சொல்வதற்கு அவசியமில்லை.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, how many of them were recruited from the Bar? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Out of the 50 candidates, 27 by direct recruitment were from the Bar.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister how many advocate Members from the Assembly were selected? ”

[14th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If any had been selected it would have been known as they would have ceased to be Members of the Assembly.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ The Hon. Minister stated that linguistic considerations were taken into account. May I know what the linguistic divisions adopted for this purpose are? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The divisions are Tamil, Malayalam and Kanarese.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, did the selection include men from the Government service? If so, did it include any members from the Scheduled Castes and Backward Communities? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, 23 persons were recruited from the Services. There was no person belonging to the Scheduled Castes; there were 4 Backward Classes persons out of the 23.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ May I know whether it is constitutional to select candidates on a linguistic basis? ” 11-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have prescribed certain qualifications which are necessary for discharging the duties attached to the post. A person who does not know Tamil cannot function in a Tamil area. So language is prescribed as one of the qualifications for recruitment.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Out of 70 applicants from the Backward Communities only 4 were selected which means that 66 were not selected. Since only one person belonging to the Scheduled Castes was selected, the balance of quota reserved for Scheduled Castes may be allotted to the Backward Communities as the applicants from these communities are numerous.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are equally more numerous applicants from the other communities and they also have to be provided for.”

Women's Welfare Organizations

* 673 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any deputation on behalf of the State Advisory Committee for Women's Welfare on 23rd June 1954;

(b) whether the Women's Welfare Committee members are visiting the slums and looking after the welfare of the women living there;

(c) the number of Harijan women in the Women's Welfare Organizations in the State;

[14th February 1955]

(d) the extent of the annual State aid and Central Government grant given to these organizations; and

(e) the specific activities of these organizations in slums and the particular improvements made during the year 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The members of the State Advisory Committee do not regularly visit the slums.

“(c) Seventeen.

“(d) The Women's Welfare Branches are run by the State Government. The budget allotment for the Women's Welfare Department for the year 1954-55 is Rs. 3,69,600. No grant is received from the Government of India for running these branches.

“(e) The women in the slums are helped to keep their surroundings clean. They are taught handicrafts and provided with work under small-scale industries to supplement their family income. Kitchen gardens are started in the branches. Maternity and child care in the slums are attended to by the maternity assistants. Pre-basic classes are conducted for the children between 2 and 7 years of age. In certain Women's Welfare Branches, the poor slum women and children are supplied with skimmed milk, vitamin tablets received from the UNICEF and Health Departments. Medicines are supplied to the people in the slum area for common ailments, etc. The poor members are helped in hospitalisation. Adult literacy classes are regularly conducted in slums for the benefit of the poor women.”

MR. SPEAKER :—“The next question which also is on the same subject may be answered.”

* 674 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a deputation on behalf of the Madras Women's Social Welfare Council waited on him in June 1954 and represented to the Government to appoint Assistant Women's Welfare Officer in each district and to open poor home societies for homeless women in each district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) A deputation on behalf of the State Advisory Committee of the Women's Welfare Department waited on the Minister for Agriculture on the 23rd June 1954 and suggested the appointment of one Assistant Women's Welfare Officer in each district. The deputation did not make any representation about the starting of poor home societies.

[14th February 1955]

“(b) The Government have recently ordered that the jurisdiction of the existing Women's Welfare Units in this State should be bifurcated with a view to place each district in charge of one Assistant Women's Welfare Officer, excepting the Coimbatore-Nilgiris Unit.”

SRI A. RATNAM :—“மாதர் முன்னேற்றத் திட்டங்களைக் கவனிப்பதற்கு எத்தனை ஆபீசர்கள் அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? தவிர இந்த ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டியானது எழுபதாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் செலவழித்திருக்கிறது. இந்தப் பணத்தில் எவ்வளவு ரூபாய் ஹரிஜன ஏழை மக்கள் வசிக்கக்கூடிய பிரதேசத்திலுள்ள மாதர்களின் நலனுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் திட்டவாக்கச் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“மொத்தம் எத்தனை ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு தற்போது என்னிடத்தில் மொத்த எண்ணிக்கையின் கணக்கு இல்லை. இரண்டாவதாக ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டியானது நேரிடையாகப் பணம் செலவு செய்ததில்லை. அவர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனைகள்தான் சொல்வார்கள். சர்க்கார்தான் தங்கள் இலாக்காவின் மூலமாகப் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். ஏழை மக்கள் வசிக்கின்ற பிராந்தியங்களிலுள்ள மாதர்களின் நலனைக் கவனிப்பதாக நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். கனம் மெம்பர் இந்த குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு இன்ன செய்யவேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாகக் கூறினால் அந்த இடத்தைப் பற்றியும் பிரதேசமாக நான் கவனிக்கிறேன்.”

SRI P. URKAVALAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாதர் நல இலாகாவிற்கு ஆண்களை டைரெக்டர்களாக போடுவதைவிட பெண்களையே டைரெக்டர்களாக போட சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அந்த இலாகாவில் நேரிடையாக வேலை செய்து வருகின்ற பெட்டி டைரக்டர் பெண் மணிதான்.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டி வெறும் யோசனை சொல்வதற்காகவே இருக்கின்றது என கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். ஆனால் அவற்றின் மூலமாக சுமார் எழுபதாயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் பூராவும் பணக்காரர்கள் வசிக்கும் பிரதேசத்திலேயேதான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் கூட்டங்கள் கூட்டுவதற்கும், டிபார்ட்டிக்குமே பெரும் பகுதி செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பாமர ஏழை ஜனங்கள் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் மாதர் நலனுக்காக கொஞ்சம்கூட செலவழிக்கப்படவில்லை. அப்படியே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினால் எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவரால் கூற முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக்கப்படி பேசுகின்ற தோரணையில் கேள்வி கேட்கிறார். இதற்கு நான் விரிவான பதில் கூறவேண்டுமென்றால் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் மாதர் நல இலாகா மானியத்தின்படி அவர் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பினால் நான் விளக்கமாக எல்லாவற்றிற்கும் பதில் கூறலாம்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Even though the deputation did not represent the need for opening more poor home societies, will the Government be pleased to consider this question, as there are so many homeless women in many towns and villages?”

[14th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This is a matter on which action cannot be taken by the Women's Welfare Department as such. Still, the Government will examine this question.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த ஸ்தாபனத்தில் எழுபது, எண்பது வயதிற்கு மேலுள்ள மங்கையர்கள் ஸ்தானம் வகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியின் அர்த்தம் எனக்குக் கொஞ்சம்கூடப் புரியவில்லை.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ As far as my information goes, the present activities of the Women's Welfare Department are not of practical use in rural areas. Will the Government consider this matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may say that the information which the hon. Member has is not correct.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Is it a fact that most of these honourable ladies come from rich, aristocratic families? I refer to the workers and not to the officers of the department.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ So far as the workers are concerned, I do not think they come from any aristocratic society. Perhaps some of the non-official members may belong to the so called aristocratic section.”

SRI P. S. RANGASWAMI NAIDU :—“ இந்த மாபர் நல இலாக்காவினால் எந்த விதமான உபயோகமும் இல்லையென்று கருதப்படுவதினால், சர்க்கார் உடனடியாக இதை ரத்து செய்துவிட நடவடிக்கை எடுக்குமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அந்த இலாக்காவினால் உபயோகமில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்தான் கருதுகிறார்கள். சர்க்கார் அவ்வாறு கருதவில்லை.”

11-20 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The main work of social workers is concentrated in the villages. So, will the Government prefer applicants for these posts from villages to applicants from towns? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I entirely agree with the hon. Member in this respect. Now that the work is concentrated in the rural areas, the Government would certainly prefer applicants from rural areas.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகையில் ‘மாதர் நல இலாக்காவின் ஹானரரி செக்ஷனில் வேலை செய்பவர்களில் சிலர் aristocratic society-ஐச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி aristocratic society-ஐச் சேர்ந்த எத்தனை மாதர்கள் இவ்விலாக்காவில் இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா? ”

[14th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. Non-official அங்கத்தினர்களில் சிலர் aristocratic society என்று யாரைக் கருதுகிறார்களோ அவர்கள் மாதர் நல இலாக்காவின் ஹானரரி செக்ஷனிலே இருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.”

Tharuvaikulam Polling Centre

* 675 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the total number of voters for Tharuvaikulam polling booth (Ottappidaram) constituency, Tirunelveli district, in the recent district board elections; and

(b) how many voters cast their votes in the polling booth?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) & (b) The total number of voters attached to the Tharuvaikulam polling centre was 4,022 out of whom 461 exercised their franchise.”

SRI A. RATNAM :—“ தருவைக்குளம் வோட்டுச் சாவடியில் வோட்டுச் செய்யவேண்டிய 4,022 வோட்டர்களில் 461 பேர்கள்தான் வோட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையாக இருக்கிறது, பெரும்பான்மையான வோட்டர்கள் வோட்டுச் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன? எந்தக் கட்சிக்காரர்களாவது அவர்களை வோட்டுச் செய்யாமல் தடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை கனம் அமைச்சரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no such information available with the Government.”

Disciplinary action against Police Officials

* 676 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any disciplinary action was taken by the Government and by the officers of the department against any police official—both gazetted and non-gazetted in 1953-54; and

(b) whether enquiry against any is now pending?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) Disciplinary action was taken against 7,362 Police officials during the year 1953-54 of which 126 cases are now pending.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know what action was taken against the persons concerned and of the officers against whom action is pending, to what rank or class they belong? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I cannot state the particular action taken in respect of the large number of cases. It varied from dismissal from service to warning and censure. As far as the pending cases are concerned, 64 relate to constables, 20 to head constables, 29 to Sub-Inspectors, 6 to Inspectors of Police, 1 to Sergeant and 2 to Sergeants-Major.”

[14th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ 7,362 போலீஸ் அதிகாரிகளின் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்று மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். இவற்றில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்கீழ் குற்றமிழைத்தவர்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have particulars here to answer that question.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ May I know how many Police officers in Malabar were subjected to departmental punishment and what the names of such officers are? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member may give notice of a separate question with regard to Malabar district.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Several representations were made to the Government by the Members of the Assembly regarding Police excesses. Now, the Hon. Minister has been pleased to state that disciplinary action was taken against more than 7,000 Police officials. But the Members of the Assembly were not informed of what action was taken on their representations. Will the Government be pleased to communicate to the Members hereafter what action is taken on their representations? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Whenever we consider it necessary and advisable to communicate to the hon. Members, we do it. Where we think it is not necessary, we do not communicate the decision to the Members.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Government consider the desirability of giving publicity to such disciplinary action taken so that it may serve as a warning to others? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Every month we are publishing a communique regarding the disciplinary action taken against the various officers in the various departments in the State.”

Gold ores at Parakunnu

* 677 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have made any investigation regarding the possibility of taking gold from a place called Parakunnu at Poroor in Vandur Firka, Ernad taluk, South Malabar, which belongs to a landlord, Chennalari Namboodiri; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) No, Sir. The investigation of the area is, however, proposed to be undertaken by the Geological Survey Department of the Government of India during the current field season.”

[14th February 1955]

Private buildings occupied by Government offices

* 678 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how long the old Headquarters, Hospital buildings, Kozhikode, have been lying vacant; and

(b) the monthly rent, if any, paid by the Government to owners of private buildings in Kozhikode town for locating Government offices?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) From October 1951.

“ (b) Rs. 3,286.”

* 679 Q.—**SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the total monthly rent paid by Government for occupying private buildings in Kozhikode Municipality for office purposes;

(b) why the Government have not transferred some of the Government offices to the old Headquarters Hospital buildings at Kozhikode now vacant; and

(c) whether it is due to the fact that these buildings are in a dilapidated condition for want of repairs and proper maintenance?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Rs. 3,286.

“ (b) The original idea was to retain the old Headquarters Hospital buildings as an annexe to the new headquarters hospital buildings so as to serve as an expanded T.B. Hospital and as an asylum for incurable and chronic cases or as temporary accommodation for medical branches not provided for in the new hospital buildings. This idea had to be given up later due to the prohibitive cost involved in carrying out improvements to the buildings, provision of equipment, and the employment of additional staff, etc., all necessary to use the buildings as a hospital according to modern standards. The buildings have since been allotted to the Government Training School, Kozhikode, and the offices of the Revenue Divisional Officer, Kozhikode, and the District Educational Officer, Central Malabar.

“ (c) No, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Are the Government aware that many tenements attached to the Headquarters Hospital have fallen down because the Government did not take care to make the necessary repairs at the proper time and that consequently heavy losses have been incurred? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have no information to that effect. If the hon Member puts a separate question, I shall try to find out the correct position.”

[14th February 1955]

Kulapulli-Cherpulacheri road

* 680 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the village road from Kulapulli to Cherpulacheri *via* Chalavara sanctioned in G.O. Ms. No. 1797, dated 17th September 1951, under Post-War Road Development Works has not yet been taken up for execution?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The work has not been taken up for execution for want of funds."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Generally, when a work is to be undertaken by the district board, the plea is advanced that there is no fund. This is a scheme sanctioned under the Post-War Reconstruction Scheme and the Government have to meet the expenses. May I know what the Hon. Minister means by saying that it was stopped for want of funds?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"In the present financial position of the State Government it is not possible to provide more funds for this work. The work will necessarily have to wait till the works in progress are completed."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"What is the total estimate for construction of this road and will the Government be prepared to grant at least half the amount if the Malabar District Board comes forward to take up this work?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The detailed estimates and plans for the work have not also been prepared so far."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"This was a scheme that was sanctioned in 1951 when there were funds. If it is a fact that the funds allotted under the Post-War Reconstruction Scheme became exhausted, may I know when they were exhausted and why till then no action was taken?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The work of forming a road from Kulapulli to Cherpulacheri (via) Chalavara has to be executed under the Post-War Development Scheme. Sanction for taking up the scheme for execution has not yet been accorded. The detailed estimates and plans for the work have not yet been prepared. So, this work has not yet been taken up."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The scheme was sanctioned in 1951 and four years have passed. Why is it that the detailed estimates with regard to the construction of the road have not yet been prepared? Was it because in 1951 there was a general election and this proposal was used only as an election stunt?"

[14th February 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"It will be more useful as an election stunt to the Party of the hon. Member."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, the answer is not audible."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Hon. Minister said that the stunt was the monopoly of the Communist Party."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The question refers to G.O. Ms. No. 1797, dated the 17th September 1951. This work was sanctioned in that G.O. But the Hon. Minister says that it was not sanctioned. Therefore, may I know whether he has referred to the G.O. mentioned in the question?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The scheme has been sanctioned but not the detailed plans and estimates." 11.30 a.m.

SRI T. SHANMUGAM:—"பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், அங்கத்தினர்கள் எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாலும் மந்திரி அவர்கள்தான் எழுதிவைத்திருப்பதிலிருந்து பதிலைப் படித்துவிடுகிறார். அங்கத்தினர்கள் போடக்கூடிய கேள்விக்களை மந்திரி அவர்கள் முன்னாலேயே தெரிந்து கொண்டு அதற்குப் பதில் எழுதிக்கொண்டுவிடுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I object to the insinuation made by the hon. Member, Sir."

Stakenet fishing.

* 681 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Director of Fisheries, Madras, has recently issued an order to the Assistant Director of Fisheries, Kozhikode, directing him not to issue licences for stake-net fishing in Pazhayangadi and other places in North Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) In July 1954 the Director of Industries and Commerce issued instructions to the Assistant Director of Fisheries, Kozhikode, to stay the issue of licences for Chirakkal taluk in North Malabar until further orders.

" (b) Several representations were received from different organizations of fishermen and individuals in the Malabar district especially in Chirakkal taluk, suggesting modification to some of the rules issued in the G.O. No. 288, Agriculture, dated 8th December 1953, to regulate the grant of stakenet licences. As it was not found possible to pass orders immediately on

[14th February 1955]

their representations without careful examination in consultation with the Director of Industries and Commerce, the further issue of these stakenet licences were stayed until Government were able to pass final orders on those representations."

SRI K. P. GOPALAN :—" Is there any Government Order restricting the number of stakenet licences to be issued? On the floor of the Assembly, when Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister, it was said that the Government Order would be strictly followed for the benefit of fishermen. That being so, may I know what was the necessity for the Director of Industries to stay the issue of licences? Has this been done as a result of some representations made by some Congress leaders? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there was a Government Order in accordance with the decision previously taken by the Government restricting the issue of stakenet licences. Since then, there have been representations, not from Congress leaders, but from fishermen who pointed out and represented that they were affected by the enforcement of that Order. They maintained that they were also entitled to receive consideration from the Government. Therefore, the Government have been examining that question. The hon. Member is aware that when I was in Kozhikode last time, I discussed with him and also the representatives of the other section. I held a joint discussion so to say. The Deputy Director was also present. The hon. Member, I hope, would admit that some compromise formula was evolved. The Collector is pursuing the matter in consultation with the Deputy Director of Industries. I do hope that a satisfactory solution will be arrived at which will be satisfactory to both the parties."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Have the Government received any complaint from the members of the Stakenet Fishermen Co-operative Society that large scale contraband fishing is going on which affects their interests? If so, may I know what steps the Government have taken to protect their interests? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not remember to have received any such representation."

Protected water-supply

* 682 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the setting up of sedimentation plant under the scheme for protected water-supply for Kozhikode has been completed;

(b) whether the Headquarters Hospital, Kozhikode, is now having the benefit of water-supply;

[14th February 1955]

(c) whether house connexions have been given, and if so, when;

(d) what will be the daily supply capacity of the plant when completed; and

(e) the average daily need of the town?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The sedimentation tank has been set up but the allied work, viz., the erection of low lift pumps is expected to be completed shortly.

" (b) No, Sir.

" (c) No, Sir.

" (d) The maximum supply capacity of the plant is 20 lakhs gallons of water per day.

" (e) The daily requirement of the Municipality will not exceed 20 lakhs gallons of water for some years."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know how much the erection of sedimentation plant has cost? Is it not a fact that it was due to the utter incompetence and criminal negligence of the investigating officers, the incurring of additional expenditure has been necessitated? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The work will cost about Rs. 4.4 lakhs. The other matter referred to by the hon. Member has now become past history."

DR. K. B. MENON :—" Have the Government enquired into the complaint that the water at Kozhikode is not quite good and that there is some iron in it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. That is why this sedimentation tank has been set up. Since the preparation of this answer, I understand that the erection of low lift pumps has been completed and it is under test now."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Now, the citizens of Kozhikode get water at least from the main pipes. Before giving house connections, will the Government consider it their prime duty to allow water-supply to the hospital at least which is now denied."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir, the Municipal Council has agreed to supply 10,000 gallons of water to the hospital. As soon as the necessary staff is employed, house connexions will be given and the hospital will also get its supply of water."

* 683 Q.—

MR. SPEAKER :—" Question No. 683 will be taken up on 21st February 1955."

[14th February 1955]

Pumpsets for irrigation purposes

* 684 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many private pumpsets for irrigation purposes are now operating in the State;

(b) whether the Government have received any representations to the effect that these pumpsets used for irrigation purposes exhaust and incidentally dry up all other sources of water in the neighbourhood of the lands where they are operating; and

(c) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 31,685.

“(b) No.

“(c) Does not arise.”

SRI M. S. MOGRAL :—“Are the Government aware that as a result of the diversion of irrigation water to new areca gardens at a higher level, the fields lower down have actually suffered for want of water? If so, what steps the Government are going to take in the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice in the matter.”

Life and teachings of Sri Narayana Guru

* 685 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Sri V. R. Krishna Ayyar, M.L.A., in September 1954, that the life and teachings of Sri Narayana Guru should be included in the curricula of our schools; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter will be considered by the Text-Book Committee.”

Floods in Mannargudi and Tiruturaiipundi

* 686 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of damage caused by floods in October 1954 in Mannargudi and Tiruthuraiipundi taluks of Tanjore district;

(b) the relief measures undertaken by the Government; and

(c) what action the Government propose to take to control such floods in future?

[14th February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Due to the unprecedented heavy rains in October 1954, the following damages were caused in Mannargudi and Tiruthuraiipundi taluks of the Tanjore district :—

	Mannargudi taluk.	Tiruthuraiipundi taluk.
(1)	(2)	(3)
Irrigation works breached.	5	14
Crops affected	1,000.00 acres (roughly).	1,537,924 acres.
Huts damaged	550	1,288
Cattle lost	200	3

Breaches occurred in the following Highways roads :—

(1) Mannargudi-Tanjore (via) Vaduvur.

(2) Mannargudi-Pattukottai.

(3) Tiruturaiipundi-Nagapattinam.

“(b) The fields affected by floods are being inspected and remission of assessment and water-charge will be granted in all deserving cases.

All the irrigation works have been repaired and steps are being taken to strengthen the breached portions.

For the persons who lost their huts, a sum of Rs. 4,200 in Mannargudi taluk and a sum of Rs. 4,509 in Tiruturaiipundi taluk have been allotted from the Cyclone Relief Fund and the Collector's discretionary grant of which Rs. 2,964 in Mannargudi taluk and Rs. 3,628 in Tiruturaiipundi taluk have been so far disbursed. Eighteen and a half bags of rice donated by some philanthropic mirasdars in Mannargudi taluk were distributed to the distressed people immediately after the floods. Sarees, dhoties, shirtings and towels valued at Rs. 3,500 were also distributed to the poor in villages. A sum of rupees 10,000 has also been provided for grant of loans to the mirasdars under the Agriculturists' Loans Act.

Breaches in the roads have been closed already.

“(c) Though no works to control floods as such have been undertaken, the Government have carried out 19 schemes intended to relieve drainage submersion in the Cauvery delta.”

SRI S. RAMALINGAM :—“மன்னார்குடி தாலுகாவில் சென்ற வருஷம் வெள்ளத்தால் ஆடு மாடுகள் சேதமடைந்ததாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பிரத்யேக கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The loans were given generally. It is the look-out of the man who borrows as how best to spend it.”

[14th February 1955]

SRI C. KANDASAMY :—“இம்மாதிரியாக வெள்ளத்தால் உடைப்பு கள் தொடர்ந்து பல வருஷங்களாக ஏற்பட்டு வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் ஆற்றின் கரைகள் தாழ்ந்திருப்பதால் இவ்விதமான வெள்ளம் ஏற்படுகின்றன. அநேகமாக ஒவ்வொரு தடவையும் ஓரளவுக்கு பாதிக்க கூடியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் வடிகால் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி வெகு சீக்கிரம் நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“That is why the Government have undertaken 19 schemes intended to relieve the drainage submersion in the Cauvery delta.”

Veterinary and Livestock Inspectors

11-40 a.m. * 687 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) why the services of Veterinary and Livestock Inspectors have not been regularized from their dates of appointment;

(b) whether regularization has been ordered only from 11th August 1951;

(c) whether the increments have been paid to them in some districts but not in other districts;

(d) how many Veterinary and Livestock Inspectors were appointed before 11th August 1951;

(e) the period of probation prescribed for those referred to in (d); and

(f) how many of these employees have completed their probation and (i) declared as having completed their probation and (ii) not yet so declared?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) The *ad hoc* rules for the post of Veterinary and Livestock Inspectors sanctioned in 1950 were issued on 11th August 1951 and their services were regularized from the date on which the rules were issued.

“(c) Increments when due have been paid to them without any distinction as to the districts in which they serve.

“(d) Thirty-four Veterinary and Livestock Inspectors were appointed before 11th August 1951, in the State.

“(e) The period of probation for a Veterinary and Livestock Inspector is 2 years on duty within a continuous period of three years.

“(f) Only 2 Veterinary and Livestock Inspectors have been declared to have completed their probation and 16 are yet to be declared as having completed probation provided their conduct and work are reported to be satisfactory. The others have not yet passed the prescribed departmental tests.”

[14th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Why should the delay on the part of the Government in issuing the *ad hoc* rules to regularize the services of the veterinary staff be made to affect the service of employees who were appointed long before 1951?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Until the services are regularized the question of permanent employment does not arise. The Government sanctioned in April 1950 the employment of fifty Veterinary and Livestock Inspectors and in April 1951, another sixty Inspectors' posts were sanctioned. The sanctions were only for the year. Then the framing of *ad hoc* rules was undertaken and these rules were issued on 11th August 1951.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த இன்ஸ் பெக்டர்கள் வேலையை நீடித்து சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுவதால் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்காமல் அவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை அவசியம் என்று சர்க்கார் கருதினால், உடனடியாக அவர்களுடைய சர்வீஸை ‘ரெகுலரைஸ்’ பண்ணி அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமோ, அந்த அளவுக்கு சர்க்கார் இதை அவசியம் செய்வார்கள்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“What was the obstacle in giving retrospective effect to the rules from the date on which the appointments were made instead of the date of issue of the rules?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government did not consider it right and fair to give retrospective effect to the rules and this is what prevails with reference to all such temporary posts.”

Venereal diseases and family planning

* 688 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to start clinics for—

(i) treatment of venereal diseases; and

(ii) giving advice on family planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(i) There is a proposal for opening a Venereal Diseases Clinic in the Government Royapettah Hospital, Madras.

“(ii) The Government have already sanctioned the opening of eight full-time family planning clinics in the State.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“How many such full-time family planning clinics have been detailed for the Malabar district?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“One of the clinics will be opened in the Kozhikode District Headquarters Hospital.”

[14th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Has the Hon. the Minister for Health taken any lessons on family planning since he happens to be the Minister responsible for family planning? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ If the hon. Gentleman is very much interested, he can have lessons at the Women and Children Hospital in the City.” (Laughter.)

Kottapadi-Kundukadavu road

* 689 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to metal the Kottapadi-Kundukadavu road in Ponnani taluk?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The formation and the gravelling of the road have been included in the list of works sent to the Government of India for approval under the special grants-in-aid scheme.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The construction of the Kottapadi-Kundukadavu road was started as a measure of famine relief in the year 1952 and now the work is left as it was. The Minister says that the list has been included in the list of works to be taken up under the Second Five-Year Plan. May I know whether the work will be expedited? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ As a measure of relief of distress among labourers, this scheme was sanctioned. Due to the improved season that followed, the work has been stopped. Now the scheme has been recommended to the Government of India for execution with some grant-in-aid.”

DR. K. B. MENON :—“ Since this scheme was sanctioned by the Government in 1928, will the Government accept the recommendation of the Collector of Malabar that the road be taken under the Highways Department, even though they have asked for a special grant from the State Government to the Centre? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ I have no such information from the Collector.”

Export of groundnut oil

* 690 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quota of groundnut oil permitted to be exported abroad from this State; and

(b) the quota earmarked for use in this State?

[14th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The quota of groundnut oil permitted to be exported abroad from this State is as follows :—

(a) From 25th September to March 1952—20,387 tons.

From April 1952 to June 1953—50,649 tons.

(b) Madras is heavily surplus in this oil seed and no quantity is therefore earmarked for internal consumption.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Do the exporters include any co-operative organization? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry, I have no information.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Regarding the kind of oil to be exported, is there any restriction on the export of refined oil as against crude oil? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice. But I may add that the question of licensing of exports is a matter for the Government of India to decide.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ How is the export quota distributed? Is it district-war? On what basis, export permits are granted and to whom? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Notice, Sir.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :—“ Are the Government aware of the fact that on account of these exports, the price of groundnut cakes has gone up considerably? Will the Government try to bring down the price of groundnut cakes in order to help the agriculturists? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is another aspect of the question. But so far as export of groundnut oil is concerned, it is being very strongly urged by the producers of groundnut oil that its export must be freely permitted and I see there is much justification for this demand.”

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The export of groundnut cakes has an important bearing on the production of paddy and other foodgrains. Therefore, will the Government see that only a minimum quantity of cakes is permitted to be exported so that the price of groundnut cakes here may not go up? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the hon. Member pleads for banning the export of groundnut cakes, Government will certainly look into the question. I do not know whether groundnut cake is being exported outside India.”

[14th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த ஏற்றுமதிக் கோட்டா எந்த அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது? அதற்கு முன்னதாக மாகாண சர்க்காரைக் கலந்து ஆலோசனை செய்கிறார்களா? மாகாண சர்க்கார் இந்தக் கோட்டாவை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்ததுண்டா? அப்படியானால் எந்த அளவுக்கு அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மத்திய அரசாங்கம் மாகாண சர்க்காரைக் கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும், மாகாண சர்க்கார் அப்போதைக்கப்போதுள்ள நிலைமையைப் பரிசீலனைசெய்து எக்ஸ்போர்ட் கோட்டாவை அனுமதிப்பது பற்றியும், எவ்வளவு அனுப்புவது என்பதைப் பற்றியும் சிபார்சு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்கிறது. என்ன வகையில் சிபார்சு செய்தார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ After listening to the supplementary question put by Mr. Ramaswami Mudaliar and the reply thereto, I am inclined to put another question. (Laughter.) According to the hon. Member, the price of groundnut cakes has increased on account of export of groundnut oil. The Minister also in a way said it was possible. May I know how the price of cakes will go up if oil is exported? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am myself not able to understand the position. But I should have expected that an experienced Member who has travelled abroad like the hon. Member would enlighten me on this point.” (Laughter.)

11-50 a.m. SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, was any representation made to permit increase in the ratio of export of refined oil and if so do the Government propose to recommend to the Union Government to permit increase in the ratio of export of refined oil instead of crude oil? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, if the hon. Member would contact me and explain to me what exactly he suggests I shall certainly look into the matter.”

SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மாகாணத்தில் கடலெண்ணை சர்ப்ளஸாக இருப்பதால் அதிகமாக அதை ஏற்றுமதி பண்ணுகிறோம். ஆகையினால் இதன் விலை இறங்குவதும் ஏறுவதுமாக இருக்கிறது. மாகாண சர்க்காருக்கு கோட்டா கொடுக்கும் விஷயத்தில் என்ன அந்தஸ்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்ன கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. இது விஷயமாக விவசாயிகள் பெரும்பான்மையாக பாதிக்கப்படுவதால் இதைப்பற்றி விவாதிக்க அரை மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ இந்தக் கேள்விக்கு வேண்டிய நேரம் கொடுத்த விட்டேன். ஆகையால் அரை மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.”

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Hon. Minister said he was not aware of large quantities of groundnut cake being exported from the State. Of late, I reiterate, the Central

[14th February 1955]

Government has given permission for the export of large quantities of groundnut cake. Will this Government pursue this point and see that export is considerably reduced? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. I shall look into the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கடலைக் கொட்டை விலையும் கடலை விலையும் அதிகமாக இறங்கிக் கொண்டும் மாறிக்கொண்டும் வருகிறது. அதை ஒரு நிர்ணயமான விலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் தாங்களாகவே மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு லைசென்ஸ் வாங்கி, நியாயமான விலையை வியாபாரிகளுக்கு நிர்ணயம் செய்ய முன்வருமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that the export of groundnut oil was altogether banned in spite of the representation of this Government between 2nd June 1953 and August 1954. But since August 1954, export is being permitted and I do hope the situation will be considerably improved. Government will further look into the question and see that the necessary export permits are issued.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கடலெண்ணை ஏற்றுமதியை அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இந்த ஏற்றுமதி வியாபாரம் பூராவும் சென்னையில் மூன்று வெள்ளைக்கார கம்பெனிகள் கையிலிருக்கிறது. அதாவது ஈஸ்ட் ஏஷியாட்டிக் கம்பெனி, லூயிட்ரெபல், ராலி ப்ரதர்ஸ். மற்ற வியாபாரிகளுக்கு கோட்டா கொடுத்திருந்த போதிலும் நேரடியாக விற்க அவர்களுக்கு வசதி இல்லாமலிருப்பதால் அந்தத் தொழிலில் கிடைக்கக் கூடிய லாபம் நம் நாட்டின் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் வெளியே போய்விடுகிறது. ஆகையால் மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய வியாபாரிகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய கோட்டாவையே இந்த சர்க்கார் மூலமாக அன்னிய நாட்டிற்கு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அளித்து வியாபாரம் செய்வதற்கு இந்த மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதைப்பற்றி யோசனை செய்யப்படும்.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ ஏற்றுமதிக் கொள்கை திடீர் திடீர் என்று மாறுவதால் வியாபாரிகள் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி வியாபாரத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் கூறிய விலைக்கு வாங்கிய பிறகு ஏற்றுமதி பெர்மிட் அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் வியாபாரிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஏற்றுமதிக் கொள்கையை விவசாயிகளுக்கு தெரியும்படி செய்தால் ஓரளவிற்கு அவர்கள் லாபமடைய முடியும். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க இந்த சர்க்காருக்கு வசதி இருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் யோசனையை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றியும் கவனிக் கிறேன். ஆனால் ஏற்றுமதிக் கொள்கை பொருத்த மட்டில் ஒரே கொள்கையாக இருக்கமுடியாது. அந்தந்த காலத்தில் ஏற்படும் நிலைமையை பொருத்தமட்டில்தான் மதிப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.”

[14th February 1955]

Kalliasseri Higher Elementary School

* 691 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have asked the District Board, Malabar, to keep the scheme of the Board to construct the building of the Higher Elementary School, Kalliasseri, in abeyance for a while;

(b) if so, why;

(c) whether the Government have received any representations regarding this recently;

(d) whether the Director of Public Instruction, Madras, has recommended the sanction of a grant for the construction of a building for Kalliasseri Higher Elementary School in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(e) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (e) The Government have advised the District Board to reduce the cost of construction to Rs. 40,000 so as to bring it under the Local Development Works Programme.

The cost of constructing the building is reported to be about Rs. 67,000. The Government grant for the building has to be restricted to Rs. 7,000 under the rules. With its poor financial position, the District Board is not able to meet the balance of the cost.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In view of the fact that the strength of the institution is between 600 and 700 and in view of the fact that it is a school which has got a very good and long tradition and that the institution is temporarily run in two or three sheds which are not at all strong enough to withstand the storms that are very often experienced in Malabar, will the Government be pleased to see that some arrangements are made so that the children are given *pucca* buildings under the roof of which they can get their instructions?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, this is a Board Higher Elementary School and the ultimate authority to look into the matter is the District Board. I am sure the hon. Member has greater influence with the Malabar District Board than myself.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“On a point of personal explanation. I do not deny the influence that the democratic forces have over the District Board of Malabar. That is why they have come forward to house the children in *pucca* buildings for imparting instruction. But that Board has not got that much of financial stability to give so much amount. That is the reason why they have requested Government to grant them financial aid as per rules.”

14th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I do not know what forces have got hold of the District Board of Malabar, whether they are democratic or undemocratic but, we have to be guided by the rules in respect of grants to the various district boards. We cannot make an exception in respect of one district board alone.”

Metalling of “Tippu Sultan” road in Ponnani taluk

* 692 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to metal the Old Military road in Ponnani taluk?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“No, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, the old Military road ‘Tippu Sultan’ road as it is popularly known is a very important coastal road. It is of very great use for the transport of fish. The present bus route from Guruvayoor to Ponnani is about 36 miles. If this road is metalled the distance between Guruvayoor and Ponnani will be reduced to 16 miles. In view of the importance of this road will the Government take up metalling of the road immediately?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“If the hon. Member submits definite proposals, I shall ask the District Board to examine it.”

Irrigation tank for Pulivalam

* 693 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the villagers of Pulivalam, Musiri taluk, Tiruchirappalli district, made a representation to the President, District Development and Planning Board, Tiruchirappalli, and to the Executive Engineer, P.W.D., Tiruchirappalli South, requesting to construct an irrigation tank in their village;

(b) if so, whether any investigation was made and any estimate was prepared;

(c) whether the villagers offered to contribute a portion of the cost of the construction; and

(d) at what stage the proposal is now pending with the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The villagers of Pulivalam in Musiri taluk made a representation to the Collector of Tiruchirappalli to form a tank for the purpose of irrigation in the village.

“(b) An investigation was made and an estimate for Rupees 97,000 was prepared by the Executive Engineer, P.W.D., Tiruchirappalli Division.

[14th February 1955]

"(c) The villagers have offered to pay a contribution of 50 per cent of the cost.

"(d) A report has been called for from the Block Development Officer, Musiri."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"How long it is since the investigation was made? Even though this village is within the Development area why steps are not taken speedily and the work finished?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, investigation itself takes some time and unless it is properly investigated, it would not be right to spend money, particularly money collected by way of people's contribution. Before the actual estimate was known, it was reported that the local people had offered 50 per cent contribution. Now the Block Development Officer has been asked to verify whether 50 per cent of the estimated amount of Rs. 90,000 would be forthcoming from the people. On receipt of a report from him, the work will be taken up."

Erosion on the banks of the Kariyamkot river

* 694 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that both the banks of the Kariyamkot river from Kariyamkot to Perumbatha in Hosdrug sub-taluk, South Kanara, for a distance of about 20 miles are being heavily eroded for the past five years causing destruction to crops and trees;

(b) if so, whether the Government have cancelled the land revenue due from the lands thus annexed by the river;

(c) whether the Government have any proposals on hand to build up properly these two banks and give protection to the lands in question; and

(d) if so, what they are and when the work is likely to be completed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) No. There have been only slight erosions here and there in the 20 miles stretch referred to and some damage to trees standing on the banks.

"(b) No.

"(c) & (d) No. The question of protection to lands does not arise at present."

SRI K. P. GOPALAN :—"Very great damage has been caused and not 'slight damage' as was stated by the Hon. Minister. So will the Government be pleased to make enquiries about this and find out whether the embankment is necessary and if so take necessary steps in this connection?"

[14th February 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"My answer is based on the report I have obtained from the Chief Engineer which is based on the report of the Collector of South Kanara. If the hon. Member maintains that the damage has been greater than what I have stated then I have again to refer the matter to them for report. That is all I can do at present."

Collection of levies in public markets

* 695 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have issued instructions to municipalities that collection of levies in all public markets should be farmed out to private contractors instead of being collected departmentally; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) & (b) No such general instructions have been issued to municipal councils."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"திருச்சி நகர சபை தன்னுடைய பிரதேசத்திலுள்ள மார்க்கெட்டை காண்டிராக்டர்க்கு விடாமல் தாங்களே வரி வசூலிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று 1954-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருந்தும் அந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் நிராகரித்துவிட்டு, காண்டிராக்டர்க்கே விடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டார்கள், இல்லையா?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"திருச்சி நகர சபையினுடைய நடத்தையில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக சர்க்கார் அவர்களுடைய உத்திரவை ரத்து செய்யச் சொல்லி விட்டு மறுபடியும் காண்டிராக்டர்க்கே விடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டார்கள்."

MR. SPEAKER :—"I will take ten more minutes and finish all the remaining questions."

Local Development Works for Malabar and South Kanara

* 696 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many schemes have been submitted by the State Government to the Planning Commission under the Local Development Works programme;

(b) how many of them have been approved; and

(c) the schemes approved for Malabar and South Kanara districts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Schemes under the Local Development Works programme are sanctioned by the Collectors and the Board of Revenue and are not forwarded to the Planning Commission for approval.

12 noon.

[14th February 1955]

- “(b) 1,346 works have been approved for the entire State.
 “(c) Particulars^a are placed on the table of the House.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know what is the criterion adopted by the Government when they recommend particular schemes for particular areas? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Firstly the Government will have to satisfy themselves whether a scheme is a feasible one and it will be useful to the public. Secondly, they have to satisfy themselves whether the expected contribution of the people would be forthcoming.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ May I know how much amount was allotted to South Kanara in the year 1953-54 and the amount spent therefrom? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ 117 works at an estimated cost of Rs. 5,12,400 have been included in the programme.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Most of the villagers, on account of poverty and backwardness, are unable to pay 50 per cent of the contribution towards the cost of the scheme and consequently the scheme has to be dropped. Therefore, in such cases will the Government consider it desirable to reduce the quantum of contribution of the people to the minimum possible? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not possible to reduce the quantum of contribution. Other areas are only too eager to take advantage of this offer by the Government under the Planning programme. If people could not contribute by way of cash they could contribute by way of labour. They could undertake the work and without the need to pay from the purse, they could be able even to complete it.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ The Hon. Minister is fully aware that most of the sanctioned works related to communications. Since all the special staff that was required did not come in time—it was only last month they had been posted there—many of the schemes that have been sanctioned, are not likely to be completed before the end of March. In view of these peculiar circumstances, will the Government see that the funds allotted to these schemes are not allowed to lapse when further allotments are made during the next year for Local Development Works in the district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of lapsing of the amount allotted for the purpose. But if any particular district is not likely to spend the full amount allotted, the expected savings would be transferred to the other districts which are prepared to spend it. For the next year necessary funds would be available for completing the works.”

^a Printed as Appendix I on pages 494-501 infra.

[14th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Of the works now sanctioned, how many were taken up for execution and how many were completed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ For Malabar 117 schemes at an estimated cost of Rs. 6,64,600 were sanctioned during 1953-54 and another 144 works at an estimated cost of Rs. 8,41,400 were also sanctioned for 1954-55. I do not have with me the information regarding the exact number of works that have been completed.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, the people in the fully developed areas are able to contribute half the quantum of contribution very easily but in the backward areas the people are not able to contribute it. Even the other half which the Government have to contribute towards the scheme will be helpful to the people in the backward areas. Therefore, will the Government consider this aspect of the question and reduce the quantum of contribution that is expected of the people in the backward areas? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to tell the hon. Member that it is the so-called backward area which evinces greater enthusiasm and offers better co-operation than the so-called forward area.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Sir, on account of the most adamant and unreasonable attitude taken up by one or two landholders in not giving their consent to surrender their lands for the road work in South Kanara—though a large number of them have agreed to surrender the same—it is held up now. In such cases, will the Government, in the interest of providing such road facilities, consider the desirability of issuing instructions to the officials concerned to enter upon the lands of such adamant and unreasonable persons and acquire them at the cost of the villagers? ”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member putting the question or making a speech? ”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ In such cases, will the Government, in the interest of providing such road facilities to the villagers consider the desirability of issuing instructions to the officials concerned to acquire the lands of such adamant and unreasonable persons at the cost of the villagers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Cases like this have been brought to the notice of the Government and I can assure the hon. Member that the Government have been examining the question, what expeditious steps they can take within the four corners of the law and even make new laws so as to get over this difficulty.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The questions Nos. 697 and 698 may be taken up together.”

MR. SPEAKER :—“ Yes, they may be taken up together.”

[14th February 1955]

Koothali Estate

* 697 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to give cultivable waste lands of Koothali Estate in Malabar to the landless peasants and agricultural labourers; and

(b) if so, how many acres of land will be distributed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

* 698 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 32 families of Mudukad of Koothali Estate in Perambra Firka in North Malabar are under orders of eviction from their dwellings; and

(b) whether the Government have received any representations from the peasant families of Mudukad to effect legal lease of the above mentioned lands so as to enable them to be in rightful possession of the lands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes.

“(b) Yes.”

SRI K. P. GOPALAN :—“As far as Koothali Estate is concerned, when the Government took over the lands from private landholders, they did not lease the lands to peasants for cultivation. But, according to section 52 of the Malabar Tenancy Act, the Government are asking private landholders to lease their lands including waste lands for poonam cultivation and other forms of cultivation. When the question of Government land comes in, they do not want to give it for cultivation. Is it justifiable on the part of the Government to do so?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member is aware of the circumstances prevailing in this Estate. The matter is still before the court. As far as the ryots in this Estate are concerned, the question of the reservation of forests also is involved in the matter. We have recently appointed Sri Sathianathan to go into the entire matter and make recommendations to the Government. As soon as his report is available, the Government will take a decision.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, on a matter of personal explanation. This is one of the most important problems concerning Malabar. I request the Chair to allow a half-hour debate on it.”

MR. SPEAKER :—“It is not possible to allot a half-hour debate on it. To-day there is one-hour debate. To-morrow there is half-hour debate and day after to-morrow there is another one-hour debate.”

[14th February 1955]

* 699 Q.—

MR. SPEAKER :—“This question will be taken up on the 21st instant.”

Artificial Insemination Centres

* 700 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Veterinary dispensaries, First-aid centres and Artificial Insemination Centres started in the year 1953;

(b) the amount of expenditure incurred on these schemes in the year 1953;

(c) the estimated cost for the centres to be opened in the State in the financial year 1954-55; and

(d) the probable amount to be spent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a), (b), (c) & (d) The information is furnished in the paper^a placed on table of the House.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திற்கு 17 கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளும், நான்கு Artificial Insemination Centresகளும் ஏற்படுத்த திட்டம் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் எத்தனை திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இவற்றுக்காக எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்தக் கேள்விக்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

Bridge across the Cheralkadavu stream

* 701 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a bridge across the Cheralkadavu stream on the Pallikara-Periya road in the Kasargod taluk, South Kanara district; and

(b) if so, when the work will be taken up?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“It is an important road in that area. Without the bridge on the stream, the road is not of any use. In view of this fact, will the Government consider the desirability of constructing the bridge?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The road had been formed only recently. The question of constructing the bridge can be considered only after bridges at more important places are constructed.”

MR. SPEAKER :—“Questions are over.”

[14th February 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*

(1) REFUSAL OF ENCASHMENT ON THE PART OF SUB-TREASURIES OF SALARY BILLS OF AIDED ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS IN MALABAR.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has given notice of an adjournment motion to discuss a matter of urgent public importance. It runs as follows :—

‘ This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the refusal of the sub-treasuries in Malabar under direction of the Treasury Officer, Malabar, the encashment of salary bills relating to the months of November and December 1954 issued in February 1955 to teachers of all grades working in Aided Elementary Schools in Malabar which causes hardship, misery and starvation to about 16,000 teachers and their families. ’

12-10 p.m. “ Just now, two minutes ago, I have admitted a short notice question on this matter which the Hon. Minister for Education has agreed to answer on Wednesday. We have got the relevant rules regarding half-hour debate and one-hour debate on urgent matters of public importance and I do not know why the hon. Member has brought this subject in the form of an adjournment motion. Probably, he himself is convinced that it does not come under the rules regarding adjournment motions.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I have given notice of this adjournment motion so that the urgent and immediate attention of the Hon. the Minister for Education may be drawn to it. I will explain the circumstances in one or two minutes. Of course, the short notice question on this subject will be coming up on Wednesday but the matter is so urgent that about 16,000 teachers and their families are starving for the simple reason that the Treasury Officer has issued directions to all Sub-Treasuries to refuse to encash the salary bills of Aided Elementary School teachers.”

MR. SPEAKER :—“ I do sympathize with the hon. Member but we have got to follow certain rules. If I have to rule it out of order, it does not mean that I have no sympathy for the starving families.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as far as this matter is concerned, if it was a fact and if it had been brought to my notice, I would have taken action even without an adjournment motion. It is only the craze for publicity that has induced the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to bring it up in the form of an adjournment motion. But, as far as this matter is concerned, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has given a short notice question and I have waived notice and as soon as the facts are ready? I shall answer the question. Apart from this, I shall take immediate action to find out whether it is a fact and see that the salaries are disbursed as early as possible.”

REFUSAL OF ENCASHMENT ON THE PART OF SUB-TREASURIES 425 OF SALARY BILLS OF AIDED ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS IN MALABAR

14th February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I am glad that the Hon. the Minister for Education has assured that immediate action will be taken. But, on a point of personal explanation, I would like to say that telegraphic representations were made to the Hon. Minister as well as to the Government. A written representation was also made by the President of the Malabar Elementary School Teachers' Association, a copy of which I have in my hand. Unfortunately, the Government have not taken any action so far. It is for this reason that I have brought forward this adjournment motion and not for publicity purposes.”

MR. SPEAKER :—“ I would like to know whether the hon. Member is pressing his motion.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the assurance given by the Hon. the Minister for Education, I am not pressing the motion.”

(2) ARREST AND BEATING OF PEASANTS (IN KADAYANALLUR) BY THE ARMED RESERVE POLICE.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri C. Kandasamy has given notice of an adjournment motion which runs as follows :—

‘ This House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the indiscriminate arrest of a large number of peasants and subjecting them to severe beating by the Armed Reserve Police in the village of Kadayanallur in Tirunelveli district on 12th February 1955. ’

“ I must again repeat what I have said previously, namely, the House will be given an opportunity by way of half-hour debates and one-hour debates to discuss such matters. When there are such opportunities, I cannot understand why the hon. Member has brought forward this matter under adjournment motions, i.e., adjournment of the House to discuss a matter of urgent public importance.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருநெல்வேலி ஜில்லா, கடையநல்லூர் கிராமத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவம் உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. அதற்கு சட்டபூர்வமான நிவாரணம் எப்படிக்கிடைக்கும் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின்மேல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிர்வாக அதிகாரி தலையிட்டு ஏதாவது செய்திருந்தால் உடனே சட்டபூர்வமாக நிவாரணம் கோர முடியும்.

“ விஷயம் என்னவென்றால், கடையநல்லூரிலிருக்கும் விவசாயிகள் தங்களுக்கு மூன்றிலொரு பங்கு வாரம் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தரிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க அதிகாரிகள் அதில் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. ஆனால் வயலில் அறுவடை செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஏராளமான விவசாயிகளை போலீசார் கைது செய்து, பிறகு அவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வெகு ஜனங்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் போது என்ன செய்வதென்பது புரியவில்லை.

“ விவசாயிகளை ரிசர்வ் போலீசார் அடித்திருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் போலீஸ் அங்கு முகாம் போட்டிருக்கிறது. இப்படி ஜனங்களை பயமுறுத்தக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் நடந்துகொள்ளும்போது, அங்கிருக்கக்கூடிய விவ

[Sri C. Kandasamy] [14th February 1955]

சாயிகள் கொண்டுபோய் எப்படி நிவாரணம் பெறமுடியும்? இது வெகு ஜனங்களைப்பாதிக்கக்கூடிய, பிரச்சினையாக இருப்பதால் சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து இவ்விஷயம் இப்பொழுது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் சட்டபூர்வமாகப் பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான சந்தர்ப்பமும் கிடையாது. குத்தகை சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கும் மிராசதாரர்களுக்கும் இடையே கடையநல்லூர் கிராமத்தில் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தகராறில் மிராசதாரருக்கு ஏதாவது அபிப்பிராயம் மாறுபட்டதாக இருந்தால் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நியாயமான முறையில் பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம். அப்படியிருக்க ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸ் அங்கு சென்று விவசாயிகளை அடித்துத் தொந்தரவு பண்ணியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்த நெல் கட்டாயமாக போலீசாரால் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு மிராசதாரர்களுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதுவா போலீசாருடைய கடமை? போலீசாருடைய கடமை இதுவல்ல. விவசாயிகள் மிராசதாரர்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் போலீசார் அதில் தலையிடுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் போலீசார் வேண்டுமென்றே விவசாயிகளைப் பயமுறுத்தி நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். 17 பேர்களைக் கைது செய்தாலும் அவர்கள்மேல் கேசு போடக்கூடிய ஆதாரம் இருக்குமா என்பது சந்தேகம். கேசு போட்டால் வாத்தாட முடியும். கடைய நல்லூரில் பொதுமக்களிடத்தில் போலீசார் ஒழுங்கினமான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.”

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்குத் தகுந்தது அல்ல என்று நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடையநல்லூரில் போலீசார் ஒழுங்கு தவறி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்களும், ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் சொன்னதை நான் நேரடியாக ஒப்புக்கொள்வதற்குத் தயாராயில்லை. அதைப்பற்றி விசாரணை செய்து, அதனுடைய உண்மை விவரத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பிற்பாடுதான் நான் சொல்ல முடியும்.

“ஆனால் எங்கெங்கே அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் போலீசார் சென்று பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சமயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் போலீஸ்காரர்கள் அப்படி நடந்துகொண்டார்கள் இப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்று புகார் சொல்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. இது எதிர்க்கட்சியினர் வழக்கமாகச் சொல்லக்கூடிய புகாரா அல்லது உண்மையான புகாரா என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் நான் இப்பொழுது இல்லை. இதைப்பற்றி விசாரித்து, போலீசார் ஏதாவது ஒழுங்கினமாக நடந்துகொண்டிருந்தால் சர்க்கார் கவனிக்கும். கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்த விஷயம் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கேற்றது அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சொந்த முறையில் ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைப்போல இது வழக்கமான புகார் அல்ல. ஆனால், போலீசார் வழக்கமாக எடுக்கும் நடவடிக்கையின்பேரில் எழுகின்ற உண்மையான புகார்.”

MR. SPEAKER :—“ In view of the assurance given by the Hon. Minister, I would like to know whether the hon. Member is pressing his motion or whether he wants a ruling from me.”

14th February 1955]

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்றுதான் நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால், மந்திரி அவர்களுடைய பதில் திருப்திகரமாக இல்லை. இருந்த போதிலும் இப்பிரேரணையை வற்புறுத்துவதன் மூலம் தங்களுக்கு ஒரு சங்கடமான நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை வற்புறுத்துவதினால் எனக்கொன்றும் சங்கடம் கிடையாது. எனக்காக நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். நீங்கள் இப்பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறீர்களா? ”

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘இது விஷயத்தைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்’ என்று ஒரு வார்த்தை பதில் சொல்லியிருந்தால் திருப்திகரமாக இருந்திருக்கும். அதற்குப் பதிலாக நாங்கள் இந்தப் புகாரைக் கொண்டுவந்ததே தவறு என்ற முறையில் மந்திரி அவர்கள் கற்பனை செய்துகொண்டு பேசியிருக்கிறார். இருந்தாலும் இப்பிரேரணையை நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

MR. SPEAKER :—“ Let us now go to the next item on the agenda, namely, the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955. Shall we allow one day for discussing this Bill? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in view of the fact that we are referring this Bill to a Joint Select Committee, a shorter discussion will do but considering the requests made by very many hon. Members, I have agreed that the whole of today be allotted for this Bill. It should be finished to-day.”

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, one full day will not be sufficient, especially, in view of the fact that the Joint Select Committee will have to sit and hurry through the whole proceedings as the Bill has to be passed before the 28th February 1955. Therefore a discussion for two days at this stage on the Bill will be more useful to the Select Committee. I therefore suggest that at least two days may be allotted for this Bill or at least half-a-day to-morrow may be allotted. Of course, I can anticipate what the Hon. the Leader of the House will say, namely, that the Bill will have to be placed before the Council for getting their approval to the setting up of a Joint Select Committee. That is why I have suggested that half-a-day may be allotted to-morrow.”

*SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, the Leader of the House says that simply because the Bill is to be referred to a Joint Select Committee we need not have a discussion. I do not agree with it. If a particular Bill is to go before a Select Committee, it is always better to have a discussion on it so as to enable the Members serving on the Select Committee to see on what lines the House desires to make improvements or amendments or alterations. If we want to have a full discussion, as the hon. Member

[Sri S. Swayamprakasam] [14th February 1955]

Sri M. Kalyanasundaram suggested half a day more will be enough so that the hon. Members who want to take part in the discussion can speak out their minds. Let us have a full discussion on the matter."

12-20 P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, it will not be correct to say that the Select Committee will hurry through this matter. As a matter of fact, my intention is that the Select Committee should consider this Bill fully and give its entire attention to this Bill. If that is to be done, the Select Committee should be constituted as early as possible and that can be done only if we finish discussion here by to-day. For, we are proposing to have a Joint Select Committee and therefore, the concurrence of the Council also should be obtained and that should be done tomorrow. That is why I am pressing for one day discussion only here. Therefore, I would request the hon. Member to agree to finish discussion on this Motion to-day itself, so that the Joint Select Committee may be constituted by tomorrow and we may sit as early as possible to consider the provisions of the Bill."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, to-day there is a one hour debate in the evening."

MR. SPEAKER:—"Yes, we are having the one-hour debate this evening between 5 p.m. and 6 p.m. Notice of it has already been circulated."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I do not see it on my table, Sir."

(A copy of the notice was furnished to the hon. Member.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I beg to introduce the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill ^a, 1955, and move—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Assembly and 8 members of the Council) to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee.'

I shall be furnishing the list of members some time later, Sir.

"Sir, I think this motion does not require a long speech, not even a speech, I should think. But I will just remind hon. Members of the circumstances in which the Act of 1954 was passed and the circumstances in which an extension for about three weeks was taken. It was done in order to bring in a suitable legislation so as to provide for and meet the objections that were advanced when this temporary extension was made.

^a Published in the *Port St. George Gazette*, dated 9th February 1955.

14th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

"Sir, it was known that after a series of bad seasons, the year 1954 dawned with a pretty prosperous season for the agriculturists and it was thought that if no protection was given to the ryots, the creditors would suddenly swoop down upon the ryots so that they could collect their debts and that would paralyse the ryots and their cultivation business. Therefore, Government thought of bringing in that legislation then. Now, the Act has been in force for a year. The question arose whether to continue it or how to modify that Act—whether to extend it or drop it. Finally, it was thought that a modified sort of legislation would be necessary in order to protect the ryots further. Because, all the pent up force will be immediately down upon the ryots, if suddenly the ryots are left without protection. Government also noticed certain defects in the working of the Act. Therefore, they have come forward with this piece of legislation wherein those defects in the 1954 Act are sought to be removed.

"In the first place, Sir, the term 'agriculturist' is now defined in a restricted sense. In the original Act, it was too wide and many persons who were not entitled to or who were not expected to take advantage of that Act have taken advantage of it and it has worked some hardship on the creditors and others. So, Government have now given this concession only to those of the ryots who really deserve such protection. Another provision is that if the debt, I mean the outstanding interest and one-eighth of the principal is paid within three months from the commencement of this Act, that is, from 1st March to 1st June, no suit could be filed. So, provision is made for a payment to be made upon the creditor asking the debtor to pay and if the latter pays the stipulated amount, that is, accrued arrears of interest and one-eighth of the principal, then the creditor cannot proceed in a Court. If in spite of that he proceeds to the Court and files a suit, he will not be entitled to costs. Therefore, the ryot is protected in that respect also.

"Then, for the balance of the debt, provision is made that it could be paid in easy instalments within three years and thus enough time is also given. Therefore, I think this must be a very reasonable arrangement by which both the debtor and the creditor are looked after properly so that there will be no upsetting of the rural credit system.

"Since this Bill is to be referred to a Joint Select Committee I should hope that hon. Members would restrict their remarks to the clauses of the Bill and offer valuable suggestions and not wander very widely. We have a sort of frame-work, within which we have to move and if hon. Members offer suggestions, the Government will certainly carefully look into them. I, therefore, request them to so restrict their remarks as to see that the discussion is over even before this evening. Some hon. Members asked for two days; I wonder at it. Anyway, they have agreed to finish the discussion

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1955]

to-day and they can do so if they have a will and yet they can offer all the remarks they want to put forth. We can even finish within 3 o'clock and I will be very grateful to them if they do so. Only it requires a little painstaking to be short. Even in writing *precis*-writing is difficult and lengthy writing is easy enough. So also, a long talk is very easy, but to shorten it is very difficult. So, let us carry on the discussion in that way. I hope hon. Members would offer their remarks in that light."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Assembly and 8 members of the Council) to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee.'

"The names of the members will be furnished afterwards. The motion is before the House for discussion. I allot 10 minutes for each hon. Member. Mr. Kanaran will initiate the debate."

12-30 P.M. * SRI C. H. KANARAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, കുറഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കിയേ മതിയാകൂ എന്നുള്ള നിലയിലാണ് ഈ ബില്ലിന് രൂപമെടുത്തിട്ടുള്ളത്. കടം മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ബില്ല് ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇനുള്ള കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ ഒരു പരിശോധന നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ ഈ ബില്ലിന്റെ കൊടുപ്പുന്നിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം വളരെ സംശയമാണ്. കടംവാങ്ങാത്ത കൃഷിക്കാർ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നന്നേ ചുരുക്കം. ഇന്നത്തെ പണമിടപാടിന്റെ സമ്പ്രദായം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വാങ്ങുന്ന തുകയ്ക്കുപ്രമാണം എഴുതുന്നത്. റേറ്ററപ്പിക ധാക്കിയർക്ക് 150 ക.യ്ക്കും 300 ക.യ്ക്കും പ്രമാണം എഴുതികൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പണമായിട്ടുള്ള കടപാടിൽ മാത്രമല്ല ഇത്. ധാന്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കടപാട് ഉണ്ട്. അതിന്റെയും സ്വഭാവമറിയാതെ വാങ്ങുന്നതിനിർത്തി പ്രമാണത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ സംബന്ധിച്ചതും ശരിയായ ഒരു പരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ കൊടുപ്പുന്നിട്ടുള്ളത്."

(Deputy Speaker in the Chair.)

"കുഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ ഇക്കാര്യം വാദപ്രതിവാദത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഒന്നാമതായിട്ട് കടത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പരിശോധന നടത്തുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് ആരെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. പക്ഷെ അത് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. കടം തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന ഈ ബില്ലിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട കടം എത്രയെന്ന് തീട്ടപ്പെടുത്താനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അത് പരിശോധിക്കാനുള്ള അധികാരം കോർട്ടിന് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞേയ്ക്കാം. അതുമൂലം പേരും കോടതി പ്രമാണമെന്നാണ് അടിസ്ഥാനമാക്കുക. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥം എത്രയെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾതന്നെ വേണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്."

"വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടവും അതിന്റെ പലിയും എത്രയായാലും അതു മുഴുവൻ കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്നത്. കുഴിഞ്ഞ കാലത്തു ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി കൊടുവന്ന ബില്ലിൽ തന്നെയും മുതലിന്റെ ഇരട്ടി പലിശ കൊടുക്കുക എന്നതിൽ കടം മുഴുവൻ റദ്ദ് ചെയ്യുമായി കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനപരിധി പലിശ എന്നായാലും ശരി, മുഴുവൻ പലിയും മുതലും കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതു കൃഷിക്കാരനെ അധികം വേണ്ടിയുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയല്ലെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. മുതലിന്റെ ഇരട്ടിയും അതിലധികവും പലിശ

14th February 1955] [Sri C. H. Kanaran]

യായിട്ടുള്ള കടക്കാർ ഇന്നുണ്ട്. പലിശകൂടി മുതലിൽചേർത്ത് കണക്കാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള കേസുകളും ധാരാളമുണ്ട്. അതെല്ലാം കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള കഴിവ് ഇന്ന് കൃഷിക്കാർക്ക് ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് മുതലും പലിശയുമായിട്ട് അങ്ങേയറ്റം ഇന്നതേ കൊടുക്കേണ്ട എന്നൊരു ക്ലിപ്തം ഈ ബില്ലിലുൾപ്പെടുത്തണം.

"ഇത് പറയുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്. ഇന്ന് കൃഷിക്കാരന്റെ നില എന്നെന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് മുമ്പ് എത്ര കാലത്തേക്കുള്ളതോ മോശമാണെന്നു കാണാം. കൃഷിക്കാർ അധികവും കടക്കാരായി വീട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഴങ്ങുന്നവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണ് ഈ ബില്ലുതന്നെ കൊടുക്കുന്നിട്ടുള്ളത്. നല്ല കാലത്തുതന്നെ കടക്കാരായി വീട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഴിയുന്ന കൃഷിക്കാരൻ ഇന്ന് ഉപന്നങ്ങളുടെ വില വളരെ അണിരിക്കുന്ന സമയത്ത് കടം മുഴുവൻ കൊടുക്കണമെന്ന് ഉപദേശം വിചാരിക്കേണ്ടേണ്ട. കാലാവസ്ഥ മോശമായതുകൊണ്ട് വിളവെടുത്താൽ വികിരിച്ചുകയേയ്ക്കൂ. കാലാവസ്ഥ മോശമായതുകൊണ്ട് വിളവെടുത്താൽ വികിരിച്ചുകയേയ്ക്കൂ. ഉള്ള വിളവുതന്നെ വിലയും ചിനംപ്രതി ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മുമ്പെ വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടമെല്ലാം തിരിച്ചടയ്ക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാരന് ജീവിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരും. ഉള്ള ഭൂമി തിരികെടുത്ത് നാടുവിടുകയേ ഗതിയുള്ളൂവെന്നു വരും."

"ഇനി അവധിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥ എന്നെന്ന് പരിശോധിക്കാം. മൂന്നു മാസത്തിനകം മുഴുവൻ പലിയും മുതലിന്റെ എട്ടിലൊന്നും കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇത് കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാരന് സാദ്ധ്യമാണോ എന്ന് ഒന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരന്റെ കഴിവിനെക്കുറിച്ച് അശേഷം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ് ഈ വിധിതം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സൂക്ഷ്മമാണ്. നിത്യേനയെന്നോണം ഈ ബില്ലിന്റെ വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മൂന്നു മാസത്തിനകം പലിയും എട്ടിലൊന്നും മുതലും അടയ്ക്കണം, പിന്നെയുള്ളത് ക്രമേണമെന്നും മൂന്നു വാർഷിക തവണയായി കൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇത്രയും കാലം കടം നീറുന്നതിന് വലിയൊരു ഭാഗം എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കൂടെ ഇല്ലാതാക്കണമെന്നാണ്. ചതുക്കൊണ്ട് തവണയെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥയിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. മൂന്നു മാസത്തിനകം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ മാറ്റി അടുത്ത ഡിസംബർ മാസത്തിനകം കൊടുക്കാൻ മതിയെന്ന വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കണം. എട്ടിലൊന്നും മാത്രം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് മാറ്റി മുതലും പലിയുമടക്കമുള്ള സംഖ്യയിൽ പത്തിലൊന്നെങ്കിലുമെടുക്കണം. കൃഷിക്കാരന് കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം പുറത്തു നോക്കേണ്ടത് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം മടക്കിക്കൊടുക്കുകയേ വേണ്ട എന്നൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ കൃഷിക്കാരന് കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തതെല്ലാം കൊടുക്കണം, കൊടുക്കണം എന്ന് നിബന്ധിച്ചാൽ നടപ്പില്ല. കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന മട്ടിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കണം. കൃഷിക്കാരന് കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മട്ടിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എഴുതിവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ഫലം കൃഷിക്കാരന്റെ കൂടി മുഴുവൻ കടക്കാരൻ ജപ്പാ ചെമ്പു കൊണ്ടുപോവുകയായിരിക്കും. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ആറുകൊല്ലത്തെ പാട്ടമ്പാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന് മലബാർ കടിയായ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. പാട്ടമ്പാക്കി കടമായിട്ട് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാട്ടമ്പാക്കിതന്നെ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ജന്മി ശീട്ടുകൊടുക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ശീട്ടുകൊടുക്കാത്ത ജന്മി മർ ധാരാളം ഉണ്ട്. ഈ ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടമ്പാക്കി കടമായിട്ട് കണക്കാക്കി ക്രമേണമാസത്തിനകം ആദ്യതവണ അടച്ചില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരനും അവന്റെ ഭൂമിയും അപകടത്തിലാകുന്ന ഒരു നിലയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് പാട്ടമ്പാക്കി കടത്തിൽ ധാരാളം കൊടുക്കാനുള്ള ധൈര്യമുള്ള കൃഷിക്കാർക്കില്ല. കാരണം അവൻ ശീട്ട് കൊടുത്ത രേഖയൊന്നുമില്ല. പാട്ടം കൊടുത്താൽ ശീട്ട് തന്നെ തീരൂ എന്ന് നിബന്ധിക്കാൻ ധൈര്യം കൃഷിക്കാരില്ല. അതുകൊണ്ട് പാട്ടമ്പാക്കി കടമെ ഈ നിയമത്തിൽനിന്നും പുറത്താക്കി കഴിവാക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ശീട്ട് കൊടുക്കുന്ന കടത്തെ സംബന്ധിച്ചും പാട്ടമ്പാക്കിയെ സംബന്ധിച്ചും പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള പാട്ടമ്പാക്കി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കൃഷിക്കാരന് കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതു മൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഈ അടുത്ത ഒരു രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പാട്ടമ്പാക്കിയിൽ കൂടുതലൊന്നും അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. യഥാർത്ഥ കൃഷിക്കാർ

[Sri C. H. Kanaran] [14th February 1955]

രക്ഷകിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതെങ്കിൽ അതിനോടു പൂർണ്ണമായും യോജിക്കും. കടം വീട്ടേണ്ട എന്ന മനോഭാവം ഉള്ളവർക്ക് രക്ഷ നൽകണമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. കൃഷിക്കാർക്കാണ് രക്ഷ നൽകാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ഉദ്ദേശം നിറവേണമെങ്കിൽ ബില്ലിൽ ഇങ്ങനെ ചില മാറ്റങ്ങൾകൂടിയേ കഴിയൂ.

“കർഷകതാഴിലാളികളുടെ കാര്യമുണ്ട്. അവർക്കു് രക്ഷനൽകേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമാണ്. കൃഷിക്കാർക്കു് നന്മയുണ്ടാകണമെന്നുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭൂമി പോലുമില്ലാതെ അന്യരുടെ ഭൂമിയിൽ കൃഷിപ്പണിചെയ്തു് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന കർഷകതാഴിലാളികളെ വിസ്മരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി കൊണ്ടു് ബില്ലിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തണം.

“വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാവുകയോ ഉണക്കം ബാധിക്കുകയോ മറ്റോ ചെയ്തു് കൃഷി നശിച്ചുപോകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കൃഷിക്കാരന്റെ തവണ ഇളച്ചുകൊടുക്കാനോ മറ്ററിക്കൊടുക്കാനോ ഉള്ള അധികാരം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കണം. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു് ഇന്നു് വില വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 4,000 ഉറപ്പിക വിലയുണ്ടായിരുന്ന കരുമുളകിന്നു് ഇപ്പോൾ വെറും 800-ാം 700-ാം ഉറപ്പികയേ ഉള്ളൂ. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണക്കുകൊണ്ടു് കൃഷി നശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിധത്തിലൊക്കെ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു് ഈ ബില്ലിൽ നിത്യായിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തവണ അടയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് വരുകയില്ല. ജീവിക്കാൻ തന്നെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, നികുതികൊടുക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞരങ്ങുകയാണ് അവർ. കരുമുളകിന്റെ വില വളരെ മോശമായിട്ടുണ്ടു്. അതൊക്കെ വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ നിത്യായിച്ചിരിക്കുന്ന ഗവൗകുളസരിച്ചു കടം അടയ്ക്കാൻ അധികം പേർക്കു് കഴിഞ്ഞുവെന്ന് വരുകയില്ല. അവർക്കു് ജീവിക്കാൻ തന്നെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണുള്ളതു്. നികുതി കൊടുക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് കടം വീട്ടാൻ സാധിക്കുക? അതിനാൽ ഒരു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം ഈ ബില്ലിൽ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വില താഴുന്ന ഘട്ടത്തിലും ഉണക്കബാധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും മറ്റും കൃഷിക്കാർക്കു് തവണ അടയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാവശ്യമായ ഒരു വകുപ്പുകൂടി ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

“കുരുക്കത്തിൽ യഥാർത്ഥം എത്രയെന്നു നിത്യായിക്കുക, കള്ളക്കടം തള്ളിക്കളയുക, പാട്ടബാക്കി കടമായിട്ടുള്ളതു് തീരെ വേണ്ടെന്നുവെക്കുക, ഇതിനെല്ലാം പുറമേ കൃഷിക്കാരന്മാരെ കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവു് എത്രയെന്നു നിത്യായിക്കുക, കൃഷിക്കാരൻ ഏങ്ങനെ കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നു് നോക്കുക, കടക്കാരന്മാരെ എങ്ങനെ കൃഷിക്കാർക്കു് വലിയ വീക്ഷമില്ലാതെ കിട്ടാനാവുമെന്നു് നോക്കുക, ഇതെല്ലാമാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ. അതൊക്കെ ശരിയായി പരിഗണിച്ചു് വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കിയാലേ കൃഷിക്കാർക്കു് നില നില്ക്കാൻ സാധ്യമാകൂ. അല്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരനു് ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി വന്നുപോകാം. അവന്റെ വീടു ജപ്തിചെയ്യുക, ഭൂമി കച്ചിപ്പിച്ചെടുക്കുക പരിതഃസ്ഥിതിയിലും സംഭവിക്കുന്നതു്. അതാവലിക്കാൻ പാടില്ല. കള്ളക്കടം വളരെയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അമ്പതുറപ്പിക വാങ്ങിയിട്ടു് 100-നും 150-നും അതാണ് പ്രമാണം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങനെയുണ്ടായിട്ടുള്ള കടം ഈ രാജ്യത്തു് വളരെയുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ ഉന്നിയുന്ന പറയുന്നതു് കള്ളക്കടങ്ങൾ പിരിക്കുന്നതിന്നു് സാധ്യമാകാത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥകൂടി ഈ ബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഇന്നു് കൃഷിക്കാരനു് പണം കിട്ടണമെങ്കിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്. പണമിടപാടുകൾ എത്ര പറഞ്ഞാലും അതു് അനുസരിക്കേണ്ട ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് കൃഷിക്കാരൻ. അവനു് പണം ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ പണമിടപാടുകൾ പറയുംപോലെ പ്രമാണം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയേ ഗതിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് കള്ളക്കടം ഇത്രയധികം വലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കള്ളക്കടത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയാണ് കൃഷിക്കാർക്കു് ആദ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അടുത്തതു് കൊള്ളപ്പലിശയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷ. 1938 ൽ രാജാജി കൊണ്ടുവന്ന നിയമത്തിൽ കൃഷിക്കാരനു് അനുവദിച്ചിരുന്ന സൗജന്യങ്ങളെങ്കിലും ഈ ബില്ലിൽ കൃഷിക്കാരനു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. സെലക്ട് ചെയ്തവർക്കു് ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ചു് ബില്ലിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

14th February 1955]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, when Act V of 1954 was in the form of a Bill before this House and before that when the Ordinance was promulgated, it was said that the agriculturists should be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by the creditors. In other words, it was said that the tillers of the soil or persons who were actually engaged in the production of food should be saved from the pressure of the creditors. Now, it is stated in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill that it is introduced with a view to free agriculturists from the pressure of creditors and to give them temporary relief. The Hon. Minister claims that the working of Act V of 1954 has been completely reviewed. I take it for granted that the several rulings given by the High Court of Madras with respect to that Act have been carefully reviewed and that this Bill is the result of such review. Moratorium is a measure to meet a sudden emergency. Whether there was really any emergency at the time of the introduction of the Bill which subsequently became Act V of 1954 or not is a matter of conjecture. But the avowed policy of the Government was to protect the agriculturists. I would content myself by remarking that Act V of 1954 did not really benefit the tillers of the soil or persons actually engaged in agriculture but benefited to a large extent mirasdars or businessmen who happened incidentally to own a few cents or acres of land. Any attempt to keep this Act in force for a longer period than was originally envisaged would certainly have a demoralising effect on the credit facilities and the public would not have any regard for contractual obligations. I remember that in December 1954 when the Hon. the Revenue Minister was replying to a debate in the Legislative Council, he inadvertently or consciously admitted that the rural credit facilities had been violently shaken by Act V of 1954. If that is so, what are the measures taken by the Government not to shake further the credit facilities especially in the rural parts? I find the same anomalies continuing in this Bill also. I would content myself by drawing the attention of the House to one or two instances. Now, it is stated in the Statement of Objects and Reasons that the Government have come to the conclusion that the protection should not be available to agriculturists who are comparatively better off. In view of that, ‘debt’ has been defined in such a way as not to include any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees. But who is to assess the value of the properties? A person may own a house; he may have securities and other cash. For finding out whether a person is an agriculturist or not, a totally different test is adopted in this Bill. If a person pays less than Rs. 150 by way of kist, then he should be deemed to be an agriculturist subject to certain exceptions. Why not the same test be applied to creditors also? Otherwise, there will be unnecessary waste of public funds and Court-time. Even in the case of small and simple money suits, an elaborate procedure will have to be

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [14th February 1955]

adopted to find out the value of the properties of the creditor who foolishly lent his money to an affluent debtor. Therefore, this question may be considered again.

“ Another point to be considered is this. If a man has got properties worth about Rs. 6,000 and his debtor happens to be a man paying Rs. 149 as kist, then the disparity in the affluent circumstances of the debtor and the creditor should be taken into consideration. I remember that one of the leading dailies pointed out in January 1954 when we were considering Act V of 1954 that in 90 per cent of the cases both the debtor and the creditor happened to be agriculturists. If an agriculturist creditor is worth only Rs. 6,000 even applying the test mentioned in this Bill and his debtor happens to be a person paying a kist of about Rs. 145, why should the Government come forward to protect such a debtor and at the same time, do positive harm to such a creditor? This point should be borne in mind and this kind of hardship to poor creditor should be removed. I would suggest to this House and to the Joint Select Committee to consider whether in the interests of the credit facilities obtaining in rural areas it is not possible to exempt debts below Rs. 300 or Rs. 250. Why should not such small debts be exempted so that credit facilities may not in any way be crippled? Then, ‘ agriculturist ’ is defined as meaning a person who has an interest in an agricultural or horticultural land. A manual labourer may not have any interest in an agricultural land but may have house and other properties. He should also be given the benefit under this Bill. If at all anybody should be benefited, it is such agriculturist first and others should come only next.

“ The definition of ‘ debt ’ also has been unduly widened. There is the omission of rent for non-agricultural property as well as rent for agricultural properties accruing after the 1st October or the 1st March 1953 or 1954. If the definition of ‘ debt ’ is allowed to stand as it is without exempting the liability arising out of occupation of house or agricultural land and the lease amount due after the 1st March 1953 or so, then there would not be any incentive for the lessees or the tenants to pay the rent for the houses or the lease amount for agricultural lands. Therefore, this question also has got to be considered.

“ However much the Government may say that in order to minimise litigation and prevent wasteful litigation such measures are introduced, I would like to point out that in the course of one year many cases went to the High Court for getting a correct interpretation of the provisions of this simple Act. In the mufassal many courts felt when once a suit was filed, it should not be dismissed but stayed. In some courts, it was said that only if the debt was contracted for carrying on agricultural operations, the definition of debt would be satisfied. Such was the construction put rightly or wrongly. In this Bill I want to point out another defect. If a person, that is, a debtor pays one-eighth of the debt and also the interest and defaults to pay any subsequent instalment, what

14th February 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

is the remedy provided for the creditor? Is he to file a suit for the instalments that are in arrears? Or, is he to file a suit for the entire remaining balance? Whatever may be the answer which the Government may give now, I may state that it will lead to multiplicity of proceedings and consequently to much expenses, in practical working. 12-50 p.m.

“ Lastly, I have to point out that there are already the Insolvency Act, Usurious Loans Act, Interest Act and the famous Act IV of 1938. Thus, there are these protective measures for not only agriculturists but also for debtors in general. The Civil Courts do not nowadays allow the creditors to enforce the entire liability by way of drastic execution proceedings. Therefore, I suggest that it would be wise on the part of the Government to drop this Bill and leave the agriculturists to the immunity already given by the several Acts mentioned by me and also to the discretion of the Civil Courts functioning in our State. With these words, I appeal to the Joint Select Committee to go into the details of the several defects and to come forward with a more perfect Bill or to recommend the dropping of the Bill once for all.”

* Sri P. G. MANICKAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது சென்னை மாகாணத்தில் அதிகமான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சுமார் 50 ரூபாய் கந்தாயம் செலுத்தக்கூடிய விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று கவர்ன்மெண்டு அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. இந்த விவசாயிகளை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் 50 ரூபாய் கந்தாயம் கட்டக்கூடிய விவசாயி 5,000 ரூபாய் கடன் வாங்குவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள வாசகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் விவசாயிகள் பணம் கட்டவேண்டிய வருக்கு வட்டியையும், அசலில் 8-ல் ஒரு பாகத்தையும் முதற்தடவை கொடுக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக அப்போது அந்த விவசாயி ரூ. 500 கொடுத்தாகவேண்டும். இந்தக் காலத்தில் சிறிய விவசாயிகள் அவ்வளவு பெரிய தொகைக்கு எங்கு போவார்கள்? அவர்கள் அந்தத் தொகையைக் கட்டக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, மீதியுள்ள தொகையை மூன்று வருஷத்திற்குள்ளாக கட்டியாகவேண்டும். அந்த ரூபாயைக் கட்டுவதற்கு அந்த ஏழை விவசாயினால் முடியுமா? கட்டும்படியான நிலையில் இருக்கிறானா என்பதுதான் கேள்வி? அனேகமாக கிராமங்களிலே ஏழை விவசாயிகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். 100, 150 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானம் வரக்கூடியவர்கள்தான் 100-க்குத் 90 பேர்கள் மேற்படி ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் அவர்களின் பணத்தைக் கட்டுவதற்கும் கவர்ன்மெண்டுதான் வசதியைச் செய்துக்கொடுக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆரம்பத்திலேயே அசலில் 500 ரூபாயையும் வட்டியையும் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் கோர்ட்டில் போட்டு தாவா செய்வதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு முதல் தடவையிலேயே ஆபத்து உண்டாகிறது. மற்ற தவணைகளில் இது முடியாத காரியம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே கவர்ன்மெண்டு இப்போது இருக்கக்கூடிய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தியாவிலிருக்கும் விவசாயிகள் 20,000 கோடி ரூபாய்களுக்கு அதிகமாக கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

[Sri P. G. Manickam] [14th February 1955]

முற்கள். சென்னையில் சுமார் 200 கோடி கடன் என்று மதிப்பிடலாம். இவ்வளவையும் சென்னை கவர்ன்மெண்டு கொடுக்க முடியுமா என்றால் அதுதான் முடியாது. ஆதலால் 5,000 ரூபாய்க்கு அவர்கள் கடனில் மூழ்கிப் போகாமல் இருக்க, அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து ஒரு நல்ல பலனை ஏற்படுத்தலாம். அப்படியில்லாவிடில் விவசாயிகள் அதிகமாக கஷ்டத்திற்குள்ளாவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு கவர்ன்மெண்டுதான் கொடுத்துவர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாகவும் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் இவ்விதமாக கஷ்டப்படும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு கொஞ்சம் தொகையை ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இவர்களுக்கு 20 வருஷ காலத்திலேயே இந்தக் கடனை திருப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம். மேற்சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவர்ன்மெண்டு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ ஹரிஜன விவசாயிகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 100 ரூபாயும், 150 ரூபாயும் கந்தாயும் கட்டக்கூடிய விவசாயி ஹரிஜனங்களில் வசத்திற்கு ஒருவர்கூட கிடையாது. 20, 30, 50 ரூபாய்க்கு மேல் கட்டக்கூடிய கந்தாயக்காரர்கள் தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான ஹரிஜன விவசாயிகளைத்தான் இச்சட்டம் பாதிக்கிறது. பத்து அல்லது 5 ரூபாய் கந்தாயம் கட்டக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் 2,000, 3,000, 6,000 போன்ற கடன்களை கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சாப்பாட்டிற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கும் போது குறித்த காலத்தில் இக்கடன்களைக் கட்டுவதென்றால் முடியாத காரியம். அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு சாதகமாக சட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நான் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் ஏழை விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு உபயோககரமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாக இவர்களுக்கு செளகரியங்கள் செய்துகொடுத்தால் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சுமார் 100 வருஷத்திற்கு முன்பு ஹரிஜனங்கள் எல்லோருமே நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக உழுதுண்டு வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள், நிலச்சுவாந்தார்களின் கூலிகளாக மாறி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்திருந்த பூமி களெல்லாம் இப்பொழுது பணக்காரர்கள் கையில் இருக்கிறது.

“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே ஹரிஜன விவசாயிகள் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 30, 40 ஏக்கர் நிலங்கூட கிடையாது. பல இடங்களில் இந்நிலங்கள் ஜாதி இந்துக்கள் கையிலே போய்விட்டது. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் மாடுபோல் உழைக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை செலக்ட் கமிட்டியில் வைத்து விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரே கடன் கொடுத்துவதற்கு வசதி செய்தால், ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தின் பெரும் பகுதியைச் செய்து முடித்தவர்களாவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

m. SRI D. K. RAJU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, we all remember, when this Moratorium Bill was first introduced last year in this House, it was said that the measure was intended to benefit real agriculturists. I am glad that the previous speaker, Mr. Rangaswami Reddiar, dealt with the working of that Act very widely and in a most practical manner. Even though I feel

14th February 1955] [Sri D. K. Raju]

all that he said must be considered seriously by the Joint Select Committee, I would also like to say a few words on the Bill before the House.

“ The Government, when they first thought of helping real agriculturists took certain steps very hastily in order to counteract the political stunts of their opponents. Otherwise, they would have thought over the matter in greater detail and would not have given room for the several loopholes and pitfalls inherent in the present Act. Nevertheless, now that a new Bill has been brought in, I hope the Joint Select Committee will not labour much on the political aspect of it but will be that only real agriculturists are benefited by it. In this connection, I would like to give one or two instances of how the present Act has been working. The Act has helped only a very few agriculturists in the real sense. It has helped in a large number those who are doing business, those who have taken large sums of money as loans for their business activities and those who lend money simply because they have some small extent of lands and hence go by the name of agriculturists. I would like the Joint Select Committee to look into the matter and to eliminate such ‘ agriculturists ’ from the scope of the Bill. Then, it must be clearly stated in the Bill that it will cover only loans taken really for agricultural purposes. Then, I would like to tell the House that the real agriculturist, however, poor he may be, does not like to take advantage of this Act and keep his loans unpaid. It is only those who have got a business aptitude that want to evade repayment of loans under the Act. Even though the Act says that it will help the agriculturists, the real agriculturist pays off his dues in time and those who are business-minded alone want to protract the period of repayment. The new Act should help only those who want help as real agriculturists and not those who pose as such, simply because they own a few acres of land. I am glad that the present Bill aims at eliminating the rich agriculturists from its scope and helping only small people. Sir, in conclusion, I once again endorse the views expressed by the previous speaker, Mr. Rangaswami Reddiar and I hope the points made by him will be fully considered by the Joint Select Committee.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Sir, I support the Bill so far as the main provisions thereof are concerned. There is absolutely no doubt that the present Bill is an improvement on the existing law on the subject. There is such a thing as credit structure in society and sanctity of contractual obligations. It must be pointed out that on account of the existing law—the Moratorium Act of 1954—both the credit structure and the sanctity attached to contractual obligations have been seriously undermined. So, it is a good sign that in the present Bill, an attempt is made to restore both these things. We are particularly happy that the Bill is going before a Joint Select Committee. In spite of the care that has been bestowed on the drafting of the Bill, there are bound to be defects here and there, a lacuna here and a lacuna there. In the interests of both the creditors and the debtors, these loopholes should be removed

[Sri L. C. Pais] [14th February 1955]

and the defects rectified. I would now refer to one or two points which I hope, the Hon. the Minister in charge of the Bill would take note of. I would like to refer to the definition of the word 'agriculturist' in the Bill. An agriculturist is defined as a person who has an interest in any agricultural or horticultural land *not being a land appurtenant to a residential building*. Now, Sir, everyone knows what has been taking place under the present Act. I know it and Mr. Baliga who comes from South Kanara knows it. There is a good deal of controversy and divergence of opinion as to the definition of 'agriculturist'. What is meant by the words 'appurtenant to a residential building'? Take the case of a person who has got a house holding within the Municipality on which he pays a tax to the Municipality. The holding consists of a building and some land adjacent to it. The extent of the adjacent land may be 20 cents or half an acre or even one acre and on which say mango trees, casuarina trees and coconut trees are grown. In some cases there are just a few trees here and there. In some cases there are more. What is the criterion to be adopted in that case to constitute that land as appurtenant or as not appurtenant. The subordinate courts have taken divergent views in this matter. To avoid unnecessary litigations, it is necessary that what is appurtenant to a building and what is not should be clearly provided for in the Act itself.

"The second point on which I seek clarification is this. Clause 4 says :

... An agriculturist shall be entitled to pay within three months of the commencement of the Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding and the balance of the debt in three equal annual instalments on or before the 1st June of every year with the interest due on such instalment up to that date."

Sir, here I would like to point out a specific case of hardship. There is a case of a mortgage decree wherein the preliminary and the final decrees have been passed and execution proceedings taken. The property is sold and is purchased by somebody. Just a few days before the sale is confirmed, the proceedings are stayed by the Court under the Act. What will happen to this case? I shall take another extreme case wherein the sale is confirmed and the property is awaiting delivery to the purchaser when this Bill becomes law. In such cases, is it the intention of the Government to give the debtor the right to set aside the sale by making the payments as provided in the Bill? Is it the intention of the Government to extend the benefit of the Act to cases of this kind? This is a matter which requires clarification so that we may know where we are.

"Regarding grant of exemptions, they are now given to co-operative societies and land mortgage banks. I would like that this exemption is extended to smaller banks also. After all they are dealing with moneys received from others. They are just the institutions which supply credit to rural parts. Because of the uncertainty prevailing in the country, even genuine agriculturists are not able to get loans from these banks. It is not only the banks that would suffer. It is the debtors also that would suffer. There-

14th February 1955] [Sri L. C. Pais]

fore the point as to whether exemption should be granted to banks also from the operation of the Bill, has got to be considered. As I said they deal with other people's money and in the larger interests of the debtors themselves, apart from the interests of the banks, the question of exempting banks from the purview of this legislation should be covered.

"Then, Sir, regarding the repayment of the debt in instalments, one gets the feeling that they are far too small. Take the case of payment of arrears of rent. Most of the creditors are petty landlords. They live on these small rents. They the debtors, had already one year's respite and now according to this Bill they will pay only one-eighth and the balance in three yearly instalments. Therefore these petty landlords will have to wait for three more years to recover their dues. I ask, is this a fair thing to do? People who are depending on this limited income for their sustenance are asked to wait for three more years and recover this debt only in dribblets. I am therefore rather inclined to support the view taken by some hon. Members that arrears of rent up to a certain limit should be exempted, as also smaller debts.

"I have nothing more to add except to hope that when the Joint Select Committee goes into the provisions of the Bill, the Bill would be put in proper form and that the Bill would be taken well both by the debtors and the creditors. There is absolutely no doubt that the principle underlying the Bill is intended to help the indebted agriculturists, as much as possible. At the same time we should also take into consideration the case of smaller landlords, and creditors whose position to-day is not very much better than the position of the debtors."

*SRI V. MADANAGOPAL :—"உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, சபையின் முன்னுள்ள இந்த மசோதாவை கவனமாகப் படித்தால் 'ஒரு அடி முன்னால், இரண்டு அடி பின்னால்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. இருந்த போதிலும் கூட நமது மாகாணத்திலுள்ள விவசாயிகள் நெடுங்காலமாகக் கேட்டு வந்த கோரிக்கைகளையும், அவர்கள் இன்று பட்டிருக்கக் கூடிய கடன் தொலைகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த மாதிரி ஒரு மசோதாக் கொண்டு வந்திருப்பதை கடன் பட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள். இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசும்பொழுது விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை வீழ்ச்சியையும், இன்று கடன் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாறுதல்களையும் சர்க்கார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் விவசாய பொருள்களின் விலை பற்றிய புள்ளி விபரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் 1953-ஐ விட 1954-ல் எண்ணை வித்துக்கள் 25 சத விதமும் இதர பொருள்கள் 40 சத விதமும் குறைந்திருக்கின்றன. யுத்தத்திற்கு பிறகும் 1955-ம் வருஷம் வரையிலும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களின் விலைகள் திட்ட வட்டமாகக் குறைந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை குறைய வில்லை. உதாரணமாக, சென்ற வருடம் ரூ. 71 ஆக விற்பனை வந்த 80 lb. கொண்ட கடலை மூட்டை இன்று ரூ. 8-8-0-க்கு விற்கப்படுகிறது. 1950-ல் ரூ. 60 ஆக யிருந்த ஒரு மூட்டை என்னு இன்று ரூ. 30 ஆக யிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான், பருத்தியின் விலையும் இதர பொருள்களும் குறைந்திருக்கிறது. 1950-ம் வருஷத்தில் 300 ரூபாய்க்கு

[Sri V. Madanagopal] [14th February 1955]

விறை விவசாய பொருள் இன்று 150 ரூபாயாக குறைந்துள்ளது. ஆனால் 1950-ல் ஒரு விவசாயி 300 ரூபாய் கடன் வாங்கி யிருந்தால், இன்றைக்கு அந்தக் கடன் உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர, குறைய வில்லை.

“அடுத்தபடியாக 1938-ம் வருஷத்தில் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டு வந்த விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கு பிறகு லேவா தேவி முறையில் ஒரு புதிய சகாப்தமே ஏற்பட்டு விட்டது. உதாரணமாக இன்றைக்கு நிலம் படைத்தவர்கள், ஆரம்பத்தில் வாரமாக யிருந்த முறையை குத்தகையாக மாற்றிவிட்டார்கள். நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதற்காக அட்வான்சும் வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்ததுமே நிலத்தை மாற்றுவது, பாசுப்பிரிவினை செய்வது போன்ற காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலப்பிரபுக்கள் முன்னால், சர்க்காரிலிருக்கக்கூடிய சட்ட நிபுணர்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும் நிற்க முடியாது. இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னால் என்ன சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்பதை முன் கூட்டியே யூகித்து அதைத் தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்றைக்கே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சட்ட சபையிலிருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் தெரியும். கிராமங்களில், ரூபாய் 100 கடன் கொடுக்கப்பட்டால், பத்திரத்தில் ரூபாய் 200 அல்லது ரூபாய் 250 என்று எழுதி வாங்கப்படுகிறது. கோட்டுக்குப் போனால் 6 சதவிகித வட்டிதான் தீர்ப்பாகும். ஆகையால் சட்டத்திற்கு விரோதமாக அதிக வட்டி வாங்குவதற்காக, சட்ட விரோதமான நிகார்களைத் தயாரித்து, ரூ. 100-க்கு மாதத்திற்கு ரூ. 2 அல்லது ரூ. 3 வட்டியும், அதற்கு அதிகமாகவும் வாங்குகிறார்கள். ஈட்டுப் பத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு நிலத்தின் மீது 1,000 ரூபாய் ஈடு கொடுத்து விட்டு ரூபாய் 500-க்கு தனியாக ஒரு நோட்டு எழுதி வாங்கப்படுகிறது. இப்படி செய்வதின் மூலம் சட்ட விரோதமாக அதிக வட்டிவசூலிக்கிறார்கள். கடன் பட்ட விவசாயி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அசலையும் வட்டியையும் திருப்பிக் கொடுத்தால், அவைகளைப் பிராமிசரி நோட்டில் வரவு வைப்பதே கிடையாது. மேலும் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு கிரயப்பத்திரங்கள் விஷயத்திலும், புதிய முறை ஏற்பட்டுள்ளது. ரூ. 4,000 சொத்து ரூ. 1,000-க்குக் கிரயம் செய்யப்பட்டு வாங்கப்படுகிறது. மேலும், அந்த நிலத்தை அனுபவிப்பதற்கு குத்தகைச் சீட்டு எழுதி வாங்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி சட்ட விரோதமான நிகார்க்கள் தயார் செய்யப்படுகின்றன. இந்த மசோதாவில் சட்ட விரோதமான முறைகளைத் தடுப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் விசேஷ கடன் பரிசீலனைக் கோட்டுகளை ஏற்படுத்தி, உண்மையிலேயே எவ்வளவு பணம் கடனாக வாங்கப்பட்டது, அதற்கு என்ன வட்டி, சட்டப்படிச் சேர வேண்டிய கடன் தொகை எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்காக தனிப்பட்ட கோட்டுகளை ஏற்படுத்தவோ, அல்லது ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய கோட்டுகளிலேயே இந்த மாதிரி கடன்களை பரிசீலனை செய்வதற்கு Select Committee ஒரு திருத்தம் செய்து வழி வகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாத வரையில், இந்த சட்டம் பயனற்றதாகப் போய்விடும். ஒரு கையால் கொடுத்ததை மற்றொரு கையால் வாங்கும் முறையில்தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ரூ. 5,000-க்கு கீழ்ப்பட்ட சொத்துள்ளவர், இந்த மசோதாவின் படி தான் கொடுத்த கடனை உடனடியாக விவசாயிகளிடம் மிருந்து வசூல் செய்யலாமென்று சொன்னால் பெரும் பாலான மக்களுக்கு அநீதியை விளைவிக்கும். இந்த மசோதா கடன் ரத்தோ அல்லது குறைப்போ செய்ய வில்லை. தவணையாக வசூலிக்கவே வகை செய்கிறது. ஆகையால் இதில் விதிவிலக்கு தேவை யில்லை. ரூ. 5,000-க்குள் சொத்து மதிப்பு உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. கோட்டுக்குப் போனால் ஒருவருடைய சொத்து மதிப்பை ரூபாய் 5,000-க்குள் இருக்கிறது என்று கணக்கிட முடியாது. அப்படிக் கணக்கிடுவதாக இருந்தால் அதில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். கடன் கொடுத்தவர்கள் தங்களுக்கு

14th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

ரூ. 5,000-க்கும் குறைவாகத்தான் சொத்து இருக்கிறது என்று வாதாடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமே தவிர அவருக்கு ரூ. 5,000-க்கு அதிகப்படியாக இருக்கிறது என்று ருஜுப்பிக்க முடியாது. அதனால் சின்ன விவசாயிகள் கடன் தவணை வசதியை அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்.

“மூன்றாவது விஷயம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விவசாயி என்று கருதுவதற்கு பல பேர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். அப்படிப் பேசியவர்கள் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டுமென்றே கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே யார் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிசாரமும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இல்லை. இப்பொழுது எவ்வளவோ நிலமில்லாத கூலியாட்கள் இருக்கின்றார்கள். பெரும்பாலும் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் கிராமங்களில் தங்களுடைய சிறு நிலங்களைக்கூட இழந்து பாபராக இருக்கிறார்கள். நாம் சட்டம் கொண்டு வரும்போது அவர்களுக்கு நல்லது செய்யப்படியாக சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். நிலமில்லாத விவசாய கூலி ஆட்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் கடன் கொடுத்து விட்டு நூறு ரூபாய்க்கு பாண்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அவனிடமிருந்து எல்லா வேலைகளையும் இலவசமாக வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தான் வாங்கிய கடனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டிக்காக அவன் வருஷம் பூராவும் அந்த மிராசுதாரருக்கு உழைக்கவேண்டும். அவனுடைய மனையியும் குழந்தைகளும் கூட கடன் கொடுத்தவருக்கு அடிமையாக வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆகவே சட்டத்தில் இவர்களுக்கே முதல் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும். இது பண்ணையாட்களையும் அவசியமாக சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது தவணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தவணை போதாது. குறைந்தபட்சமாக கடன் தொகையை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொண்டு தவணை விதிக்க வேண்டும். அதாவது ரூ. 500 கடன் வாங்கியிருந்தால் ஐந்து வருஷங்களிலும், ஆயிரம் ரூபாய் முதல் பத்தாயிரம் வரை கடன் வாங்கியிருந்தால் பத்து வருஷங்களிலும், பத்தாயிரத்திற்கு மேல் கடன் வாங்கி இருந்தால் பதினைந்து வருஷங்களிலும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியாக தவணையை விதிக்க வேண்டும். இம்மாதிரியாக முதலில் எட்டில் ஒரு பங்கும் பகுதியையும் வழக்கம்போல் மூன்று வருஷங்களில் கட்டியே தீர வேண்டும் என்று சொல்லுவது விவசாயிகளுக்கு புாதகமான நிலைமை ஏற்படும். அப்படி இல்லாமல் கடனுக்குத் தக்கபடி தவணைக் கணக்கில் கட்ட வேண்டும் என்று கொண்டு வரவேண்டும். இது மிகவும் அவசியமான விஷயம். லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இந்த சட்டசபையை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the much-advertised relief for the agriculturists when it is crystalized into a Bill, has proved to be a storm in a tea cup; it has proved to be much ado about nothing. This is only a face-saving measure. As it is, even now I believe, no creditor will grudge to recieve his amount in three instalments if that is properly paid. We know also that in appropriate cases courts will not only allow three instalments but even thirty instalments. The sum and substance of the Bill is that it only allows certain classes of persons to pay their debt in three annual instalments and that is given the dignified name of ‘relief to indebted agriculturists’.

“ Sir, mention has been made by some of the previous speakers that an attempt has been made in this case to hold the balance even between the creditors and the debtors. I say that in a capitalistic

[Sri M. Narayana Kurup] [14th February 1955]

society, where there is concentration of wealth, any such attempt to hold the scales even between the two, will necessarily result in adversely affecting the poorer section, that is the debtor section of the society. That is amply justified by the Bill and the results it would bring in.

"Sir, we know that agricultural indebtedness is a very serious problem in the country as well as in this State. As a matter of fact, the indebtedness was greatly on the increase before the war and during the days of the war when the prices of agricultural commodities rose sharply, there was some slight fall in the indebtedness. But it has been remarked by the experts who went into the question that it has helped only the richer peasants and the higher middle class people. So far as the under-dogs of the debtors are concerned, their condition has not improved but, on the other hand, it has deteriorated. Sir, we had Act IV of 1938 which was far more comprehensive and intended to confer more substantial benefits on the debtors. Now, the important defect of this Bill, though it contains very good and salutary provisions for wiping out debts, etc., is that there is no provision to provide cheap credit for clearing the debt that the agriculturists are liable to pay. We can tackle the problem of rural indebtedness only when we can find out easy means of credit to the agriculturists either by the Government or by the co-operatives. Sir, it has been found by the expert committee that went into the question that only seven per cent of the rural credit is provided by Government and the co-operatives. Therefore, so long as the Government do not come forward with any measure to provide this kind of credit facilities for the agriculturists, all their attempts are likely to fail.

1-30 p.m. "Then, Sir, I shall offer a few observations on the clauses of the Bill, as desired by the Hon. the Minister for Revenue. The term 'person' is not defined in this Bill. We have to refer to the Madras General Clauses Act and there the definition of the word 'person' is very wide. It is defined that 'persons' include any company or association of individuals, whether incorporated or not. But Act IV of 1938 gives a more restricted and reasonable definition. For instance, I shall point out that if 'person' was not defined, it will include institutions such as religious and charitable institutions which were specifically excluded in Act IV of 1938. But, if it is the intention that the benefit of this legislation should be conferred on these institutions also, I have nothing to say.

"I then come to the point that any person liable to pay land revenue exceeding one hundred and fifty rupees per annum will not be included as an agriculturist. Now, there may be a person in possession of vast extents of properties mortgaged or otherwise assessed to land revenue at Rs. 200 or even Rs. 500 but he may not be liable to pay the land revenue. Similarly there may be a poor landowner who is liable to pay a land revenue of Rs. 150 but whose income may not be even as much as the land revenue itself. Thus, there may be persons in possession of vast extents of land yielding

14th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

thousands of rupees but not burdened with the liability to pay the assessments which may be far more than Rs. 150. Still they will not come under the exception and they will get the benefit."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member can continue his speech after lunch. The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—"There is no quorum, Sir. We are waiting for some more Members to come in, Sir."

(At this stage some more hon. Members came into the Chamber.)

MR. SPEAKER :—"There is quorum now. The hon. Member Sri Kurup may continue his speech."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, Sir, coming to the definition of 'debt', I have to point out one difference from that which is contained in the 1938 Act. The 1938 Act excluded rent from the definition of 'debt'. Of course, I am not saying that it should be included or excluded now. We have a Ryots' Protection Act in all parts of the State, except probably Malabar and South Kanara and it provides certain modes of deposit of rent and in order that a tenant may get the benefit of that Act, I do not know which Act will have precedence, because rent also is now included in the definition of 'debt'.

(Deputy Speaker in the Chair.)

"Then, Sir, coming to exception (vi), it says that nothing in this Act will affect a creditor who is possessed of property worth less than Rs. 5,000. Sir, the point was elaborately considered in the 1938 Act and then it was originally fixed that the exception should apply only to women and that too who did not possess property worth more than Rs. 3,000. That was, of course, during pre-Independence days. When we came to 1948, that sub-section was amended and if I am correct, the 3,000 was altered to 5,000. Still, the exception was confined to women. But now in 1955, after the Socialistic Pattern, the original idea has changed and it has been made applicable to all creditors whether they are men or women and the value of the property is fixed at Rs. 5,000.

"Sir, initially, there are great difficulties in fixing the worth of the property owned by an individual. The Bill does not say on whom the burden of proof lies. It will be open to a creditor not to show or to screen all his outstandings and say, 'I am worth less than Rs. 5,000.' It will be almost impossible for the debtor to prove that the creditor is worth more than Rs. 5,000. That is really a great snap which practically negatives the benefit which

[Sri M. Narayana Kurup] [14th February 1955]

is intended to be conferred by this legislation. That is why even at the outset I said that the attempt to hold the scales even between the two will defeat the very purpose of this Act.

2-40 p.m. "Then, Sir, with regard to clause 7, it says that any alienation of property within the three years prescribed will be voidable. The first part of it is an exception to the ordinary law, because, generally, a man has to allege and prove a transaction is voidable. Now, that clause throws the burden on the defendant that draws the presumption that the transaction is *prima facie* voidable. Now, there may be cases where a man had no debts at all in 1953 and another individual in all *bona fides* purchased the property from him, who really had no debt then. In order to defeat this purchaser, the vendor in collusion with another man may create a document that is prior to 1st October 1953 and then he may say that the whole transaction is void. There is such a danger involved in it. Of course, there is another sub-clause in which case the presumption is the other way about. The first deals with voluntary transfer and the sub-clause (ii) deals with involuntary transfer. It is open, as I said, for one to create bogus documents in favour of his own person; then, he can suffer a decree to be passed against himself and property sold. In such a case, the provision dealing with voluntary sales will not apply. With regard to burden of proof, there is inconsistency or divergence between sub-clause (1) and sub-clause (2), and it is open to the so-called debtor to get the benefit of sub-clause (2) by suffering a decree against him and getting the property sold.

"These are the things which I wanted to say. After all there is nothing revolutionary in this Bill. The very small help that is sought to be given by one hand is taken away by the other by the exceptions provided in the Bill. The exception clauses will only add to litigation and to the difficulties of the people."

*SRI R. S. ARUMUGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்பொழுது விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் சபையின் விவாதத்தில் இருக்கிறது. முன்பு தற்காலிகமாக ஒரு வருஷத்திற்கு மாத்திரம் நிவாரணம் அளித்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை ஓரளவு விரிவாக்கும் நோக்கத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், இது கேடிமநல சர்க்காரால்தான் திடீரென்று ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிடக் கூடாதென்ற நோக்கத்தோடேயே இதை நன்கு மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மையை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டபோதும் பொறுக்குக் கமிட்டியானது இதில் இன்னும் இருக்கிற ஒரு சில குறைகளையும் அறவே நீக்கி இந்தச் சட்டத்தில் எவ்வித குறைபாடும் இல்லாமல் செய்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறேன்.

"இருந்தபோதிலும் கூட எனக்குத் தோன்றுகிற சில யோசனைகளையும் சொன்னால் அது சர்க்காருக்கும், பொறுக்குக் கமிட்டிக்கும் உதவிகரமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுமென்று இதிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக விவசாயக்கூலிகளும், விவசாயப் பண்ணையாட்களும் கடன் வாங்கியிருந்தால் இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு உதவி ஏற்படுமா, அவர்கள் விஷயத்திலும் இந்தச் சட்டம் செல்லுமா,

14th February 1955] [Sri R. S. Arumugam]

செல்லாதா என்பது தெரியவில்லை. அது இந்தச் சட்டத்தில் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லையென்றே நினைக்கிறேன். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியார் இந்நே நன்கு பரிசீலனை செய்து விவசாயப் பண்ணையாட்கள், விவசாயக் கூலிகள் ஆகியோரின் விஷயத்தில் இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்றால் செல்லும் தன்மையில் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த இடத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக பல இடங்களில் சிட்ட பண்டுகள் நடக்கின்றன. சிலர் சேர்ந்து இவற்றை நடத்துகிறார்கள். பல புள்ளிகள் சீட்டுப் போடுகிறார்கள். ஆனால் சில பேர்கள் முதலிலேயே தங்கள் சீட்டை எடுத்து விட்டுப் பின்னர் பணம் கட்டாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். சிட்ட பண்டு கம்பெனிகள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும் தாங்கள் விவசாயிகள் என்று சொல்ல தங்களைச் சட்டம் ஒன்றும் செய்யாத முறையில் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றது சிட்ட பண்டு கம்பெனிகள் மாத்திரமல்ல, இவற்றிலே சேர்ந்திருக்கிற பலபேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சீட்டு நடக்காமல் போகிறபோது பல பேர்கள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் இன்றையதினம் திருநெல்வேலி ஜங்ஷனிலிருந்த சில சிட்ட பண்டு கம்பெனிகள், சீட்டு எடுத்தவர்கள், தாங்கள் விவசாயி என்ற காரணத்தைக் காட்டி பணம் கட்டாமல் போட்டு விட்டதன் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதாக அறிகிறேன். சிட்ட பண்டு கம்பெனிகள் சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன். பல மக்களுடைய நலனுக்காகவும் அவை இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே இந்தக் கடன் வாய்தாச் சட்டத்திலிருந்து அந்தக் கம்பெனிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் கம்பெனிகள் நஷ்டப்படுவதோடுகூட அதில் அங்கத்தின ராகச் சேர்ந்துள்ள பல புள்ளிகளும் நஷ்டம் அடையும்படி நேரிடும். பொறுக்குக் கமிட்டியார் இவ்விஷயத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்து சீட்டு எடுத்தவர்கள் தொடர்ந்து பணம் கட்டி வரும்படி அவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட இந்தச் சட்டத்தினால் பணம் கட்டாமல் தப்பித் துக்கொள்ளாதவாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. விவசாயிகளாக இல்லாத பரம ஏழைகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தாங்கமாட்டாத கடன் சுமையினால் மிக அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் நாம் ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் நூற்றுக்கு பன்னிரண்டு ரூபாய் மாத்திரம் வட்டி வாங்கவில்லை. பலவிதமான வட்டி முறைகள் இருக்கின்றன. சிட்டை வட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி வாங்கும் முறை. பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்துவிட்டு மாதம் இரண்டு ரூபாயாக பத்துமாதம் வட்டியும் முதலுமாகப் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரியாக ஒரு பக்கத்தில் அநியாயமான வட்டிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அதைத்தவிர நெல் வட்டி வேறு இருக்கிறது. 50 ரூபாய்க்கு 6 மாதத்துக்கு ஒரு கோட்டை நெல் வட்டி. முப்பது ரூபாய் கிரயம் வைத்தாலும் 100-க்கு வருஷத்துக்கு 120 ரூபாய் வட்டி மாத்திரம் ஆகிறது. இன்னும் பலதரப்பட்ட வட்டி களெல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த அநியாய வட்டிகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் ஏழைகளிடத்தில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களிடத்தில் பணம் கொடுத்து வசூலிக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து கொடுத்த பணத்திற்கு நோட்டு பத்திரம் வாங்கிக் கொள்வது கிடையாது. பணம் கொடுக்காவிட்டால் அந்த ஹரிஜன மக்களை அடிப்பது, மிதிப்பது, உதைப்பது எல்லாம் இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கோர்ட்டில் கேஸ் போடலாமென்றால் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்கவே பொருளாதார வசதி கொஞ்சமும் இல்லாமல் இருக்கும்போது எப்படி முடியும். அந்த ஏழைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் அந்த ஏழைகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நிவாரண எப்படி

[Sri R. S. Arumugam] [14th February 1955]

அளிப்பது என்கின்ற விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் அது ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே அதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு சிட் பண்ணுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று மறுமுறையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

2-46
p.m.

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, தொடர்ந்தாற்போல் சில ஆண்டுகளாகப் பஞ்சத் தினால் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏழை விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டப் படுகிறார்கள் என்றே தாற்காலிகமாக ஓராண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை, சர்க்கார் முன்பு கொண்டுவந்தார்கள். அதைப்பற்றி நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நான் மாத்திரமல்ல, ஏழை எளிய விவசாயிகள் எல்லாம் அதனை மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டினார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் மாத்திரம் இப்படி கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்தது மிகவும் தவறானது என்று கொல்லிக்கொண்டே வருவதானது வெறும் கூற்றே ஒழிய அதில் சிறிதளவுகூட நியாயம் இல்லையென்பதை நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆண்டு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா வந்ததே மிக வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. விவசாயிகளும் அந்த ஒரு ஆண்டுக்குள்ளேயே தாங்கள் வாங்கியுள்ள கடன்களை திருப்பிக்கொடுத்து விடலாமென்று மிக ஆவலோடு இருந்தார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட தென் பிராந்தியங்களில் குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா போன்ற இடங்களில் நல்ல மழை இல்லாததின் காரணமாக விவசாயிகள் மறு படியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனை நன்கு உணர்ந்து கனம் மந்திரி அவர்களும் திரும்ப இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எங்கள் கோரிக்கைக்கு செவிசாய்த்தது பற்றி நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இருந்தபோதிலும் கூட இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற சில ஷரத்துக்கள் போதுமான அளவு விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் அளிக்கக் கூடியதாக இல்லையென்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று தவணைக்குள் கடனைத் திருப்பித்தரவேண்டுமென்றிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. இந்தக் காலத்தவணை விவசாயிகளுக்குப் போதவே போதாது. ஆகவே குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகளில் ஐந்து தவணைகளிலாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் செய்வது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அதோடு ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது. காரணம் தஞ்சாவூர் போன்ற நீராரம்பப் பிரதேசங்களில் ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களின் நிலைமை ரொம்பவும் உயர்ந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் புஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடிய மாணவாரிப் பிரதேசங்களில் 50 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களின் நிலைமையும், 100 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களின் நிலைமையும், 500 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களின் நிலைமையும் ஒன்றுதான். ஏனென்றால் மழை பெய்தால் தான் அவர்களுக்கு சாகுபடி வேலை நடக்கும். இல்லாவிட்டால் ஒரே யடியாக எல்லோரும் பஞ்சத்தில் அவதிப்படவேண்டியதுதான். ஆகவே தான் குறைந்தது 250 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று சொல்வது நியாயமாகும். ஆகவே ரூ. 150-க்கு மேல் என்பதை ரூ. 250-க்கு மேல் என்று திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஏனென்றால் பெரிய பெரிய விவசாயிகள் கூட விவசாயத்திற்கு மாடுகள் வாங்க முடியாமலும், எருப்போட ஆடுகள் வாங்க முடியாமலும் தவிக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும், கனம் மந்திரிகளும் கூட அவரவர்களுடைய தொகுதி பூராவும் சுற்றிப் பார்த்தால் இந்த

14th February 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

உண்மை நன்கு தெரியும். அப்பொழுதே மக்களுடைய உண்மைப் பிரதிநிதிகளாக நாம் அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சபையில் சொல்லமுடியும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைவிட்டு இந்தச் சட்டம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதற்கு அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய கருத்தை வெளியிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது. இங்கு நான் ஒரு விஷயத்தை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களுடைய எண்ணமும், வழக்கறிஞர்களுடைய எண்ணமும், இன்னும் மற்ற வியாபாரிகளுடைய எண்ணமும் சிறிது முரண்பட்டதாக இருப்பது பற்றி மிக வருந்துகிறேன். அவர்களைப்பற்றி நான் தப்பாகச் சொல்ல வில்லை. அப்படியிருந்தாலும் அவர்கள் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அவரவர்களுடைய பிழைப்பைப் பாதிக்கிறது என்ற முறையிலே அவர்களுடைய எண்ணப்பிரகாரம் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். காடாரம்பப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகின்றவன் என்ற முறையில் நான் விவசாயிகளுடைய உண்மையான எண்ணம் எது என்பதை அறிந்திருக்கிறேன். அதாவது, கண்டிப்பாக இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் பாழடைந்து விடுவார்கள். ஆகையால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இந்த கடன் வாய்தாச் சட்டத்தை விலைதரித்து கடனை ஐந்து வருஷத் தவணையில் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நில அடமான பாங்குகள் எல்லா இடங்களிலும் நன்றாக வேலை செய்து வருகின்றன என்று சொல்ல முடியாது. காரணமென்னவென்றால், ஒரு முறை நில அடமான பாங்கில் அப்ளிகேஷன் போட்டால் கடன் சாங்ஷன் செய்யப்படுவதற்கு ஆறு மாதமாவது ஆகிறது. விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குவேண்டிய ரிகார்டுகளைத் தயாரிப்பதற்குள் ‘என் இந்த அப்ளிகேஷன் போட்டோம்’ என்ற நிலைமைக்கு விவசாயிகள் வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு இலாகாவில் ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளை நியமித்து ஆங்காங்கே கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்குக் கண்டிப்பாக ஆதரவு அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பூமியையாவது விற்று கடனை அடைத்துவிடவேண்டுமென்று விவசாயி நினைத்தாலும் பூமியின் விலை மூன்றிலொரு பங்குக்குத்தான் போகிறது. பூமியின் விலையில் மூன்றிலொரு பங்குக்குத்தான் பூமியை வாங்குகிறவர்கள் பணம் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். ஆகவே, பூமியை விற்றாலும் கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்குப் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரையில் தானியங்களுக்கு விலை இருந்துவந்தது. இப்பொழுது ரூ. 11 அல்லது ரூ. 12-க்கு எங்கள் பிரதேசத்தில் இறங்கியிருக்கிறது. எத்தனை மூட்டை தானியம் விற்கலும் அந்தப் பணம் வட்டிக்குக்கூட காணாது என்ற நிலையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மசோதா கண்டிப்பாகத் தேவையாக இருக்கிறதென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் பிரதேசங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் ஒருவர் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் உயர்திரு மதன கோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ரூ. 2000-க்கு பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய மோசமான நிலைமை நிலவி வருகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பணம் தேவைப்படும் நெருக்கடியான சமயத்தில் உயிரை விடுவதைக் காட்டிலும் பாண்டு எழுதிக்கொடுத்து ஒரு சிறிய தொகையைப் பெற்று குடும்பத்தைக் காப்பாற்றலாம் என்று கடன் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படி அநீதியான முறையில் அதிகப் பணத்திற்கு கையெழுத்துப்போட்டு பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கும்படி கேட்கும் முறையை சர்க்கார் கண்காணிக்கவேண்டும். சர்க்காரின் லி.ஐ.டி. இலாகாவின் மூலமாகவாவது இப்படிப்பட்ட முறை இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, ஜனவிரோதமாகவும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு கெடுதல் விளைவிக்கக்கூடிய முறையிலும் நடந்துகொள்ளும் கடன்காரர்களின் மீது கண்டிப்பான முறை

2-50
p.m.

[Sri N. Rathina Gounder] [14th February 1955]

யில் நடவடிக்கை எடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்குமென்று மந்திரி அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“மூன்று வருஷங்களுக்குள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக ஐந்து வருஷ தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க அனுமதிக்குமாறு இம்மசோதாவைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த இம் மசோதாவை நான் பாராட்டி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this measure and congratulate the Hon. the Revenue Minister on having arrived at a happy compromise between two extreme view-points and on having brought in this measure for the approved of this House. When the Ordinance regarding moratorium was promulgated and when Act V of 1954 was enacted, the uppermost intention was no doubt to give relief to indebted agriculturists. But it seems to me and several others also feel that the objects with which these two measures were brought into force have not been fulfilled. It will be no exaggeration if I say that those two measures have worked havoc in the field of rural credit and that all sources of credit usually available to indebted agriculturists or agriculturists in need of help for carrying on seasonal agricultural operations have gone dry. There is none who is willing to come forward to render any help to an agriculturist. So, the agriculturists have to be at the mercy of professional money-lenders. What sort of people professional money-lenders are I need not say. All available movable properties are to-day pawned in the hands of the professional money-lenders. That is the way in which the Ordinance and the Act of 1954 have helped the agriculturist. In fact, during the last year, so far as my district was concerned, the agriculturists were not in a position to get even small loans from their neighbouring agriculturists for carrying on seasonal operations, and the effect of it is definitely felt in the outturn this year. When I say that there is a happy compromise arrived at by the Hon. the Revenue Minister to help the indebted agriculturists to repay their debts in instalments at the same time preventing useless or harassing litigation against agriculturists, it is a happy compromise between these two things. Therefore, I welcome this measure.

“ There is also another feature for which I have got a word of praise. I may say with a certain amount of pride that as a piece of well-drafted legislation, this Bill is in strange contrast to other previous pieces of legislation. I have read it once, twice and half a dozen times and so far as I am able to see, there can be no criticism against the way in which the Bill has been drafted. I am not able to find any legal flaws therein. For the first time, I am able to see a foolproof Bill. (Interruption.) There may, of course, be ideological differences. If the other side wants that the entire credit system must be reorganized by wiping out all debts, I am not going to subscribe to that view at present, at any rate. If there

14th February 1955] [Sri S. Panchaksharam]

are certain ideological differences, I cannot help it. There may be certain legal defects which have got to be rectified. I hope they will be rectified at the Select Committee stage.

“ There is another thing that I want to remind the Government about. Let not the Government now feel that having enacted a piece of legislation of this type and having postponed the collection of agricultural debts for some time, the duty cast upon them is discharged. There is a paramount duty cast upon them to find out an alternative method for provision of credit facilities for agriculturists. At any rate, during the next Five-Year Plan period, some alternative method should be found out by which the agriculturists need not be made to depend upon money-lenders for credit. The alternative method will be to revive the activities of co-operative societies and to place them on a better footing. Most of the hon. Members here might have read the summary produced by the Reserve Bank of India after a detailed survey of rural agricultural indebtedness. It has been stated therein that so far, after 50 years of co-operative activities in this State, the agriculturists in the villages have been benefited only to the extent of 3 per cent of the money they require. There are agriculturists who have helped their neighbours by lending their surplus moneys. But the most interesting feature that I have been able to find in that report is that these people have been depending upon the professional money-lenders to the tune of 44 per cent, and that figure is staggering. We can understand to what extent these people are indebted. They 3 p m. have to pay not only once or twice. They have to pay three times the principal. That is the position. If these agriculturists are to be at the mercy of the professional money-lenders to the tune of 45 per cent, it is a sad picture to contemplate. The Government must consider this aspect also very carefully. The Government must evolve a suitable alternative machinery by which they can immediately go to the help of the indebted agriculturists. We must see that at least in the second Five-Year Plan, the co-operatives are strengthened. We must see that the co-operative societies are properly recognized. The co-operative societies must receive adequate grants not only from the State Government but also from the Central Government so that they may be in a position to effectively help the poor agriculturists. It is very necessary that we should buttress the financial resources of the rural co-operative societies in this manner so that they may advance money to the agriculturists on easy terms. After all, during the season time, the agriculturists may need Rs. 50 or Rs. 100. This amount supplemented by their labour will go a long way in producing a decent crop. To this extent, if some money was advanced to them, the condition of the indebted agriculturists would greatly improve.

“ There is another feature to which I would like to make a reference. The Act is no doubt well-conceived. We want to protect the agriculturists from the harassment of the creditors. But more in sorrow than in anger I would like to ask, ‘ why should the Government place themselves in a superior position as compared with the private creditor? ’ under this Act, the Government dues are

[Sri S. Panchaksharam] [14th February 1955]

not postponed. Even last year I referred to this matter, but the Government did not respond. (Sri S. Swayamprakasam: 'Hear, hear.') I am not speaking for getting the applause of anybody. I am just explaining the present position. To-day, prices have been falling. Yesterday, when I suggested the prevention of the import of rice from Andhra State, there comes the reply that we are powerless. Are we really so powerless? Here in our State prices have been coming down. In my district the price of a bag which was previously Rs. 20 has come down to Rs. 10 and even Rs. 9. Our Government have been really generous in the past four or five years. In the interests of increased production and with a view to raising more and more crops, large sums of money were made to flow into the hands of the agriculturists through various channels. There were the pump-sets loan, wells loan, manure loan and other loans. All these have to be repaid by the agriculturists in instalments. The same rules that apply to private creditors must apply to the Government also. Why should the Government be placed in a different position from the private creditors? Why should they claim a superior position? After all, according to the fundamental right guaranteed under the Constitution, all must have equal protection before law. That being so, there is no point in the Government claiming a superior position. If a survey of the debt position of the agriculturists is conducted, I am sure it will reveal that the Government have advanced more money to the agriculturists than perhaps the private individuals. Under these circumstances, it is necessary for the Government to think many times before enforcing the collection of their dues. It is better if they postpone the collection of their dues at least by two years. Or, they must increase the number of instalments.

"Sir, there is no reason why the co-operative societies should be placed in a better position than the private creditors. They do not deserve this better treatment. They should postpone the collection of their dues by at least one year. When we have allowed three years in the case of private creditors, it is not too much to ask for one year in the case of co-operative societies and two years in the case of the Government. If this is done, there will be an all-round happy feeling that neither the Government nor the co-operative societies have stolen a march over the private creditors and that there have been equal protection for all before law.

"I now want to refer to some of the outstanding features which may require some kind of rectification. So far as the word 'agriculturist' is concerned, it has been defined in the Act in a particular way. I would submit that it is not all people who are interested in agriculture and it is not all of them who need protection. It is the people who own some land that deserve protection. So, I would like the present definition to be substituted by the words 'any person who owns saleable interest in land will be granted relief under this provision.' There are all sorts of persons, tenants and others, who have absolutely no stake or interest in the land. They do not lose anything at all.

14th February 1955] [Sri S. Panchaksharam]

If the waram or kuthagai amount is not paid, they do not stand to lose. Under the present definition, even mortgagees, tenants and waramdars as they are called in my district will get the benefit. As a matter of fact, they do not require or deserve such benefits and protection. Only those who have some saleable interest in land need protection. So, I request that the definition may be suitably amended.

"There is another matter. Debtors residing in this State and owning lands outside the State are sought to be protected. Debtors outside the State who may own lands here may also claim protection. Why should these people be given any protection at all? Some people purchase mortgaged properties in order to all? Some people purchase mortgaged properties in order to extend and increase their wealth. Why should these people benefit as a result of this piece of legislation? I should think they need no protection at all.

"Then, the Government must necessarily allow rateable distribution of assets. Now, a debtor, if he wants, can be kind towards one creditor by paying the instalments regularly and he may keep the debt alive in the case of another creditor, thereby allowing the former to file a suit, attach his property and get his property for a song. According to the present provisions in this Bill, the creditors who might have been regularly paid will be seriously affected. So even in the case of bona fide transactions there will be this trouble. That is why I say that rateable distribution of assets must be allowed for all creditors, whether they have been regularly paid or not. Now, we allow payment in instalments. Suppose one instalment is paid and the other instalments are not paid. We have got to give the right to the creditor to sue for the entire amount and let the Court pass a decree according to the provisions of the Act, granting such time as may be necessary.

"I would like to refer to another aspect of the matter. In 54 (2) M.L.J., page 737, the definition of the word 'debt' is given as follows:—". . . In other words debt must relate to contracts relating to the lawful use and occupation of land used for agricultural or horticultural purpose, viz., raising of food and garden crops for man and beast." This judgment has upset the whole position. The creditors who may file suits hereafter may be confronted with the plea that the debt was not incurred in connexion with agricultural operations, and therefore barred by limitation. Therefore, people who have been prevented from taking action as a result of the Ordinance and Act V of 1954 will not be in a position to answer that kind of defence in a Court of Law. Therefore, we must provide for such cases also and must not rest content with merely seeing that debt included only that which was contracted for agricultural or horticultural purposes."

*SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 3-10 p.m.

മെമ്പർമാർ, ചിന്താപരമായ നിവേദ്യമല്ലേ ഉദ്യവാനരകൾക്കുവേണ്ട പണി'

[Sri K. Madhavan Nambiar] [14th February 1955]

എന്ന ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ പാടിപ്പിടുത്തുവോലെയാണ് എനിക്ക് അറിയുന്നത്. അതായത്, കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെ സഹായിക്കുകയും വേണം. കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നവനെ നടിക്കുകയും വേണം. അതാണ് ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചുകേൾക്കാനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നില എന്ന അറുന്നതും കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ അവരുടെ മുതലും പലിശയും യാതൊരു തകരാറുംകൂടാതെ തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന ഉറപ്പുകൊടുക്കുന്നതാകട്ടാണെന്നും 4.50 വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ അത്യാവശ്യമായ എന്തെങ്കിലും സഹായം ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് കിട്ടുന്നതോ എന്നാണ് നമുക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടത്. തങ്ങളുടെ ജനദാസം എങ്ങിനെ ചുമത്തിക്കിട്ടുമെന്നുള്ളതാണ് കടംകൊണ്ട് കയ്യെടുക്കുന്നവരുടെ നോട്ടം. കടം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ ബില്ലിൽ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല. ഇന്നു നാട്ടിലുള്ള കടങ്ങളെല്ലാം ഒന്നു പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ നേരത്തെത്തന്നെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും പറഞ്ഞുവോലെ അസ്സൽ കടത്തിന്റെ എത്രയോ ഇരട്ടി കടത്തിന്നു രേഖ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ സാധിക്കും. അസ്സൽ മുതലാളന്റെ ഇരട്ടിക്കു രേഖ കൊടുക്കാൻ പലപ്പോഴും കൂലിക്കാർ നിബ്ബന്ധിതരായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള കടങ്ങൾ ചെയ്തുകുറയ്ക്കുന്നതെ മുഴുവനും മടക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് ന്യായമല്ല. വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടം കൊടുക്കേണ്ട എന്ന ആരു പറയുന്നില്ല. അസ്സൽ മുതലും പലിശയും തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ കള്ളപ്രമാണങ്ങൾപ്രകാരമുള്ള കടം മുഴുവനും തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതെന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുകയാണെങ്കിൽ കൂലിക്കാരെ സഹായിക്കുന്ന അമുതലകളാണ്, അവരെ പ്രകടിപ്പിക്കാനും അവരുടെ കൂലി നൽകപ്പെടുത്താനും വേണ്ടി മരുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നത് മലബാർ കടിയായ നിയമത്തിൽ മറ്റൊരുപാട് നിങ്ങളെ കൂട്ടുന്നതിന്നു പാട്ടുകോടതികൾ നിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ അസ്സൽ കടങ്ങളെത്രയും നിയ്ക്കപ്പെടുന്നതിന്നു ഒരു കോടതിയെ നിയ്ക്കപ്പെടാലും തരക്കേടില്ലെന്നാണ്. ഏതു വിധേനയും അസ്സൽ മുതലും പലിശയും മാത്രം കൂലിക്കാർ കൊടുത്താൽ മതിയാകുമെന്നുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

“രണ്ടാമത്ത് മുതലിന്റെ എട്ടിലൊന്നു ഭാഗവും പലിശയുടേ മൂന്നുമാസത്തിനകം കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്നു കൃഷിക്കാരൻ എവിടെനിന്നു കടം വാങ്ങുമെന്നുള്ളതാണ് ഒരു പ്രശ്നം. കാലണമോ പാലും കടം കിട്ടാൻ മാറ്റമില്ലാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ചുരു നാട്ടിലുള്ളത്. ഒരു കൃഷിക്കാരനു 860 ക. കടം ഉണ്ടെന്നു വെണ്ണുക. 100 ക മുതലും ഇതുവരെയുള്ള പലിശയും മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ അവൻ എവിടെ നിന്നുണ്ടാക്കും? അത് ഉണ്ടാക്കാൻ വല്ല സൗകര്യവും ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ കൺമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യവസ്ഥ മാറ്റേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. എട്ടു കൊല്ലംകൊണ്ട് മുഴുവൻ കടവും അടച്ചുതീർക്കുക, ഇതുവരെയുള്ള പലിശ ആദ്യഗഡു വായി അടയ്ക്കുക, ബാക്കിയുള്ളത് പിന്നെ ഏഴു കൊല്ലംകൊണ്ട് അടച്ചുതീർക്കുക, ഏതെങ്കിലും ഗഡു മുടങ്ങിയാൽ ആ തുകയ്ക്കു മാത്രം കേസ്സു കൊടുക്കാൻ വല്ല അവകാശം നൽകുക, മുഴുവൻ കടത്തും കേസ്സു കൊടുക്കാൻ വല്ല അവകാശം ഇല്ലാതിരിക്കുക, ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ ഈ ബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്.”

“பாதுவாக்கியை സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്നிசு പറയാനുള്ളത് 1958 നു ശേഷമുള്ളതു മാത്രമേ കണക്കാക്കാവൂ, അതിനു മുമ്പുള്ളതെല്ലാം റദ്ദിലായുണം എന്നാണ്. മഹറാഷ്ട്രം, അന്ധ്രാപ്രദേശ് ഉദാഹരിക്കട്ടെ രാഷ്ട്ര സഭയ്ക്കുള്ളവരെ ഈ നിയമം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഇപ്പോൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവർക്കു കടം വസൂൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം എപ്പോഴുമുണ്ട്. ഈ വ്യവസ്ഥ ഇങ്ങനെയിരുന്നால் ചെറുതരം കൃഷിക്കാർക്കു ഭൂമിയെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. കാരണം ചെറുകൃഷിക്കാരാണ് പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്കു അധികവും കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അത് മാറേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഈ നിയമം അതുകൂടി ബാധകമാകണം. ഗവണ്മെന്റായ് അടച്ചുതീർക്കാൻ ഉണ്ടായാൽ എല്ലാ കൃഷിക്കാർക്കും കിട്ടണം. കർഷകത്താഴിലാളികളുടെ കയ്യിലുണ്ട്. കൃഷിക്കാരെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന കൊല്ലൻ, ആശാരി മുതലായ പണിക്കന്മാരുണ്ട്. അവർക്കുകൂടി ഈ നിയമം ബാധകമാക്കേണ്ടതാണ്. അവരും ഇന്ന് കടത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം നിലവിലുള്ള കടത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ഇനി ഭാവിയെല്ലാത്തവയായ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭാവിയെല്ലാം കൃഷിക്കാരെ കടം എവിടെനിന്നു കിട്ടാനാണ്? കൃഷിക്കാരെ എങ്ങനെ

14th February 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

കടം കിട്ടാനില്ലാത്ത ഒരു നിലയാണ് ഭാവിയിലുണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. അതിനെ ഒരു പോംവഴി കാണാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നു നിലവിലുള്ള രൂപണയബോധം ക്ലിം കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ട്രെയിഡിംഗ് സൊസൈറ്റികളും മുഖനയം അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിനെന്നു നേരിട്ടു തടയാൻ കടങ്ങളുടെ രൂപത്തിലോ കൊടുക്കുന്ന കടം കൊടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ പോരാ. കൃഷിക്കാരന് മുതലായ പലിക്കും സൗകര്യമായ പറ്റാ സ്ഥലങ്ങളിലും കടം കിട്ടാത്ത ഏർപ്പാടായിരിക്കുക എന്നുള്ളത് വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഈ കഴപ്പം ഇനിയും തുടരും. കൃഷിക്കാരിന്റെ കടം എക്കാലവും ഒരു കഴുത്തു പ്രശ്നമായിത്തീർന്നു ഇനിയും അതുകൊണ്ട് ഒരു ഗ്രാമത്തിലുമെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു മുന്നോട്ടു ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാപനം എന്ന ക്രമത്തിനെക്കുറിച്ച് കൃഷിക്കാർ കടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ബാങ്കുകളോ സൊസൈറ്റികളോ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം നെലുട്ട് കമ്മിറ്റി പരിഗണിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് ഞാൻ എന്റെ പ്രസ്താവം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നത്."

* SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது வரவேற்கத் தக்கதாயிருந்தாலும் முதல் முதலாக ஆச் சாரியாரால் கொண்டுவரப்பட்டு பிறகு பலத் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு இந்த பிப்ரவரி மாத கடைசியில் காலாவதி ஆவதனால் இப்பொழுது புதிய சட்டமாகவே கொண்டுவருகிறார்கள். இதை பரிசீலிக்க செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்களால் பேசப்பட்டது. இது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டு, தொடட்டிலையும் ஆட்டிலிருவதுமாதிரி இருக்கிறது. இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டம் எந்த முறையிலே கடன் வசூலிக்கப்படவேண்டுமாதாயிருக்கிறது எந்த முறையிலே வசூலிக்கக்கூடாது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முதலிலேயே மூன்று மாதத்திற்குள் அதாவது ஜூன் மாதத்திற்குள் 8-ல் ஒரு பங்கு முதலும் வட்டியுமாக மூன்று வருஷத்திற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று வருஷத்திற்குள் எல்லாப் பணத்தையும் கட்டியாகவேண்டும்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There is Act IV of 1938. It gives relief in the matter of interest. Therefore, there is no question of interest being allowed to mount up.”

* **SRI A. RATNAM** :—“ மூன்று மாதத்திற்குள் வட்டியும் 8-ல் ஒரு பங்கு முதலும் ஆக கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு அருவடைக்காலமும் இல்லாமல் விதை விதைக்கும் காலமாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரமும், உழுவதற்கு வேண்டிய விதைகளையும் வாங்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் கடன் வாங்குவது வழக்கம். அந்தச் சமயத்தில்தான் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அநேகமாக ஜில்லாக்களிலே கடன் வாங்கித்தான் அறுவடை செய்யவும் மற்ற எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்படிக் கஷ்டப்படும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மையை ஏற்படுத்த தக்க முறையில் இதை செலக் கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சென்ற ஆண்டு நூராவும் பெரிய பணக் காரர்கள்தான் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். நடுத்தர மக்களும், ஏழை விவசாயிகளும் தான் கடனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடனை கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதனால் இவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறவர்கள் மேலும் கடன் கொடுக்க பயப்படுகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தது வரவேந்தத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஆனால் இதில் வரக்கூடாத பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. செலக் கமிட்டியில் எதிர்க்கட்சியினரையும் மற்றக் கட்சியினரையும் போட்டுவிடால் மட்டும் போதாது. பல அம்சங்களை கவனித்து, பல பிரச்சனைகளை கவனிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்தில் நாணய

[Sri A. Ratnam] [14th February 1955]

மாக திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், கடன் கொடுக்கிறவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முறையை வகுத்தால் என்போன்ற விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கும். இக்கடனை மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று மசோதாவில் காணப்படுகிறது. ஆனால் மூன்று ஆண்டு என்பதை 5 ஆண்டுகள் என்று செய்துவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அப்போதுதான் நாம் உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். இப்பொழுது விவசாயிகள் கடன் கொடுமையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தெருத் தெருவாக பிச்சை எடுக்கிறார்கள். இவர்களை காப்பாற்ற நல்லதொரு சட்டம் இருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலே எவ்வளவோ திட்டங்கள் வகுக்கிறார்கள். 5 ஆண்டு திட்டம் என்றும், இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டமென்றும், அதன் பேரிலே கோடி கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாக்கப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது கஷ்டப்படும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கோவாப் ரேடிவ் சொசைடி மூலமாக இந்த நாட்டிலே நலிந்துகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டால், இந்த நாட்டிலே பஞ்சமும் பட்டினியும் உணவும் பற்றாக்குறையும்தான் ஏற்படும். கடன் கொடுக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கோர்ட்டில்தான் நிர்ப்பார்கள். அவர்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாது. ஆதலால் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, at the very outset let me congratulate the Government for having brought forward this beneficial measure affording further relief to the indebted Agriculturists. When the Moratorium Act was passed people with vested interests raised a hue and cry and pleaded that the life of that Act should not be extended and no other measure of a similar nature should be undertaken by the Government. But our Government which is anxious to do something to better the condition and lot of the indebted agriculturists without minding the agitation carried on by these people with vested interests have brought forward this beneficial measure. But for this measure the fate of our poor indebted agriculturists would be quite different when the Act expired. So every one of us must be thankful to the Government for having introduced this excellent measure which will confer immense benefits on the poor indebted agriculturists.

“ One salient feature in this measure is that the Government in their desire to protect and afford relief to indebted poor agriculturists have also taken into consideration the welfare and well-being of the poor creditors. No doubt it may be argued that the protection granted to the poor creditors is not sufficient. But I am sure at the Select Committee stage the Government will try to give more protection to the poor creditors also. Sir, the Government have been taking immense interest, as I have already stated, in the welfare of the poor indebted agriculturists since 1938. In 1938 when Sri Rajagopalachari was the Chief Minister of Madras, the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938 was passed. That Act was a more comprehensive measure than the present one. In that Act there was a provision for the scaling down of debts

14th February 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

which was a great benefit to the indebted agriculturists. But for the provision for scaling down the debt, many of the indebted agriculturists would have been ruined and there would have been a set-back in the progress of agriculture in the State. Now, there is a feeling that such a provision is not provided for in the present Bill. Therefore, I may request the Government that though they may not be inclined to include in the Bill any drastic provision for the scaling down of the debt, they may consider the proposal of at least restricting the rate of interest to two or three per cent per annum.

“ No doubt, a reasonable period is provided for in the Bill for the debtors to pay their debts. But depression has already set in and the agriculturists are finding it hard to sell their agricultural produce at a fair price and the price of agricultural commodities are also going down. Therefore, the Government will be well advised if they liberalize the instalment of payment of the debt. It would not be, out of place, if I suggest that the debtors are given at least six months' time to pay the first instalment of the debt and the balance in at least five annual instalments.

“ The Bill also provides that if any agriculturist debtor pays one-eighth portion of his debt together with the interest due on it, no creditor can file a suit against him. It is no doubt a good provision and gives good protection to him. But the Bill is not quite clear in this respect. If such a payment is not made, is the creditor entitled to file a suit to get the entire amount? But if the intention of the Government is that if the debtor fails to pay the stipulated instalment within the time allowed, the creditor can file a suit to recover the entire amount, then it may work as a great hardship to the debtor. The Government must make this point clear. No doubt, in the Bill a duty is cast upon the creditor to send a notice demanding the payment of the amount before filing a suit. But it has been our experience that most of the creditors send a bald notice without specifying the particulars about the debt due to them. In such cases, it may cause hardship to the debtors because no debtor has got any documentary evidence to prove his debt. Therefore, in the interests of both the creditor and the debtor, some provision must be made in the Bill for calling upon the creditor to specify clearly the particulars of the debt due to him. If that is done, it would avoid a lot of litigation and it would also enable the debtor to pay his debt in instalments. I hope all these suggestions would be considered by the Select Committee and the Committee would try to amend the Bill as far as possible. With these words, I thank the Government and support the Bill.”

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, it was really a very timely act on the part of the Government to have introduced a permanent enactment for determining the liabilities of debtors and giving relief to them in the matter of discharge of their liability to creditors instead of extending the period of the Moratorium Act. When the Moratorium Bill was

[Sri K. M. Seethi Sahib] [14th February 1955]

introduced by this Government, the Muslim League Party to which I belong welcomed the measure in the hope that it would confer some temporary relief at least to the indebted agriculturists who have had the benefit of a favourable season and who have to be protected from the creditors pouncing upon them to realize their debts and thus deprive them of the benefit of a favourable year they have had. But the working of the Act has been found out to be not as beneficial to the indebted agriculturists as it was expected to be and it caused serious detriment and dislocation to the very credit structure and facility for getting credit for them so as to ensure economic prosperity of the society as a whole. So, when there was a move from an hon. Member of the Communist Party to get the life of the Moratorium Act extended by three years or more, the Muslim League Party rightly opposed it and pleaded for the enactment of a permanent measure determining the rights and liabilities of debtors and creditors. Now they are very much gratified to find that the Government have brought forward a permanent measure to ensure relief to indebted agriculturists in the matter of paying their liabilities in easy instalments. It is a very difficult process for the Government to hold the scales even between debtors and creditors and make very equitable arrangements to ensure the prosperity of both the creditors and debtors. In a country like India where the creditors are also as much agriculturists as the debtors, it becomes very difficult to deny the agriculturist-creditors the right of realizing their debts and meeting their own liabilities so that the society might have an even growth and all round progress and prosperity. Only in that way an attempt can be made to be as fair and precise as possible in the matter of giving relief to agriculturist debtors. The Bill makes a fair attempt in that direction and its provisions are really calculated to ensure the purpose of the measure which is stated in the Statement of Objects and Reasons. As a matter of fact, the proviso to Clause 4 makes it possible for the civil court to confer greater relief and greater protection to agriculturist-debtors than what was contemplated. It is specifically provided in that proviso that

• Nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.

So, while this Bill lays down the minimum protection and the minimum concession that can be given, it allows the Court to give greater protection and greater concession to debtors on a consideration of all the circumstances connected with the transaction which led to the filing of the suit or a claim being made for the realization of the debt. There is also a healthy provision made to avoid litigation and facilitate debtors to pay their debts in instalments and deny the cost of the suit if the creditor rushes to the court to file it without giving a reasonable opportunity to the debtor to pay off his debt. There are some provisions which require necessary

14th February 1955] [Sri K. M. Seethi Sahib]

modification. All these matters will certainly be gone into at the Select Committee stage and I do hope that this measure will prove a very beneficial one in giving relief to the indebted agriculturists.

3-40
p.m.

“ One word more, Sir, and that is, as has been pointed out by more than one member on the floor of this House, the Government should certainly make provision for enabling the indebted agriculturists to have the necessary credit facilities for paying off their debts either through co-operative banks or by making banks advance the money to the indebted agriculturists on easy terms. I hope that this matter will also engage the attention of the Government and, with these words, I support the Bill.”

* SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன் விவாதத்திலிருக்கின்ற இந்த மசோதாவானது, நமது மாகாணத்திலுள்ள லட்சக்கணக்கான மக்கள், அதாவது கடன் வாங்கியவர்களும், கடன் கொடுத்தவர்களும், இந்த இரண்டு தரப்பினருக்குமிடையிலே தவாக்களுக்காக ஏங்கி நிற்கும் வக்கீல்களும் ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கின்ற நிலையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தென்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ On a point of order, Sir. Is the hon. Member entitled to cast an aspersion on the legal profession itself? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think he is casting any aspersion.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ The hon. Member was saying that the lawyers were all anxiously waiting. As a matter of fact, we did not. There are many lawyers who do not practice on the civil side at all.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Anyway, it is not an aspersion.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ வக்கீல்கள் என்று குறிப்பிடும்போது நான் எல்லா வக்கீல்களையும் குறிப்பிடவில்லை. கடன்பட்டவர்களிடம் உண்மையாகவே அனுதாபம் காட்டக்கூடிய வக்கீல்கள் இல்லையென்று நான் கூறவில்லை. ஒரு சிலரைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். தவணைகளை வேண்டாம் மென்று சொல்லக்கூடிய இவர்களுக்கு தகுந்த fees கொடுத்தால், மூன்று தவணைகளுக்குப் பதில் 20 தவணைகளில்கூட கடன் தொகையை திருப்பிக் கொடுக்கும்படி கோர்ட்டில் ஆர்டர் வாங்கித் தருவார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஒரு சிலர் இந்த மசோதாவே அவசியமில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரிக் கடன் நிவாரண மசோதா ஒரு ‘emergency’ யின் போது மட்டுமே கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது மாதிரி “emergency” கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்த சமயத்தில் இருந்தது; இப்பொழுது நீடிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ‘emergency’ என்பது யுத்தம் மூண்டால் மட்டும் ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. கடன்பட்டிருக்கும் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் கடன்வாங்கும்போது விரும்பமாகவும் கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கும்போது வேண்டா வெறுப்பாகவும் இருக்க

[Sri M. P. Subramaniam] [14th February 1955]

றார்கள் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். உண்மை நிலையைப்பற்றி கொள் ளாமல் இப்படி மேல் வாரியாகச் சொல்லுவதில் பிரயோசனமில்லை. யுத்தக் காலத்திலேயும் அதற்குப் பிறகும் கூட விவசாயப் பொருள் களின் விலைவாசிகள் எல்லாம் நல்ல நிலைமையிலிருந்ததால், குடியான வன் உற்சாகத்துடன் அதிகக் கடனை வாங்கிவிட்டான். இது சரியாகவு மிருக்கலாம்; அல்லது தவறாகவுமிருக்கலாம். ஆனால் இன்று விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கின்ற நிலையிலே, வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந் தத்தில் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறார்கள். அதற்காக வாங்கிய கடனைத் திரு ப்பிக்கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி எந்த விவசாயியும் முன் வர வில்லை. அந்த மாதிரி யாரையும் நாம் பார்த்ததில்லை. கடனைக் கேட்கக் கூடாது என்று கடன் வாங்கியவர்கள் சொல்வதாகக் கூறுவது, வேண்டு மென்றே அவர்கள்பால் ஒரு குற்றச்சாட்டை அரசாங்கத்தினிடத்தில் பரப்ப வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன்தான். ஏற்கனவே ஒருவன் ரூ. 1,000 கடன் வாங்கியிருந்தால், விவசாயப்பொருள்களின் விலை நல்ல நிலையிலிருந்தால், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வரு மானத்தைக் கொண்டு கொடுக்க கூடிய நிலையிலிருந்தான். ஆனால் இப் பொழுது பொருள்களின் விலை குறைந்துவிட்டதால், 4 அல்லது 5 ஏக்கர் நிலமிருந்தால்தான் அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு கொடுக்க முடியும். ஆகையால், இப்பொழுது கொடுக்கும் சக்தி பாதிக்குமேல் குறைந்திருக்கிறது என்ற உண்மை நிலையைப் பார்க் குமபோது, இந்த மாதிரி மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய “emergency” இருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்.

“இப்பொழுது கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவில் ரூ.150-க்கு மேல் நிலவரி கொடுப்பவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட வில்லை. பொதுவாக, ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் என்று கூறுவதற்குகில்லை. சாதாரண மத்தியதர வகுப்பி னர்கூட ரூ. 200 அல்லது ரூ.250 கிஸ்தி செலுத்துகிறார்கள். கிராமப்புறங் களிலிருக்கும் இந்த மாதிரி நடுத்தரவர்கத்தினரின் வாழ்க்கை நிலை சாதாரண N.G.O. வின் வாழ்க்கை நிலையைவிட மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைக்கக்கூட முடியாமல் திணறுகிறார்கள். கோயம்புத்தூர், சேலம், ராமநாதபுரம் போன்ற பிரதே சங்களில் ரூ. 200 முதல் ரூ. 300 வரை கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் மத்திய தர வாழ்க்கையையே நடத்த இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் விவசாயிகள் இல்லை என்று சொன் னால் பெரும்பாலானவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். அவர்களும் அவர்களை விடப் பணக்காரர்களிடமிருந்துதான் கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். வருமான வரி கொடுப்பவர்கள், ரூ. 20,000-க்கு குறையாமல் turn over லிருந்து விற்பனை வரி கொடுப்பவர்கள் விவசாயிகளல்ல என்று கூறியிருப் பது நியாயமானதே. ஆனால் இந்த ரூ. 150 கிஸ்தி வரம்பை ரூ. 250 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது வரம் பையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன் கொடுத்த பணக்காரர்கள் விஷய த்தில் அரசாங்கம் அக்கரை கொள்ளத் தேவையில்லை. பணக்காரர்களுக்கு பணத்தை உடனடியாக திருப்பித்தர படவில்லையானால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் வந்துவிடாது.

“அடுத்தபடியாக, கடன் கொடுத்தவருக்கு ரூ. 5,000-க்கு குறைவாக சொத்து இருந்தால், அவர்கள் கடனை வசூலித்துக் கொள்ளலாமென் றிருக்கிறது. கடன் வாங்கியவனுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தியிருக் கிறதா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மேலும், எந்த அடிப்படையில் இந்த ரூ. 5,000 சொத்து உடையவர் என்பதை நிர்ணயிக் கப்போகிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகயில்லை. சாதாரணமாக ஒருவருக்கு சொத்தேயில்லாமலிருக்கலாம். ரொக்கமாக ரூ. 5,000 அல்லது ரூ. 10,000 வைத்திருக்கலாம். இதை திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். ரூ. 5,000 வரம்புக்கு கீழ் சொத்துடையவர்களுக்கு

14th February 1955] [Sri M. P. Subramaniam]

கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சிறிய விவசாயி கள், ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 கடன் வாங்கியிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படு வார்கள். இந்த கடன்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் மூன்று அல்லது ஐந்து வருடத் தவணைகளில் கொடுக்கும்படி செய்தால் நல்லது.

“அடுத்தபடியாக, அசலில் 8-ல் ஒரு பங்கையும் வட்டியையும் உட னடியாக மூன்று மாத காலத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, குறைந்தபட்சம் ஆறுமாதகால அவகாசமாவது வேண்டும். தவணைகளில் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லும்போது, அசலில் 8-ல் ஒரு பங்கையும், வட்டி பாக்கியையும் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்பது பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். எனக்கு முன் பேசிய பல நண்பர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல், ரூ.1,000 கடன் கொடுத்தால் ரூ. 1,500 அல்லது ரூ. 2,000-க்கு கடன் பத்திரம் எழுதி வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, அதிகமாக எழுதி வாங்கிய தொகை யிலே 8-ல் ஒரு பங்கு என்று சொன்னால், உண்மையாக வாங்கிய கடனில் 4-ல் ஒரு பங்கு ஆகிவிடும். அதோடு வட்டி பாக்கியையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட கடனில் பாதியை கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அசலில் 8-ல் ஒரு பங்கும், வட்டியையும் உடனடியாக கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஷரத்தை எடுத்துவிட்டு எல்லா வற்றையுமே தவணைகளில் கொடுக்கலாம் என்று வழிவகை செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்படிக் கொடுக்கக் கூடிய காலம் போதாது. குறைந்தது பத்து அல்லது இருபது வருஷங் களாவது தவணை கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஹைதராபாத், பஞ்சாப் முதலிய மாகாணங்களில் சாதாரணமாக கடனைத் திருப்பிகொடுக்க பத்துப் பனிரண்டு வருஷங்கள் தவணையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இங்கு மூன்று ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை குறைந்தது ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகள் என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நீண்டகால தவணையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று செலெக்ட் கமிட்டி சிபாரிசு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-50 p.m.

Sri K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER:—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவை மூன்று பக்கங்களிலிருந்து பார்க் கிறார்கள். ஒன்று கடன் வாங்கின விவசாயிகள், மற்றொருவர் லேவா தேவிக்காரர்கள், மூன்றாவது வக்கீல்கள். இங்கு வக்கீல்களுக்கு இது சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, வெளியில் பலரை சந்தித்துக் கேட்டால் வக்கீல்களுக்கு இந்த சட்டத்தினால் கோர்ட்டில் வேலை இப்பொழுது இல்லை என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளலாம். நேரிலும் தெரிந்துகொள்ளலாம். வக்கீல்களுக்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல் லுவது மிகவும் தப்பான காரியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

“மக்கியமாக இப்பொழுது விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த விவ சாயிகள் கடன்காரர்களைவிட வக்கீல்கள் கையில் அகப்படாமல் இருந்தால் அதுவே அவர்களுக்கு நல்ல நிவாரணம் அளித்ததாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மையிலேயே கடன்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் தாயா தொடரும்போது கடன்பட்டவர்கள் வாய்தா கேட்டால் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் வக்கீல்கள் மட்டும் வாய்தா கொடுக்கவே மாட்டார்கள். வக்கீல்கள் தங்களுடைய பீசை முதலில் எடுத்துக் கொண்டுதான் கோர்ட்டில் ஆஜராவார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு உதார ணத்தை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கிறார். 1938-ம் வருஷத்தில் அவர் ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்தார். அதன் மூலம்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [14th February 1955]

விவசாயிகளுக்கு பல நிவாரணத்தை உண்டாக்கினார். 1954-ம் வருஷத்திலும் அவர் ஒரு நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தார். இப்பொழுதும் அவர் இல்லாமல் இல்லை. அவர் கவுன்சிலில் மெம்பராகத்தான் இருக்கிறார். அவரையும் இந்த செலெக்ட் கமிட்டியில் சேர்த்துக்கொள்வதாக என்றே நினைக்கிறேன். அவரும் இதில் கலந்துக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன். அவரும் இந்த செலெக்ட் கமிட்டி விவாதத்தில் கலந்துகொண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதனால் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ அவரும் ஒரு வக்கீலாக இருந்தவர்தான்.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :—“ அவர் வக்கீலாக இருந்தாலும் அவர் அதிகப்படியாக வக்கீல் தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதில் அதிகமாக அவர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—**“ Sir, is it proper on the part of any hon. Member to canvas the selection of a certain Member for the Select Committee and talk about lawyers' profession? Has that any connection to the subject-matter of Bill? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member is only making a suggestion.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :—“ நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர் செலெக்ட் கமிட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாததும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. சதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்த ரூ. 5,000-க்கு மேற்கொண்டவர்களுக்கு . . . ”

* **SRI V. GOPALA GOUNDER :—**“ Sir, one hon. Member has already referred to the lawyers' profession and the other hon. Gentleman is referring to the lawyer' profession. I do not know how it is related to the Bill. I take objection to such references. We are not the only persons benefited or affected by this Bill.”

DEPUTY SPEAKER :—“ He is only speaking about the Bill and not about the lawyers' profession or any other profession.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, . . . ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Order, order. Let the hon. Member Sri Gounder continue his speech. நீங்கள் இந்த ‘பில்லைப்’ பற்றி பேசுங்கள்.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :—“ இப்பொழுது வக்கீலைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. பொதுவாக மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற ஹோதாவில்தான் பேசுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த விதங்களில் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் நான் பேசுகிறேன். வக்கீல்கள் எவர் மேலும் நான் புகார் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய குறைவைப்பற்றியும் நான் இங்கு சொல்லவில்லை. வேறொருவர் மேல் குற்றமாக எதுவும் நான் சொல்லவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொருவரும்

14th February 1955] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

அவரவர்களுடைய தொகுதியிலிருந்து பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். லாயர்கள், பணக்காரர்கள், கடன்காரர்கள் விவசாயிகள் என்று நினைப்பதற்கு இல்லை.

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது ரூ. 5,000-க்குக் குறைவாக சொத்து இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த சட்டம் விதி விலக்கு அளிக்கிறது. அப்படி இருந்தால் அவர்கள் லேவர்தேவி செய்வதற்கு இடம் ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமலிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ரூ. 5,000-க்குக் குறைவாக இருக்கிறவர்கள் லேவர்தேவி செய்யலாம் என்று இருக்கக் கூடாது. இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கோவாபரேடிச் சொஸைட்டி. கஜானாக்கள் முதலியவைகளிலிருந்து கிராமங்களுக்குப் போகும் பணம் சரியானபடி போய் சேருகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் சரியான வழியில் போய் சேருகிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அதற்காக பஞ்சாயத்துக்களிலும், கிராமங்களிலும் விவசாயிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். மற்ற கடன் கொடுத்தவர்கள் ரூ. 5,000-க்கு குறைவாக மதிப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் கோவாபரேடிச் சொஸைட்டி என்பது ஐக்கிய நாணய சங்கம். அது நாணயமாக நடந்துக்கொள்ளுகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதில் வேலை செய்கிறவர்களும் நாணயமாக நடந்துக்கொள்ளுகிறார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ அடுத்தபடியாக பார்க்கும்போது அநேக இடங்களில் பொய்க்கிரயங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 4,000 அல்லது 5,000 மதிப்புள்ள சொத்துக்களை இந்த மசோதாவிற்கு பயந்துகொண்டு குறைந்த விலைக்கு வாங்கியதாக அதாவது ரூ. 1,000-க்கு கிரயம் செய்ததாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல் பல இடங்களில் அப்படி பொய்க்கிரயம் செய்திருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் ருசுவானால் அப்படி எழுதியவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுத்தால் அங்கே இருக்கும் மற்றவர்கள் அந்தமாதிரியான காரியங்களை இனிமேல் செய்யமாட்டார்கள். அதில் ஈடுபடாமலுமிருப்பார்கள்.

“ வசூல் செய்யும்போது எட்டில் ஒரு பங்கு தொகையையும் வட்டியையும் மூன்று மாதங்களில் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு வரும்படி வரக்கூடிய நாள் அல்ல. இப்பொழுது ரொம்பவும் வரட்சையான காலம். இந்த சமயத்தில் வசூல் செய்வது என்பது முடியாது. விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகையினால் மூன்று மாதங்கள் என்பதை ஆறு மாதங்கள் என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒத்தி வைத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் தற்போது விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கின்றன, அறுவடையான மூன்று மாதங்களில் நல்ல விலை கிடைக்கும், அப்பொழுது கடனைக் கொடுப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லலாம். விவசாயிகளுடைய வழக்கம் அது அல்ல. தான்யங்கள் அறுவடையானவுடன் அவர்கள் தங்களுடைய தான்யங்களை விற்றுவிட்டு தங்களுடைய கடன் பளுவை குறைத்துக் கொள்வதற்குத்தான் நினைப்பார்கள். மூன்று மாதங்கள் கழித்து அவர்கள் கையில் பணம் இருக்காது. தான்யங்கள் கிடைத்தவுடனேயே அதை விற்று தங்களுடைய பளுவிற்கு நிவாரணம் செய்துகொள்ளுவார்கள் அதனால்தான் ஆறு மாத காலம் என்று திருத்திகொள்ள வேண்டும்.

“ கூட்டுறவு செசைட்டிகளில் அநேக ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். கிராமங்களில் அநேகம் சொசைட்டிகள் இருக்கும். அந்த சொசைட்டிகளில் பார்த்தால் ஒரே நபர்தான் கடன் வாங்கிக்கொண்டிருப்பார். அவரே சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு மேல் கடன் வாங்கிக்கொண்டிருப்பார். ஏனென்றால் அந்த கிராமங்களில் இருக்கும் லேவர்தேவிக்காரர்கள் அந்தப் பணத்தை கடனாக வாங்கி மத்தியத் துறையிலிருந்து வட்டிக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்கள்.

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [14th February 1955]

அந்தத் தவணை முடிந்தவுடன் மறுபடியும் கடன் வாங்கிக்கொண்டு வருவார்கள். இப்படி நடப்பதை கிராமங்களிலுள்ள சொசைட்டிகளில் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு தடவையும் கடன் வாங்கும்போது பார்த்தால் ஒரே நபராகத்தான் இருக்கும். அங்கு யார் சொசைட்டி ப்ரசிடென்ட், யார் செக்ரட்டரி ஆக இருப்பார்களோ அவர்களுக்கு இவர்கள் தயவு காட்டக்கூடியவர்கள் களாக இருப்பார்கள். கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள் நேரடியாகப்போனால் . . .”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ On a point of order, Sir. The hon. Member is criticising co-operative institutions and their working. We are now on the Agriculturists Debt Relief Bill. Therefore, I would request the Hon. Deputy Speaker to ask the hon. Member to confine himself to the Bill on hand.”

DEPUTY SPEAKER :—“ கோவாபரேடிவ் சொசைடியைப்பற்றி பேசுவது நன்றாக இருக்காது. இந்த ‘பில் லைப்’ பற்றியே பேசுங்கள். அப்போது தான் நன்றாக இருக்கும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order, Sir. We are dealing with debtors and creditors. Co-operative Societies are as much creditors as any other individual. The hon. Member is quite within his right in making reference to co-operative societies.” (Opposition cheers.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ It is not in that aspect I am objecting. What the hon. Member is saying is a barefaced criticism of the institutions and their working.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :—“ இப்பொழுது நாம் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப் போவதால் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். இதில் கூட்டுறவு சொசைட்டியைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்பது நன்றாகத் தெரியும். கூட்டுறவு மூலமாக கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றிருப்பதால் அதில் இருக்கும் ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காகத்தான் அதைப் பற்றி பேசினேன். அப்படி நிவர்த்தி செய்தால்தான் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். கூட்டுறவு சொசைட்டி என்பது ஐக்கிய நாணய சங்கம். அது நாணயமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டேன். ஆகையால் இதில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்துவிட்டு நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4 p.m. * SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, it has become the fashion of the day and also the fashion of the speakers to criticize lawyers in general whether they deserve it or not and the profession of law. My predecessor has forgotten the fact that the Bill under discussion was drafted by a lawyer and is being piloted by a lawyer-Minister. Lawyers are as anxious as others to bestow some benefit on poor agriculturists.

“ I generally welcome this Bill. But there are one or two provisions in it which lead me to believe that the Government are not really very anxious to help the deserving and poor agriculturists. We know that ninety per cent of the agriculturists are very poor

14th February 1955] [Sri S. Daivasigamoney]

and own less than five acres per head. These persons are given what I may call negative relief. This Bill provides for agriculturists who are debtors to repay their debts in instalments. It provides that agriculturists should pay within three months of the commencement of this Act the interest due on the debt up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding and the balance of the debt in three annual instalments. Suppose a debtor pays one-eighth of the principal and defaults in the payment of the balance. Is it open to the creditor to file a suit for the recovery of the entire amount or can he sue for the recovery of only the instalment falling due for payment in that year? That point is not made clear in this Bill.

“ By passing the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, we have blocked the credit facilities that were available to agriculturists. For one year they were not able to get any credit at all. Within three months of the coming into force of this Act, they will be faced with the difficulty of having to raise credit for paying the first instalment of loan as contemplated in this Bill. When crops have failed, agriculturist may not be able to find resources even for his livelihood. When he approaches his neighbour for financial help, he will say that he will not lend him anything because this Act has come into force. That is the danger which faces the agriculturists. Is there any provision under which agriculturists can go to a bank or credit corporation which can give them credit? This Bill does not give them any appreciable relief at all.

“ ‘ Debt ’ for the purposes of this Act is defined as not including (i) any sum payable to the State or the Central Government or to any local authority and (ii) any sum payable to any co-operative society including a land mortgage bank. When this provision is there, what is the real benefit that is conferred upon the poor agriculturist-debtors? An agriculturist might have borrowed money from the Government for the purpose of purchasing bullocks or for digging wells or in the shape of takkavi loans, etc. Under this Act it is open to the Government to demand from him the entire amount immediately, that is, without giving any time for repayment. A few days ago there arose a concrete case. A person borrowed money from the Government. The Collector said that he must pay the dues at once. But the borrower pleaded for giving two or three months’ time for repayment. The Collector could not give him any extension of time, because it was not within his power and the power of granting extension was vested only in the Minister. The Minister was approached. He said that he was sorry he could not do anything as the Central Government, from whom they borrowed and lent the amount, were sitting tight upon them and insisting upon repayment of the loan immediately and they were not prepared to grant any extension of time. When the Government are not lenient towards the poor agriculturists, how can they expect the other creditors to be lenient? If the Government are really anxious to help.

[Sri S. Daivasigamoney] [14th February 1955]

they should come forward and say to the poor and deserving indebted agriculturists that they will wait till such and such a date for the collection of the debt due from them or that they will collect it in the same manner as the other creditors are allowed to collect under this Act.

“Then again, a creditor the value of whose property does not exceed five thousand rupees is entitled to collect his dues from the debtor immediately and in a lump-sum. I know very many cases of Banias who are lakheers. They do not pay any income-tax or sales tax. They are mere money-lenders. Such a person may go to a Court of law and say: I have lent to this man and I am entitled to collect the whole amount from him immediately, because my property is worth only five thousand rupees or less. It is very difficult to prove the value of one's property in a Court of law. The method proposed is cumbersome. As has been suggested in a leaderette in 'The Mail', the Government could have brought forward a simpler Bill. Instead of allowing the creditors to go to Courts, ample opportunities could have been given to the indebted agriculturists for repaying the debt in easy instalments within a period of one or two years. That will be much better. Our intention is that the poor and indebted agriculturists must be benefited. I implore the Government to give the indebted agriculturists the same facilities in respect of dues to Government or to co-operative societies as the facilities that the other creditors are asked to give.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member Sri V. Balakrishnan will now speak. He should finish his speech within five minutes.”

*SRI V. BALAKRISHNAN:—“All right Sir, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவில் நீதியும், அநீதியும் கலந்திருக்கிறது. நீதிக்காக அவரைப் பாராட்டவும், அநீதிக்காக அவரை நிந்திக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது, குற்றம் சொல்லவும் வேண்டியிருக்கிறது.

“நீதி என்னவென்றால் விவசாயத்தையே தங்களது ஜீவனோபாயத்திற்காக நம்பியில்லாதவர்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடாதவர்களுக்கும், விவசாய வருமானத்தையே நம்பிக்கொண்டு இல்லாதவர்களுக்கும் இந்த மசோதாவில் சலுகை கொடுக்காமல் விட்டிருப்பதுதான். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த சலுகையையும் ரத்து செய்துவிட்டு, உண்மை விவசாயிகளுக்கே இந்தச் சட்டத்தினால் அனுசூலம் ஏற்படும்படி செய்திருப்பதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

4-10 p.m. “அதேசமயத்தில் 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்காது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது பெரிய அநீதியாகும். அது நேர்மையும், நீதியும் நிறைந்ததாக இல்லையென்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீராரம்பப் பிரதேசத்தில் 150 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டக்கூடியவர்களுடைய நிலைமையைவிட

14th February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள அதாவது ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருக்கிற ஊர், ஸ்ரீ ரத்தின கவுண்டர் இருக்கிற ஊர், ஆகியவற்றிலுள்ள 500 ரூபாய் 600 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. மேலும் நீராரம்பப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் என் நண்பர் ஸ்ரீ சம்பந்தம் எப்படி இருக்கிறார் என்று பாருங்கள். அவரது உருவம் எவ்வளவு வாஸிப்பாக இருக்கிறது என்றும் பாருங்கள். அதேசமயத்தில் என் பக்கத்தில் இருக்கிற ஸ்ரீ ரத்தின கவுண்டர் அவர்களுடைய உடம்பையும் பாருங்கள். கண்கள் குழி விழுந்து, உடம்பு வற்றி, முதுகும் கனல் விழுந்து உண்மையாக காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை நிரூபணமாக காட்டுகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அதற்கு உண்மையான காரணம் கனம் மெம்பர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன்.” (சிரிப்பு.)

*SRI V. BALAKRISHNAN:—“இந்த மசோதாவில் காடாரம்பமாக இருந்தாலும் சரி, நீராரம்பப் பிரதேசமாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்காருக்கு ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிற விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப நியாயமற்றதாகும். காடாரம்பத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. உதாரணமாக காடாரம்பத்தில் ஒரு விவசாயி இருந்தான். வருஷா வருஷம் அவன் தன்னுடைய நிலத்தில் பணம் கடன் வாங்கியே சாகுபடி செய்துவந்தான். ஒவ்வொரு வருஷமும் மழையில்லாமையினால், பயிர்களில் பூச்சி விழுந்தமையினால், அவனுக்கு மகசூல் நஷ்டமாகிக்கொண்டே வந்தது. அதனால் அவன் வாங்கிய கடனை அடைக்கவே முடியவில்லை. அதனால் அவன் மனம் நொந்தவனாக அவனுடைய ஊரிலிருந்த அரசமரத்தடி கடவுள் பிள்ளையார் முன் சென்று, குட்டிக்கொண்டு, தோப்புக்கரணம் போட்டு, ‘சாமி, உனக்குக் கருணையில்லையா? நான் இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடன் வாங்கி பயிர்ச்செலவு செய்கிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் எனக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே யிருக்கிறதே. இப்படி என்னை நீ மோசம் செய்யலாமா’, என கண்ணீர் மல்க தரையில் விழுந்து விழுந்து கும்பிட்டேழுந்தான். கடைசியாக அவன் கண்ணைத் திறந்தபோது அவனுக்கே ஒரு பெரிய ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் அந்தப் பிள்ளையார் அறையில் கோவணம் கூட இல்லாமலிருந்தார். ‘அடடா, இந்தப் பிள்ளையாரை விட நாமே தேவலை போலிருக்கிறதே! நமக்காவது அடிவயிற்றில் கோவணம் இருக்கிறது. அவர் நம்மைக்காட்டிலும் அதிக வருஷம் முன்பே விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து கடைசியில் அறைக் கோவணம் கூட இல்லாமல் நிர்வாண நிலையை அடைந்து இந்த அரசமரத்தடியில் வந்து அமர்ந்துவிட்டார் போலிருக்கிறது. அவரை வந்து நாம் அண்டினோமே. இனி விவசாயமும் வேண்டாம். நம் அடிவயிற்றில் இருக்கும் கோவணமும் பறி போக வேண்டாம்’, என்று அந்த விவசாயி அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்ததாக ஒரு கதைச் கூட்ச் சொல்லுவார்கள்.” (சிரிப்பு.)

*SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது ‘அடிவயிற்றிலுள்ள கோவணம்’ என்று குறிப்பிட்டார். அடிவயிற்றில் கோவணம் இருக்குமா என்று நான் அவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.” (சிரிப்பு.)

*SRI V. BALAKRISHNAN:—“என்னுடைய நண்பர் அவர்களுக்கு அடிவயிற்றிலிருந்துதான் கோவணம் ஆரம்பமாகிறது என்று தெரியாது போலிருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

“இந்த மசோதாவைப் பார்க்கிறபோது காடாரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய உண்மையான நிலைமையை சரிவர கவனிக்கவில்லையென்றே நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் சர்க்காருக்கு 500

[Sri V. Balakrishnan] [14th February 1955]

ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்து கட்டுகின்ற காடாரம்ப விவசாயிகள் சாகுபடிக்காக நிறையக் கடன் வாங்கி கடன்களைத் திருப்பித் தரமுடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்களும் விவசாயிகள் இல்லையா? அவர்களும் இந்நாட்டுப் பிரஜைகள் இல்லையா? அவர்கள் மாத்திரம் என் தத்தளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி மசோதாவில் பேசும்பொழுது எல்லோருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரியை விதிக்காமல் அவரவர்களுடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப என் வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்குக் காரணமாக விரலுக்குத் தகுந்த வீக்கம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அதே கேள்வியைத்தான் நான் திருப்பி அவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நூற்று ஐம்பது ரூபாய்க்குள் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்கள் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கடன் வாங்கியிருந்தால், 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று தான் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதைப் போலவே இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். விரலுக்குத் தகுந்த வீக்கம் இதில் இல்லையா!

“நீராரம்பப் பிரதேசத்தைப்பற்றிக் கூடக் கவலையில்லை. அங்கேயுள்ள விவசாயிகளில் ரூ. 50-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்காது என்று சொன்னாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று செய்ய வேண்டுமாய் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்காக ரூ. 150-க்குள் கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகள் கடன் தொல்லையில்லாமல் சுகமாக வாழவேண்டும்? ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகள் கடன் தொல்லையால் உள்ளம் துளைக்கப்பட்டு நொந்து மடியவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அவர்களும் இந்நாட்டு மக்கள் தான், இந்நாட்டுப் பிரஜைகள்தான், இந்நாட்டு விவசாயிகள்தான். ஆகவே சட்டத்தில் பாரபட்சம் காட்டாமல், காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Welfare State என்று நிதி மந்திரி ஆண்டு தோறும் Budget பிரசங்கத்தில் சொல்கிறார். Socialist Pattern of Society என்று காங்கிரஸ் மகாசபை சமீபத்தில் முடிவுசெய்தது. இது எல்லாருக்குமா அல்லது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமா?

“நேரமாகிவிட்டது என்பதற்கு அறிகுறியாக சபைத்தலைவர் மணி அடிக்கிறார்கள். ஆகவே நான் உட்கார்ந்துகொள்கிறேன்.”

4-15 p.m. *SRI S. VADIVELU :—“கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, கடன் வாய்தா மசோதாவில் உண்மையான விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இன்றைய தினம் அளிக்கப்படவில்லையென்று நான் முதலிலேயே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக இன்றையதினம் உண்மையாக நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகளும், மேலும் வாரத் திற்கு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் விவசாயப் பண்ணையாட்களும் தான். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு அளிக்கப் படாதது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயமாகும். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த கடன் வாய்தா மசோதாவைத் திருத்தினால் ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும். அவர்கள் எல்லோரும் இன்றையதினம் ஏராளமான கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்தவர்கள் அவர்களுக்கு இழைத்துக்கொண்டிருக்கும் துன்பம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே அவர்களுடைய கடன்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடன்களைத் தவிர பாக்கியுள்ள அநியாயமான கடன்களை அதாவது பொய்யாகவும், பலவந்தமாகவும் விவசாயிகளிடமிருந்து

14th February 1955] [Sri S. Vadivelu]

எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிற பொய்க் கடன்களை உடனடியாக ரத்து செய்து விடவும் சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியாரும் இதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மூன்று வருஷத்தில் மூன்று தவணைகளாக வாங்கியுள்ள கடன்களைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தவணை காலம் போதவே போதாது. ஆகவே மூன்று வருஷத்திற்குள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை ஐந்து வருஷத்திற்குள் என்றோ அல்லது பத்து வருஷத்திற்குள் என்றோ திருப்பித் தரவேண்டுமென்றும், எல்லாக் கடன்களையும் என்பதை விட நியாயமான கடன்களை மாத்திரம் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றும் இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“Mr. Deputy Speaker, I am not inclined to congratulate the Government on the Bill that has been introduced even though there are certain changes therein which are an improvement upon the Act that is in force. The three important changes in the Bill as I see are payment in instalments, limitation of the amount and modification of the definition of ‘agriculturist’ in such a way to prevent non-agriculturists from taking advantage of the provisions of the Bill. Even in regard to these three improvements, I have my own doubts. With regard to payment in instalments, I do not know whether it is a real improvement for the simple reason that any Court would allow payment in instalments and the limitation of the number of instalments to three may perhaps offer an inducement to the Court to restrict the number of instalments to three. Relatively speaking, that is an improvement upon the old provision. With regard to the limitation of the amount, there are differences of opinion as have been expressed on the floor of the Assembly and I agree with them. With regard to the question of non-agriculturists taking advantage of the provisions of the Bill, I am afraid that that can be seen only when the Act comes into operation because the debtors are shrewd people who will always be on the watch to take advantage of any Act that the Government introduce. But that, of course, is not the fault of the Government. That is something which cannot be avoided. My real charge against the Government is that these kinds of Debt Relief Acts are no solution to the problem on hand. Debt Relief Acts are double-edged weapons which sometimes work to the disadvantage of the debtor and which sometimes the people take advantage of. I also feel that Debt Relief Acts are a negative approach to the problem of credit. It is a standing grievance that opportunities for the relief of the debtor are very inadequate and unsatisfactory. Government are giving this relief through two credit institutions, namely, the Co-operative department and the Reserve Bank. The Gorrwala report which has been published in a standing confession of the failure of those efforts and shows to what limited extent the co-operative institutions and the Reserve Bank have been able to offer credit facilities. These institutions have been able to offer credit facilities only to the extent of three per cent.

4-20 p.m.

[Dr. K. B. Menon] [14th February 1955]

The Reserve Bank has been able to offer credit facilities to the extent of four per cent only. Thus, the credit facilities offered by these institutions are to the extent of only seven per cent. The remaining 93 per cent of the credit service is rendered by the private money-lenders. This is a serious situation indeed and the Government must carefully examine these two reports, namely, the Gorwala report and the report of the Reserve Bank. Both of them clearly go to show the present unsatisfactory position. I feel that we cannot solve the problem by these negative approaches and by passing such Debt Relief Acts. There is something seriously wrong. The Government are not able to meet the real needs of the people. They do not probably understand the psychology of the debtors. They have also not carefully considered the ways and means that are adopted by the private money-lenders. Unless and until they (the Government) are able to study the situation carefully and introduce certain changes in the credit system, I am afraid that the problem will remain unsolved and as long as that problem remains unsolved, agriculture can never make any progress in this country."

*SRI C. KANDASAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடன் சம்பந்தமான இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நான் பேசும் போது கடன் பிரச்சினைக்கும் தேசத்தின் நன்மைக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிற தென்பதை கணக்கெடுத்துக்கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. சற்று முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் "இந்த மசோதாவினால் நன்மையும் இருக்கிறது தீமையும் இருக்கிறது, இரண்டும் கலந்திருக்கிறது" என்று சொன்னார். பாதிக்கிணறு தாண்டக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதா இருக்கிறதென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஏனென்றால், கடன் பட்டவருக்கும், கடன் வாங்கினவருக்கும் உள்ள ஒரு பிரச்சினையானது இது என்ற வகையில் சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கக் கூடாது. கடன் பிரச்சினையானது தேசத்தின் நலனையே பாதிக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை என்பதை நாம் மனதில் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும்.

"கடன் கொடுத்தவர்கள் கூட தாங்கள் ஏதோ பணம் சம்பாதித்து விட்டோம், அது தங்கள் கையில் இருக்கிறது என்று நினைத்து வட்டிக்குக் கொடுத்து தங்கள் பணத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். தங்களுடைய நன்மைக்காக மட்டும் பணம் வைத்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் அதற்கு பரிகாரமே கிடையாது. நம் நாடு ஒட்டு மொத்தமாக முன்னேற வேண்டும். விவசாயிகள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும், மக்களின் பண்பாடு உயரவேண்டும், தொழில் வளரவேண்டும் என்றெல்லாம் எல்லா கட்சியினரும் மதத்தினரும் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்தப் பிரச்சினை பிரதானமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது, இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா தரப்பினருக்கும் எப்படி நன்மை ஏற்பட முடியும் என்ற வகையில் சிந்தனை செய்து காரியங்கள் நடத்தினால், இதற்குப் பரிகாரம் காணமுடியுமே தவிர கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கண்ணோட்டத்துடனோ, கடன் வாங்கியவர்களுடைய கண்ணோட்டத்துடனோ அல்லது வக்கீல்கள் கண்ணோட்டத்துடனோ இந்தப் பிரச்சினையை அணுகினால் உண்மையான நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்ததாகாது.

"இன்றைய தினம் நாட்டை ஆளும் கட்சியாகிய காங்கிரஸ் கட்சி சென்ற காலத்தில் பொதுமக்களுக்குச் சொன்ன விஷயங்களை யெல்லாம் மறந்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் அது சரி அல்ல. இவைகளை

[14th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

யெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏதோ புதிதாகக்கண்டு பிடித்துச்சொல்லக் கூடிய பிரச்சினைகள் அல்ல. பல பேர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் அதி தீவிரமான திட்டம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இந்தத் தீவிரமான திட்டத்தை நாங்கள் சொல்லவில்லை. சென்ற காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதிகளை மறந்து விட்டால் அது எங்கள் குற்றமாகாது.

"கடன் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் கட்சி என்ன மனோபாவத்தைக் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் இந்தச் சட்டம் எப்படிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனைகளைச் சர்க்கார் மறுக்க மாட்டார்கள், அதை எதிர்க்கவும் மாட்டார்கள். பைஸ்பூரில் காங்கிரஸ் கட்சி நிறைவேற்றிய தீர்மானம் என்ன? அதாவது,

'A special tribunal should be appointed to enquire into this and all debts which are unconscionable and beyond the capacity of the peasants to pay should be liquidated. Meanwhile a moratorium should be declared and steps should be taken to provide cheap credit facilities.'

இதுதான் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பு காங்கிரஸ், விவசாயிகளுடைய கடன் சம்பந்தமாக போட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் மேற்சொன்ன தீர்மானத்தை மறந்து விட்டு ஏதோ கிளர்ச்சி நடக்கிறது, விவசாயிகளுடைய கடனைக் குறைக்க வேண்டும், அவர்கள் திருப்பித்தர வேண்டிய கடனை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினையில் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவோம் என்று கடமையை தட்டிக் கழிப்பதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடாது.

"இந்த மசோதாவில் இருக்கும் நல்ல ஷரத்துக்களையோ இதனால் ஏற்படுகின்ற ஆதாயங்களையோ நான் மறுக்கத் தயாராக இல்லை. அதே சமயத்தில் அடிப்படைப் பிரச்சினையில் ஒரு குறைந்த பட்ச பரிகாரம் காண்பதற்கு, கடன் பிரச்சினை, தேசப் பிரச்சினைகளில் ஒரு பகுதி என்று கணக்கிட்டு, தேசம் முன்னேற எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதாவில் அதற்கான வழி வகை இல்லை யென்பதைத் தான் நான் பார்க்க முடிகிறது. கடனைப் பற்றி நாம் சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் போதாது.

"1947-ம் வருஷத்தில் டாக்டர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்து போவதற்கு முன் சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள விவசாயிகளுடைய கடன் நிலைமையைப்பற்றி அவர் சொல்லும்பொழுது 218 கோடி ரூபாய் கடன் பட்டிருந்ததாக அவர் சொல்லி இருக்கிறார். எஞ்சியுள்ள சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் 150 கோடி ரூபாயாவது கடன் இருக்கும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வருஷா வருஷம் 10 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் வரையில் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், வட்டிக்காகச் செலவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏதோ 10 முதல் 100 ரூபாய் வரை பணத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்குத் தேவைப் படும் சமயத்தில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களைப் பற்றி நான் இப்பொழுது பேசவில்லை. வட்டிக்கு விரிவாகத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கும் கூட்டுத்தொகைப் பற்றி நான் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். தேசத்தின் உற்பத்திக்கோ, நன்மைக்கோ எதுவும் செய்யாமல் உட்கார்ந்துகொண்டு பணத்தை வட்டிக்கு விட்டுச் சுகவாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கூட்டம் இழிக்கப்படவேண்டும். அவர்களால் நாட்டுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது.

[Sri C. Kandasamy] [14th February 1955]

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் பேசும்பொழுது குடியானவர்களுக்குப் பாதுகாப்புப் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னதைக்கண்டு நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். நிலத்தில் அக்கறை உடையவர்கள் என்று சொல்லும்பொழுது நிலத்தில் பாடுபடும் குடியானவர்கள் அல்லது குத்தகைக்காரர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கு நிலத்தில் நேரிடையான அக்கறை இருக்க முடியும்? கொஞ்ச நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் என்பது பிரச்சனை அல்ல. சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய குடியானவர்கள் 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு சில ஏக்கர் நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் தான். விவசாயம் செய்ததில் கட்டுபடியாகாமல் கடன்பட்டு, கடன் பாக்கி அதிகமாகி விட்டதின் காரணமாக புரோதோட் எழுதிக்கொடுத்து தவிக்கும் குடியானவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் தான் நாம் இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயினுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டுமானால், சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால், வியாபாரமும் தொழிலும் முன்னேற வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கடன் சுமை குறைக்கப்படவேண்டும். ஞாயமான கடன்கள் கொடுக்க வேண்டிய விதம், சக்தி ஆகியவைகள் கணக்கிட்டு ஒட்டுமொத்தமாகப் பிரச்சனையைப் பரிசீலித்த நிர்ந்தரமாக இந்த நாட்டுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய சட்டம் வரும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். கடன் பட்டிருப்பதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஏதோ சில வருஷத் தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதைப்பற்றி இப்போது நான் அதிகமாக விவாதிக்க வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். விளைபொருள்களின் விலைவாசியின் வீழ்ச்சி எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது, கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை யெல்லாம் கவனித்து கடன் வாய்தா சட்டத்தைக் கொஞ்சகாலத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டும். அதனிடையில் விவசாய வகையில் எல்லாக் கட்சியினருடைய அபிப்பிராயங்களையும் ஒன்று திரட்டி, அதன் பேரில் ஒரு விசாரணை நடத்தி, ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் நாங்கள் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்காவது குறைந்த பட்சம் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். கடன் ஒத்தி வைப்பே இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பரிசீலனாக அல்ல என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக்கொண்டு ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மட்டும் அடிப்படையாக கொண்டு இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இம்மாதிரியான ஒரு மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. இந்த மசோதாவில் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. மூன்று வருஷ காலத்திற்குள் கடனைத் திருப்பித்தர வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய வசதியை சர்க்கார் செய்து கொடுத்திருப்பது போற்றற்குரிய விஷயம் தான். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில் சகல விவசாயிகளும் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், விலைவாசி எந்த அளவுக்கு வீழ்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது, விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் அவர்கள் எப்படிக்கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் நம் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. யுத்த காலத்தில் விலைவாசிகள் ஏற்றமாக இருந்த காலத்தில் நிலப்பிரபுக்களின் கடன் சுமை 3 சதம் குறைந்திருந்தது. அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுடைய கடன் குறைந்திருக்கிறது என்றும் மத்தியதர ஏழை விவசாயிகளுடைய கடன்கள் எல்லாம் ஏறி இருக்கிறது என்றும் டாக்டர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு கூறி இருக்கிறார். குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கடன் சுமை 45 சதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுடைய கடன் 4 சத விசதம் உயர்ந்திருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் விலைவாசிகள் உச்ச நிலையில் இருந்த சமயத்திலேயே கடன் சுமை இப்படி ஏறி இருந்ததென்றுசொன்னால்

14th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

தற்சமயம் விலைவாசிகள் ஒன்றுக்குப்பாதிதாக சரிய ஆரம்பித்திருக்கும் போது கடன் சுமை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஆராயவேண்டும். கடன் கொடுத்தவர்கள் ஷைலக் கைப்போல் கடனை வட்டியுடன் திருப்பித் தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். கொடுத்த கடன் திருப்பி கேட்கப்படுவது அரசியல் சட்டத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு ஜீவாதார உரிமை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவு வாஸ்தவமாக இருந்தாலுங்கூட எதார்த்த நிலையில் நாம் கண்கொண்டு செய்யவேண்டும் என்பதில் எல்லா தரப்பினரும் அக்கறை கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக்கூறுகிறேன்.

“இது விஷயமாக செலக்ட் கமிட்டியில் நடந்த சில விஷயங்களை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்ட அவசியம் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.

4-30
p.m.

“12½ சத விசதம் வட்டியும், கடன் முதலில் எட்டிலொரு பங்கையும் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் மொத்தக் கடனில் சுமார் நான்கிலொருபங்கு கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப் பார்க்கும்போது ஒரு வருஷ வட்டித்தொகை பாக்கியிருக்கும். இதே மாதிரியாகத்தான் மாரடோரியத்தில் ஒரு வருஷ பாக்கி கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் நான்கில் ஒரு பங்காக இருக்கிறது. இதுதான் இன்று இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை. இதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது வேடிக்கைக்காக சொல்வதல்ல, விளையாட்டுக்காகவும் சொல்வதல்ல. கிராமங்களில் போய் பார்த்தால் தெரியும் விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று. ஒரு விவசாயி 50 ரூபாய் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் அவன் 100 ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையில் தான் இருக்கிறான். அவர்கள் சாகுபடி செய்வதற்காக அவ்விதமாக கடன் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இந்த விதமாக லேவாதேவிக்காரர்கள் பணத்தைக்கூட்டி வாங்குவது அக்கிரமமாக இல்லையா? ஏதோ வாழ்வதற் காக கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக விவசாயிகள் கடன் வாங்கினால் அவர்களை இந்த விதமாக மோசம் செய்கிறார்கள். இந்த மோசக்காரர்களை ஏன் தண்டிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஐம்பது ரூபாயை கையில் கொடுத்துவிட்டு 100 ரூபாய் என்று எழுத்து மூலமாக வாங்கினால் ஏழை யின் கதி என்னவாவது. ஏழைகளுக்கு பணம் இல்லாததால் அப்படியின் யெல்லாம் ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்களை மோசடி செய்பவர்களை ஏன் அரசாங்கம் சிறை கிறது. இப்படி அவர்களை மோசடி செய்பவர்களை ஏன் அரசாங்கம் சிறை யில் அடைக்கக்கூடாது? ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டு வந்தது தற்காலிக நிவாரணம் ஏற்படுத்துவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டது. வாங்கிய கடனை ஒத்திவைக்க வழி ஏற்படுத்த இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராம பஞ்சாயத்துகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள், கம்யூனிஸ்டுகள் மற்ற கட்சிகளும் அங்கு இருக்கிறார்கள். இவர்களை ஒன்று கூட்டி அங்கு இருக்கச் செய்து எந்த விதமாக கடனை தீர்ப்பதற்கு நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யவேண்டும். இம்மாதிரியான பரிகாரம் ஜனங்களுக்கு நன்மை பழக்ககூடுமெய்யொழிய மற்றபடி இப்பொழுது கூறப்படும் மசோதாவினால் எதையும் செய்துவிடமுடியாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இதற்கெல்லாம் விளக்கம் தரவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்படியும், அவர்கள் வக்கீலுக்கும் கோர்ட்டுக்கும் பணம் செலவு செய்யும் வழக்கம் மாறவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் இருக்கும் நிலைமையில் ஒரு வருஷத்திற்கு நான்கில் ஒரு பகுதியைக் கட்டச்சொன்னாலுங்கூட அவர்களால் கட்ட முடியாது. எந்த அளவுக்கு இந்த சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு செலக்கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[14th February 1955]

4-40
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, various points of view were expressed by hon. Members on this Bill and, as I dreaded, some hon. Members went far beyond the scope of the Bill. They wandered far and wide and touched upon topics like the Planning Commission—what it ought to do and what it ought not to do—the rural credit system and so on. They explained how the incidence of indebtedness in the countryside should be reduced and also referred to the rising and falling price levels, and wanted something to be done to check the falling price level. They further wanted, Sir, that the benefit of this Bill should be extended even to workmen getting four rupees and five rupees daily as wages. Reference was also made to the system of 'double bonds' in money-lending and so many other things. I must frankly submit that this poor Bill cannot be the panacea for all these evils. We have to contend against them, of course, but this Bill cannot remedy all those evils. Now, Sir, let me deal with the criticisms made by hon. Members one by one. Reference was made to the 1938 Act where it was sought to scale down the debt. But even when the Temporary Relief Bill was brought in the year 1954, it was categorically pointed out that under that Bill it was not attempted to scale down debts as such but only to give a sort of breathing time to the ryot so that he can have some interval, during which he can make some money by reason of a good season and pay back the debt. So hon. Members should not go on harping on the point that this Bill does not attempt at scaling down the debt.

"Reference was made to prices. What has this Bill to do with prices? Prices are governed by so many factors. We cannot do anything in this Bill to control prices. Price is not only a State affair, but it is an All-India affair also. This Bill cannot touch even the fringe of that question.

"As regards labourers and others, I have already said they cannot come under the purview of this Bill because the main object of this Bill is to protect agriculturists and not others. In respect of protecting agriculturists we took a liberal view in the Act of 1954 in order to avoid any litigation or any question of inquiry, etc., and said that any body could come under the term 'agriculturist' excepting those who have paid income-tax. But in the actual working of it we saw many people, rich people, taking advantage of it and not paying their debt. Such a thing was not expected but it happened. That is why Government have now taken steps to restrict the definition of the term 'agriculturist'.

"Sir, as regards, the appalling prevalence of debts in our country, it is an admitted fact. Some hon. Member said it was about 200 crores of rupees. Some others said it was more. Yesterday or day before yesterday, it was disclosed in the newspapers that in India about 150 crores of rupees are spent on jewellery alone for bedecking the brides in marriages. The turnover in this respect alone is about 600 crores of rupees a year. Our country is accustomed to certain ways of spending money not only on jewellery

[14th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

but on so many other ceremonies, essential and non-essential. So the debts in our country mount up. For that the remedy cannot be sought in this poor Agriculturists Indebted Relief Bill. We will have to do it by other measures and reform society. We cannot do that by this Bill. It is admitted that rural indebtedness is very great. Therefore other steps should be taken to remedy that. Already the Government in consultation with the Reserve Bank of India are trying to take steps to alleviate the distress caused on account of this appalling debt. This Bill cannot be of any help in these matters.

"Sir, the double bond system was referred to by the hon. Member coming from Vendasandur. His description of the evils of that system was very graphic. I also know that. That is in vogue for a long time. As a lawyer, I have handled cases of that sort. Where only hundred rupees were lent, promissory notes have been taken for two hundred rupees. Some people are very anxious to get money and therefore they fall a victim to this kind of transaction. This is not a new thing. I know this has been prevailing even 30 years ago. I have personal experience of these things. Therefore, there is no useful purpose served by going on mentioning it and even exaggerating it. Whatever rules or whatever Acts we may pass, people always find means to circumvent them. However much we may try to stop it, still there will be some loophole somewhere in the Act and people will take advantage of it. From that the hon. Member should not jump to the conclusion that everything is wrong. Simply because in a particular department or service, some people take bribes, we cannot say every one in the whole administration is taking bribes. On this we cannot infer that in every loan transaction, there is this double bond system.

"Sir, very severe criticisms were offered in respect of this measure. As I was thinking over them, an instance came to my mind. In my home town, there are two good friends of mine. One is a good man. Though he is not very rich—he is moderately well-to-do—he used to give donations for good causes. The other gentleman is very rich but he won't give anything at all to such causes. Therefore, all people used to rush to the man who though not rich gave with a good heart donations for good causes. People never used to approach the other man because he flatly refused to give anything to any cause. Therefore people went to the man who used to give and pestered him. Similarly this Government here have brought forward this Bill taking into account the hardship of the people caused by bad seasons. They brought in only a temporary relief measure. It was specifically called a temporary relief measure. When we introduced the Bill we said that it was intended only for a period of one year. There is the pent up force of the creditors waiting. If we lifted this protection, suddenly all these creditors will rush in and file suits. The protection given would be rendered useless. It would have been worse than not giving given them any protection at all. Therefore Government

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1955]

thought that some more time should be given to the debtors, that these debtors should not be made a prey to the creditors. That is why we have brought in this Bill. Now, hon. Members complain 'You have not done this; you have not done that'. I would like to ask: 'What is it that has been done to such debtors in the neighbouring States like the Andhra State, the Travancore-Cochin State, Mysore and other States?'. No such measure has been brought at all in other States. Only in our State we have brought in this measure having regard to the difficulties experienced by the agriculturists. The same difficulties are experienced in other States also by the agriculturists. But they have not brought in such a measure as this. Simply because we have done this, like the man who gave donations was pestered by the people for more and more donations, hon. Members ask the Government: 'Why don't you do this; why don't you do that and all that'. The world is like that, human nature is like that. Only when a man is good, tolerant, yielding, giving something, he is made to give more. Generally people do not approach those who do not give anything at all. Hon. Members asking this Government to do more and more is like that. I submit the scope of the Bill is limited. We cannot do anything more than giving this much facility of allowing the people to pay their debts in certain instalments.

"What is the provision that we have made in respect of repayments of debts? The provision is that any debtor who has to pay a debt will be absolved from a vexatious suit and things of that sort, if he pays all the arrears of interest and one-eighth of the principal within three months and the balance in three annual instalments. Only the first payment has to be made within three months from 1st March that is before the end of June. Therefore ample time is granted to the debtor to find the money and pay back his debt. If the Government did anything more, it would rudely interfere with the credit system of our country. Hon. Members already expressed and now also express that the rural credit system has been rudely shaken and people have begun to feel nervous when they think of lending money. Government also feel that the rural credit system should not be jeopardized, and people should not become nervous about lending money because such a state of affairs will affect the people much more seriously. As was said by some hon. Member, this has really affected rural people. People who really wanted some money could not get it because the rural credit system had a rude shock. Therefore, Government had to bear that also in mind. They had also at the same time to bear the interests of the poor ryots. Now taking the interests of all concerned, Government have arrived at the golden mean and have brought forward this measure which I hope will satisfy both the creditors and the debtors. It gives ample time to the debtor to pay back his debt without any vexation. The creditors also will get their money in course of time.

"So, Sir, I submit this is really a very good measure which does not affect any particular section very seriously. Some hon.

14th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Member said it is a political stunt. I do not know where the hon. Member senses the political stunt in this Bill. This is a simple proposition. The ryots were in difficulties. The Government have therefore come forward to do something of a temporary nature. There is no political stunt at all in this Bill. Then, the hon. Member from Tirunelveli, Sri Arumugham wanted that the chit fund should be exempted from the provisions of this Bill. His point is that the persons who conduct the chit fund collect money from the members for 12 or 20 months or whatever period it is, and they have to pay the whole amount in a lump sum every month to a particular man who bids it. They can do it only when the amount due is collected from the members. If it is not collected from the members from whom the amount is due and if they take shelter under this Bill, the conductors of the chit will find it very difficult to pay it to that particular man. So, his argument is that it not only affects persons who run chit funds but also affects the prospective bidders who also want money. Sir, we can look into that aspect of the question at the Select Committee stage and see what can be done in the matter. If it is reasonable, we shall provide proper safeguards for that purpose.

4-50
p.m.

"Then, Sir, a view has been expressed by an hon. Member that if the stipulated instalment is not paid within the time allowed in this Bill, whether there will be a penalty in the sense that the entire unpaid amount would be collected from the debtor. It is not the intention of the Government to do so. If that part of the Bill is not clear, we shall make it clear. The idea and the intention is that if the first instalment is not paid within the time allowed, the first instalment alone shall be collected and not the entire amount. The second instalment is due only in the second year and the third instalment in the third year. So, it can be collected only in instalments and not the entire amount at one time. It is not like a transaction, where if a particular payment is not paid within the time allowed, the whole amount has to be paid.

"My hon. Friend, Sri Panchaksharam asked to-day, as he did the other day, why the Government and the co-operatives alone—they are also creditors—should be exempted from the provisions of this Bill? Well, I know he has something to do with co-operative societies but that should not make him forget, what the exact object of the Government is in respect of this matter. The Government and the co-operative societies collect money for a good purpose. What is the purpose? I can just give an illustration. Take the coconut tree. The coconut tree takes water direct to its head and then gives it in the form of coconuts. So also the Government and the Co-operative Societies collect whatever money is available and give it back to the people in the form of loans and other useful ways. Therefore, there is a vast difference and we cannot bracket the Government and the Co-operatives with the ordinary creditors. I admit that even among ordinary people there are persons like coconut trees who will lend money. In the majority of cases, people will not lend money and only a few persons will lend it. But it is

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1955]

different in the case of the Government and the Co-operative Societies. The main object of the Co-operative Society is to raise money for the people and, therefore, there is no point in the objection raised by my hon. Friend, Sri Panchaksharam.

"Then the hon. Member, Sri Ratnam, traversed a very wide ground, made so many allegations and finally did not suggest anything in particular. He said that something should be done by the Government for indebted agriculturists. But I must tell him that the object of this Bill is not to give subsidy to the people who want money. Perhaps he thinks that this is like the well subsidy scheme. But this Bill is not like the subsidy scheme. This Bill is intended only to relieve people of their difficulties which they have had to undergo on account of continuous bad seasons. We want to give some respite to them to get out of their difficulties and we gave one such respite. Now, we find that it is not sufficient and we have to extend the life of the Bill a little more but in a different form.

"Sir, much criticism was made about lawyers. Not only here but even in public platforms, dramas, stages and elsewhere poor lawyers come in for criticism. I was also a lawyer but do not know why they come in for criticism. As pointed out by the hon. Member, Sri Daivasigamoney, lawyers are doing very good and useful work. They do a lot of social work also. If at all any section in the society was instrumental in getting freedom for our country, it was the lawyer section. So, in many ways they have been useful to the public. Simply because some lawyers misbehave, we cannot criticise the whole profession as such. I know very many good lawyers who, without taking any fees, conducted cases for poor litigants. Therefore, the wholesale condemnation of lawyers is not right.

"As regards the suggestions and criticisms made by the lawyer Members of this House, I do not want to deal with them now. They are all legal and intricate points. They should all be taken up for consideration at the Select Committee stage and I do not propose to touch upon those points now.

"Now, I have come very nearly to the end of my speech. With regard to the limit of Rs. 5,000 fixed in the Bill, I may say that a creditor who is worth Rs. 5,000 and less must not be prevented from collecting his dues. That limit was fixed with a good motive. There was criticism and objection from very small money-lenders, among whom many were women and widowers. People wanted such a provision in this Bill. But, of course, lawyers asked, "How are we going to find out whether a man is worth Rs. 5,000 or Rs. 10,000? There will be difficulty in finding it." They take only the border cases. But we can very easily find out whether a man is worth Rs. 5,000 or Rs. 10,000. The difficulty will arise only in border cases. Always there will be trouble in border cases, just as there will be trouble in the border areas in States, but it cannot be helped. The majority of cases will be clear cases and there will be no difficulty about that. In a legislation we cannot provide for every little

14th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

thing. We must give some margin for border cases and it cannot be helped. With these words, I request the House to pass the Motion before the House."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Assembly and 8 members of the Council) to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

- 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ M. Muni Reddy.
- 5 „ N. Mounaguruswamy Naidu.
- 6 „ K. Ishwara.
- 7 „ A. Appu.
- 8 „ V. R. Nagarajan.
- 9 „ V. S. Chinnaswamy.
- 10 „ T. C. Narayanan Nambiar.
- 11 „ C. Kandasamy.
- 12 „ K. M. Seethi Sahib.
- 13 „ M. P. Subramanyam.
- 14 „ P. Kandaswamy Gounder.
- 15 „ M. Manickasundaram.
- 16 Dr. K. B. Menon.' "

The motion was put and carried.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE NOMINATION OF MEMBERS TO—

MR. SPEAKER :—"There are a number of Committees to be nominated by me and I want to announce the names of the Committee now.

(1) BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

"Under rule 188, I nominate the following hon. Members to be Members of the Business Advisory Committee :—

- 1 The Hon. the Speaker (*ex-officio* Chairman).
- 2 The Deputy Speaker (Sri B. Bakthavathsalu Naidu).
- 3 The Hon. Sri C. Subramaniam (Leader of the House).
- 4 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 5 Sri K. Rajaram (The Government Whip).
- 6 „ M. Kalyanasundaram.
- 7 „ S. Swayamprakasam.

[Mr. Speaker]

[14th February 1955

- 8 Dr. K. B. Menon.
9 Sri V. Balakrishnan.
10 „ K. Uppi.
11 „ K. Vinayakam.
12 „ P. T. Rajan.
13 „ A. Ratnam.
14 „ U. Muthuramalinga Thevar and
15 „ S. C. C. Anthony Pillai.

(2) COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

“ Under rule 206, I nominate the following hon. Members to be Members of the Committee on Government Assurances :—

- 1 The Hon. Sri C. Subramaniam (Leader of the 'House).
- 2 Sri K. Rajaram (Government Whip).
- 3 „ M. R. Ramachandran.
- 4 „ S. R. Arumugam.
- 5 „ C. Kandasamy.
- 6 „ K. T. Sreedaran.
- 7 „ K. A. Senapati Gounder.

“ I nominate the hon. Member, Sri C. Kandasamy to be the Chairman of this Committee.

(3) COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

5 p.m. " Under rule 195, I nominate the following hon. Members to be Members of the Committee on Subordinate Legislation :—

- 1 The Hon. Sri C. Subramaniam (Leader of the House).
2 Sri K. Rajaram (Government Whip).
3 „ M. Jagannathan.
4 „ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
5 „ T. Ganapathy.
6 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
7 „ K. M. Seethi Sahib.
8 „ K. C. Gopalan Unni.
9 „ S. S. Kolkebil.
10 „ V. Gopala Gounder.

“ I nominate the hon. Member Sri S. S. Kolkebail to be the Chairman of this Committee.”

**V.—EXEMPTION OF SHOPS EMPLOYING THREE WORKERS AND
LESS FROM THE SHOPS AND ESTABLISHMENTS ACT, 1947—
DISCUSSION UNDER RULE 56 *RE*.**

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I want to raise a discussion on an urgent matter of administration, viz.—

' G.O. No. 3416 of 4th December 1954 giving exemption to shops employing three and less than three workers from the provisions of the Madras Shops and Establishments Act, 1947, by which a large number of shop assistants in the State are denied the benefits of this Act by this exemption.'

14th February 1955] [Sri M. Kalyānasundaram]

"இதைப்பற்றி ஒரு மணி நேரம் விவாதம் வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறியதற்கு முக்கிய காரணம், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அலட்சியம் பண்ணக் கூடியது அல்ல என்பதால்தான் பெரும்பாலான, லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்ற காரணத்திலிருந்து இதன் முக்கியத்துவத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு மணி நேர விவாதம் கேட்டுக்கொண்டேன். 1947-ம் ஆண்டில், 'கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டம்' (அதை விட விரிவாக தமிழில் மொழிபெயர்க்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்) வந்தது. இதற்குமுன் இருந்த தொழில் மந்திரி தெரிந்தோ தெரியாமலோ, காரணம் என்னவோ தெரியாது, இந்த 'கடைத் தொழிலாளர் சட்டத்தை' நிறைவேற்றி வைத்து இருக்கிறார்கள். 1947-ம் ஆண்டில் அன்று பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக பாங்குகளிலும் கடையங்களிலும், பெரிய வெள்ளைக்காரன் கம்பெனிகளிலுள்ள தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சியின் பயனாக, அன்றைய சர்க்கார் இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்போது இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வரவேற்புத் தக்க சட்டம் என்று தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் போற்றினார்கள். அப்பு இச்சட்டத்தை வரவேற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். இச்சட்டத்தில் ஓராறு சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது தொழிலாளர்களுக்கென்ற குறிப்பிட்ட வேலை நேரம், சம்பளப் பட்டுவாடா மற்றும் வீடுவசதிகள் போன்ற உரிமைகள் இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ளன. சில வேளைகளில் போன்ற உரிமைகள் இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ளன. சில வேளைகளில் போன்ற உரிமைகள் இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ளன. — சில உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த உரிமைகள் பின்வருமாறு :—

சாதாரண தின (**Daily hours of work**) வேலை நேரம், 8 மணி காலந்தான்.

வாரத்திற்கு ஒரு நாள் சம்பளத்தோடு விடுமுறை. வருடம் ஒன்றுக்கு 12 நாள் **Casual leave**, 12. நாள் **privilege leave**, 12 நாள் **sick leave**.

இப்பேற்பட்ட வசதிகளும், இன்னும் குறிப்பிட்ட 8 மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்தால் அதற்கான (**overtime allowance**) அதிக சம்பள வசதி, திடீரென்று வேலை யிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர் **Labour Commissioner**-க்கு அப்பீல் செய்து கொண்டு பிரகாரம் தேடிக்கொள்ள உரிமை, இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இதற்கு முந்திய மந்திரி சபை (அதாவது ராஜாஜி மந்திரி சபை) தற்போதைய மந்திரி சபைக்கும், முந்திய மந்திரி சபைக்கும் கொள்கை வித்தியாசம் கிடையாது. ஆட்கள் மாஸ்ட்ரேம் தவிர், கொள் கை வேறு அல்ல, அந்த மந்திரி சபை 1952-ம் ஆண்டில் அதிகாரம் வந்த உடனே இச்சட்டத்தை தவறாக முன் மந்திரி சபை செய்து விட்டார்கள் என்ற தோன்றியதோ என்னமோ இச்சட்டத்திலிருந்து யார் யாருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கலாம் என்ற பிரச்சனையை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க, ஒரு கமிட்டியையோ, அல்லது உத்தியோகப் பற்றற்ற (non-official) நபரையோ நியமிக்காமல், சர்க்காரின் **Special Officer** வேலை செய்யும் ஒரு ஜி. சி. எஸ். உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தார்கள். அவர் நீண்ட விசாரணைக்குப் பிறகு குறிப்பிட்ட அறிக்கையை நான் இச்சபையின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டு வருகின்றேன். விதி விலக்கு அளிக்கலாமா, கூடாதா என்ற பிரச்சனைதான் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது ; அவர் கூறுவதாகவுது :—

'Since the Act has been passed solely with a view to ameliorate the condition of labour in establishments and shops and the provisions of the Act are not excessive and cannot be said to cause undue hardship to employers, I submit that it should be observed as a fixed principle that no exemption of any kind should be granted from any of the provisions of the Act.'

இவ்வளவு தெளிவாக இந்தச்சட்டத்தின் தன்மையைப்பற்றியும் அது எவ்வளவு நியாயமானது என்பதைப்பற்றியும், அவர் கூறியிருக்கிறார். இந்த சட்டத்தின் கீழ் தரப்பட்டுள்ள உரிமைகள், வியாபாரிகளை எந்தக் கரணத்தைக் கொண்டும் கொடுமையாக பாதிக்காது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். விதி விலக்கு கொடுக்க அவசியம் கிடையாது என்று அவர் சொல்லி

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th February 1955]

யிருக்கிறார். அப்படி இருந்தாலும் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் விதி விலக்கு அளிக்கப்படலாம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பொது மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அசந்தர்ப்பங்களைத் தீர்க்கும் நோக்கத்தை முன் னிட்டு சில விதி விலக்குகளை அவர் கூறியிருக்கிறார். விதி விலக்கு அளிப் பது சம்பந்தமாக கொள்கையை தெளிவுபடுத்தாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல என்று அவர் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். இப்படி இந்த அதிகாரி ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிப்பார் என்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்க வில்லையோ என்னமோ ரிப்போர்ட் வந்த பிறகும் சர்க்கார் இறுதியாக முடிவு செய்தது என்னவென்றால் 'அதிகாரி செய்த சிபார்சுகள் அனர்த்தம் அந்த சிபார்சு களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்பதுதான். **Exemption** கொடுக்க அதிகா ரம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று **Departmental Secretary** கையெழுத்து போட்ட உத்திரவு இருக்கிறது. அவராகவா கையெழுத்து போட்டிருப்பார்? மந்திரிகளினதும் வேலை பார்க்கும் அவர், மந்திரி சொல்லித்தான் போட்டிருப் பார். 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 4-ம் தேதி, ஜி. ஓ. நெ. 3416-ல் உத்திரவு பிரப்பிக்கப்பட்டது. அது என்ன வென்றால் 3 அல்லது அதற்குட்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் கடைகளும் வியாபார ஸ்தலங்களும் இச்சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டியது இல்லை என்பது. இம் மாதிரி ஒரு நிமிடத்தில் பேரு முனையில் அடித்துத் தள்ளி உத்திரவை அளித்து விட்டார்கள். இவ்வுத்திரவை பிறப்பிக்க என்ன காரணம்? யார் இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் கோரிக்கை செய்தார்கள்? இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இதை யெல்லாம் சர்க்கார் சிந்தனை செய்தார்களா? டிசம்பர் மாதம் சட்ட சபை நடந்து கொண்டிருந்ததே அப்போது இவ்வுத்திரவு போடுவதற்கு முன், சட்ட சபையின் முன் இவ்வுத்திரவைக் கொண்டு வந்து, சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றார்களா? சபையின் கவனத்திற்காவது இது வந்ததுண்டா? சட்டத்தின் கீழ் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் உரிமைகளின்மேல் கை வைத்து விட்டார்கள். கடைத் தொழிலாளர்களின் மேல் எங்களுக்கு மிக அக்கரை இருக்கிறது, எதிர்க் கட்சியினரைக் காட்டிலும், என்று மந்திரியார் பதில் சொல்லி விட்டால் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. நடை முறையில் காட்ட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அவர்களின் உரிமை யை பரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனே, சர்க்கார் இவ்வுத்திரவை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இப்படி உத்திரவை பிறப்பிக்கக்கார ணம் என்ன? மூன்றாம் அதற்கும் கீழ் பட்ட தொழிலாளர்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்தல், வேலையிலிருந்து காரணமில்லாமல் நீக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தல், இதனால் எல்லாம் தேசத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமா என்ன? எதற்காக இந்த உத்திரவு பிறப் பித்தார்கள்? இதைச் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்பு கிறேன்.

5-10 p.m. "இப்போது சர்க்கார் நெய்வேலி போன்ற ஸ்தாபனங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். 'இப்படி உத்திரவு பிறப்பித்தீர்களே, நீங்கள் என்ன யோக்கியதையுடன் உங்கள் தொழிலாளர்களை நடத்துகிறீர்கள்' என்று வியாபாரிகள் கேட்டு விடுவார்களே என்ற பயத்தின் காரணமாக இந்த மாதிரி உத்திரவை போட்டு விட்டு, ஒரு வருட காலத்திற்கு சட்டத்தை அமல் நடத்த மாட்டோம் என்று சலுகை காண்பிப்பதற்காக இந்த உத்திரவை போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரின் கொள்கை தொழிலாளரின் விசேஷ உரிமைகளை (சட்டத்தில் கண்டுள்ளதை) ஒடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்த ஒரு நடவடிக்கை யால் மட்டும் அல்ல, பல நடவடிக்கைகளால் இது தெரிகிறது. அன்று நெய்வேலியைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதட்டப்பட்டார். உத் வேகத்துடனும் பேசினார். அப்பொழுது தகாத வார்த்தைகளையும் உபயோகித்து இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தை இப்பொழுது அவருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்பு கிறேன். அந்த மாதிரி அன்று சபையில் விவாதம் கேட்கப்போகிறேன் என்று தெரிந்த பிறகு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ் (திருச்சி) சூப்ரன்

14th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

டென்டுக்கு கடிதம் எழுதி அது உண்மையா அல்லவா என்று விசாரித் திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் அவர் விசாரனை செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது வேறு விதமாக இருந்தால் அது ஏமாற்றுவதாக இருக்கலாம்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"என்ன கடிதம் எழுதினேன் என்பதை அவர் தயவு செய்து சொல்லவேண்டும்."

***SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ் சேஞ்சுக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தால் அதை தயவு செய்து ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று எழுதி யிருக்கலாம். அந்தக் கடிதம் போக வேண்டிய காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி எங்களால் நிரூபிக்க முடியும். நாங்கள் ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆதா ரம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி சொல்லும்போது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஏன் கோபம் வருகிறது? அவர்களுடைய கொள் கையைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறோம். உண்மையைக் கூறினால் அவருக்கு புத்தம் வருகிறது என்பதாகத்தான் நாங்கள் முடிவிற்கு வர வேண்டிய தாக இருக்கிறது."

(Mr. Speaker in the Chair.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"இன்று விவாதிக்கப்படும் விஷயங்களுக்குப் புறம்பாகப் போனால் அதற்கு பதில் சொல்ல குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவகாசமிராது எனினும் அதற்கு கனம் எதிர்க் கட்சி டிபுடி ஸ்டீர் சொன்னதற்கு உடனே பதில் நான் சொல்லுகிறேன். **Employment Exchange** ஜெனரல் சூப்ரன்டென்டுக்கு எழுதியதைப் பற்றி முன் விவாதத்திற்கு முன்னமேயே கேட்டேன். இந்த மாதிரி யாராவது கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்களா? அதன் நிலைமை என்ன? யார் கேட்டிருக்கிறார்கள், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே, என்று கேட்டேன் அம்மாதிரி ஒன்றுமில்லை என்று என்னிடம் சொன்னார்."

***SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"இது விஷயமாக வேறு கேள்வி தனியாக, போட்டிருக்கிறேன். அந்த சமயம் மந்திரியாருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்."

"இப்பொழுது இருக்கும் விஷயத்திற்கு வருவோம். இதற்கும் அதற் கும் என்ன சந்தர்ப்பம் என்றால், இப்பொழுது இருக்கும் உரிமைகளையும் சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும், அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதைக் கொண்டு வந்தேன். அந்தப் பிரச்சினையை திரும்பவும் கிளப்ப வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அல்ல."

"இந்த விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் சென்னை நகரம் நீங்கலாக இந்த ராஜ்யம் பூராவும் பெரும் பகுதி வியாபாரிகள் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். கடை சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை 1947-க்கு முன்பு எப்படி இருந்ததோ அந்த நிலைமைக்கு இப்பொழுதும் வந்து விட்டது. எப்படி இருந்ததோ அந்த நிலைமைக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்ட நிலைமை வந்திருக்கிறது என் கடை சிப்பந்திகளுக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்ட நிலைமை வந்திருக்கின்றன. பதை பற்றிய புகார்கள் கொண்ட மகஜர்கள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. அதையும் என்னுடைய பேச்சின் முடிவில் சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப் போகிறேன். குறிப்பாக கடை சிப்பந்திகள் அதில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலக்கை பயன்படுத்திக் கொண்டு கடைகளில் 6 அல்லது 4 பேர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகள் மூன்று பேர்களாகி வருகிறார்கள். அப்படி இப்பொழுது ஆட்குறைப்பு நடந்து வருகிறது. இந்த விதி விலக்கை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் பல தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் பல கடைகளில் இன்னும் அதிகப்படியான ஆட்குறைப்பு வருமோ

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th February 1955]

என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் கடை சிப்பந்திகளுக்கு இப்பொழுது பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1947-க்கு முன்பு 12 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றிருந்தது. இந்த விதி விலக்கினால் கடை முதலாளிகள் சிப்பந்திகளை நினைத்த மாத்திரத்தில் வேலையை விட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யலாம். அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் இனிமேலும் கொடுக்கக்கூடாது என்கிற நிலைமையில் இந்த விதிவிலக்கு மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடை சிப்பந்திகள் பலமான தொழில் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்க வில்லை. பாக்கிரி தொழிலாளிகள் மாகாணம் பூராவும் தொழிற் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இந்த சிறிய கடை சிப்பந்திகளுக்குக்கிடையாது. இவர்களுக்கு பலம் பொருந்திய சங்கங்கள் இல்லை. அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும் அவர்களுக்கு சக்தி இல்லை. அதனால் தான் அவர்களிடத்தில் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறது. இப்படி பலமில்லாதவர்களுக்கு விரோதமாக கடைக்காரர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கலாமா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கடை சிப்பந்திகள் பகுதிகளுக்கும் இந்த ஷாப் அசிஸ்டெண்ட் சட்டத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும். இப்படியேதான் தொழில் சங்கங்களும் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் கூட இதை விரிவுபடுத்துவதற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசை அடிப்படையாகக் கொண்டே நான் உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்கு நோட்டீசும் கொடுத்திருக்கிறேன். சோஷலிசம் என்று பேசுகிற காலத்தில் மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரி உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பது முறையா? கடை சிப்பந்திகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்துதான் கேட்கிறேன். ஆகையால் டிசம்பர் 4-ம் தேதி போட்ட உத்தரவை ரத்து செய்துவிட்டு சட்டத்தை மீண்டும் எல்லா கடைகளுக்கும் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷாப் அசிஸ்டெண்ட் சட்டத்திற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது பற்றி ஒரு மணி நேர விவாதம் எடுத்துப்பேசும் காலத்தில் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் நிச்சயமாக இந்த விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். டிசம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி ஒரு உத்தரவு பிரகாரம் அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு இதைப்போல பல விதிவிலக்குகள் வந்திருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்த சட்டம் வந்த பிறகு தொழிலாளிகள் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் இயங்கும் இடங்களில் எல்லா தொழிலாளிகளும் கடைகளிலும் காப்பி ஹோட்டல்களிலும் இன்னும் பல ஸ்தாபனங்களில் அவரவர்களுக்கு சரியானபடி ஸ்தாபனங்கள் அமைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சட்டம் வருவதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமை வேறு. இந்த சட்டம் வந்த பிறகு தொழிலாளிகள் இந்த அரசாங்கத்தை போற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிறகு இந்த சட்டத்திற்கு பல வித விதிவிலக்குகள் கொடுத்துக்கொடுத்து கடைசி முடிவாக மூன்று பேர்கள் அதற்கு குறைவாக இருக்கும் கடைகளுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு வந்திருப்பதால் அதை எதிர்த்து போராடுவதற்கு அந்த கீழ்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு சக்தி கிடையாது. பலமும் கிடையாது. பெரிய தொழிற்சங்கங்கள் ஸ்தாபனங்களை வைத்துக்கொண்டு போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் கிடையாது. அவர்கள் போராடுவதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரிய ஸ்தாபனங்களாக இருந்தால் முதலாளிகளிடம் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்குள்ள மனவேற்றுமையை எடுத்துச் சொல்லி காரியங்களை வெற்றிபெறச் செய்ய முடியும். பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாகவும் வெற்றி பெற முடியும். அதன்படி இந்தச் சட்டத்தை

14th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

அமுல் நடத்தவும் முடியும். சமாதான முறையில் வெற்றி பெற்று வரலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சிறிய கடை சிப்பந்திகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சௌகரியங்கள் கிடையாது. ஆபீசர்கள் நல்ல எண்ணம் படைத்தவர்களாக இருந்தால்தான் இந்தக் கடை சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை நன்றாக இருக்கும். இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அது எந்த விதத்திலும் சௌகரியமாக இருக்கிறது. அதன்படி இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த திருத்தத்தினால் பழையபடியே சிப்பந்திகள் காலையில் 6 மணிக்கு வந்துவிட்டு இரவு 10 மணி வரையில் கடையில் வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. காலையில் சிப்பந்தி வந்து கடையைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பகலில் கடை முதலாளி வருவான். அதன்பின் சிப்பந்தி சாப்பாட்டுக்குப் போக வேண்டும். மறுபடியும் முதலாளி வரும்வரையில் சிப்பந்தி கடையிலேயே இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் இரவு பத்து மணி வரையில் கடையில் இருந்து வேலை செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்துவிடும். இதனால் சிப்பந்திகளுக்கு சௌகரியம் கிடையாது. சுமார் 1,000 ரூபாய் முதல் போட்ட முதலாளியினிடம் தொழிலாளிகள் இந்தப்படி வேலை செய்ய வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்தச் சட்டத்தை இந்த டிசம்பர் 4-ம் தேதி திருத்தத்தினால்தான். இந்த விதி விலக்கின் காரணமாக நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் மூன்று பேர்கள் அல்லது அதற்குக் குறைவாகவுள்ள தொழிற் ஸ்தாபனங்களுக்கு, கடைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று விதி விலக்கு அளித்ததினால் ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் தங்கள் கடையில் நான்குபேர், ஐந்து பேர் வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை மூன்று பேர்களாகக் குறைத்துக் கொண்டுவீட்டார்கள். இதனால் வேலையிழந்தவர்கள் இரண்டு பேர். இப்படியாகவே பார்த்தால் பலபல இடங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த விதிவிலக்கினால் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலையைவிட்டு நீக்கும்பொழுது எங்களுக்கு வியாபாரம் இல்லை, ஆகவே எங்களுக்கு ஐந்து ஆட்கள் வைத்துக்கொள்ள கட்டாது, மூன்று பேர்கள் தான் வைத்துக்கொள்வோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆபீசர்களால் அவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலைமை உண்டாகிவிட்டது. இந்த விதிவிலக்குச் சட்டம் வந்தவுடனேயே எப்படி அதிலிருந்து தாங்களும் தப்பித்துக்கொள்வது என்றே பல கடைக்காரர்கள் சதித் திட்டம் போட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எப்படியாவது இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களிடம் எட்டு மணிக்குப் பதிலாக நாள் பூராவும் வேலை வாங்க வேண்டும். கொடுக்கிற சொற்ப சம்பளத்திற்கு அவர்களுடைய உயிரையே உறிஞ்ச வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியாக விதிவிலக்கு அளித்ததினால் வந்த கேடுதான் இது. ஆகவே சோஷலிஸ்த் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம் என்கின்ற இந்தச் சர்க்கார், தங்களைக் கேட்க நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்ற இவர்கள் இந்த விஷயத்தை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதில் கட்சி மனப்பான்மைக்கே இடமில்லை. தொழிலாளர்களுடைய நலனை மட்டும் கவனிக்கவேண்டுமே தவிர கட்சியின் விருப்பு வெறுப்பு உணர்ச்சிக்கு இந்த விஷயத்தில் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இப்பொழுதே ஏராளமான மகஜர்கள் இந்த விதிவிலக்கு உத்தரவை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எல்லோருக்கும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக கனம் மந்திரி அவர்களை இந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கலாம், அவர்களுக்கு லீவு இல்லாமல் அடிக்கலாம், நாள்பூரா வேலை வாங்கலாம் என்ற எண்ணம் முதலாளிகளிடையே வளர்ந்து கொண்டு வரும் வகையில் இந்த விதிவிலக்கு உத்தரவை இன்னும் சில நாள் கூட்டிக்கும்படி செய்யாதீர்கள் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த விதிவிலக்கு உத்தரவை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.”

5.20
p.m.

[14th February 1955]

* SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நண்பர் ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துரைத்தவற்றையெல்லாம் நானும் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“ 1947-ம் வருஷத்தில் நம் நாட்டிலே முதன் முதலாக சென்னையில்தான் இந்த ஷாப் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. கொண்டுவந்தவுடன் அநேக தொழிலாளர்கள் தாங்கள் இதுவரையில் அனுபவித்துவந்த கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்கிக்கொள்ள பல தொழிற்சங்கங்களை தங்கள் தொழிலடிப் படையினமேல் அமைத்துக் கொண்டார்கள். சென்னை ராயபுரத்திலும், தங்கசாலையிலும், வேப்பேரியிலும், பார்பர்ஸ் பரிட்ஜ் பக்கத்திலும் பல மரத்தொட்டிகள் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கு முதலாளிகள் சாதாரணமாக மூன்று நான்கு பேர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் ஒன்று அல்லது இரண்டு தொழிலாளர்களே இருப்பார்கள். இவர்கள் மரத்தைத் தூக்குவதும், அதனை அறுப்பதும், விற்பனை செய்வதுமான வேலைக்காக அமர்த்தப் பட்டிருப்பவர்கள். இந்தமாதிரியான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய இந்தத் தொழிலாளிகள் காலையில் மரத்தொட்டிக்குப் போனால் மாலை எட்டு மணிக்கு, ஒன்பது மணிக்குதான் அங்கிருந்து முதலாளிகள் மனப் போக்குக்குகந்தவாறு வீட்டிற்குத் திரும்ப முடியும். ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்த பிற்பாடு அவர்களுக்குப் பெரிய நன்மை இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களிடம்கூட எட்டு மணிதான் வேலை வாங்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வருஷத்தில் பன்னிரண்டு நாட்கள் லீவு கொடுக்க வேண்டும், வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை அளிக்கவேண்டும் என்றெல் லாம் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் பல தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை அனுபவிக்க முற்பட்டார்கள். மேலும் அவர்களை அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கி விட்டாலும் சட்டத்தில் கண்டுள்ள 41-வது ஷரத்துப்படி அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கோரி கேஸ் போடவும், திரும்பவும் அந்த முதலாளி அவர்களையே வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவும் வற்புறுத்த வசதியிருந்தது. அந்தச் சட்டத்தின் உதவியைக்கொண்டு ஏராளமான தொழிலாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் தெரியாத முதலாளிகளுக்கும் கூட சட்டம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள வசதியிருந்தது: அனுவசியமாக தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை நசுக்கினால் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்ற மனப்பான்மையை முதலாளிகளிடையே வளர்ப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் வெகு அனுசூலமாக இருந்தது.

“ ஆனால் அந்தச் சட்டத்திற்கு சர்க்கார் இப்பொழுது அளித்திருக்கும்படியான விதிவிலக்கு தொழிலாளர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே அளித்திருக்கிறது. அவர்கள் மனம் வெதும்பி பீதி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதோடு பல கடைக்காரர்கள் தங்களுடைய கடைகளில் வேலை செய்யும் மேல்கொண்டு இருக்கும் ஆட்களின் எண்ணிக்கையை மூன்றாகக் குறைத்துக் கொள்ள பல பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாகவும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தமாதிரியான விதிவிலக்கு இருக்குமானால் கட்டாயமாக தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட லீவு வசதியை அனுபவிக்க முடியாது, எட்டு மணி நேரம்தான் வேலை செய்வோம் என்கின்ற உரிமையை அனுபவிக்க முடியாது, வேலையைவிட்டு அநியாயமாக நீக்கப்பட்டாலும் நஷ்டஈடு கோர முடியாது, திரும்பவும் வேலைக்கே வைத்துக்கொள்ளும்படி முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது. ஆகவே லீவு வசதி, மற்றெல்லா வசதிகளையும் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கும் அந்தச் சட்டத்தில் எந்தவிதமான திருத்தமும், விதிவிலக்கும் இன்றி அது அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

“ ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக செக்ஷன் 41-ன் கீழ் அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டால்கூட அந்த உத்திரவுக்கு

14th February 1955] [Sri S. Pakkirisawmi Pillai]

முதலாளிகளே பணிகிறார்கள். சிலர் அந்த உத்திரவுக்குப் பணிந்து தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள சம்மதிப்பதில்லை. அதற்குப் பிறகு அப்பீல் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் கிடையாது. சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். அதன் முடிவு எப்படியிருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது இருக்கின்ற சட்டத்திற்கே ஏன் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இதனால் இனி தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்வதுகூட முடியாது. இதனால் இப்பொழுதே பல கடை சிப்பந்திகள், குமாஸ்தாக்கள் முதலியோர் மிகுந்த கஷ்டத்தை மறுபடியும் அனுபவிக்க நேரிட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விதிவிலக்கை உடனடியாக ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் மூன்றுபேர் அல்லது மூன்றுபேர்களுக்குக் குறைவாயுள்ள கடைகளுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருஷமும் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக நாம் ரொம்பப் பின்னுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்றே நினைக்கிறேன். அதுவும் இந்த விதிவிலக்கை அளிப்பதன்மூலம் நாம் 1947-ம் வருஷத்திற்கும் பின்னால் போயிருக்கிறோம்.

“ ஆகவேதான் ஆயிரக்கணக்கான கடை சிப்பந்திகள், கடை குமாஸ்தாக்களின் பேரிலுள்ள மனித அபிமானத்தின் பேரால் நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனையோ இடங்களில் மகாநாடுகள் நடக்கின்றன. பொருட்காட்சிகள் நடக்கின்றன. சினிமாக்கள், இதர பொழுதுபோக்குக் கேளிக்கைகள் நடக்கின்றன. சின்னக் கடையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும் மனிதர்கள் தானே. அவர்களும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் அங்கு, இங்கு எங்காவது போய் கொஞ்சநேரம் அமைதியாக, இன்பமாகப் பொழுதைக் கழித்துவிட்டு வரலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றாதா, அட, அதுவே வேண்டாம். கனம் மந்திரி அவர்களே அவர்களது ஊருக்குப் போகிறார்கள், அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் நம்ம ஆகவே ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள் என்று கேட்போ மென்ற ஆசை ராஜ்ய மந்திரி என்னதான் சொல்லுகிறார்கள் என்று ஒய்வு எடுத்த அவர்களுக்கு இருக்காதா? அப்படி ஆசை உண்டானால் ஒரு நாள் ஒய்வாவது துக்கொள்ளலாமென்றால் இப்பொழுது இந்த விதிவிலக்கின் மூலமாக எப்படியிருக்கின்றது நான் கேட்கிறேன். ஆவடி காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்ததே, அதற்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தாலும் ஒரு நாள் ஒய்வாவது அவனுக்கு வேண்டாமா? அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் தானே. இயந்திரங்களுக்குக்கூட ஒய்வு வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது. பஞ்சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒய்வு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ரயில் என்ஜின்தான் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; 48 மணி நேரம் சேர்ந்தாற்போல் ஓடினால் உடனே அதற்கு ரெஸ்டு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது கோஷலிஸத்தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார், தொழிலாளர்களுடைய கேஷ்மநலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் இந்த விதிவிலக்கை அளிப்பதன் மூலம் 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் அனுபவித்து வருகின்ற சிற்சில வசதிகளையும் இனிமேல் அனுபவிக்க முடியாமல் செய்துவிட்டார்கள். இது ரொம்ப வருந்த வேண்டிய விஷயம். ஆகவே மனித அபிமானத்தின் பேரால் நான் சர்க்காரை, ரொம்பத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்பாவிகள். தங்கள் உரிமையைப் பெற எப்படியிளர்ச்சி செய்வது என்பது இன்னதென்றுகூடத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருந்த இந்தச் சட்டத்தில்

[Sri K. T. Raju] [14th February 1955]

எதோ வாரத்தில் 6 நாட்கள் தான் ஓயாமல் வேலை செய்தாலும்கூட ஒரு நாளாவது லீட்டு வேலையை கவனித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கும் இனி இடமில்லாத வகையில் இந்த விதிவிலக்கைக் கொண்டு வந்துவிட்டீர்களே இது நியாயமா? தலையைத்தான் வலித்தது, உடம்பைத்தான் வலித்தது ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வோம் என்று ஒரு நாட்கூட இனி லீவு போடமுடியாத நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டீர்களே இது தர்மமா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

“இந்த விதிவிலக்கை பரிசீலித்ததாக ஒரு வருஷத்திற்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுகூட ரொம்ப நல்லது. நமக்கு இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவத்தைக்கொண்டு பார்த்தாலே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் இந்த விதிவிலக்கினால் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியும். ஆகவே மனித அபிமானத்தின் பேரால் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய பரிசீலனை போதும். உடனடியாக இந்த விதிவிலக்கை ரத்துசெய்து விடுங்கள். இல்லாதபட்சத்தில் இது விஷப் பரிசீலனையாகவே முடிந்துவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கே நான்கு, அல்லது ஐந்து ஆட்களை வைத்துக்கொண்டிருந்த முதலாளிகள் எல்லாம் தங்கள் கடை ஆட்களை வியாபாரம் இல்லையென்று சொல்லிவேலையைவிட்டு நீக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். கடைக்காரனும் தங்கள் கடை ஆட்களை மூன்று பேராகக் குறைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஷாப் சட்டத்தினால் தங்களுக்கும் தொந்தரவு வராது என்கின்ற காரணமேதான். ஆகவே இனி பரிசீலித்தும் போதும். இனிமேலும் அந்த விதிவிலக்கை நீடித்துக் கொண்டிருக்கும்படி செய்தால் அது விஷப்பரிசீலனையாக முடிந்துவிடும். இவ்விஷயத்தில் கட்சி மனப்பான்மைக்கே இடமில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று தயங்கவேண்டியதில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒருமுகமாக இதனை ஆதரித்து தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது அபிவிருத்தி வரி மாதிரியானது அல்ல. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும் யோசனையைக் கேட்டால் எங்கள் வருமானம் குறைந்து போகுமே என்று சர்க்கார் சொல்வதற்கு. இந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டால் சாதாரண கடைகளில் வேலை செய்யும் கடை சிப்பந்திகள், கடை குமாஸ்தாக்கள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு வசதியை அனுபவிப்பார்கள். அவ்வளவுதான். கனம் மந்திரிக்குக்கூட சேர்ந்தார்போல் நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்தால் ஒரு மணி நேரம் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று தோன்றவில்லையா? அதைப்போல அந்தக் கடை சிப்பந்திகளும் மனிதர்கள் தானே. மனித அபிமானத்தோடு பார்த்தால் வாரத்திற்கு 6 நாள் உழைத்தால் ஒரு நாள் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புவது தப்பா? ஆகவே இரண்டு பேர்கள் இருந்தாலும், மூன்று பேர்கள் இருந்தாலும் எல்லாக் கடைகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்துமென்று சொல்ல வேண்டும். விதிவிலக்கு நிச்சயமாக அளிக்கக்கூடா தென்று கேட்டுக்கொண்டு, கனம் மந்திரி அவர்கள் ஸ்ரீ எம். கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-31 * SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர்
P.M. அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் விஷயத்தில் கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கருணைசூர்ந்து கண்டிப்பாக இந்த விதிவிலக்கை நீக்குவார் என்ற நம்பிக்கையோடு சகல கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசுவருகிறார்கள். இந்த விதிவிலக்கினால் தொழிலாளர்களெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக எங்களுடைய ஜில்லாவிலிருக்கக்கூடிய கடை சிப்பந்திகள் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பறிபோயிருக்கிறது. சுதந்திர சர்க்கார் நடக்கின்ற இக்காலத்தில் தொழிலாளர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சுதந்திரம் வளர்ந்து வருகிறது.

“சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம் உருவாக்கப்படவேண்டுமென்ற மனப்போக்கு சர்க்காருக்குப் பெயரளவில் இருக்கிறதேயொழிய உண்மையாகவே அந்த நோக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால்

14th February 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

முதலாளிகளுக்கு உதவக்கூடிய முறையி் முதலாளிகளுக்கு உடந்தையாக இந்த விதிவிலக்கை அளித்துவருகிறார்கள். வேலை ஆட்களைக் குறைப்பதோடுமட்டுமல்லாமல் சம்பளத்தையும் குறைத்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கு எதோ கிடைத்தது கிடைக்கட்டும் என்று பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல ஓய்வு எல்லோருக்கும் தேவை. இயந்திரங்களுக்கும் கூட ஓய்வு தேவையாக இருக்கும்போது மனிதர்களுக்கும் ஓய்வு அவசியமாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்களும் நீண்ட நேரம் வேலை செய்ய முடியாது. குறிப்பாக இரண்டு, மூன்று மணி நேரம் அமைதியாக இந்தச் சபையில் இருந்து, நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறதற்கே மந்திரிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் மந்திரிகள் அடிக்கடி தங்கள் இடத்தில் இல்லாமல் வெளியே போய்வர வேண்டிய சங்கடம் ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரி ஓய்வு மந்திரி அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவதுபோல் தொழிலாளர்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால், கடையில் சாமான்கள் வாங்க வருபவர்களுடைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் கோபப்படாமல் பதில் சொல்லியாகவேண்டியிருக்கிறது. முதலாளிகளுடைய திட்டெல்களையும் கடைச் சிப்பந்திகள் சகித்துக் கொண்டு அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்த ஊதியமும், ஓய்வும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேடிமநல சர்க்கார் இருக்க வேண்டுமேயொழிய முதலாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. தேர் தல் சமயத்தில் முதலாளிகள் எதோ தங்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள் என்று நினைத்து கடைச் சிப்பந்திகளுடைய நலனைக் கவனிக்காமல் இருப்பார்களானால், தேர்தல் சமயத்தில் நிச்சயமாகத் தொழிலாளர்கள் சர்க்கார் கட்சியைக் காலை வாரிவிடக்கூடும். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றெறிச்சலை கொட்டிக்கொள்ளவேண்டாம் என்று அனுபவம் உள்ள கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த விதி விலக்கின் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் அதிகரிக்க நேரிடும். இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் போட்டாலும், இன்னும் எத்தனை ஐந்து வருஷத் திட்டங்கள் போட்டாலும் இதேமுறையில் தொழிலாளர் களின் நலன் புறக்கணிக்கப்படுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னையை சர்க்கார் தீர்க்கவேமுடியாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னையைத் தீர்க்க சர்க்கார் எத்தனை ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப் போடப்போகிறார்களோ அது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஆகவே, தயவுசெய்து இந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்துவிடுவதுதான் நல்லது என்று மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் கடை சிப்பந்திகள் போன்ற தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். கனம் மந்திரி அவர்கள் கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டத்திற்குச் செய்திருக்கும் விதிவிலக்கை ரத்துசெய்துவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, அப்படியே அவர் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“Mr. Speaker, this Government Order, as I understand it, is the outcome of the labour policy of the Government. We have seen what attitude was taken by the Central Government and the bankers regarding the Bank award and how the Government have evolved a policy to the detriment of the Bank employees. The same sort of policy is reflected here also. The commercial workers have, after a prolonged struggle, got this Bill passed by the Assembly. Though there are some defects in this Act, there are so many advantages conferred on the workers by

14th February 1955] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்துக்கொண்டு தூங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏதோ இரண்டு பேரை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் ஏற்கெனவே இருந்துவரும் சட்டத்தில் ஒரு விதிவிலக்கு அளிப்பது அவசியம், நியாயம். இந்தவிதமான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால்தான் 5, 6 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும், இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பல முதலாளிகள் வரியைக் கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். இந்த மாதிரியாக இவர்கள் நடப்பதால்தான் நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்களின் ஆட்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளமோ மிகமிகக் குறைவு. சரியான சம்பளத்தை நிரன்யம் செய்வதில்லை, அவர்களுக்கு விடுமுறை கிடையாது. இது போன்ற அநீதிகளை இந்தச் சின்னக்கடைக்காரர்கள் இழைத்து வருகிறார்கள். ஆதலால்தான் அவர்களின் வேலை நேரத்தின் நிரன்யமும், நியாயமான சம்பளமும், விடுமுறை அளிப்பது முதலிய பாதுகாப்பும் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I have got some petitions. May I present them now? ”

(Sri Kalyanasundaram then presented the petitions to the Joint Secretary to the Legislature.)

“அரசாங்கம் அந்த முடிவுக்கு வந்ததிலிருந்து ஏதோ அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையே தவறுதலாகப் போய்விட்டது, அல்லது மாறி விட்டது, அல்லது ஏதோ தெரியாமல் 1947-ம் வருஷத்திலே அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்துவிட்டது, இப்பொழுது அதிலிருந்து எப்படிப் பின் வாங்குவது என்று இந்த அரசாங்கத்தார் பார்க்கின்றார்கள் என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய தோரணயிலேயே குறைகள் சொல்லப்பட்டன. அதுவும் எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டன. அதுவும் எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர்கள் பேசும்போது நெய்வேலி பற்றிய விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். எந்த விவாதத்திலும் அதைப்பற்றி அவர் வழக்கமாகக் குறிப்பிடுவது போல் இதிலும் அவ்விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அவருக்கு அதில் சிறு பிணை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் அவ்விஷயத்தில் ரொம்பக் கோபம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் தங்கள் கட்சியின் பலத்திற்காக அவ்விஷயத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று பார்த்து, அது முடியாமற்போகவே அதனால் அவருக்குத்தான் கோபம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனக்கு என்ன கோபம்? அதில் எனக்கு வருத்தந்தான், கோபமில்லை.

SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷாப் ஆக்டில் விதிவிலக்கு ஏற்படுத்தாததின் காரணமாக இன்றைக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கஷ்டப்பட்டு வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இதுபோல் தஞ்சாவூர் விவசாய பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எக்செம்ஷன் கொடுத்த காரணத்தினால் அங்கு வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கு சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று பேர்கள் இருக்கக்கூடிய கடைகளில் ஒரு விதமான பாதுகாப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் பல சிறு தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை உடனடியாகத் தீர்மானிக்காவிட்டால் எந்த அளவுக்கு நாம் சட்டங்கள் வகுத்த போதிலும் பிரயோஜனம் இல்லை. பணத்தை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th February 1955]

“ ஏனென்றால் இந்த நாட்டுக்கும் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கும் பெரிய அளவில் உதவுக்கூடியதும், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்தக்கூடியதுமான இம்மகத்தான நெய்வேலி திட்டத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றும்போது ஒரு சிலர் அதை sabotage செய்யப்பார்க்கிறார்களே, அதுவும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள, பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்களே அந்த நாச வேலைக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஆதரவு அளிக்கிறார்களே என்பதை நீனைக்க நான் வருத்தப்படுகிறேன். அந்த வருத்தத்துடன்தான் நான் அன்று பேசினேனே தவிர கோபத்தோடு ஒன்றும் பேசவில்லை.

“இப்பொழுது இந்த ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவரின் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் 6-வது ஷரத்திலே அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்கு ஏற்கெனவேயே உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி அரசாங்கத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய ஷரத்து அந்தச் சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறதென்பதற்காக இப்பொழுது நாங்கள் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை.

“கடைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள், குமாஸ்தாக்கள் ஆகிய எல்லோரும் இந்தச் சட்டத்தைப் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்தச் சட்டத்தினால் பலன் அடைகிறார்கள், பலன் அடைய நினைக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் பேரில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் அனுதாபம் இல்லாமலில்லை.

“ஆனால், இந்தச் சட்டம் அமுலிலுள்ள பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும் அவற்றிலுள்ள கிராமங்களில் இருக்கின்ற சிறிய கடைகள் வைத்திருப்பவர்களை நாம் பெரிய முதலாளிகளெனக் கருதமுடியாது. அவர்களும் அனுதாபத்திற்குரியவர்கள் என்று பலர் உணர்வார்கள். அபிப்பிராயமும் அதுதான். சிறிய கடைகளை, வெற்றிலைப் பாக்கு கடை, சோடா கடை போன்றவைகளைவைத்து நடத்துகின்றவர்களைப் பெரிய முதலாளிகளாக பாவிக்கமுடியாது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சிறிய கடைகளை வைத்து தாங்களே நடத்தக்கூடியவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, சிறிய கடைக்காரர்களைக் காட்டி அவர்கள் பேரில் அனுதாபம் கொண்டு இந்த விதிலிலக்கை அளித்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சமாதானம் சொல்ல வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. மூன்று பேர்களுக்கு மேல் ஆட்களைப் போட்டு நடத்த முடியாதிருக்கின்ற கடைகளையும்கூட நாம் பெரிய கடைகளாகக் கருத்த முடியாது. அந்தக் கடைகளை வைத்து நடத்துகின்றவர்களையும் நாம் பெரிய முதலாளிகளாகக் கருதக்கூடாது. தொழிலாளிகளிடம் நமக்கு அனுதாபம் இருப்பதைப்போலவே, அவ்வளவு அனுதாபம் சிறிய கடைகளை வைத்து நடத்துகின்றவர்களிடம் இல்லாவிட்டாலும், ஏறக்குறைய அதில் கொஞ்சம் அனுதாபமாவது அவர்களிடம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். அந்தச் சிறிய கடைக்காரர்கள் செய்வதும் ஒரு பெரிய சேவை. ஏனென்றால், அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள மக்களின் தேவைக்கு வேண்டிய சாமான்களை அவர்கள் அக்கறையோடு அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களைக் கொண்டு வருகின்ற இந்தச் சிறிய கடைகளும்கூட பெருகவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. அதுவே அரசாங்கத்தின் அவாவும். இம்மாதிரி சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து இந்தச் சிறிய கடைகள் அதிகம் பெருக முடியாது போய்விட்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரிந்த தகவலிலிருந்து அறிந்தோம். சிறிய கடைகள் கிராமங்களில் அதிகம் பெருகவேண்டாம்”

14th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை ஜனங்களுக்கு அதிக உபயோகமாக இருக்கும். ஆனால், சிறிய கடைகளை அதிகம் பெருகவில்லை. ஆகவே, ஒரு பக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட சிறிய கடைகள் பெருகவேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத் திலிருந்து ஏதாவது விதிவிலக்கு செய்யலாமா என்ற யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருந்துவந்தது.

“மற்றும் எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் சொன்னதுபோல் அல்லது வேறு ஒரு கணம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாததால் சரியானபடி இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படவில்லை என்ற புகார்களும் வந்தன என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. எல்லாக் கடைகளையும் மேற்பார்வை செய்வதற்குப் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதென்றால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமாகப் பணம் செலவாகும். போதிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லையென்றாலும் இந்தச் சட்டம் சரிவர அமுல் செய்ய முடிவாகாது என கவனிக்க முடியாமல் போகிறது. அதோடு மற்ற துறைகளில் சொல்லப்படுவதுபோல் இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியே அனுவசியமாக அவர்கள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்ற புகாரும் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. அதிகாரிகளால் இந்தச் சிறிய கடைகளிலே தவறுதல் நடந்தது என்ற காரணத்திற்காக ஏராளமான பிராசிக்யூஷன்கள் போடப்பட்டன. அம்மாதிரியாக பிராசிக்யூஷன் போடப்பட்டதே தவிர அவைகள் விசாரணைக்கு வந்தபோது அவற்றை நல்ல முறையில் நடத்தி ரூபிபிக்க முடியாததால் குற்றம் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால் வழக்குகள் தள்ளப்பட்டன. ஆகவே இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டுதான் பொதுவாக அந்தந்த பிராந்தியங்களிலுள்ள பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முதல் வகுப்புப் பஞ்சாயத்துகளிடமும், முனிசிபாலிட்டிகளிடமும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை தெரிவிக்கும்படி சர்க்கார் கேட்டார்கள். இதற்கு 44 முனிசிபாலிட்டிகளும், 69 முதல் வகுப்புப் பஞ்சாயத்துக்களும், “இம்மாதிரி விதிவிலக்குக் கொடுப்பது சரி” என்று ஆதரித்து அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். ஆறு முனிசிபாலிட்டிகளும் முதல் வகுப்புப் பஞ்சாயத்துக்களுமே ‘இது வேண்டாம்’ என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். மற்றவர்கள் சர்க்கார் புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் எந்தவிதமான அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆகவே, பெரும்பாலானவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தின்பேரில்தான் இந்த ‘நோட்டிபிகேஷன்’ பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

“இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிலர் தவறு செய்யலாம். அந்தச் சலுகையை துஷ்பிரயோகம் செய்யலாம். ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்காகவே சில பிரத்யேக ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, அதிகாரிகளை ஏமாற்றுவதற்கு இடமில்லா பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, அதிகாரிகளை ஏமாற்றுவதற்கு இடமில்லாமல் அந்தச் சிறிய கடைக்காரர்களும் கூட ‘விசிட் புத்தகம்’ என்ற ஒரு புத்தகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதை அப்போதைக்கப்போது இன்ஸ்பெக்டர்கள் போய்ப்பார்ப்பார்கள். கடையில் ஏதாவது தவறு நடந்திருந்தால்’ அதற்கான நடவடிக்கைகளும் அந்தக் கடைக்காரர்கள் மேல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கடையில் ஐந்து பேர்கள் வேலை செய்கிறார்களா அல்லது மூன்று பேர்கள் வேலை செய்கிறார்களா என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்குத்தான் அந்தப் புல்தகம் இருக்கிறது.”

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“மேலும் இந்த விதிவிலக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் அமுலில் இருக்கும். அந் ஒரு வருஷத்தில் ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தைக்கொண்டு, இந்த விதிவிலக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இல்லையா என்பதை நிரந்தரமாக முடிவு செய்யலாம் என்பதே அரசாங்கத்தின் எண்ணம். ஆகவே விலக்கை ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் பிரயோகித்திருக்கின்றோம். இந்த ஷாப் அசிஸ் டெண்ட் சட்டத்திலே பல வகைகளில் குறைகள் கூறப்படுகின்றன.”

[14th February 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த ஷாப் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதினால் சிறிய கடைகளுக்குள்ள வியாபாரம் குறைவதாகவும் அதனால் சர்க்காருக்கு வருகின்ற வருமானம் குறைந்து போகின்றது என்ற காரணத்திற்காகவும்தான் கடைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளும், குமாஸ்தாக்களும் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற தீபாவளிக்கு முன்பாக ஒரு சிலர் இதுபற்றி கனம் மந்திரியிடம் தூது வந்ததும் அவர்களுக்காக வேண்டி இந்தச் சட்டத்திலிருந்து உடனடியாக சர்க்கார் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மையிலேயா? கனம் மந்திரி அவர்கள் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதற்கான உண்மையான காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றும் மறைத்துப் பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லையென்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“ நான் சொல்வதெல்லாம் உண்மையான காரணங்கள் தான். எனக்குத் தோன்றுகிற காரணங்களைத் தான் சொல்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர், விசேஷமாக ஒன்றும் பேசுவீடில்லை, அதைக் குறிப்பிட்டு நான் பதில் சொல்வதற்கு.

“ நான் ஏற்கெனவே இந்த விதிவிலக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னேன். அந்த ஷாப் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குறைங் குறைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதைத் திருத்த ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் முற்பட்டிருக்கிறார். மத்திய அரசாங்கமும் இந்தச் சட்டத்தை தாங்களாகவே ஒரு மத்திய சட்டமாகச் செய்யப்போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்பொழுது செய்யப்போகிறார்களோ தெரியாது. இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கமே அந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருகிறதா என்று பார்க்கலாம் என்றுதான் நமது அரசாங்கம் இதுவரையில் ஒரு திருத்தமும் அந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வராமலிருக்கிறது. ஆனால், சிறிய கடைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இந்த விலக்கில்லாமல் தங்களுடைய கடைகளை நடத்த முடியாது. அதனாலேயே அதிகமாக சிறிய கடைகள் பெருகவில்லை என்று சொன்னேன். சிறிய கடைகளின் எண்ணிக்கை பெருகவேண்டும் என்பதில் சர்க்காரும் அதிக ஆவலுள்ளவர்களாக இருப்பதால் இந்த விதிவிலக்கை அளித்தார்கள். ஆனால் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு இதைப் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்றும், இந்த ஒரு வருஷத்தில் ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தைக்கொண்டு இந்த விலக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று நிரந்தரமாக செய்யலாமென்றும் சர்க்கார் தீர்மானித்தது என்று நான் சொன்னேன். ஆனால், இந்த விதிவிலக்கினால் பல வகைகளில் தொழிலாளர்கள், குமாஸ்தாக்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த வசதிகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்று புகார்கள் கூறப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுடைய வசதிகள் பறிக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஆனால், சிறிய கடைகளை நடத்துகின்ற சிறிய வியாபாரிகளுக்கும் வசதி இருக்கவேண்டும், அப்பொழுதே சிறிய கடைகள் பெருகும் என்பதும் அரசாங்கத்தின் எண்ணம்.

“ கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் பேசும்போது சிற்சில வசதிகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதைப்பற்றி நான் விவரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. இந்த நோட்டீபிகேஷன்படி டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து ஒரு வருஷம் வரையில் இந்த விதிவிலக்கு அமுலில் இருக்கும் என்றாலும் அதற்குள்ளேயே சில வசதிகளையாவது மீண்டும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கலாமா என்று நான் பரிசீலனை செய்கிறேன். சில வசதிகளுக்கு இந்த விலக்கை எடுத்துவிட முடியுமா என்று பார்த்து எல்லோருக்கும் எது நலன் தருமோ அதுவும் குறிப்பாக, தொழிலாளர்களுக்கு எது நலன் தரக்கூடியதாகத் தோன்றுகிறதோ அதையும் பார்த்து நாங்கள் சட்டத்தையே திருத்தப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

14th February 1955]

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“ கனம் மந்திரி அவர்கள் நெய் வேலையைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டதைப்பற்றி சொன்னார். எங்களுடைய கட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் அங்கு முயற்சி செய்தோம், அது முடியவில்லை, அதற்காக எனக்கு கோபம் இருக்குமென்று சொன்னார். நான் கோபப்படவில்லை. அவர்கள் கோபப்பட்டு சொன்னபோதுகூட நான் பொறுமையுடன்தான் சபையில் இருந்திருக்கிறேன். எங்கள் கட்சி தோற்றுப்போனாலுங்கூட பரவாயில்லை. நெய்வேலித் திட்டம் நன்றாக உருவாகி, பலனளிக்கவேண்டும் என்பதே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய அபிப்பிராயம், என்னுடைய அபிப்பிராயமும் கூட என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“ அதோடு அங்கிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறும்போது, யாரோ அவர்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்களைச் சாப்டேஜ் செய்வதாக குறிப்பிட்டார். அப்படிப்பட்ட நாச வேலைகளைச் செய்வது தொழிலாளர்கள் அல்ல. திட்டத்தை நல்லபடி நிறைவேற்றவேண்டுமென்றே தொழிலாளிகள் நினைக்கிறார்கள். நாச வேலையைச் செய்வார்கள் அதிகாரிகள் தான். அதிகாரிகள் சொல்லியபடி தவறான விஷயங்களை கேட்டுக்கொண்டுதான் கனம் மந்திரி அவர்கள் கோபப்பட்டிருக்க வேண்டும். ‘என்னென்றால் என்னுடைய பேச்சு அன்றைக்கு அவருக்கு அப்பேர்ப்பட்ட கோபத்தை உண்டாக்கியிருக்கவே முடியாது. அவர் மனதில் ஏதோ சில காரணங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் அப்படி கோபப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவசியமில்லை. இருந்தாலும், எங்கள் பேரில் வேண்டுமானாலும் அவர் தன்னுடைய கோபத்தைக் காட்டிக்கொள்ளட்டும், தொழிலாளர்கள் பேரில் கோபத்தைக் காட்டவேண்டாம் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I adjourn the House till 11 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

[14th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (c) of starred question No. 696 asked by Sri M. S. Mogral at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th February 1955, page 420 supra.]

Scheme sanctioned under the Local Development Works during 1953-54.

MALABAR DISTRICT.

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Water-supply Scheme.</i>				
1 Reconstruction of a well in R.S. No. 47/2, Vizhampur desam to Pudupaddi amsam, Kozhikode taluk.	2,000	500	500	1,000
2 Construction of a well at Thachampoyil in Kedavoor amsam, Kozhikode taluk.	2,500	625	625	1,250
3 Construction of a well at Parapuram in Pinarayi, Kottayam taluk.	2,500	625	625	1,250
4 Deepening of two wells in Malannur Bazaar, Kottayam taluk.	1,000	500	..	500
5 Construction of drinking water well on R.S. No. 122/1 of Kannul desam in Kottayam taluk.	2,500	1,250	..	1,250
<i>Permanent works for improvement of Agriculture.</i>				
6 Construction of a bund near Pakkayil area near sea coast at Badagara to prevent influx of salt water.	5,000	1,250	1,250	2,500
7 Construction of a dam at Chakkarakadav to protect cultivation in Kurumbranad.	1,000	500	..	500
8 Construction of a dam at Pannangad, Kurumbranad taluk.	1,500	875	375	750
9 Construction of a dam at Kuttivayil Thodu, Kurumbranad taluk.	1,500	750	..	750
10 Construction of a dam at Avala village for Gulikapazhe in Kurumbranad taluk.	2,000	1,000	..	1,000
11 Construction of a dam at Parapuzha at Vengarata Thodu in Cheruvannur amsam.	1,000	250	250	500
12 Construction of a channel to drain off water from Methikkayil punja lands to Canoly canal, Ponnai.	6,000	3,000	..	3,000
13 Construction of a bridge over Methikkayil channel in Ponnani.	1,500	375	375	750
14 Construction of a bund with sluice gate across Karetta stream in Kottayam taluk.	2,500	625	625	1,250
15 Construction of an anicut across Kottara Kandy Thodu in Eranjoly amsam in Kottayam taluk.	1,500	375	375	750
16 Repairing the tank in S. No. 51/3, of Pilachitra desam in Walluvanad taluk.	3,000	750	750	1,500

14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Improvement of rural sanitation.</i>				
17 Construction of two septic tank latrines at Mottanoor bus-stand in Kottayam taluk.	1,000	250	250	500
18 Construction of two septic tank latrines at Kuthuparamba in Kottayam taluk.	1,000	250	250	500
19 Construction of two septic tank latrines at Kidavoor in Kottayam taluk.	1,000	250	250	500
20 Construction of a septic tank latrine in Dharmadam in Kottayam taluk.	500	125	125	250
21 Construction of two septic tank latrines in Eranjoly, Kottayam taluk.	1,000	250	250	500
22 Construction of two septic tank latrines at Panoor, Kottayam taluk.	1,000	250	250	500
23 Construction of a septic tank latrine at Panayam in Kottayam taluk.	500	125	125	250
24 Construction of a septic tank latrine with six seats at Balapatam, Chirakkal taluk.	4,000	1,000	1,000	2,000
25 Construction of a septic tank latrine at Azhicode, Chirakkal taluk.	1,000	250	250	500
26 Improvements to the drain in Alwani Street, Kozhikode.	4,400	1,100	1,100	2,200
<i>Village roads including small bridges and culverts.</i>				
27 Improvements to Kunnathpalam bridge, Kozhikode.	10,000	5,000	..	5,000
28 Improvements to Kottuly road, Kozhikode.	3,000	1,500	..	1,500
29 Formation of a road from Pantheerankavu to Arapizhakadavu and Mankadavu, Kozhikode.	4,800	2,400	..	2,400
30 Formation of a road from Govindapuram to Puthyapalam and Kavilathazham, Kozhikode.	6,000	3,000	..	3,000
31 Improvements to the road from Kuthiravattam to Govindapuram.	1,500	750	..	750
32 Construction of a bridge on Beypore-Cheruvannur road, Kozhikode.	18,000	4,500	4,500	9,000
33 Development of Chathamangalam-Puthur road, Kozhikode.	6,000	3,000	..	3,000
34 Construction of five culverts on Irpora-Tachampoyil road, Kozhikode.	1,500	375	375	750
35 Development of Kurikathur to Kottamparamba road, Kozhikode.	2,000	1,000	..	1,000
36 Construction of a foot-bridge across Moothadath-Moozhilath Thodu, Kozhikode.	2,000	1,000	..	1,000
37 Construction of a foot-bridge on Mankavu-Cheruppa road.	2,000	1,000	..	1,000

[14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Village roads including small bridges and culverts—cont.</i>				
38 Construction of seven culverts on the Koduvalli-Kurungat Kadavu and Kuduvally market road, Kozhikode.	3,000	750	750	1,500
39 Formation of Kallanthodu-Kulimat road, Kozhikode.	6,000	3,000	..	3,000
40 Repairs to the abandoned road between Katameri and Chelakkad and construction of three culverts on the road, Kurumbranad.	7,500	3,750	..	3,750
41 Repairs to the road from Puduppanam to Nadukkuthazham road, Kurumbranad taluk.	1,500	375	375	..
42 Repairs to the road from Lakenavkavu to Theekuni in Badagara firka, Kurumbranad taluk.	3,500	1,000	750	1,750
43 Repairs to the existing footpath from Thodannur to Vilathapuram, Kurumbranad taluk.	5,000	1,250	1,250	2,500
44 Construction of a road to connect the footpath partly between Kuhingad, Vilathapuram and Purameri and thereto Irringannur, Kurumbranad taluk.	4,500	1,125	1,125	2,250
45 Conversion of the panchayat footpath connecting Purameri with Thooneri into a pucca road and construction of a new bridge at Karingalpalam, Kurumbranad taluk.	3,000	750	750	1,500
46 Repairs to the road from Kallachi to Kolangaraveedu-Kadavu, Kurumbranad taluk.	1,200	300	300	..
47 Repairs and metalling of the road from Karandoth to Theekuni Angadi in Cherapuram amsam, Kurumbranad taluk.	2,000	1,000	..	..
48 Repairs and construction of culvert to Talikara-Mokeri road, Kurumbranad taluk.	2,000	1,000	..	..
49 Repairs to Kumachirapalam in Edacheri amsam, Kurumbranad taluk.	1,500	375	375	..
50 Repairs to Quilandy-Kalpathur road, Kurumbranad taluk.	5,000	2,500	..	..
51 Development of the footpath from Vengappara Poyil to Nalliady Kadavu in Kurumbranad taluk.	5,000	2,500	..	..
52 Repairing and widening of the road from Meladi to Vanmukam via Pallikara, Kurumbranad taluk.	3,000	1,500	..	..
53 Construction of three culverts on the road from Kayanna to Perambra in Kurumbranad taluk.	2,000	1,000	..	..
54 Repairs to Ollur to Modakkallur road in Kurumbranad taluk.	2,000	1,000	..	..

14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Village roads including small bridges and culverts—cont.</i>				
55 Repairs to Vattoli-Kivaloor road, Kurumbranad taluk.	3,000	1,500	..	1,500
56 Repairs to Kallanode-Killikuduki road, Kurumbranad taluk.	1,000	500	..	500
57 Repairs to the road from Naduvannur to Balusseri in Kurumbranad taluk.	5,000	2,500	..	2,500
58 Construction of Pottanehira bridge in Kurumbranad taluk.	3,500	875	875	1,750
59 Repairs to Perambra-Chakkitappara road in Kurumbranad taluk.	2,500	1,250	..	1,250
60 Repairs to Meppayur-Cheravannur road in Kurumbranad taluk.	2,000	500	500	1,000
61 Repairs to Meppayur-Vilayathur road in Kurumbranad taluk.	1,500	375	375	750
62 Construction of a culvert at Pabri on Kuttiadi-Kadiyangad road in Kurumbranad taluk.	4,000	2,000	..	2,000
63 Construction of a footpath from Chenganat Kadavu to Perakam Panchayat Board in Ponnani taluk.	1,000	250	250	500
64 Improvements to the road from Chettuveya-Ala road to Tripayar temple in Ponnani taluk.	3,000	1,500	..	1,500
65 Repairs to the bridge in Kakkathiri in Mala amsam, Ponnani taluk.	2,000	1,000	..	1,000
66 Construction of two culverts on Peringanur-Kotachira road in Ponnani taluk.	12,000	6,000	..	6,000
67 Construction of a culvert on Neelam Thodu in Ezhuvathiruthi in Ponnani taluk.	1,000	250	250	500
68 Construction of a foot bridge on footpath from Ewaramangalam to Pothanur in Ponnani taluk.	3,000	1,500	..	2,500
69 Construction of foot-bridge on footpath from Ponnani-Tirunavaya road to Tavanoor in Ponnani.	4,000	2,000	..	2,000
70 Construction of a bridge over Mallattupadam in Ponnani taluk.	1,500	750	..	750
71 Construction of a road from Ponnani-Palghat road (near mile stone 52/3) leading to the cremation ground, Ponnani taluk.	4,000	2,000	..	12,000
72 Construction of a road from Mahalan on the Ponnani T. B. road to Vairenellore tank road, Pallipuram desam in Ponnani taluk.	3,000	750	750	1,500
73 Repairing the road from the present Ponnani Panchayat limit to Pookaitha Kadavu.	1,500	750	..	750
74 Improvements to Guruvayur-Mummiyur road including the construction of a bridge near Mummiyur temple, Ponnani taluk.	20,000	5,000	5,000	10,000

[14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Village roads including small bridges and culverts—cont.</i>				
75 Decking of two wooden bridges on the Panoor-Parakkadavu road in Kottayam taluk.	10,000	2,500	2,500	5,000
76 Construction of two wooden bridges at Vittoli-Tholambra road in Kottayam taluk.	10,000	2,500	2,500	5,000
77 Construction of culvert on Mokori road in Kottayam taluk.	500	125	125	250
78 Repairing the Kalpatta-Pinangode road up to Tariode river in Wynaad taluk.	20,000	5,000	5,000	10,000
79 Construction of Kottakkal-Cheppanangada village road in Ernad taluk.	20,000	10,000	..	10,000
80 Construction of Manjeri-Pookkottur village road in Ernad taluk.	20,000	10,000	..	10,000
81 Construction of a road from Olakkara to Cheleri in Velimukku amsam in Ernad taluk.	10,000	5,000	..	5,000
82 Construction of a road from Elanganor to Pandikkad in Ernad taluk.	20,000	10,000	..	10,000
83 Construction of a cart-track from Vaniambalam to Kurulai via Amarambalan in Ernad taluk.	18,000	9,000	..	9,000
84 Construction of a foot-bridge across the canal between Valiprom and Chelampira amsam in Ernad taluk.	4,000	2,000	..	2,000
85 Construction of a road from Vazhikkadavu to Marutha Ambala Kadavu in Ernad taluk.	3,000	750	750	1,500
86 Construction of a road from Edakkara to Kathikallur in Ernad taluk.	5,000	1,250	1,250	2,500
87 Construction of a road from Kadam-bazhipuram passing through Mannampatta, Elumbulasser, Karakurussi and Kariamba to the Palghat road in Walluvanad taluk.	15,000	7,500	..	7,500
88 Construction of a village road from Vellothukurusi to Panniankurusi in Cherupalachery amsam in Walluvanad taluk.	2,000	1,000	..	1,000
89 Construction of a bridge across Kakkathodu at Veeramangalam in Walluvanad taluk.	3,000	1,500	..	1,500
90 Construction of a road from Koppam to Payangattiri in Walluvanad taluk.	12,000	6,000	..	6,000
91 Construction of a road from Murukampatta to Lakkidi in Walluvanad taluk.	6,000	3,000	..	3,000
92 Construction of a village road from Karkitankunnu to Edathanattukara in Walluvanad taluk.	6,000	3,000	..	3,000

[14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of cost.
		From public.	From local body.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Village roads including small bridge and culverts—cont.</i>				
93 Construction of road from Kari-vattam to Allanallur in Walluvanad taluk.	12,000	6,000	..	6,000
94 Construction of a bridge across Thodu in Mankada, Palliprom amsam in Walluvanad taluk.	5,000	2,500	..	2,500
95 Construction of a village road from Angadipuram to Pariapuram, Walluvanad taluk.	4,000	2,000	..	2,000
96 Construction of a bridge across the channel in R.S. No. 36-7 of Chalathir Chirakkal taluk.	4,000	1,000	1,000	2,000
97 Construction of a bridge over the Kandamazhi channel in R.S. No. 593 of Azhikode in Chirakkal taluk.	5,000	1,250	1,250	2,500
98 Construction and repair of Chalathir Udayamkunoor road in Puzhathi amsam in Chirakkal taluk.	12,000	3,000	3,000	6,000
99 Construction of a road from Kankole to Cheemeni in Chirakkal taluk.	10,000	2,500	2,500	5,000
100 Construction of a road from Timiri to Cherupuzha in Chirakkal taluk.	20,000	10,000	..	10,000
101 Construction of a road from mile 2/1 of Taliparamba-Irikkur road to mile 2/5 of Parechini-Muthappankavu road.	18,000	9,000	..	9,000
<i>Improvements to school or dispensary buildings.</i>				
102 Improvements to Chellanur Higher Elementary School in Kozhikode.	5,000	2,500	..	2,500
103 Improvements to Kunnamangalam High School.	10,000	5,000	..	5,000
104 Provision of additional accommodation to Nadapuram Local Fund Hospital, by constructing an additional ward, Kurumbranad taluk.	4,000	2,000	..	2,000
105 Providing additional accommodation to the labour ward of Local Fund Hospital, Quilandy in Kurumbranad taluk.	6,000	3,000	..	3,000
106 Construction of a building for Nattika Fisheries School, Ponnani taluk.	10,000	5,000	..	5,000
107 Construction of a building for Trithala High School, Trithala, Ponnani taluk.	20,000	10,000	..	10,000
108 Construction of one additional building for Vaniengkulam High School, Walluvanad.	9,000	4,500	..	4,500
<i>Construction of godowns by co-operative societies for storage of goods.</i>				
109 Construction of a godown for Ponnani P.C.C. Society, Ponnani.	20,000	10,000	..	10,000
110 Construction of a godown for Trithala P.C.C. Society, Ponnani taluk.	20,000	10,000	..	10,000

[14th February 1955]

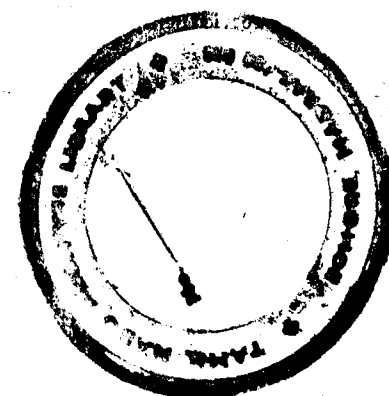
Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Construction of godowns by co-operative societies for storage of goods—cont.</i>				
111 Construction of a godown for Kuriadi Fishermen's Co-operative Society, Badagara.	5,000	2,500	..	2,500
112 Construction of a godown for Co-operative Society for Fishermen at Blangod.	5,000	2,500	..	2,500
<i>Other items of common utility.</i>				
113 Construction of a building for library and reading room for the Kunnamangalam Gramodharana Sangam, Kozhikode.	1,200	600	..	600
114 Maternity Centre at Koduvally, Kozhikode taluk.	7,500	1,875	1,875	3,750
115 Opening of a library and reading room, Ponnani Panchayat area.	2,000	500	500	1,000
116 Construction of a dispensary at Vengara, Ernad taluk.	10,000	5,000	..	5,000
117 Construction of a building for Skipipo Committee at Ottappalam.	10,000	5,000	..	5,000
Total ..	6,64,600	2,81,900	50,400	3,32,300

SOUTH KANARA DISTRICT.

<i>Construction of godowns for storage of goods.</i>				
1 A godown for the Co-operative Society at Perdoor in Udipi taluk.	9,785	4,893	..	4,892
2 A godown for Co-operative Society at Kolathur in Kasargod taluk.	5,000	2,500	..	2,500
<i>Village roads including small bridges and culverts.</i>				
3 A foot-bridge in Anjar village of Udipi taluk.	3,000	1,500	..	1,500
4 A foot-bridge in Chervaka village of Puttur taluk.	3,738	1,869	..	1,869
5 A foot-bridge in Muttathody in Kasargod taluk.	4,900	2,450	..	2,450
6 A causeway across Edthad channel in Hosdrug taluk.	15,000	3,750	3,750	7,500
7 Pipe causeway at Bangarabettu in Udipi taluk.	20,000	5,000	5,000	10,000
8 Bridge on Kasargode-Seethangoly road in Kasargod taluk.	20,000	10,000	..	10,000
9 Road from Byndoor Hospital to sea-shore in Coondapur taluk.	3,350	837/8	837/8	1,675
10 Repair of road and construction of culvert at Koteshwar-Kodi road.	7,000	1,750	1,750	3,500
11 Road from Anagally to Barur in Coondapur taluk.	2,400	2,100	2,100	4,200
12 Road from Kalmadi to Kadavur in Udipi taluk.	10,500	5,250	..	5,250
13 Road from Manipal to Udayavar in Udipi taluk.	20,000	10,000	..	10,000

14th February 1955]

Serial number and name of the scheme.	Estimated cost.	Amount of contribution.		Amount of grant.
		From public.	From local body.	
	(2)	(3)	(4)	(5)
(1)	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>Village roads including small bridges and culverts—cont.</i>				
14 Road from Nekraje to Karadka ..	14,000	7,000	..	7,000
15 Road from Thekkil to Kolathur ..	20,000	10,000	..	10,000
16 Road in Bommarabettu in Udipi taluk.	5,926	..	..	5,926
<i>Improvement to school or dispensary buildings.</i>				
17 Improvements to L.F. Hospital, Kadaba in Puttur taluk.	9,400	4,300	400	4,700
18 Improvements to Board Elementary School, Bilinale.	1,855	950	..	905
19 Improvement to Board High School, Panja in Puttur taluk.	10,000	5,000	..	5,000
20 Improvements to Adoor Elementary School in Kasargod taluk.	4,000	1,000	1,000	2,000
21 Improvements to Board Higher Elementary School, Hangarcutta in Udipi taluk.	11,800	2,950	2,950	5,900
22 Improvements to Board Elementary School, Kalavar in Coondapur.	13,300	3,325	3,325	6,650
Total ..	2,20,954	86,424/8	21,112/8	1,13,417

[14th February 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 700 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th February 1955, page 423 supra.]

I. Statement showing particulars of Veterinary dispensaries, First-aid centres and Artificial Insemination centres started in 1953-54 and expenditure incurred thereon.

(1)	Number started in 1953-54.	Expenditure incurred in 1953-54.	
	(2)	(3)	RS. A. P.
Veterinary dispensaries including minor Veterinary dispensaries	1	4,554	0 0
First aid centres	63*	..	
Artificial Insemination centres	2	36,113	7 0

II. Statement showing particulars of Veterinary dispensaries, First-aid centres and Artificial Insemination centres sanctioned and proposed to be opened in 1954-55.

(1)	Number sanctioned or proposed to be started.	Estimated expenditure in 1954-55.	Probable amount that may be spent.
	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
Veterinary dispensaries including minor Veterinary dispensaries.	17	1,02,000	1,02,000
First aid centres	9 *	*	*
Artificial Insemination centres	2	45,352	45,352
Artificial Insemination centres sanctioned under Tanjore National Extension Service Scheme.	2	53,200	53,200

* NOTE.—The first aid centres will be managed with the existing staff and equipment. Hence no expenditure will be involved in the opening of these centres.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY. 503

Tuesday, 15th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER:—“ We will take up Question No. 702 on the 21st.”

Minimum wages for industrial workers.

* 703 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Sri Venkataramiah had given an award during 1948 fixing minimum wages for industrial workers; and

(b) the industries that pay wages according to that award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Sri M. Venkataramiah gave an award in 1948 in the dispute between the workers and the managements of Motor Transport Services and Motor Transport Workshops recommending certain scales of pay for each class of employees in the Motor Transport Industry. No minimum wages for industrial workers in general were fixed under the award.

“(b) The award lapsed on 13th June 1950.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“ இந்த அடிப்படைச் சம்பளத்திற்குக் குறைவாகப் பலயிடங்களில் டிரைவர்களுக்கும், க்ளீனர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? மேலும் பர்மெனன்ட் செய்யாமலேயே பலயிடங்களில் டிரைவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே குறைந்த பட்ச சம்பள விகிதத்தையும், மற்ற வசதிகளையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ அம்மாதிரி அரசாங்கத்திற்குப் புகார்கள் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ May I know from the Hon. Minister whether Government have accepted any of the recommendations made by Sri Venkataramaiah? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ It is an award, Sir, and not a recommendation. The award was carried out.”

[15th February 1955]

Medical College for Kozhikode.

* 704 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation in October 1954 from Kozhikode asking for the establishment of a Medical College at Kozhikode; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The President, Indian Medical Association, Malabar Branch, Kozhikode, has been informed that it is not possible to consider at present the question of opening a Medical College at Kozhikode.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that the building of the Headquarters Hospital was constructed in anticipation of sanction of a Medical College and some money was spent on that, and also in view of the fact that the Malayalee nation is put at a disadvantage by not having a Medical College, will the Government see that a Medical College is sanctioned at least in the coming year?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A programme of Reconstruction of District Headquarters Hospitals is being executed year after year and the reconstruction of the Malabar District Headquarters Hospital is a part of this programme. It is not in connexion with the establishment of a Medical College at Kozhikode that this hospital reconstruction work was done.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“There was a proposal to establish a Medical College at Coimbatore. May I know whether that proposal would be put through, so that while the College may be situated in Tamilnad, Malabar being a border area might also have the benefits of that College?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Government have no proposal to start a Medical College at Coimbatore. It is only the people of the place that were talking about it.”

SRI C. H. KANARAN :—“മലബാറിൽനിന്നു പരാജം വിദ്യാർത്ഥികൾ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ചേരാനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചിട്ടും വലുതായ അനുകൂലതയും സീനർ കിടപ്പും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിഷേധം ഉണ്ടാകുന്നു. മലബാറിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് എത്രയു വേഗത്തിൽ അവിടെ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കാൻ നടപടി എടുക്കുമോ?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation) :—“Are the Government aware of the fact that for want of a Medical College in Malabar students from that area are put to difficulties and do not get proper facilities and conveniences for getting medical education? If so, will Government see that the proposal to open a Medical College there is put through expeditiously?”

[15th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, admission to the Medical Colleges is made on district-war basis. Malabar students are getting fair and adequate representation on population basis.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Will the Government give an assurance that if at all a Medical College is to be opened in the future in this State, that college will be located at Kozhikode?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“If the Central Government provide funds for starting a Medical College during the Second Five-Year Plan period, this matter may be considered.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Is there any proposal to open a Medical College in any other place in the State, Sir?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Gentleman may be well aware of the proposal made by Dr Alagappa Chettiar for opening a Medical College for which he will give substantial contributions. A Committee has been appointed for this purpose and they will make a report on this matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Hon. Minister was pleased to say that the claims of Malabar will be considered if the Central Government would come forth with their grant or subsidy. I wish to know whether all the Medical Colleges now existing in the State were established with Central Government subsidy or help?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir, Government are now having the first Five-year Plan of development. The Second Five-year Plan will commence in about a year or so and the Central Government are expected to give aid for starting more medical colleges.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Sir, may I know the functions of the Committee that is said to have been appointed by the Government? Have they been asked to ascertain whether a Medical College is necessary or not, or have they been asked to select a site for the location of the college . . . ?”

MR. SPEAKER :—“That has nothing to do with the main question. If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“My question arises out of the reply given by the Hon. Minister, Sir. Has the Committee been asked to find out whether Karaikudi or Tanjore would be suitable for locating the College?”

[15th February 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the Committee will go round and say at which place there are facilities for the college to be established. They will also give us an estimate of the requirements in regard to finances, buildings, equipment and the staff needed for establishing a Medical College and a teaching hospital.”

11-10 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister was pleased to state that a Committee has been appointed to visit and select places like Tanjore and Karaikudi. Can the committee select any place other than those two places? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It can select any other place.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it not a fact that the majority of seats in the existing medical colleges are monopolized by students from the Malabar district? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Malabar could not have had such monopoly at any time.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Hon. Minister has stated that if the Central Government provide funds for starting a medical college at Kozhikode, it will be done. Since this matter is left to the Central Government, may I know from the Hon. Minister whether he or this Government is prepared to recommend to them the starting of a medical college at Kozhikode with their funds? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Proposals for the Second Five-Year Plan have not yet been formulated.”

East and West Eleri Road.

* 705 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the steps taken by the Government to construct a road through the villages of East Eleri and West Eleri joining the Udayanchat-Kunnamkai road in Kasaragod taluk, South Kanara district?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no proposal to construct a road through the villages of East Eleri and West Eleri joining the Udayanchat-Kunnamkai road in Kasaragod taluk, South Kanara district. But, the work of forming a road from West Eleri to join the Udayanchat-Kunnamkai road has been included in the Five-Year Plan of road development and it will be taken up for execution in its turn in the Plan.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The villages mentioned in the question comprising an area of about 55 square miles with a population of about 7,000 have no communication facilities

[15th February 1955]

at present. There is a private road about 12 miles in length and it has not been repaired at all. Will the Government come forward to take up that road at least for the present? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ It is for the District Board to consider the question of forming that road.”

Loan to steel and iron industries.

* 706 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any steel and iron industries have ever been given loans under the State Aid to Industries Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த இரும்பு எஃகு தொழிற்சாலைகளுக்கு பணம் கொடுக்கவில்லையென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் கொடுக்கவில்லை? எந்த அடிப்படையின் கீழ் இந்தப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ உற்பத்தி செய்வதும் தொழில் நடத்துவதும் ஒரு விஷயம். அது பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டு அதற்கு இல்லை என்று பதில் சொன்னேன். ஆனால் இரும்பு எஃகு சாமான்களை செய்வதற்கு 6 கம்பெனிகள் கடன் கேட்டார்கள். அந்தக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஷோரனூரில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூடப்பட்டது. அதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்தக் கேள்வி பின்னால்தான் வருகிறது. அப்பொழுது பதில் சொல்லுவேன். 1½ லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். அதை மூடிவிட்டார்கள், இன்னும் திறக்கவில்லை.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ May I know whether these loans are interest-bearing loans and if so, what is the rate of interest? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know whether any applications were received at all by the Government for aid to the iron and steel industry this year or last year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

Irrigation tank at Veerakkan village.

* 707 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was a proposal to undertake repairs to the irrigation tank at Veerakkan village;

[15th February 1955]

(b) whether any investigation was made and estimates prepared; and

(c) if so, the reasons for the delay in undertaking the work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) Yes, Sir.

“(c) A revised estimate has been called for from the concerned Minor Irrigation Overseer and the work has not been started as the revised estimate is still pending sanction.”

Irrigation Schemes for Pudukkottai.

* 708 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage of consideration of the Irrigation Schemes mentioned by the Hon. Minister for Public Works in his answer to Starred Question No. 134, dated 25th November 1952?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Of the four schemes mentioned, the two across the Vellar have since been dropped, as the cost of construction of permanent anicuts was found to be prohibitive and the present practice of the ryots themselves putting up temporary anicuts is found to be more suitable and economical. In regard to the scheme across the Aniar near Sinayakudi the Chief Engineer has been asked to examine the availability of supplies of water and formulate a scheme to give the best possible results. As for the Karambakudi scheme, the Chief Engineer has been asked to submit complete proposals for Government's consideration without any avoidable delay.”

Amendment of the Shops and Establishments Act.

* 709 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Sri Subrahmanyam, I.C.S. (Special Officer) has made any recommendations for the amendment of the Shops and Establishments Act of 1947; and

(b) if so, what are the recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) An extract of the Special Officer's report^a containing suggestions for the amendment of the Madras Shops and Establishments Act is placed on the table of the House.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் செய்திருக்கும் சிபார்சுகளை எப்பொழுது அமுலாக்கப்போகிறார்கள்? மத்திய சர்க்கார் இதற்காக சட்டம் ஒன்று கொண்டுவருவதாக மத்திய அவர்கள் சொல்லுவார்கள், அப்படி மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதாக யிருந்தால் எப்போதுதான் அதைக் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்பதை கனம் மத்திய அவர்கள் தெரிவிப்பாரா? அந்தச் சட்டம் வராமல் போனால் இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?”

^a Printed as Appendix I on pages 581-585 infra.

[15th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதற்கு வேண்டிய சட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தில் உருவாக்கப்பட்டுவருகிறது. சீக்கிரமே அந்தச் சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த சட்டம் கொண்டுவராமல் போனால் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப் பற்றி இந்த சர்க்கார் ஆலோசிக்கும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மத்திய சர்க்கார் எப்போது சட்டம் கொண்டுவருவார்கள் என்பதுபற்றி மத்திய அவர்கள் நிச்சயமாக சொல்வ தற்கில்லையென்று சொன்னார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர் செய்து இருக்கும் சிபார்சுகளிலுள்ள லாரி டிரைவர்களுக்கும் லாரிகளில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திக்கும் ஷாப் சட்டத்தில் அமல் நடத்தும் யோசனையை கவனிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“சீக்கிரத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று இதற்கு முன்னே சொன்னேன். அதன் முடிவு சீக்கிரத்திலே தெரியவரும். அவ்வாறு தெரிவதற்கு தாமதம் ஏற்பட்டால் கனம் அங்கத்தினர் யோசனையைப் பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் முன்வரும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு சேரவேண்டிய சம்பளபாக்கீக்காக சிலில் கோர்ட்டுக்கு போகவேண்டியதாயிருக்கிறது. Payment of Wages Act மூலமாக அத்தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு சிபார்சு செய்வார்களா? இதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிப்பார்கள்.”

SRI C. KANDASAMY :—“மத்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்காரின் அபிப்பிராயத்தைக் கூறும்படியாக கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால் இந்த சர்க்கார் செய்து இருக்கும் சிபார்சு என்ன?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். உருவாக்கிய பிறகு இந்த சர்க்காரின் யோசனையைக் கேட்டால் அப்போது தெரிவிக்கிறோம்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know from the Hon. Minister whether the Government will be pleased to consult the employees' unions before sending the proposals regarding the new Bill to the Central Government?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am afraid that I cannot give an undertaking to the hon. Member that we shall consult the employees' unions in respect of this matter because it would mean further delay. But anyhow I shall welcome suggestions by hon. Members of this House and representatives of workers' unions in this matter.”

MR. SPEAKER :—The next question (No. 710) will be taken up on the 21st instant.”

SRI S. RAMALINGAM :—“In that question the name of the village has not been put down correctly.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member can raise that point when we take up that question on the 21st instant.”

[15th February 1955]

Andimadam-Ponparappi road.

* 711 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal regarding the formation of a road in Udayarpalayam taluk between Andimadam and Ponparappi connecting the villages Kangushi, Ayyur, Ediyakurichi and Kodukkur; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) & (b) The question of forming two roads in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, namely, (1) from Andimadam to Kodukkur via Kangushi, and Ayyur and (2) from Idaiyakkurichi to Kodukkur will be considered in connexion with the second Five-Year Plan. As there is already a road from Kodukkur to Ponparappi via Variyangaval, a direct road from Kodukkur to Ponparappi is not an immediate necessity.”

Trade disputes.

* 712 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of trade disputes reported to Government for adjudication in this State during 1953-54; and

(b) how many of them were settled and how many are still pending?

1-20 a.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Three hundred and sixty-six Industrial disputes were reported to Government during the year 1953-54.

“(b) One hundred and thirteen disputes were settled by conciliation, 124 were referred for adjudication, 120 were refused adjudication and the remaining 9 disputes are pending as on 15th November 1954.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“சில டிஸ்பூட்டுகள் இரண்டு வருஷங்களாகியும் கன்சிலியேஷனில் தீர்க்கப்படாமலிருக்கின்றன. உதாரணமாக கோயம்பத்தூர் எம். டி. எஸ். மோட்டார் தொழிலாளர் சங்கம் முதலிய ஸ்தாபனங்கள் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட்டும்கூட விசாரணை செய்து அவார்களுள் கொடுக்கப்படவில்லை. கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷங்களாக தீர்க்கப்படாமலிருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கன்விலியேஷன் தீர்ப்பளிக்கவேண்டும் என்று அதற்குத் தக்க சட்டம் செய்வார்களா என்பதையும் கேட்க விரும்புகிறேன்”?

[15th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்படி ஒரு முறை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு அனுப்பிவிட்டால் அதன் பிறகு அதில் சர்க்கார் தலையிடுவதற்கு இடமில்லை. அந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்றும் அம்மாதிரி மாற்றுவதும் சரியா யென்றும் யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரும் இன்டஸ்டிரியல் டிஸ்பூட்டுகளுக்கு ஒரு திருத்தச் சட்டம் சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“தொழில் தகராறுகளை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவதற்கு ஏதாவது சர்க்காருக்கு கொள்கைகள் இருக்கின்றனவா? அப்படியிருந்தால் என்ன கொள்கைகள்? அதைப் பற்றி தெரிவிக்கமுடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“சர்க்கார் அனுசரிக்கும் கொள்கை தகராறை கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்கு விடுவதற்கு அதை முன் பரிசீலனை செய்து தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விஷயமா என்பதை உணர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு பலன் ஏற்படுமானால் அதை கோர்ட்டுக்கு விடலாம். அனாவசியமாக தொழிலாளர்களை வழக்குகளில் ஈடுபடச் செய்யக்கூடாது என்பது சர்க்காருடைய முக்கியமான கொள்கை. இதைத்தான் அரசாங்கம் கையாளுகிறது.”

SRI S. RAMALINGAM:—“சென்ற வருஷத்தில் 124 கேஸ்கள் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடப்பட்டன என்று கனம் மந்திரி கூறினார். அவைகளில் எத்தனை கேஸ்களுக்கு தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை கேஸ்களில் தீர்ப்புகள் கிடைத்து அவைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எத்தனை கேஸ்களின் பேரில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதற்கு தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டுக் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.”

Loans to ryots in Malabar under National Extension Service Scheme.

* 713 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount allotted for granting loans to the ryots of Malabar under the National Extension Service Scheme in 1954; and

(b) the amount actually spent under this head so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The total amount allotted for granting loans to the ryots of Malabar under National Extension Service Scheme for 1954-55 is Rs. 3,70,000.

“(b) The amount actually spent so far is Rs. 72,395.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“Sir, is it a fact that loans are granted to agriculturists only up to fifteen times their land revenue assessment? If so, will the Government be pleased to relax the rules?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I would like to have notice.”

[15th February 1955]

Co-operative Motor Transport Service for Malabar.

* 714 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the North Malabar Motor Workers' Union asking for facilities for running a Co-operative Motor Transport Service; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) It is presumed that the hon. Member is referring to the petition, dated 5th October 1954, of the General Secretary of the Malabar Motor Transport Employees' Union requesting permission to start a Co-operative society for the motor workers of Malabar. The request was examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies and it was not found possible to comply with the request. Hence the petition was rejected.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, may I know what has been the experience of the Government in regard to the Ex-Servicemen's Motor Transport Co-operative Society that has been functioning in Malabar?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the motor transport society already started in Malabar is under liquidation because it was working at a great loss.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“What is the view of the Government in regard to these co-operative transport societies started by ex-servicemen and other people? Is it a fact that the transport services of these co-operative institutions are being closed one by one, because they are not able to run the services efficiently?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. Two ex-servicemen's co-operative transport societies in Madurai and Tanjore were also liquidated. In spite of very liberal financial help from the Post-war Reconstruction Fund, it has not been possible to stabilise these societies and continue to work them.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, the Hon. Minister in his reply said that the request of the Malabar Motor Transport Workers' Union to grant them facilities to run bus services was rejected on the recommendation of the Registrar of Co-operative Societies. May I know on what grounds the Registrar of Co-operative Societies recommended to the Government to reject the application of these motor workers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The application was rejected because the society already started and working in Malabar has not been successful and it has been running at a great loss.”

[15th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, these co-operative societies have not been able to function effectively and profitably because there is killing competition from private owners. Now, the Government are working their own transport system with some profit because they have some sort of a monopoly. In the light of this, will the Government consider the question of granting monopolies to these co-operative societies over certain routes so that the public may be benefited and the co-operative movement may also improve?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, there is no such proposal.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Sir, arising from the answer given to my question, I would like to ask of the Hon. Minister whether the Government have gone into the reasons for the failure of these co-operative transport societies inasmuch as the District Collectors are the Presidents of these societies. Have the Government examined why these societies are not able to function efficiently?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, a separate question may be asked.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, the Hon. Minister was saying that a number of co-operative societies dealing in motor transport had to be liquidated. Our experience is that private operators are making very good profits out of this industry. Why is it then that these co-operative societies alone should fail in spite of financial aid received from outside also? Have the Government enquired into the causes as to why these societies alone should fail and, if so, what are the results?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It may be due partly to competition and partly also to bad management.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The Hon. the Minister in answering my question was kind enough to state that the reason for the rejection of the application of the Malabar Motor Workers' Union was that co-operative motor transport service was not a profitable concern. May I know how, even before the formation of this society applied for by the motor workers of Malabar, it could be elicited that it would run at a loss? As a matter of fact, the request was to give facilities for forming such an organization and to facilitate the running of a motor transport service.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The co-operative transport society already working in the district for a number of years was working at a loss. Ex-servicemen's Motor Transport Societies elsewhere also were proved failures.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“The Hon. Minister said that certain co-operative transport societies had to be liquidated because they were not working satisfactorily. The hon. Member Sri M. Narayana Kurup said that if monopoly over certain routes

[15th February 1955]

were given to these societies they might work successfully and the Hon. Minister said that there was no such proposal. I would like to know from the Government whether, in these circumstances, they would consider the possibility of giving certain monopolies to co-operative societies so as to enable them to work successfully?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, I do not think it is desirable to give such a monopoly."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the committees that had gone into the working of the co-operative movement in every field had reported that the co-operative institutions had been a failure but, nonetheless, they have expressed the opinion that the future lies in co-operation only. Therefore, will the Government consider how co-operation can be made successful in this sphere as well as in other spheres?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, that co-operative institutions in every field have been a failure is an assumption which is unwarranted."

Grant from Handloom Cess Fund to South Arcot.

11-30 a.m. * 715 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount of "Handloom Cess Fund" allotted for the Madras State in the year 1953-54; and

(b) the amount utilized for the benefit of the weavers attached to the co-operative societies in South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Rs. 90,55,884 of which Rs. 43,67,925 was for loans and Rs. 46,87,959 was for grants.

" (b) The amounts utilized for the benefit of weavers of co-operative societies in the South Arcot district are as follows:—

	AMOUNT.		
	RS.	AS.	P.
1. Loans for working capital	87,000	0	0
2. Loans to weavers for share capital ...	35,501	4	0
3. Subsidy to recoup the rebate allowed to consumers of handloom cloth	10,851	11	0
4. Cost of Senior Inspectors of Co-operative Societies for supervision of the societies ...	4,242	5	0
5. Cost of dyer to a society	276	10	0
Total	1,37,871	14	0

SRI S. RAMALINGAM:—"செஸ் பண்டிலிருந்து நூல் நூற்கும் ஆலை ஒன்றை அமைக்கப்போவதாக ஒரு திட்டம் ஏற்கனவே இருந்ததே அந்தத் திட்டப்படி ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டதா? ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது என்றால் அந்த ஆலை எவ்வளவு நூல் உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறது?"

15th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"அதுபற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் நான் பதில் அளிக்கிறேன்."

SRI N. K. PALANISAMY:—"செஸ் பண்டிலிருந்து ஒதுக்கி வைத்த பூராப் பணத்தையும் இன்னும் செலவிடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"செஸ் பண்டு இருந்தாலும் அதை நல்ல வழியில் பயன் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற யோசனையிலேதான் சர்க்கார் இருந்துவந்து இருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் செஸ் பண்டு பூராவையும் நல்ல வகையில் உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வரும்."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Out of the 43 lakhs for loans stated by the Hon. Minister, has any part of the loans been recovered from the members?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do not think there is now the question of recovery of the loan."

SRI A. RATNAM:—"தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நெசவாளர் ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்திலிருந்தாலும் அதன் மூலம் உதவி பெறுவதற்கு எத்தனை தனிப்பட்டவர்கள் மனுச்செய்துகொண்டார்கள்? எத்தனை தனிப்பட்டவர்களின் மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன? அப்படி அவர்களுக்கு கொடுக்காததற்கு பிரத்யேகமான காரணங்கள் இருந்தால் அவை என்னவென்று கனம் மந்திரி அவர்களால் கூறமுடியுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"இது பற்றி வேறு ஒரு கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்க முடியும்."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கடந்த இரண்டு வருஷங்களில் செஸ் நிதியிலிருந்து நமது ராஜ்யத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது? இன்னும் பாக்கித் தொகை எவ்வளவு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. பாக்கி யிருக்கக்கூடிய தொகையிலிருந்து கூட்டுறவு இலாக்காவின் மூலம், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்குப் பண உதவி செய்ய அது உபயோகப்படுத்தப்படுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"இதுபற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் நான் விபரமாகப் பதிலளிக்க முடியும்."

Medical mission to Agathi islands.

* 716 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to Question No. 567 answered on 7th May 1954, the achievements of the medical mission sent to Agathi island in the Laccadives group, Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"A copy * of the detailed report * on the dysentery epidemic in Agathi and Kavarathy islands sent by the Assistant Surgeon on 11th September 1954 is placed on the table of the House."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the report shows that the epidemic broke out in the third week of January and subsided by the end of March and the medical help reached only by the end

[15th February 1955]

of March, that is, a day after the fair. May I know why when the epidemic was raging for the last two months, no help was sent to the place immediately? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the report about the dysentery in Agathi island came in the month of March. Immediately the medical officer who is in Kavarathy island was asked to proceed there. He could not reach the place at once as the wind was unfavourable and it took some time for him to reach there. As soon as he reached there, he took the necessary measures for controlling the epidemic."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The medical officer deputed was in a position to be in the island only for about five days, though the epidemic had taken a heavy toll of the lives of people there; he himself has stated that the islands of Agathi and Kavarathy were in the clutches of virulent diseases like small-pox, etc. The medical officer was helpless and could not render medical aid. Taking all these into consideration, he has recommended to the Government the establishment of a dispensary in the island permanently so that the forlorn islanders may be helped. Are the Government prepared to accept this recommendation? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Government have under consideration a proposal to start a dispensary in the island."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Has this medical mission computed the number of deaths due to this attack of dysentery? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The statement laid on the table of the House gives the available information."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—" May I know whether the Government will expedite the establishment of good means of communications in these islands in view of the very sad experience we have had and in view of the helplessness of medical aid for want of easy means of communications and consequent large number of mortality? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Gentleman will know that the Governor also paid a visit to these islands and he has sent a note regarding the facilities for communications and this matter is under consideration."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Sir, since the main reason for this epidemic is stated in the report to be that of malnutrition because, for six months of the season, the people in the islands have to go without foodgrains and another reason stated in the report is the bad condition of water. Considering these factors, will the Government consider the desirability of supplying sufficient foodgrains and good drinking water for the islanders? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Collector of Malabar has sent on one occasion 44 bags of rice and also clothes for free distribution to the poor people there. He was again sending another consignment of rice, Sir."

[15th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the report suggests that there must have been staggering deaths in the period of two months when the epidemic was virulent. On my perusal, there is no reference to casualty during this period. I wish to know whether it is an accidental omission or a deliberate hiding? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Probably, the medical officer who went there was not able to collect figures regarding mortality."

SRI A. APPU :—" Sir, the report of the medical officer shows that besides dysentery, there were other serious diseases in the island and the doctor says that he had no medicines with him. There is a general complaint that in the hospitals and dispensaries in the islands, sufficient stocks of medicines are not kept. Will the Government be pleased to send all sorts of medicines to these dispensaries? "

MR. SPEAKER :—" All sorts of medicines? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, when a medical officer is posted, after a dispensary has been started there, the required medicines will be made available."

* 717 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the details of the report submitted by the doctors deputed to go into the prevalence of dysentery in the Laccadive Islands in March 1954; and

(b) whether the Government will be pleased to place a copy of the report on the table of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) The hon. Member may refer to the detailed report on the dysentery epidemic in Agathi and Kavarathy islands which has been placed on the table of the House in answer to the starred question No. 716 (answered on 15th February 1955)."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In the report placed on the table of the House, it is stated that the medical officer deputed had no medicines with him to treat the patients who were suffering from trachoma and other diseases of the eyes, bronchial asthma and other diseases of the respiratory system, diseases of the digestive system and deficiency diseases. May I know from the Hon. Minister why, when a medical officer was deputed to such a distant island where medicines are not procurable, he was not equipped with proper and necessary medicines for treatment of patients and may I also know from the Hon. Minister if any action was taken at least after the report was received by the Government? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, after the Medical Officer of Kavarathy was sent to the Agathi island, another Assistant Surgeon was sent by a special chartered ship with necessary medicines, staff, and everything."

[15th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Sir, since these serious complaints are not epidemic, but more or less endemic and since the island is farflung without any means of communication, will the Government consider the necessity of a Health Survey? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already stated that the matter of improving communications and taking necessary measures for the purpose of promoting the health and welfare of the people is under consideration.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, the report placed on the table of the House makes a very sorry reading. It is found that 90 per cent of the population of the island are on starvation level and particularly during the monsoon seasons food supplies are scarce; there are certain social habits which are capable of improvement; apart from medical facilities that might be provided, the fundamental defects should be removed. Will the Government see that proper steps are taken at least to ameliorate the conditions of these islanders? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. The matter is under consideration.”

MR. SPEAKER :—“ Question No. 718 will be taken up on the 21st.”

Welfare of fishermen community.

11-40
a.m.

* 719 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memoranda presented by the fishermen community on 10th September 1954 requesting the Government to improve their conditions and status; and

(b) whether the fishermen community has been treated as scheduled castes in respect of education in any part of the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The Government have received a memorandum, dated the 10th September 1954, from the Fishermen's United Front, Madras. It is being examined.

“ (b) Only the Paravans of the Fishermen Communities, who are not converts to Christianity, are treated as Scheduled Castes for purposes of educational concessions. The other fishermen communities are treated as Backward Classes for purposes of educational concessions.”

SRI A. RATNAM :—“ இவர்கள் நடத்திய மகாநாட்டில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கலந்துகொண்டார்களா? அப்படி கலந்துகொண்டிருந்தால் அங்கு குறிப்பிட்ட முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்? பரவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவு ஷெடூல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? ”

15th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சில மாநாடுகளில் நான் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாடுகளின் கோரிக்கைகள் பல இலாக்காக்களில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. பரவர் குலத்தினருக்கும் ஷெடூல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அளிக்கப்படும் கல்வி வசதி இவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஹரிஜனங்களைப் போலவே அவ்வளவு தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்கவேண்டும்.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மீன் பிடிப்பவர்கள் ஷெடூல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுபோன்ற எந்தெந்த ஜாதிகளை இந்த வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதுபற்றி எனக் கொன்றும் தெரியாது.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister stated that fishermen other than Paravans are treated as Backward Classes. The memorandum presented to the Government in 1954 requests that the fishermen communities be included in the list of Scheduled Castes so that they may become eligible for all the concessions available to the Scheduled Castes. Will the Government consider this aspect and give them relief? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is one of the requests contained in the memorandum and that is being examined.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Is it a fact that the Government insist upon knowledge of Hindi for recruitment to the Marine department when fishermen apply for employment in that department? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice to answer the question. Prescription of qualifications for admission of candidates to the Marine department is attended to by the Government of India.”

SRI O. KORAN :—“ May I know whether the Government have considered any scheme for giving subsidiary work during the off-season to fishermen living on the West Coast, as they are not engaged in fishing throughout the year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI E. T. KUNHAN :—“ സർ, കടലിൽ ചീൻ വിടിക്കുന്ന ഞെഴുവിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്ന മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട പുയിസാരാരേയും ഈ സമുദായങ്ങൾ അവർക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയാൻ കൗതുകം.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ (Translation) Are Muslim fishermen treated as Scheduled Caste for purposes of these concessions? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice to answer this question. But I should like to point out that I said that particular sections of this community are treated as Scheduled Castes only for the purpose of educational concessions.”

[15th February 1955]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—"Is it not a fact that the fishermen community or any other community must be an untouchable community for its inclusion in the list of Scheduled Castes?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am unable to understand the objection raised by the hon. Member to particular sections of a community getting certain concessions from the Government. I shall again repeat that particular sections of this community are treated on a par with the Scheduled Castes only for the purpose of extending educational concessions."

SRI K. VINAYAKAM:—"As the fishermen community is the most backward among the backward communities and as that community has not produced even a single graduate so far, will the Government include this community in the list of Scheduled Castes or will they await the report of the Backward Classes Commission under the chairmanship of Sri Kaka Saheb Kalelkar?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do appreciate the spirit behind the question put by the hon. Member. The Government are awaiting the report of that Commission."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—"Is not every community included in the list of Backward Classes getting similar educational and other concessions from the Government as the Scheduled Castes?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"There is no question of 'similar concessions'. I have said so many times that Paravans of the Fishermen Communities are treated as Scheduled Castes only for purposes of educational concessions."

Assignment of poramboke lands in Tanjore.

* 720 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of poramboke lands assigned free to the landless poor in Tanjore taluk during the year 1954; and

(b) the number of applications for assignment pending?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—" (a) 4.27 acres.
" (b) 734."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பல தடவை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு பிரத்தியேக அதிகாரிகளை நியமித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு வருஷம் பூராவும் நான்கு ஏக்கர் நிலம்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஆயிரக் கணக்கான மனுக்கள் பரிசீலனைக்கு வந்திருப்பதினால் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The results of the new scheme will be known only in course of time. These figures relate to the year 1954. We are in the year 1955."

[15th February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—"1954-ம் வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் 4.27 ஏக்கர்கள்தான் இனாமாக நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படியென்றால் மற்றவர்களுக்கு இனாமாக புறம்போக்கு நிலம் எதுவும் ஊர்ஜிதம் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை என்று அர்த்தமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு அந்த ஜில்லாவிலுள்ள மொத்த Waste lands எவ்வளவு என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Four acres were assigned free. Another 18 acres were assigned on land value. Tanjore taluk is a delta area and it is very difficult to have assessed waste lands there."

SRI D. DASARATHAN:—"இதற்குமுன் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஓபீசர் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களையும் தர்காஸ்து செய்யலாம் என்றிருந்தது. அதனால் ஏகப்பட்ட நிலங்களை ரிவினியூ டிவிஷனல் ஓபீசர் தர்காஸ்து செய்யமுடிந்தது. தற்போது மாறுதல் உள்ளபடி கலைக்டர்தான் தர்காஸ்து செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதனால் அவரால் கேஸ்களை உடனடியாக கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே ரிவினியூ டிவிஷனல் ஓபீசர் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்படாத நிலங்களை தர்காஸ்து செய்யலாம் என்ற உத்தரவை மீண்டும் சர்க்கார் கொண்டுவருமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The rule is being relaxed in deserving cases. For instance, in the Salem district it has been done. In other places also it may be done."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The Hon. Minister said that Tanjore taluk was a deltaic area. May I draw his attention to the fact that the major portion of the Tanjore taluk is a non-deltaic area and a large extent of land is available for assignment? There is no justification for the Government to postpone this question. Will the Government consider this matter and give directions to the authorities to expedite the assignment?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"When I said it was a deltaic area, I was carried away by the impression of the district. I know there are certain dry areas in the Tanjore taluk. I have visited the place also. It is a very poor area. Steps should be taken for assignment of land."

SRI M. PALANIYANDI:—"நண்பர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் சொன்னபடி தஞ்சையில் காடாரம்பப் பிரதேசம் ரொம்ப இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா நிலமில்லா விவசாயிகள் நூற்றுக் கணக்கான மகஜர்களை நிலம் வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான்கு ஏக்கர்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களும் நிலம் வேண்டுமென்று மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளை சீக்கிரமாக கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது பெரும் நிலச்சுவாந்தார்கள் 100, 200 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை வாங்கி ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"When the scheme is put into operation, I think all these difficulties will be overcome."

[15th February 1955]

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“நிலை மதிப்பைக் கொடுத்துதான் பட்டா செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற விதி இப்பொழுது இருப்பதால் மதிப்புத் தொகையை கொடுக்க முடியாமல் விவசாயிகள் பட்டா செய்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிறார்கள். அதனால் கொஞ்ச காலம் கழித்து நிலத்தையும் இழக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மதிப்புத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு சக்தி இல்லை. மற்றவர்கள் கேட்டால் கொடுக்கப் பட்டுவிடுமா என தயங்கி புயந்துகொண்டுமிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்துகொள்வதற்கு பட்டா செய்வது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இப்பொழுதிருக்கும் மதிப்புத் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதியை மாற்ற முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“திரென்று மாற்ற முடியாது. மதிப்பு வாய்ந்த நிலங்களை மதிப்பிடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மதிப்பு இல்லாது நிலங்களை சும்மா கொடுத்து விட முடியாது.”

Cheruvathur-Padne road.

* 721 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a road from Cheruvathur to Padne in Kasaragod taluk, South Kanara; and

(b) if so, when the work is likely to be started?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The work is included in the Post-war Road Development Plan.

“(b) It is likely to be taken up for execution in 1955-56.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know what the estimated cost of construction of the road is?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“Rupees 39,000.”

Deep-sea fishing boats.

* 722 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of prototypes of deep-sea fishing boats operated in the Bay of Bengal by the State Government; and

(b) the cost of construction of a deep-sea fishing boat?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) One boat is being operated experimentally.

“(b) The cost of construction is approximately Rs. 6,000.”

District Irrigation Conferences.

* 723 Q.—**SRI V. GOPALA GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the rules governing the constitution and working of the Irrigation Conferences held periodically in districts;

[15th February 1955]

(b) how the resolutions passed at such conferences are dealt with; and

(c) from what sources these resolutions are implemented?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI :—“(a) Attention is invited to the paper^a placed on the table of the House.

“(b) Suitable action to implement resolutions which have to be implemented by the Public Works Department is taken by the Executive Engineer if it falls within his powers. If any such action is beyond his powers, he submits the resolution concerned to the appropriate higher authority through the Collector and suitable action is taken by the higher authority concerned. Resolutions to be implemented by the Revenue Department are forwarded to the Collector concerned.

“(c) If any works are taken up by Government for implementing the resolutions of the Half-yearly District Irrigation Conference, the expenditure thereon is met from the appropriate Government Budget.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Rule 7 of the Rules of Constitution and Working of the Half-yearly District Irrigation Conference states that separate self-contained references on such of the resolutions passed at the conference as call for orders of Government should be submitted by the Executive Engineer through the Collector, etc. May I know the type of resolutions sent to the Government for their orders?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI :—“The Executive Engineers have been given certain powers. If a certain case goes beyond the scope of the powers conferred on them, they have got to make a reference to the Government.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“May I know the ceiling of the power conferred on the Executive Engineer?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI :—“It varies with the importance of the district concerned.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“மூன்றாவது பாகிராபில் எம்.எல். ஏக்களும் எம்.எல். சிக்களும் நீர்ப்பாசன மகா நாட்டிற்குப் போகலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த 12-ம் தேதியில் (12-2-1955) எம்.எல். ஏ.-க்களும், எம்.எல்.சிக்களும் இல்லாமல் ஒரு மகாநாடு நடந்திருக்கிறது. ஏன் அப்படி நடத்துகிறார்கள் என்றால் இவர்கள் வந்தால் அவர்கள் யோசனை கொடுப்பார்கள். அந்த யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதனால் அவர்கள் இல்லாமலேயே மகா நாட்டை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மகா நாடுகளை நடத்துவதாக இருந்தால் எம்.எல்.ஏக்களும், எம்.எல். சிக்களும் வரும்படியாக ஏற்பாடு செய்துவிட்டு மகா நாட்டை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா?”

[15th February 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Does the hon. Member mean by saying that the conference is held without the M.L.As. and M.L.Cs. being present, that they have not been given notice? I think he means that the Assembly session coincides with the holding of the conference. If so, I shall draw the attention of the Collectors to that aspect of the matter.”

Rani's Hospital, Pudukkottai.

* 724 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present bed-strength of the Rani's Hospital in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district;

(b) the average daily attendance of (i) out-patients and (ii) in-patients for this year from 1st January to 12th November 1954;

(c) the reasons for not converting this Women's hospital into an exclusive maternity hospital;

(d) the number of doctors posted to this hospital;

(e) the bed-strength in the maternity ward of the above hospital;

(f) whether the maternity ward is fitted with electric fans; and

(g) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Seventy-two, Sir.

“(b) Out-patients and 81 in-patients up to the end of November 1954.

“(c) The number of maternity cases is not such as to justify its conversion into a purely maternity hospital at present.

“(d) Two, Sir.

“(e) Twenty eight, Sir.

“(f) & (g) The maternity ward of the hospital has not been provided with electric fans. The question will be considered in due course.”

Prosecutions under the Industrial Disputes Act.

* 725 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of persons and firms prosecuted under the Industrial Disputes Act for not implementing the awards of the Industrial Tribunals in the State, during the year 1953-54; and

(b) the number of persons or firms who were acquitted and the number of cases pending disposal, with particulars?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Seven managements have been prosecuted.

[15th February 1955]

“(b) The managements of Lakshmi Talkies, Perambur, and Regal Talkies, Madras, were convicted and fined Rs. 75 and Rs. 150 respectively. The following five cases are pending disposal with the Magistrates as on 1st December 1954:—

(1) The Chettinad Transports, Karaikudi.

(2) The Raven Hotel, Madurai.

(3) The Devakottah Ceramic Industries, Amaravathipurur.

(4) The Photo Litho Press, Madras.

(5) B.N. Press, Madras.”

SRI S. RAMALINGAM:—“என்ன குற்றத்திற்காக அவர்களுக்கு ரூபாய் 75, 150 என்று அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதற்கு தனியான கேள்வி போடவேண்டும்.”

Grant of takkavi loans in Tanjore.

* 726 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received for the grant of takkavi loans in Tanjore taluk during the year 1954;

(b) the number of applications sanctioned; and

(c) the amount disbursed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) 999.

“(b) 565.

“(c) Rs. 1,18,165. Forty-three applications sanctioned by the District Agricultural Officer for Rs. 4,280 were cancelled as the parties did not turn up to receive the loan.”

SRI S. RAMALINGAM:—“43 மனுக்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது. அது சம்பந்தமான நபர்கள் வரவில்லை அதனால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது என்று சொன்னார். நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறதென்றால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் கிராமங்களிலுள்ள மணியக் காரரும் கணக்குப்பிள்ளையும் வந்து சாட்சி சொல்லவேண்டும் என்று அவர்களை அழைத்துவரச்சொல்லுகிறார்கள். அவர்களை அழைத்தால் அவர்கள் வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் வாங்க முடிவது இல்லை. அதற்காக இப்பொழுதுள்ள விதிகளைத் திருத்தி வேறு யாராவது நம்பிக்கையுள்ள ஒருவரை சாட்சியாகக் கூட்டிவந்தால் கடன் கொடுக்கலாம் என்று விதிகளை திருத்துவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“It cannot be definitely said that 43 applications did not avail themselves of the benefit for that reason. Of course, generally, there are certain cases where some such difficulty arises.”

MR. SPEAKER:—“The next question (Question No. 727) will be taken up on the 22nd instant.”

[15th February 1955]

Cold Storage Factory at Kozhikode.

* 728 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the construction of the Ice-Making, Quick-Freezing and Cold Storage Factory at Kozhikode has been completed;

(b) whether the Government have any proposal to lease it out to private firms; and

(c) if not, when the Government propose to start work in the different departments of the factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The answers are in the affirmative.

“(c) The Government have, however, sanctioned the trial production run of the Kozhikode plant departmentally pending the leasing out of the plant to private parties.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Is it a fact that the storage section of the factory is not working to its full capacity for want of sufficient supply of fish? If so, will the Government see that deep-sea fishing is introduced in Malabar so that sufficient supply of fish may be made and the storage section of the factory may work to its full capacity?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I shall examine all that is suggested by the hon. Member.”

Manjeri Government Hospital.

12 noon * 729 Q.—SRI M. CHADAYAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of patients admitted from 31st March 1953 to 31st March 1954 into the Manjeri Government Hospital in Ernad taluk;

(b) the number of beds available in the hospital;

(c) the number of patients allowed to lie in the veranda without beds; and

(d) whether any action has been taken on the memorandum submitted by the public in regard to certain inconveniences such as shortage of staff and of medicines supplied in the hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) 3,584, Sir.

“(b) 45, Sir.

“(c) 105, Sir.

“(d) Proposals for increasing the bed-strength of the hospital and for the employment of additional staff are under consideration. There is no scarcity of medicines in the hospital.”

[15th February 1955]

SRI K. M. SEETHI SAHIB:—“May I know, Sir, whether there were reports made by the Medical Officer in charge of the Hospital that the stock of medicines was inadequate and that it should be replenished?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, when such reports are received, medicines are sent.”

Hosdurg-Panathady road.

* 730 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when repairs were done last to the Hosdurg-Panathady road in Kasaragod taluk, South Kanara;

(b) whether the Government have any proposal to improve this road; and

(c) if so, when?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) The road is being regularly maintained by the District Board and this year also the maintenance work is in progress.

“(b) & (c) The work of metalling the first section of the road from mile 0/0 to 18/0 is under execution under the Post-war Road Development Plan. The work of improving the second section is included in the Five-year plan of Post-war Road Development and will be taken up for execution by the District Board as early as possible.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“For the last two or three years, the bus service to Panathur was stopped during monsoon, because the road was not repaired. Will the Government give instructions to repair the road immediately so that when the next monsoon comes the bus service is not interrupted?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The District Board has already repaired the road. So such inconveniences will not be caused in future, Sir.”

Shoranur Metal Industries.

* 731 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to question No. 55 answered on 5th March 1954—

(a) whether the Government have arrived at any decision on the proposal to re-open the Shoranur Metal Industries, Limited, South Malabar; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The Government considered that the financial condition of the Metal Industries, Limited, could not be rectified and that there was no likelihood of its profitable running as a business

[15th February 1955]

concern according to the proposals submitted to them. The Government, therefore, rejected the scheme sent to them and have ordered the sale of the factory in public auction to realize the amount due to them."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Is it a fact, Sir, that the Central Government have promised to give this Government a subsidy or help to the extent of a lakh of rupees so that the institution may not fail and that this Government is standing in the way of the Central Government's help? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Central Government offered to give an aid of a lakh of rupees as loan through the Madras Government if the Madras Government would undertake to take it from the Government of India and lend it to this concern. This Government have examined the whole position and discussed the matter with those who were interested in the running of the industry. The Government now find that it is no good giving further aid taking into account the present position of the industry. Therefore, Government have decided to bring the concern to auction. When it is sold in auction, then the aid of one lakh of rupees promised by the Government of India would be utilized for forming an industrial co-operative."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" This concern produced agricultural implements and tools of a particular variety suited to Malabar. Government have been saying that they are concentrating on the agricultural sector to increase the purchasing power of the people. Therefore, will the Government see to it that this only one concern in Malabar which caters to the special needs of Malabar and over the closure of which people of Malabar feel strongly, is given some substantial aid and see that it is not closed? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Government are fully aware of the importance of this industry and are quite anxious to take any step that would lead to the revival of the industry. But, Sir, the Government do not believe in throwing good money after bad industries."

DR. K. B. MENON :—" As and when the factory is sold in auction, would the Government consider devoting the one lakh of rupees promised by the Central Government to organize a workshop in Shoranur and make it available for the skilled workers that are now available in plenty in that area? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir. When the concern is sold in auction, Government do hope that they can convert this concern into an industrial co-operative taking full advantage of the aid offered by the Government of India."

[15th February 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, it is said that Shoranur is the Sheffield of India. That being so, will the Government think of taking over the factory and run it themselves? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I may tell the hon. Member, even in Sheffield, Government would not care to take over an industry if it is in the position of the industry in Shoranur."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* FAILURE OF GOVERNMENT TO RELEASE PERSONS CONVICTED IN CONNECTION WITH MUDUKAD (KOOTHALI ESTATE) EVICTION.

MR. SPEAKER :—" Hon. Member Dr. K. B. Menon has given notice of an adjournment motion to discuss a matter of urgent public importance. The motion reads as follows :—

" I move that the business of the House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to allow the evicted families to go back to their homes and for not releasing those arrested and convicted in connexion with Mudukad (Koothali Estate) eviction."

" I remember to have admitted a question on this yesterday and I gave full time to the House to discuss that matter by putting supplementaries. I do not know how this comes under a matter of urgent public importance."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, the House was fully apprised of the gravity of the situation when we walked out of the Assembly in the last sitting as a protest against the failure of the Government to allow families that have been in occupation of the land to continue to be in possession of those lands and in ordering their eviction on the ground that their title to the property was not quite good. Convinced as we were of the right of the families to retain possession of the property, we adopted the dual method of Satyagraha and of negotiation with the Government. Government after eviction of about 13 families saw the justice of the demand of the families and ordered stay of eviction proceedings and also asked Mr. Sathianathan, Member, Board of Revenue, to go and investigate all the problems connected with the Koothali Estate. It was also part of the agreement or understanding with the Government that the families evicted would be allowed to go back to their homes and also release all prisoners convicted in connexion with the Satyagraha. It was on these understandings that we called off the Satyagraha on the 11th. But the Government did neither. Thirteen families consisting of about 70 or 80 old men, women and children are now in the streets."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member convince me that this matter comes under rule 41."

[15th February 1955]

* DR. K. B. MENON :—“ Let me state the facts of the case, Sir. Government have not carried out what they have promised. I have been after the Government to implement these understandings and Government are sticking to their demand that action could be taken only after the receipt of the report. I do not understand the logic of this. If it is prestige that stands in the way, I would like to tell the Government that *satyagraha* is not a battle to win a point but it is more a matter of penance at the altar of truth and justice and that there is no victor or vanquished and that there should therefore be no residue left of resentment, ill-will or ill-feeling. The failure of the Government to discharge their responsibilities has vitiated the situation and other parties are taking advantage of the deteriorating situation to trespass and poach and get advantages for themselves, something for nothing.

12-10
P.m.

“ Sir, I would like to tell them that when we undertook the *satyagraha* campaign we did so with the confidence that we would be able to shoulder the responsibility single-handed. We do not want any sympathetic *satyagraha* started on that score now. Sir, I am moving this adjournment motion because I feel that it is the right and responsibility of the *satyagrahis* to come to this House and represent the matter . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Somebody might have offered *satyagraha* but that does not mean that the business of this House should be suspended.”

* DR. K. B. MENON :—“ The families of the *satyagrahis* are estranged now and in the light of that fact, the sympathy and support of this House should be invoked for rendering relief to the starving families of the *satyagrahis*.”

MR. SPEAKER :—“ Anybody may offer *satyagraha* and is it necessary that the business of this House should be suspended for that purpose? ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, this is a motion which, I hope, the Chair will be kind enough to allow for discussion. Sir, this involves a vital matter affecting lakhs and lakhs of people in Malabar. Though the hon. Member, Dr. Menon, does not want the support of other parties and other people than his own to demonstrate their sympathy for the suffering people, I may say that it is not the monopoly of one party or group to demonstrate it.”

MR. SPEAKER :—“ Yesterday I allowed enough of supplementaries to a question on this subject.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Praja Socialist Party which first initiated the *satyagraha* has now come to an understanding with the Government . . . ”

15th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member need not go into that aspect of the question. Let him speak on the motion before the House.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The responsibility of the Government comes in here, because they have violated the alleged agreement already entered into and the Praja Socialist Party has now withdrawn the so-called *satyagraha*. Now, under the auspices of the Malabar Kisan Sangh, the democratic people of Malabar are conducting the *satyagraha* campaign and hundreds of women also participate in it. The evicted tenants of Mudukad are stranded in the streets and they are given no lands. In this connexion, 7,157 people from Koothali and suburbs have submitted petitions to this House and it is our duty to invite the attention of this House and evoke the sympathy of the House. The Government should see that the evicted families are restored their holdings. They should also withdraw all cases pending against people connected with this estate struggle and lease waste lands to the landless people. To consider all these matters, the adjournment motion, I submit, should be allowed by the Chair.”

MR. SPEAKER :—“ Now the hon. Member, Sri Narayana Kurup, should convince me that this matter comes within the scope of an adjournment motion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, if it were a mere case of *satyagraha* for which the Government were not responsible, the Hon. Speaker's observations would have been perfectly correct but it was not the case. The Government are directly responsible for the prevailing state of affairs and it is on account of that that this adjournment motion has to be brought in. It is in that way a matter of importance . . . ”

MR. SPEAKER :—“ But it has been going on or a long time and it is not an event which has occurred yesterday or recently.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the terminology ‘long time’ is a comparative one but this is only in the sense that the facts now stated are of very recent occurrence and the Assembly met only recently, a few days ago. Therefore, I think it has not been going on for a very long time.

“ I would only welcome the support of any party in favour of the down-trodden people and the under-dogs of society. But we would not be a party to a case where the help rendered by those persons will, directly or indirectly, hinder the achievement of our objective. It is only in such cases that we will not like such help. Therefore, there is no question of the Praja Socialist Party keeping at arm's length any other party and we welcome

[Sri M. Narayana Kurup] [15th February 1955]

any support from any party. Sir, this is a matter of recent occurrence and urgent public importance which comes directly under the concern of the Government."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I submit that this motion does not satisfy the requirements of an adjournment motion. As regards the urgency and importance of the matter I am willing to make a statement now if I am allowed to do so by the Chair."

MR. SPEAKER :—" I allow it."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, late Koothali Nayar died on 8th July 1936. By an order passed by the Government on 10th October 1942, the estate has escheated to the Government. The estate consists of properties distributed in 63 villages (desams) and they consist of survey and unsurveyed lands. There are three Malavarams (Hilly tracts) in this estate. Pannikkottur Malavaram measuring 6,000 acres is under the management of the Forest Department since 1944 and the lands in this area are not available for being leased out. Pillapperuvanna Malavaram measuring about 30,000 acres in extent has also been brought under the Madras Forest Act, 1882, and as such, the area comprised in this Malavaram will not also be available for being leased out. It is said that about 220 acres of low-lying lands in this Malavaram can be brought under cultivation at a high cost. The third Malavaram called Vallipetta Malavaram, is a surveyed one measuring about 1,200 acres, the whole of which is under cultivation from about 1948. Annual leases are being granted at the rate of 5 acres for each family for fugitive cultivation. There are surveyed lands other than Malavarams and these surveyed lands are occupied by tenants. The extent of such lands is about 7,600 acres. An extent of 1,240 acres said to be belonging to Mamkavu temple was presumably under the management of Koothali Nayar and that extent is now under the management of the Hindu Religious Endowments Board. Similarly an extent of 1,160 acres in Wynaad taluk which is said to belong to a temple (devaswom) and which was presumably under the management of Koothali Nayar, has been transferred to the management of the Hindu Religious Endowments Board. The estate had under its direct cultivation over 500 acres and that extent is scattered in four villages. The report of the Collector shows that there has been no demand for taking lease of these portions.

" One Jose trespassed over a portion of Pillapperuvanna Malavaram and granted sub-leases to some persons. To evict the sub-leases the Government obtained a decree in O.S. No. 43 of 1951 on the file of the Sub-Court, Tellicherry. The extent comprised in that suit is 49.60 acres. It is said to consist of 17 plots. In execution of the decree, the Government have obtained possession of 14 plots measuring 27 acres 78 cents.

15th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Possession has not yet been recovered of the remaining area of 21 acres 82 cents comprised in 3 plots. The total number of persons evicted is 70. Three persons (defendants 2, 16 and 25) are said to be interested in the remaining three plots. In addition to the extent of property covered by O.S. No. 43 of 1951, the defendants in that suit and others are alleged to have trespassed over other plots and occupied lands measuring 138.38 acres. Proceedings under the Land Encroachment Act have been taken in respect of this extent of 138.38 acres.

" The Government have filed two suits, O.S. No. 79 of 1953 and O.S. No. 81 of 1953 on the file of the Sub-Court, Tellicherry, for setting aside certain alienations and for recovery of possession of some properties comprised in the estate of late Koothali Nayar. O.S. No. 79 of 1953 was disposed of on 31st December 1954 and the Court has upheld 9 out of 27 alienations and has set aside the rest. The Court has upheld the validity of the escheat. The trial of O.S. No. 81 of 1953 is in progress. This relates to Pillapperuvanna Malavaram. 12-20 p.m.

" Socialists and Communists, with a view to take advantage of the situation, have come upon the scene. Satyagraha was threatened to be offered and 8 persons were taken into custody by the police and remanded and are being proceeded against under section 107, Criminal Procedure Code. In connexion with the evictions, resistance was offered and so far 86 persons have been arrested. Ten criminal cases have been filed against these 86 persons. Out of these 10 cases, 7 in which 67 persons were accused have since been disposed of awarding imprisonment ranging from 1 to 3 months.

" On the representation of Dr. K. B. Menon, M.L.A., the Government in Memorandum No. 14916 of 1954, dated 8th January 1955, stayed the eviction proceedings in O.S. No. 43 of 1951 until further orders by Government. The proceedings taken under the Land Encroachment Act have also been stayed pending further orders. Further representations were made by Dr. K. B. Menon for restoring to possession persons evicted from lands in execution of the decree in O.S. No. 43 of 1951. The Government passed the orders in Memorandum No. 14916 of 1954 to the effect that *status quo* should be maintained and there should be no further evictions but also there should be no restoration of plots to the possession of persons evicted therefrom. The Government have directed Sri W. R. S. Sathianathan, I.C.S., Second Member of the Board of Revenue, to make a full enquiry into the circumstances of Koothali Estate and his report is expected to be received by 15th February 1955. The Government expect to be able to pass orders soon.

[Sri M. A. Manickavelu] [15th February 1955]

"Sir, the trouble is that there is now a competition between the Communist Party and the Praja Socialist Party as to who should get the laurels in this agitation. The Government are not concerned with it and they want to do the right thing. As I have already said there have been so many cases and sentences of imprisonment have been awarded that we have deputed a Member of the Board of Revenue to go to the place and make an enquiry. His report is expected today. I will go into it and do the needful as early as possible. Under these circumstances, Sir, I hope the motion will not be pressed. Even otherwise the motion is not in order, I submit, Sir."

MR. SPEAKER:—"It should be left to the Chair to say whether the motion is in order or not."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, by way of a personal explanation, I want to make it clear to the House, to you, Sir, and to the Hon. the Minister for Land Revenue that there is no rivalry between the Communist Party and the Praja Socialist Party. The anxiety of the Communist Party is only to see that the peasantry are saved. If those who have no houses to live and no lands to cultivate are given the waste lands on lease without any struggle, we will be the happiest persons in the country."

Another hon. Member stood up for making a personal explanation.

MR. SPEAKER:—"I am not going to allow any further personal explanations. I would like to know whether Dr. K. B. Menon is pressing his motion or not. If he is pressing his motion, he knows what is the ruling that I am going to give."

* DR. K. B. MENON:—"Sir, I accept the explanation of the Hon. the Minister for Land Revenue excepting the facts that the Government have not done what they should have done, that there is no question of any rivalry but a deteriorating situation and that the Government have failed to carry out their part of the agreement."

MR. SPEAKER:—"Is the hon. Member Dr. K. B. Menon not pressing his motion?"

* DR. K. B. MENON:—"I am not pressing the motion."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, he is not pressing the motion."

MR. SPEAKER:—"Then we will go to the next item on the agenda."

15th February 1955]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 3 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill^a, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), and move—

'That the Bill be taken into consideration.'

"The South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, provides that, subject to payment of current rent, no cultivating tenant shall be evicted from his holding for a period of one year. The provisions of this Act will be operative till 2nd March 1955 only. The Government have not yet finalized their proposal for undertaking a comprehensive tenancy legislation for South Kanara. Pending a final decision in the matter, the Government consider it desirable to extend the period of operation of the present Act for another year. This Bill is intended to achieve this object."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), be taken into consideration.'"

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Mr. Speaker, Sir, at the very outset, I congratulate the Government for having brought forward this Amending Bill. The Bill is intended to extend the life of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, by a year so as to enable the Government to bring in Comprehensive tenancy legislation. No doubt, the object of the Government is good, laudable and praiseworthy but one has to wait and see how far the Government would be able to achieve this object in view of their past failure.

"Land tenancy in South Kanara can be classified into two classes, *mulgeni* and *chalgeni*. The *mulgeni* tenants have got a permanent right over their holdings and the rent payable by them is also fixed whereas the *chalgeni* tenants have neither any permanent right over their holdings nor are the rents fixed. They are tenants at will and at the mercy and sweet will of the landlords. It is this class of tenants who require protection and need comprehensive legislation guaranteeing fixity of tenure and fair rent. It is needless for me to say, Sir, that the peasants of this district have been agitating for such a piece of legislation and the legislators coming from that district have been reasonably supporting their demand and also have been, from time to time, impressing upon the Government the urgent need and the imperative necessity for bringing forward such a legislation but the attitude taken by the Government in this matter is unsatisfactory. The Government do not seem to have come to any decision nor do they appear to have bestowed any thought over this important problem.

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 19th January 1955.

[Sri Y. Manjaya Shetty] [15th February 1955]

"On the last occasion during the discussion of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, member after member pleaded for the introduction of a comprehensive legislation before the expiry of the Act and the Hon. the Minister for Revenue was pleased to assure on the floor of this House that comprehensive legislation would be introduced before the expiry of the Act. No doubt, in furtherance of the assurance a Bill was drafted and it was expected that it would be introduced in December last but for reasons best known to the Government the introduction of the Bill is delayed. Let me be plain in saying that the peasants of the district are getting impatient over this issue, an important problem of this district. If, any further, delay is caused, I may tell this House that the relationship between the landlord and the tenant will be further strained and it may result in disastrous consequences. When once the situation gets out of control, whatever steps the Government may take in this regard may not have the desired result and also may not be appreciated by the people.

12-30 p.m. "In this connexion, Sir, it may not be out of place if I remind the Government of the momentous decision taken by the Congress Leaders in the recent session at Avadi. The patriotic leaders of the Congress have declared to the world that the aim and goal of the Congress is to establish a Socialistic Pattern of Society. May I ask the Government whether such a state of affairs can be achieved by magic? No, I do not think it can be achieved by magic; but it can be achieved only by bringing in land reforms and reforms in other spheres. So, in view of the solemn declaration made by our leaders, is it fair on the part of our Government to delay any further the introduction of land reforms. The peasants of the district, I am to tell the Government, do not demand for any radical land reforms. They want a simple legislation assuring them or guaranteeing to them security of tenure and fair rent. I do not think there is any difficulty in bringing in such a simple legislation. I hope the Government would bestow their attention to this problem and bring in a legislation as early as possible and I hope the Hon. Minister for Revenue will give an assurance to that effect.

"Apart from this, in the South Kanara Tenants Protection Act of 1954, a provision is made to protect such of the tenants from eviction as have paid the rent within the time specified in the Act. For some reason or other, if some tenants failed to pay the rent within the specified period, naturally, the landlords would file suits, not only for the recovery of rent, but also for the possession of their holdings. There are several such cases pending in several courts of our district. In order to protect such tenants also from being evicted, I had sent an amendment to be incorporated in the present Bill. That amendment is quite innocent, it is flawless and two eminent civil lawyers, Mr. Bhaliga and Mr. Pais who went through the amendment have given their

15th February 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

opinion that it is a just one and that it must be included in the Bill. Somehow or other, the Legislature office has overruled that amendment . . ."

MR. SPEAKER:—"Not somehow or other. The hon. Member wanted to change the parent Act. Further, it is not the office, but it is the Speaker who has done that."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"The amendment was handed over to the Hon. Minister and he has promised to examine the same."

MR. SPEAKER:—"The Speaker must do his duty and that has been done."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Yes, Sir. The amendment I had suggested reads as follows:—

'Amendment to section 3 of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954).

'Add as sub-section 4 the following:—

'If a cultivating tenant fails to pay the rent or any part of it as specified in section 3, sub-section (3) (a) to (b) and on failure of such payment if a suit is filed by the landlord for the recovery of aforesaid arrears of rent as well as for possession of the holding, the court shall dismiss the suit provided the cultivating tenant deposits into court within the time granted by the court for payment to the plaintiff in the suit (1) the amount of rent due with interest thereon at 5 per cent per annum up to the date of deposit and (2) the cost of the plaintiff up to that date.'"

"This amendment is quite necessary in view of the fact that a large number of eviction suits are pending in several courts of our district. I hope the Government will consider the amendment I have suggested and I request the Hon. Revenue Minister to include the amendment and pass the present Bill as so amended.

"Once again, I thank the Government for bringing in this Bill and support the same, with the fond hope that they would bring in a comprehensive tenancy legislation within a very short time. Thank you, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനാഥൻ 12-34 p.m. അവർകളെ, ബഹു: വയസ്സ് മന്ത്രിക്ക് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുള്ളപോലെ തോന്നുന്നു, ഞങ്ങളും കാണുന്നവർക്കും കൊടുക്കുന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിൽ മലബാറുകാർക്കു കാര്യമൊന്നും മില്ലെന്ന്. പൂർവ്വം എന്താണ് പൊന്നാനം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതെന്നു ചിലർക്കു എന്ന് മട്ടിലാണ് വയസ്സ് മന്ത്രി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബഹു: മന്ത്രിപ്രധാനരേ, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു അഭിപ്രായം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈ തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയുടെ തന്നെ ഒരു ഭാഗങ്ങളിൽ മലബാർ കുടിയായ നിയമം നടപ്പിലാക്കണം. 1951-ൽ ശ്രീ കേശ്വർപ്പൻ മധവ മേനോൻ മന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്ത് രാജ്യത്തെ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ 33 ഗ്രാമങ്ങളിൽ മലബാർ കുടിയായ നിയമം നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ 37 ഗ്രാമങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്."

15th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[illegible][illegible]

(Translation by the members of his point made in Malayalam.)

[illegible]

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [15th February 1955]

“ഇനി മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സാമ്പത്തികപ്രശ്നം രണ്ട് വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണാടക കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി കോൺഗ്രസ്സുകാർ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ബില്ലിന്റെ പാർലമെന്ററി എനിഷൻ കാരണം സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ബില്ല് വായിച്ചപ്പോൾ കൃഷിക്കാർ സന്തോഷത്തോടെ ഒരു ബില്ലാണോ ഇതെന്നു എനിക്ക് അർത്ഥം തോന്നി. കൃഷിക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കു ഒരു നീക്കം വരുത്തി അവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും അവരെ തൊഴിലിലും ആശ്വാസം നൽകണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ബില്ല് തയ്യാറാക്കുമെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയുണ്ടായി. ആ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ, അത് വ്യവസ്ഥകളോടും വകുപ്പുകളോടുംകൂടിയുള്ള ഒരു ബില്ലാണെന്ന് ഇനി ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്റെ ഗുരുവായൂരപ്പൻ കൃഷിക്കാർ ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചും ഈ ഗവണ്മെന്റിനെക്കുറിച്ചും രക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥന. മലബാറിൽ ജന്മിയുടെ വീതം 50 ശതമാനം മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതുപോലെ ഭൂമിയിൽ കുടിയാനു ഏറെ കുറവ് സ്ഥിരവകാശവും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പലതിനും ഒരു നിയമനിർമ്മാണവും ക്ലിപ്തവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ ഇത്തരം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുടിയാന് ഭൂമിയിൽ യാതൊരു സ്ഥിരവകാശവുമില്ല. അവൻ പ്രമാണവുമില്ല, അവകാശവുമില്ല. ജന്മി പര്യവേഷാൽ ഇറങ്ങി പോയ്ക്കൊള്ളണം. വാരവും പാട്ടവും ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാത്തതാണ് പിറിക്കുന്നത്. ഇരിക്കുന്നില്ലാത്തവർ അടയ്ക്കയും മത്തയ്യയും വാഴുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ജന്മി കയ്യാളെക്കൊണ്ടു. ഇങ്ങനെ അനവധി കൊള്ള തൊഴിലും അക്രമങ്ങളും ചൂഷണവും അവയുടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ അഭയാനന്ദം അനുഭവിക്കാനുള്ള അവകാശം അവർ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും കൃഷിക്കാരുടെ കീഴ്ന്നതാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവരെ മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥിരമായ നിയമനിർമ്മാണം അടിയന്തിരമായ ഒരു വശ്യമാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് ഗവണ്മെന്റ് വളരെ മുമ്പേ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്നും മടിക്കുന്നുണ്ടുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ സമ്പന്നതയോടും ശരി, വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ചതായും ശരി, ഗവണ്മെന്റിന് പുരോഗമനപരമായ പദ്ധതികളും നയമോ പരിപാടിയോ ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും പരിഷ്കാരപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങേ അററത്തെ അനാസ്തയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇതേ കുറിച്ചെഴുതും എനിക്ക് വളരെ പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ സമയം പോര.”

“ഈ താല്പരകനിയമം ഇപ്പോൾ രണ്ട് കൊല്ലത്തേക്കാടി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ്. ഇത് ഇങ്ങനെ നീട്ടിനീട്ടിക്കഴിക്കാതെ എത്രയും വേഗത്തിൽ സമഗ്രമായ ഒരു ബില്ല് മന്ത്രി തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. സർ, 1955 അവസാനംവരേയും ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരില്ല എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ട് കാണാനിടയായിട്ടുണ്ട്. During his tour in South Kanara the Hon. Minister for Revenue said at a Press Conference that till the end of 1955 no such legislation would be enacted. I have read a report to this effect in the newspapers. എന്തെന്നിരിക്കിലും അടിസ്ഥാനമെന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. 1955-ൽ തന്നെ സംഗ്രഹമായ ഒരു നിയമം മന്ത്രി കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ആ നിയമം വരുമ്പോൾ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ 27 ഗ്രാമങ്ങളെക്കൂടി മലബാർ കടിയായുന്നിയമത്തിന് കീഴിൽ കൊണ്ടുവരണം. പുതിയ നിയമം ആ പ്രദേശങ്ങൾക്കു ബാധകമാക്കരുത്. കറഞ്ഞ പാട്ടം മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുക, തോന്നിയപോലെ കുഴിപ്പിക്കാനുള്ള ജന്മിയുടെ അവകാശത്തെ എടുത്തുകയറ്റുക, കൃഷിക്കാരന് ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം നൽകുക, 1950 നു ശേഷമുള്ള പാട്ട് ബാക്കികളെങ്കിലും റദ്ദ് ചെയ്യുക ഇങ്ങനെ പലതും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കൃഷിക്കാരന് യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷകിട്ടണം, അവന്റെ കീഴ്ന്നതാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമഗ്രവും സംതൃപ്തികരവുമായ ഒരു ബില്ല് എത്രയും വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് കൃഷിക്കാർ രക്ഷിക്കുകയും അതിനെ രാജ്യത്തെ ഐക്യത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

15th February 1955]

* SRI M. S. MOGRAL :—“ Mr. Speaker, Sir, the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, was evidently understood by the public of my district as a forerunner of a comprehensive tenancy legislation defining and declaring the relationship between the landlords and tenants of that district. This interpretation of the people appear to have been confirmed by the later attempts of the Government in drafting a bill and circulating it to the South Kanara Members of the Assembly. Matters having come to this pass, I feel there is no justification whatsoever for showing off this all-important issue under any pretext. The tenants who needed it most are rudely disappointed and they are getting over-excited. Sir, it is poor consolation to say that a comprehensive legislation embracing the whole of the State will be enacted in due course and in that South Kanara also will be included. In this connexion it has to be remembered that the tenancy system of South Kanara is very peculiar and substantially different from the tenancy obtaining in the other parts of the State. There are no zamindars in South Kanara. The number of landowners paying an assessment of more than 400 rupees is 1,000 odd and out of a total number of 135,000 pattadars, as many as 33,000 pattadars pay an assessment of less than ten rupees. Under these circumstances, I do not propose any sort of drastic legislation resulting in the liquidation of the small land-owning class, paying less than ten rupees assessment for I am fully aware that any such radical change in the fundamental basis of our land tenure system is sure to create new problems, which will be very difficult for the Government to solve. The proposed legislation should bring about a harmonious blending of the two sections into a progressive society endeavouring to realize the ideals of a Welfare State through co-operative effort for the common good of the country as a whole. I strongly urge the Government to introduce the necessary tenancy legislation without delay and honour the longstanding promise and thereby not only help the tenants to lead a better life but also discourage them from moving into dangerous channels of political thought.”

“ Thank you, Sir.”

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഏതാണ്ട് 12-50 30 കൊല്ലത്തോളമായി തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം കിട്ടുന്നതിന്നു പാട്ടം നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു വേണ്ടി പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടാകുകയുണ്ടായി. ഒരു വിഭാഗം നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്തു അത്തരം ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് അധികാരത്തിൽ വന്ന കാലമിത്രയുമായിട്ടും കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം മാത്രമാണ് കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിനെ തടയുന്നതിനുള്ള ഒരു താല്പരകനിയമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ താല്പരകനിയമത്തിന്നു പകരം താമസിയാതെത്തന്നെ സമഗ്രമായ ഒരു നിയമം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരണമെന്ന്. എന്നാൽ ആ പ്രതീക്ഷ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്ക് പിന്നീട് നിരാശയാണുണ്ടായത്. കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലി പിരിയുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു കോട്ട് നോട്ടീസ് ചോദ്യത്തിന്നുത്തരമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി ഈ അസംബ്ലി സമ്മേളനത്തിന്നു വരുമ്പോൾ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ കത്ത് കാണാൻ സാധിക്കുമെന്ന്. എന്നാൽ ആ പുതിയ

12-47 p.m.

p.m.

15th February 1955] [Sri M. Narayanan Nambiar]

[illegible]

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, the existing Act— 1 p.m.
Act VI of 1954 gives temporary or interim protection to the cultivating tenants in South Kanara from eviction on certain terms and conditions. The present Bill is intended to extend the life of the old Act for a period of one year. Certainly there can be no objection to such an extension. I would however make a few observations touching South Kanara tenancy legislations for what South Kanara has been demanding, what South Kanara has been hoping for and what South Kanara requires is not so much interim legislation to be extended from time to time, but substantive legislation, defining correctly, the relationship between the landlord and the tenant. I agree that it is not easy to bring in such a legislation. Questions like grant of a permanent tenure with rights of alienability and heritability are difficult questions which cannot be solved in a moment. The tenants would like to have the maximum of concessions. The landlords are not willing to concede even the minimum of concessions.. We have gone through the Tamil Nad Congress Committee's Report on land reform published just a day or two back. We know even that has not had a good reception among the public These are conflicting interests which do not admit of easy solution.

“ Sir, from what is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill, one thing is clear. Even at this stage, the Government have not made up their mind as to whether they should bring in a comprehensive legislation or not. The result is we are exactly where we were years ago, when some of us started asking for tenancy legislation. Every time we asked for it, we were told that it was coming. But it is clear from this Bill that Government have not made up their mind one way or the other.

[Sri L. C. Pais] [15th February 1955]

“What is it that South Kanara is asking for. What is it that the people there are demanding? Just the barest minimum as very modest and moderate form of reform possibly acceptable to everybody. What is wanted is legislation which would guarantee four fundamental principles. The first of these is what is known as security of tenure. As has already been explained by hon. Members, there is no security of tenure for a class of tenants in South Kanara. The chalgeni tenancy is a tenancy at will. At the end of the year the tenant has to give up the holding, if the landlord so desires it even though he has been paying his rents regularly. To start with what is required today is security of tenure—security of tenure at any rate to good tenants who are paying rents in time and without recourse to law. The law as it prevails in South Kanara today empowers the landlord to remove the good tenant as well as the bad tenant. The first thing that we ask for is therefore to protect the tenants who are paying rents regularly and in time.

“Secondly there is the question of fixation of a fair rent. The tenants feel that the rents are too high. The landlords feel that the rents are too low. My suggestion is this. Let there be a machinery, a tribunal to which all matters connected with fixation of rent can be referred and fair rent fixed.

“When I say there should be security of tenure for the tenants, I also want that the landlord should have the right to resume the land if he wants it for his personal cultivation. His right to resume the land for personal cultivation should not be denied to him. I think this is a legitimate right that should belong to the landlord because in South Kanara there are any number of smaller landlords and when they require the land for their own personal cultivation, their right should be admitted.

“The fourth point on which I would like the Government to legislate is to enable the ryots to get compensation for improvements effected by them. The hon. Members of the House know very well the conditions obtaining in South Kanara. The tenancy is at will and the leases taken generally contain a clause which says that they cannot effect improvements and that even if they do effect them they have no right to claim compensation therefor. According to the customary law prevailing in South Kanara, tenants are entitled to get compensation for improvements provided of course they have not contracted themselves out of their right. When Sri Kutti Krishnan Nair was the Law Minister, he asked some of us to submit him drafts of the proposed legislation. We have done so. It was on the model of the Rent Control Act, that I have submitted a draft. The Rent Control Act does not confer permanency rights in the tenants. It simply protects good tenants from eviction. It has also been provided in that Act that the aforesaid person can go before the Rent Controller and get fair rents fixed. Is it too much on the part of the tenants of South Kanara to ask the Government to safeguard their just rights

15th February 1955] [Sri L. C. Pais]

at least to this minimum extent? I do hope that the Hon. Minister would consider seriously this point of view and bring in immediate legislation on the lines suggested by us. Government may treat it as the first instalment of reforms they are giving to South Kanara, leaving bigger issues to be determined later on. The bigger issues like (1) ceiling on land ownership, (2) grant of permanent rights, (3) rights of alienability and heritability of leaseholds to be dealt with when legislation for the entire State is introduced. If the bigger issues could be tackled immediately and included in the proposed comprehensive legislation so much the better but let not the entire legislation be postponed because the bigger issues have to be tackled. There is no reason why this minimum legislation that we are asking today and which does not prejudice anybody, which does not really infringe on the rights of the landlords and which the landlords themselves are likely to favour, should not be given to us. Most of the landlords want that their rents should come in at the end of the year in time and regularly. The legislation that we suggest ensures this right.

“Lastly, Sir, I would like to say a few words about the amendment given notice of by the hon. Member Sri . . .”

MR. SPEAKER:—“I have ruled that out of order.”

* SRI L. C. PAIS:—“Then, Sir, I would like to say a few words on the point touched by that amendment, because there is nothing to prevent the Hon. Minister himself from bringing an amendment. I would like to bring to the notice of the Government and the Hon. Minister the fact that when interim legislation was introduced last year, certain conditions and terms were laid down regarding payment of rent. One such condition was that the rent should be paid by a particular date. Due to pure ignorance of/and or for other justifiable causes there might have been lapses on the part of the tenants. They may be allowed to pay the arrears along with the current year's rental. After all the landlord wants rent. He asks for eviction of the tenant because rent is not paid to him. On grounds of equity, Government may come to the rescue of such tenants by introducing suitable amendments to the Bill.”

MR. SPEAKER:—“I must tell the House that we may sit till 1-45 p.m. and finish this Bill before lunch. If the Hon. Minister wants, he may introduce the other bill also before lunch. Then we may adjourn for lunch and reassemble at 3 p.m. The extra time we take now will be made up there.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Speaker, Sir, when I listened to the left-handed compliments paid by the hon. Members from South Kanara to the Hon. Minister, I was reminded of the famous saying of Anthony: ‘I come to bury Caesar and not to praise him.’ I welcome their statement because of the fact that it shows that the revelation is coming upon them that it is no use depending upon the Congress Government for Land Reforms. 1-10 p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [15th February 1955]

Sir, this is another instance wherein the profession of the Government varies from their practice. As has been pointed out by the hon. Members from South Kanara, not only the people of South Kanara but also the people of this whole State including the hon. Members of this House believed that the legislation would be coming up before the end of the year. Sir, South Kanara is the only district in the State where there is no protection for tenants, as has been pointed out by the representatives of that district. It is a district where Harijans form the majority of agricultural labour and they are brought and sold like chattels along with the land and they too have no protection."

MR. SPEAKER :—" Like slaves! "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" By using the word ' sold ' I meant that their labour is sold.

" Sri Pais said that the tenants of South Kanara have no rights to improvement even in 1955, which right Malabar tenants obtained as early as 1896. We must see how this district has suffered for want of tenancy legislation for such a long time. The reason is not far to seek. This district has been right through a citadel of strength for the Congress. We are now passing through the fourth year of the Five-Year Plan. The Five-Year Plan dealing with land reforms opens with the following sentence: ' That the contents and achievement of the Five-Year Plan would largely depend on the land legislation which the Government are able to put through.' The legislation suggested by them is for removal of intermediaries. They have also suggested tenancy legislation providing for fixity of tenure, fair rent and putting a ceiling on land holdings. Are these proposals revolutionary? In this connexion, I would refer to one sentence in the latest pronouncement of the Minister for Planning, Sri G. Nanda, made at the Seminar on ' Regional Development ' in Coimbatore. He said: ' The objective of land policy which were set out in the Five-Year Plan were relatively modest. It must be admitted that although in the country as a whole, the objectives have still to be fulfilled adequately, several States in the South are lagging behind a number of other States.' It was courteous on the part of the Hon. Minister he did not directly point his finger towards our State. We know that in the States of Hyderabad, Mysore and Travancore-Cochin, land reforms on a much larger scale and on a much progressive scale have been undertaken. We used to take pride in the fact that our State was once the State which gave the lead in all progressive legislative measures. I do not know why we have now allowed ourselves to be led by the North. As has been pointed out by some hon. Members, there is a feeling among the people and the representatives of South Kanara that the influence of South Kanara at the highest level of our State administration is responsible for the postponement of the tenancy legislation at every stage. Sir, when the Hon. Minister visited South Kanara, I was surprised to find in the papers that a deputation waited on him and told

15th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

him ' All is quiet on the Western Front and there is no trouble between landowners and tenants here '. But this is not a fact. That sort of cordiality does not exist in South Kanara. I do not know why the Government have failed to bring forward a permanent measure for South Kanara and why they want to postpone it by extending the life of the present temporary Act. The draft Bill was circulated among the Congress Members of South Kanara as early as six months ago, that is, in October last year before the District Board elections. What became of that Bill? Were not six months sufficient for this Government to bring forward that measure? On the other hand, we find other legislations coming in numbers with short notice. Therefore, something is wrong somewhere or something is rotten in the State of Denmark. The hon. Members of South Kanara will have to be enlightened more and more on this matter and if they want a progressive legislation, they will have to look not to the Party in power but in different directions and adopt different policies."

* SRI T. ANANTA PAI :—" Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup, who preceded me made some observations that Members coming from South Kanara were not very complimentary in what they stated about the Hon. Minister for Land Revenue. I fully agree that whatever has been said so far is not complimentary because the promises that the Congress organization has made to the people at large about land reforms have not been carried out in South Kanara. We are responsible not only to the Congress organization but also to the people who have trusted us and sent us here. Mr. Kurup was partially correct when he wanted to know the reasons why a permanent measure had been delayed. Unfortunately the hon. Member, Sri Kolkehall, who represents his Party is not here in this House to support him. When the Hon. Minister for Land Revenue visited South Kanara recently the landlords belonging both to the Congress Party and the Praja Socialist Party—the landlords belonging to the Praja Socialist Party were in no way less enthusiastic about it—prevailed upon him in trying to prevent a permanent measure coming in here. In fact, when the Hon. Sri Subramaniam visited Udipi recently, the Vice-President of the Praja Socialist Party of the place presented a memorandum to him on those lines and just the previous week he was presiding over meetings in the villages accusing the Government of not introducing land reforms. By referring to all these matters, I am not accusing Sri Kurup but I want him to know the actual state of affairs and also how his Party in South Kanara has been behaving. Sir, the Government are fully aware that conditions in the district of South Kanara are such that the tenants there require protection; they have already stated that they want to prevent eviction of tenants and they also want to bring forward a comprehensive piece of legislation. This is what the Hon. Minister will say in his reply and I am trying to anticipate him in this respect. I wish even in the Preamble to this Bill the Government had stated when the permanent measure is going to be brought forward."

[Sri T. Ananta Pai] [15th February 1955]

1.20
p.m.

“ Then, Sir, we are fully aware that some vested interests are working for the postponement of the permanent measure. It seems that they are carrying on a propaganda that a permanent legislation is not necessary for South Kanara. Meetings had been held and telegrams had been sent to the Government for this purpose behind our back. I am sure, the Hon. Minister for Land Revenue would not have been carried away by this propaganda when he visited the district recently that the landlords and tenants in South Kanara are completely at peace. If that is the state of affairs, then even this temporary extension of the Act is not necessary, and it would be ridiculous to bring into existence a piece of legislation to regulate conditions which already exist. Secondly, I understand that it has been represented by these interests that the Congress M.L.As. have been talking about this permanent measure with an eye on the next general election. After all, do we not know by whom we were elected? We represent both the landlords and tenants and it is difficult to find out who voted us into office. But having been voted into office, it is our duty to see that we stand by the policy and programme of the Party to bring about land reforms. We have to do what we consider just and to the best of our conscience. Even by doing so, if we are voted out of office at the next election, we are prepared for it. We cannot go on promising things which we may not carry out. People have a right to expect political honesty from us and we cannot say one thing and do another. On the one side of our district in the Bombay State, a legislation has already been passed which gives only one-sixth of the gross produce to the landlord who is also required to pay even the assessment. On the other side is the Malabar Tenancy Act covering some of the villages of South Kanara. In between these two is the district of South Kanara and, naturally, the agitation on behalf of the tenants proceeds on the basis they also should be given certain rights and privileges.

“ Now, one of the things which had been represented to the Government was that it was enough if South Kanara was covered by tenancy legislation along with a comprehensive legislation for the whole of the State. I suspect some of the landlords believe that for Tamilnad there will not be any land reforms coming at all. So they say, ‘ if we are going to have a piece of land reform legislation for entire State, we do not mind, having the reforms then.’ Why should we be treated separately? Then I had discussions with the Hon. Minister for Land Revenue when I came to Madras last. He told me that in June or July 1955 we were going to have a comprehensive piece of legislation for Tamilnad. So, I issued a press statement that the Government would be bringing about a comprehensive legislation for the entire State in June or July and that we in South Kanara would also be getting ours along with the rest of the State.

“ This has upset some of our landed interests. Since then fresh memoranda have been submitted saying that conditions in South Kanara were very peculiar, that it should not be compared with the rest of the State and that even if land reforms were

15th February 1955] [Sri T. Ananta Pai]

considered necessary for the rest of the State, it was unnecessary for South Kanara. I do hope that the Government will not get into this trap. The Government will have to stand by the promises that they have made. Otherwise, if the people were to say ‘ Who are these M.L.As? They do not represent us,’ it would be better if the Government were to call upon us to tender our resignations if they are not willing to listen to us. We represent both the landlords and the tenants as well as all other classes. We place before the Government certain things as they exist to-day and as people’s representatives we have to express ourselves without fear or favour. The Congress stands committed to land reforms, it stands committed to give protection to the ryots and it also stands committed to ensure a fair rent to the tenant. On the question of what is fair rent and that sort of thing, I do not think that a rough and ready formula can be furnished. But as long as the landlords are allowed to continue as a class, they may well ask that their viewpoint has to be considered before legislation is brought in and whenever it is just and reasonable it has to be accepted. What is that viewpoint? The viewpoint is that if the tenant fails to pay the rent, the landlord must not be put to the necessity of having recourse to costly processes of law for recovering it. His rights must also be protected. If he wants land for personal cultivation, subject to certain restrictions, he must be enabled to have it. Of course, we must remember at the same time our idea is not to have a Landlords’ Protection Bill but a Bill to prevent the eviction of tenants. But certain things become inevitable and within certain limits the landlord has also got to be protected and enabled to get back his land.

“ Then, Sir, coming to the question of fair rent, it must be definitely decided what it should be. There must be no confusion about it. Neither the landlord nor the tenant must be put to the necessity of having recourse to courts of law and waste a lot of money in arriving at it. We have to consider all these things but we must not take a long time over them because the longer we take the more the deterioration that will set in. The landlord-tenant relationship is a precious one. It is something like passing an Act to regulate the relationship between husband and wife. When political parties interfere and try to take advantage of the differences between landlords and tenants, the relationship between the two becomes a football between the various political parties. Therefore, the sooner we take a decision and arrive at fair conclusion, the better it will be for all concerned.

“ Of the First Five-Year Plan already four years have gone by and we have got only one more year in which to bring in land reforms as directed by the Planning Commission. It is not as if we want to take away all that the landlords possess. If the idea is to raise the standard of living of the people of India of whom the agriculturists constitute the bulk, unless their earnings are improved and they are enabled to save something, I do not think

[Sri T. Ananta Pai] [15th February 1955]

the idea of a Welfare State could be satisfactorily explained. People have a right to expect that they are entitled to a fair share of their labour.

"Sir, I want to make my position very clear on the floor of this House. It is not as if we are having anything against the landlords and it is not as if we are having an eye on the coming elections because several of us may not stand for elections, but because having once committed ourselves to bring in suitable legislation to ensure social justice nothing should come in the way of the fulfilment of the obligation that we have already committed ourselves to."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ A word of personal explanation, Sir. I am one of those who believe that no party is totally good or totally bad including my own party. There may be vested interests in my party also. What I want to say is that only the influence of the vested interests in the Congress is more predominant than that of the vested interests in my own party.”

* SRI K. ISHWARA :—“ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ, ಮಾನ್ಯ ಸಂಸದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 70 ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯವಾಡಿ, ಜೀವಿಸುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಂತರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಸೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಭಾಗ ಬಾರದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದರು. ಅದು ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. Comprehensive legislation ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೂಡಿ ಹಾಕುವುದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿಯೂ ಕೇಂದ್ರ ಪೊಲೀಸ್ ಕಮಿಷನಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಚಳವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರವು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಕಳೆದ ವರ್ಷ ವಿಹ್ಲದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ, ರೈತ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರೂ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರವು ತಡೆನಾಡದೆ comprehensive legislation ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂಬೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನುಮ್ಮಗೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ತರುವರೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆಯೆಂದು ಸಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.”

15th February 1955]

*SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, South Kanara Cultivating Tenants Protection மசோதாவை வரவேற்பதற்காக நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். ஆனால் வெகு தொலைவிலுள்ள தென் கன்னட மாவட்டத்தில் செய்யவிரும்பும் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள நாண் என்ன பேசப்போகிறேன் என்பதைப்பற்றிய சந்தேகம் கனம் தலைவருக்குக்கூட உண்டாகியிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு தொத்து நோய் பக்கத்திலுள்ள ஜில்லாவில் பரவிவிட்டது என்றால் அதற்கு அடுத்த ஜில்லாவில் இருப்பவன் தங்கள் ஜில்லாவிலும் அந்த நோய் பரவி விடப்போகிறதே என்ற அச்சத்தில் அந்நோய் பரவாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வான் என்பது நாம் எல்லோரும் உணர்ந்துள்ள விஷயம்.

“இன்று நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள நிலம் படைத்தவர்களுக்கும், அந்நிலத்தை பயிரிடுபவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு நீடிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடும் சிற்சில காரியங்கள் மேற்றுறவு நீடிக்கவேண்டுமென்ற அதற்குக் காரணம் சில காலமாக நம் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் சில காலமாக நம் ராஜ்யத்திலுள்ள நிலமுடையவர்களுக்கும், நிலத்தில் சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு புதிதாக்கப்பட்டு வருவதுதான். இந்தத் தரவர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு புதிதாக்கப்பட்டு வருவதுதான். எல்லா தொத்து நோய் ஒரு மாவட்டத்தில் தான் ஆரம்பித்தது என்றாலும் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பரவிக்கொண்டு வருகின்றது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கலாம். தென் கன்னட மாவட்டத் திலும், மலையாள மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மிகப் பெருவாரியாகப் பரவி இந்த தொத்து நோயைத் தடுப்பதற்காக சர்க்கார் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு மாத்திரம் சில சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை ராஜ்யம் பூராவுக்குமாக அரசாங்கம் கொண்டு வராததின் காரணமாக இதர மாவட்டங்களிலுள்ள மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்தச் சட்டங்கள் ராஜ்யம் பூராவும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுவட்டால் இதர பகுதிகளிலுள்ள விவசாய மக்களிடையேயும் மிகப் பெரிய அளவில் நான் குறிப்பிட்ட தொத்து நோயானது பரவிவிடும் என்கின்ற நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே வருகின்றது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவே நிற்கின்றேன்

“ திருச்சி மாவட்டத்திலும்கூட கடந்த இரு ஆண்டுகளாக நிலமுடைய வர்களுக்கும் நிலத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குமிடையே முன்பு இருந்த நல்லுறவு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களுக்கிடையே இருந்த நல்லுறவு பாதிக்கப்படுவதினால் விவசாயம் பெருகத் தளவில் பாதிக்கப்பட்டு நல்லுறவு பாதிக்கப்படுவதினால் விவசாயம் பெருகத் தளவில் பாதிக்கப்பட்டு கின்றது என்கின்ற விஷயத்தை நான் அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு எதே துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் சென்ற ஆண்டில்கூட விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் வெகு விரைவில் கொண்டுவரப்படும் என்று வாக்களித் தார்கள். ஆனால் இதுவரை வரவில்லை. இந்த விவசாய ஆண்டும் வெகு விரைவில் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் கொண்டுவரப் படும் என்று தோன்றவில்லை. சில தினங்களில் பட்ஜெட் கூட்டம் வந்து விடும். அப்பொழுது இதைப்பற்றியே கவனிக்க நேரம் இருக்காது. பின் னர் உடனே விவசாய காலம் வந்துவிடும். ஆகவே எப்பொழுது இந்த விவசாய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என் பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். தென்கன்னட மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவருவது போல, விரிவான நிலச்சீர்திருத்த மசோதா வருவதற்குள்ளாக, சென்னை ராஜ் யம் பூராவிலும் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றும்ல இருப் பதற்காகவும், சென்னை ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி தடைப்பட்டுப்போகா த்மல இருப்பதற்காகவும் ஏதாவது இடைக்கால ஏற்பாடாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால்கூட ரொம்பவும் நல்லதென்று கருதுகிறேன். இந்த தென் கொண்டு வந்தால்கூட ரொம்பவும் நல்லதென்று கருதுகிறேன். இந்த தென் கன்னட நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தையே ஆட்சேபிக்க ஏதுவும் இல்லை ”

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [15th February 1955]

யென்றால் சிறிது மாறுதல் செய்து ராஜ்யம் பூராவுக்கும் கூடக் கொண்டு வரலாமென்று நினைக்கிறேன். அது சாத்தியமா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எனக்குச் சட்ட ஞானம் அதிகம் கிடையாது. இதே சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியாதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கருதினால் வேறு ஒரு சட்டமாவது இதே கூட்டத்தில் கொண்டு வந்தால்கூட நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் காரணத்திற்காக நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயம் செழிக்கவேண்டும், உற்பத்தி பெருகவேண்டும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்குமிடையே நிலவ வேண்டும், நல்லுறவு பெருக வேண்டும் என்கின்ற காரணங்களுக்காகவே தான் ராஜ்யம் பூராவுக்கு மாக உடனடியாக ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக கனம் தலைவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the simple object of this Bill is to extend the life of the Bill from one year to two years. The Act of 1954 gave one year's time before which a Tenancy legislation was expected to be brought in for South Kanara. But it could not be done and that is why by this Bill, the Government are asking for another year's time.

“ Now, the Government had proceeded with the drafting of the Bill and it was also thought that it could be published; in fact, I assured in the last session the Member from Udipi that the Bill would be published. But it could not be done. It was not done because while we drafted the Bill, we came across certain difficulties and, therefore, we wanted to set right matters and it took time. So, it was not published and it was not for reasons which some hon. Members think, but for what I have said. Hon. Members should know that South Kanara district is governed by a separate inheritance law, more or less akin to Malabar law and it is not akin to the law that prevails here. Probably some adjustments may have to be made. It remains to be seen whether they should be made or should not be made. Anyway, a doubt arose on that point and then some other small points also arose. That is why the Bill was not published. That does not mean that the Government thereby wanted to drop the Bill or wanted to postpone this legislation for any length of time.

“ This delay which was necessitated in the way I have said was taken advantage of by some people and they began to launch an agitation. They said that the district was calm, everything there was going on smoothly and that there was no trouble; so, legislation was not necessary for that district. In fact, when I toured the district, landlords submitted memoranda that it was not necessary for that district and even if it was necessary, they said, let the Government ponder over the matter very calmly and bring in legislation leisurely and that there was no necessity for any 'hasty legislation'. That is the phrase that was used by them. But, there were also others in the district who wanted the legislation. They said that 'it cannot brook any delay; you must bring in legislation at once.' I may be permitted to state that the Government will not be carried away by the strength or

15th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

the number of people making representation or the frequency with which they make representation or by the number of telegrams they send; we will not be carried away by all that. Government will have to look to the general objects with regard to land reform.

“ Now, the Government want to change the pattern of society and especially in the agricultural sector. Therefore, we have to bring in reforms; there is no gainsaying that fact. But the question is when to bring it and how it should be done. Hon. Members are apprehensive that the Government will go on giving some excuses and may not bring in any legislation in time. But I assure the House that the Government are also very anxious about it; the only difference is that Government are not vociferous and they cannot go on talking about it everywhere, either in this House or outside. They think deeply and want to bring in a good, just piece of legislation and that is why it takes time. But however much time it may take, it cannot take a very long time. I am confident that the land reform legislation is a matter of a few months and not a matter of years. (Cheers.) I hope that will satisfy the House.

“ Now the question is whether to have a comprehensive legislation for the whole State. The word 'comprehensive' in the Statement of Objects and Reasons refers to South Kanara district. By mistake, some hon. Members have thought that it refers to the whole State. It is not so. The word need not have been used there at all. Anyway, inasmuch as it has been used, I can say it refers only to the South Kanara district.

“ Now the question is whether in bringing legislation, the South Kanara legislation can also be tacked on to the general legislation and general scheme of reforms of the State or whether it should be separate. Probably, it may be necessary to have a separate legislation for South Kanara and that is what hon. Members and others have even suggested. That is why we drafted a separate Bill. Probably, a separate Bill may be necessary. If it is not necessary, it could be brought under the Bill for the whole State. But if it is necessary, Government are prepared to have a separate legislation for South Kanara alone.

“ Now, Sir, the main question to be thought of in the legislation is 'fair rent'. There is no question about the fact that there must be a fair rent fixed, in the sense that having regard to the object of improving the standard of living, we must have a fair rent. And Government will take care to see what the fair rent must be.

“ Then we must avoid evictions. Only with that object the Act of 1954 was also passed and now if this Bill is passed, there will not be any trouble about that. My hon. Friend from Lalgudi raised the point that in other parts of the State also there was trouble some time back. Because of the intervention of leaders of the public and also the Government, the trouble was nipped in the bud, but that we cannot rest content with that, for, the trouble

[Sri M. A. Manickavelu] [15th February 1955]

1-40
p.m.

may rise again. That is what he said. Well, Sir, with regard to that, we shall take all possible steps to see that no untoward occurrence takes place anywhere. But even if any such thing happens, it may not matter much, because as I said reforms are a matter of months. Therefore, hon. Members need not unnecessarily be apprehensive about that. Besides fair rent and eviction from holdings, we have to consider the question of fixing a ceiling on the extent of land holdings. I too do not know what the ceiling should be. We will have to decide it. On the question of the extent of land to be allowed for personal cultivation also, there is difference of opinion in South Kanara. South Kanara people say that they are governed by a separate law of inheritance known as the Aliya-santhana Law, that partition has not taken place in that district as in the other parts of the State, that only of late partition is taking place and that, if a low ceiling were fixed on individual holdings and on the extent of land available for personal cultivation, many people will be thrown out of employment. We will have to decide that also taking into consideration the peculiar circumstances prevailing in South Kanara. All these points will be considered and a proper Bill brought before the House. We will have to decide also whether there should be a single Bill for the whole State or two separate Bills, one for South Kanara and the other for the rest of the State. Let hon. Members remember that the introduction of the proposed reforms will be only a matter of months.

“The Bill only extends the period of operation of the present Act for another year and I hope the House will pass it.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration.’”

The motion was put and carried.

Clause 2.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, I move—

‘In the last line, for the words “two years” substitute the words “eighteen months”.’”

“The Hon. Minister himself said that the introduction of the proposed reforms will be only a matter of months. So I hope he will accept my amendment. The acceptance of this amendment will allay the fears of the South Kanara people that the Government may delay the introduction of the proposed comprehensive legislation.”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“I second the amendment.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, my hands should not be unnecessarily fettered. In view of what I have said in reply to the debate on the first reading stage of the Bill, there is no need for this amendment and I oppose it.”

15th February 1955]

The amendment was, by leave, withdrawn.

The Preamble and clauses 1 and 2 were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, I move—
‘That the Bill be passed into law.’”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), be passed into law.’”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL,
1954 (L.A. BILL NO. 30 OF 1954).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report* of the Select Committee on the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), and move—

‘That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.’”

“A Select Committee to consider the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, was appointed by this Assembly on 9th August 1954. The Committee resolved to hear representations regarding the Bill from persons interested in it and accordingly at its meeting on 28th October 1954, heard representations from associations and persons interested in the Bill. It also decided that it should inspect some of the plantations in the State so that the members might have first-hand knowledge of the conditions prevailing in the estates and accordingly some of the members of the Committee visited a few plantations in the Nilgiris district on 21st and 22nd October 1954.

“This Bill, as you are aware, is intended not only to bring in additional revenue to Government but also to see that there is some progression and equity in the method of taxation on agricultural incomes. Some of the members of the Committee opposed the measure on the ground that it is not proper to make a discrimination by levying agricultural income-tax on plantations alone leaving agricultural income from other sectors free from such tax. Some others opposed it on the ground that the industry was overburdened with tax and that the plantation industry had just recovered from a slump and that any fresh taxation would not only hamper but cripple the growth of the industry, thereby reducing the dollar earnings of this country. The majority of the committee did not however agree with these contentions and was of the opinion that the provisions in the Bill as amended by the Committee fully achieve the objects which the Bill had in view. The provisions

[Sri M. A. Manickavelu] [15th February 1955]

of the Bill were subjected to a very careful scrutiny by the Select Committee. This has resulted in several changes being made in the Bill. I would like to mention some of the more important changes.

"As this is the first time the tax is being levied on agricultural income, it was considered that it would be better that super-tax was not levied and accordingly the provision for the levy of super-tax has been omitted.

"As it would cause great hardship if the thousands of small owners cultivating small extents of plantations were required to maintain accounts, planters owning not more than 5 acres in extent if used for growing ten or not more than 15 acres in extent if used for growing any other crop have been completely exempted from the payment of agricultural income-tax.

"Persons owning not more than 20 acres and not less than 5 acres in the case of tea and not more than 60 acres and not less than 15 acres in the case of other crops have been given the option to compound the agricultural income-tax at the concessional rates specified in part II of the schedule which has been substituted by the Committee for the old Part II relating to super-tax.

"In view of the decision not to impose any super-tax it was considered that the maximum rate of agricultural income-tax should be raised to 5½ annas.

"The Government of India have pointed out that no agricultural income-tax can be levied on dividends received by the shareholder of a plantation company and this is supported by certain judicial decisions. Hence the Government can tax the income of the company collectively and not the shareholder individually. On the same analogy, it was considered that a joint family might also be dealt with as a unit and that no special concession need be shown to its members. Liberal concessions have also been allowed in the matter of computing the agricultural income-tax such as by allowing for deduction for replanting expenses, interest on amounts borrowed for current expenditure subject to certain limits and bonus paid to workers.

"It was considered necessary that the agricultural income-tax authorities should have power to impound and retain in custody books of account, etc., and provision has been made accordingly. Power has also been taken to make provisional assessments in advance of regular assessments. As filing an application to the High Court was a laborious process and might cause a lot of inconvenience to the public, it was considered that, instead, provision should be made for filing revision petitions to High Court as in the General Sales Tax Act.

"The plantations have been exempted from the levy of surcharge under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954.

15th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

"The other changes have all been set out in the report of the Select Committee and I need not enumerate them."

MR. SPEAKER :—"Discussion on the Bill will take place after lunch."

The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER :—"The hon. Member Sri K. P. Gopalan will initiate the debate."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Mr. Speaker, Sir, this Bill has been scrutinized by a Select Committee and the Report of that Committee has been placed before this House. I have read the Report very carefully and I find that the Government have not come forward to tax the richer people, that is, the plantation owners who derive big profits. Even when this Bill was introduced in this House, the Hon. Revenue Minister was not defending it very vehemently. The Revenue Minister and the Finance Minister always used to say that the Communist Party was opposed to the Congress Government and that it wanted to oppose any taxation measure that the Government might bring forward. Really it is not the case. There is a difference between the policies of the Communist Party and the Congress Party so far as this Bill is concerned. Whenever the Government want to tax the people, we want to know whom they are going to tax and on what classes of people they are going to impose the tax, whether on the rich or on the poor. We are not against the Government in taxing the very rich people. So, when the Bill for the collection of a betterment contribution came up for discussion in this House, the Communist Party wanted that all peasants owning five and less than five acres of land must be exempted from the provisions of that Bill. But the Government did not accept that suggestion. So, I want to state now that we are not opposed to all measures of taxation. We know that a Government cannot be run without taxation. But the point is whether that taxation is going to trouble the poor people or the rich people and for what purpose the proceeds of that tax are going to be used. In this respect there is a difference between the policies of the Congress Party and the Communist Party. That is why from the very beginning we have been arguing in this House that we support the introduction of agricultural income-tax instead of land revenue. As a result of it and as a result of public agitation outside and representations from the various labour and public organizations, the Government at last came forward with a Bill of this kind and in that they accepted the principle to tax the rich, not fully but in part. So, on principle, we decided to support this Bill.

(Deputy Speaker in the Chair.)

"When this Bill came up before this House for the first time, 3-10
I remember the main opposition came from the Congress benches. P.M.
I do not say all the members of the Congress Party opposed this

[Sri K. P. Gopalan] [15th February 1955]

Bill. Some Members of the Congress Party representing the monopoly capitalist interest, representing even the European capitalist interest which has a hold on the country even now and which is making huge profits out of this industry, opposed this measure. The interests of those people are safeguarded in this Assembly by opposition to this Bill from the Congress benches. If I remember aright, even the Hon. Minister for Revenue said that some Congress members opposed this measure. He further said that the hon. the Leader of the Opposition had explained everything and there was no need for him to explain further. Then, the hon. the Leader of the Opposition said that this Bill should not be sent before a Select Committee. If it was sent before a Select Committee, he said, so many forces will begin to work and Government would water down many of the provisions of the Bill. But Government carried the motion to refer the Bill to a Select Committee. After seeing the Bill as redrafted by the Select Committee, I feel what the hon. the Leader of the Opposition said was very correct. Our party has correctly understood the mind of the Congress Party. I can prove this by facts.

"In the Bill originally presented to the Assembly there was a provision to levy super-tax on plantation owners getting a profit of more than Rs. 25,000. It was a direct tax and it went up to 10½ annas in the rupee. That provision is not found in the Bill that has emerged from the Select Committee. That provision has been taken away. Who are the people, I would like to ask, who gets profits of more than Rs. 25,000 in these plantations. There will be only one, two or three native planters who get such profits. The others are European, British planters who have come to our country and exploited our people, smashed the economic structure of this country, and enslaved the people of our country. They send the huge profits earned from this industry to their country. They are even now standing in the way of the industrialization of our country. They are standing against the interests of our country. By taking the Bill before the Select Committee Government have effected one big change in the original Bill, they have taken away the clause relating to payment of super-tax. By this I can only understand that the Government want indirectly to support the Europeans. This Government are not going to tax the European monopolists in our country and get money to utilize it for the welfare of the State.

"Sir, this is one side of the picture. Another side of the picture is, Government have exempted from payment of tax owners of estates with five acres and less of tea, and 15 acres or less of rubber and other plantations. Now let us consider the case of these small estate owners. Government are indirectly supporting the bigger monopolists in the industry. What is their attitude towards the smaller estate owners? I know there are very many small owners who own 10 acres of tea and 20 acres of coffee and other plantations. The European owners pay only Rs. 1-8-0 per acre. Sometimes they pay even 10 annas or eight annas per acre. Very often they get these lands on lease for hundred years or 99 years. The

15th February 1955] [Sri K. P. Gopalan]

small owners pay a land revenue of Rs. 2, 3 or even Rs. 4 per acre. These small owners depend on bigger companies. Take the Nilgiri Estates for instance. It is the Parry and Co., which owns that estate. There are many smaller estates under them, who sell their leaves to that company. If these smaller owners go to them with their leaves for powdering from factories they demand a bigger charge. So these small owners cannot compete with the bigger companies. Thus these small owners are ruined every day. Again these small people borrow money from the bigger estate owners and run their estates. Have Government done anything to protect these small owners, from this competition of the monopolists? That is the thing we must consider.

"From this we can understand the policy of the Government. They do not take a lenient view of the small owners but when the question of plantation owners who get more than Rs. 25,000 profit, comes they levy a flat rate of only 5½ annas in the rupee. The rate is the same for a planter who gets a profit of Rs. 10 lakhs, for a planter who gets a profit of one lakh of rupees and also for a planter who gets a profit of Rs. 50,000. Hence I say categorically that though this Congress Government say on the floor of this Assembly that they want to tax the richer people for the benefit of the country and the State as a whole, this Bill proves that it is not the policy of the Government. I know at the Avadi Session of the Congress in speeches made supporting the creation of a Socialist pattern of society, it was said that the state structure must be developed.

"Sir, only if the Government industrialize the country, they will be able to strengthen the state structure and set up a Socialist State. This is the lead given by the Congress Party at the Avadi Session. But the Government are not going to take up that lead. They are not going to confiscate the British properties in our country. Even during the election time the Congress Party promised the electorate that they would confiscate them. So far they have not carried out that promise. I want to know whether they are prepared to drive out the British planters from this country? They are making huge profits in this country. In this connexion, I would like to refer to what our Deputy Leader, Sri Kalyanasundaram, has stated in his Dissenting Minute. This is what he has stated—

"Let us take another case, viz., the Chembra Peak Estates, Limited. Its authorized capital in 1944-45 was only Rs. 3,73,360. But by 1947-48, they have been able to increase their issued capital to nearly Rs. 10 lakhs by "ploughing back" the profits and not by additional investment. In the course of ten years, between 1940 and 1950, this company has made a net profit of more than Rs. 21 lakhs, i.e., more than six times the original investment. All these figures are on the basis of the balance sheet submitted by the companies themselves."

Sir, this is the one instance where private companies are making huge profits and taking them out of this country. The hon. Deputy Leader of the Opposition will cite so many instances like this, and prove that the plantation industry as a whole are making huge profits. In that dissenting minute the words 'ploughing back'

[Sri K. P. Gopalan] [15th February 1955]

have been used. What does they mean? They mean that the plantation owners want to cheat both the workers and the Government. They cheat the Government by showing in their accounts less profits so that they may not pay more income-tax. They cheat the workers by denying more amenities by asking their shareholders to increase their share by investing or ploughing back their profits. Thus they want to cheat the Government, the workers and the general public. But they will argue that they are giving more amenities to the workers and therefore they are not in a position to pay more tax. It is a very absurd argument. It is a very wrong argument. It does not stand to reason. They can provide more amenities to the workers out of their huge profits. Tax will be levied on profit after meeting all the expenditures including those given to workers. This argument is advanced mostly by European planters.

"Now I want to bring to the notice of the House the fact that 40 per cent of the tea produced in the world is produced in this country. Rupees 78 crores have been invested in the tea industry alone. 60.4 per cent of the total acreage of land brought under tea cultivation are owned by British capitalists. Every year they export 426 million pounds of tea from this country. Last year it was increased by 25 per cent. Now it is the boom period for the tea. The price of tea has increased very much. Formerly the price of one pound of tea was Rs. 1-9-0 and now it is between Rs. 3-9-0 and Rs. 3-10-0. In England it is sold at Rs. 5-4-0 per lb. So, they are making very good profit. But look at the condition of the plantation workers. They are in a deplorable condition. I have got connexion with the plantation labour movement and I am the President of the Plantation Labour Union in Wynaad. About three weeks ago, I visited an estate near Nilambur in the Ernad taluk. There I had seen with my own eyes that about 42 workers were living in a very small hut. It is very difficult for them to live in such small huts where even cattle cannot live. One worker actually came and told me that once or twice in a month, he used to run away from the estate. I asked him why he should run away. He replied that he was getting only four annas and three pies a day and he was not able to purchase even a dhoti and a shirt out of the amount and therefore he had to be away from the estate for two days to earn more money for that purpose. This is the living condition of the plantation workers. They are not provided with good housing accommodation or medical facilities or for that matter other amenities. We got our independence about eight years ago and yet the workers are treated like cattle by European planters and capitalists. I need not state that thousands and thousands of workers have met with death owing to malaria and under-nourishment from these estates and it is on their bones and flesh big bungalows are erected and seen in the estates. I know that in most of the estates the minimum wages fixed by the special tribunal for plantation workers are not being paid. I speak of all these things in connexion with this Bill because the Government's duty is not only to tax the people but they must also know how the people live and

15th February 1955] [Sri K. P. Gopalan]

particularly how the workers live in the plantations. I also know that the big organization of planters in South India known as the United Planters' Association of South India which is running its organization just like a Government. The United Planters' Association of South India consists of big and small plantation owners. Leading European monopolists in United Planters' Association of South India are exporting capital from this country and it is only these European planters who are going to be benefited by this legislation. I want to appeal to the Congress Members and to other patriotic people to say whether it is justifiable on the part of the Congress Government to bring in a measure which will benefit the European planters who have enslaved the country and who have upset our economic structure and who are even now exploiting the workers and treating them as animals and beasts.

"I want to suggest to the Government that for incomes over Rs. 25,000 there should be a graded levy of tax up to 10 annas or 10½ annas. Plantation owners possessing 10 acres of tea and 30 acres of coffee, rubber or other plantations should be exempted from any taxation. Thirdly, I want to suggest that the State Government should ask the Central Government to give them a portion of the export duty on tea, etc., just as the Central Government are giving a portion of the export duty on jute to the West Bengal Government. If the Government accept this suggestion, I am sure we would be getting a large amount of money which could be used for the benefit of the people of our State, for starting new industries, unemployment insurance schemes and small cottage industries. I hope the Government would seriously consider these suggestions.

"Till, recently, the plantation owners were giving a bonus of 8½ per cent to the workers. Now they have decided to give only 6½ per cent bonus to the rubber estate workers and 10 per cent to the tea estate workers. While they are making huge profits, the planters are denying the just demands of the workers. I do not therefore understand why this Government should be lenient to big planters and why they should be afraid of taxing the richer classes and these monopolist capitalists including the European capitalists. I am sure the Communist Party will give its support to the Government if they decide to tax the monopolists for the benefit of the poor. The arguments put forward during the discussion on the last occasion by the Leader of the Opposition, Sri P. Ramamurthi, thoroughly go to defend the Bill brought forward by the Hon. Minister for Revenue and I do not want to repeat them here.

"The Congress are now trumpeting forth that they stand for socialism and I submit that this is a test case for the Government of Madras to show to the public that they really stand for socialism. I therefore request the Government to pass this Bill into an Act with as many radical changes as possible to make it a popular Bill so that both the Government and the people may benefit from it. With these words, I resume my seat."

SRI K. T. RAJU :—"On a point of order. கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது முக்கியமான மசோதாவைப்பற்றி விவாதிக்கிறோம். இப்பொழுது கனம் முதலமைச்சர் இங்கு இருக்கவேண்டாமா?"

[15th February 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மந்திரி இருக்கிறார். அவருக்கும் கூட்டுப் பொறுப்பு உண்டு, முதலமைச்சர் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.”

* **SRI L. C. PAIS :—**“ Mr. Deputy Speaker, Sir, as a member of the Select Committee, I have already submitted my minute of dissent. The points I am raising now are just those points which have been raised in it. I do not want to be misunderstood. I am not questioning the principle that underlies the Bill. If the plantation industries are really making a good income, they have certainly to contribute their mite to the country's exchequer. But my submission to this House is this. Having regard to the big slump in which these industries found themselves for years together, a slump from what they are just emerging, taxing them at very high rates will prejudice the future of these industries to a large extent and will come in the way of replantation and expansion. This is my principal submission to this House and to the Government.

“ My objections are two-fold. The first objection is that the rates of taxation adopted are very high and the second is that I object to the manner in which the income is computed for purposes of assessment. I take up the second point first. I would refer in this connection to clause 5 of the Bill which deals with the computation of agricultural income. It states :

‘ The agricultural income of a person shall be computed after making the following deductions, namely . . .

“ Therefore certain deductions have to be made and certain allowances have also to be made in the computation of this agricultural income. In regard to this my grievance is that the allowances and deductions which are allowed in the Income-tax Act and the allowances and deductions which are actually made in the Travancore-Cochin Agricultural Income Tax Act are not allowed in this Bill. In this connexion, it may be interesting to remember that practically the entire Bill as it stands today is modelled upon the Travancore-Cochin Act. A number of provisions are taken word for word from this Act but when it comes to the question of computation of income certain very necessary deductions and allowances have been omitted.

3-40
p.m.

“ I refer principally to those items which are usually considered as items of legitimate expenditure in every plantation industry. It is just and equitable that these items should be taken into account and deducted when we compute the income. In the original bill no item of interest was sought to be deducted. But on account of the discussions we had in the Select Committee, the clause to deduct one item of interest was added and that is found in clause 5 (k). It says :

‘ any interest paid in the previous year on any amount borrowed and actually spent on the plantation from which the agricultural income is delivered.

Provided that the need for borrowing was genuine having due regard to the assets of the assessee at the time :

Provided further that the interest allowed under this clause shall be limited to six per cent on an amount equivalent to twenty-five per cent of the agricultural income from the plantation in that year ;

15th February 1955] [Sri L. C. Pais]

“ Now, as I said whereas in the Income-tax Act and in the Travancore-Cochin Act, five separate items of interest have been taken into account, in this Bill only one item is included and that, with two provisions. The first proviso limits the interest to six per cent. Supposing, by agreement, a person pays 8 or 9 or 10 per cent. Then is it proper, just and equitable to confine the rate of interest to six per cent?

“ Then again the six per cent allowed is on the amount equivalent to 25 per cent of the agricultural income from the plantation. So while you allow only six per cent, you fix also the maximum limit that could be allowed on account of interest. The relief granted is illusory.

“ I shall proceed now to the five items which are allowed in the Income-tax Act and the Travancore-Cochin Act and which are left out in the present Bill. Government owes an explanation as to why and under what circumstances these deductions are not allowed in the Bill.

“ The first is, ‘ any interest paid in the previous year on any amount borrowed and actually spent ’, that is, any capital expenditure incurred for the benefit of the land from which agricultural income is derived. I may draw attention to the fact that under the Plantation Act of 1951 which has come into operation from 1st April 1954, certain compulsory items of expenditure have to be met such as expenditure on buildings, hospitals, educational institutions and the like. Now, supposing a person incurs debts on account of capital expenditure and pays interest on these debts is not that to be deducted when we compute the income for income-tax purposes? That is my submission. This deduction is found under section 5 (e) of the Travancore-Cochin Act and this is also included in the Income-tax Act. Please see sections 9 and 10. I should like to know on what grounds this particular item is omitted in the present Bill.

“ Secondly, where the land from which agricultural income is derived is subject to a mortgage or capital charge, any interest paid in the previous year in respect of the mortgage or capital charge is deducted. Supposing, a man became indebted years back and the property is mortgaged; he has taken a loan and interest is paid on that loan. Is it not equitable that interest paid on the mortgage should be deducted when we arrive at the net income for computation of agricultural income-tax? The scheme of the forest Act, allows interest on items borrowed only for current expenditure, what about the expenditure incurred in the past? What about the interest payable on existing mortgages? I am referring only to genuine mortgages. It may be said that people have recourse to bogus mortgages. But, what about mortgages executed long before the Income-tax Bill is introduced? If the mortgages are not genuine, there is adequate machinery in the Act to prevent fraudulent deductions.

[Sri L. C. Pais] [15th February 1955]

“ The third point is, any interest paid in the previous year on any debt incurred for acquiring land is deducted. Supposing land is acquired with borrowed capital, should not that unpaid purchase money be taken into account and interest on the debt deducted?

“ Fourthly, any sum paid in the previous year as interest on agricultural loans taken and expended on land has to be deducted. This is found in the Travancore-Cochin Act and also in the Income-tax Act. I say the principles that are followed in the Income-tax Act have to be followed in this Bill also.

“ Lastly, any interest paid on any amount actually spent for reclaiming, improving and cultivating the land from which income is derived should be deducted. This is found in section 5 (1) of the Travancore-Cochin Act and this principle is found in sections 9 and 10 of the Income-tax Act.

“ Under these circumstances my simple submission is that allowances and deductions which are usually allowed under the Income-tax Act and which are taken into account and deducted for the purposes of computation of income in the Travancore-Cochin Act also should be taken into account here and should be deducted. The second point I raised in my minute of dissent is that pending the report of the Taxation Enquiry Committee and pending the receipt of the findings of the Expert Committee which has been constituted by the Central Government to go into the whole question of Plantation Industry the proper thing to do would be to assess the income on a sliding scale on an acreage basis and I have suggested the scale. In the evidence adduced before the Select Committee it was stated that Rs. 5 per acre for tea, Rs. 3 per acre for rubber and Rs. 2 per acre for coffee would be a proper surcharge. The point was pressed by me at the meetings of the Select Committee. But somehow or other the prevailing impression in the Select Committee was that the plantation industry was making a colossal profits. Now, I am going to place before you a few facts from which you will understand the real position.

“ After all, tea, rubber or coffee industry is not making the big profit which we imagine they do. Let me take the tea industry. It depends upon a foreign market. When a particular industry depends upon a foreign market, naturally, the prices must fluctuate. Some of us might remember that this industry suffered an unexpected crisis in 1952 from the effects of which it is still suffering. It is doing a little better just now and is earning an income. But taking the all-in-all position, the industry has suffered to a large extent.

“ The second is rubber. Rubber industry is having a difficult existence and has no competitive position. Some years ago, after a costing survey, the Government were forced to give a tariff protection for this industry. The very fact that the Government were forced to grant tariff protection would mean that this industry cannot stand on its own legs. Any tax at the level mentioned certainly will destroy this industry.

[15th February 1955] [Sri L. C. Pais]

“ Coming to coffee, coffee is entering an agricultural crop. It takes about six or seven years for the plants to yield. A sum of Rs. 2,500 to Rs. 3,500 has to be spent by then. The annual yield is dependent upon the vagaries of monsoon. Right up to 1940, the industry was in a state of chronic depressions. The formation of the coffee board and the coffee pool saved the industry from an utter collapse.

“ The Ministry of Industries and Commerce, Government of India, took upon itself the initiative in directing the marketing operations of the Indian Coffee Board at about the end of 1951. The result was that a large quantity of coffee, which could have been sold in foreign market—and the money would have gone into the pockets of the planters and remained in India—accumulated and deteriorated in quality. Coffee growing industry is one of the most highly taxed agricultural industries. I will give a brief account of how the industry is being taxed to-day. An excise duty is being levied on coffee. Till 1944 there was no excise duty. Over and above that, there is the customs duty. Then, on the first sales by the Indian Coffee Board, sales tax is being levied. The Government of India are levying an export duty of Rs. 62-8-0 per cwt. of coffee exported. This apart, the Government of India are considering a proposal for imposing central income-tax on a portion of the income from coffee on the simple ground that the processing of coffee is not an agricultural operation but involves the process of manufacturing. The Minimum Wages Act has increased the cost of labour to a considerable extent. The Plantation Act of 1951, which came into force from 1st April 1954, imposes a very heavy expenditure necessarily for the construction of hospitals and the provision of medical, educational and other amenities for plantation labour. According to the estimate of the Chairman of the Indian Planters' Association of Jalpaiguri, the new legislation will cost an estate of 270 acres by way of capital expenditure as follows :—

	RS.	A.	P.
Total expenditure	4,44,070	0	0
Expenditure per acre under tea	1,644	11	3
Expenditure per worker	1,480	3	3
Expenditure per pound of tea	2	12	0

The implementation of the provisions relating to lay off of labour in the Industrial Disputes Act adds to the expenditure. My submission is that the industry can expand only if it has enough surplus funds at its disposal after meeting the production expenses and taxes. Even justifiable borrowing and the interest paid on the debts are not admitted. Even granting that an ordinary planter earns a little profit, he will not have the necessary wherewithal for bigger schemes of expansion and replantation. Expansion of the coffee acreage has suffered very badly in 1952. The main reason for the slowing down of expansion or replantation is finance for we have ample land and ample labour, particularly so with the possible ejection of large numbers of experienced workers from Ceylon.

3-50
p.m.

[Sri L. C. Pais] [15th February 1955]

If the industry is expanded and developed, it can absorb nearly three lakhs of labourers. Having regard to the fact that this industry is doing considerable good to the country by providing employment for a big complement of labour, levying of any more taxes on it will deprive the planters of the little profit which they could profitably use for expanding and replanting the estate.

"The Government of India have appointed an expert committee to go into the conditions of the plantation industries, especially the cost of production. This committee is touring the different parts of India and only after its report is made public, we will be in a position to know what exactly is the income which these industries are making and what exactly is the cost of production. In my minute of dissent, I have suggested that, pending the report of this committee and the report of the Taxation Enquiry Commission, the levy of a tax on a sliding scale on an acreage basis will be more equitable. Accepting the rates suggested by some of the witnesses in the course of their evidence, I have suggested a flat surcharge at the rate of five rupees per acre in respect of tea and three rupees per acre in respect of coffee and rubber and alternatively a maximum tax of four annas in the rupee for tea, three annas for rubber, two annas for coffee and something still less for cardamom.

"Unfortunately the Hon. Minister for Revenue is not present to hear me. However I hope that a note will be made of the several points raised by me and that they will be taken into consideration when the matter comes up for further discussion later on."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I have very little to say by way of general remarks in considering the Select Committee Report, and more so because in this case there is a reversal of the functions of the members of the Opposition and the members on the Government side. The Hon. Minister will be called upon to answer mostly the arguments from his own side rather than from our side. The few points that I wanted to say, I have submitted in the form of amendments and I will explain them when they come up for consideration. Of the many Bills that have gone before a Select Committee in recent times, this is the one Bill that has come out with material changes from the original Bill. May be that it is due to the nature of the Opposition which comes mainly from the Government side. It shows one thing that, at least when pressed by their own party-men, the Government are prepared to make concessions, which, I hope, in the near future will be applied to the demands from the Opposition also.

"We are now experimenting with a new kind of tax. True, we did raise the point that, instead of a tax being levied on land, there must be a graded agricultural income-tax applicable to all lands. Our plea was met by the Government by saying that it would be harassing the agriculturist, who were illiterate and unaccustomed to keeping accounts, if they were asked to submit

15th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

regular periodical accounts and that, as a first measure in the direction of imposing agricultural income-tax, they were trying the experiment with plantations.

"So far so good. We must recognize, as it has often been said, that we cannot undertake development works and planning without sufficient capital resources but the level of taxation in our country is much less than what it is in other countries. If I recollect aright, only 6 per cent of our total national income is realised by the Government, both at the Centre and in the States, by way of taxation whereas in certain other highly developed countries 30 to 33½ per cent of the national income is realised by the Government by way of taxation. It may well be asked why we also should not raise the level of taxation to that degree. But, of course, any student of economics must know that to ask a man earning Rs. 100 to pay Rs. 10 by way of taxation is not the same as asking a man earning Rs. 1,000 to pay Rs. 100 by way of taxation. In technical language the marginal utility of Rs. 10 of an individual who earns Rs. 100 is much more than that of Rs. 100 of a person earning Rs. 1,000. Therefore, when we demand that the level of taxation must be higher, we must bear this important point also in mind. Considering that our national income and standard of living are very low, to ask the Government to raise the level of taxation to the highest point at the initial stage, I would submit, is a wrong policy, and in that light, in future if the Government find that the planters are still making huge profits, they may come forward with a proposal to impose a super-tax on them. I think it was well-advised on the part of the Government that they dropped the imposition of super-tax at the beginning.

"Then arguments have been advanced on the floor of the House that we ought to have made a discrimination against foreign capital as compared with Indian or native capital. Opinions may differ. However, we are working under a Constitution and so long as we are working within the four corners of that Constitution, I believe we cannot discriminate between one kind of capital and another. Again, I was surprised to hear that this argument was put forth on the principle of Socialism. A real Socialist cannot countenance the theory of Capitalism, whether it be native Capitalism or foreign Capitalism. Sir, the proverb is well-known, namely, you may prick your eye with a golden needle or a steel needle; but the effect is the same. Therefore, if we want Socialism, we must eschew Capitalism. That is the only thing which we can do and in fighting Capitalism—we know that Capitalists all over the world are alive if we say that we should fight foreign Capitalism; we are fighting only on a front of the same battle or a battle in the same war. Therefore, it is a fallacious argument in the eye of a Socialist, however justifiable it may otherwise be.

"On one point I wish to lay some emphasis, that is, with respect to the exemption level granted to joint families. Whether we like the joint family system or not, so long as it continues, some provision must be made for the protection of joint families.

[Sri M. Narayana Kurup] [15th February 1955]

In Malabar we have joint families whose number runs into hundreds though it may not be so in other parts of the State. However, in other parts of the State too there will be a sufficient number. Therefore, while we grant certain concessions and so long as we recognize the system of joint family holding, the exemption level allowed to joint families should be raised, at least to Rs. 10,000 subject to the condition that the individual exemption level may be as fixed in the Bill itself.

“ If I remember aright, when the Bill came before the Assembly at the stage of reference to the Select Committee, a point was made that there was not sufficient provision in the Bill to benefit labourers. The hon. Member Sri L. C. Pais referred to the Plantations Act of 1951. It is good that provision to meet the obligation under that Act should be made in the amended Bill. The question is whether the planters would grant the concession to the workers. But that depends on their ability or collective bargaining and other factors. The one fact is that they cannot excuse granting them benefits simply because no provision has been made in this Bill. This is all that I have to say at this stage.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Mr. Deputy Speaker, in the beginning I was not inclined to speak but when the hon. Member Sri Gopalan and others chose to cast some aspersions on our Party, I thought I should say a few words on this Bill. We on this side are not at all afraid of taxing the rich. On the other hand, we go ahead with so many taxation measures. We have introduced many taxes after we assumed office. Still we go on thinking of taxation measures. If we were really afraid of the Capitalists, we would not have thought of the agricultural income-tax on plantations. But there is a limit to taxation. We cannot kill the goose that lays the golden eggs. Profit motive is there in every industry and unless we encourage the Capitalist side by side with other things, no industry can thrive. As a matter of fact, I have seen some of the plantations on the hills. More than 60 or 70 per cent of middlemen have taken shares in those plantations. This goes a long way in helping only those middle-class investors. Again, many of these planters have provided to the workers all sorts of amenities like housing and hospital facilities. Above all these things, there is the Labour Act. Whatever it is, if we all on a sudden resort to heavy taxation and if we think of collecting 10 or 12 annas in the rupee as tax, it will surely cripple the industry. So, our object is to start this taxation from a low level. But still, as far as this tax is concerned, I cannot say it is on a very low level. We have now thought of imposing nearly 33-1/3 per cent levy on these plantations. Then, there is the downward trend of prices which has got to be taken note of. There is sometimes an upward trend in prices. But now we find a depression in almost all the industries, and much more so in the agricultural industry. I need not say much about it. The hon. Member Sri Pias said that we have got so many other taxes like the export duty, customs duty, sales tax and so many other taxes and in addition to this we are

15th February 1955] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

thinking about this agricultural income-tax, and this is only a thin end of the wedge. I say as the industry thrives I am sure we will think of higher levels of taxation. Even if the present level continues, I am sure as and when the industry gets more income we will get more by way of taxes. That is the principle underlying the Bill, Sir.

“ We have also adopted the Socialistic pattern of society. Our Communist friends need not think and say they alone support such a pattern of society. We have also incurred the displeasure of so many Capitalists by thinking about all sorts of taxation. We are doing our best to collect as much money as possible from the Capitalists and at the same time we want to provide work for so many unemployed people. If you think of more taxation it would mean all these industries will go and it will result in many of the people going without any employment. So, I am only reiterating that what we have fixed in this Bill is a very reasonable level. With these words I support the measure, Sir.”

SRI N. SIVARAJ :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்திலிருக்கும் விஷயம், அதாவது தேயிலை, காபி, ரப்பர் முதலியவைகளுக்குத் தோட்ட விவசாய வருமான வரி போடப் பட்டிருக்கும் இது மசோதாவானது எல்லோராலும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த சட்டசபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே இந்த மாதிரியான விவசாய வருமான வரி போடவேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியில் சொல்லிக்கொண்டு வந்த விஷயம்தான். இந்த வரியைப் பார்க்கும் காலத்தில் நில வரி வெள்ளைக்கார ஆட்சி காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட வரி, அது நியாயமான முறையிலும் விஞ்ஞான முறை யிலும் அமைக்கப்படவில்லை என்று எல்லோரும் அறிவார்கள். இப் படியும் அமைக்கப்படவில்லை என்ற தவறான பெரிய தோட்ட முதலாளிகள் பெரிய படிப்பட்ட விவசாயம் சரபளமாக கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகிறார் தோட்டக்காரர்களும் ஏமாளமாக கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு சரியானபடி வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தோம். அதன் பின் அந்தக் கிளர்ச்சியின் காரணமாக சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததைப் பற்றி மிகவும் வரவேற்கவேண்டியதுதான். ஆனால், இந்த வரி விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை.

“பெரிய அளவில் சொந்தமாக தோட்டங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள்தான். இந்த தோட்டங்களிலிருந்து, அவர்கள் ஏராளமாக வருமானம் அடைந்து அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாபத்தை வல்லாம் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி லாபம் அடையும் பணத்தை வெளி நாட்டிற்குக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர அடையும் பணத்தை வளி நாட்டிற்குக் கொண்டு போகிறார்களே அவர்கள் உள் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு எந்த விதமான காரியங்களையும் அவர்கள் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்வதாகவும் தெரியவில்லை. மற்றும் அவர்கள் பல வரியிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எந்த விகிதசாரத்தில் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அந்த அளவில் இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ எம். கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் பல டிசெண்டிங் மினிஸ்ட்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது வரி விதிக்கும் காலத்தில் பெரிய தோட்டக்காரர்கள் அந்த வரியைக் கொடுக்கும் காலத்தில் அவர்கள் வரியைக் கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொள்ள பல முயற்சிகளைச் செய்யக்கூடும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது தேயிலை விலையைப் பார்த்தால் அது அதிகமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. மதுவிலக்கு அமுலுக்கு வந்ததினால் கிராமங்களில் மது

[Sri N. Sivaraj] [15th February 1955]

வருஷ காலமாக தேயிலைக் கடைகள் ஏற்பட்டு கிராமவாசிகள் தேயிலைத் தண்ணீர் சாப்பிடும் வழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் தேயிலையின் விலை மார்க்கெட்டில் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யாமலிருப்பதால் அப்படி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்குத்தான் இந்த மாதிரியான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் தேயிலை அதிகப்படியாக செலாவணியாவதால்தான் நாங்கள் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி வரி போடுவதினால் பெரும்பாலும் ஜனங்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். வரியை இப்பொழுது நாம் விதிக்கப்போவதால் அவர்கள் தேயிலையின் விலையை உயர்த்தக்கூடியதாக ஏற்படும். அப்படி அவர்கள் முயற்சி செய்ய விடக்கூடாது. இதையெல்லாம் ஜாக்கிரதையாக சர்க்கார் கவனித்து அதற்குத் தக்க பரிசாரம் தேடிவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த வரியை விதிப்பது பற்றி எதிர்க்கட்சி உதவி தலைவர் தன் ஸ்பெஷல் டிஸ்சன்டிங் மினிட்டில் பல விஷயங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது சிறு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்றும் அதுவும் முக்கியமான விஷயம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தேயிலை தோட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தேயிலை தோட்டக்காரர்கள் ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. பத்து அல்லது பதினைந்து ஏக்கர் வரையிலும் வைத்திருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். இது நியாயமான விஷயம். அதைப்போலவே காபி ரப்பர், முதலியவைகளை பயிரிடும் தோட்டக்காரர்களுக்கு பதினைந்து ஏக்கர் வரையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 15 ஏக்கர் என்று நிர்ணயிப்பது போதாது. அதை 30 ஏக்கர் வரையில் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக வரி முறையைப் பொருத்தமட்டில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 25,000க்கு மேல் வரக்கூடியவர்களுக்கு ஒரேயடியாக 5½ அணுவாக வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்ற விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படியாக லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் ஏன் அதிகமாகக் கொடுக்க கூடாது. அதனால்தான் 5½ அணுவிலிருந்து 10 அணுவாக உயர்த்த வேண்டும் என்றும் அதுவும் பத்து லட்சத்திற்குமேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு 10 அணு என்று வரி விதிக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இவைகளை யெல்லாம் இந்த சட்டத்தை சட்டமாக்குவதற்கு முன் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்த வரிக் கொள்கையை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இது பணக்காரர்களுக்கு விதிக்கக்கூடிய வரியாக இருந்தாலும் சில திருத்தங்களைச் செய்து நல்ல முறையில் இதை நிறைவேற்றினால் அதிகப்படியான அளவிற்கு சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு இந்த முறையில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I fully endorse the principle of this measure of taxation. Last year when this Bill was introduced, it was introduced just as one of the taxation measures intended to cover the deficit. In introducing this measure the Hon. the Finance Minister said that the Government might possibly collect 10 or 12 lakhs of rupees. I am afraid he has underestimated the income from this measure of taxation. According to my computation, the income would not be anything less than a crore of rupees annually.

“ Sir, I do not mind taxes being collected because after all if all our welfare activities have got to be financed they have got to be done in some way or the other. And the measures of taxation

15th February 1955] [Sri T. Ananta Pai]

left with the States are after all very few and this is one of them. It is not because the plantations have been making plenty of money, it is not because there is so much profit made by the industry that it deserves to be taxed, it is not on that principle that taxation is to be levied. The money has got to be collected somehow from one sector or the other and we have to see that the sacrifice made by each sector is uniform. Huge profits made might be marked out for taxation. That might be one of the sources to get the money needed by the Government. Still other business concerns which may not be making as much profits must make some sacrifice in order to meet the national emergency. But what I do not like at the same time is to have a tirade against those who are made to pay the tax. Taxing is one thing and abusing is another. I do not know why we should think that those who were responsible for business in this country, those who were responsible for starting industries in this country, those who were responsible for undertaking lot of risks and bringing into existence so many assets in our country, should be classified as traitors and exploiters, as people less patriotic than others. These assumptions are entirely wrong. If you want to tax them a little more than what is proposed, there is no harm in proposing a higher rate if the House would support it. It may be quite all right. But at the same time to give the dog a bad name and to hang it is not proper. We have not banned foreign capital from coming into our country. Wherever we have found it necessary we have welcomed it.

“ Sir, if we accept the principle that so long as capital comes to this country for the development of economic activities without any political strings attached thereto and so long as it is our national policy to welcome it, there is no point in allowing that capital to come in and criticising it. Even in a country like Russia which had depended on foreign capital for its development, it had always been careful to keep up to its commitments to discharge their debts with interest. Otherwise the credit would go and it would not be possible to depend upon foreign countries for credit facilities. Therefore, from that point of view the persons who always and continuously slander and carry on a campaign of trade against foreign capital or against private enterprise have got to consider this position. If we want foreign capital to come to this country under certain restrictions, by all means impose those restrictions. But having allowed it to come to this country, we cannot impose more restrictions or abuse it. So, it cannot be said either that anybody who is interested in the development of this country with foreign capital is less patriotic than those who speak against foreign capital.

“ Sir, this measure of taxation which might have been introduced as a temporary measure is, we now find, going to be a permanent one. It was introduced to cover the deficit in the budget of last year. But so far as this State is concerned, it is going to be a permanent source of revenue. In computing the tax on income, it is necessary to know what constitutes ‘income’. Of course, nobody

15th February 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

consideration in levying the tax. After deducting all the expenditure incidental to the running of the plantation industry from the gross income, no company has incurred any loss all these years. If one carefully goes through the fluctuation of shares in the market, one will find that the shares of the plantations alone are subject to great fluctuation. The shares of certain companies especially rubber companies have shot up by three times or even four times the paid up value. If a person carefully analyses the facts and figures relating to the initial capital, turnover, net income and interest, he will be convinced that, after all, the proposed tax is not very much and it would not work as a great hardship on them. But the exemption limit may be raised in the case of small planters and small companies. They should be exempted from this tax. On the higher level the proposed tax is not even in conformity or in proportion to the enormous amount earned by these companies and nobody need feel sorry either for the plantation companies or for those who hold shares in these companies. One of the leading planters in the South, in his evidence, suggested that the tax may be fixed by levying a flat rate per acre. By this method, the Government also would get a decent portion from the annual net income of these companies. In case any company incurs any loss in any year, they need not pay the tax. Only when they earn huge profits, they will be made to pay a decent portion of the net income. I hope this point will be taken into consideration and if necessary an amendment may be brought forward to the Bill so that the companies can be made to pay a heavy tax just as the income-tax payers and other tax payers do. Then only they will not evade payment of a decent portion of their income to the State."

*SRI P. G. MANICKAM :—“ மதிப்பிற்குரிய உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தோட்ட வருமான வரி மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ”

ஒரு சில வார்த்தைக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அனேகமாக தேயிலை, ரப்பர், காப்பி போன்ற தோட்டங்களின் சொந்தக்காரர்கள் அயல் நாட்டார்களுதான் என்பதை சபையினருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்பாக அவர்கள் இந்த தேசத்திலே அரசாட்சி செய்யும் நோக்கத்தோடு வந்தவர்கள் ; அதே சமயத்தில் அவர்கள் வியாபாரம் செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள் ; இந்த மலைத் தோட்டங்களில் விவசாயம் செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் தங்களது சொந்த நாட்டுப் பூமியில் விவசாயம் செய்யவில்லை. இந் திய நாட்டு பூமிகளிலே தான் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டிலே மலைப் பிரதேசங்களில் எங்கெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி இருந்ததோ அங்கெல்லாம் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இருந்ததோ அங்கெல்லாம் மிகக் குறைவுதான். இருந்தாலும் அவர்கள் அவர்கள் போட்ட மூலதனம் மிகக் குறைவுதான். இருந்தாலும் அவர்கள் அந்தத் தோட்டப் பயிர்களிலே கோடானுக்கோடி ரூபாய்கள் லாபம் சம்பாதித்துவிட்டார்கள். கோடானுக்கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்றால் அவ்வளவு லாபம் அவர்களுக்கு வரும்படியாக உழைத்தது யார்? உழைத்தது எல்லாம் நம் நாட்டு விவசாயக் கூலிகள் தான். அவர்களிடத்திலே வேலைக்கு அமர்ந்த இந்தியர்கள் தான் பாடுபட்டு உழைத்து, தங்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தி அவர்களுக்குக் கோடானுக்கோடி ரூபாய் லாபம் வரும்படியாக கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியர்களிலும் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள்தான் தங்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தி மலையையும், காட்டையும் வெட்டி கொத்தி விவசாயப் பூமிகளாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.”

15th February 1955] [Sri P. G. Manickam]

அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து இந்த வேண்டு கோளை விரைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இதற்கு மேல் அதிகம் பேச நான் விரும்பவில்லை. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வரியானது ரொம்பவும் நியாயமானது. மலைத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி போடுகிறார்களே என்று யாரும் வருத்தப் படவேண்டியதில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அதிக வரி போட்டாலும்கூட அதை அந்த மலைத்தோட்ட முதலாளிகளால் கொடுக்க முடியும். அதனால் சர்க்காருக்கும் அதிக வருமானம் வரும். அங்கே உழைப்பவர்கள் எல்லாம் நம் இந்தியர்கள்தான். இந்திய மண்ணில், இந்தியர்களின் உழைப்பினால் அவர்களுக்கு லாபம் வருகின்றது. ஆகவே தங்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுப்பது ரொம்பவும் நியாயமாகும். சர்க்காருக்கும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களின் நலனை உத்தேசித்து இந்த வரிப்பணத்தைச் செலவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஆதரிப்பதற்கு மிகுந்த பெருமைப்படுகிறோம். காரணம் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாக நாங்கள் தேர்தலுக்கு நின்ற காலத்தில் மக்களிடையே ‘எங்களுக்கு வேட்டுக் கொடுத்து எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சட்டசபைக்கு அனுப்பினால் நாங்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலப் பிரதேசங்களிலுள்ள ஏராளமான வெள்ளைக்கார முதலாளிகளின் காப்பி, தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களுக்கு வரி போடுவதன் மூலம் நம் நாட்டு செல்வம் அதிகமாக வெளியில் போகாத வரி போடுவதன் மூலம் நம் நாட்டு மக்களுக்கே பயன்படும்படியாகச் செய்கிறோம்’ என்று வாறு நம் நாட்டு மக்களுக்கே பயன்படும்படியாகச் செய்கிறோம்’ என்று உறுதி கொடுத்தோம். நாங்கள் சபை அங்கத்தினர்களாக வந்ததிலிருந்து இதே விஷயத்தைப் பற்றியும் சர்க்காருக்கு அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பேசும்போது அவர்கள்தான் இந்த மாதிரியாக வரி போடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கம்பு மென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்துவருவதற்கு முன்பிருந்தே, கனம் கே. விஸ்வசுந்தரம் இந்த நாட்டில் தோன்றுவதற்கு முன்பிருந்தே, கனம் கே. டி. ராஜா பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“ சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்கள். ஆனால் இடையிலே அப்படிச் சொல்வதை விட்டுவிட்டார்கள் என்பதையும் கனம் ஸ்ரீ ஆர். வி. ஸ்வாமிநாதன் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

SRI K. RAJARAM NAIDU :—“ இன்றைக்கு அப்படிச் செய்கிற
வர்களும் நாங்கள் தான்.”

* SRI K. T. RAJU :—“ இந்த மாதிரியாக வரி போடவேண்டுமென்று நாங்கள் வெளியிலும், இந்த சட்டசபைக்குள்ளும் பல வருஷங்களுகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே சர்க்கார் இன்றைக்கு மலிவ் தோடங்களுக்கு வருமான வரி போட ஒரு மசோதா கொண்டுவரும்பொழுது அந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். அந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் பேசியதும்கூட எங்கள் பிரசாரத்தின் எதிரொலிதான். அந்த அளவுக்கு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஸ்ரீ எதிரொலிதான். அந்த அளவுக்கு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஸ்ரீ மாணிக்கம் மாத்திரம் அல்ல, ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் இந்த வரிக் கொள்கையை மிகவும் ஆதரிப்பார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீ மாணிக்கம் போன்றவர்கள் அல்ல. ஆகவே உண்மை யாகவே கனம் மாணிக்கம் அவர்கள் பேசியவற்றை எல்லாம் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[Sri K. T. Raju] [15th February 1955]

“குறிப்பாக இன்றைய தினம் நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் எழு கோடி ராத்தல் தேயிலை விளைகிறது. இதிலே கிட்டத்தட்ட ஐந்து கோடி ராத்தல் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இந்த எழு கோடி ராத்தல் தேயிலை உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு இந்த நாட்டில் உள்ள ஒரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் தொழிலாளர்கள் உழைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு இதில் கிடைக்கும் லாபம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களாகும். இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்கள் பெரும்பாலும் வெள்ளைக்காரர்களிடம்தான் இருக்கின்றன. இவற்றை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியாது. ஏராளமான பணத்தை நம் நாட்டிலிருந்து அவர்கள் தங்களுடைய தேசத்திற்குச் சுரண்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இது ஒரு சாதாரணமான தொழில் அல்ல. போடக்கூடிய மூலதனமோ மிகக் குறைவு. ஆனால் கிடைக்கக் கூடிய லாபமோ கோடிக்கணக்கு. ஆனால் அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குப் போதுமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இவற்றுக்கு எல்லாம் இப்பொழுது வருமான வரி போடுவதை ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் போட உத்தேசித்திருக்கும் வரி, அவர்களுக்கு இன்றைய தினம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு கணக்குப் பார்த்தாலும் மிகக் குறைவு என்று சொல்லிக்கொள்ளவும் விரும்புகிறேன். வரி இன்னும் அதிக போடுவதன் மூலமாக சர்க்காருக்கு இன்றும் கொஞ்சம் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்.

“சர்க்கார் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரியைக் கொண்டு வந்தபோது நாங்கள் அதைப் பலமாக எதிர்த்தோம். அப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பேசியவர்கள், கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகிய நாங்கள் எந்த வரியைக் கொண்டு வந்தாலும் எதிர்ப்பதற்குப் புகார் சொன்னார்கள். அது ரொம்பவும் ஆதரவற்ற புகாராகும். நாங்கள் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரியை எதிர்த்தோம் என்றால் அது நிச்சயமாக நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்ற ஒரு காரணத்திற்காகவே எதிர்த்தோம். ஆனால் அப்பொழுதே சர்க்காருக்கு வருமானம் வேண்டுமென்றால் இந்த மலேத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரியை சர்க்கார் ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மலேத் தோட்ட வருமான வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கும்பொழுது நாங்கள் அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். இன்னும் வரியை அதிகம் போடுங்கள் என்றுதான் சர்க்காருக்குச் சொல்லுகிறோம் தவிர காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் புகார் சொல்வதைப் போல் நாங்கள் வரியே போடவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. யென்பதை அவர்களுக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியின் கொள்கை வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடவேண்டுமே தவிர வரி கட்ட முடியாத நிலைமையில், ஏன் வாழ்க்கையே நடத்த வகையின்றி தவிக்கின்ற பரம ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரி போடக் கூடாது என்பதே தான். பணக்காரர்களுக்கு நிறைய வரி போடுங்கள். நாங்கள் ஆதரிக்கிறோமா இல்லையா என்று வேண்டுமானால் பாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே எல்லா வரியையும் எதிர்ப்பது எங்கள் கொள்கை அல்ல. வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டின் இயற்கைச் செல்வத்தைச் சுரண்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள், இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய தொழிலாளர்களின் உழைப்பைக்கொண்டு தங்கள் ஊதியத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஆகியோருக்கு நிறைய வரி போடுவதையே நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அந்தத் திசையிலே இந்த மசோதா முதற்படியாக வந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் இதை முதலிலேயே வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

“இன்றைக்கு அந்த மலேத் தோட்டங்களின் நிலைமை என்ன? இந்த ராஜ்யத்திலே மாத்திரம் எழு கோடி ராத்தல் தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னேன். அதிலே இந்த நாட்டின் சுய தேவை குறைந்தபட்சம் இரண்டு கோடி போக பாக்கியுள்ள ஐந்து கோடி ராத்தல் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் இவற்றுக்கு

[Sri K. T. Raju] [15th February 1955]

ஏற்றுமதி வரி ராத்தல் ஒன்றுக்கு 10 அணு போடுகிறார்கள். அதன் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நம் ராஜ்யத்திலிருந்து மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற தேயிலையிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் அதில் பாதியையாவது நமது ராஜ்யத்திற்கு அவர்கள் கொடுத்துவிடவேண்டும். அதாவது ராத்தல் ஒன்றுக்கு பத்தணு ஏற்றுமதி வரி போட்டார்களானால் அதில் ஐந்தணுவை நம் ராஜ்யத்திற்கு அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது ரொம்பவும் நியாயமாகும். ஆனால் அவர்கள் அப்படிக் கொடுப்பது கிடையாது.

“இந்த தோட்டத்தின்மீது விதிக்கப்படும் வரியினால் மத்திய சர்க்காருக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் போய்விடுகிறது. ஏற்றுமதி வரி ராத்தலுக்கு 10 அணு என்றால் 5 அணு ராஜ்ய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்க வேண்டும். ஏனென்றால் நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி அதிகம். சணல்களுக்கு விதிக்கும் ஏற்றுமதி வரியிலிருந்து மத்திய சர்க்கார் வங்க சர்க்காருக்கு ஒரு பகுதியை கொடுத்துவிடுகிறது. அதேபோல் சென்னை சர்க்காருக்கும் அளித்தால் இதனால் சென்னை சர்க்காருக்கு 1½ கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். இன்றைக்கு 50 ஏக்கருக்குமேல் வைத்திருக்கும் கம்பெனிகள் 94 இருக்கின்றன. இந்த கம்பெனிகளெல்லாம் பெரும் லாபத்தை அடைகின்றன. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிபார்சைப் பார்த்தால் ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைவாக வைத்திருப்பவர் களுக்கு இந்த வரியினால் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறது. ஐந்து ஏக்கர் என்பது இன்னும் அதிகமாய் இருந்தால் நல்லாகிறது. ஐந்து ஏக்கர் என்று தோன்றுகிறது. நில அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் இதே இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நில அபிவிருத்தி வந்திருக்கிறது. இம் கொள்கையைத்தான் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அனுசரித்து வந்திருக்கிறது. இம் மாகாணத்தில் 10 ஏக்கர் வரை விதி விலக்கு கொடுத்தால் நல்லதென்று தோன்றுகிறது. இந்த நாட்டிலே 94 தேயிலைக் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. சாதாரண முதலாளிகள் அல்ல பெரிய பணக்காரர்கள், வெள்ளைக்கார முதலாளிகள். இவர்களெல்லாம் மூலதனம் ஒன்றும் போடவில்லை. கார முதலாளிகள். இவர்களெல்லாம் எஸ்டேட்டுகள் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு சொந்த நிலகிரி, ஆனமலை முதலிய எஸ்டேட்டுகள் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு தானமாகமான அரசாங்கம் இருந்ததால், அந்த நிலங்கள் இவர்களுக்கு தானமாக கொடுக்கப்பட்டன. பெரிய நிலத்திற்கு மிராஸ்தார் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டு 50 சதத்தை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இன்று தேயிலை தோட்டங்களை இலவசமாக பெற்றுள்ள தோட்ட முதலாளிகள் குத்தகை யாக சர்க்காருக்கு ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. ஒரு தேயிலைச் செடி 60 வருடத் திற்கு பலன் தரும். இந்தத் தேயிலையில் 11 மாதத்திற்கும் பலன் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு இந்த வருமானம் வருஷம் பூராவும் இருக்கிறது. வருஷம் பூராவும் விளைச்சல் இருக்கிறது. இந்த விவசாயத்தில் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு வழியே இல்லை. இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான வருமானம் உள்ள நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் பெரும்பாலும் வெள்ளைக்காரர்கள்தான். நீலகிரி, ஆனமலை எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏராளமான வருமானம் இருக்கிறது. சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் அந்தப் பணம் நம் நாட்டு மக்களுக்கு சொந்தமாகும். இப்பொழுது வெள்ளைக்காரர்களால் தங்கள் நாட்டுக்கு கொண்டுபோகப் படுகிறது. ஒரு ராத்தல் தேயிலை உற்பத்தி செய்வதற்கு செலவு ரூபாய் ஒன்றுதான். இன்று நமது ராஜ்யத்தில் வருடம் எழு கோடி ராத்தல் தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இன்று ஒரு ராத்தல் விலை ரூபாய் மூன்று. இதன்படி பார்த்தால் 31 கோடி ரூபாய் மீதமாகின்றது. இதில் செலவு போக வருடம் ஒன்றுக்கு 14 கோடி ரூபாய் மீதமாகின்றது. இதில் மத்திய, மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு வரி செலுத்துகிறது போக வருடம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது எட்டு கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது.

“இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டால் நாட்டில் எந்த விதமான புதிய வரி விதிப்பிற்கும் அவசியம் இருக்காது. இப்பொழுது 5½ அணு வரி என்பதை 10½ அணுவாக போடலாம். இந்த வரி போடுவதினால் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுப்போய் விட்டார்கள். கனம் ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல்

4-40
p.m.

[Sri K. T. Raju] [15th February 1955]

வேலையில்லாது கஷ்டப்படும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். இதனால் நாட்டிற்கு நல்ல பலன் ஏற்படும். தேசிய இயக்கம் நடந்த காலத்தில் இந்த தேயிலைத் தொழிலாளர்கள் கஷ்ட நிலையை உணர்ந்த “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற பாட்டைப் பாடுவார்கள். நீலகிரி தேயிலைத் தோட்டம் போன்ற இடங்களில் ஹரிஜன குடும்பம் முழுவதும் கொடுத்த உழைப்பினால்தான் இப்போதுள்ள எஸ்டேட்டுக்கள் வளம் அடைந்துள்ளன. ஆதலால் இந்த கொள்கை அடிக்கும் வெள்ளைக்கார முதலாளிக்கு வரிபோடுவதில் அஞ்சுவது கூடாது. இது எப்படி இருக்கிற தென்றால் சிட்டுக்குருவியின் தலையில் பணங்காயும், யானையின் தலையில் சுண்டைக்காயும் வைப்பதுபோல் இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்வதைப்போல் வரியை விதித்தால் 2½ கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும்.

“இந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் வரி கொள்கையை எல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசக்கூடாது. ஐந்து கோடியும் ஏழு கோடியுமாக பயன் அனுபவிக்கிறவர்களுக்கு 5½ அணு போடக்கூடாது, 10½ அணு போடுவதுதான் நியாயம். இந்த முறையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அதோடு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 2½ கோடி ரூபாய் கேட்கும்படியாக சொல்லுகிறோம். இந்த அரசாங்கம் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை, கொள்கையிலும், லட்சியத்திலும் நாங்கள் உண்மையாகவே வரவேற்கிறோம். இனிமேல் இந்த முறையில்தான் வரி போட ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையை அரசாங்கம் கையாண்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும், மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டால் 10½ கோடி ரூபாய் வருமானமும் கிடைக்கும். ஆதலால் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

4-50
P-2

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, it would have been unnecessary for me to rise and support this Bill but for the fact that there has been a certain amount of mis-conception on the part of the Opposition. The Members of the Opposition have said that they are supporting the Bill wholeheartedly. So the Hon. Minister piloting the Bill will have to answer the criticisms of the members of his own party. That the members of the party in power will support a measure that is brought by the Government is beyond doubt or debate. If there is the added support of the Opposition, then that measure gets the maximum support that any legislative measure could be expected to get. I congratulate the Minister in charge of the Bill on bringing forward a Bill which has got the support of the entire House including the Members of the Opposition. It would not have been necessary to discuss the matter further but for the circumstance that a few poser ideas have been put into the debate. It is said that this Bill is intended to help the capitalists and that the party in power is out to protect the capitalists at the expense of somebody else, that ‘somebody else’ evidently referring to labourers. I say that it is an entirely wrong approach. A time was when a budget was considered the most lovable if it did not propose any new taxes. But to-day the position is not like that. There are very few budgets that are presented to-day that do not propose any new taxes. Having regard to the need of the Government for more funds for carrying out ameliorative measures, fresh taxation has become inevitable and all parties will have to accept that position. So far as the principle embodied in this Bill is concerned, I am supporting it not only on behalf of my party but also on behalf of the entire House. An impression is created by

15th February 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

some of the speeches made that the four plantation industries that are taxed by this Bill are very big industries and that they are owned entirely or to a large extent by foreigners. I will not venture to engage the attention of the House with regard to all the four industries. I will confine myself to the major among the four namely the coffee industry. The figures that have been put into my hands, whose correctness I have no reason to doubt, lead me to just the opposite conclusion. Of the various States that have got coffee plantations, Madras State has got about one lakh of acres, Mysore comes second, Coorg comes third and the other States have got small extents spread over here and there. In Madras State, Indian-owned or Indian-controlled estates are more than ten times those owned by Europeans or foreigners. Taking one or two companies and generalising the position will not give us the correct approach or lead us to correct conclusions. Of the total number of estates, 21,442 estates have each an area of less than 5 acres, 2,491 have each an extent of between 5 to 10 acres, 1,820 have each an extent of between 10 to 25 acres. Thus gradually when it comes to a question of 200 acres and above we have got only 303 estates and all these 303 estates are not owned by Europeans. Not that to my mind it makes any difference whether an industry is owned by an Indian or an European. When the need of the Government for funds for carrying out ameliorative measures is conceded and the principle embodied in the Bill is accepted, let us not make it a point to bring in racial discrimination between Indian and foreign planters. Not that I love the foreigner more than my brother in India. When I love my Indian brother, it does not necessarily mean that I detest the foreigner. When a foreigner is prepared to give us co-operation and act in concert, I really do not see why he should be placed at a disadvantage. I certainly agree that a foreigner should not rob and go away as he might have done in the past. But that time has gone and gone for ever. Let us take stock of the present situation, concentrate on constructive proposals and accept all co-operation and help, financial and otherwise, in building up our nation which is the common ideal of all parties in the State.

“ Since this is the general discussion stage of the Bill, I will refer to a few principles of the Bill without going into details. It is said that the provisions of this Bill are taken from the Indian Income-tax Act and the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act. The point that arises is whether there should be a slavish imitation of the other Acts and whether we should not profit by the experience gained in the working of those Acts and avoid the mistakes that have been detected. What I have in my mind is the allowances and deductions admitted for computing the agricultural income. When certain allowances and deductions are admitted in the Indian Income-tax Act and the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act, I do not see any reason why those allowances and deductions should not be admitted under this Act. The reasons which prevailed for allowing deductions in those Acts prevail in respect of this Act also. If a person has borrowed for

[Sri B. Vaikunta Baliga][15th February 1955]

purchasing or working an estate, there is no reason why that debt should not be deducted in computing agricultural income. The actual income cannot be known, unless all the expenses are computed and deducted. There may be a few benami transactions here and there. The account books are open to scrutiny and such transactions can be checked. But the possibility of the occurrence of such transactions should not be made a ground for disallowing even money borrowed for meeting the legitimate expenses of the estate.

"The changes made by the Select Committee are really very good. The Select Committee made detailed study of the Bill and I am glad that several points have been conceded. The Bill as it has emerged from the Select Committee is a slight change for the better. Barring a few changes that may be found necessary in the light of the further discussion, this measure has got the warm support of every Member and I am happy to lend my support. I commend the Bill for the acceptance of the House."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

15th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 709 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th February 1955, page 508 supra.]

Extract from the Special Officer's report containing suggestions for the amendment of the Madras Shops and Establishments Act, 1947.

9. The Government have asked me to report mainly on the question of exemptions and prosecutions. The representations received by me on the other hand mostly deal with respect to other matters. I submit below a gist of the more important representations with my remarks thereon for necessary orders:—

A number of employers have stated that the term "persons employed in any establishment in a position of management" in section 4 (1) has not been defined and one of them has queried whether the head of a section in an office which contains several sections will come under the definition or not. Another has suggested that a salary limit should be fixed for the employees to whom the Act should apply. It has been pointed out that a salesman in a firm of motor car dealers getting a salary of Rs. 1,000 per month and a commission on the sales has claimed to come under the Act. It does not seem to me that the intention of the Act is to interfere with the relations between the higher-paid employees and their employers. I would suggest that the term "Person in a position of management" may be more comprehensively defined and also a salary limit of about Rs. 300 may be fixed in respect of employees.

It has been represented that provision should be made in the Act for the grant of gratuity where an employee is dismissed under section 41. I think there is no justification for giving gratuity where an employee is dismissed for misconduct. There may be a case for providing for a gratuity depending on the length of service, where an employee is ousted on account of retrenchment, or retired on account of old age, in the case of bigger shops and commercial establishments, say those paying more than a certain amount of sales tax.

It has been represented that drivers and transport workers should be brought within the scope of the Act. I recommend this suggestion.

Wages and other emoluments payable under the Act are now recoverable only through a Civil Court. It has been suggested that provision similar to that in the Payment of Wages Act should be made to enable recovery or in the alternative the Payment of Wages Act should be made applicable to shops and establishments. I recommend this suggestion.

[15th February 1955]

It has been suggested that there should be an appeal from the decision of the Labour Commissioner under section 50. I think there is no harm in providing that where an employee so desires he may take the matter in appeal to an Arbitrator or the Government. Such a right need not, however, be given to employers. So far as they are concerned the decision of the Labour Commissioner should be final.

It has been represented that co-operative institutions should not be exempted from the provisions of the Act. I agree with this suggestion. The profits of the co-operative society go to the shareholders and so long as the society has to employ persons for doing its work there is no reason why the beneficial provisions of the Act should not be made applicable to them. The sympathy normally shown to the co-operative societies as against private merchants should not be allowed to confuse the view to be taken of relations between the society and its own employees.

It has been represented that certain firms in the City purposely altered the existing privileges just before the Act was passed so as to escape the operation of section 50 and it has been suggested that section 50 should be amended so that the privileges which were in force on a date before the provisions of the Act were under discussion in the Legislature, should be fixed—say, a date one year before the commencement of the Act. I recommend this suggestion for consideration.

There are certain business firms in which the period of work both before and after the passing of the Act has been less than the prescribed maximum of eight hours. The question "What is overtime?" arises in the case of these firms. If we suppose that the number of hours of work in a firm is six and a half, is the employee entitled to overtime wages for half an hour when he is asked to work for seven hours; or will he become entitled to overtime wages only when the eight-hour period is exceeded. A ruling given by the Labour Commissioner on this point in favour of the employers seems to have been set aside by the High Court and this decision in turn was set aside by the Supreme Court on the ground that the Labour Commissioner's decision in the matter was final. It is also seen from the letters of different employers that they are following different interpretations. I submit that the position may be made clear and overtime wages may be made payable where work is done in excess of the normal hours of work obtaining in the firm though the total period worked on the day may be less than the period of eight hours fixed under the Act.

The Act does not apply to persons whose work involves travelling. What amounts to travelling has not been defined. Will cycle messengers who carry messages in the City come under the definition or not? I think the Act should be amended making the intention clear and that employees who have to travel within a City should not be exempted from the Act. Though the Act

[15th February 1955]

does not now apply to caretakers, it has been suggested that watchmen should be brought within the scope of the Act. I recommend that this may be done though different hours of work and periods of work may be specified for them.

It has been pointed out that the provisions of section 41 are not effective enough. The Appellate Authority can decide under section 41 that the dismissal of an employee was improper but he cannot order his reinstatement. It will still be open to the employer not to take back the employee into service and the only remedy for the employee is to go to a Civil Court. No doubt the decision of the Appellate Authority under section 41 will be given due weight in the Court but the procedure becomes complex and costly. It has been suggested that the decision under section 41 should have the force of a decree. I think that though the Act confers certain privileges to the employees it is ultimately only the employer who has to pay the salary of the employee and the Appellate Authority is not going to pay it. In spite of all possible legislation ultimately the employer and employee have to settle things mutually in an amicable manner and it will become a difficult and impossible situation if an unwanted employee is to be forced upon an employer under section 41. I think therefore that the section may be amended giving power to the Appellate Authority to direct that where the employer is not prepared to take back the employee, he should in the alternative make a specified lump sum payment as compensation to the employee. This may be giving some compensation to the employee, while saving the employer the necessity of having to take back an employee whom he does not like for some reason or other. I think it may be more convenient from the point of view of the employers and employees if a local officer, say the Inspector of Factories, is made the Appellate Authority in petty cases—where the employee gets a salary below a certain limit. In the more important cases a second appeal or a reference to the Court preferably the later may be provided.

As the Act stands at present sick leave cannot be accumulated. It has been suggested that casual leave and sick leave should not lapse at the end of the year. I do not think that it is possible to accumulate casual leave but I recommend that the Act may be amended so that the sick leave may be accumulated for a period of two years.

It has been represented that store-rooms, godowns and warehouses attached to commercial establishments which are now outside the scope of the Act should be brought within the Act. I recommend this suggestion. It has been suggested that canvassers should also be brought under the Act. I think that though it may not be possible to fix hours of work in respect of canvassers there seems to be no reason why some of the other provisions of the Act like payment of salary, granting of casual leave, privilege leave, sick leave, etc., should not be extended to them. I recommend that the Act may be amended suitably.

[15th February 1955]

It has been suggested that there should be provision for tiffin or restrooms in shops where more than 20 employees are working. I recommend this suggestion.

Some important Banks have represented that the conditions of service of Bank employees were recently the subject of arbitration by the All-India Industrial Tribunal (Bank disputes), that this award was set aside in appeal but the matter is under enquiry and another award is going to be passed and that the award will cover all the matters covered by the Madras Shops and Establishments Act, that the previous award was more liberal than the Act and that for all these reasons the Banks should be exempted from the provisions of this Act. The Banks find it inconvenient to comply with two sets of regulations, viz., those contained in the Tribunal's award and those in the Act. They also find the inspections by the Assistant Inspectors of Labour rather irksome. If an award or other decision confers privileges on the employees not less than those contained in the Act, then I submit that there is no need to enforce the Act. All such Banks may be exempted. I would also suggest that in the case of reputed establishments which, of their own accord, have been maintaining their own registers, exemption may be given from maintaining the registers prescribed under the rules in the Act provided that all the required information can be obtained from the registers maintained by the establishment.

It has been represented to me that small shops or establishments employing less than four or five persons should be exempted from the operation of the Act. I do not recommend this suggestion. It has been suggested that the Act and the rules revised up to 31st March of every year should be published and that the Labour Commissioner's orders should also be published in the form of a Manual at annual intervals. I recommend this request.

It has been suggested that the casual leave of 12 days is for a permanent employee and that there should be provision to reduce it proportionately in the case of employees who leave after three or four months. I think section 25 (2) may be amended so that the full casual leave of 12 days becomes admissible only in the case of employees who have put in a service of not less than one year. In the case of new entrants who have not completed one year's service, the casual leave admissible may be restricted to two days for every month of service put in by them.

It has been stated that the option to work overtime now rests with the employee and that section 14 (1) must be amended so that an employee may be required to work overtime subject of course to the payment of overtime wages. I think this matter is one to be settled amicably between the employer and the employee and it is unlikely that any employee will normally refuse to work overtime if he is paid the overtime wages. However, the Act may be amended giving the employer the right to demand overtime work up to a specified maximum subject of course to the payment of overtime wages except where the employee has reasonable cause for refusal.

[15th February 1955]

It has been suggested that some offices are distempered once in three or four years and this is as good as annual white-washing. I recommend that such cases may be taken into account and rule 5 in the Act which prescribes annual white-washing may be suitably modified.

It has been represented that some employees in firms are required to make a security deposit and that a monthly deduction is made in the salary towards the payment of this security deposit. It has been suggested that provision should be made under section 34 for making such deductions. I recommend that where an employee agrees to such reductions they may be made and that section 34 may be amended suitably.

It has been represented that holidays for festivals should be allowed. I recommend this. It should be made compulsory in the case of establishments. In the case of shops, restaurants, cinemas, etc., to which the public resort on festival days it should be made obligatory to give a compensatory holiday to the employee concerned.

10. Some of the Assistant Inspectors of Labour have represented to me the following difficulties:—

The term "any business connected with establishment" occurring in section 2 (2) of the Act has not been defined. There have been cases where a shop was kept open on the day of weekly closures and the shop-keeper on being prosecuted contended that the shop was kept open for receiving goods and not for effecting sales. The Court accepted this plea and acquitted the accused. I recommend that the term "closed" should be defined so as to make the intention clear.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 716 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th February 1955, page 515 supra.]

A detailed report on the dysentery epidemic in Agathi and Kavarathy islands.

I disembarked at Agathi island on 4th April 1954, with necessary medical equipments for the treatment of dysentery as per instructions to stay in the island to render medical aid to the dysentery cases till the epidemic subsided and then to proceed to Kavarathy.

2. Dysentery epidemic broke out in Agathi in the third week of January 1954 with its peak during the middle of February and, by the end of March 1954 the epidemic had subsided. The Assistant Surgeon Dr. Bhannunni Nair, who was in charge of Government Dispensary, Kavarathy, reached the island on 24th March 1954 with necessary medicines for treating dysentery cases.

[15th February 1955]

When the dysentery epidemic was well in control he returned back on 29th March 1954 to Kavarathy island where the Government dispensary was located. He had already submitted a report to District Medical Officer, Malabar, and to the Collector of Malabar, regarding dysentery.

3. I reached the island six days after the return of Dr. Bhanunni Nair from Agathi to Kavarathy. There was no dysentery epidemic when I reached the island. I have already communicated this fact in my progress report, dated 10th April 1954, sent from Agathi to District Medical Officer, Malabar district. There were only seven cases during my whole period of stay in Agathi island. Even those seven cases were alright in every respect on examination except they gave the history of dysentery, probably made their appearance as out-patients for stocking sulphaguanidine tablets. However, they were issued with sulphaguanidine tablets to be on the safe side. There were quite a large number of out-patients suffering from other diseases, mainly, (1) trachoma and other diseases of the eyes, (2) bronchial asthma and other diseases of the respiratory system, (3) diseases of the digestive system and (4) deficiency diseases. But most of the medicines collected by me from Headquarters Hospital, Kozhikode, was intended for treating dysentery and was not much use for treating other diseases. However, I had some medicines for other diseases also purchased by me for own use which were also freely utilized till they got exhausted. The dysentery epidemic had subsided completely and there were no cases of dysentery later.

4. My further stay at Agathi without medicines to treat other cases than dysentery would have served no purpose and if I had prolonged my stay for some more days at Agathi, the monsoon season would have forced me to continue my stay in Agathi during the whole of monsoon (six months) also. Meanwhile, I received information that dysentery had started spreading in Kavarathy and that those islanders were scared about the same. Hence, I left the island of Agathi on 10th April 1954 night to Kavarathy by a small odam with the help of the prevailing favourable winds to take charge of the Government dispensary from where the medical officer had already left on 4th April 1954 to mainland. I reached Kavarathy on the evening of 11th April 1954. Before leaving Agathi, I had instructed the Amin and the prominent men to let me know if there is any outbreak of dysentery again or outbreak of any other diseases in epidemic form. I have also instructed them that if the direction of the wind is not favourable to convey messages to me, but favourable to send the messages to mainland, or if sailing from Kavarathy to Agathi is not possible, the message should be sent to the authorities on the mainland, for immediate steps to rush medical aid.

5. Since after my arrival in Kavarathy, there were 64 new cases of frank dysentery with blood and mucus most of them serious and 40 cases of diarrhoea (without blood or mucus). Five cases including one emergency ward case died. Most of the cases

[15th February 1955]

including serious cases responded well to heavy doses of sulphaguanidine besides other usual mixtures like mist, pro-diarrhoea, kaolin, etc., and (intravenous) glucose and normal, saline in cases of dehydration. Vigilant precautions were taken to prevent the spread of the disease. Antiseptic lotion (2½ per cent cresol) was sent to the houses whenever the cases occurred and advices given about the disposal of excreta after disinfection and other precautions.

Dysentery is endemic in these islands sometimes taking epidemic proportions. The main reasons for this are—

(i) *Mal-nutrition*.—Normally 90 per cent of the islanders live a hand to mouth existence. During the monsoon months, the stock of rice and other eatables get exhausted by the middle of the season and famine conditions prevail. This was felt more so this year due to poor yield of coconuts.

(ii) *The source of water-supply*.—The water for drinking and cooking purpose are collected from subsoil step-wells and pits with sloping sandy banks which are usually polluted with all sorts of contamination including excreta, and great source of infection of water-borne diseases especially during rainy season.

(iii) *General sanitation and personal hygiene of islanders*.—There are no latrines system; the islanders defaecate in open ground all over the country-side and get into the public private step-wells for washing the anus and genitalia, from many of which water is drawn for cooking and drinking purpose also. People are dirty in their habits of living. The poultry feed mainly on human faeces and find free access into the houses even to the kitchen and great source of carrying infection.

(iv) *Certain social habits*.—Cooking utensils, etc., are not washed properly. Cooked food are usually eaten by many from the same pot or plate. They spit profusely inside their house. There are still many dirty habits which I don't mention here due to lack of space.

6. I gave lectures twice in May and June to the general public about the great necessity of protecting their wells from contamination of water by constructing steening with stones at least above the surface, etc., the various preventive measures to avoid spread of dysentery and of the great necessity of personal and community hygiene and keeping the general sanitation of the island, by making pit latrine, etc. The general sanitation of the island has improved vastly, but the steening of wells and such constructing works which involve time and money and local labour are not done. The Amin was very co-operative in enforcing sanitation of the island and used to take disciplinary action against the islander whenever I reported that a house or its premises were seen in bad sanitary condition. Only sporadic cases of dysentery occurs now. There was an epidemic of tropical ulcers also during the months of June and July 1954; there were 71 cases of tropical ulcers during June and July and in August they are also well on the decline.

[15th February 1955]

7. The existing arrangement of one dispensary functioning eight months in Kavarathy and four months in Agathi is not practicable. In this connection I beg to bring to your knowledge the undermentioned facts.

8. The Government dispensary was opened at Kavarathy in the year 1936 and the orders for the shifting of the dispensary to Agathi to function there for four months each year was simultaneously issued. Agathi is 36 miles north-west of Kavarathy and 208 miles from Kozhikode. It is the outermost of the Laccadive islands in the Arabian Sea. No country craft can sail in the rough sea during the whole of monsoon season, during the rest of the year, also sailing from one island to another is possible only in one direction and that too if one is fortunate to have the prevailing wind in the right direction and the current in the sea is favourable let along the risks involved to life and property, in those flimsy native odams. Almost every year serious cases of Agathi who needed medical aid were taken to the medical officer in Amin Divi island because even though that island is 65 miles away from Agathi, sailing to and from that island was possible, whereas the odam could not make headway against the wind between Agathi and Kavarathy islands blowing in the opposite direction. No medical officer can predict how many days he will be able to stay in Agathi. In fact, from the past records and files it will be seen that since after the starting of the dispensary only few medical officers could fix up his stay for about 8 months in Kavarathy and about 4 months in Agathi. Many of them could stay only few days, few had to cancel their trip to Agathi ultimately after awaiting a favourable wind for a long period. On very many occasions, the odam carrying the medical officer, staff and Government equipments of dispensary had been tossed about on the high waves for days together to the tune of the fury of storm and other inclement weather conditions, and ultimately landing up in some other island which is neither Kavarathy nor Agathi and sometimes being washed ashore (after several days ordeal without water even) on the mainland in a shipwrecked condition with broken mast and torn sails.

9. There were also many instances after the establishment of this dispensary when these islands of Agathi and Kavarathy were in the clutches of virulent epidemics like smallpox and cholera and that the medical officer though received information of the epidemic ravaging like wild fire taking a good toll of life, was absolutely helpless to render any medical aid since he could not reach the island making headway against the wind blowing in the opposite direction.

10. Taking into consideration the above facts, may I be permitted to express that whatever small amount the Government spends for the establishment of a dispensary on that island permanently will be a great boon to those helpless forlorn islanders of Agathi and will serve the medical officer from great predicaments.

15th February 1955]

11. Some of Kavarathy islanders who had been to Amin Divi island to fetch rice from that island arrived here back yesterday. I gathered information from them that an odam had gone to that island from Agathi with a patient for treatment, that the Agathi islanders told them that after my departure from Agathi, dysentery again started spreading in Agathi which gained 'momentum' during the rainy season and that there were about 70 deaths from that disease, mostly children below 10 years of age. They also said according to information received, that the epidemic has again more or less subsided. These informations may be true or exaggerated. Any way, it is not possible to sail to Agathi island at least till the middle of November making headway against the prevailing wind blowing in the opposite direction.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 723 asked by Sri V. Gopala Gounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th February 1955, page 523 supra.]

Rules of constitution and working of the Half-yearly District Irrigation Conference.

The District Conferences should be held twice a year in February and August every year subject to such modification in the date and month as might be found necessary in individual cases. In districts where there are two or more Executive Engineers (e.g., Tanjore), two conferences a year should be held for each of the Public Works Department divisions. When one Executive Engineer looks after more than one district, two conferences a year should be held in each of the districts. One of the two conferences may be held in the off-season in summer and the other in the middle of cultivation season as considered desirable so that suggestions regarding irrigation matters may be put into execution in the following cultivation season or investigated at leisure in the off-season as the case may be.

2. The Executive Engineer concerned will be the secretary and convenor and the Collector will preside over the conference.

3. The conference should be attended by Revenue Divisional Officers, Subdivisional Officers, District Agricultural Officer, M.L.As. and M.L.Cs. of the district (if they are willing) and six representatives of the ryots selected from different areas in the district or division, as the case may be, by the Collector in consultation with the M.L.As. and M.L.Cs. of the area and the Executive Engineer concerned.

4. The conference will sit from 11 a.m. to 5 p.m., unless the agenda is finished earlier, and consider the grievances of the ryots in regard to irrigation matters generally and any other matter

[15th February 1955]

10. The Committee has decided to exempt five acres in respect of tea and fifteen acres in respect of rubber, coffee, cardamom and cinchona from the payment of any income-tax and enable compounding of income-tax on acreage basis for the different plantation crops on the following basis, the assessee having in the alternative the option to submit the return and have the assessment fixed:—

Tea.

5 to 10 acres	..	..	Rs. 10 per acre.
10 to 20 acres	..	..	Rs. 15 per acre.

Rubber, coffee, cardamom and cinchona.

15 to 30 acres	..	..	Rs. 3 per acre.
30 to 60 acres	..	..	Rs. 5 per acre.

11. The other important changes made by the Committee are noted below:—

Clause 5.

This clause relates to the computation of agricultural income. The Committee considers it necessary that in computing the total agricultural income provision should be made for deducting also the interest paid on the amount borrowed for current expenditure and the bonus paid to the workers and have added new sub-clauses to that effect subject to the limits and the restrictions stated therein.

The Committee also decided to allow deduction for re-planting expenditure subject to a maximum of 2½ per cent of the acreage for rubber and coffee, 1-2/3rd per cent for tea, 8-1/3rd per cent for cardamom and 10 per cent for cinchona.

It has added an explanation to item (f) as follows:—

Explanation.—In this clause 'buildings' include all structures constructed with a view to provide amenities to workers as defined in the Plantation Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951, employed on the plantations."

An addition has also been made to the proviso under this clause to the effect that no depreciation would be allowed under this Bill if any depreciation is allowable under the Income-tax Act.

Clause 17.

Sub-clause (4) of this clause gives power to the Agricultural Income-tax Officer to cancel the registration of a firm for failure to make the prescribed return under clause 16. The Committee thinks that at least notice should be given by the Agricultural Income-tax Officer to the assessee to show cause within a time-limit to be prescribed why registration should not be cancelled and has added a proviso to this effect.

A new clause has also been added giving power to the Agricultural Income-tax Officer to make provisional assessment in advance of regular assessment.

[15th February 1955]

Clause 31 (renumbered as 32).

This clause refers to appeals against the orders of the Assistant Commissioner. The Committee has revised the fee payable under sub-clause (4) as Rs. 100 or 5 per cent of the sum appealed against, whichever is less and subject to a minimum of Rs. 25.

Clause 33 (renumbered as 34).

The Committee thinks that the Commissioner's power of revision should be defined and has accordingly amended sub-clause (2) on the lines of the Income-tax Act.

Clause 38 (renumbered as 39).

The Committee has added new sub-clauses to this clause empowering the Agricultural Income-tax authorities to impound and retain in custody any books of accounts, etc., and also to seize them subject to necessary safeguards for prevention of harassment by officials, for issue of receipt for articles seized and for protection to officials in the execution of their duty.

Clause 47 (renumbered as 48).

This clause provides that refunds should be claimed within three years after the expiry of the year of assessment. As there is no provision prescribing any period before which assessment is to be completed the Committee has amended the Bill so as to allow refunds for a period of three years after the expiry of the year of the assessment, "or one year from the date on which the assessment is completed, whichever is later."

Clause 57 (renumbered as 54).

The Committee has decided that instead of the existing provision for filing an application to the High Court a provision to file a revision petition to the High Court against the orders of the Appellate Tribunal should be provided for on the lines of section 12-B of the Madras General Sales Tax Act. The clause has been amended accordingly.

Clause 58 (renumbered as 55).

The Committee considers that the income-tax practitioners also should be enabled to appear as authorized representatives on behalf of assessee, as in the Indian Income-tax Act and has decided to add a definition of the income-tax practitioner in sub-clause (2) and to make necessary changes in sub-clauses (1) and (3).

New clause after clause 66 (renumbered as 64).

As it is necessary to exempt such of the persons who are liable to agricultural income-tax from payment of surcharge under the Madras Land Revenue Surcharge Act, 1954, in respect of plantations held by them, a new provision has been added to the effect that where a landholder is liable to pay land revenue both in

[15th February 1955]

respect of a plantation and also in respect of land which is not a plantation, surcharge under this section shall be levied only on the land revenue payable in respect of such land but at the average rate applicable to the aggregate of the land revenue payable in respect of such land and such plantation. In cases where a person owns only plantations, he shall be exempt from the payment of surcharge on the land revenue payable on plantations.

12. The other changes made in the Bill are all shown in the copy of the Bill annexed. It was not considered necessary to refer to them in detail.

13. The Committee decided that the Bill should be republished.

14. A dissenting minute given by a member is appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
Dated 25th January 1955.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

A Bill to provide for the levy of a tax on Agricultural Income from Plantations in the State of Madras.

[Published in the Fort St. George Gazette, dated 4th February 1955.]

CORRIGENDUM.

Clause 39, sub-clause (1), after item (i), insert the following item :—

“(ii) require any person whom he has reason to believe to be a trustee, guardian or agent, to furnish him with a return of the names of the persons for or of whom he is trustee, guardian or agent and of their addresses;”.

DISSENTING MINUTES.

(1)

We support the principle underlying this Bill intended to tax the agricultural income of plantations of tea, coffee, rubber and cinchona. On behalf of the Opposition, we have held from the beginning of this Assembly that the present system of land revenue should be replaced by a system of graded agricultural income-tax as the only means of relieving the poorer strata of the agriculturists from undue tax burden. It is an established fact that agricultural income-tax is the most equitable measure of taxing agriculture as a whole. Even though this Bill only relates to a part of the agriculture, we support it in principle.

Plantations in our country have developed and brought into existence huge companies owning thousands of acres whose initial capital is very negligible. The development has taken place by ploughing back the huge profits reaped from the industry itself. Plantation mainly depends on nature and the human labour for its development. The labour in the plantations is the most sweated. A careful study of the history of the plantations will

[15th February 1955]

show that the owners of the plantations have contributed very little by way of investments but have reaped huge profits as compared with other industries. Further, a large percentage of the acreage under plantation is held by foreign companies who carry the profits outside the country without ploughing back these profits for developing the national economy. It is but just that these profits which go out of our country should be mopped up as much as possible in the interest of developing our economy. Approached from this point of view, the rate of income-tax proposed in this Bill is negligible. The rate proposed for the companies is only As. 5-6 in the rupee on a flat rate. This we feel is very low.

The plantations have made, as we have already pointed out, huge profits. One of the companies whose capital is only Rs. 25 lakhs and owning about 4,000 acres of plantations have made a profit of Rs. 56 lakhs within a period of ten years. In addition to that, they have built up a fund for depreciation and reserve to the tune of Rs. 22 lakhs within the said period of ten years, after paying an over all dividend of 71 per cent.

Let us take another case, viz., the Chembra Peak Estates, Limited. Its authorized capital in 1944-45 was only Rs. 3,73,360. But by 1947-48, they have been able to increase their issued capital to nearly Rs. 10 lakhs by 'ploughing back' the profits and not by additional investment. In the course of ten years, between 1940 and 1950, this company has made a net profit of more than Rs. 21 lakhs, i.e., more than six times the original investment. All these figures are on the basis of the balance sheets submitted by the companies themselves.

Although the plantations are making huge profits, the service conditions of the workers who produce these profits have been neglected for nearly a century. Only recently, some legislations have been passed to ensure the minimum facilities. Even now, the wages range between 15 annas and Re. 1-6-0. The profit earned by the majority of the plantation owners go out of the country. Any State interested in the development of our country economy will try to lay its hands on these huge profits without any hesitation. The State will be justified even if they take over these huge estates which have earned profits several times the initial capital without even giving compensation so that the profits earned from them could be utilized for other nation-building activities. Viewed from this angle, the rate of tax proposed in this Bill will appear to be half-hearted and hesitating.

So we suggest that at least 10 annas in the rupee for incomes above rupees one lakh will be necessary.

Individual planters owning small estates need some protection. The provision for exemption and compounding for small planters is very meagre. The Plantation Act of 1951 laying down certain minimum amenities for the plantation workers will have to be borne by these small individual planters also. They are already groaning under the grip of the monopolists both for processing and for marketing their produce.

[15th February 1955]

So we feel that the exemption limit should be liberalized. The limit of exemption proposed by the Select Committee is 5 acres in the case of tea and 15 acres in the case of other crops. We propose that this may be raised to 10 acres for tea and 30 acres for coffee, rubber and cinchona. If this is accepted, then the facilities for compounding the taxes for individual planters also must be extended. Majority of the Select Committee members have proposed compounding up to 20 acres for tea and up to 30 acres in respect of other crops. We propose that the compounding limit may be raised to 30 acres in respect of tea and 90 acres in respect of coffee, rubber and cardamom.

MADRAS,
February 4, 1955.

M. KALYANASUNDARAM.

(2)

The proposals contained in the present Bill in spite of the modifications suggested by the Select Committee, impose a burden on plantations which is beyond their capacity to bear. No doubt at the meetings of the Select Committee, the rigour of the taxation measure is reduced to some extent but the modifications suggested by the Committee have not in my opinion gone far enough. As has been correctly pointed out in one of the memoranda "a measure of this kind should not act as a drag on efficiency, a penalty for success, or discouragement to expansion and improvement". It is my conviction that the measure is bound to affect seriously the future of the plantation industry.

The Bill relates principally to three major industries—Tea, Rubber and Coffee.

Tea.—The tea industry depends largely on foreign markets for its existence. In view of this dependence on foreign buyers, the price of tea is subject to violent fluctuations. It is well known that the industry suffered an unexpected crisis in 1952 from the effects of which it is just recovering. In view of this and the need to maintain the foreign market, the position of the industry should not be weakened by adopting the high rates of taxation as are proposed now.

Rubber.—The rubber industry is having a difficult existence. It has no competitive position. The Government of India after due enquiry and an elaborate costing survey have granted tariff protection to rubber producers. There is of course a limit to the price which can be fixed for rubber, and the present controlled price is merely a subsistence price. The future of the industry lies in the replacement of the old trees with the new high yielding strains developed by research for which surplus funds or Government subsidy are necessary. If under the guise of the new Bill, Government makes further exactions on rubber producers, their position would be rendered precarious in no time.

Coffee.—Coffee is purely an agricultural crop. I myself am a Coffee planter owning a Coffee Estate in the State of Mysore. Coffee requires a heavy investment of about Rs. 2,500 to Rs. 3,000 per acre until plants begin to yield. It takes 5 to 7 years for the

[15th February 1955]

coffee plants to bear fruit. The annual yield is dependent upon the vagaries of monsoon and weather conditions. One cannot be sure of getting an yield every year as in the case of the other plantation crops. Right up to 1940, the industry was in a state of chronic depression. The formation of the Coffee Board and the Coffee pool saved the industry from an utter collapse.

The Ministry of Industries and Commerce, Government of India, took upon itself the entire initiative in directing the marketing activities of the Indian Coffee Board at about the end of 1951. The result was financial embarrassment and difficulties to the producers of coffee in general. A substantial quantity of coffee which could have been sold at very profitable prices in foreign market after keeping enough of stock for the internal market, was allowed to accumulate and deteriorate in quality and had to be sold at much below basic price levels. The result was that the return to the grower in 1952-53 was less than the minimum return as determined by the Board.

The Coffee growing industry is one of the most highly taxed agricultural industries. Until the year 1944, no Excise duty was levied on coffee. An Excise duty of As. 3 per pound is now being levied over and above the Excise and Customs duties of Re. 1 per cwt. Even on the first sales by the Indian Coffee Board, sales tax is being levied. Since last year, the Central Government is levying an export duty of Rs. 67-8-0 per cwt. of coffee exported. The incidence of taxation will easily work out at not less than Rs. 180 per acre.

This apart, the Government of India has under consideration the proposal to impose central income-tax on a portion of the income from coffee on the ground that the processing of coffee is not an agricultural operation, but involves process of manufacturing.

In taxing the profits of coffee planters, due allowance has to be made for the highly fluctuating nature of the crop. The tax should be on a different basis from that of tea and rubber.

The timing of this new measure of taxation is certainly inopportune. The Minimum Wages Act has put up the cost of production by raising wages and the Plantation Act of 1951 which has come into force from 1st April 1954 has imposed a heavy recurring capital expenditure necessitating as it does the construction of hospitals and the provision for medical, educational and other amenities for plantation labour. According to the Chairman of the Indian Planters' Association of Jalpaiguri, the new legislation will cost an estate of 270 acres, as follows:—

	Capital expenditure. (1)			Recurring expenditure. (2)		
	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
Total expenditure	4,44,070	0	0	1,05,885	0	0
Expenditure per acre under tea	1,644	11	3	392	2	8
Expenditure per worker	1,480	3	3	352	1	5
Expenditure per lb. of tea	2	12	4	0	10	7

[15th February 1955]

On account of the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1951, the additional expenditure to the Industry through implementation of the provisions in respect of lay off of labour will be approximately Rs. 30 to Rs. 50 per acre per annum.

The Industry can devote funds for expansion only if it has enough surplus left after meeting all its current production expenses and statutory obligations. If taxes which rest on the balance, left after meeting current expenses are too burdensome, the expansion of the plantation industry is bound to suffer. Instead of increasing the acreage and production, the industry will stagnate and its capacity to employ more people or to contribute more revenue to the Government will be adversely affected.

Expansion of the coffee acreage has suffered very badly since 1952 although prior to it, expansion has been at the rate of nearly 5,000 acres per annum, for about 10 years. In rubber, there has been no notable progress in area since 1946.

The main reason for the slowing down of expansion and replantation is finance for we have ample and suitable for these crops and ample labour necessary for the task—particularly so with the possible ejection of large numbers of experienced plantation workers from Ceylon.

The Government of India has appointed an Expert Committee to investigate on all aspects of the plantation industry. There is also the Taxation Enquiry Commission at work. The reports and findings of these committees are bound to throw light on facts concerned with the capacity of any agricultural or plantation industry to bear the burden of additional taxation and the most suitable and correct way of imposing fresh tax burdens.

Pending reports from these committees, one has reason to think that a levy of tax on a sliding scale on acreage basis would be more equitable. This will also save Government of enormous collection expenses. The Government will not have to incur additional expenditure, and the assessee of income-tax will be rid of the burden of rendering accounts to the satisfaction of officers, who may in some cases be of harassing type.

To a suggestion made by me to Sri A. V. Thomas, one of the witnesses examined before the Select Committee on 28th October 1954, he said that he would be in favour of a flat surcharge at the rate of Rs. 5 per acre in respect of tea and Rs. 3 per acre in respect of coffee and rubber. He has also suggested that as an additional a maximum of four annas for tea, three annas for rubber and two annas for coffee would work alright. The rates suggested by Sri A. V. Thomas, in my opinion, are very reasonable and could have been adopted.

Application of uniform taxation on all the three main industries may not be equitable. Coffee, rubber and tea are dissimilar in yield, prices, frequency of cropping and incidence of risks and hazards. A rate of taxation which may be borne by one may become unbearable for another.

[15th February 1955]

During the discussions held on 29th October 1954, I also took the view that in computing agricultural income, deductions allowed in the Income-tax Act should be incorporated in clause 5 of the Bill. The matter was made to lie over for further consideration.

At the meeting of 30th October 1954, the point was again stressed by me that what had been incorporated as proper allowances and deductions in the Income-tax Act and in the Travancore and Cochin Acts should be incorporated in the Bill. It was agreed that this question might be considered at the next meeting. The Committee assembled next on 30th November 1954. As the concessions indicated that day did not go far enough, I wanted my dissent should be recorded.

Taking all in all, the allowances and deductions contained in the Bill including those indicated at the meeting of 30th November 1954 are not far reaching and do not cover items of expenditure that are peculiar to plantations. It is absolutely necessary that all the principles recognized under the Indian Income-tax Act Law should be applicable to Agricultural Income-tax also. This apart, the expenses of the following type are quite common on plantations and should be fully covered:—

- (1) Cess and subscriptions to Planting Associations.
- (2) Subscription to Scientific Research Institutions.
- (3) Accounting and audit charges.
- (4) Directors' expenses and remuneration.
- (5) Managing Partner's expenses and remuneration.
- (6) Pension and gratuity payments to the staff.
- (7) Workmen's Compensation Insurance Premia.

In addition to the above, the following deductions specifically provided for in the Travancore and Cochin Agricultural Income-tax Act, should also be incorporated in the present Bill:—

(a) Any interest paid in the previous year on any amount borrowed and actually spent on any capital expenditure incurred for the benefit of the land from which the agricultural income is derived.

(b) When the land from which the agricultural income is derived is subject to a mortgage or other capital charge, any interest paid in the previous year in respect of that mortgage or charge.

(c) Any interest paid in the previous year on any debt whether secured or not for the purpose of acquiring the land from which the agricultural income is derived.

(d) Any sum paid in the previous year as interest in respect of agricultural loans taken and expended on the land from which agricultural income is derived.

(e) Interest paid on any amount borrowed and actually spent for the purpose of reclaiming, improving or cultivating the property from which agricultural income is derived.

[15th February 1955]

Earned income allowance.—Whereas in the Indian Income-tax Act, there is provision for an earned income allowance which is exempt from tax, there is no such provision in the present Bill. It will be conceded that more energy and labour are spent in earning agricultural income than in the earning of business income. It is necessary therefore that an earned income allowance of not less than the allowance provided in the Indian Income-tax Act should be provided in the present Bill also.

MANGALORE, L. C. PAIS.
3rd February 1955.
GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
5th February 1955.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-
TAX BILL, 1954 (L.A. BILL No. 30 OF 1954).

(As approved by the Chairman.)

Monday, the 27th September 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 11 a.m. on Monday, the 27th September 1954.

The following members were present :—

1. The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Dr. K. B. MENON.
- 4 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 5 Sri S. DEIVASIGAMONEY.
- 6 Sri K. H. BOMMAN.
- 7 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 8 Sri A. S. SUBBARAJ.
- 9 Sri K. RAJARAM NAIDU.
- 10 Sri M. KALYANASUNDARAM.
- 11 Sri L. C. PAIS.

The Secretary to the State Legislature and the Secretaries to Government in the Revenue and Law Departments were also present.

The Select Committee decided that the following persons and associations who had offered to give oral evidence before the Select Committee might be invited to be present at 11 a.m. on the 28th October 1954 at Fort St. George for the purpose of giving evidence :—

- 1 United Planters' Association of Southern India, Coonoor.
- 2 The Madras Stock Exchange Association, Limited, Madras.
- 3 The Madras Regional Council of the Institute of Chartered Accountants of India, Madras.

[15th February 1955]

- 4 Sri A. V. Thomas, M.P., Madras.
- 5 Vayitiri Plantations, Limited, Madras.
- 6 Wynaad Coffee Growers' Association, Kalpatta.
- 7 Sri H. C. Kothari on behalf of the Association of Planters of the State of Madras.

It was also decided that if any trade unions applied for permission to give oral evidence, such of them as might be selected by the Chairman might also be invited to be present on the same day to give evidence.

Sri M. Kalyanasundaram wanted that the balance sheets and auditors' reports for five years and administration reports, if any, of the planters' associations mentioned below might be sent for and made available to the members of the Select Committee. It was decided that they might be sent for—

- 1 Blue Mountain Estates, Oriental Buildings, Armenian street, Madras.
- 2 The Chembra Peak Estates, Limited, Kozhikode, Malabar.
- 3 St. Mary's Estate, Rev. E. Stitt, S.I.R.C.J. Mission, Iyampalayam Post, Batlagundu.
- 4 Sri A. Gopalakrishnan, Manager, Kottaram Plantations, Kalpatta, Malabar district.
- 5 The Manager, Vasambadi Estate, Yercaud, Salem district.
- 6 Scotforth Estate, Nagalur, Salem district.
- 7 Savamalai Estates, Valparai, Coimbatore district.
- 8 Korangundi Estate, Valparai, Coimbatore district.
- 9 Ouchterlony Valley Estates, the Nilgiris (office at Kozhikode).
- 10 The Prospect Estate and Seaforth Estate, Southern India Plantation Agency, Belmont, Coonoor.
- 11 Srikundra Estate/Stanmore Estate, Stanmore-Anamalai Estates, Valparai, Coimbatore district.
- 12 The Stanes Amalgamated Estates, Limited, Coimbatore.

The Select Committee also decided that the United Planters' Association of Southern India might be asked to give summaries of figures for all these plantations and also to make available sufficient number of copies of the same for distribution to the members of the Select Committee.

Sri S. Deivasigamani suggested that members of the Select Committee might be enabled to inspect some of the plantations so that they might have first-hand knowledge of the conditions there. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the Government would give the necessary facilities for the purpose. The members of the Select Committee thereupon proposed to meet at Coonoor at 2 p.m. on the 21st October 1954 and then arrange to visit some of the

[15th February 1955]

plantations. The United Planters' Association of Southern India was to be informed of the desire of the members of the Select Committee to inspect some of the plantations.

The next meeting of the Select Committee was fixed for 11 a.m. on the 28th October 1954 at the Committee Room, Fort St. George.

Thursday, the 28th October 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 11 a.m. on Thursday, the 28th October 1954. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri L. C. PAIS.
- 5 Sri K. H. BOMMAN.
- 6 Sri A. S. SUBBARAJ.
- 7 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 8 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 9 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 10 Dr. K. B. MENON.
- 11 Sri S. DEIVASIGAMANI.
- 12 Sri M. KALYANASUNDARAM.

The Joint Secretary to the Legislature and the Secretary to Government in the Revenue Department were also present.

The Committee examined the Chartered Accountants' Association of India represented by Sri C. S. Sastry, Chairman, Sri V. Soundararajan, Secretary, and Srimathi Sivabogam, Treasurer, and the Madras Planters Association represented by Mr. L. Aldred, Sri A. V. Thomas, Sri H. C. Kothari, Sri Chandrasekaran, Sri N. B. Athrey, Sri P. Ramaswami Mudaliar, Sri H. D. Moses, Sri Dharmaraja Ayyar (Wynaad Coffee Growers' Association) and Sri M. Achuthan Nair (Wynaad Coffee Growers' Association). A summary of the evidence tendered by the witnesses is appended.

The Hon. Sri C. Subramaniam promised to consider the various suggestions made by the witnesses.

The Committee then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

The Select Committee examined the delegation of the Madras Stock Exchange Association represented by Sri V. Rangachari, Sri S. Narayanaswami, Sri K. S. Vaidyanathan, Sri K. Venkataraman and Sri E. R. Krishnamurti. A summary of the evidence given by the delegation is appended (Appendix).

The Committee then adjourned to meet again at 11 a.m. on Friday, the 29th October 1954.

* Vide pages 619-624.

[15th February 1955]

Friday, the 29th October 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 11 a.m. on Friday, the 29th October 1954. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri L. C. PAIS.
- 5 Sri K. H. BOMMAN.
- 6 Sri A. S. SUBBARAJ.
- 7 Sri N. MAHALINGAM.
- 8 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 9 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 10 Sri H. B. ARI GOWDER.
- 11 Dr. K. B. MENON.
- 12 Sri S. DEIVASIGAMANI.
- 13 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 14 Sri M. KALYANASUNDARAM.

The Joint Secretary to the Legislature, the Secretary to Government in the Revenue Department and the Secretary to Government in the Law Department were also present.

Dr. K. B. Menon stated that this tax affected almost exclusively the West Coast as the purchasing power of the people in that area was already low and the imposition of this tax would further reduce their purchasing power and suggested that liberal concessions should be shown to that area in the matter of allowing deductions for expansion of the industry. He however made it clear that he was not against the imposition of the tax.

The Hon. Sri C. Subramaniam explained that the principle of utilizing the proceeds of a tax on the particular area from which it was mostly derived was not a sound principle.

Sri L. C. Pais stated that this tax savoured of discrimination between plantations agricultural income and the other agricultural income. He asked whether the Bill could be amended so as to cover all agricultural income giving power to the Government to exempt income other than the plantations agricultural income.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that in both cases the result was the same and that the consideration of the inclusion of all agricultural income was outside the scope of the Select Committee.

Sri M. Kalyanasundaram wanted information as to the acreage held by companies and private individuals and also how many of the companies were rupee companies and how many sterling companies.

[15th February 1955]

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that there was no precise information but that roughly about 85 per cent of the plantation area came under the companies and also there was no information of the number of rupee and sterling companies.

Sri L. C. Pais asked whether it would not be preferable to levy a flat rate of surcharge pending the report of the Taxation Enquiry Commission and the Three-Man Committee on Plantations.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that from his discussion with the Taxation Enquiry Commission he could say that this measure was on lines which were acceptable to the Commission.

CHAPTER II.

Clause 3.

Sub-clause (1) was approved with the addition of the words and figures "commencing from the 1st April 1955" after the words "each financial year".

Sub-clause (2) was approved.

Referring to sub-clauses (3) and (4), the Hon. Sri C. Subramaniam said that, when the Bill was drafted, the idea was that in respect of a company the income of each of its shareholders should be assessed to tax under this Bill. But there was a legal difficulty. The Government of India had said that the dividend received by a shareholder was not plantations agricultural income and that the State Government could not levy a tax on it. Therefore the position was that the Government could only levy a tax on the income of the company collectively and could not extend the tax to each shareholder individually. So, when a company was going to be treated as one unit, he did not see any reason, why an undivided family should not also be treated as one unit. The Bill put the maximum tax at five annas and six pies (four annas as agricultural income-tax and one anna and six pies as super-tax) for a company and at ten annas for an individual or a family. He wanted to know whether this distinction between companies and individuals was necessary or whether a uniform rate might be applied.

After some discussion the Committee decided to remove the distinction and omit all references to super-tax. The following proposal to amend item (6) and adding a new item in the schedule relating to the rates of agricultural income-tax was made for consideration when the schedule was taken up:—

"(6) On the next Rs. 5,000 of total Four annas in the agricultural income. rupee.

(7) On the balance of total agricul- Five annas and six tural income. pies in the rupee.

Sub-clauses (3) and (4) were omitted.

Clause 4.

The clause was approved.

[15th February 1955]

Clause 5.

In item (d) for the words "any expenses incurred in the previous year on repairs", the words "any expenses incurred in the previous year on maintenance and repairs" were substituted.

As a consequence of this amendment, item (h) (v) was deleted.

In item (e) for the words "laid out or expended wholly and exclusively for the purpose of deriving the agricultural income", the words "laid out or expended wholly and exclusively for the purpose of the plantation in the previous year" were substituted.

The Committee decided to introduce a further proviso to the effect that no depreciation would be allowed under this Bill if any depreciation is allowable under the Income-tax Act.

The following explanation was added to item (f):—

"For the purpose of this section, buildings will include all structures constructed with a view to provide amenities to agricultural workers employed on the plantations."

The Committee made it clear that the term "worker" used in the above explanation should carry the same definition as was given in the Labour Code.

In the first proviso to item (f), for the words "full particulars", the words "prescribed particulars" were substituted.

Item (g) was deleted and it was decided to add the following proviso at the appropriate place:—

"Provided that in a particular year the total replanting expenditure shall not exceed the amount necessary for replanting $2\frac{1}{2}$ per cent of the acreage if the crop is rubber or coffee, $1\frac{2}{3}$ per cent if the crop is tea and $8\frac{1}{3}$ per cent if the crop is cardamom."

The Committee made it clear that the allowance for replanting should be allowed only if the amount was actually spent.

Sri H. B. Ari Gowder suggested that item (h) (iii) should be so amended as to include the cost of purchase or replacement of "plants".

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that a separate provision might be made in respect of plants.

The Committee agreed to the above suggestion.

The Committee then rose for lunch.

(After lunch— p.m.)

The Select Committee re-assembled after lunch and took up for consideration clause 5 of the Bill which was partly discussed in the forenoon. Sri L. C. Pais wanted that the provision in the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act regarding deduction of "any sum paid in the previous year as interest in respect of

[15th February 1955]

agricultural loans taken and expended on the land from which the agricultural income is derived" in computing the agricultural income of a person should be made in the present Bill also. He also urged that such a provision was quite necessary in fairness to all those planters who had borrowed sums for the *bona fide* purpose of growing coffee, tea or rubber.

Sri K. Rajaram pointed out that if this suggestion was agreed to, it would result in discrimination in that a person who had invested his own money would be denied the benefit of this deduction whereas another, who borrowed money, would get the benefit.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that such a provision would lead to abuse. There was the possibility of all people (those who invested their own money and those who actually borrowed money) manoeuvring to get this advantage saying that they all borrowed money.

Sri L. C. Pais pleaded strongly that the claims of the genuine borrowers should not be ignored on the ground that others were likely to abuse this provision.

Dr. K. B. Menon thought it fair that interest on loans taken from co-operative societies, scheduled banks, land mortgage banks and other institutions and also agricultural loans for expansion purposes should be deducted even though there was the risk of abuse.

Sri L. C. Pais urged that loans taken from other sources also should be taken into account for this purpose, because in the majority of cases the planter got money from the curer (and not from banks or Government) by hypothecating the crop.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that once this concession was given, it was likely that every planter mortgaged his estate on the plea of raising the working capital and thus get the advantage of deducting the interest.

After some more discussion, the Hon. Sri C. Subramaniam said that the question of fixing the rate of interest and also the maximum amount to be borrowed for current expenditure for purposes of deduction in computing the agricultural income would be considered.

The Hon. Sri C. Subramaniam, in reply to Sri Mahalingam, said that bonus to be paid to the workers (as defined in the Plantation Labour Act) to be included in the deduction would be examined and if necessary, provision would be made.

Clauses 6 and 7 were approved.

Clause 8.

In the Explanation to sub-clause (b) of clause (2), after the words "entitled to", the words "the whole or" were added.

[15th February 1955]

Clause 9.

In line 2 of clause 9, after the words "agricultural income", the words "of an assessee, all agricultural income" were added.

Clause 10.

In sub-clause (b) the words beginning from "which has certified" and ending with "such company" were deleted.

The proviso under this clause was also deleted.

Clauses 11 and 12 were approved.

Clause 13.

Sub-clause (2) was deleted and clause 13 (1) was renumbered as clause 13.

The Select Committee adjourned to meet again at 10 a.m. on Saturday, the 30th October 1954.

Saturday, the 30th October 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 10 a.m. on Saturday, the 30th October 1954. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri L. C. PAIS.
- 5 Sri K. H. BOMMAN.
- 6 Sri A. S. SUBBARAJ.
- 7 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 8 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 9 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 10 Sri M. KALYANASUNDARAM.
- 11 Dr. K. B. MENON.
- 12 Sri N. MAHALINGAM.
- 13 Sri H. B. ARI GOWDER.
- 14 Sri S. DAIVASIGAMANI.

The Joint Secretary to the Legislature and the Secretaries to Government in the Revenue and Law Departments were also present.

The consideration of the Bill, clause by clause, was resumed.

CHAPTER III.

Clause 14.

Clause 14 was approved.

[15th February 1955]

CHAPTER IV.

Clause 15.

Sri M. Kalyanasundram wanted that the Appellate Tribunal should be permitted to sit at more than one place to facilitate hearing of appeals. The suggestion was agreed to.

CHAPTER V.

Clause 16.

The Chairman moved that the following be added at the end of the main paragraph of sub-clause (4) :—

“, or to furnish in writing and verified in the prescribed manner information in such form and on such points or matters (including with the previous approval of the Commissioner a statement of all assets and liabilities not included in the accounts) as such officer may require for the purposes of this section.”

The amendment was approved.

Clause 17.

Sri L. C. Pais suggested that a proviso be added to sub-clause (4) on the following lines :—

“ that notice shall be given by the Agricultural Income-tax Officer to the assessee to show cause within a time-limit to be prescribed why registration should not be cancelled.”

The suggestion was agreed to.

New clause.

The Chairman moved that the following clause be added after clause 17 :—

“ 18. *Power to make provisional assessment in advance of regular assessment.*—(1) The Agricultural Income-tax Officer may, at any time after the receipt of a return made under section 16, proceed to make in a summary manner, a provisional assessment of the tax payable by the assessee, on the basis of his return and the accounts and documents, if any, accompanying it, after giving due effect to the allowance referred to in section 12.

(2) A partner of a firm may be provisionally assessed under sub-section (1) in respect of his share in the firm's income, profits and gains, if its return has been received although the return of the partner himself may not have been received.

(3) A firm may be provisionally assessed under sub-section (1) as if it were an unregistered firm, unless the firm fulfils such conditions as the Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, specify in that behalf.

(4) There shall be no right of appeal against a provisional assessment made under sub-section (1).

[15th February 1955]

(5) For the avoidance of doubt, it is hereby declared that the provisions of sections 39 and 40 apply in relation to any tax payable in pursuance of a provisional assessment made under sub-section (1) as if it were a regular assessment made under section 17.

(6) After a regular assessment has been made under section 17, any amount paid towards a provisional assessment made under sub-section (1) shall be deemed to have been paid towards the regular assessment; and where the amount paid towards the provisional assessment exceeds the amount payable under the regular assessment, the excess shall be refunded to the assessee.

(7) Nothing done or suffered by reason or in consequence of any provisional assessment made under this section shall prejudice the determination of the merits, of any issue which may arise in the course of the regular assessment under section 17.”

The amendment was accepted.

Clause 18.

Clause 18 was approved.

Clause 19.

The alterations suggested in the following amendments were agreed to :—

“ In sub-clauses (1) and (2), the word ‘ he ’ before the words ‘ may direct ’ to be changed as ‘ he or it ’.”

Sub-clause (5) to be re-drafted as follows :—

“ (5) The Appellate Tribunal, the Commissioner or Assistant Commissioner shall, on making an order under sub-section (1), send forthwith a copy of the same to the Agricultural Income-tax Officer concerned.”

Clause 20.

Sub-clauses (2), (4) (ii), (6) and (7) were deleted.

Clause 21.

Dr. K. B. Menon suggested that the words “ four days ” occurring in sub-clause (2) be changed into “ seven days.”

The suggestion was accepted.

Clauses 22 and 23.

Clauses 22 and 23 were approved.

Clause 24.

Sri Ari Gowder wanted that more than 30 days should be provided for intimating the discontinuance of business. The suggestion was not agreed to.

[15th February 1955]

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that even the thirty days' time allowed in sub-clause (2) for intimating discontinuance of business was too long and suggested that fifteen days might do for the purpose. The suggestion was agreed to.

Clauses 25 to 27.

Clauses 25 to 27 were approved.

Clause 28.

It was decided that the word "branch" might be included after the word "family" wherever it occurred in the clause.

Clauses 29 and 30.

Clauses 29 and 30 were approved.

Clause 31.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that the fee of one hundred rupees mentioned in sub-clause (4) be amended as follows :—

"a fee of one hundred rupees or 5 per cent of the sum appealed against, whichever is less, and subject to a minimum of Rs. 25."

The suggestion was accepted.

Clause 32.

Clause 32 was approved.

Clause 33.

The Chairman moved that sub-clause (2) might be revised as follows :—

"(2) The Commissioner shall not revise any order under sub-section (1) if—

(a) where an appeal against an order lies to the Appellate Tribunal, the time within which such appeal may be made has not expired; or

(b) where an appeal against the order has been made to the Appellate Tribunal, the appeal is pending before it; or

(c) the order has been made more than one year previously.

(3) Every application by an assessee under sub-section (1) shall be accompanied by a fee of 50 rupees.

(4) Any order passed under sub-section (1) shall be final subject to any reference that may be made to the High Court under section 57."

The amendment was accepted.

Clauses 34 to 37.

Clauses 34 to 37 were approved.

[15th February 1955]

Clause 38.

The Chairman moved that the following be added as sub-clause (3) :—

"(3) impound and retain in his custody for such period as he thinks fit any books of accounts or other documents produced before him in any proceedings under this Act :

Provided that the Assistant Commissioner or the Agricultural Income-tax Officer shall not—

(a) impound any books of accounts or other documents without recording his reasons for so doing; or

(b) retain in his custody any such books or documents for a period exceeding fifteen days (exclusive of holidays) without obtaining the approval of the Commissioner therefor."

The amendment was accepted.

The Hon. Sri C. Subramaniam felt that a provision to seize records relating to accounts was necessary and wanted the matter to be examined.

Clause 39.

The question whether the word "person" should be retained was discussed and the Committee decided to retain the same. It was also decided that the manner of collections should be as prescribed in the rules to be framed under the Act and not in the manner set forth in the clause.

The following verbal amendment was also accepted :—

"That the word and figures 'section 32' be changed into 'section 33' "

Clause 40.

Clause 40 was approved.

Clause 41.

The Chairman moved that the word "branch" be inserted between the words "members of such family" and "tarwad". The amendment was accepted.

Clauses 42 to 46.

Clauses 42 to 46 were approved.

Clause 47.

The Chairman moved that the following be added at the end :—

"or one year from the date on which the assessment is completed whichever is later."

The amendment was accepted.

Clauses 48 to 52.

Clauses 48 to 52 were approved.

[15th February 1955]

CHAPTER IX.

Clauses 53 to 55.

Clauses 53 to 55 were omitted.

Clause 56.

Clause 56 was approved.

Clause 57.

It was decided to substitute section 12-B of the General Sales Tax Act for this clause.

Clause 58.

It was decided that the words "registered accountant" occurring in sub-clause (3) be changed into "chartered accountant".

It was also decided to include after sub-clause (2) (ii) the definition of the words "Income-tax Practitioners" as defined in the Indian Income-tax Act and also to amend sub-clause (3) so as to include Income-tax practitioners.

Clauses 59 to 62.

Clauses 59 to 62 were approved.

Clause 63.

Sri K. M. Seethi Sahib suggested that the words "during such hours as may be prescribed" be inserted between the words "may" and "inspect". The suggestion was agreed to.

Clause 64.

The Chairman moved that sub-clause (3) be redrafted as follows:—

"(3) All such rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette* and upon such publication shall have effect as if enacted in this Act. The rules so made shall be placed on the table of the Legislative Assembly as soon as possible after they are published and shall be subject to such modifications, whether by way of repeal or amendment, as the Assembly may make within fifteen days during the session in which they are so laid."

The amendment was agreed to.

Clauses 65 and 66.

Clauses 65 and 66 were approved.

New clause 67.

The Chairman moved that the following new clause be added after clause 66:—

"67. Where a landholder is liable to pay land revenue both in respect of a plantation as defined in the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1954, and also in respect of land

[15th February 1955]

which is not a plantation as so defined, surcharge under this section shall be levied only on the land revenue payable in respect of such land but at the average rate applicable to the aggregate of the land revenue payable in respect of such land and such plantation."

Sri M. Kalyanasundram instanced the case of persons who owned plantations and also other lands and who claimed exemption from the payment of both income-tax and the land revenue surcharge and wanted some provision to prevent such evasion.

The Hon. Sri C. Subramaniam explained that no surcharge was payable in respect of plantations and that where income-tax was levied, in the calculation of the slab the land revenue would be included. The Legal Department was asked to have the amendment redrafted on these lines.

Referring to the question of exemptions and compounding of income-tax, the Hon. Sri C. Subramaniam made the following suggestion:—

"That up to five acres in respect of tea and 15 acres in respect of rubber, coffee and cardamom be completely exempted from payment of any tax.

That in respect of tea from 5 to 20 acres a compounding fee of Rs. 15 per acre be levied or the assessee having the option to submit the return and have the assessment fixed.

That in respect of coffee, rubber and cardamom, between 15 and 60 acres, a compounding fee of Rs. 5 per acre be levied or the assessee having the option to submit the return and have the assessment fixed."

Sri L. C. Pais suggested a flat rate of tax of four annas in the rupee for tea, two annas for coffee and rubber and one anna for cardamom. The suggestion was not accepted.

Sri Ari Gowder stated that the condition of Indian-owned tea estates was very poor and in point of crop value, one acre of European-owned estate compared with as much as ten acres of Indian-owned tea gardens. As such, he pleaded that the exemption limit proposed in respect of tea estates, viz., 5 acres should be raised to 50 acres. The suggestion was not agreed to.

At this stage the Committee rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

The Select Committee re-assembled after lunch and took up for consideration the question of the exemption and compounding limits. Dr. K. B. Menon stated that the exemption limits proposed in respect of the small growers were very low. Sri S. Deivasigamany also pointed out that the yield of the small growers was necessarily very low as they had not got the means to manure or look after the plantations properly. Sri H. B. Ari Gowder represented that if the exemption limits were not raised, they would be ruining the small growers. Even the U.P.A.S.I. had recommended that the exemption should be fixed at 50 acres as far as the

[15th February 1955]

small growers were concerned. In the Nilgiris there were only 5,000 acres under tea as against 35,000 acres under potato and, if as stated tea brought in a large profit, the entire acreage under potato would have been converted into tea. The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that potato also gave a good return and, if tea yielded a good return only recently as stated by Sri H. B. Ari Gowder, it might have also been probable that the 5,000 acres of tea could also have been converted into potato crop.

After some further discussion, it was agreed that this matter would be considered again after getting reports from the Collectors and the District Agricultural Officers concerned regarding the income per acre of plantations owned by small growers.

The Schedule.

Dr. K. B. Menon stated that in regard to agricultural income-tax, they should be more liberal than in regard to income-tax and that the exemption limit should be on a par with the limit in regard to income-tax. The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that the risk in business was much greater than in agriculture and that was why a maximum of five and a half annas in the rupee was fixed in regard to agricultural income-tax as against fourteen and a half annas in the rupee in regard to income-tax.

The schedule was then adopted subject to the following alterations, viz., that the existing item (6) be omitted and the following added as items (6) and (7):—

“(6) On the next Rs. 5,000 of total Four annas in the rupee. agricultural income.

(7) On the balance of total agri- Five annas and six cultural income. pies in the rupee.”

Sri L. C. Pais again stressed that what had been incorporated as proper allowances and deductions in the Income-tax Act could also be incorporated in this Bill. He stated that there might be genuine cases of borrowing and the question of interest to be deducted for purposes of computing the agricultural income had yet to be settled. It was agreed that this question might be considered at the next meeting.

Clause 1.

Sub-clause (3) was omitted.

Clause 2.

Clause 2 was approved subject to the following changes:—

(1) The definition of ‘assessee’ be redrafted as follows:—

“ ‘Assessee’ means a person by whom agricultural income-tax or any other sum of money is payable under this Act and includes every person in respect of whom any proceeding under this Act has been taken for the assessment of his agricultural income or of the loss sustained by him or of the amount of refund due to him.”

15th February 1955]

(2) A new explanation be added as follows under clause 2 (a):—

“ *Explanation II.*—Agricultural income derived from such plantation by the cultivation of coffee, rubber, cinchona or cardamom means that portion of the income derived from the cultivation, manufacture and sale of coffee, rubber, cinchona or cardamom, as the case may be, as may be defined to be agricultural income for the purposes of the enactments relating to Indian Income-tax.”

(3) Clause 2 (a) (ii) be redrafted as follows:—

“ The performance by a cultivator or receiver of rent in kind of any process ordinarily employed by a cultivator or receiver of rent in kind to render the produce raised or received by him fit to be taken to market.”

(4) A new definition be inserted as clause 2 (d):—

“ ‘Aliyasantana family or branch’ means a family or branch governed by the Madras Aliyasantana Act, 1949 (Madras Act IX of 1949).”

The Select Committee then adjourned to meet again at 10 a.m. on the 30th November 1954.

Tuesday, the 30th November 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 10 a.m. on Tuesday, the 30th November 1954. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri L. C. PAIS.
- 5 Sri K. H. BOMMAN.
- 6 Sri A. S. SUBBARAJ.
- 7 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 8 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 9 Sri H. B. ARI GOWDER.
- 10 Sri K. B. MENON.
- 11 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 12 Sri S. DEIVASIGAMANI.
- 13 Sri M. KALYANASUNDARAM.
- 14 Sri C. H. KANARAN.

The Deputy Secretary to the State Legislature and the Secretaries to the Government in the Revenue and Law Departments were also present.

The Revenue Department had circulated a Note regarding the points to be considered by the Select Committee at its meeting and they were taken up for consideration one by one.

[15th February 1955]

At the outset, Sri L. C. Pais brought to the notice of the Committee that at the meeting of the Select Committee held on 30th October 1954 he suggested a flat rate of three annas and not two annas for rubber as reported in the proceedings. It was agreed to have this noted in the proceedings.

Clause 5.

The new sub-clause (k) to clause 5 suggested by the department providing for deduction, in computing agricultural income, of interest on amount borrowed for current expenditure was first taken up.

Sri M. Kalyanasundaram wanted that the sub-clause should be amended so as to ensure that the borrowing was resorted to only in cases of genuine necessity as otherwise even persons who had no need to do so would resort to borrowing to get the advantage of this provision.

The Hon. Sri C. Subramaniam was of the view that it was better to make it explicit in the Act itself.

It was suggested that the words "for *bona fide* needs of" may be inserted after the word "borrowed."

Dr. K. B. Menon said that such a provision would lead to executive harassment.

Sri S. Deivasigamani was of the opinion that it would be difficult to prove before a court of law that the borrowing was for *bona fide* need.

The principle of the amendment was accepted and it was also agreed to provide specifically that the necessity for the loan was genuine with due regard to the assets of the assessee at the time.

Sri H. B. Ari Gowder moved that the maximum limit on borrowed amount should be raised to 50 per cent of the agricultural income.

After some discussion, it was agreed to increase the limit from 20 to 25 per cent.

The Law Department was requested to have the sub-clause redrafted with reference to the above decisions. The Hon. Sri C. Subramaniam said that the position might be reviewed after the Act had been in force for about a year.

The Committee then decided that the amount paid as bonus to the workers should be deducted in computing the agricultural income and added a new sub-clause (1) to clause 5 as follows:—

"(1) any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951), as bonus for services rendered where such sum would not have been payable to him as profits or dividend if it had not been paid as bonus;

[15th February 1955]

Provided that the bonus is of a reasonable amount with reference to—

- (a) the wages and conditions of services of such worker;
 - (b) the income from the plantation in the year in question;
- and
- (c) the general practice in plantations."

Sri L. C. Pais wanted it to be recorded that in his view all that had been incorporated as proper allowances and deductions in the Income-tax Act and in the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act should also be incorporated in this Bill.

Clause 38.

The new sub-clause proposed by the department so as to empower the Agricultural Income-tax authorities to seize account books or documents in the custody of the planters was then taken up.

Sri K. M. Seethi Sahib wanted that the powers of the officers to enter the premises and seize the account books should be limited as often times the officers abused their powers.

The Hon. Sri C. Subramaniam was of the opinion that protection should be given to the officers in the execution of their duty.

Sri S. Deivasigamani suggested that, whenever accounts are seized, a search list should be prepared and that in case it is a dwelling house the lady members of the house should be given sufficient notice in advance.

The principle of the amendment was accepted subject to the addition of a proviso giving effect to the above suggestions.

The Chairman then pointed out that the reports called for from the Collectors of various districts and the Director of Agriculture on the question of exemptions and compounding of income-tax had been received and examined and that the limits for exemption and the limits and rates of compounding suggested by the Hon. the Minister for Finance and Education were reasonable and did not require modification.

Sri H. B. Ari Gowder pleaded for special consideration to small planters in view of the fluctuations in prices, their inability to avail of the scientific operations in respect of pruning, the eroded nature of the soil and the consequent inferior quality of the produce. He wanted that the exemption limit in respect of tea should be raised and that the compounding fees should also be revised.

The Hon. Sri C. Subramaniam gave the figures in respect of districts like Nilgiris, Madurai and Malabar and pointed out that as thousands of small growers would be exempt from this tax even under the proposed limit, there was no justification for revising it further.

[15th February 1955]

It was finally decided to revise the limits and rates as follows :—

“ That up to 5 acres in respect of tea and 15 acres in respect of rubber, coffee, cinchona and cardamom be completely exempted from payment of any tax.

That in respect of tea from 5 to 10 acres a compounding fee of Rs. 10 per acre and from 10 to 20 acres a compounding fee of Rs. 15 per acre be levied, or the assessee having the option to submit the return and have the assessment fixed.

That in respect of coffee, rubber, cinchona and cardamom, between 15 and 30 acres, a compounding fee of Rs. 3 per acre and between 30 to 60 acres a compounding fee of Rs. 5 per acre be levied, or the assessee having the option to submit the return and have the assessment fixed.”

Clause 5.

The following further points were considered with reference to clause 5. It was decided that the percentage deduction allowed as replanting expenditure for cinchona should be subject to a maximum of 10 per cent of the acreage. The proviso to clause 5 (g) was amended accordingly.

The Select Committee also reviewed its original decision to include the cost of purchase or replacement of plants in clause 5 (h) (iii) and decided to omit it in view of the provision made for depreciation in clause (5) (f).

Clause 38 (1).

Sub-clause (1) was recast as follows empowering the assessing authorities to call for information from a Hindu undivided family, an Aliyasanthana family or branch, a Marumakkattayam tarwad or tavazhi regarding the names, addresses and other particulars which may be required for assessment :—

“(i) require any Hindu undivided family, an Aliyasanthana family or branch, a Marumakkattayam tarwad or tavazhi possessing separate property, firm or company, to furnish return of the names of all the members of the family branch, tarwad, tavazhi, firm or company, as the case may be, their addresses and such other particulars as may be required for the purpose of assessment.”

Clause 58.

It was agreed to add in sub-clause (1) after the words ‘an accountant’ the words ‘or an income-tax practitioner’.

The calculation of total acreage in respect of different plantation crops was incidentally raised and it was agreed to insert a proviso that in computing the total acreage one acre of tea plantation would be treated as equivalent to 3 acres of coffee, rubber cinchona or cardamom. The actual drafting of the provision was left to the Law Department.

15th February 1955]

Clause 52.

The Committee decided to delete clause 52 as being repugnant to the provisions contained in the Criminal Procedure Code and to bring in an amending Bill, if necessary, later on.

The Committee authorized the Chairman to approve the further alterations in the Bill with reference to the above decisions and to sign the report.

The Committee resolved that dissenting minutes, if any, should be sent to the Secretary before the expiration of five days from the date of the receipt of the draft report by the members.

The Committee further resolved that the Bill should be republished.

The Select Committee then dispersed.

FORT ST. GEORGE, MADRAS, R. V. KRISHNA AYYAR,
30th November 1954. *Secretary to Legislature.*

Appendix

SUMMARY OF EVIDENCE TENDERED BEFORE THE SELECT COMMITTEE
ON THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX
BILL, 1954, AT THE COMMITTEE ROOM, FORT ST. GEORGE, ON
THE 28TH OCTOBER 1954.

1. Sri C. S. Sastry (Chairman), Sri V. Soundararajan (Secretary),
and Srimathi Sivabogam (Treasurer) of the Chartered
Accountants' Association of India.

Sri Sastry stated that his interest in the Bill was professional and wanted that in clause 58 (2) (iii) the word “accountant” should be defined so as to mean only a “chartered accountant” as chartered accountants were governed by an Act of Parliament. He also wanted that the words “registered accountant” appearing in clause 58 (3) should be suitably amended as “registered accountants” were no longer in existence. He also submitted that income-tax practitioners should not be permitted to represent an assessee as provided in sub-clause (1) of clause 58, for the reason that there was no law at present regulating the professional conduct of these men whereas there was a code of discipline prescribed for the “chartered accountants” under an Act of Parliament. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that that question would be considered when the occasion for granting recognition to accountants in this behalf arose.

The witness further pointed out that there should be no limit set to the amount of tax exempted especially when the whole income was already taxed. He said that the words “six thousand rupees” occurring in the proviso to clause 10 should go.

The witness wanted that some provision should also be made for a reasonable depreciation being allowed on cost of developing the estate, replanting, new clearings and new plantations. To a suggestion from Sri M. Kalyanasundaram that the cost of replanting might not be much and that such expenses would come under

[15th February 1955]

" agricultural expenses " provided for in the Bill, the witness said that he would be glad to accept that position but in practice he found such a provision would be necessary. The Hon. Sri C. Subramaniam said that it was necessary in this connexion to find out how much should go into the revenue account and how much into the capital account.

To a query from Dr. K. B. Menon the witness replied that depreciation was not sought in respect of land but of the plants on the land whose life was roughly estimated at forty years.

2. Mr. L. Aldred (Chairman), Sri A. V. Thomas, Sri Chandrasekaran, Sri H. C. Kothari, Sri N. B. Athrey, Sri P. Ramaswami Mudaliar, Sri H. B. Moses, representatives of the Association of Planters of the State of Madras and Sri Dharmaraja Ayyar and Sri M. Achuthan Nair, representatives of the Wynad Coffee Growers' Association.

Mr. L. Aldred stated that he and other witnesses with him present at the meeting were members of the Madras Planters' Association. From time immemorial agriculture had been looked upon with a benevolent eye by the Government and the plantation industry occupied the position it did to-day because of the encouragement the Government of the day had always been giving it. There were to-day 300,000 acres under plantations in Madras State giving employment to something like 200,000 workers, with housing and other amenities provided for the workers and their dependants. Unlike heavy industries wherein rationalization was sought to be introduced, the plantation industry was purely " manual " and nothing should be done to halt this process of providing employment to a large number of people. He hoped that the process would go on if taxation was kept at a moderate level.

The witness put forward the following points for consideration, by the Committee :—

(1) That extra provision should be made for depreciation on actual replacement cost and not on the book value. This principle had been accepted by the Labour Appellate Tribunal in India.

(2) That depreciation should be provided for in respect of replanting having regard to the economic life of the different plants which were subject to damage by disease, rats and insect pests. He suggested that in the light of the accepted normal age of the plants, namely, tea 60 years, coffee 40 years and rubber 40 years, a depreciation allowance of 2½ per cent per acre in respect of rubber and coffee and 1¼ per cent in respect of tea should be made.

(3) That the Plantation Labour Act introduced in 1950 threw a heavy burden on the industry in that it had to compulsorily provide amenities to workers such as housing according to approved standards, maternity benefit, education, medical attendance, water-supply, drainage, etc., and that therefore some concessions should be shown either in respect of rates of tax or by way of exemption. He particularly stressed that small entities should be altogether exempted, that is those who owned 50 acres and less.

[15th February 1955]

(4) That cardamom and cinchona should be completely taken out of the purview of the Bill, as they were merely " catch crops ", whose economic life was only six years. Each acre under cardamom yielded only 75 lb. and the cash value of the gross produce was only Rs. 700.

To a suggestion from Sri L. C. Pais, Sri Thomas said that he would be in favour of a flat surcharge at the rate of Rs. 5 per acre in respect of tea and Rs. 3 per acre in respect of coffee and rubber.

Sri Thomas also stated that estates in Salem and Madurai yielded very much less in respect of coffee so that there was always the necessity to keep sufficient funds to maintain the estates during bad years. The proposed tax might hit such estates very hard.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that the figures furnished by the Association clearly showed that the estates had always made a profit and never incurred any loss.

The Hon. Sri C. Subramaniam explained that buildings, factories and the like in respect of which depreciation allowance was claimed concerned with the industrial process and not the agricultural process of the work and that therefore any representation in this regard should be made to the Central Government. As regards rubber factories, the matter was one for negotiation between the Central Government and the State Government. About depreciation on plants he stated that granting of some allowance in respect of replanting on a reasonable basis would be examined. He also stated the case of dry areas in the matter of granting exemptions from the tax and the question of granting certain depreciation allowance on new staff quarters and labour lines to be provided by the estate owners with reference to the Plantation Labour Act would be examined.

Sri Kothari pleaded for the dividends paid to shareholders being exempted from the tax as they were already paying a tax of 5½ annas in the rupee. Of course, the private proprietor might be dealt with as proposed in the Bill.

Mr. Aldred suggested that a uniform maximum of 4 annas be levied on both the shareholder and the private proprietor.

Replying to questions from Dr. K. B. Menon, Sri Thomas stated that the average profit per acre from coffee was Rs. 245 and that the investment was somewhere about Rs. 2,000. The entire profit was not distributed then and there to the shareholders. A portion of it was distributed and the balance was ploughed back into the industry.

In answer to a suggestion from Sri Dharmaraja Ayyar, the Hon. Sri C. Subramaniam stated that the question of exempting certain small plantations from payment of the tax and saving them the bother of maintaining accounts would be examined and that the Government would also consider the question of providing an alternative to the assessee of compounding the tax on an acreage basis up to a certain limit and levying tax at the prescribed rates beyond that limit.

[15th February 1955]

The representatives of the Associations were not in favour of the offer made in certain quarters of paying a lump sum of Rs. 75 lakhs to Government every year for the next three years in lieu of the proposed agricultural income-tax.

Sri Thomas thanked the Committee for allowing them the opportunity to express their views before the Committee. He said that profit motive was there in every industry and that was the only incentive to make industry prosper. There was the fear of about 2½ lakhs of workers being repatriated from Ceylon and no industry other than the plantation industry could provide them all with employment. If the burdens on the industry were made lighter, the industry could prosper, the people could prosper and the country at large could prosper. He concluded by saying that 4 annas for tea, 3 annas for rubber and 2 annas for coffee would work alright.

3. *Sri V. Rangachari, Sri S. Narayanaswami, Sri K. S. Vaidyanathan, Sri E. R. Krishnamurthi and Sri K. Venkalaraman of Madras Stock Exchange Association.*

Sri V. Rangachari stated that the main function of their Association was to buy and sell stocks and shares of public joint stock companies of which plantation companies were in majority. They advised investors in regard to purchase of plantation shares by giving them an analysis of the balance-sheets of the plantation companies, etc. The total investment in the plantation industry in this State was about rupees eight crores.

The Association was interested in this Bill because all these investments were channellised through its members and they looked at it from two main points of view, viz., (1) the effect of the tax on investors and how it was likely to affect dividends and ultimately share values, and (2) how it was likely to affect the plantation industry as a whole.

Though the Government of India were interested in the development of the plantation industry, the effect of this tax was likely to diminish the incentive of the investing public in the shares of the plantations, because dividends would go down to the extent to which the plantations, particularly rubber and coffee, had to bear this tax of five annas six pies in the rupee on their net earnings. This would in course of time affect the development of these two industries. As regards tea industry, forty per cent of its income was already assessed to income-tax by the Government of India. Therefore only sixty per cent of the profits of tea companies was liable for assessment under the proposed agricultural income-tax. Tea companies would, therefore, be affected as they had to pay twenty per cent of their net profits towards this tax.

The Taxation Enquiry Commission and the Plantation Enquiry Commission which had been appointed by the Government of India to go into the working of the plantations, had not yet submitted their reports. Therefore no scientific data regarding the

[15th February 1955]

assessment of the cost of production was available. Meanwhile the Madras Government had come forward with this Bill. Their Association was interested in seeing that the tax should not be so severe as to affect the investing habit of the people.

In reply to a question the witness stated that he would prefer a flat rate levy of two annas in the rupee. On being pointed out that the interests concerned themselves were more generous, the witness said that he would like the rate to be fixed at four annas in the rupee without the super-tax, in regard to rubber and tea. In the case of the coffee industry, they had made a different proposal in their memorandum as it was a marginal industry, and crops were not regular.

The incidence of this agricultural income-tax and the incidence of the obligations cast by the Plantations Labour Act would have a cumulative effect on the industry. Schemes like housing and hospitals for labour were to be debited to capital account instead of to the revenue account, and the companies had, therefore, to find large amounts for implementing these obligations. The Government of India who had kept in abeyance the implementation of the Plantations Labour Act for two years in view of the depressed condition of the tea market now wanted to implement certain provisions of the Act. In addition to this, these three industries had also to allow a sufficient margin to pay a dividend and also to plough back for rehabilitation purposes a portion of the profits.

Tea was no doubt a great earner of foreign exchange but its acreage was restricted by international arrangements. In the case of the other two industries, namely, rubber and coffee, the Government of India wanted money to be ploughed back into these industries. To plant an acre of rubber it would cost Rs. 4,500 and as regards coffee it would approximately be the same. This taken along with the implementation of the Plantations Labour Act would lead to curtailment of dividends which would in turn curtail the investing habit. Also in the present condition of the capital market no new companies could be floated and the existing companies had to find moneys from their own resources for further development. This agricultural income-tax of nearly thirty-five per cent on the net earnings would effectively cripple the future development of these industries. Further, eighty per cent of the share-holders holding three thousand rupees and below were middle-class people. It would be safe to say that sixty per cent of the capital investment was held by the middle-class people. Though some companies had declared dividends of 35 per cent, actually the share-holders got only a return of 7½ per cent as the shares had multiplied in value by four or five times. If dividends went down as a result of this taxation, the capital value would also automatically go down. On being pointed out that there were other causes also leading to falling prices in the share markets, the witness stated that the Government also should not add substantially to that risk. The witness wanted some continuity of policy and that it would be better to start low and gradually

[15th February 1955]

increase the rate of taxation. The Hon. Sri Subramaniam stated that this agricultural income-tax was going to be a permanent measure and that it would be better to have the rate of taxation fixed now so that there might not be any room for speculation in future. He further added that this tax would not come as a shock to the industry as sufficient notice had already been given.

Answering a question, the witness said that people would not be attracted to investing in new plantations unless a return of 7½ to 10 per cent was forthcoming. The Hon. Sri Subramaniam pointed out that plantation companies were declaring higher dividends than any other industry. The proposed agricultural income-tax was to be limited only to five and a half annas in the rupee, whereas the income-tax in regard to other industries was much higher. The witness said that there was provision for refund in regard to income-tax. Only the Corporation tax was not refundable. Here, in the agricultural income-tax the refund provisions did not apply to a person who was not an agricultural assessee. The only exemption given was that any sums exempted under clause 10 should not exceed one-sixth of the total agricultural income of the assessee or six thousand rupees, whichever was less. They could model the Bill on what was obtaining in Coorg where there was no provision for refund. Then the assessee would not be confused by the chapter on "Refunds".

The witness requested the members of the Select Committee to consider the question of the abatement of this tax to the extent to which it would help both the rehabilitation of the industry and the investment on shares, as both the Governments at the Centre and the State thought it fit to dip into the pockets of the industry as they considered it prosperous enough to do so. He would quote the instance of Kannan Devan, the biggest single plantation in Travancore-Cochin State which had to abandon their manuring programme last year as they had to discharge their obligations under the Plantations Labour Act. In reply to a question as to how much money was actually spent on labour welfare by that company, the witness said that as it was a sterling company he could not give the figures.

As regards the rubber industry, the State did not have a very large area under rubber. There was no export market for rubber as the entire production was consumed internally. Though the rubber plantations were having a fair margin of profit, this tax would leave them no margin for rehabilitation purposes because the price of rubber was fixed by the Government and the annual output was also more or less the same in any particular estate.

To a question as to when this tax was going to be given effect to, the Hon. Sri Subramaniam said that the profits of 1954-55 would become assessable in 1955-56.

15th February 1955]

REPORT ON THE VISIT OF THE MEMBERS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1954, TO THE PLANTATIONS IN COONOR AND OTHER PLACES.

(As approved by Chairman.)

In accordance with the decision arrived at at the meeting of the Select Committee on the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, held on the 27th September 1954 in the Committee Room at Fort St. George that the members should visit some of the plantations so that they might have first-hand knowledge of the conditions there, the following members assembled at "Hampton", Coonoor, at 2-30 p.m. to chalk out their programme of visit to the plantations :—

- 1 Sri K. RAJARAM.
- 2 Sri L. C. PAIS.
- 3 Sri K. H. BOMMAN.
- 4 Sri S. KANDASWAMI GOUNDER.
- 5 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 6 Sri M. P. SUBRAMANIAM.
- 7 Dr. K. B. MENON.
- 8 Sri S. DEIVASIGAMANI.
- 9 Sri M. KALYANASUNDARAM.

The Joint Secretary to the State Legislature and some representatives of the U.P.A.S.I. were also present. The following programme was fixed up :—

21st	..	..	Glendale Estate (Tea).
Nonsuch Tea Estate.
22nd	--	--	Farm Tea Estate.
Kotada Estate (Coffee).
Glenburn Estate (Coffee and Rubber).
23rd	..	--	Silvercloud Estate (Coffee).
Prospect Estate (Tea).

On the 21st evening the party visited the Glendale Estate and Nonsuch Tea Estate. On the 22nd the members (Sri H. B. Ari Gowder, M.L.A., a member of the Committee, was also present) visited the Farm Tea Estate, the Glenburn Estate, the Prospect Tea Estate and the Government Cinchona Plantations and the factory at Neduvattam. The visit to Silvercloud Estate and Kotada Estate was cancelled on account of bad weather.

At the request of the President, United Planters' Association of South India, the members of the Select Committee met the members of the Madras Planters' Association at the U.P.A.S.I. Buildings at 2-45 p.m. on the 22nd October 1954. Dr. K. B. Menon wanted certain figures in respect of the plantations they visited to be furnished. To an enquiry by a member of the

[15th February 1955]

Select Committee, the President stated that on an average $1\frac{1}{2}$ workers per acre were employed in a tea estate, $\frac{3}{5}$ ths worker per acre in a coffee estate and $1\frac{1}{2}$ workers in a rubber estate.

A summary of the information elicited by the members from the Planters and the representatives of the U.P.A.S.I. is appended (Appendix).*

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

Appendix

Glendale Estate.—This estate is owned by Messrs. Kothari and Sons. The total area under cultivation is 800 acres. There is a factory attached to the estate and the machinery in the factory is not, it is stated, quite modern. There are 75 workers in the factory only. Besides these more than 800 workers are employed in the firm. The annual output of the factory is about $8\frac{1}{2}$ lakhs pounds of made tea. The average selling cost of tea is Rs. 3-6-0 or Rs. 3-7-0 per pound. One pound of made tea is got out of four pounds of green leaves. The yield per acre is 1,240 pounds of made tea per annum. On an average, one labourer per acre is employed. At present they have employed more than $1\frac{1}{2}$ labourers per acre. The factory workers are paid Re. 1-4-0 per diem. The field workers are paid according to the number of pounds of green leaves they pluck, subject to a minimum wage. The total yield of the estate and the yield per acre from 1939-40 to 1953-54 are given below:—

Year.	Total yield.	Yield per acre.
	LB.	LB.
1939-40	369,000	523
1940-41	413,942	586
1941-42	354,183	502
1942-43	357,803	507
1943-44	414,975	588
1944-45	510,000	722
1945-46	510,200	723
1946-47	570,500	808
1947-48	624,000	884
1948-49	582,000	824
1949-50	546,600	802
1950-51	687,000	973
1951-52	663,400	941
1952-53	654,200	983
1953-54	873,500	1,238

Nonsuch Tea Estates, Limited.—This estate is managed by Europeans (Harrissons and Crossfield, Limited). The total acreage of the estate is 802. The Company is a Rupee-company and the majority of the share-holders are English people. There are two factories attached to this estate, the annual output of which is $7\frac{1}{2}$ lakhs pounds of made tea. The machinery used in the factory

15th February 1955]

is up-to-date. For instance, the rollers used in this factory have a capacity of 750 pounds. About 75 workers are employed in the factory. There is also a hospital attached to the estate. The annual expenditure for running the hospital is Rs. 35,000. Besides, free quarters for the workers and free education for the children of the workers are also provided. The yield per acre is 970 pounds of made tea per annum. The issued capital of the company is Rs. 16 $\frac{1}{2}$ lakhs.

The Farm Tea Estate.—This is a small tea estate of 100 acres which is owned by a single proprietor by name Sri Gnanasiromani. There is also a factory attached to the estate. It is understood that for maintaining a factory, at least 300 acres of tea plantations will be necessary.

The average yield per acre is 850 pounds per annum. The reason for the decrease in the yield is that of height. The higher one goes, the lower will be yield. But the quality will be good. There are 75 workers in the farm and 6 in the factory. In rush season, they employ casual labour. Workers are paid according to the provisions in the Minimum Wages Act. The workers are also paid bonus. Last year $8\frac{1}{2}$ per cent of the wages earned was paid as bonus. Free quarters and free medical facilities are also provided. The net profit for the last year ending March 1953 was Rs. 39,000. The investment including advances to the labourers, building, etc., is about 4 lakhs of rupees. The percentage of profit will work out to 10. The Proprietor and his son are working in the estate. But, they are not allowed to charge anything for their pay. The estate was purchased in the year 1944 for $1\frac{1}{2}$ lakhs of rupees and then it was improved. They are building a new factory and the investment in this connection so far has been Rs. 25,000.

The re-planting of the estate will be done bit by bit. Rs. 5,000 will be required for re-planting one acre. This expense is for seven years, the minimum period by which the plants will begin to yield.

If the new Labour Code is implemented, a sum of Rs. 1,20,000 will, it was stated, have to be expended annually for an estate of 300 acres. The above sum does not include the expenditure on account of leave with wages. The recurring expenditure per worker per day may be Re. 1-4-0, excluding the expenditure on account of leave with wages.

Glenburn Estates.—Coffee, rubber and cardamom are grown in this estate. The total extent of the estate is 440 acres. The Manager of the estate was not able to give detailed figures because in the estates he was concerned only with production and the rest of the work was done by the Head office.

Prospect Tea Estate.—The extent of the estate is 1,967 acres. The number of persons employed is 2,700. Educational and medical facilities are provided for the labourers. Free quarters are also given to them. Last year 850 pounds of made tea per acre was produced.

[15th February 1955]

The approximate cost for new planting will be Rs. 2,000 per acre. The cost of maintenance will be Rs. 250 per acre per year. Manuring, shadowing, etc., will come to Rs. 35 per acre per annum. Normally, only after seven years the plants will begin to yield. In the year 1953-54 the production was 16 lakhs pounds of made tea.

One factory is attached to the estate and about 350 workers are employed in the factory. The company is a limited one and is a sterling company. For the past 20 years, this company is paying a dividend of 5 per cent. The total production per year from 1948-49 to 1953-54 are as shown below :—

Year.	Made tea per year. LB.
1948-49	1,208,551
1949-50	1,157,888
1950-51	1,280,793
1951-52	1,242,736
1952-53	1,604,581
1953-54	1,595,071

Government Cinchona Plantations.—As it was raining very heavily, the members were not able to visit the Cinchona Plantations. The factory was also closed. The members made some enquiries from the officer who was in the factory office and then returned to Coonoor.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 16th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten minutes past eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

SRI B. K. NALLASAMY :—“ On a point of order, Sir. If the Speaker is late and if the Deputy Speaker is present, should not the Assembly commence its work at the scheduled time? ”

MR. SPEAKER :—“ To-day we were having a meeting of the Business Advisory Committee in my Chamber. That is why we came late. Not only myself but also the Leader of the House and the Deputy Leader of the Opposition came late to-day.”

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Tax on palmyra trees.

* 892 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how long did the abolition of taxes on palmyra trees in holdings situated in Tirunelveli district engage the attention of this Government;

(b) when was the tax on trees on wet lands abolished and what were the circumstances under which it was abolished and the intention of the Government when this relief was given;

(c) when was the tax on trees on dry lands abolished; and

(d) the loss of revenue to the Government by the abolition of this tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) The matter was engaging the attention of the Government from the year 1937 onwards.

“ (b) At the instance of Srimathi V. Lakshmi Ammal, M.L.A., in 1946, the Government stated that they would examine the question of modifying this mode of assessment. In 1949 the Government issued orders to the effect that the palmyra tree tax levied on holdings registered as wet lands in the district of Tirunelveli and in the Sattur and Srivilliputtur taluks of the Ramanathapuram district should be wholly remitted with effect from fasli 1359. The reason was that it was considered anomalous to charge a tax on a few incidental palmyra trees on the bunds of wet lands when a separate tax was levied on the wet crop produced from the land.

“ (c) The tax on trees standing on dry lands in Tirunelveli district and in the Sattur and Srivilliputtur taluks of the Ramanathapuram district was abolished with effect from fasli 1363.

[16th February 1955]

“(d) The loss of revenue to the Government by the abolition of this tax is roughly : (1) Rs. 80,000 per annum from dry lands; and (2) Rs. 6,500 per annum from wet lands.”

Scheme to bring under cultivation the Koothali Estate.

* 883 Q.—SRI K. MOIDU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any scheme to bring under cultivation all the waste lands of Koothali Estate by introducing co-operative farming?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On the socialistic pattern that is to be the basis of our country's administration, may I ask the Hon. Minister, why there should not be co-operative farming at least in Government-owned lands which they got free? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We do not have any such scheme on hand now. Certainly, when the time comes to dispose of the lands, all these things would be considered.”

Cashewnut workers in South Kanara

* 732 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to the state—

(a) whether the Government received any memorandum on 19th May 1954 from the Secretary of the Cashewnut Workers' Union, Mangalore, South Kanara, requesting the Government to appoint a committee to go into the conditions of the cashewnut workers in the State with special regard to their wages, bonus, leave facilities, dearness allowance, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“(b) The Government have decided not to constitute a Tripartite Enquiry Committee for the Cashewnut Industry. But the Commissioner of Labour has been directed to conduct conciliation proceedings on the specific demands of the Cashewnut Workers' Union, Mangalore, and submit his recommendations to Government in due course.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Minimum Wages Act gives power to the Government to constitute a committee to fix minimum wages for workers. Why should not the Government exercise that power and make an elaborate inquiry into the conditions of the poor labourers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the hon. Gentleman refers to the cashewnut workers, I shall examine the suggestion that a committee might be constituted for fixing minimum wages for them.”

[16th February 1955]

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ How many factories are there in this State and what is the number of workers employed in them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice of this question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ முந்திரிப் பருப்பு தொழிலாளர்கள் என்ன குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகளை சர்க்காரிடம் கேட்டார்கள்? அவைகளைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு லேபர் கமிஷனருக்கு ஏதாவது தாக்கீது சர்க்கார் அனுப்பி இருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The main demands of the Cashewnut Workers' Union were appointment of a tripartite committee to inquire into the service conditions of workers, fixation of minimum wages, increase in the rates of wages, payment of bonus, institution of a gratuity scheme, payment for the period of lay-off and leave with wages and holidays. The Labour Officer has been asked to take up conciliation with the Workers' Union and the management.”

Tamil Encyclopædia.

* 733 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred so far by the Government on the preparation of the Tamil Encyclopædia; and

(b) when it is likely to be completed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Government are not publishing the Encyclopædia. The Tamil Valarchi Kazhagam (The Tamil Academy) is doing the work. A sum of Rs. 3,34,801 has been paid to the Academy as grant for the purpose up to the end of the year 1953-54.

“(b) The Tamil Academy has stated that it is likely to be completed in 1958.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ What are the salient features of this Tamil Encyclopædia? Has this Encyclopædia digested and made as its own words from other languages like Sanskrit and Hindustani? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the hon. Member is interested, I may tell him that the first volume has been published and that he may purchase a copy and go through it.”

SRI N. GOPALA MENON :—“ Is it an encyclopædia or a lexicon? An encyclopædia means is a collection of information on all branches of knowledge. A lexicon is more or less like a dictionary. Therefore, I would like to know what exactly it is.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is an encyclopædia on the model of the Encyclopædia Britannica. This is the first of its kind in an Indian language.”

QUESTIONS AND ANSWERS

[16th February 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—“ நமது மாகாணத்தில் வழங்கும் மற்ற மொழிகளாகிய மலையாளம், கன்னடம் முதலிய மொழிகளுக்கு இம் மாதிரியான ‘ என்சைக்ளோபீடியா ’ தயாரிக்கப்படுகிறதா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அந்த (மலையாளம், கன்னடம்) மொழிகளுக்கு சர்க்காரால் தயாரிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் தமிழில் தயாரிக்கிறது. அதைப்போல் வேறு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் மலையாளத்திற்கும் கன்னடத்திற்கும் தயாரிக்க முன் வந்தால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யும்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் இதைத் தயார் செய்வதாகச் சொன்னார். அதில் யார் யார் இருக்கிறார்கள்? எத்தனை பன் மொழிப் புலவர்கள் அதிலிருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ தமிழிலுள்ள எல்லா புலவர்களும் அதில் இருக்கிறார்கள்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ There is already effort in the Travancore-Cochin State in the direction of preparation of a Malayalam Encyclopædia also. The beginnings are there. Would the Government of Madras also lend their support so that we may have one in the sister language of Malayalam? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think the Travancore-Cochin Government is competent enough to undertake this work. I do not think that they will expect any help from our Government.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ As the cost of the encyclopædia is very high, will the Government consider the question of giving subsidies to the society so that the price may be reduced and the book made easily available to the public? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is being sold at a subsidized price; it is not being sold at the cost price.”

Land Colonization Scheme

* 734 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any lands were given to ex-servicemen under the Land Colonization Scheme; and

(b) if so, the number of ex-servicemen who were given lands?

11-20
a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) 483 ex-servicemen have been admitted as members in six land Colonization Societies in this State intended purely for ex-servicemen. In the Wynad Land Colony in Malabar district, 1,812 ex-servicemen have been settled till 30th June 1954.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ May I know from the Hon. Minister whether the Government have gone into the question of success or otherwise of these land colonisation schemes that are now working in the State and if they are successful have the

16th February 1955]

Government any proposal at present to start more such schemes? Have the Government received any scheme of land colonization from the District Collector, Salem or the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Salem? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The land colonization scheme has been fairly successful. There are now proposals under investigation for the formation of few more land colonization schemes for ex-servicemen. I have no information with reference to Salem.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ May I know whether it is a fact that the land colonization scheme which was started to rehabilitate ex-servicemen at Udumalpet on a co-operative basis was given up and if so what is the reason for the failure of the scheme? May I also know whether they applied for any financial assistance from the Government and what was the amount granted by the Government.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

DR. K. B. MENON :—“ Mr. Sathianathan, Member, Board of Revenue, conducted an enquiry with regard to the colonization scheme in Wynaad. Will Government make his report available to the Members of this House? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I shall look into the matter, Sir.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May we know the salient features of the land colonization scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is meant for settling ex-servicemen particularly and in the case of Wynaad, also other people.”

SRI S. VADIVELU :—“ நமது ராஜ்யத்தில் இதுவரையில் எத்தனை காலனிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Six colonies are now functioning in this State.”

SRI A. APPU :—“ Are ex-servicemen settled in the Wynaad colony given any financial aid by the Government and if so may I know whether these amounts are recovered from them and is there any complaint from the settlers that these amounts were intended to be given free but the Government were now unnecessarily collecting the amount? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The ex-servicemen colonists in Wynaad were paid free grants of Rs. 2,250 per head from the Post-War Services Reconstruction Fund.”

[16th February 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know whether Government have any idea of extending the area of colonization scheme in Wynaad and thereby prevent or abort the encroachment proceedings taken in Wynaad against large number of people in respect of revenue lands? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Extension of the colonization scheme and the starting of more land colonization schemes are under the consideration of the Government.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Is this colonization scheme functioning in South Arcot district and if so are lands apportioned for cultivation and for habitation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Schemes have so far been started in Tiruchirappalli, Tanjore, Chingleput, Coimbatore and Salem.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that the ex-servicemen and others are also given land. May I know the qualification which will entitle one to get lands in the colonization scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Poverty and want of land to settle themselves.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ Sir, the land colonization schemes were started to rehabilitate ex-servicemen on co-operative basis. When the State Government have got funds to rehabilitate ex-servicemen such as Post-War Services Reconstruction Fund, a share of the Flag Day Sales Fund and the Government's own Fund out of the revenue account, why should not Government try to bring all the lands which are intended for the ex-servicemen under mechanized methods of cultivation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The cost of the scheme is shared by the State Government and the Central Government and the Post-War Services Reconstruction Committee. Regarding mechanized cultivation, the hon. Member may put a separate question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ In view of the fact that in Tanjore district the scheme at Thirumakottai is functioning very well, have the Government any idea to extend the present colony or open a new colony in Tanjore district? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, the Government have approved the formation of a land colonization society in a certain village in Papanasam taluk.”

Sale of neera in the City

* 735 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of vehicles used in preventing the transport of illicit liquor in the City; and

[16th February 1955]

(b) the quantity of ‘Neera’ supplied in the City by the Special Amelioration Officer and co-operative societies in the City?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) One lorry, one station waggon and three jeeps are used in preventing the transport of illicit liquor in the City.

“ (b) During the year 1953-54 (i.e., from 1st July 1953 to 30th June 1954) 1,655 Madras measures of neera worth Rs. 414 were sold by the palm-gur branch in the exhibitions held in Madras. The Kandamanagar Jaggery Manufacturing Co-operative Society sold 13,585 Madras measures of neera worth Rs. 3,397 in the neera parlour run under the auspices of the society during this period.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவார்களைப் பிடிப்பதற்காக இருக்கும் போலீஸ் ஷாரிதனில் துப்பாக்கிகள் பொறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா? சென்னைக்கு அடுத்துள்ள தண்டை யார்பேட்டையிலும், மாதவபுரத்திலும் இதுவரையில் எத்தனை பேர்கள் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அதனால் எவ்வளவு பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூற முடியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ This question has no bearing on the question under discussion.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ Mr. Speaker, Sir, as summer is fast approaching, most of the Assembly Members are very eager to have neera as before. (Laughter.) Will the Hon. Minister be pleased to open such stalls in front of the Assembly buildings? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I will examine the proposition, Sir.”

Thekkil-Kolathur road

* 736 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many works sanctioned by Government for the year 1953-54 under the Local Development Works in Kasargode taluk, South Kanara district, have been executed so far;

(b) whether the road from Thekkil to Kolathur has been executed; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) None of the seven works including the road from Thekkil to Kolathur has been executed so far. These will be completed during the course of this year.

“ (c) The detailed estimate for the road work from Thekkil to Kolathur is awaited from the Divisional Engineer (Highways).”

[16th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ A large number of schemes sanctioned under the National Extension Service and otherwise are not being executed because estimates and plans are not prepared sufficiently early and there is dearth of officials to do this. Will the Government examine this matter and appoint more experts so that the schemes might be speedily executed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Government have been appointing special engineering staff for expediting the works.”

Allowances for election duty

* 737 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the teachers of Varanakode Elementary School, Cheruthazham amsam in Chirakkal taluk, Malabar, have not yet been paid their travelling and duty allowance for their work connected with the last general elections; and

(b) if so, the reasons for the delay in payment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir. The travelling allowance and other allowances due to the teachers of that school have already been paid.

“ (b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware of the fact that the District Educational Officer, Malabar, issued a circular instructing the teachers of some schools to refund the amount originally paid to them, failing which they would not be paid their salaries? The audit objection was the result of the delay on the part of the Government in paying that money. May I, therefore, request the Hon. Minister to enquire into the matter and see that the teachers get their pay as early as possible? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I shall certainly look into the matter, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I ask the Hon. Minister whether he is aware that the same thing has been repeated in the case of district board elections also and quite a number of them remain to be paid? ”

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I thought quite a competent and efficient President was in charge of the district board. Hereafter all such things would not happen.”

Irrigation cess on lands in Pudukkottai.

* 738 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total amount of irrigation cess collected by the Revenue Department of the former Pudukkottai State and remaining unspent on 1st January 1949;

16th February 1955]

(b) whether this amount continues to be with the Revenue Department after the merger of Pudukkottai with Madras; and

(c) if so, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) No irrigation cess was collected by the Revenue Department of the former Pudukkottai State except a cess of eight annas per acre on the ayacut of the tanks, in respect of which the irrigation cess was to be levied. The cess of eight annas per acre was collected to recoup the amount spent for the maintenance of such tanks, and credited into the Treasury under Personal Deposit Account No. 112 for their maintenance. The amount outstanding in the Personal Deposit Account on 1st January 1949 was Rs. 15,982-10-1.

“ (b) & (c) The amount continues to be in the Personal Deposit Account No. 112 and steps are being taken to issue authorization to the Huzur Treasury, Tiruchirappalli, for opening a Personal Deposit Account in the name of the Collector of Tiruchirappalli and for transferring the amount to that account.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is this amount put to any use, Sir? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, it is likely to be put to some use.”

Veterinary Dispensary for Kanhangad

* 739 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a Veterinary dispensary at Kanhangad in the Hosdrug sub-taluk, South Kanara district; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The Government have sanctioned the opening of a Veterinary dispensary at Kanhangad in South Kanara district during the current financial year. The Director of Animal Husbandry is taking necessary action to open the dispensary.”

State Judicial Service.

* 740 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to introduce written or *viva voce* tests for the selection of subordinate judicial officers, civil and criminal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is presumed that the Member refers to District Munsifs and Subdivisional Magistrates included in the Madras State Judicial Service. Recruitment to this Service is made at the level of District Munsifs on the basis of a competitive examination comprising

[16th February 1955]

only an oral test in the shape of an interview conducted by the Public Services Commission with the assistance of one of the Judges of the High Court. There is no written test at present and there is no proposal at present to introduce such a test."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Since the *viva voce* test that is now being held may mean more stress upon personality and other extraneous considerations, may I suggest that to promote efficiency and to debar extraneous considerations getting in, the written test may be held as in the case of All-India Services like the I.P.S., I.A.S. and I.F.S.?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is only the members of the Bar who compete for these posts. I do not think that any further written test will be welcomed by them."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Does this test apply to the recruitment of Sub-Magistrates?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am answering the question relating to Munsifs and Subdivisional Magistrates."

Bridge for "Potten Kadavu Thodu"

* 741 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to construct a bridge for "Potten Kadavu Thodu" in Koram amsam, Payyanur firka, North Malabar; and

(b) if so, when the construction work is likely to begin?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) No, Sir.

" (b) The question does not arise."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that people are put to so much difficulties for want of a bridge there. Will the Government be pleased to enquire into the matter and see that a bridge is constructed there?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Yes, Sir, the suggestion will be forwarded to the district board for examination."

Grant from the Handloom Cess Fund for Malabar

* 742 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what are the present proposals before the Government to utilize the Handloom Cess Fund in the Malabar district for the benefit of handloom weavers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Existing Weavers' Co-operative Societies and new societies formed in the Malabar district are eligible for all forms of assistance

[16th February 1955]

from the cess fund in the fields of production and marketing as are given to similar societies in other districts. A large number of weavers in Malabar district are working in privately owned handloom factories. They cannot form themselves into co-operative societies. For the relief of weavers employed in factories, this Government have since sanctioned with the approval of the Government of India, schemes for the conversion of two such factories at Chovva and Thottada into Industrial Co-operatives, as an experimental measure, with financial assistance from the Cess Fund towards the share capital of the weavers, the working capital and the purchase of the equipment and buildings of the factories, etc."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Minister, out of this Cess Fund, how much amount has been spent already by the Government in the Malabar district. Also, in view of the peculiar conditions in Malabar, whether this Government have made any new proposals to the Central Government regarding the utilization of the cess fund there?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered that question, regarding new proposals. In view of the peculiar conditions in Malabar, two factories are to be converted into Industrial Co-operatives and for that purpose an interest-free of Rs. 1,12,302-8-0 has been sanctioned. Regarding other items of expenditure, I do not have figures with me now."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state at what stage the proposal to start a handloom co-operative factory at Kumbil in the Chirakkal taluk stands? Already some collections have been made from the weavers and the initial work connected with the starting of that factory has been finished?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI T. ANANTA PAI :—" Is there a proposal before the Government for starting a Co-operative Spinning Mill in Malabar or South Kanara? If not, will the Government sympathetically consider the proposal if it is put forward?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There is no such proposal, Sir. If any proposal is put forward, the Government will examine it before they express sympathy for it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Have the Government received any representation regarding proposals for a co-operative society formed by handloom factory owners?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information with me now."

[16th February 1955]

Draft rules for I.A.S. and I.P.S.

* 743 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the views expressed by this Government on the pre-draft rules and regulations governing the services including the Indian Administrative Service and the Indian Police Service in respect of pay, emoluments, travelling allowances, etc., circulated to them by the Centre before issue?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The views expressed by this Government on the draft rules and regulations in question are treated as confidential and cannot therefore be divulged.”

Kalanad-Trikannad temple in Kalanad

* 744 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received repeated representations from the worshippers of Kalanad-Trikannad temple in Kalanad village of Kasargode taluk and the M.L.A. from Kasargode complaining about the mismanagement of temple funds by the trustee and praying for the prompt appointment of an Executive Officer; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Yes. The Government have received certain representations.

“(b) Action is being taken to modify the scheme framed by the ex-Hindu Religious Endowment Board for the administration of the temple so as to provide for the appointment of non-hereditary trustees.”

Green-leaf manure

* 745 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of forest area reserved for provision of green manure to agriculturists in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district;

(b) the extent auctioned for green manure in Pudukkottai in 1954;

(c) the amount realised by such auction; and

(d) how green manure was provided to the ryots from Reserved Forests before the method of auction was introduced in October 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Orders have been issued recently to lease out suitable areas in Pudukkottai annually for removal of green leaf manure. Twenty-four manure leaf blocks comprising an area of about 5,000 acres

[16th February 1955]

are proposed to be leased out in the current year. Instructions have also been issued for prescribing necessary green manure working circle in the Working Plan under preparation.

“(b) 3,000 acres.

“(c) Rs. 795.

“(d) Green leaf was provided to the ryots from the reserved forests, free of cost, from the fuel coupes to be worked in the subsequent year, and the ryots were also getting their requirements from patta lands and revenue porambores.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“In the matter of selection of coupes for green manure auctions, will the Government be pleased to see that an even-selection is made in order to make such auction available to all people in all parts of the State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“That aspect of the question will be borne in mind. But the Forest department also will have to see the conditions of each plot and examine to what extent it could bear the cutting of green leaves.”

Chief Minister's tour in Tanjore

* 746 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister drew any travelling allowance for his tour in Tanjore district in September 1954; and

(b) if so, the nature of the State business transacted by him during the tour?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir. A sum of Rs. 88-3-0 alone, being the cost of railway fare, was drawn.

“(b) The Chief Minister attended the following functions during his tour:—

(1) Laying the foundation stone for a hospital building at Pandaravadai;

(2) Bhoodan land distribution at Ukkadai;

(3) Municipal Reception and opening of wireless broadcasting at Vaduvor;

(4) Visit to the Kasturba Gandhi Kanya Gurukulam at Vedaranyam; and

(5) Opening of the Posts and Telegraphs Recreation Club Building at Koradacheri.”

SRI C. KANDASAMY:—“கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை தினங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்? எத்தனை ஊர் களுக்கு விஜயம் செய்தார் என்று சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“முடியாது.”

[16th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ செப்டம்பர் மாதத்தில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது எத்தனை ஜில்லா போர்டு தேர்தல் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I have no information with me just now, with regard to the number of public meetings the Hon. the Chief Minister addressed during that tour. When a Minister tours a place, incidentally he has to address a public meeting also.”

11-40
a.m.

SRI S. VADIVELU :—“ சகல கட்சிகளையும் சேர்ந்த பொது மக்களின் வரிப் பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு, தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக முதல் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது சரிதான் ? அந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போது எத்தனை மிராசு தாரகளுடைய வீட்டில் அவர் விருந்துண்டார்கள் என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ மந்திரிகள் தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக பொது ஜனங்களிடையே தொடர்பு கொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியம். அதற்காக ஜில்லாக்களிலே அம்மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த சமயத்திலே பல பேர்களை அவர்கள் சந்திக்க நேரிடுகிறது. அப்படிச் சந்திக்கவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. மிராசுதாரர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆயிரக் கணக்கானவர்களை அவர்கள் சந்தித்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இடையாது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I wish to rise on a point of personal explanation.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member cannot rise on a point of personal explanation when he has not put any question.”

Opening of a Medical College

* 747 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any general philanthropist, the local public and local bodies, have come forward with public funds to start Medical Colleges in the districts;

(b) if so, the particulars thereof; and

(c) the recommendations of the State Government to the Planning Commission for opening more medical colleges and for assistance for imported medical equipment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The Dr. Alagappa Chettiar College Endowment Trust, Karaikudi, has intimated to Government its desire to start a Medical College and has requested the Government to give necessary assistance for the proposed Medical College and also for the establishment of an associated hospital. The Government have constituted a Committee to examine the matter in detail and to submit a report to them. The report of the Committee is awaited.

16th February 1955]

“ (c) As far as the Residuary Madras State is concerned, the opening of a new Medical College at Madurai formed one of the Schemes of the Medical Department included in the First Five-Year Plan. No recommendations have been made to the Planning Commission for the assistance in procuring imported medical equipment.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, may I know the number of Medical Colleges that will be opened in the State in the next Five-Year Plan and where they will be located? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, in regard to this matter no proposals have been considered so far.”

Government waste lands in South Kanara

* 748 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to bring under cultivation the cultivable waste lands in South Kanara district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Presumably, the hon. Member refers to Government waste lands. No proposal as such, to bring under cultivation such cultivable waste lands in South Kanara district is under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it is more than six years since the Government accepted the principle of bringing into cultivation waste lands as one of their important plans of development. It is a sad state of affairs that we have not even got statistics of waste lands available in the State. Will the Government be pleased to institute a comprehensive enquiry into the matter so that at least hereafter the cultivation of waste lands can be pursued as a matter of policy? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the Government have not been sitting idle over this question. They have been taking all possible steps to bring under cultivation all waste lands which are immediately ready for cultivation. As regards waste lands that have got to be reclaimed, the Government have also undertaken a survey of them in one selected taluk in each district. As soon as this survey is completed, it will be extended to the remaining taluks in the districts.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, in reply to a question of mine on a previous occasion, the Hon. the Minister for Agriculture said that in Malnad area of South Kanara district there are about 170,000 acres of waste land which are capable of being brought under cultivation. In view of the fact that South Kanara is not very much on the surplus side in the matter of food supplies, will the Government be pleased to call for a report from the district authorities as to the best possible means of utilizing these waste lands? ”

[16th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. I may assure the hon. Member that steps are being taken in that respect."

Murder cases in Malabar

* 749 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases of murder reported to have taken place in the Malabar district from 1st April 1954 to 15th November 1954;

(b) how many have been detected and how many not; and

(c) whether the Government have received any representation with regard to the manner of investigations into the alleged murder of one Gopalan, in Nellikode village in Kozhikode taluk?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 28 cases.

" (b) Charge-sheets have been filed in 26 cases and 2 cases are under investigation.

" (c) No Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, may I know how many of the 26 cases have ended in conviction and how many in acquittal? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Eleven cases have ended in conviction, one in acquittal and fourteen are still pending."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, may I know how many of these 26 cases were of a political nature? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, if the hon. Member wants to know how many cases were by Communists and how many against the Communists, I do not have that information."

Harijan Welfare School for Kil-puthupattu village

* 750 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any application was received from the villagers of Kil-puthupattu village, Marakkanam firka, Tindivanam taluk, for the opening of a Harijan Welfare School in that village, during 1953-54; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) A petition for opening a Harijan Welfare School at the Kil-puthupattu village was received from one Sri K. Thangavelu on behalf of the Harijans of the village.

" (b) Proposals for opening a school in the village are being considered in connection with the Budget for 1955-56."

16th February 1955]

Statistics regarding the unemployed

* 751 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have made any attempt to gather statistics of the unemployed in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" Sir, as there is acute unemployment and it is the burning problem of the day, may I know why the Government have not taken any statistics regarding unemployment? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Government have got statistics regarding those who have registered themselves with the Employment Exchanges. So far, it has been found not practicable to undertake a survey of unemployed people in the State but the National Development Council which met recently in New Delhi has proposed that the Central Statistical Organization should work out a scheme for a comprehensive survey of the employment situation in the country."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, may I know whether the new Statistical Officer who is going to be appointed by the Government will be entrusted with gathering particulars regarding unemployment in the State? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir, when this Central Statistical Organization would undertake a survey of the country, it would include this State also."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the people who get themselves registered in the Employment Exchanges are expected to renew their names every year. When they apply for renewal, they are not informed whether their names have been renewed or not and they are put to much hardship on this account. Will the Hon. Minister be kind enough to issue instructions to the officers in charge of these Employment Exchanges to send post cards to the applicants informing them whether their names have been renewed or not? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I shall look into the suggestion."

Malabar district village officers

* 752 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer given to question No. 159 on 15th March 1954—

(a) whether any enquiry has been made to ascertain whether the Government received any memorandum from the Malabar District Village Officers' Association on 21st November 1953, regarding their grievances; and

[16th February 1955]

(b) if so, the result of the enquiry and the action taken on the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ No such memorandum was presented to the former Chief Minister when he toured in Malabar during November 1953.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ Sir, may I know how long it will take the Government to come to a decision in the matter? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister has said that no memorandum has been received at all.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, what the Hon. Minister for Revenue means is that the memorandum, dated 21st November 1953, has not been received. I would like to know whether any memorandum earlier to this or subsequent to this has been received because this is one of the burning problems of the district and a number of memoranda have been sent with copies to us also? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the memorandum was not received at all. Last time also this question was put and I answered that I would verify the matter. I have now verified it and found from the department that no such memorandum had been received.”

DR. K. B. MENON :—“ Since about 150 karnams are alleged to have been charge-sheeted, it is causing serious concern. Will the Hon. the Speaker be therefore gracious enough to allow a half-hour debate on this subject? ”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection to allowing a half-hour debate but it may not be possible to fix the date. Today we have got a one-hour debate and tomorrow is a non-official day. I will let the hon. Member know when we shall have the half-hour debate.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I wish to rise on a point of order. The Hon. the Minister for Revenue said on the floor of the House that no memorandum, dated 21st November 1953 from the Malabar District Village Officers' Association had been received. May I submit through you, Sir, to the Hon. the Minister for Land Revenue a copy of the memorandum that was submitted on 21st November 1953 to the then Chief Minister Sri C. Rajagopalachari. I am passing it on through you, Sir, so that the Hon. the Minister may at least be kind enough to look into this matter now and see that the grievances of the village officers are redressed.”

MR. SPEAKER :—“ I do not see any point of order in this.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ My point of order is, whether the Hon. the Minister for Land Revenue is justified in saying that no memorandum has been received? ”

[16th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ If the Hon. Minister gives a wrong reply, I cannot help it. There are other ways by which the hon. member can bring it to the notice of the House. Anyhow, I will pass on the copy of the memorandum to the Hon. Minister.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I never referred to the date 21st. I only referred to the month November.” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ I cannot allow a debate on this.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of personal explanation, Sir . . . ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The ex-Chief Minister is a very careful person. In fact, he has given us many lessons regarding how we should deal with our files and dispose them of. As a very careful person, if he had received any memorandum, it is likely it should be in his file.” 11-50 a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, on a point of personal explanation. The question referred to is about the memorandum that I have just now passed on to the Hon. Minister. It was submitted on 21st November 1953 and the Hon. Minister also referred in his reply to the one presented in November 1953 itself. Therefore, the memorandum referred to is the same.”

Mobile medical units in Malabar

* 753 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many Government mobile medical units are now working in the Malabar district and where?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Nil, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, one was promised for Tellicherry. But there are no signs of its coming as assurance is negatived. May I ask the Government whether there is to be any Mobile Medical Unit in Tellicherry at all? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It has since been decided that the scheme of Mobile Medical Unit should be started in those districts where there are no primary centres.”

Aaron Spinning and Weaving Mills

* 754 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what action the Government propose to take or have taken on the memorandum submitted by the President of Aaron Spinning and Weaving Mills Workers' Union, Pappinisseri, in November 1953, regarding the violation of the provisions of the Factories Act by the Manager of the Mills prior to the closure of the Mills on 2nd January 1954; and

(b) with what result?

[16th February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.
“(b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Will the Hon. Minister be pleased to state at what stage the attempts to open the Mills concerned stand now?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, the concern has been purchased by some people and steps have been taken to open the mill. I do expect that it will be opened very shortly.”

Sea erosion in Tellicherry

* 755 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government received any memorandum from the Tellicherry Municipality in 1953 requesting the Government to adopt protective measures to prevent sea erosion on the Malabar Coast; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No, but the Government have received a request from the Municipality for particulars regarding the nature of maintenance work to be done to the protective wall already constructed on the sea coast of Tellicherry, to see whether it can shoulder the responsibility of its maintenance.

“(b) The matter is under consideration.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Since the consideration is likely to be protracted and the sea is impatient, may I request ‘immediate consideration’ being given to this matter, instead of leaving it ‘under consideration’ as usual?” (Laughter.)

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I am afraid the hon. Member does not understand the position. Things have to move only after investigation. We cannot be hasty in doing things. It may end up in wholesale loss.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது கடலரிப்பு அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பேரில் பார்த்தும் வருகிறோம். உதாரணமாக சேதுபதியில் கூட கடலரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பார்த்தோம். இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

MR. SPEAKER :—“I have no objection if the Hon. Minister is prepared to answer.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It has no bearing on the main question, Sir. There is no question of protective wall being constructed there. I cannot answer that question.”

[16th February 1955]

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“May I know whether this Government is getting any grant from the Central Government to take protective measures to prevent sea erosion?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“There is no grant from the Central Government, Sir.”

SRI T. ANANTA PAI :—“Sir, since the problem is affecting all along the West Coast, will the Government make a request to the Central Government to appoint an Expert Committee to go into the whole question and suggest remedies?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I shall have that suggestion considered.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, the methods for protection tried in Tellicherry have proved successful. All that is required is its extension to important Government buildings like the district Court, etc. May I suggest that it will not end in failure as it has been found successful already?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is not so much the fear of failure that is causing the delay. It is a question of the Municipality bearing a portion of the expenses. The whole matter is delayed over that and the Municipality is not affluent enough to bear the expenditure and correspondence is dragging on about the Municipality bearing a share of the cost. Of course, it will naturally be expedited.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“As I feel, Sir, that sea erosion cannot be stopped by any endeavour of man, may I suggest that a joint assembly of this House and the Upper House sit together and fast and pray for twenty-four hours?”

State Harijan Welfare Committee

* 756 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the main recommendations of the State Harijan Welfare Committee made at their meeting held recently; and

(b) whether the Government have accepted any of them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) A copy* of the proceedings of the last meeting of the State Harijan Welfare Committee held on 4th October 1954 is placed on the table of the House.

“(b) The resolutions are under examination.”

[16th February 1955]

SRI A. RATNAM :—“ ஆட்சியாளரிடத்தில் ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டை மூடிவிட வேண்டுமென்ற யோசனை இருந்து வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There is no idea of that sort, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, this is so to say almost a Government Committee, that is, a committee appointed by the Government of which the Hon. Minister is the Chairman. I do not know why there should be so much delay in considering the resolutions which were passed by the Committee after mature consideration.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Committee is only an Advisory body. There are so many difficulties when we examine in order that the suggestions made by the Committee are put into practice and naturally some delay is involved in it.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that there is a general complaint among the non-official members of the Harijan Welfare Committee that proper attention has not been paid in implementing the recommendations of the Committee? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, almost all the recommendations have been implemented, except one or two.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, in the printed answer placed on the table of the House it is seen about 17 non-officials attended this meeting. Out of the 17, the 12th member is shown as Swami Anand Thirth, M.L.A. May I know from the Hon. Minister which constituency the Swami represents in this House? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Perhaps it is a mistake in printing, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In the proceedings of the Committee placed on the table of the House it is stated that the Hon. Minister who is the Chairman of the Committee gave an assurance to Sri E. Kannan who is one of the members of the Committee that the question of leasing house-sites to Harijans in Malabar will be personally looked into and that the matter may be discussed with officials and non-officials. May I know the further action taken to implement this assurance? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Necessary steps are being taken and I will also visit the place in course of time.”

16th February 1955]

SRI O. KORAN :—“ Sir, Harijan students studying in schools are not in a position to pay the special fees at present. May I know whether the Harijan Welfare Committee have recommended to Government to exempt Harijan students from payment of special fees and if so, what action has been taken? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That question is being examined, as it involves a large amount. Further, the matter is being considered sympathetically.”

Production of yarn

* 757 Q.—**SRI M. S. MOGRAL** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the quantity of yarn produced in the State by (1) mills and (2) handspinning per month in the year 1953-54?

12 noon.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A statement* containing the information asked for is placed on the table of the House.”

Joint statement of the Prime Ministers of India and China

* 758 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Inspector of Municipal Councils and Local Boards wrote to the Municipal Council, Dindigul, disapproving their resolution welcoming the Joint Statement issued by the Prime Ministers of India and China; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADYACHI :—“ (a) No.

“ (b) Does not arise.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திண்டுக்கல் முனிசிபாலிட்டியார் நம்முடைய இந்தியப் பிரதமரும், சீனப் பிரதமரும் சேர்ந்து விடுத்த அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள பஞ்சதீபக் கொள்கையை ஆதரித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது ஒழுங்கல்ல என்று முனிசிபல் கவுன்ஸில் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்த கடிதமும் வந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் என் “இல்லை” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்பொழுதாவது நான் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு இதைப் பற்றி விசாரனை செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ In July 1954 the Commissioner, Dindigul Municipality, forwarded a copy of the resolution passed by the Municipal Council welcoming the meeting and discussion between the Prime Ministers of India and China at New Delhi and requested the Government to communicate the resolution to the two Prime Ministers. No useful purpose would be served

[16th February 1955]

by communicating the resolution. Further the resolution was unconnected with the administration and should not have, therefore, been admitted with reference to the instructions issued by Government. This was pointed out to the Commissioner and he was informed that no action would be taken on the resolution. The Inspector of Municipal Councils and Local Boards had nothing to do with this."

Assignment of waste lands

* 759 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer to question No. 408, dated 8th April 1953—

(a) whether the Government have since received any applications for assignment of assessed waste lands from the several cultivating ryots of Arungal village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

Kozhikode Radio Station

* 760 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from M.L.As. and Public Organizations from Malabar with regard to the proposed abolition of the Kozhikode Radio station; and

(b) if so, whether the State Government have made any representations to the Central Government in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, from certain local bodies and one public library.

" (b) Copies of the representations were forwarded to the Government of India and enquiries were made of them whether there was any proposal to shift or close down the All-India Radio Station at Kozhikode. The need for their consulting the State Government before arriving at a final decision was also impressed upon them. The Government of India have since replied that they propose to put up under the Five Year Development Plan of All-India Radio, a powerful transmitter at a suitable location, so as to cover all parts of the Malayalam-speaking area, which are not covered by the Trivandrum Station of the All-India Radio, that such a transmitter cannot be located at Kozhikode, as it is far away in the north and that it will therefore, have to be located at a more centrally situated point in Kerala.

16th February 1955]

They consider that after the erection of such high power transmitter at a centrally situated point in Kerala, the Kozhikode Station of the All-India Radio cannot continue to function as it is, because the entire area will be effectively covered by the high power transmitter. However they have not yet decided as to what should be done with the Kozhikode Station of the All-India Radio. It is expected that the final selection of the site for locating the new transmitter will be settled in consultation with the State Government and the local cultural interests."

Transfer of teachers employed by local bodies

* 761 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government will be pleased to place a copy of the Government Order issued to the President of District Boards and Commissioners of Municipal Councils regarding the appointment and transfer of teachers employed in the institutions concerned in consultation with the Employment Exchange Officers of the districts, on the table of the House?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Copies" of G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954, and G.O. No. 883, L.A., dated 17th June 1954, are placed on the table of the House. The orders in these Government Orders do not apply to transfer of teachers."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" May I know from the Hon. Minister the meaning of the words 'local candidates' occurring in paragraph 4 of the Government Order."

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" I want notice to answer this question."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 15th February 1955, from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

" I transmit a copy of the following motion passed to-day by the Madras Legislative Council concurring with the Madras Legislative Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Chambers to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955):—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Assembly and 8 members of the Council) to consider the Madras Indebted

[16th February 1955]

Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955) and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
- (2) Sri P. P. Ummor Koya.
- (3) Srimathi Jothi Venkatachellum.
- (4) Sri S. P. Sivasubramania Nadar.
- (5) Sri T. Purushothama Mudaliar.
- (6) Sri A. Gajapathy Nayagar.
- (7) Sri K. Balasubramanya Ayyar.
- (8) Sri V. V. Ramaswami."

III.—STATEMENT REGARDING UTILIZATION OF THE HANDLOOM CESS FUND.

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Agriculture wants to make a statement."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I am obliged to you for permitting me to make this statement. I desire to make this statement in view of the large number of questions that have been put in this House about the utilization of the Handloom Cess Fund. Thanks to the liberal assistance of the Union Government, the Madras Government have undertaken several measures for the rehabilitation of the handloom industry in the Madras State. The Government of Madras have so far sanctioned a sum of Rs. 121 lakhs for the implementation of the various schemes for the benefit of the weavers organized in co-operative societies. For the years 1953-54 and 1954-55, the total share of this State from out of the Cess Fund is Rs. 216 lakhs and the Madras Government have submitted to the Government of India schemes estimated at Rs. 216 lakhs. So far, the Government of India have sanctioned schemes for Rs. 159 lakhs out of which the Government of Madras have sanctioned and taken up schemes for Rs. 221 lakhs. I may add that the first year was spent on attending to certain preliminaries regarding the utilization of the Cess Fund and the schemes were initiated practically in January 1954. The measures for the improvement of the handloom industry chiefly relate to the provision of share capital to members of co-operative societies, working capital to weavers' societies and the State Handloom Weavers' Society, provision of technical and improved appliances for the industry, expansion of marketing activities by way of opening of emporia, sales depots, etc., grant of rebate to consumers with a view to encourage purchases by the public. The scheme has been in operation in the State for about a year. As a result of the working of the schemes, the industry has shown signs of improvement. The weavers are able to get better wages and to find market for their goods. Before the introduction of the scheme, there were 566 weavers' co-operative societies with 97,642 looms. During the year, 212 societies were registered and 28,205 new looms were brought into the co-operative fold. At the end of the year, there were 778 societies with 125,847 looms in the co-operative fold. The number of looms brought into the co-operative fold has increased by 28 per cent. The members

[16th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

who joined the societies are provided interest-free advances by way of share capital to the extent of Rs. 25 per loom in the case of existing societies and Rs. 18-12-0 in the case of new societies. In this way, a sum of Rs. 4°88 lakhs was given as loan for share capital to be taken up by the weaver-members. The Co-operative Central Banks have made available Rs. 59.76 lakhs to weavers' co-operative societies by way of working capital up to 31st December 1954 from their own resources and the amount placed at their disposal from the Cess Fund. The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society was provided with a working capital of Rs. 11.4 lakhs to assist its marketing activities. The funds for working capital are channelled through the co-operative banking organizations. With the help of the funds provided as working capital, the weavers' societies have been given advances and are charged a uniform rate of 4 per cent whereas, before the introduction of the scheme, the societies were charged interest at 5 to 5½ per cent.

" *Marketing.*—Arrangements for the marketing of handloom cloth have been undertaken on a Statewide basis through the agency of the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society which is the apex organization for the State. In addition to the 53 depots existing on the date of the introduction of the scheme, 104 depots were opened in the various parts of the State. Almost all the municipalities and major panchayats are covered with a net work of depots of the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society. Consumers' organizations also deal in handloom cloth. There are at present, six Marketing Officers at several centres in the State whose function is not only to procure goods from the societies but to undertake their marketing. As a result of the arrangements made, there has been an increase in the sales effected. While the normal sale before the introduction of the schemes was about Rs. 21 lakhs per month, the sale now amounts to Rs. 27 lakhs per month. The State Society has opened depots under the Cess Fund Scheme outside the State in places like Vijayavada and Delhi in addition to the 11 centres where there were depots already. A new feature in the marketing activities of the State Society is popularising the sale of handloom goods through mobile vans attached to the State Society. One van is now in use in the Madras and Chingleput districts and five more vans are expected to be put on the road by the end of the next month.

" In order to encourage the sale of handloom goods, consumers are paid a subsidy at the rate of As. 1-6 per rupee in the case of sales effected by the emporia of the State Society and the weavers' co-operative societies, while fair-price shops and consumers organizations give a rebate of one anna. A sum of Rs. 12°17 lakhs was sanctioned as subsidy to the co-operative institutions, which has resulted in stimulating sales.

" The State Society is also an agent for the marketing of goods abroad. It has its Marketing Officers at Baghdad, Colombo,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [16th February 1955]

Rangoon and Singapore. There are depots at Colombo, Aden and Singapore. The depot in Ceylon has served to find a good market for the handloom goods produced in India.

12-10 P.M. "In order to improve the technique of the handloom industry, arrangements are in progress for the supply of take-up motion attachments to the looms in weavers' co-operative societies, supply of standard reeds and pedal looms, establishment of dye houses and pattern making factories, etc. As a result of the working of the several measures referred to, production of handloom goods in weavers' societies has increased as well as sales. While the average production was Rs. 18 lakhs a month, prior to the introduction of the scheme, the present production rate is Rs. 32 lakhs. The sale of handloom goods has correspondingly increased from about Rs. 21 lakhs a month before, to Rs. 27 lakhs now. A sum of Rs. 43.7 lakhs has been incurred as expenditure up to 31st January 1955 and about Rs. 50 lakhs are expected to be spent before the end of March. A scheme for the establishment of a housing colony for 200 weavers who are members of the Ammapet Weavers' Co-operative Society and another for 200 members of the weavers' co-operative societies in the Aruuppukottai area in the Ramanathapuram district are under the consideration of Government. They are expected to cost in all Rs. 18.5 lakhs."

MR. SPEAKER:—"The statement will be printed and circulated to the hon. Members."

(The hon. Member Sri K. T. Raju rose.)

MR. SPEAKER:—"If a number of hon. Members want to put questions like this, it will become a regular question time."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"The problem of handloom weavers and the working of the Cess Fund being very important and the Hon. Minister having chosen to make a statement, I wish to know whether a day or some time will be allotted for the discussion of this important subject."

* SRI K. T. RAJU:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முக்கியமான ஸ்டேட்மெண்டைக் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதில் பல முக்கியமான விவரங்கள் அடங்கியிருப்பதால் அந்த ஸ்டேட்மெண்டைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இவ் விஷயத்தைப்பற்றி சபையில் விவாதிக்க சில மணி நேரமாவது ஒதுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தாங்கள் தயவு செய்து ஏற்பாடு பண்ணவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I can arrange to get this statement circulated to hon. Members. About the discussion on this, I would suggest that in view of the ensuing Budget discussion, this may be taken up when the concerned Demand comes up for discussion."

16th February 1955]

MR. SPEAKER:—"In regard to the point whether we should have a debate on this or not, let the Leaders of Parties approach the Leader of the House and arrive at a decision. Then, they may let me know whether there is to be a debate or not."

"We shall now resume discussion on the Report of the Select Committee on the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954. The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar will speak now."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"May I know whether the one-hour debate on the subject given notice of by the hon. Member, Sri Nallasivam, will take place this evening?"

MR. SPEAKER:—"Yes, it will take place this evening."

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1954—
cont.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, the broad principle of the Bill has been virtually and unanimously, barring a few dissentient voices, accepted by the entire House and we have proceeded to a stage further where the Bill has been referred to a Select Committee and the Report of that Select Committee is also before the House. But then, I should like to make a few observations regarding the apprehensions that we had when the matter was being referred to the Select Committee and how those apprehensions have been fulfilled in the course of its being sieved through the Select Committee."

"The major point about all these taxation measures is that while a man makes a decent income or a large income on the non-agricultural front, he is subjected to a fairly heavy tax under the Indian Income-tax Act. If the same man makes an income and that an equally large income by agricultural activities particularly of the plantation variety, he now escapes the taxation altogether. The present Bill seeks to subject him to an equally heavy tax so that the State and the common weal may get on by taking away from these incomes a proportionate share or a particular share in order that the State's revenues may be kept going. While that is the basis, it is absolutely necessary that we should go fearlessly and forthright into the matter. What I find here is an amount of trepidation and, if I may be pardoned for saying so, an amount of timidity, in tackling the larger income groups by the imposition of a fairly steep and adequate rate of taxation. While we launch over to the neighbouring State of Travancore-Cochin, we find that even in that State where there are not many progressive taxation measures yet, super-tax is imposed upon incomes over Rs. 25,000. In a society on socialistic basis I presume that there is no tear shed upon persons getting an income of more than Rs. 25,000 and I believe that there is a *bona fide* intention to see that there is a

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [16th February 1955]

socialistic pattern in our society. If that is the idea, if it is not a mere cynical phrase that is to be distributed and if we really mean to install a fairly firm and *bona fide* foundation of a socialistic pattern, nobody need waste sympathy upon persons who make incomes over Rs. 25,000. If we make a realistic approach to the problem, it is fairly apparent that the bodies or persons who make an income over Rs. 25,000 are largely the vast plantation companies which are mainly foreign-owned. While indigenous industries are being neglected and while indigenous efforts in agriculture are being taxed, there should be absolutely no sympathy and no mercy shown to foreign companies which exploit our soil and make huge incomes but still are let off with a light tax. When we go into the corresponding enactment of the Travancore-Cochin State we find that on incomes above Rs. 25,000 there is a fairly mild taxation by way of super-tax going up to six annas in the rupee while here there is absolutely no such taxation in the case of persons earning more than Rs. 25,000 except at the rate they pay if they make an income of Rs. 25,000.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ Similarly, we find that persons who make an income over Rs. 25,000 on the non-agricultural front are subjected to a fairly heavy tax under the Indian Income-tax Act. Why should there be this softness and this tender discrimination in favour of those planters who make huge incomes? Why should there be this sympathy shown to foreign-owned estates? Because by and large the bodies or entities which make these huge incomes are the large estates owned by foreign companies. I, therefore, submit to this House that there is absolutely no justification for deleting one of the sanest provisions found in the original Bill, namely, the provision for imposition of super-tax. That provision should be restored because thereby we take what is Government's due, that is, a person who makes a huge or large income over Rs. 25,000—a dizzy income, shall we say—is to be steeply taxed.

“ Secondly, the incidence of taxation is not to damp or otherwise impede indigenous effort in agriculture. On the other hand, it is only to fall largely upon foreign-owned estates. Not that I say that foreigners should be heavily taxed because they happen to be foreigners. May be we have to do that. Various countries are doing that. There is no reason why we should not do that so that our people may be able to develop better. But, certainly, there is no reason why we should err on the wrong side and show this kindness to foreigners and see that small income groups are taxed and high income groups are let off lightly? For these reasons, we should have the provision for imposition of super-tax that was found in the original Bill, an important and attractive feature in the Bill and a feature which we find in various other agricultural income-tax measures like the one in the Travancore-Cochin State, and the present blemish which has been cast only at the Select Committee stage should be rectified by the House.

16th February 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

“ Then, while we can augment our revenues substantially by tackling these large income groups, we can also show more generosity to persons who deserve it. The small estate-holders should not be taxed. Particularly in Malabar if one goes round, one can easily see a five-acre coffee garden. It is something which the ordinary common man may have as an annexe to his own house. The five-acre limit now mentioned is far too small. We should have a broader and larger amount of exemption. What has been suggested in the dissenting minute is something which can be said to be reasonable. I, therefore, endorse what has been said therein, namely, that five acres should be doubled to 10 acres for the purpose of exemption and that a proportionate extent in the case of lands on which other crops are raised should also be exempted from this tax. Such exemption will mean that this Legislature is really behind the poorer classes, behind the ryots of the ordinary kind, and that it is going to make up the loss by taxing the larger income groups. Thereby we may not lose at all if we take an overall picture of the whole thing because what may be lost will be very little since the taxation rates for lands below ten acres will be very small and the ryots will be poor and small cultivators.

“ If we exempt them that means we would be earning the goodwill of the common people. By doing this ordinary ryots would not be oppressed by these taxation measures. We can take larger slices from the incomes of richer people, we can impose a higher rate of tax on richer income groups and by doing so we would really be implementing what has been contemplated in the Resolution on Socialist pattern of society and the Directive Principles of the Constitution, namely, distribution of resources so that there might be better equalisation and everybody may have adequate means of livelihood. So I submit that the spirit of the Bill will be completely lost if we allow this Bill to be passed as it is. The original Bill was much better. As I said earlier there must be exemption for smaller income groups. There is also another reason why they should be exempted from this taxation measure. These taxation officers are severe and indignant and go into the matter thoroughly wherever they have to tackle small cultivators. They meticulously examine the accounts of the smaller owners while the bigger groups, the bigger sharks, escape. These people are timorous in tackling the richer people. These small owners will, therefore, suffer oppression at the hands of the tax-gatherers. The small cultivators in hilly areas like Wynad and other areas in the State are backward and they may not be able to stand up to oppression and argue out their rights. It is, therefore, fair to suggest that these small owners should be exempted from taxation and thereby saved from the harassment of taxation officers. I, therefore, suggest that we would do well to raise the exemption limit and also step up the rates for the higher income groups over Rs. 25,000 and restore the super tax.

“ I have referred to some of the main unsatisfactory features of the Bill. There are one or two minor features such as the appeal provision and the like. There is a provision made for the setting

12-20
p.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [16th February 1955]

up of an appellate tribunal. Obviously, it would be located at Madras. A small ryot who wants to have his case heard on appeal will have to come to Madras putting himself to a lot of difficulties. That is why I say we should tax only the larger income groups and not the small cultivators. They must be let off. For this necessary amendments in the Bill have to be made. There has been a dissenting minute attached to the Report of the Select Committee, the sense and spirit of which appears to be in the right direction. I endorse it and with the amendments suggested there this Bill may go ahead. The Bill is generally welcome but it has its blemishes which really show that there is the inclination on the part of the Government to bow down before vested interests. That twist must be taken away. It should be a fair and square measure which can be placed before the common people, the ordinary people. The larger income earning groups should be shown no quarter, no mercy. They should be taxed adequately, rigorously so that we may be able to augment the revenue of our State which is in sharp deficit."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, while I should like ordinarily to say a good word about the reasonableness of the Bill that has emerged from the Select Committee, I still hold the view strongly that the basis of taxation is totally wrong and against the interests of the Government themselves. They must think over the mistakes they have committed. If they really want to collect money they could have done it easily instead of improving this elaborate machinery, this 'thakrar' machinery. They could easily collect the money if they had adopted the acreage basis and increased or decreased the rate year after year. They have adopted it only to a certain extent for the purpose of exempting certain minimum holdings. I am afraid they have not done the correct thing by the ordinary small planters. The object of the Government is to encourage small owners to take to this industry. As a matter of fact, there are a number of 'kanganis' and 'maistries', those who have worked for 20 and 30 years in plantations. They have saved some money and acquired some 10 to 40 acres and are living under the care of the Estate Superintendents and Managers who have been kind to them. The Estate Managers and Superintendents are still kind to these people. But the Government are not encouraging them to become owners by this Bill. I still feel that it is not too late for the Government to consider this aspect of the matter. The Government must encourage these small owners of tea, coffee, cardamom and rubber estates. If they exempt such small owners they will really encourage thereby the workers connected with the industry. These 'kanganis' and 'maistries' might have saved some money and if they are exempted, they may put their money into the industry. In Ceylon, if Government would study the conditions of workers there, they will find it is a noteworthy fact that adjoining big estates, there are a few villages which have not been taken into the big estates. Most of the 'kanganis' there own 10 to 40 acres of land. I know number of cases where a

16th February 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

'kangani' owning about 10 acres in the first instance, in the course of 20 or 30 years, he and his children have acquired 60 or 70 acres of land. This kind of ownership should be encouraged here also. I do not think this Bill will encourage such a thing happening. Therefore, I would request the Hon. Minister in charge of the Bill to reconsider this aspect of the matter. It is not too late to do so. They can exempt owners of 20, 30 or 40 acres. They can put in the Bill an omnibus clause taking power for the Government to exempt from time to time plantations up to a certain limit. They cannot make up their mind today on the floor of this House in this regard. Let them now say that what they have stated is only provisional, and that it would be modified by necessary notifications. If they did this they will realise from experience that a number of small owners have been encouraged to own 20, 30 or 40 acres of tea, coffee or rubber plantations. The income from these small estates will not be sufficient to maintain the family of the owners if they want to keep the plantations in good condition. It is essential to keep the plantations in good condition, whether big or small.

" Besides this I feel this elaborate machinery and the number of clauses that have been introduced into the Bill making it a booklet almost, is quite unnecessary. As I said the amount required by the Government could be easily collected. I am not going into the question whether the amount that would be collected under this Bill would be sufficient to meet the requirements of the Government or not. I have already said that Government do not require this money at all. I have referred to this matter at an earlier stage. It is too late now to speak on that aspect of the matter. Let the Government collect the money. Let them collect it in a simple manner. They have so to say introduced the procedure adopted for the collection of income-tax which is quite unnecessary. They can as well get the money by levying a particular rate of tax on the acreage basis whether it is tea, coffee or rubber plantation. I repeat that all this elaborate procedure would lead to lot of litigation and lot of wrangling between the departments and the planters.

" It has been suggested by some hon. Members that the super-tax should be put in, in the Bill. I may say, in this connexion, that the plantation industry in South India has not yet provided enough amenities for the labourers as in Ceylon. They are willing to provide these amenities. But if you tax them more and more I am sure they will not be in a position to provide these amenities. There will not be that incentive on their part to provide all the amenities to the labourers. I have seen many estates in Ceylon. I have also seen many estates in this part of our country. The amenities such as housing, etc., provided for labourers in these estates are insufficient compared to those provided in estates in Ceylon. They are just now moving in the right direction and if the Government levy higher rates of taxes they may say, it may not be possible for them to provide these amenities. Just at the time

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [16th February 1955]

பெற்ற வருமானமும் அவருக்கு இருந்தால் அவர் அதிக வரி செலுத்த வேண்டி வருகிறது அதாவது விதிவிலக்குப் பெற்ற வருமானத்தின் பேரிலும் வரி விதிப்பதாக ஆகிறது. கிளாஸ் 10-ல் விதிவிலக்கு item களைச் சொல்லிவிட்டு இந்த சப்-கிளாஸ் (2)-ஐப் பார்த்தால் அதே விதிவிலக்குக்குள்பட்ட item-களுக்கும் வரி விதிப்பதாக ஆகிறது. இந்த முறையுடைய கனம் மந்திரியவர்கள் கவனிப்பார்களாக. இது கணக்கு சம்பந்தப்பட்ட சிரமமான விஷயமாக இருப்பதால் புரியும்படி சொல்லுகிறேனோ என்று எனக்கே சந்தேகமாக இருக்கிறது.

“மறுபடி கிளாஸ் 8-ஐயும் கவனிப்போம். அதின் சப்-கிளாஸ் (b)-யில் ஒரு நபரின் பூரா வருமானத்தின் ஒரு பாகத்தை கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் பெற்று வரும் சந்தர்ப்பம் குறிப்பிடப்படுகிறது. மொத்த வருமானத்தில் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் பெறும் வருமானத்தினுடையவும் ஷே குறிப்பிட்ட நபர் நேரில் பெறும் வருமானத்தினுடையவும் விகிதாசாரப்படி (rateable ஆக) வரியும் பிரித்து வசூலிக்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

“உதாரணமாக நபரின் மொத்த வருமானம் ரூ. 8,000 என்றும் அதில் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் பெறும் வருமானம் ரூ. 2,000 என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். மொத்த வருமானம் ரூ. 8,000-க்கு வரி (முதல் படி ரூ. 1,500-க்கு வரியில்லை, 2-வதுபடி ரூ. 3,500-க்கு வரி, ரூ. 164-1-0. 3-வதுபடி ரூ. 3,000-க்கு வரி ரூ. 281-4-0) மொத்தம் ரூ. 445-5-0 ஆகிறது. மொத்த வருமானத்தில் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் பெறும் வருமானம் $\frac{1}{4}$ பங்காக இருக்கிறது. ஆகவே கிளாஸ் 8 (1) (b) பிரகாரம் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் செலுத்தவேண்டிய வரி ரூ. 445-5-0-ன் $\frac{1}{4}$ பங்காகிய ரூ. 111-5-3 ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் மொத்த வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதின் பேரில் ஷேயுடைய ஏற்படும் வரியைப் பார்ப்போம். கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் பெறும் வருமானம் ரூ. 2,000-த்தின் பேரில் வரி (முதல்படி ரூ. 1,500-க்கு வரியில்லை, 2-வதுபடியிலுள்ள ரூ. 500-க்கு வரி ரூ. 23-7-0) மொத்தம் ரூ. 23-7-0 ஆகிறது. கிளாஸ் 8 (1) (b) பிரகாரம் கணக்கிட்டால் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் செலுத்த வேண்டிய வருமான வரி ரூ. 111-5-3 ஆகிறது. ஆனால் ஷேயுடைய பிரகாரம் கணக்கிட்டால் அது செலுத்தவேண்டிய வரி ரூ. 23-7-0 ஆகிறது.

“இந்த வித்தியாசங்களை கவனித்தார்களா என்று தெரியவேண்டியிருக்கிறது.

12-50 p.m. “இப்படிப்பட்ட சில முரண்பாடுகளுள்ள விதிகளை தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை கவனிக்கவில்லை போல் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களுடன் இந்த விதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

“இன்னும் ஒரு அம்சம். 9-வது செக்ஷன் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இப்பொழுது அரசியல் திட்டத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குள் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள 9-வது ஷரத்தை பார்த்தால் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குள் பாகுபாடு ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அவர்களுக்குள் ஸ்திரீயை தாழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. உதாரணமாக ஒருவருடைய வருமானத்தைக் கணக்கிடும்போது அவருடைய சம்சாரத்தின் வருமானத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதில் பிரதானம் புருஷருக்கு தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீகளும் சாதாரணமாக யஜமானர்களாக வரக்கூடும். புருஷர்கள் தான் யஜமானர்களாக இருப்பார்கள், பெண்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் விதிகளின்படி பெண்களுக்கு தாழ்ந்த அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் “her husband's income will also be taken into consideration” என்று சேர்ந்து கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். புருஷர்கள் தான் தோட்ட யஜமானர்களாக

16th February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

இருக்க முடியும் என்பதில்லை. ஸ்திரீகளும் தோட்ட யஜமானர்களாக இருக்கலாம். அவர்களுடைய வருமானம் முக்கியமானதாக இருந்தாலும் புருஷர்களுடைய வருமானத்தைத் தான் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த செக்ஷன் 2 (a) அதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த செக்ஷன் “her husband as the case பிரிவில் ‘his wife’ என்பதுடன் திருத்திக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட அவசியமான may be” என்று திருத்திக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட அவசியமான மாறுதல்களைச் செய்து கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிடும்போது நமது அசெம்பிளியில் ஒரே பெண் அங்கத்தினரைக் குறிப்பிடும்போது நமது அசெம்பிளியில் ராமசந்திரன். அவர் தினராக இருக்கிறார்—ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமசந்திரன். அவர் இங்கு இருந்து இதை கவனித்திருந்தால் அவர் எழுந்து ஆக்ரோஷத்தின்மீது இதைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்திருப்பார். இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் தான் இதைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்திருப்பார். தொடர்ந்திருப்பார். அதனால் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு யுத்தத்தையும் இவைகளுக்கு வேண்டிய மாறுதல் இந்த விஷயங்களை ஒப்புக்கொண்டு இவைகளைச் செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது சில உறுப்பினர்கள் மட்டும் இந்த வரியை எதிர்க்கிறார்களே தவிர மற்றவர்கள் இதை வரவேற்கிறார்கள். இந்த சட்டசபை இதற்கு முன் வரி போடுவதற்கு கொண்டு வந்த எத்தனையோ மசோதாக்களில் இந்த மசோதாதான் மிகவும் போற்றத்தக்கது என்பதை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“தோட்டங்களிலிருந்து வரும் வருமானத்தில் இதுவரையில் வரி போடக்கூடியதாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் இதுவரையிலும் இந்த வரியைக் கொண்டுவராமலிருந்தார்கள். அதற்காகவே அரசாங்கத்தின் மேல் குற்றமும் சாட்டப்பட்டது. இந்த சட்டசபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இப்படி வருமான அடிப்படையில் வரிப்போட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரி போடுவது என்பது சீர்திருத்தத்தில் ஒன்று. ஆட்சேபிக்கக்கூடிய சட்டம் இது அல்ல. உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளும் முதலாளித்வ நாடுகள் உட்பட இந்த வருமான வரி விதிப்பு என கூறுவதற்கில்லை. ஆகவே இது ஒரு புரட்சிகரமான வரி விதிப்பை வர வருமான அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் இந்த வரி விதிப்பை வர வேற்பதுடன் விவசாயத் துறையிலும் அடிப்படையில் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சில நாட்களுக்கு முன்பு நிறைவேற்றிய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வரி மசோதாவைக்கொண்டு வந்தபோது வருமான அடிப்படையில் எந்த சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதற்கு எந்த விதமான புகாருக்கும் இடம் இருக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டோம். வருமானத்தின் மீது வரி போட்டு அதை எல்லைக் கொண்டு நாட்டின் அபிவிருத்தி திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அதனால் இப்பொழுது வருமான அடிப்படையில் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரி மசோதாவை நாங்கள் மனப்பதையாக வந்திருக்கும் இந்த வரி மசோதாவை அடிப்படையில் இருப்பதில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் சிலர் வருமான அடிப்படையில் 20 ரூபாய் என்று புரவமாக ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் என்று பதை விட்டு ஒரு எக்கருக்கு கூறுகிறார்கள். அதில் தவறு இருக்க வேண்டுமென்றால் சிறந்தது என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிறது என்பதையும் பலர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மதியில் ஒருவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்றால் அந்த ஆயிரம் ரூபாயில் உள்ள முதல் நூறு ரூபாய்க்கு உள்ள உண்மையான மதிப்பு (marginal utility) லட்சம் ரூபாய் வருமானம் மதிப்பு (marginal utility) இருக்கிறதோ அதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அதனால்தான் வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

[Sri M. P. Subramanyam] [16th February 1955]

“இப்பொழுது இந்த தேயிலை, காபி, முதலிய தோட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் தோட்டங்களுடைய முதலாளிகள் பல ஆண்டுகளாக அந்தத் தோட்டங்களிலிருந்து நல்ல கொழுத்த வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள். மற்ற தொழில்களைப்போல் அல்லாமல் காபி, தேயிலை தோட்டங்களுக்கு அதன் முதலாளிகள் அதிகப்படியான மூலதனம் போட வேண்டியதில்லை, போடவும் இல்லை. மனித உழைப்பினால் தான் அவர்கள் அவ்வளவு வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஏழைகள் பல ஆண்டுகளாக தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுத்து வந்ததன் காரணமாகத் தான் அந்தத் தோட்ட முதலாளிகள் கொழுத்த லாபமடைந்து வருகிறார்கள். மனித உழைப்பினால்தான் அந்தத் தோட்டங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. இதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. இயற்கையும் மனித உழைப்பும் தான் இந்த தோட்ட முதலாளிகளுக்கு லாபத்தைக் கொடுத்து வருகிறது. இப்பொழுது 2, 3 வருஷங்களாக தேயிலை விற்கும் விலையில் அந்தத் தோட்ட முதலாளிகள் அதிகப்பினத்தையாக லாபமடைந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் போட்ட மூலதனத்தை இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் எடுத்து விட்டு அதன் பிறகு வரும் வருமானம் எல்லாம் அவர்களுக்கு லாபமாகத் தான் வருகிறது. அவர்கள் அடையும் வருமானத்தில் தான் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கேட்கிறது. உண்மையில் பார்க்கபோனால் இந்த வரியை தோட்ட முதலாளிகள் எதிர்க்கவில்லை. ஆட்டிபாட்டும், பங்கு மார்க்கட் காரர்களும், பார் கவுன்சில்களும் தான் இதை எதிர்க்கிறார்கள். தோட்ட முதலாளிகள் இதை அதிகமாக எதிர்க்கவில்லை. தோட்ட முதலாளிகள் தாங்கள் கடன் வாங்கியிருந்தாலும் அந்தக் கடனையும் வட்டியையும் கொடுத்து விட்டால் கூட அவர்களால் இந்த வரியைக் கொடுக்க முடியும். அப்படி அதிகப்படியாக வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு இந்த வரி போடுவது நியாயம் தான். இதையே எதிர்க் கட்சியிலிருக்கிறவர்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

“தோட்ட முதலாளிகளுக்கு ரூ. 25,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால் சூப்ர டாக்ஸ் போட வேண்டும் என்றிருந்தது. அதிகப்படியாக லாபம் வரவில்லை, அப்படி சூப்ர டாக்ஸ் போட்டால் மக்கள் வேலையில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டு அதை இப்பொழுது எடுத்து விட்டார்கள். நாங்கள் தோட்டங்களை சுற்றிப்பார்த்த போது தோட்டங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்றன. சூப்ர டாக்ஸ் போட்டாலும் லாபம் அவர்களுக்கு வரும். மக்கள் அதில் மேலும் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை. 100 வருஷங்களாக தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து தான் நடத்தி வருவார்கள். ஆகவே இந்த சூப்ர டாக்ஸைப் போட வேண்டும். அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் முதலாக அரசாங்கம் வரி போடுவதில் இந்தத் துறையில் இறங்கி இருப்பதற்கு நான் அவர்களைப் போற்றுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த தோட்டங்களில் வேலை பார்க்கும் கூலிகளை நாங்கள் அங்கு போன போது நேரில் பார்த்தோம். அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்களுக்கு கென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டம் இப்பொழுது அங்கு அமுலில் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அங்கு இருக்கக் கூடியவர்களுடைய நிலைமை நம்முடைய சட்டத்தினால் எந்த விதத்திலும் திருந்தியதாகவே தெரியவில்லை. தோட்டக்கூலிகள் ஒரு வருஷத்தில் சொந்த கிராமங்களுக்கு போய் வர ஒரு நாள் இரண்டு நாட்கள் கூட அனுமதிப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமை சீர்திருத்தப்படவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். மற்ற துறையில் நாம் வரி போடுகிறோம். இதற்கும் போடுகிறோம். அப்படிப் போட்டும் அந்தத் தோட்டங்களின் பங்குகளின் விலை குறையவே இல்லை. உயர்ந்து கொண்டதான் போகிறது. தேயிலைக்கு எவ்வளவு வரி போட்டாலும் பங்கு தொகைகள் அதிகரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

16th February 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

“இப்பொழுது கிராமங்களிலெல்லாம் மக்கள் தேயிலை குடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் இதன் விலை அதிகரிக்காமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த விலையை நிர்ணயம் செய்வது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலிருந்தாலும் இந்த அரசாங்கமும் அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு அதன் விலை உயர விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது அவசியம் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR;—“கனம் உப சபா 12-59 p.m.

நாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே வெள்ளைக்கார முதலாளிகள், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மலைத் தோட்டங்களில் தேயிலை, காப்பி போன்ற பயிர்களை விவசாயம் செய்து ஏராளமாக லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக தேசிய இயக்க காலங்களிலும் சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்த காலத்திலிருந்து கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகின்றன. அந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களிலே வேலை செய்கின்ற இந்தியத் தொழிலாளிகள், ஹரிஜனத் தொழிலாளிகள் மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல சம்பளம் கிடைப்பது. ஆனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் லாபமாக இந்த நாட்டிலிருந்து சுரண்டிக்கொண்டு தங்கள் நாட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் ஆகவே அவர்களுக்கு அதிக வரி போட்டு அவர்களுடைய லாபத்தில் ஒரு பங்கை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியில் காங்கிரஸ் கட்சி சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்திய காலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை மறந்துவிட்டார்கள். ஆனால் நடத்திய காலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை மறந்துவிட்டால் உப்புக்கும், கடுகுக்கும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தவுடன் உப்புக்கும், கடுகுக்கும், இஞ்சிக்கும், மஞ்சளும் வரி போட்டு ஏழை எளிய மக்களை மிகக் கஷ்டப்படுத்தினார்களே தவிர, அந்தத் தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் தோட்டக் காரர்களுக்கு வரி போடவே உத்தேசிக்கவில்லை. நீங்கள் ஏன் அப்படி காரர்களுக்கு வரி போடவே உத்தேசிக்கவில்லை. நீங்கள் ஏன் அப்படி வருமானம் மிக அதிகமுள்ள அந்த மலைத்தோட்ட சொந்தக்காரர்களான வெள்ளைக்காரர்களுக்கு வரி போடாமல் ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்கிறீர்கள் என்று ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வரி மசோதா வந்த போதும் நாங்கள் குரல் கொடுத்துக்கொண்டே வந்தோம். பல யிடங்களில் பல கிளர்ச்சிகள் கூட நடந்தன. இந்த சூழ்நிலையில் தான் இன்றைய தினம் இந்த மசோதா வருகிறது. ஆகவே தான் கொள்கையளவில் இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம்.

“ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த மலைத் தோட்டங்களின் பெரும் பகுதி சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அயல் நாட்டார்கள். அவர்கள் பல கம்பகுதி சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அயல் நாட்டார்கள். அவர்கள் பல கம்பெனிகளை அங்கே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அவர்களுக்கு லாபம் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு மற்ற நாடுகளில் யாராவது வெளி தேசத்தார் அவர்களுடைய நாட்டில் வந்து வியாபாரம் செய்தோ, விவசாயம் செய்தோ செல்வத்தைச் சுரண்டிக் கொண்டிருந்தார்களானால் அவர்களுடைய சொத்துக்களையே பறிமுதல் செய்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு பர்மாவில் ஏற்பட்ட கதி என்ன? நம் நாட்டவர்க்கு பர்மாவில் சொந்தமாக இருந்த லட்சக்கணக்கான ஏக்கர நிலங்களை அவர்களே எடுத்துக்கொண்டு நம்மை விரட்டிவிட்டார்கள். அதைப் போல நம் நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்கார முதலாளிகளின் சொத்துக்களை எல்லாம் பறிமுதல் செய்து கொண்டு அவர்களை அவர்களுடைய நாட்டுக்கே ஓட்டிவிடுவோமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஏனெனில் இந்த சர்க்காருக்கு அவ்வளவு தைரியமில்லை. இன்றைய தினம் அவர்கள் லாபம் என்பதின் பெயரால் ஏராளமான ரூபாய்களை நம் நாட்டிலிருந்து அவர்களுக்கு வரியைப் போட்டு செல்வ விடாமல் ஒரு கணிசமான அளவு அவர்களுக்கு வரியைப் போட்டு அதை அளவுக்கு நம் நாட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் வரிப்பணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளமுடியும் என்பது தான் எங்கள் அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் கொஞ்சம் கூட இது வரையில் கவனித்த

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [16th February 1955]

வருவதில்லை. இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் சந்தோஷப்பட்டாலும் குறிப்பாக அவர்களுக்கு ஏன் லாபத்தில் ரூபாய்க்கு 5½ அணு மாத்திரம் வரி போட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அதை விட அதிகமாகப் போட்டால் அவர்களால் கொடுக்க முடியாதா? அவர்களால் கொடுக்க முடியும். ஆகவே தான் ரூபாய்க்கு 5½ அணு வரி போடுவதற்குப் பதிலாக 10½ அணு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

“மேலும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். இன்றைய தினம் எழைகளின் முக்கியமான பானமாக டீ இருக்கிறது. களைத்திருக்கும் தொழிலாளி, ‘வாப்பா, ஒரு கப் டீ சாப்பிட்டு விட்டு வருவோம்’, என்கிறான். டீ சாப்பிட்டால் அவன் உற்சாகமும் அடைகிறான். எட்டு அணு இருந்தால் சாப்பிட்டுமுடியும். இல்லாவிட்டால் 2 அணு இருந்தால் டீயாவது குடித்து பசி தீர்த்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரி போடப் போகிறோம் என்று சொன்ன மாதத்திரத்திலேயே அந்த வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் டீ யின் விலையை உயர்த்திவிட்டார்கள். ஒரு கப் 1 அணுவக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது போக ஒரு கப் 2 அணுவாக உயர்ந்திருக்கிறது. வரிபோடவேண்டும் என்ற உடன் விலை உயர்ந்தது. இந்தச் சட்டம் வந்து விட்டால் அது 8 அணுவாகக்கூட ஆகலாம். ஆகையினாலே சர்க்கார் பெரும்பாலான மக்களின் கனையைப் போக்கும் பானமாக உள்ள டீ யின் விலை இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலமாக உயரவே உயரது என்கின்ற உத்தரவாதத்தையும் அளித்தாக வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-04
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மலைத் தோட்ட வருமான வரி விதிப்புச் சோதாவை கொள்கை அடிப்படையில் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டாலும், இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு முன்பே, இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டால் இதிலிருக்கக் கூடிய ல அம்சங்கள் எல்லாம், எடுக்கப்பட்டுவரும் என்று நான் எச்சரிக்கை காடுத்திருக்கிறேன். அதைப் போலவே இன்றைய தினம் பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு வீந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவில் முக்கியமான அம்சங்கள் எல்லாம் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றதைத்தான் நான் சபையினருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு நாம் பர்டாக்ஸ் போட்டிருந்தோம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் அது எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் வரியை ரூபாய்க்கு 5½ அணுவாகப் பர்த்திவிட்டோம், ஆகவே சூப்பர்டாக்ஸ் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தில் இந்த சூப்பர் டாக்ஸ் வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றபோது நம் ஜயத்தில் மாத்திரம் அதைப் போடுவதற்கு சர்க்கார் ஏன் இவ்வளவு பின்புலம் கொடுக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மலைத் தாட்ட முதலாளிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஐந்தரை அணு வரி போடுவதைவிட ஏன் பத்தணு வரி போடக்கூடாது. அவர்களால் கொடுக்க முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

“ பலகாலமாகவே நாங்கள் இந்தச் சபையில் பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டு, போடுங்கள், ஏழை விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரி போட்டு, அவர்களைத் துன்பப்படுத்தாதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம். இன்றைய தினம் பணக்காரர்களுக்கு வரி போடும் வகையில் இந்த மலைத் தோட்ட வருமான வரி விதிப்பு மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதற்காக சர்க்காரைப், பாராட்டுகிறோம். ஆனால் போடக் கூடிய வரி போதுமானதாக இல்லையென்பதே எங்கள் குற்றச்சாட்டு. நண்பர் கே. டி. ராஜா அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற கணரகத் தொழில்களுக்குப் போடக் கூடிய மூலதனம் மிகவும் அதிகம். ஆனால் இந்தத் தொழில், காப்பி, ரப்பர் போன்ற மலைத் தோட்டங்களுக்கு

16th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

போடப்படும் மூலதனம் மிகக் குறைவு. ஆனால் லாபம் கோடிக்கணக்கில் இவர்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மலைத் தோட்ட கம்பெனிகள் பெரும்பாலும் வெள்ளைக்காரர்களின் கையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை லாபமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அங்கு இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையாவது செய்து கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி எதுவும் செய்து கொடுப்பதே கிடையாது. சரியாகத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது கூடக் கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த வீட்டு வசதியோ ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த கிடைக்கின்ற லாபம் எல்லா வசதியோ செய்து கொடுப்பதும் கிடையாது.

வற்றையுள் ஒரேயடியாகத் தங்கள் நாட்டிற்குச் சுரண்டிக் கொண்டு செல்வதி ன்றையும் ஒரேயடியாகத் தங்கள் நாட்டிற்குச் சுரண்டிக் கொண்டு செல்வதி ன்றையும் அவர்கள் மிகவும் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதை வேறு அவர்கள் மிகவும் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் சர்க்கார் தடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் ஒரு பெரிய கம்பெனியாக இருந்தால் சர்க்காருக்கு அதிக வரி கட்டவேண்டி வரும் என்பதற்காகப் பல பல பெயர்களில் சிறு சிறு கம்பெனிகளாக பல வற்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமான வற்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமான வரியை ஒளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே தான் அதிகமாக மாலிலேயிருந்து நம் நாட்டு முதலாளிகளை விரட்டியடித்திருக்கிறார்களே மாபிடி நாம் நம் நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்கார முதலாளிகளை எல்லாம் அப்படி நாம் நம் நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்கார முதலாளிகளை எல்லாம் விரட்டி அடிக்க முடியாவிட்டாலும் கணிசமான அளவு அவர்களிடமிருந்து விரட்டி அடிக்க முடியாவிட்டாலும் பயப்பட்டுவெண்டுமென்று கேட்கிறேன். வரி வாங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏன் பயப்பட்டுவெண்டுமென்று கேட்கிறேன். மொத்த வருமானத்தை குறைத்துக் காட்டுவதற்காகவேதான் அவர்கள் தங்கள் நாட்டிலிருந்து வந்துள்ள ஆபீசர்களுக்கு சம்பளம் ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு முதல் மந்திரியின் சம்பளமே ஆயிரமாக இருந்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள வேறு கம்பெனி அதிகாரிகளின் சம்பளம் ஏன் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்று புரிய வில்லை.

“ ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்தந்த வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் சர்க்கார் தங்களிடம் போதுமான பணமிலலை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் பணக்காரர் களிடமிருந்து அதிக வரி போட்டுப் பணத்தை பறிக்காமல் அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இது ரொம்பவும் தப்பு. இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளின் வரிப்பளுவைக் குறைக்க மலைத் தோட்ட வெள் ளை முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய லாபத்தில் 50 சத வீசிக்கார விசித்தம் என்று வரி வாங்குங்கள் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. K. THIRUMURTHI :—“கனம் உதவி சபா 1-12
மேலியூர் மருங்குரி அவர்கள் கொண்டு, p.m.

நாயகர் அவர்கள், கனம் ரெவின்யூ மற்றும் அமைச்சர் அவர்கள், நான் வந்திருக்கும் மலைத்தோட்டங்கள் விவசாய வருமான வரி விதிப்பு மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களை வைத்திருப்பவர்கள் ஏராளமான வருமானத்தைப் பெறுகின்றார்கள், என்பது திருப்பவர்கள் ஏராளமான வருமானத்தைப் பெறுகின்றார்கள், பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள்தான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களில் 100-க்கு 75 பேர்கள் ஹரிஜனங்கள்தான். நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பல தேயிலைக் காப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்து ஏராளமான வருமானத்தை முதலாளிகளுக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அப்படி வேலை செய்து வந்தும் அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு இது வரை சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை.

“இப்பொழுது வெள்ளைக்காரர்கள்தான் காபி, தேயிலைத் தோட்டங்
களிலிருந்து நிறைய லாபமடைந்து வருகிறார்கள். ஏழு கோடி ராத்தல்
தேயிலைத் தூள்கள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தோட்டக்காடுகளிலிருந்து கிடைத்

[Sri P. K. Thirumurthi] [16th February 1955]

திருக்கின்றன. அவைகளில் 5 அல்லது 5½ கோடி ராத்தல் வரையிலும் வெள்ளைக்காரர்கள் இங்கிலாந்து போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா வரப்போகிறது என்று தெரிவதற்கு முன்னால் தேயிலையின் விலை பவுண்டு ரூ. 1-10-0 ஆக இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது விவாதத்திலிருக்கும் மசோதாவானது சென்ற வருஷத்தில் வெளியிடப்பட்டவுடனே, தேயிலையின் விலை பவுண்டு ரூ. 2-12-0-க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. முதலாளிகள் இவ்விதமாக அதிக லாபம் அடைந்துக்கொண்டிருந்தாலுங்கூட தோட்டக்காடுகளில் வேலை செய்யும் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி போனால் விஷயத்தில் மிகவும் கம்மியாகத்தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் தொகுதியிலிருந்து நான் வந்திருக்கிறபடியால் அவர்களுடைய நிலைமையை நான் நன்கு அறிவேன். ஆகவேதான் நான் அவர்களுடைய குறைகளை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். தோட்ட முதலாளிகளுக்கு நிறைய வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும், அவர்களுக்கு வருமான வரி விதிப்பது நியாயம் என்றும் சர்க்காருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஒரு வியாபாரி வருஷத்திற்கு ஒன்று முதல் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் வரையில் லாபம் அடைகிறார். இம்மசோதாவை நான் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, I welcome this taxation measure in general. In doing so, I want to make certain observations. There had been a plea that this tax should be based on acreage. An hon. Member from the Congress side made that plea. I cannot agree with him. His main contention was that to implement the Plantation Labour Act the planters will have incentive if only this taxation is not imposed. On the contrary, if only this taxation is imposed, there will be incentive to implement that Act. That Act has not been implemented till now. For two years the Government themselves admitted that it may not be implemented. Only now they are taking steps to see that this Act is implemented. For hundreds of years, so to say, the plantation labour has been leading a miserable life, perhaps the most miserable life when compared with other labour in our country. Only now the Government have taken certain powers to see that the plantation workers are given proper facilities for leading a decent life. They are now given facilities of housing, education, etc. But even now most of the planters have not implemented that Act. They have been pleading that there is a slump in the industry. But now the slump has disappeared and they are reaping a good harvest. Even now the argument is advanced that if this taxation is imposed, the Plantation Labour Act will not be implemented. If the taxation is based on acreage, the planters will be forced to pay a fixed amount every year. There may be variation in prices of tea, rubber, coffee, etc., every year. Then the planters may cry that in a particular year their income is less but that all the same they are forced to pay a fixed amount. In that event, the Government may have to grant exemption or remission of tax. On the contrary, if the tax is based on income, the Government can assess the income of every planter and levy the tax. Further, when the income is taken as the basis for the imposition of the tax, provision is made to deduct therefrom the wages paid under the Plantation Labour Act. Therefore, considering the income of every planter, there is no harm in taxing the planters on the basis of the income

16th February 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

they derive. There is no necessity for making any change in computing the agricultural income as pleaded by some hon. Member here. In this Bill, after consideration by the Select Committee, provision to impose super-tax has been given up. I do not see any reason why such a provision should not be there. The planters in our country, mainly the foreign planters, have been making a good profit out of the industry.

“The British-owned industries in our country have been making very good profits as admitted by themselves. Let me quote certain facts about this. In the book entitled ‘The Resources of the Empire’ by one Britisher, W. A. Maclaren, a prominent British economist, who has always been working for the interests of the British Imperialists, has stated that ‘the Indian Tea industry is at present in a highly prosperous condition from a profit point of view’. He has given figures regarding dividends declared by several companies over several years, for years as early as 1919, 1920, 1921 and so on. The dividends declared are 23-60 per cent, 19-02 per cent, 19-15 per cent, 30-23 per cent and so on. All these years they have been making very good profits out of this tea industry in India. Even as early as the beginning of this century, these planters have taken out of this country more than what they invested on these industries, in this country. Again, they did not import capital into this country and invest it on the industry. Only a very small amount of capital was imported. The author whom I quoted just now, has stated ‘it must be remembered, however, that Indian Tea Companies have for many years gradually improved their properties and increased their assets’. This has been done from their profits and not by any increase in the capital. They have only ploughed back the profits they have earned out of the industry, profits earned at the cost of the labourers and the people of this country. The condition of the labourers in any other industry is not so bad as that in the plantation industry.

“Sir, certain hon. Members objected when it was stated that the British planters have been exploiting our country. I do not find any reason why they should object to such a remark being made about the British planters. The blackest exploitation made by these white men has been written in immortal words in one of his novels ‘Two leaves and a Bud’ by Mulk Raj Anand. That novel depicts the miserable conditions of labourers in these British plantations. Mere words of sympathy uttered by some hon. Members can never whitewash the cruelties committed on our people by these planters. It is only proper on our part that we levy a heavy tax on these people. The super-tax that had been given up by the Select Committee should again be introduced and imposed on them. The maximum rate now fixed is only As. 5-6 in the rupee. This rate for those who are earning a profit of Rs. 25,000 and more is not a big tax. It was admitted by a hon. Member on the other side who always pleads for the interests of the rich people, that this tax is not a big tax. Therefore it can very well be raised to As. 10-6 in the rupee. From As. 5-6 the rate can be raised on a

1-20
p.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [16th February 1955]

a sliding scale up to As. 10-6. By this, the Government would get more money out of this taxation measure. Then they can very well drop the betterment levy and the other levies which are detrimental to the interests of the common people. They can get that amount by increasing the tax to As. 10-6 in the rupee and also imposing the super-tax.

"Another important point on which I would like to say a few words is this. Most of the plantations are located in Malabar, Nilgiris, etc. There are many plantations in Malabar. This district has always been considered a deficit district with regard to finance. Government used to say that what all they were doing for Malabar were done out of the revenues collected from other districts. If only Government collected the tax as suggested from these plantations, they will get enough money from Malabar and Malabar will never be a deficit district in respect of contributing money to Government.

"Sir, hon. Member Sri Gopalan said that a part of the export duty levied by the Central Government on tea, rubber and coffee should go to the State Government. This Government can demand it and utilize it for development works. If that is done the revenues derived by Government from plantations in Malabar will increase and Malabar will never fall behind any other district in contributing to the revenues of the State. I say Malabar is really a very rich district in the whole of our State, in fact in the whole of India. If money is taken from these British planters, the Government can have more money for spending for the benefit of the people. This tax is only a beginning in that direction and Government should see that the tax is raised after gaining experience for some years. With these remarks I conclude and commend this Bill for the acceptance of the House with certain amendments which will be taken up afterwards."

DEPUTY SPEAKER :—"The House will now adjourn and reassemble at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Speaker, Sir, I accept completely the principle underlying this Bill. I believe that the agricultural income-tax should completely replace land revenue as done in the States of Travancore-Cochin, Coorg, Assam and Bengal. The agricultural income-tax should not be used as supplementary to land revenue, as that will be double taxation and will be a little unfair.

"With regard to the taxation of foreign concerns, I feel that in the matter of taxation as in the other things, we should go more on class basis than by making distinction between a foreigner and an Indian. I certainly feel that the Indian industries should be encouraged and our nationals should be given preference but that should be done in a way which would not provoke the foreign capitalists who have been running the industries for a long time in

16th February 1955] [Dr. K. B. Menon]

this country. Even though they must be pushed out, they must be pushed out in such a way as not to provoke them to the policy of 'scorched earth'. There are other ways of pushing out the foreigners and as long as they are there, these methods should be followed.

"Sir, I want to speak on two points which I failed to push through in the Select Committee. I was not able to give my dissenting minute as I received the report a little late. Therefore, I now want to come to this House and place those points before it. On those two points we put out an organized fight in the Select Committee but we failed to win. I do concede that the Government yielded on many points and this has been mentioned by some hon. Members of this House. Unlike other Bills which were referred to the Select Committee, this Bill has come out from the Select Committee with greater changes than the other Bills.

"The first point that I wish to place before this House is with regard to small growers. I believe the exemption limit is too low. We and some other hon. Members in the Select Committee suggested that instead of five acres the exemption limit should be raised to ten acres. I believe that it is quite correct. When we visited some of the plantations, we had occasions to see that some of the private plantations ranging from five to ten or fifteen acres were very poorly managed, that the trees were unhealthy, that they were not properly manured and they were not properly pruned. Now we are convinced that the small grower is seriously handicapped as compared with the large grower. He has not the wherewithal or the required capital to manure them or the factory where he can send the leaves for curing. The moment the leaves are plucked, they are immediately handed over or sold to the large grower. So, in many ways the small grower is seriously handicapped and, I believe, it is the duty and responsibility of the Government to give every encouragement to him. We strenuously pushed this point in the Select Committee but the reply of the Government was that if the exemption limit was raised, they would have to exempt thousands of small-growers. Sir, the question of exemption should be based not on the number of exemptions that would have to be granted but on the necessity for such exemption. I feel that there is a necessity for it and I would, therefore, request the House to try to raise the exemption limit from five to at least ten acres. The demand has been for exemption up to 50 acres but even if we are not able to get that much concession from the Government, the exemption limit can be raised to ten acres.

"The second point that I would like to raise is also with regard to the small grower. This Bill is based on the Indian Income Tax Act of 1922, and also on the Travancore-Cochin Act of 1950. This Bill follows these two Acts fairly closely but on some major and vital issues, there is deviation. Sir, section 49 (b) of the Indian Income Tax Act provides that the income-tax on the company's dividend shall be deemed to have been paid by the shareholders. Therefore, that provision is not there and when that provision is

2-40
p.m.

[Dr. K. B. Menon]

[16th February 1955]

not there, I believe, it will be a hindrance to the formation of companies. It will not be offering an inducement to the small investors to invest in the shares of any such companies. The reason that was urged was that even if exemptions were given the small shareholder did not often cash on these privileges and that they went by default. Even if they may go by default, I feel that this provision should be there. The Income Tax Act which was passed so long ago is the accumulated experience of so many years and it is only right and reasonable that we should take advantage of it. I therefore suggest that we should also follow the Income Tax Act as far as possible in framing the Act that is before the House at present. These are the only two suggestions that I wish to make with regard to this Bill."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, first of all I wish to congratulate the Select Committee for having changed some provisions of the Bill so as to make it acceptable to all sections of the people. If some people fail to see that this is a good Bill, I think they should only thank themselves for it. I wish to submit that the Select Committee has taken all points into consideration and have provided a compromise between the small planters and the big planters. Speaker after speaker have suggested that the plight of the small planter has not been considered and that they will be hard hit by these proposals. I fail to see how these proposals, as they are, will adversely affect the small planters. Some hon. Members have pointed out that the exemption limit in acres should be increased. Obviously, they seem to be in a confusion because they have failed to see the other provision that no planter will be assessed to agricultural income-tax under this Bill if his income falls below Rs. 3,000. Therefore, even if the planter has got 50 acres of plantations, if his income falls below Rs. 3,000 he will not be assessed to agricultural income-tax. I therefore do not see any reason why some hon. Members should object to the small planters with an annual income of more than Rs. 3,000 paying any tax. An annual income of three thousand rupees is not a very small sum and these small planters should therefore not grudge to pay a tax to the Government.

" Thus there is the provision that those small planters who own more than five acres of tea or the equivalent, namely, of fifteen acres of other crops, are liable to be assessed to agricultural income-tax only if they get an income of more than three thousand rupees. So, my submission is that these proposals as they are do not hit the small planters. On the other hand, the provision regarding compounding goes a long way towards saving the small planter from the harassments of the officials entrusted with the task of assessment. It will also save them from keeping elaborate accounts if the small planters utilize the option to compound the tax assessable under this legislation.

" As I went through the provision regarding composition of the agricultural income-tax, I had a feeling that it was not obligatory on the part of the official to permit compounding of the tax. The

16th February 1955] [Sri K. Parthasarathy]

words used are 'The prescribed officer, after satisfying himself that the particulars specified in the application are correct, may by order in writing, grant the permission.' If one wants to have the full benefit of the clause relating to compounding, I think it will be better if it is not left to the discretion of the prescribed officer to permit or not to permit the compounding. He shall be bound to permit the compounding in all cases where it is permissible and the assessee applies for it. So, I wish to submit that a suitable amendment should be made in this matter.

" Another complaint which was made and, in fact, an hon. Member was very eloquent about it, was that the Government were leaning in favour of the big planters and that most of these big planters were foreign European planters. It was said that the Government had shown leniency to them in doing away with the provision relating to super-tax and that the rate of taxation adopted was also very lenient towards them. So far as the deletion of the provision relating to super-tax is concerned, I think it is an improvement over the original Bill. The rate of tax on companies is not lowered by the Select Committee. However much, we may feel about the rate of taxation being low or high, I wish to submit that it is better that we do not have very many provisions in regard to this matter of having a tax and again a super-tax in an enactment like this. If we want to increase the rate of taxation we can as well do it by amending Part I of the Schedule suitably. I wish to congratulate the Select Committee for having deleted the provision regarding super-tax.

" It is said that leniency is shown to companies. It is admitted that the planters who get very large incomes are all big companies. Do we find that any concession is shown to companies in this Bill? We find, Sir, that so far as the companies are concerned, they are assessed to agricultural income-tax at the maximum rate. We also find that in the case of individuals and in the case of families there is a sector which is non-assessable and that the assessment is made on a slab system. This concession is denied to companies and they are assessed to the tax at the maximum rate of five and a half annas in the rupee on the entire income. So, I feel that this charge that this Government is showing a favour to the big companies cannot be maintained and justified.

" Some hon. Members have also said that the imposition of this tax will retard the progress of the industry and will act as a brake against the expansion of this industry. I think the Select Committee has effected a compromise in providing for the deduction of interest on any amount borrowed and actually spent on the plantation, in computing the agricultural income. This will go a long way towards making the planters borrow capital and utilize it for the expansion and improvement of the plantations. I may assure hon. Members that the imposition of this tax will not adversely affect the industry as was alleged by some hon. Members. Looking at it from all points of view, I wish to commend this Bill to the House, that it is a good one as it is and can be accepted by all. Thank you, Sir."

[16th February 1955]

2-47 * SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിന്റെ
p.m. തത്വങ്ങളെ ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതായിട്ട് ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ പാട്ടിയിലെ പല
ആളുകളും സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ പോയി പുറത്തു വന്നപ്പോൾ
വലിയ വലിയ തോട്ടം ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു അനുകൂലമായിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ബില്ലിൽ
വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പഠയാശിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ബില്ല് അറുനൂറ്റാണ്ടി-
ലെയ്ക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി നേതാവ് ശ്രീ പി. രാമമൂർത്തി ഇതിനെ സെലക്ട്
കമ്മിറ്റിക്ക് അയക്കുന്ന അടിയന്തരമായി പാസ്സാക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.
ഈ ബില്ല് കഴിയുമെങ്കിൽ പാസ്സാക്കാതിരിക്കാൻ, പാസ്സാക്കണമെന്നു വലിയ
മുതലാളിമാരെ അധികം ബാധിക്കാത്തവിധുള്ള ഭാഗങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ അവർ
ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുമെന്നു അന്നേ അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെ
നാക്കിയ ചെയ്യുന്ന അത് തികച്ചും യഥാർത്ഥമായിരുന്നെന്നു ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞി-
രിക്കുന്നു. തോട്ടം ഉടമകൾക്കു അനുകൂലമായി ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു വകുപ്പാണ് പുതിയ
ബില്ലിലെ 64-ാം വകുപ്പ്. അത് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ച് പുതുതായി ചുമത്തി
ചേർത്തതാണ്. റവന്യൂ സെക്ഷനിൽനിന്നു തോട്ടമുടമകൾക്കു ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ
ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ചെയർ
മാൻതന്നെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനാണ് ഈ ഭേദഗതി എട്ടാമത് മുതൽ
രണ്ടാം ഉറപ്പിക വരെ മാത്രം ഭൂനികുതി കൊടുക്കുന്ന തോട്ടം ഉടമസ്ഥന്മാർ എന്തിന്
ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്നു എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ
അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ലാഭം കണക്കാക്കിയാൽ യാതൊരു സൗജന്യവും അവർ അർഹിക്ക-
ുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് സ്റ്റേറ്റ് മെന്റേൻ എസ്റ്റേറ്റ് റൂറൽ എക്സം.
ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പിക മൂലധനം മുടക്കിയിട്ടുള്ള ഈ കമ്പനി സകല
ചെലവും കഴിച്ച് കഴിഞ്ഞ പാട് കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ മാത്രം അമ്പത്താറു ലക്ഷം ഉറപ്പിക
യിലധികം ലാഭം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ മറ്റെങ്ങോ എല്ലാ യൂറോപ്യൻ കമ്പ-
നികളും. ഈ രാജ്യത്തെ തെളിവാളികളെ മാത്രല്ല, ഇവിടെത്തെ നാട്ടുകാരെ മുഴുവൻ
വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടാണ് വലിയ വലിയ തുകകൾ ലാഭമായി യൂറോപ്യന്മാർ തട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു എന്തിനാണ് ഈ അനുകൂല്യം അനുവദിക്കുന്ന
തെന്നു എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ ഈ ബില്ലിലെ വകുപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ച് എന്നിങ്ങനെ പലതും പറയാനുണ്ട്. അത്
രണ്ടാം വാചന സമയത്ത് പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. നികുതിയുടെ തോതിനെ സംബന്ധിച്ചു
മാത്രം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു
സാധനത്തിന്നു നികുതി കൊടുമ്പോൾ അതു ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവർക്കു ആ നികുതി താങ്ങാനുള്ള
കഴി നേണ്ട എന്നു നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ തോട്ടം ഉടമ-
സ്ഥന്മാർ യാതൊരു ലാഭക്കുറവും അർഹിക്കുന്നില്ല. ഇവയുടെ കണക്കുകളെല്ലാം ഒരു പരി-
ശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഇതു വളരെ വ്യക്തമാകും. ഏഴു കോടി രാജൻ തേയില ഈ
സംസ്ഥാനത്തുമാത്രം ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു ഇന്നലെ ശ്രീ കെ. ടി. രാജു പറയുക
യുണ്ടായി. തോട്ടം ഉടമകളുടെ അസോസിയേഷൻതന്നെ എറണാകുളത്തുനിന്നു
പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന Planting and Commerce എന്ന ജേണലിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള
കണക്കനുസരിച്ച് 67,500,000 രാജൻ തേയില ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.
സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ തെളിവു കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്റ്റേറ്റ് മെന്റേൻ എസ്റ്റേറ്റ് കോർ
ഒരു രാജൻ ചായക്കു 3 ക. 7 ന്. വിലയും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ തോട്ട-
ങ്ങളെ കഴിച്ചുനിറുത്തിയാൽ, ഏതാണ്ട് അഞ്ചു കോടി രാജൻ തേയില വലിയ തോട്ട-
മുടമസ്ഥന്മാർ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു കാണാം. വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചായയുടെ
വില നോക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലം കൊണ്ടുതന്നെ 25 കോടി ഉറപ്പികയിലധികം
ഈ തോട്ടം മുതലാളിമാർക്കു ലാഭമുണ്ടായിട്ടുണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വ്യവസായത്തിൽ
നിന്ന്, വമ്പിച്ച പലതുകൾക്കു പണമില്ലാതെ കഴങ്ങുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്, സോഷ്യ-
ലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതി കൊട്ടിപ്പടക്കാൻ സത്യാചാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള മന്ത്രിമാരുടേതായ
ഒരു ഗവണ്മെന്റിന് രണ്ടോ മൂന്നോ കോടി ഉറപ്പിക നികുതി വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ
അത് രാജ്യത്തിന്റേതെന്നു ആവർത്തനം. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി ഏഴു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു.
എങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റേതെന്നു പറയത്തക്ക യാതൊരു പുരോഗതി യുണ്ടായിട്ടില്ല. പല പല
നികൾക്കും പണമില്ലാതെ ഗവണ്മെന്റ് കഴങ്ങുകയാണ്. ഇന്നലെത്തന്നെ ചക്കമീപ്പുക-
ളിൽ സുലഭപ്പെടുകൊണ്ട് ആളുകൾ മരിച്ചതിന്റെയും മറ്റും കണക്കുകൾ ഇവിടെ പറ-
യുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ അടിമന്തിരമായ പല വലിയ പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മെ അഭിമുഖീ-

16th February 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

കരിക്കുമ്പോൾ കോടിക്കണക്കിന് ഉറപ്പിക അമ്പതുശതമാനം ചോർന്നുപോകുന്നതു നോക്കി
യിരിക്കാതെ അതിൽനിന്നു കഴിയുന്നിടത്തോളം നല്ല പങ്ക് നികുതിയായി പിടിക്കുക
ക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകേണ്ടതാണ്. ഈ നികുതി എത്രതന്നെ വർദ്ധിച്ചാലും
ഞങ്ങൾ പിന്മാങ്ങാൻ തയ്യാറാണ്. തോട്ടം ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു നികുതി കൊട്ടി എന്ന്
പേരുവെക്കുകയല്ലാതെ അതിൽനിന്നു കാര്യമായ ഒരു വരുമാനമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള
ആഗ്രഹം ഗവണ്മെന്റിനുള്ള പരമമായിരിക്കുന്നു. ഈ നികുതിനിരക്കു വർദ്ധി-
പ്പിച്ചു മരിയാക്കൂ. പ്രത്യേകിച്ചു വലിയ വലിയ തോട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം
ഉറപ്പിക 10 ന്. നികുതി കൊട്ടിയാൽ അത് ഒട്ടും അധികമല്ല. അതിനുള്ള ഭേദ-
ഗതികൾ ഈ ബില്ലിൽ വരുത്തി കുറഞ്ഞു രണ്ടു കോടി ഉറപ്പികയെങ്കിലും ഇതിൽ
നിന്നു വരുമാനമുണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകൊണ്ട് എന്റെ
പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I have great 2-50
pleasure in supporting the principles involved in this Bill. As a p.m.
matter of fact, it was our Party which was advocating this from the
very beginning. The great national movement assured the people
of this country even a quarter of a century back that the
uneconomic holdings of the peasantry will be exempted from
taxation and a graded, progressive taxation based on agricultural
income will be introduced. Though that has not been wholly
accepted now and introduced, at least a part of agricultural income
is going to be taxed just now and that is the reason why I give,
rather I record my consent and support to this Bill. I expect that
in the near future, the Government will come forward to replace
the present retrograde and reactionary system of land revenue and
substitute in its place a progressive taxation system based on
agricultural income.

“ Sir, the difference in approach made by the Government in
respect of taxation on coffee and tea is a welcome factor. The very
fact that 99,770 acres are under tea cultivation under 2,794 hold-
ings while under coffee there are 15,232 holdings shows clearly that
tea is more monopolistic concern than coffee. Moreover, 75 per
cent of the coffee that is produced in this country is being con-
sumed internally and only 25 per cent is exported. On the other
hand, of the total tea that is produced in our country, 75 per cent is
exported and only 25 per cent is used for internal consumption.

“ In this connexion, I would like to point out the great hard-
ship that is caused to the consumers of tea in our country. It is the
International Tea Committee sitting in London that is deciding
at what price tea should be sold to our country and other allied
matters. It is high time that our Government should see that
some measures are taken for controlling the price of tea so that
the people in our country also are not put to any trouble. Another
difficulty is with regard to the quality of tea that is supplied for
internal consumption. The worst quality of tea is being distri-
buted here and all the good tea is being sent out. The tea planta-
tions occur at about 5,000 or 7,000 feet above sea level and it is at
that height that our workers work and produce tea. Still we are
not allowed to get some good tea. It is rotten dust that is being
given here while fine dust is sent away. Something should be
done to check this.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [16th February 1955]

3 p.m. "A doubt arose as I went through the pages of this Bill. The State Government are going to appoint an officer for determining the agricultural income of plantation owners for assessing them to agricultural income-tax. The Central Government have got an officer for determining their income for assessing them to the Central taxes. If there is difference between the income as computed by the State Officer and the Central Officer, whose figure of income will be taken as correct? I hope the Government will consider this point and make the necessary amendments.

"Another point to which I would like to draw attention is about the living conditions of the workers. Workers in the plantations which are all situated in mountainous regions are getting very meagre or starvation wages. Each male worker gets Re. 1-7-0 per day and each female worker gets Re. 1-1-0 per day. The workers in all organized industries of this State are getting at least double this wage. When plantation workers are put to more hardships due to their isolation from their homes and families and due to their having to live in mountainous regions, I do not see why they should not get a living wage. I am afraid that after this Act comes into force, planters may say that they have to pay heavy taxes and that, therefore, they are not in a position to implement the provisions of the Plantation Act, the Industrial Disputes Act, etc. The Government should not pay heed to any such arguments. It is the duty of the State to ensure to the workers a living wage, a dwelling place and other amenities. The English companies in Wynaad have provided each worker with a house of 120 square feet and in this house ten to twelve people have to live. The Government should pay attention to this matter. With these remarks, I resume my seat."

3-5
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செலெக்ட் கமிட்டியின் திருத்தத்துடன் வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். செலெக்ட் கமிட்டி இந்த மசோதாவை நன்கு பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் இந்த ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. தோட்டத் தொழில் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய பல நுட்பமான விஷயங்கள் நேரிலும், சாட்சியங்கள் மூலமாகவும் நன்கு ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரும் தோட்ட முதலாளிகள் சங்கமும், உபாசி சங்கமும் பல விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சியினரும் தங்களுடைய சொந்த ஆராய்ச்சி மூலம் பல விவரங்களை சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த மசோதா விரும்புகிறேன்."

"இது தவறானது என்றே அல்லது இதனால் தொழில் பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இருக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இது தீவிரமாக இருப்பதாக காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முதலில் இதைக் கொண்டு வரக் கூடிய சமயத்தில் இந்த மசோதாவில் வரியினுடைய விகிதத்தை இரண்டு பாகுபாடாகக் காட்டப்பட்டிருந்தது. அதைப் பற்றிய சந்தேகம் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் தான் ஏற்கெனவே இருந்த சூப்ர டாக்ஸ் என்ற பகுதியை எடுத்து விட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்தப் பக்கத்தில் கூட அதைப்பற்றி கூறினார்கள். அந்தப் பக்கத்திலும் அதை ஏன் எடுத்து விட்டார்கள் என்றும் கூறினார்கள்."

16th February 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் இதன் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலேயே தான் அப்படி கூறியிருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்களுக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் தான் அப்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூப்ர டாக்ஸ் இருந்தாலும் இந்த மசோதாவின் தன்மை குறைந்து விடாது. சூப்ர டாக்ஸ் என்பது ஒரு உபரி வரி; இதை ஆடம்பரமாகத்தான் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஏதோ நாங்களும் மந்திரியும் சொல்லிக் கொள்வதற்கு இட நிதி மந்திரியும், ரிவினியூ மந்திரியும் சம்மா விட்டோமா என்று சொல் மிருந்தது. பணக்காரர்களையும் நாங்கள் சம்மா விட்டோமா என்று சொல்லுவதற்குத்தான் அப்படி போட்டிருந்தார்கள். ஒரு பக்கத்தில் வருமான இவ்வதற்குத்தான் அப்படி சூப்ர டாக்ஸ். இதைப் பார்த்தால் 10½ வரி, இன்னொரு பக்கத்தில் சூப்ர டாக்ஸ். இதைப் பார்ப்பவர்கள் அணு வரை வரி போடுவதாகத் தோன்றும். இதைப் பார்ப்பவர்கள் இவ்விதம் இரண்டு வித வரி போடுகிறார்கள் என்று நினைக்கட்டும் என்று தான் போட்டிருந்தார்கள். உண்மை என்னவென்றால் கம்பெனிகளுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில் ரூபாய்க்கு 4 அணு வருமான வரியும், 1½ வரக்கூடிய வருமானத்தில் ரூபாய்க்கு 5½ அணுவிற்கு அணு சூப்ர டாக்ஸ் மட்டும் தான். இரண்டும் சேர்ந்து 5½ அணுவிற்கு அதிகமாக வரி போட கம்பெனிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இல்லை. இதன் ரகசியம் செலெக்ட் கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளை தெரிந்துகொண்டு இருந்தால் தெரியும். எவ்வளவு வரி போட்டாலும், வருமான வரி போட்டாலும் சரி, கம்பெனிகளுக்கு 5½ அணுவிற்கு செலெக்ட் கமிட்டியில் பேசுவதற்கு இடம் கிடையாது. இதைப்பற்றி விட்டார்கள். அதனால் தான் பட்டது. அதனால் தான் அதை எடுத்து இருக்கட்டும் என்று செலெக்ட் இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் ஒன்றாக இருக்கட்டும் என்று செலெக்ட் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் சூப்ர டாக்ஸ் என்ற பளுவில் இப்பொழுது ஒரு ஓட்டை போடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மை சுவரூபம் என்னவென்றால் இவர்களால் 5½ அணுவிற்கு மேல் போட முடியாது. இதை முதலில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"இந்த வரி போதுமானதா அல்லது இதை இந்தத் தொழில் தாங்குமா என்று பார்த்தால் இந்த வரி போடுவதால் யானையை எறும்பு கடித்தது மாதிரிதான். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் விகிதமானது கடுமையானது அல்ல, ரொம்பவும் சுலபமானது. இதை சர்க்கார் நியாயமாகப் பெருவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. இப்பொழுது போட்டிருப்பதே குறைவாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப் பற்றி பல விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். அதையும் வைத்திருக்கிறேன். பின்னால் பேசுகிற காலத்தில் அந்த விவரங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இப்பொழுது விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதும் போதாது. முதலில் கொண்டு வந்த மசோதாவில் ரொக்கமாக வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்த பிறகு தோட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் முதலாளி கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரி பலன் அடைவதில்லை என்பதைப் பார்த்தோம். ஐந்து ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எவ்வளவுவோ தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். திருக்கக்கூடியவர்கள் எவ்வளவுவோ தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுையெல்லாம் முதலாளி காபி தோட்டக்காரர்களும் இருக்கிறது தவறு. தோட்டத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய கள் என்று சொல்லுவது தவறு. தோட்டத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் காபி தோட்டத்திலிருக்கிறார்கள். காபியை எடுத்துக்கொண்டால் 99 ஆயிரம் ஏக்கரில் 83 பர் சென்ட் இந்த சிறிய தோட்டக்காரர்கள்தான். அதில் 17 பர் சென்ட் பெரிய கம்பெனிகள் கையிலிருக்கிறது. ஆனால் தேயிலையை எடுத்துக்கொண்டால் 80 பர் சென்ட் கம்பெனிகள் கையிலிருக்கிறது. 20 பர் சென்ட்தான் தனிப்பட்டவர்கள் கையிலிருக்கிறது. தேயிலைத் தோட்டம் கிட்டத்தட்ட 83 ஆயிரம் ஏக்கர் தான் சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்கு விதிவிலக்கு இதைப் பார்க்கும்போது தான் சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற முடிவுக்கு நாங்கள் வரவேண்டியதாக இருந்தது. அதோடு சிறிய தோட்டக்காரர்கள் தாங்களாகவே தேயிலையை உற்பத்தி பண்ணி அதைப்பக்குவப்படுத்தி தேயிலையாக ஆக்கி விற்பதற்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th February 1955]

முடியாது. பச்சை இலையை, பெரிய கம்பெனிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு விற்றுவிட்டு, அவர்கள் கொடுக்கும் காசை வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. கரும்பைக் கொண்டு போய் கம்பெனிகளுக்கு விற்று வருகிறார்களே அதைப் போலவே சிறிய தோட்டக் காரர்கள் பச்சை இலையை விற்றுவிட்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது வெள்ளைக்காரர்கள் தான் இந்த பச்சை இலையை பக்குவப்படுத்துவதற்கு பெரிய யந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரிய முதலாளிகளை நம்பித்தான் இவர்கள் இலையை விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தப் பெரிய கம்பெனிகள் அந்நிய நாட்டு கம்பெனிகள். ஆகவே இவர்களுக்கு நியாயமான வருமானம் கிடைத்து கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாங்கள் நேரிலே பார்த்தோம். ஆகையால்தான் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. செலெக்ட் கமிட்டியில் கொடுத்தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி விதிக்கக்கூடாதென்றும், ஐந்து முதல் பத்து ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஏகருக்கு இவ்வளவு என்று ‘ கம்ப்யூட் ’ செய்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு உரிமையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் காபி போன்ற மற்ற பொருள்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தேயிலைத் தோட்டங்கள் விஷயத்தில் குறைந்த பட்சம் 10 ஏக்கர் வரையிலுமாவது விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும். காபி, மற்ற பொருள்களுக்கு 30 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்பொழுதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அதற்கு ஆதாரங்கள் பிறகு கொடுக்கிறேன்.

“இஷ்டப்பட்டால் கம்ப்யூட் பண்ணிக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். வரவு செலவுக் கணக்குப்படி இதில் போடப்பட்டிருக்கக் கூடியபடி வரி செலுத்தவேண்டும். ஏகருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கட்டிவிடுகிறோம் என்று கம்ப்யூட் செய்துகொள்வதற்கு உரிமை தேயிலை சம்பந்தப்பட்டவரை 30 ஏக்கர் வரையிலும், காபி, மற்றப் பொருள்கள் விஷயத்தில் 90 ஏக்கர் வரையிலும் விதிலிலுக்கு கொடுத்தால்தான் அது நியாயமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு பக்கத்தில் சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்குச் சலுகை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதே சமயத்தில் பெரிய எஸ்டேக்காரர்களுக்கு விதிக்கக்கூடிய 0-5-6 வரியா னது மிகக் குறைவாக இருப்பதால் 0-10-6 வரையில் போகக்கூடிய விகி தத்தில் வரியை அதிகப்படுத்தினால் நியாயமாகும் என்ற யோசனையை நான் முதலில் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இதற்கு என்ன ஆதாரம் என்னிடம் இருக்கிறது என்று கேட்கலாம். ரூபாய்க்கு பத்தரையணு வரையில் மிலத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி விதித்தால் அவர்கள் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்கலாம். மிலத்தோட்டம் பொருள் களிலேயே தேயிலை மிகப் பிரதானமானது. நம் நாட்டிலேயே தேயிலை மிகப் பிரதானமான பொருளாக இருக்கிறது. தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 50 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்ய பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பாகம் வகிக்குது. தேசம் பூராவும் தேயிலையும், காப்பியும் நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கியமான பாகம் வகிக்கிறது. ரூ. 500 கோடி மதிப்புள்ள தேயிலைத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும்.

“இவ்வளவும் எப்படி வந்தது, எவ்வளவு மூலதனம் உண்மையில் போடப்பட்டது என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேயிலைத் தோட்டங்கள், காபி, மற்ற தோட்டங்கள் விஷயத்தில் தொழிற்சாலையில் போட்ட மூலதனம் மாதிரி போடப்படவில்லை. ஏராளமான பணம் செலவழித்து இயந்திரங்களை வாங்கி தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது போல தோட்டங்களுக்குச் செலவிடப்படவில்லை.

16th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“சென்ற 100 அல்லது 200 வருஷ சரித்திரத்தைப் பார்த்தால், தேயிலைத் தோட்டங்கள் எப்படி வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். காப்பித் தோட்டங்கள் விஷயத்திலாவது சில முயற்சிகள் ஆரம்பத்தில் எடுக்கவேண்டியிருந்தது. வெளி நாட்டுக்குச் சென்ற ஒருவர் அங்கிருந்து காப்பிச் செடிகளைக் கொண்டுவந்து நம் நாட்டிலே அது விளையுமா என்று பரீட்சை செய்த பிறகு உற்பத்தி செய்யவேண்டிய சங்கடம் ஏற்பட்டது. ஆனால் தேயிலை விஷயத்தில் அப்படிப்பட்ட சங்கடம் இருக்கவில்லை. இந்த நாட்டிலேயே இயற்கையாக அப்படிப்பட்ட சங்கடம் இருக்கவில்லை என்று கண்டுபிடித்தது ஒன்றுதான் தேயிலைச் செடி விளைந்திருந்தது என்று கண்டுபிடித்தது ஒன்றுதான் வெள்ளைக்காரர்கள் செய்தது. வாஸ்கோடா காமா தப்பித் தடவி இந்தியாவைக் கண்டுபிடித்ததுபோல, இங்குள்ள மலைச்சாரல் பிரதேசங்களில் தேயிலைச் செடிகள் இருந்திருப்பதைத்தான் வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் கண்டுபிடித்தார்கள் தவிர, தேயிலை தோட்டங்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் ஏதோ அதிகமாகச் செய்துவிட்டார்கள் என்று யாரேனும் நினைத்திருக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் நம்நாட்டு தேசிய தொழில் வளர்ச்சிச் சரித்திரத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விரும்புகிறேன்.

“ஒரு பவுன் மூலதனத்தையாவது இங்கு கொண்டு வந்து மூலதனமாகப் போட்டு இந்த நாட்டில் தோட்டத் தொழிலை வெள்ளைக்காரர்கள் அபிவிருத்தி செய்துவிடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இந்த நாட்டில் ஏறிகெனவே இருந்திருக்கக்கூடிய செடிகளைக்கொண்டே, இங்கிருக்கக்கூடிய கனனியை, கன்னடியர், மலையாளிகள் ஆகியவர்களையும்—அவர்களில் ஹரிதமிழர், கன்னடியர், மற்றவர்களும் இருக்கலாம்—சேர்த்து வெள்ஜனங்களும் இருக்கலாம், மற்றவர்களும் இருக்கலாம்—சேர்த்து வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் தோட்டங்களைத் தயார் செய்துவந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் அதில் அதிகமாக மூலதனம் போடவில்லை. இயற்கையாக வசித்துக்கொண்டிருந்த மலை ஜாதி யினரை அடித்து விரட்டிவிட்டு அவர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கி கொண்டு அந்த இடத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் தேயிலை, காப்பித் தோட்டங் களை அமைத்திருக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம் நான் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. அந்தக் காலத்தில் இந்தியர்களையும் மலை ஜாதியினரையும் வெள்ளைக்காரர்கள் எப்படிச் சுரண்டிக்கொண்டிருந்தார் கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ள சிறு சம்பவமொன்றை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“தோட்ட முதலாளிகள் பெரும்பாலும் வெள்ளைக்காரர்கள். தோட்டங்களுக்குள் அவர்கள் பங்களாக்களைக் கட்டி, வேலி போட்டு அடைத்து டங்களுக்குள் அவர்கள் பங்களாக்களைக் கட்டி, வேலி போட்டு அடைத்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டு காவல் வைப்பதில்லை. உள்ளே நுழைந்து எதையும் எடுத்துக்கொண்டு போகாமல் இருப்பதற்குக் காவல் வைக்கவேண்டிய சிரமம் இல்லாமல் ஜன்னல்களுக்கு நேரே ஒரு துப்பாக்கியைத் தொங்கவிட்டுவிடுவார்கள். அந்தத் துப்பாக்கியைக் கண்டு பாக்கியைத் தொங்கவிட்டுவிடுவார்கள். அதற்கு உள்ளே கூட போவதில்லையாம். மலைஜாதியினர் பயந்துகொண்டு, அதற்கு உள்ளே கூட போவதில்லையாம். அந்த மாதிரி மலை ஜாதியினரை பயமுறுத்தியும், அடிமைத்தனமாக அவர்களை நடத்தியும், தொழிலாளர்களை உபயோகித்து அந்தத் தோட்டத்தை வளர்த்து அதில் கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பெருக்கி, இப்படிப்பட்ட தோட்டங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றனவே தவிர, தொழிற்சாலை, ரயில்வே ஆகியவைகளுக்கு முதன்முதலில் இயந்திரங்களை வாங்கி ஆரம்பிப்பதுபோல, தேயிலைத் தோட்டங்கள் விஷயத்தில் பிரிட்டிஷ் வர்த்தக நெருக்கடிக்காரர்கள் மூலதனத்தைக் கொண்டு வந்து போட்டு எதையாவது கட்டினார்கள் என்று யாரும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டாம். அவர்கள் கையிலிருந்து ஒரு கஃஸனாக்கூட செலவு செய்துவிடவில்லை. அரசியல் அதிகாரம் ஒன்றை மட்டும் உபயோகித்து பல லட்சக் கணக்கான மைல் விஸ்தீரணமுள்ள மலைச்சாரல்களை வெள்ளைக்காரர்களை, எடுத்துக்கொண்டு, நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்களை மிருகத்தனமாக நடத்தி, அடக்குகொண்டு, நம் நாட்டு வாழ்முடியாத அளவுக்குக் அவர்களுக்கு கூலி கொடுத்து தோட்டத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th February 1955]

“பூர்வ சரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொண்டால்தான் இப்பொழுது அதிலிருந்து எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கிறது, எப்படி அவர்கள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்று புரிந்துகொண்டால்தான் விரும்பு வெறுப்பில்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையை நாம் ஆலோசனை செய்யமுடியும். சில அங்கத்தினர்கள் நேற்று பேசக்கூடிய காலத்தில் இன வெறியை நாம் தூண்டக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். இன வெறியைத் தூண்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது. இன வெறி, ஜாதி வெறி, மத வெறி ஆகியவைகள் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்குப் பரம எதிரிகள். ஆகவே, நாங்கள் இன வெறியைத் தூண்ட விரும்பவில்லை. ஆனால், நம் நாட்டின் செல்வத்தை பிறர் அனாவசியமாக பிற நாடுகளுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது நாம் அதை அனுமதிக்கக்கூடாது, நம்முடைய தேசத்தை நஷ்டப்படுத்தக்கூடிய முறையில் காரியங்கள் நடப்பதை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேசக்கூடிய நேரத்தில் பல உண்மைகளைக் கொடுத்து, வெள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து தோட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர வெள்ளைக்காரர்கள்மீது இருக்கக்கூடிய வெறும் இன வெறியால் அல்ல. ஜாதி வெறி, இன வெறியைத் தூண்டி விடவேண்டுமென்ற எண்ணம் நம்முடைய மக்களுக்கு இருந்திருந்தால் 200 வருஷ காலமாக வெள்ளைக்காரர்களுடைய ஆதிக்கத்தில் அடிமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் தேசியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது வெள்ளைக்காரன் யாராவது தனியாகத் தெருவில் நடந்துபோயிருக்க முடியுமா? இன வெறியைத் தூண்டிவிடுவது என்பது தமிழர்களுடைய பண்பு அல்ல. கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கும் அந்த மாதிரி எண்ணம் கிடையாது. இன வெறியைத் தூண்டிவிடக்கூடியவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களைக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுதியாக எதிர்த்துத்தான் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ ஏன் வெள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து தோட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ‘அன்னிய நாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்து மூலதனத்தைப்போட்டு வெள்ளைக்காரர்கள் தோட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் தோட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இல்லையே’ என்று சொல்லலாம். அன்னியர் மூலதனம் போட்டு அது நம் நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்தால் அதற்கு நியாயமான வட்டி கிடைக்கவேண்டும். மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு வட்டி கிடைக்கக்கூடாது என்பது அல்ல கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் கொள்கை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்மையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் பலர் பலவிதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவையான தொழில் நடத்துவதற்கான இயந்திரங்களைக் கொடுத்துக் கடனாக மூலதனம் கொடுத்திருந்தால் வட்டியை அனுமதிப்பதில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது.”

3-20
p.m. MR. SPEAKER:—"You can take as much time as you want."

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Speaker is very liberal.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களை நடத்தும் வெள்ளைகார கம்பெனிகளின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்க்கலேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு வருஷ சரித்திரத்தைநான் புரட்டிக்கொண்டிருக்கப்போவதில்லை. சென்ற 15, 20 வருஷ புள்ளிவிவரங் களை மட்டும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். செம்ரா பீக் எஸ்டேட்ஸ்னுடைய 1953-54-ம் வருஷத்திய பாலன்ஸ் ஷீட் என்னுடைய கையில் இருக்கிறது. இக்கம்பெனியினுடைய மானேஜிங் ஏஜெண்டுகள் பீயர்ஸ், லெஸ்லி கம்பெ னியாவார்கள். இந்த கம்பெனிக்கு பல எஸ்டேட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒன்றிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய விவரங்களை சபையினுடைய கவனத்

16th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1944-45-க்கு முன்பு இதனுடைய மூலதனம் எவ்வளவு இருந்தது என்று இவர்கள் சொல்லவில்லை. அது ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். 1944-45-ல் ரூபாய் 4,66,700-க்கு உயர்த்தப்பட்டது என்று புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1947-48-ல் மூலதனத்தை ரூபாய் 9,33,400-க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

“ Issued capital was increased in 1947-48 from Rs. 4,66,700 to Rs. 9,33,400, by the issue of 2,33,350 bonus share of Rs. 2 each என்று இந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் முதல் போட்டவர்கள் போனஸ் எடுத்துக்கொள்வது என்று சொன்னால் யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் லாபத்தை மறைப்பதற்கான ஒரு தந்திரம் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ரூபாயாக யாரும் முதல் போடவில்லை. வரக்கூடிய லாபம் அதிகமாயிருக்கிறது. பங்கு போட்டு 60 சதம் 70 சதம் திற்குமேல் லாபம் வந்துவிட்டால் பகிர்ங்கமாகத் தெரிந்துவிடப்போகிறதே என்று நினைத்து இவர்களுடைய லாப பங்கை குறைத்துக் காட்டுவதற்காக வேண்டி லாபத்தில் ஒரு பகுதியை மூலதனமாக மாற்றி வைத்துக்கொள்ளு கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் போட்ட மூலதனம் 4,66,700-க்கு மேல் கிடை யாது. அதை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய மூலதனத்தை சுமார் ரூபாய் 10 லட்சமாக உயர்த்திக்கொண்டதோடல்லாமல் 1940-ல் இருந்து 1954 வரையில் இருக்கக்கூடிய 14 வருஷத்தில் இவர்கள் சம்பா தித்த மொத்த லாபம் சுமார் 25 லட்ச ரூபாயாகும். சுமார் 5 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் வைத்து ஆரம்பித்தது. இந்த கால கட்டத்தில் 25 லட்ச ரூபாய் வரையில் லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்ததையும் பார்க்கவேண்டும். ஆரம்பத்தில் போட்ட மூலதனத்தைவிட 5 மடங்கு லாபம் இந்த கால கட்டத்தில் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் 15 முதல் 40 சத விகிதம் வரையில் டிவிடண்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைக ளெல்லாவற்றையும் நான் கற்பனையிலிருந்து சொல்லவில்லை. அந்த கம்பெனி வெளியிட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்துதான் சொல்லு கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக செவ்வாய் மலை எஸ்டேட் என்ற கம்பெனியும் பீயர்ஸ் லெஸ்லியைச் சேர்ந்தது. இதில் 1944-45 போட்ட மூலதனம் ரூபாய் 1,83,390. அது 1952-53-ல் ரூபாய் 3,66,780 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இதுவும் எப்படி உயர்த்தினார்கள் என்றால் முன் சொன்னதுபோல லாபத்தை போனசாக மாற்றி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1937-38-ல் இருந்து 1952-53 வரையில் உள்ள 15 வருஷ காலத்தில் மொத்த லாபமாக 50 லட்ச ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பங்குதாரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய டிவிடன்ட் எவ்வளவு? பங்குதாரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய மொத்த டிவிடன்ட் 223 பங்குதாரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய மொத்த டிவிடன்ட் கிடைத்துவிட்டது. சதவிகிதம். போட்டதைப்போட 2½ மடங்கு டிவிடன்ட் கிடைத்துவிட்டது. அதைக்கு 10 ரூபாய் ஷேராக எடுத்துக்கொண்டார்கள். மூலதனம் போடாமலே பங்கிடு வருஷாவருஷம் வந்துகொண்டே இருக்கிறது.

“ஆக்டர் லோனிவாலி எஸ்டேட் என்ற இன்னொரு கம்பெனி இருக்கிறது. இதை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்கள் பியர்ஸ் லெஸ்லிதான். இவர் களுடைய பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்த்தால் ஆரம்பத்திலே போட்டிருக்கக்கூடிய மூலதனம் ரூபாய் 3,23,660 அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மூலதனத்தை ரூபாய் 19,45,980-க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். போட்ட மூலதனத்தைவிட கிட்டத் தோல் 6 மடங்காக மூலதனத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஒரே சமயம்தவிர மற்ற சமயமெல்லாம் மூலதனத்தைப் பெருக்க இருக்கக்கூடிய முறை போனைலை ஷேராக கொடுத்திருப்பதுதான். லாபத்தை போனைலாக மாற்றி மூலதனத்தோடு சேர்த்துக்கொண்டு மூலதனத்தை விரிவுபடுத்துகிறார்கள்.”

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th February 1955]

“இவர்கள் அடித்திருக்கும் லாபத்தைப் பார்க்கலாம். 1937-38-ல் இருந்து 1952-53 வரை மொத்த லாபம் அடித்திருக்கக்கூடியது 62 லட்ச ரூபாய். போட்ட மூலதனம் 3,23,660 ரூபாய். ஆரம்பத்தில் போட்ட மூலதனம் எவ்வளவு? எந்த மாதிரி எவ்வளவு லாபம் அடிக்க முடிகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 1942-43-ல் 50 சதவிகித டிவிடென்டும் 1950-51-ல் 40 சதவிகிதம். 1945-46-ல் 40 சதவிகிதமும் 1950-51-ல் 40 சதவிகிதமும் டிவிடென்டு அளித்திருக்கிறார்கள். தேயிலைக்கு 1951-52-ல், நெருக்கடி ஏற்பட்ட சமயம் 10 சதவிகிதம் டிவிடென்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறைவாக டிவிடென்டு கொடுத்தது கிடையாது. இரண்டு வருஷத்தில் 10 சதவிகிதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அனேகமாக எல்லா வருஷங்களிலும் 25 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாகவே டிவிடென்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

“வெள்ளைக்கார நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய கம்பெனிகளைப்பற்றித் தான் நான் இதுவரையிலும் சொன்னேன். இப்பொழுது நம்முடைய இந்தியர்கள் நடத்தக்கூடிய கம்பெனிகள் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்க்கலாம். புளூ மவுண்டன் எஸ்டேட்டுக்கு 25 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். 1943-44-லிருந்து 1952-53 வரை மொத்த லாபம் சம்பாதித்திருப்பது ரூபாய் 56,18,058. தேய்மான நிதிக்காக ரூபாய் 4,25,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் ரிசர்வ் நிதிக்கு ஒதுக்கியிருப்பதையும் பார்த்தால் நாம் திகைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ பாதாள லோகத்தில் பவுன் குவிந்திருக்கிறதென்று சொல்வதை புராணக்கதையில் கேட்டிருக்கிறோம். அதுபோல தோட்டத்தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் மலைச் சாரல்களில் ஒரு தனி லோகத்தையே சிருஷ்டித்து இருக்கிறதாகத்தான் தெரிகிறது. மற்றும் இருக்கக்கூடிய தேயிலை கம்பெனி ஷேர்ஸ்களுக்கு போடப்பட்ட மூலதனத்தைவிட 2½ முதல் 4 பங்கு வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

3-30
p.m.

“இவ்வளவு மூலதனத்திற்கு அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்தும் கூட போட்ட வருமானத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது அந்தத் தோட்டங்களின் மதிப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவைகளின் மதிப்பு குறையவே இல்லை. அப்படியேதான் இருக்கிறது. எந்தத் தோட்டப் பொருள்களும் வருஷா வருஷம் பலன் கொடுத்துக்கொண்டே தானிருக்கிறது. பார்க்கப்போனால் அதிகமாகவேதான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து பார்க்கவேண்டும். அந்தக்காலத்தில் வேண்டுமென்ற லாபம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது, இப்பொழுது அப்படி இருக்குமா என்று கேட்கலாம். இந்தத் தேயிலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாம் நிச்சயமாக அப்படிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் என்று நம்பலாம். எந்தக் காலத்திலும் நெருக்கடியே வராது. இது அவர்களுக்கு நல்ல வியாபாரமாக லாபம் கிடைக்கக்கூடியது. உலகத்தில் உற்பத்தியாகும் தேயிலையில் 40 பர்சென்ட் தேயிலையை நாம் உற்பத்தி பண்ணுகிறோம். நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட அதில் பாதி தேயிலை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகிறது. இந்தியாவில் தேயிலை இல்லாமல் மேற்கத்திய நாடுகள் இருக்கமுடியாது. தேயிலையை உபயோகிப்பது என்பது உலகம் பூராவும் அதிகரித்து வருகிறது. அதற்கு எப்பொழுதும் அதிகப்படியான கிராக்கி இருக்கும். பிரிட்டனில்கூட தேயிலையின் விலை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதனுடைய உபயோகமும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அங்கு கிளர்ச்சி அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதால் அங்கு அதிகப்படியாக விலையாகாது என்றபயம் இல்லை. தேயிலைத் தொழில் செழிப்பாக நடக்கும் தொழில் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இந்தத் தேயிலைத் தொழிலை வெள்ளைக்காரர்கள்தான் அபிவிருத்தி செய்தார்கள். வேறு தொழிலை அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்யவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் நன்றி கெட்டவர்கள் என்றெல்லாம் நாங்கள் திட்டிகிறோம்” என்று எங்கள்மீது குற்றம் சாட்டினார்கள். நாங்கள் அப்படிப்பட்டவிலை. அவர்கள் நன்றி கெட்டவர்கள் என்றும் நாங்கள்

16th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

சொல்லவில்லை. தேயிலைத் தொழிலை மட்டும் வளர்த்து அபிவிருத்தி செய்தார்கள் என்றுதான் சொன்னோம். மிகச் சிறந்த காபித் தொழிலை மட்டும் அவர்கள் வளர்க்கவில்லை. காபியை எடுத்துக்கொண்டால் 80 பர்சென்டுக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் இந்தியர்கள் கையிலிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தேயிலைதான் அதிக லாபம் கொடுக்கக்கூடியது. காபி அதிக லாபம் கொடுக்கக்கூடியதல்ல. அதனால்தான் வெள்ளையர்கள் காபி பக்கம் போவதில்லை. காபி பயிரிடுவதில் ஆபத்தும் இருக்கிறது. தேயிலையில் அவ்வளவு ஆபத்து இல்லை. இந்தியத் தேயிலைக்கு ஏகபோக உரிமை இருப்பதால் அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் உலகம் பூராவும் வியாபாரம் பண்ணலாம் என்று ஐக்கு ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தியா முதற்கொண்டு அதை வளர்த்து அபிவிருத்தி செய்தார்கள். இந்த தேயிலை பிரிட்டன் உலக நாடுகள் அவர்கள் கையிலிருக்கும்போது வாங்கி வெளி நாடுகளில் இங்கு குறைந்த விலைக்கு உற்பத்தி செய்து வாங்கி வெளி நாடுகளில் அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்தார்கள். இவ்விதம் இரண்டு பக்கங்களிலும் லாபம் அடைந்து வந்தார்கள். இவ்விதம் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஏற்பட்ட லாபத்தின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களை வளர்ப்பதற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“இனி என்ன செய்யலாம். இதற்கு வரி போடுவதை யாராகிலும் ஆட்சேபிக்கலாம். தோட்டக்காரர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கலாம் என்று சொல்லி இந்தத் தொழில் பூராவையும் பறிக்கக்கூடாது. இந்தியத் தோட்டக்காரர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. எல்லோரும் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. வெள்ளைக்கார தோட்டக்காரர்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளைப்போல் இந்திய தோட்டக்காரர்களுக்கு இல்லை. அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு பதில் அந்தத் தோட்டப் பொருள்களுக்கு வரி போடுவதை ஆட்சேபிப்பது சரியாகாது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“இந்தியத் தோட்டக்காரர்கள் சிறிய தோட்டக்காரர்களாக இருப்பதோடு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வெள்ளைக்காரர்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளைப்போல் இவர்களுக்குக் கிடையாது. இவர்களுக்கு கொஞ்சம் தான் ஏற்றுமதி இருக்கிறது. வெள்ளைக்கார கம்பெனிகளுக்கு இருக்கும் வசதி இவர்களுக்குக் கிடையாது.

“பியர்ஸ் லெஸ்லி கம்பெனி இந்தியாவிலும் இதைச் சேர்ந்த பிரிட்டனில் இருக்கக்கூடிய அதே கம்பெனி அங்கு வியாபாரம் செய்யும் கம்பெனி, இந்த இரண்டு கம்பெனிகளும் சேர்ந்து இருந்துகொண்டு இங்கே ஒரு பவுண்ட் தேயிலையை மூன்று ரூபாய்க்கு வாங்கி அங்கு பிரிட்டனில் அதே ஒரு பவுண்ட் தேயிலையை 5½, 5½ ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் நாம் இங்கு இரண்டு விதங்களில் லாபமடைந்து வருகிறோம். வரி போட முடியாது. அந்த அதிகப்படியான 2½ ரூபாய்க்கு வருமான வரி போட முடியாது. பிரிட்டனில் ஒரு விதமாக வரி இருக்கும். அந்த வரியைத்தான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்நியர்கள் கையில் இருக்கும் தோட்டங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தோட்டங்கள் பிரயோகங்களாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தோட்டங்களை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் பிரயோகங்கள் கையிலிருப்பதால் அதனால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் பிரயோசனமில்லை. பிரிட்டனுக்கும் பிரயோசனமில்லை. வெள்ளைக்காரர்களின் கையில் இருக்கும் வரும் லாபமெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்களின் கையில் இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வரி போடக்கூடிய காலத்தில் அந்த வரியை இந்த அரசாங்கம் போடுவதற்கு ஏன் ஆட்சேபிக்கிறது? அபிவிருத்தி வரி போடுவதென்றால் யார் கையில் மிச்சம் இருக்கிறது? அபிவிருத்தி வரி வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். யார் கையில் மிச்சம் இருக்கும். ஏழை விவசாயிகளுடைய கையில் 5, 10 இருக்கிறதோ அதை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மிச்சமிருப்பதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மிச்சமிருப்பதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த தேயிலைத் தொழிலில் யார் கையில்

[Sri M. Kalyanasundram] [16th February 1955]

அரசியல் சட்டம் மக்கள் இயற்றியது. ஆகையால், மக்கள் அதைத் தேவையானால் திருத்திக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அது கஷ்டமான விஷயமல்ல. தேயிலையை நாமே கொள்முதல் பண்ணி விற்பது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து வெள்ளைக்காரர்களுடைய ஆதிக்கம் போக முடியும். அப்பொழுதுதான் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய தேயிலைக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும்; பிரிட்டனில்கூட அவர்களுக்கும் நியாயமான விலைக்குத் தேயிலை கிடைக்க முடியும் என்ற உண்மையைப் பார்க்கவேண்டும். இதைப்பார்த்தால், தேயிலைத் தோட்டங்களை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கோரிக்கை வெள்ளைக்காரரின்மேல் ஏற்படும். இனவெறியால் ஏற்பட்டது அல்ல; நம்முடைய தேசத்தின் சொத்து நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் பயன்படவேண்டும், அந்தச் சொத்திலிருந்து வரக்கூடிய லாபம் நம் தேசத்தின் வளர்ச்சிக்காக உபயோகப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லப்பட்டதாகும். நம் நாட்டின் சொத்து அன்னியர்களின் கையில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதை யார்தான் ஆட்சேபிக்கமுடியும்? எந்த தேசத்திலாவது இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கமுடியுமா? பிரிட்டன் போன்ற தேசங்களில் இரும்பு, நிலக்கரித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து உற்பத்தியாவதை நம்மவர்கள் இங்கு தூக்கிக் கொண்டுவரமுடியுமா? தூக்கிக்கொண்டு வரத்தான் அவர்கள் அனுமதிப்பார்களா? பிரிட்டனுக்குத் தேயிலை தேவையாக இருக்கிறதென்று வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் அங்கு தூக்கிக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூலதனம் போடாமலேயே ஆரம்பித்த தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் தேயிலையை பிரிட்டனுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகாதே என்று நாம் சொன்னால் அதை 'expropriation', என்று சொல்லமுடியுமா? முடியாது. இதை 'expropriation', என்று சொன்னால், அப்பொழுது அந்த வார்த்தைக்கே அர்த்தமில்லாமல் போய்விடும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வார்த்தையை உபயோகித்தால் அது துஷ்பிரயோகம் செய்வதாகும். நம் நாட்டுச் செல்வத்தை, நம் அனுமதியில்லாமல், நாம் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்தக் கொள்ளையை நிறுத்தவேண்டுமென்று நாம் சொன்னால், வெள்ளைக்காரர்கள் மூலதனம் போட்டு அபிவிருத்தி செய்வதை அவர்களிடமிருந்து நாம் எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்வதாக ஒரு சிலர் சொல்வதானது உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் செய்யக்கூடிய குற்றச்சாட்டு என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“சபாநாயகர் அவர்களே, வெள்ளைக்காரர்களுடைய ஆதிக்கத்திலிருக்கும் தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து அவர்கள் அடிக்கும் கொள்ளை லாபத்தைப் பற்றி நான் இதுவரை எடுத்துக் காண்பித்தேன். இதிலிருந்து நாம் போடக்கூடிய வரியையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். பழைய கணக்குப்படி கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் இவ்வரியின் மூலம் 10 முதல் 12 லட்சம் வரையில் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். அவர் ரொம்பக் குறைவாக மதிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய விகிதாசாரப்படிக்கூட ஏதோ ஒன்றரை கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன். எனக்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சில புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, எனக்கு தெரிந்தவரை உத்தேசமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். இது ஏறத்தாழ சரியாகவே இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். (இச்சமயத்தில் கனம் ரெவினியூ மந்திரி குறுக்கிட்டார்.) கனம் ரெவினியூ மந்திரி இவ்வரியின் மூலமாக சர்க்காருக்கு 75 லட்சம் ரூபாய்தான் வரும் என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பார்க்கும்போது யாணைய எறும்பு கடிக்கிற மாதிரி இவ்வரி மலைத்தோட்ட முதலாளிகளுக்குப் போடப்படுகிறது என்று நான் முதலில் குறிப்பிட்டது தவறல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் வருஷ மொன்றுக்கு சில முதலாளிகள் 100 கோடி ரூபாய் வரையில் கணக்கில் சிக்காமல் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, நம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இவ்வரியின் மூலம் 75 லட்சம் ரூபாய்தான் வரப்போகிறது. தோட்ட

16th February 1955] [Sri M. Kalyanasundram]

முதலாளிகளுக்கு இந்த வரி ஒரு பொருட்டல்ல. ஏராளமான லாபம் அடைபவர்களுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று நாங்கள் கிளர்ச்சி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்காக எங்களைத் திருப்தி செய்வதற்காகவும் அந்தத் தோட்டக்காரர்கள் மீது இவ்வரி போடப்பட்டிருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. அந்தத் தோட்டக்காரர்களை தாஜா பண்ணுவது மாதிரி, ‘உங்களுக்கு வரி அதிகமாகப் போடப்போவதில்லை, கம்யூனிஸ்டுகள் ஏதோ கலாட்டா பண்ணுகிறார்கள் என்பதற்காக நாங்கள் உங்கள் மீது சிறிது வரி போடுகிறோம்’ என்று சொல்வதுபோல இம்மசோதா அமைந்திருக்கிறது. எங்களை அவர்கள் திட்டினாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் பெரிய தோட்ட முதலாளிகளுக்கு வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி அதிகமான வரி போடவேண்டாமென்றே நாம் போட்டுவது பிரயோஜனப்படுமாணால் எங்களுக்கு அதைப் தற்கு எங்களைத் திட்டுவது பிரயோஜனப்படுமாணால் எங்களுக்கு அதைப் பற்றி ஆட்டேபீணையே கிடையாது. ஏனென்றால், இப்பொழுது தோட்ட முதலாளிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியானது மிகச் சொல்பம்.

“ நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற் குப் பணம் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, தேயிலைத் தோட்டங் களை எடுத்துக்கொள்வது அவசியம் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும். நம் ராஜ்யப் பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமான பகுதி தேயிலைத் தோட்டங்கள். இந்தத் தொழில் நம் கையிலிருக்கு மானால் நம் சர்க்காருக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் வரும் என்று நாம் கவனிக்கவேண்டும். வரி கொடுக்கச் சக்தி இருக்கிறவர்கள் மீதும், பணம் மிச்சம் இருக்கும் இடத்திலும்தான் வரி போடவேண்டுமெயொழிய ஏழை ஜனங்களமீது இடத்திலும்தான் வரி போடவேதினால் மக்களிடையே அதிருப்தியும் நாட்டில் குடும்பமும் தான் ஏற்படும். அத்தகைய நிலைமையை உண்டாக்க வேண் டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுத்திருக்கும் அளவு மிகக் குறைவு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை அதிகப் படுத்தவேண்டும். ஷரத்துகள் விவாதத்திற்கு வரும்போது அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நானும் சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“சர்க்காருக்கு வேறு சில யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறிய இசைநாதரங்களைப் பெரிய கம்பெனிகளை நம்பியிருப்பதிலிருந்து விடுதலை தோட்டக்காரர்கள் பெரிய கம்பெனிகளை நம்பியிருப்பதிலிருந்து விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தபட்சம் முன்னூறு ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டங்கள் வைத்திருந்தால்தான் தேயிலைப் பக்குவம் பண்ணுவதற்கு முடியும். ஆனால், 10 முதல் 20 ஏக்கர் வரையிலும்—100 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட சொந்தமாக மூன்று லட்சம் ரூபாய் வக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட சொந்தமாக மூன்று லட்சம் ரூபாய் போட்டு இயந்திரங்களை வைத்து தேயிலை தயார் பண்ணுவது சாத்தியமல்ல. சின்ன தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களெல்லோரும் தங்களுடைய தேயிலையைப் பச்சையாகப் பறித்து பெரிய முதலாளிகளிடத்தில் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதன் பிறகு பெரிய முதலாளிகள் அதைத் தரம் வாரியாகப் பிரித்து உயர்ந்த ரகத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு மட்ட ரகத்தை இந்நாட்டில் விநியோகம் செய்கிறார்கள். அதனால்தான் இங்கெல்லாம் மட்ட ரகத் தேயிலையே பெரும்பாலும் கிடைத்துவருகிறது. இந்நிலையிலிருந்து ரகத் தேயிலையே பெரும்பாலும் கிடைத்துவருமோனால் நம்முடைய சர்க்காரே ஒரு அளநம் நாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் நம்முடைய சர்க்காரே ஒரு அளநம் நாட்டைச் செய்ந்து சில தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஷக்குப் பணம் செலவு செய்து சில தொழிற்சாலைகளை குறிப்பிட்ட பகுதி சிறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய சில தொழிற்சாலைகளை குறிப்பிட்ட பகுதி களில் ஆரம்பித்து அந்த தேயிலையைச் சர்க்காரே வாங்கிக்கொண்டு அதை சுத்தப்படுத்தி விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பெரிய பெரிய வெள்ளைக்காரத் தோட்ட முதலாளிகளுக்குப் போட்டியாக தொழிற்

[Sri M. Kalyanasundram] [16th February 1955]

சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அப்பொழுதுதான் சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்கு உண்மையாகவே ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும். பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது போதாது. இதனால் தொழிலை அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கு வசதி இருக்காது என்பதையும் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“தேயிலைத் தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவோ வசதி தேவையாக இருக்கிறது. நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுப்பதற்கும், சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கும், இன்னும் நம்முடைய நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், மக்கள் வறுமையினால் வாடிப் பட்டினி கிடப்பதிலிருந்து தவிர்ப்பதற்கும் நமக்குப் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. அப்படிப் பணம் தேவையிருப்பதனால் தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமாகப் பணம் வரக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தினால் இந்தநாட்டில் பல தொழில்கள் பெருகுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

3-50
p.m.

“அத்தகைய தோட்டங்களுக்கு லாயக்கான நிலம் 195,000 ஏக்கரில் 83 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. ஏராளமான பூமி இருக்கிறது. அந்த பூமியை அபிவிருத்தி செய்து தோட்டத்தை அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கு எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. நமக்கு இருக்கக்கூடிய கோட்டாவையே ஏற்றுமதி செய்ய முடியவில்லை. குறைவாகத்தான் வெளி நாட்டுக்குத் தேயிலையை நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம். வெளி நாடுகளில் தேயிலை தேவைப்படுகிறது. ஆகவே தேயிலைத் தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதனால் நம் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையை போக்குவதோடு சர்க்காருடைய வருமானத்தையும் பெருக்கமுடியும். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி முக்கியமான அபிவிருத்தி திட்டமாய் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அபிவிருத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தேயிலை ஏற்றுமதி செய்வதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நான் எடுத்துச்சொன்னேன். மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இதைப்பற்றி தெரியப்படுத்தி மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“நம்முடைய தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் விளைபொருள்களை பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒரு பெரிய ஆபத்தாக இருப்பது வெள்ளைக்காரர்களிடத்திலே இந்த ஏற்றுமதி. வசதிகள் இருப்பதுதான். கடலை எண்ணை ஏற்றுமதி செய்வதுபற்றி இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது. வியாபாரிகள் 10 டன் அல்லது 50 டன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு கோட்டா கிடைத்தாலும், வியாபாரிகள் பொருளை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்வது கிடையாது. ஏதோ ஏற்றுமதிக்கான லைசென்ஸ் பெற்றுவிடுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காருக்கு வாங்குவது இவர்களால். லைசென்ஸை பெற்று ராலி கம்பெனி, ஈஸ்ட் ஏசியாடிக் கம்பெனி, ஹீய் டிரைபஸ் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். லைசென்ஸைத்தான் வியாபாரம் பண்ணுகிறார்களேயொழிய லைசென்ஸ் வாங்கினவர்கள் பொருளை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்வதில்லை. சிறிய தோட்ட விவசாயிகளும் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் கடனாலும் வறுமையினாலும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் போலவே இவர்களுடைய கதியும் இருக்கிறது. வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி வியாபாரத்திலும் சர்க்கார் சரியானபடி கவனம் செலுத்தி அதில் ஒரு பரிசாரம் காண்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க முன்வரவேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சமயத்தில் நான் கூறிக்கொண்டு, இம்மசோதாவில் ஒவ்வொரு பிரிவையும் நாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது என்னுடைய மற்ற யோசனைகளை தெரிவிக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[16th February 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I am glad that ample scope was given to hon. Members to speak freely on the subject. In fact, such ample scope was given that the time by which I should have taken part in this discussion was advanced at least by half-an-hour, because of dearth of speakers. So it cannot be said that we hustled through as far as the general discussion is concerned. I am also glad that this Bill was unanimously welcomed. It is good that at least in this respect there has been so much of unanimity. Even the hon. Member from Chettinad welcomed this. But he liked that the basis of this tax should be different. He wanted that the levy should be on the basis of acre. It was pointed out by the Hon. Finance Minister that even the United Planters' Association of Southern India who are vitally and intimately concerned with this tax were not for it and they wanted the tax to be levied on the income basis. Even with regard to land revenue there is the progressive view that the tax should be on income and not on any flat basis, like 'so much money for so many acres.' That being so, I do not understand why the hon. Member from Chettinad wants to base the tax on acreage. This is a convenient tax in the sense that it will not adversely affect any one. The tax will be higher when the income is higher; when the income is lower, the tax will also be lower. So, it adjusts itself according to the income. But a flat rate is not like that. Income or no income, whether income is great or small, one will have to pay a certain amount. In that sense this is an improvement. Many public bodies have advocated this system of levying tax on income. Therefore, I think this is a good way of taxing.

“The hon. Member who opened the debate yesterday—I was not here, but I got some idea of his speech—seems to have made some remarks about the British planters and how they have been exploiting. May be there is exploitation, I am not coming forward to deny it. But one thing we must admit. It is due to their enterprise and pioneering that these tea, coffee and other plantations have come into being in this country. They were the pioneers in bringing this industry to our country. Let us just imagine what would have been the state of affairs 60 or 70 years ago. They went to the jungles infested with wild animals, malaria and cleared them risking their lives and then brought vast tracts of land under cultivation. I think, Sir, that we must pay them a meed of appreciation and admiration. As far as the exploitation part of it is concerned, well, there may be exploitation. Because we have given them praise for their pioneering, it does not mean that we must not criticise them for any exploitation that they may be carrying on.

“I had an occasion to go to the Anamalais and visited many of these plantations, some belonging to Europeans and some belonging to Indians. The state of affairs of labourers and their dwelling houses there was bad. When I saw that, I thought these people are making so much money in this industry; why

[Sri M. A. Manickavelu] [16th February 1955]

should they not divert a little portion of it in order to give these poor people some facilities and some amenities at least as regards the elementary standard of living. That is what I thought. In this connexion, I also want to say one other thing, though it may not be quite palatable to some. Some of the dwellings of these labourers in the plantations owned by Europeans were better than those in the plantations owned by Indians. I was very sorry to note that, but it was so. In some European-managed plantations, they have given better facilities and better amenities for their labourers than in some of the Indian-owned plantations. Why I say this is to show that there are good people among Europeans also. On that score, we should not say that only a certain set of people are exploiting.

"Hon. Members said that the tax is very low and that they can be taxed further so that more money may be forthcoming. But we must also take into account one other factor. There is much competition in this industry as in many other industries. For instance, I will say about cinchona. Government undertook the cultivation of cinchona; but there is competition on account of the large-scale growing of cinchona in Malaya and other countries. We are not able to compete with them. Similarly, in the case of tea and coffee, other countries have also taken to it. There, that is, in other countries, conditions for production are more ideal and better. So we must take all these into consideration when we want to tax, and not put unnecessarily heavy burden on these industries. We must consider how the world market affects this industry. It was all right years ago; they made a lot of profit. But there is now much competition. In Africa, they are trying to grow. In Malaya and so many other places, they are doing it, because they have found that much money is forthcoming in this industry. Therefore, if we begin to impose too heavy a burden on this, well, either the industry will be killed or there may be a diversion to other countries. So, it is not very wise to proceed too fast. We have made only a beginning and we do not know what the implications of it will be. It is well we have put the tax at As. 5-6. We shall watch and see how it works. There is nobody to tie our hands if we want to proceed further. Therefore, as the hon. Member from Uthiramerur expressed, we should not kill the goose that lays the golden egg. Now it may look very attractive to kill the goose or the hen whatever it is . . . (interruption by the Deputy Leader of the Opposition) and eat it too. We can have one sumptuous meal and it is all over. But with the egg it is not like that. We can go on having eggs for one year, two years and so on. Therefore, it is wiser to keep it living as long as it lays eggs. In that sense, it is better that we proceed cautiously. That is my submission, Sir.

4 p.m. "Reference was made to the omission of super-tax. One reason for it was given by the hon. Deputy Leader of the Opposition. Another reason is this. I think there was a Court decision according to which the Government could tax only the

16th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

agricultural income of a company collectively and could not tax the dividend received by each shareholder of the company individually. Super-tax was proposed only for people getting a higher income. When we could not levy super-tax on individuals, we thought it better to leave out the tax altogether instead of applying it to the joint stock company alone. But we did not stop with that. In the original Bill, the maximum rate of agricultural income-tax was four annas in the rupee and a super-tax also. But as the super-tax was given up, we have raised the rate of agricultural income-tax to five annas and six pies in the rupee.

"With regard to the question of exemption, much concession was given to the small growers. We have exempted from tax agricultural income from a plantation of not more than five acres in extent if used for growing tea or not more than fifteen acres in extent if used for growing coffee or any other crop.

"Provision is also made for the composition of the tax by any person who derives agricultural income from a plantation not exceeding twenty acres in extent if used for growing tea or an extent equivalent thereto if used for growing any crop other than tea. This is similar to the right of composition of the tax which we have given to the owners of stage carriages. When the tax is compounded, the planters need not have the bother of keeping accounts and be subject to all the other restrictions. This is a great concession to the small growers and it has been generally welcomed.

"The Deputy Leader of the Opposition asked why the Government should not take steps to check the income from plantations going out of this country. He himself answered it by saying that it was an all-India question. But that does not mean that this Government should not take any initiative in the matter; we must take the initiative. We will find ways and means of getting a reasonable share of the profit by way of tax. There is a sort of combine or monopoly in the trade. The Deputy Leader of the opposition said that it was in the hands of the Britishers and that they were working it to their interest. It may be true to some extent. But we do not know the all-India condition. In our State, tea is grown only in a few places, like the Nilgiris. We must go more deeply into the matter and see how best we could tackle that problem. If as much as one hundred crores of rupees are going out of India as has been alleged by the Deputy Leader of the Opposition, it is for the Central Government to take action. The Central Government are trying to tax the income as much as possible. They are increasing the excise duty from time to time and are levying export duty, etc. If all the taxes are concentrated at one time, it will be killing the goose that lays the golden eggs. So we must go rather cautiously.

[Sri M. A. Manickavelu] [16th February 1955]

"With regard to labour conditions also, people have been sleeping all along and nobody cared for labourers. Only after we came to know the real state of affairs, we took steps. The Central Government have passed a legislation for giving greater facilities and better conditions to workers. The Act has been put into effect and in course of time, conditions will improve. It will take some time to get the full benefit of the Act. Generally, exploiters or profit-makers do not voluntarily come forward to provide amenities so long as they are not pressed. My hon. friend from Erode will say that there is a Tamil proverb which means that as long as a man is asleep, one can twist the strand of a thread on his thigh. Likewise, there was nobody to champion the cause of the poor people then. The Communists were, like the submarine below the surface of the water, remaining underground all the time and coming out off and on. It is only after the last general elections they have come on the scene. They take interest in labour. We are trying to improve the condition of the workers. Their condition will surely improve. They have got some amenities like the provision of one or two cumblies during winter, and I think there is an agitation for an umbrella being given. We shall take care to improve their condition.

"The hon. Member from Manamadurai, usually a very quiet and orthodox gentleman, was to-day very chivalrous and championed the cause of women. He asked why a distinction should be made between a woman-owner and a man-owner. I do not want to answer the point at this stage. When the relevant clause comes up, I shall deal with it and try to help him as far as possible because he is championing, I think, a good cause. I am also chivalrous. Therefore I shall try to do whatever is possible.

"With regard to helping owners of small tea estates, we cannot do it in a day. It is said that they are at the mercy of the factories, that they have to go and give the green produce to them and submit themselves to the price and other restrictions imposed by them. It may be so. But how are we to improve the position? As I said, we cannot do it in a day. The Deputy Leader of the Opposition suggested that they should be helped by the Government themselves starting factories and by other ways. I agree that we should do something in the matter. After we gain some experience in working this Act and get some revenue, the Government will have an intimate knowledge about the industry and will be in a position to tackle the problems of the owners of small tea estates—how to meet the combine or monopoly and so on. We have just made a beginning. It is accepted that this is a progressive piece of legislation in that it proposes a tax on a national basis. We shall proceed with this and see how best we can improve the state of affairs in the industry.

"There is nothing more for me to say at this stage. As regards the details, we shall carefully look into them when the clause by clause discussion takes place."

16th February 1955]

MR. SPEAKER :—"The question is—

"That the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, as amended by the Select Committee, be taken into consideration." 4 10 p.m.

The motion was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, although clause 3 has been passed, I want to make a submission with regard to that. We were under the impression that the general discussion would go on till 5 p.m. to-day and that clauses will be taken up for consideration only on Monday. That would have enabled us to give notice of amendments. Now, I find that there are some amendments to be moved to clause 3 although I have not given notice of any. Therefore, may I suggest that before we take up the other clauses, we may have the one-hour debate?"

MR. SPEAKER :—"The Hon. Minister concerned is not here."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"He is engaged in the Legislative Council, Sir. There are no amendments to clause 4. Therefore, we may take it up straightway."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"There is no objection to proceeding with the Bill. But I am sorry I am not prepared now. I have some amendments to move to clause 5. But we have been taken by surprise."

MR. SPEAKER :—"What does the House want to do? I shall simply carry out its decision whatever it be. If the House wants a recess for an hour, I have no objection. But the best thing in that event will be to adjourn the House for the day once for all."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"The one-hour debate can be had to-morrow."

MR. SPEAKER :—"There is a proposal that we need not continue the consideration of the Bill clause by clause now. It is the desire of the House that the one-hour debate can be taken up to-morrow. The hon. the Deputy Leader of the Opposition has suggested that we may adjourn now and meet at 5 p.m. and have the one-hour debate. Instead of that, we can as well adjourn the House for the day and have the one-hour debate to-morrow."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I agree with your suggestion, Sir."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, I think we could start with clause 5 and see how far we proceed. If that is not liked, at least we shall adjourn till 5 p.m. We can have the one-hour debate at 5 p.m."

[16th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ We can take up consideration of those clauses for which the hon. the Deputy Leader of the Opposition is prepared.”

MR. SPEAKER :—“ We can postpone consideration of some clauses.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ In the same way, will I be given the right to reopen clauses passed? ”

MR. SPEAKER :—“ If the House gives permission, it can be done.”

SRI K. RAJARAM :—“ If the hon. the Deputy Leader of the Opposition has any amendment to give to clause 4, we can withhold the consideration of that clause and take it up later.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I submit that because I was not ready, clause 3 had been passed.”

MR. SPEAKER :—“ Shall we take up clause 4? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am anxious only about clause 3.”

MR. SPEAKER :—“ To-morrow we can take it up, if the House gives permission to that effect.”

Clause 4 was then put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—“ The motion moved—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the existing item (b), substitute the following :—

“ (b) any rent paid to, or other amounts mentioned in sub-clause (a) recovered on behalf of, the landlord or superior landlord, as the case may be, in the previous year in respect of the plantation from which the agricultural income is derived; ”

In item (1), Explanation, line 2, after the word “ paid ”, insert the words “ or compulsorily recovered ”.

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, clause 5 says—

‘ The agricultural income of a person shall be computed after making the following deductions, namely :

(a) any sums paid in the previous year on account of land revenue due to the Government, local rates and cesses and municipal taxes in respect of plantations ;

[16th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

(b) any rent paid in the previous year to the landlord or superior landlord, as the case may be . . .

“ Now, Sir, this tax is of course to be recovered from the owners. There may be a tenant, who has to pay Rs. 1,000 as rent to the land-owner. Say, he has paid Rs. 100 or Rs. 500. There is a decree on behalf of the land-owner. The income of the land-owner is attached and sold or by other means it is recovered. If the definition stands as it is, the tenant will not get under the law the deductions for these. That will be a very hard case. It is only to make things clearer that I have given notice of my amendment. The amounts recovered from him on behalf of the landholder have to be accounted. It is only a slight modification that is sought to be made by my amendment which may be accepted.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I submit that the amendment is not necessary because the word ‘ paid ’ will also include amounts recovered compulsorily. So I think the amendment is not necessary.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I do not press my amendments, Sir.”

The amendments were by leave of the House withdrawn.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I have not given notice of any amendment, Mr. Speaker, Sir. But I find sub-clause (g) of clause 5 requires some verbal amendment. Instead of the words ‘ for such cultivation and transport or both; ’ occurring in sub-clause (g) it would be better if we substitute the words ‘ for such cultivation or transport or both; ’. That would be the proper wording of the sub-clause. I suggest the substitution of the word ‘ or ’ for the word ‘ and ’ in line 5 of sub-clause (g) of clause 5.”

MR. SPEAKER :—“ It is only a verbal amendment and we can take it up at the end. The question is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’ ”

The motion was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 6 do stand part of the Bill.’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

(1) Omit item (ii).

(2) Add the following proviso to this clause :—

“ Provided that in all cases where the company or individual owner possesses estates in other States and/or countries, a separate account of acreage of the lands

[Sri K. P. Gopalan] [16th February 1955]

possessed, the details of the plants raised, the produce, amounts realized, expenditure and other relevant matters concerning his possessions in this State should be maintained "..."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.

“ஒரே எஸ்டேட் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பகுதியும் திருவாங்கூர்-கொச்சியில் ஒரு பகுதியும், மைசூரில் ஒரு பகுதியும் இருந்தால் அதனுடைய கணக்கை மதிப்பிட முடியாது. ஒரே கணக்காக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு நம்மால் மதிப்பிட முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில் தான் நாம் கணக்குப்போட முடியும். ஒரு பங்கை மட்டும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதற்குக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பது என்பதும் முடியாது. அதனால் கணக்குகள் தப்பிப்போவதற்கு இடம் ஏற்படும். நாம் எல்லாவற்றிற்கும் நியாயமாக வரி விதிக்க வேண்டும். அதனால் நாம் ‘Other Countries’ என்பதை விட்டுவிடலாம். வேறு தேசத்தில் இருக்கும் பங்குகளுக்கு நம்மால் வரி போட முடியாது. இங்கு கணக்கு வைத்துக்கொள்வது என்பதும் முடியாது. பல ராஜ்யங்களுடைய கணக்கையொட்டி மொத்தமாக இங்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அதனால் கணக்கு தப்பிப் போகாமலிருப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டியில் விவரமாக விவாதிக்க வில்லை. மற்றவைகளைப்பற்றி விவரமாக விவாதிக்கப்பட்டது, அவைகளுக்கு மாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவைகளுக்கு அதிகமாக இப்பொழுது திருத்தங்கள் கொடுக்கவில்லை. இதற்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ I want to say only a few words on these amendments, Sir. I have known many European companies owning estates not only in this State but in other States also. They own estates in other countries also. They keep one account for all these estates. Suppose, the question of payment of bonus is raised and the Appellate Tribunal asks the companies to produce their accounts. They never show their accounts. They say : ‘ We have only one account.’ So it would be better for the Government to ask for the maintenance of separate accounts to ascertain how much profit is made by the estate in this State. The profits made by these companies from the estates in this State should be known to Government as well as to the public. That would be better for improving the conditions of the labourers. It will also be of help to the Industrial Tribunals and other courts. Therefore, it is very necessary that the companies should be asked to maintain separate accounts for the estates in this State. Whatever profit they get from these estates should be made known to the Government. I hope Government would accept my amendment.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I also support the amendment moved by the hon. Member Sri Gopalan for this reason. As was pointed out by the hon. Member Sri Gopalan, most of these European companies own lands or plantations in more than

16th February 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

one State and sometimes outside India altogether. In such cases, when we propose to levy agricultural income-tax, they might say, there is no profit at all or there is no income at all, because the overall picture may be manipulated or may actually be a loss. But then what this State is concerned with is the profits or income made by the companies in this State. If there is an income made in the soil of the plantations in the Madras State naturally the State Government of Madras are entitled to levy a tax. That tax may be evaded sometimes by this device of showing a single account for all the estates. They may say : ‘ We may have made a profit in respect of the estate in this State, but we have lost heavily taking an overall picture of all the estates. Therefore, we do not have to pay any tax.’ In order that the companies may not evade payment of the tax on that income derived from the estates located in this State on the plea that there was only a loss taking an overall picture of all the estates, the Government must accept this amendment. If separate accounts are directed to be maintained in respect of profits or income earned out of the estates in Madras State, on that a levy can be made by this Government, irrespective of the profit or loss elsewhere with which we in this State are not concerned. This will facilitate matters and probably secure for the Government the revenue which is its due.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I do not find my way to accept the amendments. Even without this amendment, we can find out the exact state of affairs of the companies in respect of estates located in this State. Therefore, I do not think this amendment is necessary.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member withdrawing his amendments? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I am not withdrawing my amendments, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—
‘ Omit item (ii). ’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—
‘ Add the following proviso to this clause :—

“ Provided that in all cases where the company or individual owner possesses estates in other States and/or countries, a separate account of acreage of the lands possessed, the details of the plants raised, the produce, amounts realized, expenditure and other relevant matters concerning his possessions in this State should be maintained ”. ”

The motion was put and lost.

[16th February 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

"That clause 6 do stand part of the Bill."

The motion was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"That clause 7 do stand part of the Bill."

4-30
p.m.

*SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரவு செலவுக் கணக்கு ஒழுங்காக வைத்திருக்க முடியாதவர்கள் அல்லது சமர்ப்பிக்காதவர்கள் விஷயத்தில் விவசாய வருமான வரி அதிகாரி தாங்களாகவே குத்து மதிப்பாக ஒரு தொகையை நிர்ணயிக்கலாம் என்று இம் மசோதாவின் ஏழாவது பிரிவு கூறுகிறது. இதை எந்த அடிப்படையில் விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரம் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெளிவுபடுத்த முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன்."

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Even now the income-tax authorities do not have a definite data. They make a hypothetical assessment and it is open to the assessee to disprove it. So, there is no difficulty about it."

MR. SPEAKER:—"The question is—

"That clause 7 do stand part of the Bill."

The motion was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER:—"The question is—

"That clause 8 do stand part of the Bill."

The motion was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"That clause 9 do stand part of the Bill."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, the Hon. the Minister for Revenue spoke about chivalry and all that. I do not know whether he is going to move any Government amendment now."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Is it to this clause?"

*SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Yes, it is to sub-clause (2) of this clause. Sub-clause (2) says—

"In computing the total agricultural income of any individual . . ."

16th February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

The word 'individual' here will denote only a 'male' and I want that it should include a 'female' also for the purpose of assessment. Therefore, I propose the following amendment:—

"In computing the total agricultural income of any individual for the purpose of assessment, there shall be included—

(a) so much of the agricultural income of a wife or a husband as the

(i) may be or minor child of such individual as arises directly or indirectly.

(ii) from the membership of the wife or the husband as the case

be in a firm of which her husband or his wife as the case may be is a

partner . . ."

Such amendments will have to be made. Since I guessed from the gesture of the Hon. Minister that he was amenable to such an amendment, I thought that I might move that amendment now."

*SRI M. NARAYANA KURUP:—"It seems to me that the word 'individual' means only an assessee. It is a general term. Instead of the word 'person' the word 'individual' is used here. It is not a matter between 'he' and 'she' but the whole thing."

*SRI K. PARTHASARATHY:—"Mr. Speaker, Sir, the question of chivalry does not come in here. It is a question of collecting the tax. I wish to submit that in these days there may be a case where the assessee is a male and there may be another case where the assessee is a female. It is possible that the husband may be an assessee the wife having a lessor income. The object of this clause is that if the wife gets any income by virtue of her membership in a firm of which her husband is a director, that income also should be taxed. Suppose the wife is the principal earning member and is the assessee and is also a director of a firm and her husband is a minor shareholder. What is to happen in such a case? They cannot escape from assessment, and we have to make provision for such cases also. Therefore, the income of both the husband and his wife will have to be taken into account. In other words, the income of the family shall be taken into account while levying this tax. That is the object of this clause and if such a course is adopted, there would be no leakage or evasion of the tax."

SRI S. RAMALINGAM:—"I also feel that the amendment of Sri Krishnaswamy Ayyangar should be accepted."

MR. SPEAKER:—"He has not moved any amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"Of course, no written amendment has been moved. He wants the Hon. Minister to accept his oral amendment."

*SRI T. ANANTA PAI:—"Sir, under the Indian Income-tax Act, the husband and the wife are clubbed together and their income is assessed. So also here my hon. Friend, Sri Krishnaswamy Ayyangar wants that it should be clubbed together and

[Sri T. Ananta Pai]

[16th February 1955]

I agree with him that there is no point in leaving any loophole in the Bill by which any income may escape assessment. The object of the Bill should not be defeated.

"So far as the question of chivalry is concerned, we have not been chivalrous enough to see that the wife does not escape assessment. So all talk of chivalry will have to be set aside."

MR. SPEAKER:—"If the Hon. Minister wants time to consider the amendment . . ."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"I do not think that it is necessary in view of the observations made by the hon. Member, Sri Narayana Kurup. The word 'assessee' includes both man and woman."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sub-clause (2) (a) says—
'so much of the agricultural income of a wife or minor child of such individual as arises directly or indirectly . . .'
Here the word 'husband' also must be added. That is why the hon. Member, Sri Krishnaswami Ayyangar, wants that such an amendment should be moved."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"No doubt 'man' includes 'woman' but 'wife' will not include 'husband'. (Laughter.) However, I do not move the amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That clause 9 do stand part of the Bill.'"
The motion was put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That clause 10 do stand part of the Bill.'"
The motion was put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That clause 11 do stand part of the Bill.'"
The motion was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—
'That clause 12 stand part of the Bill.'"

16th February 1955]

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

'In line 2, after the words "in any year", insert the words
"on the plantation or plantations he possesses in this State".'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'In line 2, after the words "in any year", insert the words
"on the plantation or plantations he possesses in this State".'

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு வருஷம் விவசாய வருமானத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்ததானால் பிறகு லாபம் அடையக்கூடிய காலத்தில் இந்த நஷ்டத்தையும் கழித்துக்கொண்டு அதற்குமேல் இருக்கக்கூடிய வருமானத்திற்கு மட்டும் தான் வரி விதிக்கலா மென்ற நிலைமை ஏற்படும். பல கம்பெனிகளுக்கு சில வருஷங்களில் நஷ்டம் காட்டலாம். அந்த நஷ்டத்தை 'ரிசர்வ்' தொகையிலிருந்து ஈடு கட்டி 'டிவிடன்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வருஷத்திலே ஒரு வரு மானத்திற்கும் வரி போடப்படுவது இல்லை. அப்படியிருக்கும் போது, மொத்த நஷ்டம் பூராவையும் அடுத்த லாபம் ஏற்படுகின்ற வருஷத்தில் கழித்துக்கொள்ளவேண்டும் . . ."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The amend- p.m.
ment speaks about possessions in the State."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I am not speak-
ing on the amendment but I am speaking generally on the clause.
This clause is unnecessary.

"லாபம் அதிகமாக ஏற்படும்போது நாம் அதிகமாக வரி போடப்போவ தில்லை. இந்தரையனுக்கு மேல் வரி இல்லை என்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்கப்போகிறது. அதுதான் முடிவாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். மூன்றாவது பிரிவுக்கு நான் திருத்தங்கள் கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறேன். மூன்றாவது பிரிவு திரும்பவும் நானேக்கு ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் சமயத்தில் சர்க்கா ருடைய கொள்கை தெரியப்போகிறது. வரியை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் தயாராயில்லையென்று தெரிகிறது. இதுவரை கிடைத்திருக்கும் புள்ளி விவ ரங்களிலிருந்து தேயிலைத் தோட்டங்களை வைத்திருக்கும் முதலாளிகளுக்கு எவ்வளவு லாபம் அதிகமாகக் கிடைத்துக்கொண்டு வருகிறதென்று தெரி கிறது. பதினைந்து வருஷ காலத்தில் ஏதோ ஒரு வருஷத்தில், அதுவும் சில கம்பெனிகள்தான் நஷ்டமடைந்திருக்கின்றன . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri M. Kalyanasun-
daram wants to move amendments to this clause also. I hope
I have the permission of the House to postpone consideration of
this clause."

The consideration of the clause was, by leave of the House,
postponed.

Clauses 13 and 14 were put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—
'That clause 15 do stand part of the Bill.'"

[16th February 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the amendment which stands in my name :—

‘ In sub-clause (3), item (c), add at the end the words
“ or refer the matter to the bench consisting of all the
three members ”. ’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment. ”

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ In sub-clause (3), item (c), add at the end the words “ or refer the matter to the bench consisting of all the three members ”. ’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, this small amendment is very necessary if the Government want to do justice to the assesses. The Appellate Tribunal has been instituted with a purpose, namely, that it may view dispassionately the assessment that has been carried out by the Income-tax Officers. It is quite likely that where a point is very intricate there may be a difference of opinion between the members and sub-clause 3 (c) as it stands provides that when an appeal is heard by a Bench consisting of two members, and the members are divided in their opinion on any point, the appeal is to be dismissed. This is a very hard case. The clause itself has provided for three members so that in appropriate cases there can be a judgment by a majority. My amendment will come into force only if the two members are agreed on the point but they think that the matter about which there is a difference of opinion is so important that it may be referred to the full Bench. This amendment does not mean that all appeals where there is a difference of opinion should go to a Bench of three. In cases where the two members themselves feel that they want the opinion of the third member, they are helpless to do so if the sub-clause stands as it is. It is therefore a very equitable amendment and I hope the Government will find no difficulty in accepting it because unless the two members agree there can be no reference to the third member. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, sub-clause 3 (c) reads as follows :—

‘ Where an appeal is heard by a Bench consisting of two members, and the members are divided in their opinion on any point, the point shall be found against the appellant . . . ’

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு ஜட்ஜுகளைக்கொண்ட ஒரு பெஞ்சு அப்பெலட் டிரிபியூனல் விசாரணை செய்யக்கூடிய சமயத்தில் அவர்களுக்குள் ஒரு விஷயத்திலாவது எந்த அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அப்பீல் செய்துகொண்டவனுக்கு விரோதமாக தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இரண்டு ஜட்ஜுகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அது அப்பீல் செய்துகொண்டவர்களுடைய குற்றம் அல்ல. ஆகவே அந்த டிரிபியூனல் மூன்றாவது நபரைச் சேர்த்து மூன்று பேர்கள் கொண்ட டிரிபியூனலை ஏற்படுத்தி நியாயமான முறையில் தீர்ப்பு அளிப்பதுதான் முறையே தவிர அப்பீல் செய்துகொண்டவருக்கு விரோதமாக தீர்ப்பு அளிப்பது முறையல்ல. ”

16th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

அப்பீல் செய்வதவர்களுக்கு விரோதமாகவும், சர்க்காருக்குச் சாதகமாகவும் தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கோரக்கூடாது. வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்தவர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் செய்யலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள் சொன்னதுபோல் மூன்று பேர்களைக்கொண்ட டிரிபியூனலை அமர்த்தி அப்பீல் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I also support the amendment because, with all deference to the Government, it looks outrageous to me that there should be a provision of this kind. If there is reference to, or the matter is heard by the members of the tribunal and they disagree, then the effect is that the Taxing Officer is exalted into the position of a member and there is also the presumption that he gives an opinion in favour of the Government, for this is what it comes to. Usually it is the majority decision that prevails whether it is the High Court or any other tribunal. Wherever there is to be a decision, right from the Panchayat Court to the High Court, the decision of the majority must prevail. If a Bench of two members hear an appeal what normally happens in the High Court must happen here also. In the High Court where two Judges sit as a Bench and there is a difference of opinion, it is referred to a Full Bench of three Judges sitting together or it is referred to a third Judge. On the other hand, what we are told by this provision or what happens is, that when there is a difference of opinion both the members of the tribunal forfeit their capacity to decide and the Taxing Officer becomes the deciding Judge, that is, the third member, because it is his opinion that prevails. This is really wrong in principle. ”

“ Secondly where an appeal is referred to a tribunal, the tribunal must decide it. If one member has a difference of opinion with the other member, it does not mean that the Government should always win. It is proper that we should follow the principle which governs tribunals and their decisions, namely, decision by majority or where there is an equally divided opinion it should be referred to the third member. That is the proper thing to do. I think this vicious principle which has been borrowed from somewhere and which has got into the Sales Tax Act still persists. It is not known anywhere else in any other statute. The Madras Government after experimenting with it in the Sales Tax Act are now trying to introduce it in other legislative measures also. I wish it had stopped with the Sales Tax Act and did not permeate into or pollute other statutes. ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வது அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம், சப்-கிளாஸ் (4) சொல்வதாவது. ”

‘ Subject to the provisions of this Act, the Appellate Tribunal shall have power to determine the times and places of its sittings and to regulate its own procedure and the procedure in all matters arising out of the discharge of its functions. ’

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th February 1955]

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உட்பிரிவு (4)-ஐ நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். பரிபூரண எந்த முறையில் நடக்கிறது என்பதற்காக பூரா அதிகாரத்தையும் அவர்களே நிர்ணயித்துக்கொள்ளச் செய்வது சரியல்ல. ஆகவே அந்த உட்பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும். விதிகள் தயாரிக்கும் காலத்தில் இதற்கு விதிமுறைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தப் பிரிவை இப்பொழுது ஒத்திப்போட்டு பிறகு விவாதத்திற்கு வரும்போது எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.”

4-50
p.m.

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, the provision contained in the Bill has been characterised by my learned Friend as outrageous. I am really surprised at that. No doubt the provision seems to be just against the assessee. We may be interested to know that there is some provision in the Civil Procedure Code where on second appeal, if two judges disagree, the lower Court judgment prevails. This is a similar provision. There is nothing outrageous in it. It is something serious to say so. So far as the provision itself is concerned, where the two Tribunal Members do not agree, the best course will be to leave it to a third member so as to have a fair deal, especially where the other party is the Government.”

MR. SPEAKER :—“ I shall now put it to the vote of the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I made a proposal to take it up later. The Hon. Minister for Public Works is also here and we can proceed with the one-hour debate. Therefore, we can postpone consideration of this clause to the next day.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. Whatever the House decides, I shall do so.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, let me have my say and see how hon. Members react. As regards the point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition, it is rather funny. He wants to take away the right of the Tribunal as to where to sit, when to sit and all that and he wants us ‘to determine the place and sitting and regulate the procedure’. That is uncalled for.

“ With regard to the other amendment, Sir, it was said that when a decision is taken in appeal and when the members differ, it must be left to a third member. The provision here is the lower Court’s, or in other words, the officer’s decision is upheld. As has been pointed out by my hon. Friend behind, it is done under the Civil Procedure Code. It is the same case in High Courts also. Therefore, I do not think there is any necessity for a change here. The decision of the lower Court is reinforced by an opinion of one of the Judges of the Tribunal. That means there is a majority. As against one opinion, there are two opinions—first the lower court’s opinion and second the opinion of one

[Sri M. A. Manickevelu] 16th February 1955]

of the members of the tribunal. Therefore, there is a majority and it conforms to the rules of majority. There is no necessity therefore to accept the amendment.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the argument advanced by the Hon. Minister, in my opinion, is fallacious. Because here it is not two Judges agreeing as he thinks. I entirely agree that in the civil cases, it is the lower court’s judgment passed by a Judge that prevails. But here it is an Income-tax Officer, an executive officer appointed by the Government whose decision is upheld. It cannot be on a par with that of a Judge. If that is not the contention, you cannot say that it is on a par with Civil Procedure Code. In the civil cases, it is done by an independent judiciary and the executive has nothing to do with it. Here it is the Agricultural Income-tax Officer who is directly appointed and controlled and whose conduct is regulated by the Commissioner and the Government and the Minister. You cannot say that he is in a position similar to that of an independent Judge of the judiciary. He does not enjoy any independence. Therefore, that argument will not apply in this case and I beg to say that the concession or right conferred in this case is only in cases where two members do agree.

“ Then, the amendment suggested by the hon. Deputy Leader of the Opposition is surprising. I oppose it. It wants that regulations should be made by the executive and not by the judiciary itself. That is a process which is designed to curtail the judiciary. Always we have been agitating the other way, for a more independent, impartial and just judiciary.

“ I submit again that inasmuch as the decision of the officer is not on a par with that of an independent Judge, it should be referred to a third member and I request the Hon. Minister to give at least this small concession. The Hon. Minister quoted a part of the speech of the hon. Member behind him, but conveniently forgot the latter portion of his speech where he himself said, ‘to create a feeling of justice it would be well to leave it to a third member.’ I would only request the Government to accept the amendment.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, on a point of explanation. I support the amendment moved by the hon. Member Sri Kurup. Regarding the suggestion I made, I think I am right inspite of the explanation given by the hon. Member Sri Kurup. Because, if the procedure is fixed in the prescribed rules, this House will have an opportunity to correct it or express its opinion on it, for it is to be placed before this House. That is so far as his objection is concerned.

“ With regard to what the Hon. Minister says, I have to request him kindly to refer to the original Bill which was submitted to the Select Committee. It was said :

‘ Subject to the provisions of this Act, the Appellate Tribunal shall have power to regulate its own procedure and the procedure in all matters arising out of the discharge of functions.’

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th February 1955]

It is not with regard to the place, timings, etc., that the Tribunal is required to decide its procedure of its own accord. But it is with regard to the method of enquiry, taking of evidence, allowing exhibits and all that and so, such powers should not be in the Tribunal itself. It should be prescribed in the rules so that this House may have an opportunity to express its opinion on it. This was specifically proposed to avoid calling planters often to Madras to appear before the Tribunal. It can go on sitting either in Coimbatore or Salem where it is necessary. It is for that purpose this was proposed. But the Government now want the procedure also should be left to the Tribunal. Therefore, I submit, that these should be defined in the rules."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, as regards the point raised by my hon. Friend, Sri Kurup, the person deciding originally may be an officer. But he gives his decision in a judicial capacity in the sense that he conforms to the procedure of a judicial make-up. Therefore, even though he is an officer, he acts in a judicial manner and therefore there is nothing wrong in that.

“ With regard to the points raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition I still wonder why and how he wants to determine the timings and places of sitting of that body . . . (Interruption by the Deputy Leader of the Opposition : ‘ See the original Bill.’). Why refer to the original Bill. The Bill before the House provides that ‘ subject to the provisions of this Act, the appellate tribunal shall have power to determine the times and places of its sittings and to regulate its own procedure and the procedure in all matters arising out of the discharge of its functions ’. Sir, everywhere in every Tribunal—even in High Court—it is that body that regulates its own procedure. Therefore, we cannot adopt a novel procedure. It will be a funny procedure, Sir. I oppose it.”

MR. SPEAKER:—"I want to know whether Mr. Kurup is withdrawing his amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it involves a question of principle and therefore I press for the acceptance of my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

" or refer the matter to the bench consisting of all the three members ", "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the original clause to vote. The question is—

'That clause 15 do stand part of the Bill,' "

16th February 1955]

(At this stage, the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar rose in his seat and wanted to say something.)

MR. SPEAKER:—"It is already 5 o'clock. What is it the hon Member wants to say?"

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I want to draw attention to the peculiar wording of sub-clause (1), namely, 'The Government . . . Tribunal consisting of one but not more than three members'. It should necessarily consist of one or more members. Therefore, it would be enough if it is worded 'consisting of not more than three members'. That would be the proper wording. Otherwise, it would lead to the inference that there can be a Tribunal without any member at all. (Laughter.) Therefore, in the expression 'consisting of one but not more than, etc.' the words *one and but* are unnecessary."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, generally when we say a ‘ Commission or Tribunal ’ there is a feeling whether it is one-man’s Commission or what. It is only that which is stated here.”

The clause was put and carried.

V.—DISCUSSION UNDER RULE 56 RE: COLLAPSE OF HOUSES NEAR CANALS IN THE LOWER BHAVANI PROJECT AREA.

* **SRI K. R. NALLASIVAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த பிரேரணையை நான் வாசித்தேன். ‘The falling down of the houses that stand near the canals in the Lower Bhavani Project area and the failure of the Government to rehabilitate the inmates by giving them adequate compensation.’ மேட்டூர் மேல்கால்வாய் பிரதேசத்திலும் மேட்டூர் மேல்கால்வாய் பிரதேசத்திலும் வீடுகள் விழுந்து

[illegible]

[Sri K. R. Nallasivam] [16th February 1955]

போய் பார்த்தார்கள். அப்படிப் பார்த்தும் இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாக தண்ணீர் விடப் படுகிறது. அதனால் பல ஊர்கள் பாதிக்கப்பட்டு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. மார்ச் மாதத்தில் தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிடப் போகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் விழுந்துவிடும். பெரிய கட்டடங்கள் ஓரளவில் சமாளித்துக்கொண்டுவிடும். ஆனால் அநேகமாக ஹரிஜனங்களுடைய குடிசைகள் வீழ்ந்துவிட்டன. அவர்கள் அங்கேயே இருப்பதா அல்லது வெளியே போவதா என்று கூட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் வெளியேயும் போக முடியவில்லை. பெருவாரியாக பாதிக்கப்பட்டவர்களெல்லாம் ஹரிஜனங்கள்தான். அவர்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். கீழ்பவானி பிரதேசம் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ்வரும் பிரதேசம். அங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டம் வெகுவாக செயல்படவில்லை. அந்தப் பிரதேசத்தில் மேட்டுக் காடுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் அக்விசிஷன் பண்ணவேண்டியதில்லை. அந்த நிலங்களை எல்லாம் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி ஹரிஜனங்களுக்கு சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் அந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“மீதி உயர் ஜாதிக்காரர்களுக்கு வீட்டு மதிப்பைப் பொறுத்த நஷ்டஈடு கொடுத்தால் போதும். மற்றும் பக்கங்களிலுள்ள ஊர்கள் பூராவும் தண்ணீர் ஏறி இருக்கிறது. அங்கு பார்த்தால் தண்ணீர் பொங்கிக்கொண்டிருக்கும். அப்படி இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் அதை விட்டு வேறு இடங்களுக்குப் போய் வீடு கட்டிக்கொள்வார்கள். அவ்விதம் அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும்.

“இன்றைக்கு சில ஊர்களில் அதாவது தேவனப்பாளையம், சென்னி மலைபாளையம், மாப்பிள்ளைப்பெரியபாளையம் முதலிய ஊர்கள் பூராவும் நீர் கசிவின் காரணமாக மலேரியா என்ற ஜரம் வந்திருக்கிறது. அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் மலேரியாவையே கண்டது இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது அங்கு மலேரியா கண்டு 5, 6, 10 என்று மடிகிறார்கள். ஆகவே இதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“அங்கே தண்ணீர் பல இடங்களில் பாய்வதன் காரணமாக P.W.D. டிபார்ட்மெண்டுக்கு தெரியப்படுத்தினோம். மெயின் வாய்க்கால், கிளை வாய்க்கால் ஓரங்களில் இருக்கும் ஊர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க முடியும். தூரத்தில் இருக்கும் ஊர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். கிளை வாய்க்கால் போகும் இடங்களிலெல்லாம் வாய்க்கால்கள் வெட்டியதின் காரணமாக அங்கு விவசாயம் செய்ய சக்தி இல்லாதவர்களுடைய வயல்களின் வழியாக தண்ணீர் பாய்ந்து பக்கத்திலுள்ள வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. அவ்விதம் பாயும்போது மத்தியிலுள்ள வயல்களில் தண்ணீர் திட்டு திட்டாக தேங்கி நிற்கிறது. அதனால் அங்கேயுள்ள வீடுகளெல்லாம் விழுந்து விடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே இவைகளைத் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இது வரையிலும் சுமார் 500 வீடுகள் வீழ்ந்திருக்கின்றன. தண்ணீர் பாய்வது நின்றவுடனே சுமார் 80 ஊர்கள், முழு முழு ஊர்களின் வீடுகள் கீழே வீழ்ந்துவிடும். அதுவும் அடியோடு வீழ்ந்து விடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

5-10
p.m.

*SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லோயர் பவானி வாய்க்கால் ஓரங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் மெயின் வாய்க்காலின் வழியாக தண்ணீர் வருவதால் அந்தந்த கிராமங்களின் ஓரத்தில் இருக்கும் வாய்க்கால்கள் வழியாக தண்ணீர் புகுந்து

16th February 1955] [Sri K. T. Raju]

வரும் போது அந்த ஊர்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இப்பொழுது விவரமாக சொல்வதற்கில்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு உடனடியாக அனுப்பி ரிபோர்ட் கொடுக்கும்படி சொன்னால், லோயர் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் எத்தனை கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தெரிந்துக்கொள்ளமுடியும்.

“வாய்க்கால் வெட்டும்போது இப்படிப்பட்ட ஆபத்து ஏற்படும் என்று அவர்கள் எதிர் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். சர்க்காரும் எதிர் பார்க்கவில்லை. வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்த பிறகு தான் கசிவு கண்டு அங்குள்ள மண் சுவர்கள் ஈரங் கண்டு வீழ்ந்து விட்டன. ஏற்கெனவே பல வீடுகளும், சுவர்களும் வீழ்ந்து விட்டன. இன்னும் பல சுவர்கள் கசிவு கண்டு விழும் களும் வீழ்ந்து விட்டன. அவ்விதம் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதால், ஜாதி நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவ்விதம் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதால், ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும், குறிப்பாக ஹரி ஜனங்களுக்கும் பெரிய அளவுக்கு கஷ்டமும், நஷ்டமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஹரிஜனங்களுடைய குடிசைகளும், கட்டிடங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தங்களுடைய குடிசைகளை இழந்து ரொம்பவும் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அவர்கள் கலெக்டருக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரிக்கும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தல மராமத்திலாகாவிற்கும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரிக்கும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தல மராமத்தி செய்வதில் இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளும் அதாவது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும், மராமத்து இலாகாவிற்கும் தகராறுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, வெள்ளோடு கிராமத்திற்கு அருகாமையில் ஊற்று தண்ணீர் இருக்கிறது என்று அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டது. மராமத்து இலாகாவை சேர்ந்த அதிகாரிகள் அது எங்களுக்கு சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதே போல் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளும் எங்களுக்கு சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதனால் இரண்டு அதிகாரிகளுக்குள் தகராறுகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தேசமயத்தில் வீடுகளின் சுவர்கள் வீழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இது சென்னை சர்க்கார் பாதுகாக்க வேண்டிய விஷயம். இவ்விஷயம் எந்த இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்டது என்பதையெல்லாம் சர்க்கார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஹரிஜனங்கள் வீடிழந்திருப்பது கார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. எம்.எல்.ஏ. யாருக்கு விண்ணப்பம் உண்மை. அந்தத் தொகுதியிலுள்ள எம்.எல்.ஏ. எடுத்துக்கொண்டு ஒவ் போடுவது? எல்லா விண்ணப்பங்களையும் வாங்கி எடுத்துக்கொண்டு ஒவ் பொரு தடவையும் அதிகாரிகளைப் பார்ப்பதென்பது முடியாத காரியம், இது ரொம்ப அவசரமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டும்.

“வாய்க்கால் ஓரத்தில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வசித்து வந்த மக்கள் இப்பொழுது குடிசைகளை இழந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், பக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இடது புறம் தண்ணீர் பிரதேசமாக இருப்பதால் அங்கு நிலம் கிடைக்காது. வலது புறத்தில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. வாய்க்காலினால் ஆபத்து ஏற்பட முடியாத இடங்களில் கள் இருக்கின்றன. வாய்க்கால்களை வாங்கி வீடிழந்தவர்களுக்குக் கொடுக்க இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர்களை வெட்டுவதற்கு முன்னால் நிலங்கள் என்ன வேண்டும். வாய்க்கால் வெந்ததோ, அதே விலக்கு பூமியை வாங்கி எதிர் பாராத விதமாக சம்பவம் நிகழ்ந்து விட்டதன் காரணமாக ஜனங்கள் வீடிழந்து தவிப்பதினால், அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படவேண்டும். வீடிழந்து தவிப்பதினால், அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படவேண்டும். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கீழ் பவானி வாய்க்காலினால் சத்தியமங்கலத்திலிருந்து, தாராபுரம் வரை உள்ள பிரதேசத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உரம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தார் ரோடுகளே அறுத்துக்கொண்டு போகப் பட்டிருக்கும்போது மண் குடிசைகள் எம்மாத்திரம்? பத்து வருஷங்கள்

[Sri M. Palaniyandi] [16th February 1955]

மென்றிருந்து அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு செய்தாலும் கூட கூட்டுப் பொறுப்பு மந்திரி சபையில் இருப்பதால் அந்த வேலையைச் செய்ய முடியாமல் தடங்கல்கள் செய்கிறார்கள். சட்ட சபையில் கூட ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கிணறு மாணயத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அதை ரினிஸ்டு டிபார்ட்மெண்ட் ஒத்துக்கொண்டாலும் பணம் இல்லை என்று பல நாள், பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் ஆகும் அந்த வேலையை நிறைவேற்றி வதற்கு. அப்படி இருக்கக்கூடாது இந்த விஷயத்தில்.

“இப்பொழுது பஞ்ச நிலைமையை சமாளிக்க கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். அதைப்போலவே உடனடியாக இந்த சட்ட சபையில் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை கவனித்து மற்ற மந்திரிகளைக் கேட்காமல் இந்த மந்திரி அவர்களே இதற்கு பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்க அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. காமபென்சேஷன் கேட்கவில்லை. நாட்டினுடைய மதிப்பை விட அங்குள்ள நிலைமை என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் சட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் முடியாது. மனம் இருந்தால் போதும். இப்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு கிராமம் அல்ல, இரண்டு கிராமங்கள் அல்ல, அறுபது கிராமங்கள் இப்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் என்ன செய்வதென்று திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய நிலைமையை சீர்படுத்த கூட்டு பொறுப்பை மனதில் வைத்துக் கொள்ளாமல் சொந்தப் பொறுப்பில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாக ஹரிஜன மக்களுக்கும் மற்றும் வீடு இழந்தவர்களுக்கும்—அவர்கள் நடுத்தர மேல் ஜாதி விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் சீக்கிரம் வீடு கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு இடமும் பணமும் கொடுத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-32 * SRI E. T. KUNHAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഭവാനി അണക്കെട്ടിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന തോട്ടിൻകരകളിൽ നിന്നും താമസിപ്പിരുന്ന ആളുകളുടെ വീടുകളും നിരവധികൊണ്ട് കേടുപറ്റിയ തകർന്നുപോയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ നശിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതിൽ അധികവും ഹരിജനങ്ങളുടെ വീടുകളാണ്. ഭവാനി അണക്കെട്ടുപ്രദേശത്തു മാത്രമല്ല മലമ്പുഴവലയിൽ പ്രദേശത്തും ഇങ്ങനെ ധാരാളം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. പുഴയേറങ്ങളെ ലാണ് ഹരിജനങ്ങൾ അധികവും താമസിക്കുന്നത്. പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള നല്ല സ്ഥലങ്ങളൊന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്കു കിടപ്പുകാൻ കിട്ടുകയില്ല. കുന്നിനും കൊള്ളയുണ്ടാകുകയും ആരും വേണ്ടാത്തതായ പ്രദേശങ്ങൾ—വയലുകൾക്കും തോട്ടിൻ വടകൾക്കും കടലോരവും മറ്റുമൊണ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു താമസിക്കാൻ കിട്ടുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഹരിജനങ്ങളുടെ വീടുകൾ വീണുപോകുമ്പോൾ അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കും സ്ഥലവും വീടുകളുമാണ് നിയമത്തിലില്ലാത്തവർക്കു അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ഗവണ്മെന്റ് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള നടപടികൾ അടിയന്തിരമായി ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊള്ളണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നത്.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி அந்தந்த தொகுதியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசி விட்டார்கள். கீழ் பிரதான வாய்க்காலில் மட்டுமின்றி மற்ற வாய்க்காலிலும் மலம்புழா பிரதேசங்களிலும் இந்த மாதிரி ஏழை மக்களும் ஹரிஜனங்களும் அவர்களுடைய குடிசைகளை இழந்து கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டுமானால் மற்ற அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளை ஆதரிப்பதோடு கூட சர்க்கார் ஏதோ கலெக்டருக்கு எழுதியிருக்கிறோம், ரிப்போர்ட்டு வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று பதில் சொல்லக்கூடாது என்று மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான, அவசரமான பிரச்சனை. குடிசைகளை இழந்து குடியிருக்கக் கூட முடியாமல் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஸ்தல எம். எல். ஏக்கள் அவர்கள்

16th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கங்கு இருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் நேரில் பேசி விட்டார்கள். கனம் கே. டி. ராஜா, என். கே. பழநிசாமி முதலியவர்கள் அங்குள்ள விவரங்களைப்பற்றி ஜில்லா கலெக்டருக்கு நேரடியாகவும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்து விட்டார்கள். அப்படி தெரிவித்தும் அந்த ஜில்லா கலெக்டரை பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றும் நிலைமையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்பட்டிக் காட்டியிருந்தும் இது வரையிலும் எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் அவசியமான, அவசரமான பிரச்சனை. சர்க்கார் மாமூலாக கையாளப்படும் முறைகளை இந்த விஷயத்திலும் கையாண்டால் போதாது. தக்க சமயத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படாது. அதற்கு மரியாதையும் இருக்காது. இது ரொம்பவும் அவசியமான காரியம். விசேஷ அதிகாரிகளை பிரதேசத்திற்கு அனுப்பி விவரங்களை நேரடியாகத் தெரிந்து கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எடுத்து விட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“தயவு செய்து கணம் மந்திரி அவர்களைத் தமிழில் பதில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[illegible]

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள், ‘எப்படி, சர்க்கார் அபிவிருத்தி வரி போடுவதற்கு நியாயம் கூறுகிறார்களோ, அதைப்போலவே நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதையும் ஈடு செய்யத்தான் வேண்டும்’ என்று சொன்னார். இது மிகவும் பொருத்தமான விஷயம். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்து, அதி லிருந்து நம் அரசாங்கம் கொஞ்சம் பங்கு அடைய வேண்டுமென்று எப்படி எதிர் பார்க்கிறதோ, அதைப் போலவே இயற்கையின் காரணமாக அவர்கள் நஷ்டமடைந்தால் அதை ஈடு செய்ய அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக் கிறது, என்பதை அரசாங்கம் ஒருவிதத்திலும் ஆட்சேபிக்க முடியாது, ஆட் சேபிக்கவும் இல்லை.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th February 1955]

“உடனடியாக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா என்றுதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தவறி இருக்கலாம் அல்லது தூங்கிக்கொண்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கம்யூனிடி பராஜெக்ட் தொகையிலிருந்தாவது, ஹரிஜன் வெல்பேர் பண்டிலிருந்தாவது எடுத்து அவர்களுக்கு வீடு வசதி செய்து கொடுக்கலாம்” என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார். இந்த யோசனையையும் நாம் கவனிக்கலாம்.

“மந்திரி சபைக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது, என்று கனம் ஸ்ரீ பழனி யாண்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். பணம் இல்லை என்பது எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான நோய். எந்த விஷயத்திற்கும் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன பண்ணமுடியும்? வாயைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையானது ஏற்படும். ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் சொல்வது போல், பணம் இல்லை, நிதி நிலைமை குறுக்கிடுகிறது என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. இது ரொம்பச் சிறிய விஷயம். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்ல. மந்திரி சபைக்கு போக வேண்டிய விஷயமே இல்லை” என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லமுடியும். நானே இதைப் பார்த்து இதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியும் (சபையின் ஆரவாரம்) உடனடியாக நான் இதைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். உறுதியாகச் செய்கிறேன் என்றுகூடச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

“எதிர்க்கட்சி டெபுடி லீடர் கூறியபடி இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியை நியமித்து வரும் பட்ஜெட் செஷனுக்கு முன்னால் பதில் தெளிவாகச் சொல்வேன். என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கும் நான் தயாராயிருக்கிறேன். அங்கு மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் ஒருவிதமான ஆட்சேபமேயில்லை. அதற்குப் பரிசாரம் தேடவேண்டியது எங்களுடைய கடமை. எவ்வளவு துரிதமான நடவடிக்கை இது விஷயத்தில் எடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக எடுத்துக்கொள்கிறோம், ஆனால் அதற்கு அவகாசம்தான் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI R. KRISHNAN** :—“ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னபடியே ஒரு உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்கலாம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இந்த மாதிரி உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்கப்போவது கீழ் பவானி அணைக்கட்டுக்கு மட்டுமா, மலம்புழா திட்டத்திற்கும் நியமிக்க மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“இது முக்கியமாக ஒரு இடத்தில் நடந்த சம்பவம். இது ரொம்பவும் அவசரமானது. அதிலிருந்து நம்முடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு மற்ற பிரதேசங்களுக்கும் அந்தப் பரிசாரத்தைத் தேடலாம்.”

MR. SPEAKER :—“I now adjourn the House till 11 a.m to-morrow.

The House then adjourned.

16th February 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 756 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th February 1955, page 649 supra.]

PROCEEDINGS OF THE STATE HARIJAN WELFARE COMMITTEE
HELD ON 4TH OCTOBER 1954.

Present.

Sri B. Parameswaran, Minister for Religious Endowments and Transport (*Chairman*).

Officials.

Sri M. Bhavani Shanker Rao, Deputy Secretary to Government, Department of Industries, Labour and Co-operation.

Sri G. E. Muthirulandi, I.A.S., Director of Harijan Welfare.

Sri S. Nithiyanandam, Joint Registrar of Co-operative Societies.

Non-officials.

- 1 Sri V. Bhashyam Ayyangar, M.L.C., Madras.
- 2 Sri M. Dharmalingam, M.L.A., Chingleput.
- 3 Sri D. Dasarathan, M.L.A., North Arcot.
- 4 Sri H. M. Jagannathan, M.L.A., North Arcot.
- 5 Sri S. Arumugam, M.L.A., Salem.
- 6 Sri O. A. Nanjappa, M.L.A., Salem.
- 7 Sri P. K. Thirumurthi, M.L.A., Coimbatore.
- 8 Sri A. S. Sahajanandam, M.L.A., South Arcot.
- 9 Sri M. Marimuthu, M.L.A., Tanjore.
- 10 Sri A. Vaigundam, M.L.A., Ramanathapuram.
- 11 Sri V. S. Sivaprakasam, M.L.A., Madurai.
- 12 Swami Anand Thirth, M.L.A., Madurai.
- 13 Sri V. Arumugam, M.L.A., Tirunelveli.
- 14 Sri K. H. Bomman, M.L.A., The Nilgiris.
- 15 Sri M. Chadayan, M.L.A., Malabar.
- 16 Sri E. Kannan, Malabar.
- 17 Sri K. Ishwara, M.L.A., South Kanara.

Official resolutions.

Resolution No. 1.—(In pursuance of G.O. Ms. No. 725, Firka Development, dated 6th August 1949, Part II Schemes of 1955-56 will be placed before the Committee.)

[16th February 1955]

When the proposals for Part II Scheme for the year 1955-56 were placed before the Committee, all the members unanimously accepted the schemes in its entirety. Sri E. Kannan of Malabar made an appeal to the Government that the entire provision made for the opening of all the ten Labour schools in Malabar may be deleted and the amount thus saved diverted to increase the strength of the Girls' Hostel at Palghat. Sri D. Dasarathan, the member from North Arcot, complained that the Gudiyattam hostel is not being properly maintained. He also said that the strength in the Wandiwash hostel should be increased. The Director said that a new committee of management is being proposed for Gudiyattam hostel and that he would enquire into the matter.

While discussing the provision made in Part II proposals towards cost of acquisition of house-sites in Malabar and Tanjore districts, Sri E. Kannan complained that simply because there was the Malabar Tenancy Act, there was the mistaken impression that only a few Harijans need be provided with house-sites. He said that there were many loop holes in the Act under which the jenmi is at liberty to evict the Harijans as he wants. The Chairman said that he would be visiting Malabar shortly and that the matter may be discussed on the spot with officials and non-officials.

This was accepted.

Resolution No. 2.—(To request the Committee to discuss regarding the transfer of Harijan Welfare schools to Education department.)

Some of the members pleaded that the Labour schools in the State may be transferred to the Education department, with a view to intensifying the supervision over the studies of the students by that department. Sri Sahajananda objected to the transfer of the schools to the Education department as he thought that the education of Harijan students would suffer by such transfer. Sri Bashyam Ayyangar stated that if the Labour schools are transferred to the Education department all the schools, both Labour and Non-labour, will be brought under the control of Education department and this may result in difficulties to Harijan students in Labour schools who may not get mid-day meals. The Minister pointed out that the question is one of raising the standard of education and rectifying defects and that this question need not be mixed up with the question of supply of mid-day meals. The Director of Harijan Welfare informed the Committee members that mid-day meals are being supplied to all the Harijan students reading in Labour schools, and that the meals could be continued even after the proposed transfer to the Education department. To raise the standard of literacy among the Harijans, the Minister was keen in asking the Education department to inspect the Labour schools intensively. Sri O. A. Nanjappa of Salem district expressed that Education department must take over the administration of the Labour schools, so that supervision may be effective. Some members did

[16th February 1955]

not support this. As there was difference of opinion among the members, the Minister agreed to the suggestion that this item may be adjourned for consideration in the next meeting of the committee.

Resolutions moved by Sri S. Arumugam, M.L.A., Salem.

Resolution No. 3.—(The Harijans residing in municipal limits are not provided with house-sites free of cost by Government but it is the look out of the municipality to provide them with house-sites. This causes them a great hardship. The Harijans living in municipal limits should be provided with house-sites at free of cost as in the case of Harijans living outside the municipal areas.)

The member was informed that the matter is already receiving attention. Hence not pressed.

Resolution No. 4.—(Harijans owning house-sites in municipal limits and outside the municipal limits may be given long-term loans to build houses through the Harijans Welfare Department.)

After discussion not pressed.

Resolution No. 5.—(Harijan Welfare schools should be located in Harijan quarters and the Harijans should be appointed as teachers. The schools located in Caste Hindu quarters may be shifted to Harijan quarters.)

After discussion not pressed.

Resolution No. 6.—(In Harijan Welfare schools where the headmasters are Caste Hindus, the Harijans are subjected to caste prejudice. This position should be changed.)

After discussion not pressed.

Resolution No. 7.—(Steps should be taken immediately to assign poramboke lands to landless Harijans.)

Sri Kannan complained that in spite of the orders of the Government to the effect that poramboke lands should be assigned to the Harijans, they were refused to be assigned any land. When Harijans apply, the Collector used to reply that the land is not available for assignment, but subsequently the same land is assigned to a non-Harijan. The Director of Harijan Welfare stated that specific cases may be pointed out to the Collector, or to the Board of Revenue and if both do not do justice, the matter may be referred to the Government or to Director of Harijan Welfare and action would be taken.

Proposition agreed to.

Resolutions moved by Sri O. A. Nanjappa, M.L.A., Salem.

Resolution No. 8.—(In view of the most conservative attitude being pursued by Revenue authorities in the districts in the matter of disposing of Harijan issues, the Collectors of all districts in the State may be requested to be very liberal and considerate in the

[16th February 1955]

matter of assigning vacant sites of all kinds to houseless Harijans and Harijan institutions which have put in petitions for such sites for improvement of their hostels and Harijan cheries.)

After discussion not pressed.

Resolution No. 9.—(Due to economic distress and ignorance on the part of rural mass, female education is being neglected and it is high time that the State should take keen interest in starting Harijan hostels for girls in every taluk headquarters and encourage private bodies and institutions in running such hostels for promoting the education of Harijan girls.)

The Minister pointed out that girls' hostels are at present given all the privileges. He also stated that within the slender resources available, all the districts will have to be equally attended to in the matter of education of Harijan girls. In view of this, the resolution was not pressed. The member from Salem said that in the Guild of Service Hostel a woman member who has no sympathy for Harijans has been appointed as Secretary to look after the hostel. The Minister said that Government also can nominate members on the management and that the matter will be looked into.

Resolutions moved by Sri P. K. Thirumurthi, M.L.A., Pollachi.

Resolution No. 10.—(After 1361 fasli, the Harijans have cultivated dry poramboke and canal poramboke lands. They are levied with heavy land revenue. They may be exempted from payment of land revenue for those lands.)

Specific instance of grievances may be brought to the notice of the Director of Harijan Welfare who promised to meet the Collectors directly, explain the position, and get the matter settled.

Resolutions moved by Sri M. Marimuthu, M.L.A., Tanjore.

Resolution No. 11.—(In Pattukkottai taluk, the Harijan Welfare School teachers do not reside in the same village where they are working consequently they are attending the schools leaving their houses by 10 a.m. and close the school by 3 p.m. They may be directed to reside in the same village where the school is located.)

Member requested to report specified cases.

Resolutions Nos. 12 and 13.—(The mid-day meals are at present also supplied to some of the employees like teachers, clerks, etc. As they are in a better position, their children need not be supplied with mid-day meals. Mid-day meals may be supplied to other poor children.)

Not pressed after discussion. In Pattukkottai High School run by the Tanjore District Board, mid-day meals were supplied to students. But now it has been stopped for the past four months. Government may be pleased to order the supply of mid-day meals immediately.

[16th February 1955]

Director of Harijan Welfare promised to take up the matter with the District Board.

Resolutions moved by Sri V. Arumugham, M.L.A., Tirunelveli.

Resolution No. 14.—(To request Government to entrust the working of provision of drinking water facilities to Harijans in Tirunelveli district to the Harijan Welfare department instead of to the Revenue department under Rural Water-supply Scheme as there is a lot of delay in the Revenue department.)

Rural Welfare Scheme explained and so not pressed.

Resolution No. 15.—(To request the Government to provide funds for Tirunelveli district for the formation of roads leading to cheries from the main roads.)

Sri V. Arumugham, M.L.A., the member from Tirunelveli district, was advised to raise the issue at the District Harijan Welfare Committee.

Resolutions moved by Sri A. S. Sahajanandam, M.L.A., South Arcot.

Resolution No. 16.—(In Nandanar hostels, Chidambaram, students are given inadequate food of 10 oz. rice. They are becoming weak and do not concentrate on their studies. The quantity should be increased immediately from 10 oz. to 16 oz.)

Director of Harijan Welfare promised to look into the matter.

Resolution No. 17.—(To request Government to repair the hostel blocks as the blocks are unfit for occupation of the boarders. The electrical wiring should be renewed and the cooking vessels and other utensils require urgent tinning. The students should be supplied with ghee as they are now subjected to itches and other diseases.)

Note of Director of Harijan Welfare was accepted with a recommendation that the renewal of the electric wiring may be taken up immediately.

Resolution No. 18.—(The rate of Rs. 15 per boarder appears to be small and it should be increased as in the case of hostel at Salem.)

The Director of Harijan Welfare pointed out that the Government fixed the rate of dietary charges at Rs. 15 per boarder exclusive of maintenance and establishment charges in the Government Nandanar hostels. It was suggested that a committee may be constituted to fix rates of boarding grants for the various kinds of hostels. It was agreed that the suggestion might be examined.

In the matter of the control of the Nandanar schools and hostels in Chidambaram it was requested that a committee may be formed to make necessary recommendations to Government so that action may be taken in the light of the recommendations of such a committee.

[16th February 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 757 asked by Sri M. S. Magral at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th February 1955, page 651 supra.]

Quantity of yarn produced per month in Madras State in 1953-54.

Month.	Production.	
	By mills (bales of 400 lb. each.)	By handspinning (bales of 400 lb. each.)
(1)	(2)	(3)
1953—		
April	32,790	41.74
May	40,235	54.73
June	45,515	58.97
July	51,050	50.74
August	49,367	44.94
September	49,967	53.48
October	47,670	51.14
November	45,112	29.74
December	49,478	22.54
1954—		
January	43,678	14.51
February	42,013	17.79
March	46,590	22.35
Total	5,43,435	462.67

16th February 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 761 asked by Sri V. Gopala Gounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th February 1955, page 653 supra.]

II

G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954.

[Establishment—Municipal councils and district boards—Staff other than inferior servants—Appointment—Consultation with the Employment Exchange—Orders passed.]

Order—No. 25, L.A., dated 9th January 1954.

Under rule 4 of the rules relating to qualifications and recruitment of inferior servants under municipal councils the district boards the executive authority of a municipal council should apply to the District president of a district board Employment Officer or the Sub-Regional Employment Officer (as the case may be) for recommending a suitable candidate when an appointment has to be made under rule 2 (c) (ii) or 3 of the rules. The Government have now decided that whenever vacancies arise in the posts under municipal councils other than those in inferior district boards service, the executive authority of the municipal council should call upon president of the district board the District Employment Officer or the Sub-Regional Employment Exchange to supply lists of persons suitable for appointment and that a selection may be made from among the persons included in such lists. In cases where vacancies are advertised by municipal councils copies of such advertisements should be sent to the district boards Employment Exchange Officers and they may be requested to bring these advertisements to the notice of prospective applicants on their registers.

(By order of the Governor)

J. I. ARPUTHANATHAN,

Additional Deputy Secretary to Government.

To the Executive Authorities of all Municipal Councils (through Chairmen, Municipal Councils concerned).
 .. Special Officers of District Boards.
 .. Inspector of Municipal Councils and Local Boards.
 .. Regional Director of Resettlement and Employment, Cathedral Post, Madras (with covering letter).

[16th February 1955]

II

G.O. Ms. No. 883 L.A., dated 17th June 1954.

[Establishment—Local bodies—Consultation with Employment Exchange.]

READ—the following papers :—

- From the Commissioner, Dindigul Municipality, dated 22nd April 1954, Roc. No. 5256/54-B-2.
- From the Special Officer, Madurai District Board, dated 28th April 1954, No. E-1, 17840/54.
- From the Special Officer, Chingleput District Board, dated 3rd May 1954, Roc. No. 4240/54-C.
- From the Commissioner, Virudunagar Municipality, dated 6th May 1954, Roc. No. B-3-2301/54.
- From the Commissioner, Erode Municipality, dated 11th May 1954, L. Dis. No. 4752/54.
- From the Commissioner, Karur Municipality, dated 21st April 1954, Roc. No. 3084-B-2/54.
- From the Commissioner, Pudukkottai Municipality, dated 13th May 1954, L. Dis. No. 3293/54.
- From the Commissioner, Rasipuram Municipality, dated 22nd May 1954, L. Dis. No. 1779/54.
- From the Commissioner, Dharapuram Municipality, dated 24th May 1954, L. Dis. No. 2554/54.
- From the Special Officer, Malabar District Board, dated 23rd May 1954, No. A-1-16791/54.

Order—No. 883, L.A., dated 17th June 1954.

The Government have received certain representations regarding the scope and application of the orders in G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954, on the question of consultation with the Employment Exchange in the matter of recruitment of candidates to posts under municipal councils and district boards other than those in inferior service. After careful consideration of the matter, the following instructions are issued to the Special Officers of District Boards and the Commissioners of Municipalities.

2. Under the orders issued in G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954, it is obligatory on the executive authority of the municipal council and the president of the district board to call upon the District Employment Officer or the Sub-Regional Employment Exchange to supply lists of persons suitable for appointment and to make a selection from among the persons, included in such lists. If the candidates in the list, furnished by the Employment Exchange, are not found suitable, it is open to the appointing authority to call for a fresh list and to select a suitable candidate from that fresh list. Candidates who are not included in the list furnished by the Employment Exchange and who may be considered as suitable for appointment by the appointing authority

16th February 1955]

should be advised to get themselves registered and to take their chances of appointment in future vacancies. It is, however, unnecessary to call for a list of candidates in cases where vacancies are advertised; but orders contained in the last sentence of G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954, should be followed in such cases.

3. The intention of the orders in G.O. No. 25, L.A., dated 9th January 1954, is that the Employment Exchange should be consulted before making appointments to all posts in superior service including those of school teachers. It is only when first appointment is to be made that such consultation is necessary. Probationers discharged for want of vacancy may be re-appointed without consultation with the Employment Exchange.

4. If the appointing authority considers it necessary to appoint local candidates, it is open to the appointing authority to ask the Employment Exchange to suggest local candidates. Such local candidates should be advised to get themselves registered in the Employment Exchange.

(By order of the Governor)

J. I. ARPUTHANATHAN,

Additional Deputy Secretary to Government.

To all Special Officers of District Boards.

- „ all Commissioners of Municipalities (through the Chairmen, Municipal Councils concerned).
- „ the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.
- „ the Examiner of Local Fund Accounts.
- „ the Regional Director of Resettlement and Employment, Cathedral Post, Madras.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES.

SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

VOLUME XX (Nos 1 to 8)

7th, 8th, 10th to 12th and 14th to 16th February 1955

A	PAGES
Aaron Spinning and Weaving Mills— See Industrial disputes.	
Accidents— Question re Motor accidents on Cannanore-Baliapatam road during 1951-54	30
Adjournment motion re— Aided elementary school teachers in Malabar, refusal of emolument of salary bills of	424-425
Alleged murder of Communist worker by workers of Anti-Communist Front in North Malabar	32-33
Peasants in Kadayannallur, arrest and beating by the Armed Reserve Police	425-427
Release of persons convicted in connection with Mudukad (Koothali Estate) eviction — Government's failure re	529-534
Workers in Neyveli Project, retrenchment of	33-34
Agrarian trouble— Question re Representation re — in Tanjore district	173-174
Agricultural Subordinate Service— Question re Number of Harijan officers in —	252-253
All-India Petroleum Workers' Federation— Question re Representations from —	20-21
Aluminium— Question re Extraction of — in Tiruchirappalli district	257
Ananta Pai, Sri T.— Bills— Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	361, 386 387
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	570-572 703-704
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	547-550
Anthony, M. S. C. C.— Municipal (Amendment) Bill, 1955	40-41
Aquarium— Question re Marine aquarium — selection of site for construction of a building for	322
Aranganathan, Sri K.— See Questions and Answers.	
Arduanareswara Gounder, Sri K. S.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	459-462

A—cont.

PAGES

Arumugam, Sri R. S.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 ..	444-446
See Questions and Answers.	
Arumugam, Sri S. R.— See Questions and Answers.	
Avadi Congress Session— See Papers laid on the table of the House.	

B

Backward classes— Question re Inclusion of Reddy (Ganjam) Community in the list of —	314-316
Backward Classes Commission— Question re Recommendation of State Government to ..	107
Balakrishnan, Sri V.— Bill—Indebted Agriculturist (Repayment of Debts), Bill, 1955 ..	464-466
See Questions and Answers.	
Bauxite— Question re Development of — Deposits in Salem district ..	19
Beggar Home— Question re Grant to — by Kozhikode Municipality ..	21
Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.— Handloom Cess Fund, statement re utilization of ..	654-656
One-hour debate re Workers at Neyveli Project—retrenchment of ..	235-242
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from ..	489-493
Bharat Sevak Samaj— Question re Grants to — ..	10
Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1955— Considered and passed into law ..	35-45
Message from the Council ..	196
Indebted Agriculturist (Repayment of Debts) Bill, 1955— Introduced ..	427-428
Message from the Council ..	653-654
Referred to Joint Select Committee ..	428-477
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954— Considered and passed into law ..	45-56
63-73 109-156 196-228	
271-306 339-390	
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954— Considered and passed into law ..	555-580,
657-711	
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954— Message from the Governor re ..	34
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955— Considered and passed into law ..	545-555
Brennen College— See Colleges.	
Bridge(s)— Question re— Bridge across the Cheralkadavu stream in Kasargod taluk, construction of ..	426
Construction of — across Kuvatti stream in South Kanara ..	24

PAGES

B—cont.

Bridge(s)—cont. Question re—cont. Construction of — for “ Potten Kadavu Thodu ” ..	638
Construction of — over Purakkattiri river ..	260
Construction of — over Katampalli, Chirakkal taluk, construction of ..	99
Dam-cum-across Katampalli, Chirakkal taluk, construction of ..	918-919
Maniyara-Kallunata bridge — repairs to ..	86
Mukkood bridge, Koram amsam, Payyanur firka, repairs to ..	184-85
Puthuppalam bridge on Koppam road, Thrithala (South Malabar) — repairs to ..	182-183
Road bridge over Pennar river near Villupuram, —construction of ..	178-179
Valkai Bridge on Taliparamba-Chengalai road, North Malabar — reconstruction of ..	185
Vellamgadu bridge, Ernad — repairs to ..	24
Bus-fare— Question re Increase of — in Madras City ..	
Bus permits— See Transport.	
Business of the House — Sittings of the present session ..	34-35
Transaction of Government business on a non-official day ..	107
C	
Canal— Question re Construction of — on the right side of Malampuzha Reservoir ..	18
Cashewnut industry— Question re Constitution of a Tripartite Enquiry Committee for — ..	630-631
Cattle— Question re Scheme for the study of sterility of — ..	76-77
Cement factories— Question re Number and production of — in Madras State ..	31
Central Talkies (Mangalore)— Question re Implementation of Industrial Tribunals ..	24-25, 59
Chadayan, Sri M.— See Questions and Answers.	
Chengam Pillai, Sri O.— See Questions and Answers.	
Cheruvanoor Match Works— See Industrial Disputes ..	183
Cheekalingam, Sri E.— Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 ..	295-296
Cinchona Plantations, Valparai— Question re Retrenchment of workers in — ..	3-5
City Improvement Trust— Question re— Abolition of — ..	183
List of works executed by — ..	24, 28
City Municipal (Amendment) Bill, 1955— See Bills.	
Cold Storage Factory— Question re Construction of — at Kozhikode ..	286

C—cont.

PAGES

Colleges—	
Question re—	
Assistant Lecturers in languages, service conditions and pay of	82-83
Forest College, Coimbatore, number of Harijan teachers and students in — in 1953-54	184
Government Brennen College, Tellicherry, admission of students into — in 1954-55	268
Medical College, opening of — at Kozhikode	504-506
Medical colleges, opening of — in districts	642-643
Committees—	
Question re—	
Advisory Committee for reorganization of Municipal Administration report of	107
Block Advisory Committee, setting up of — in Malabar	86-87
Business Advisory Committee, nomination of members to	477-478
Committee on Government Assurances, nomination of members to	478
Committee on Subordinate Legislation, nomination of members to	478
Elementary Education Committee — constitution of	186-187
State Harijan Welfare Committee, recommendations of	649-651
Condolence Resolution re—	
Kolandavelu Nayanar, Sri, death of	1
Contractors—	
Question re Number of mid-day meals — belonging to Harijan Community	26
Co-operative Motor Transport Service—	
Question re Starting of — in Malabar	512-514
Co-operative Societies—	
Question re—	
Arikulam Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, excess recovery from	80-81
Handloom — granted subsidy from Handloom Cess Fund in 1953-54	258
Handloom co-operative societies in South Arcot, number of	247
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar — reorganization of	171, 326-327
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar — stoppage of business in foodgrains—	327
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, sale of rice in open market by — in Malabar	168
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, Balusseri, supersession of	188
Cottage Industries—	
Question re Cottage Industries for Harijans — expenditure in 1953-54	323-325
Criminal Procedure Code—	
Question re Promulgation of order under section 144 — in Gandhi Market, Tiruchirappalli	92-93
Cycle-rickshaws—	
Question re Control and regulation of — in Madras City	174

PAGES

D

Dacoity cases—	
Question re Number of — in Madras State in 1953	103
Daivasigamoney, Sri S.—	
Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1955	36-37
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	457, 462-464
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	46
Dam—	
Question re —	
Construction of at Valiyakandy in Mavilayi amsam (Chirakkal taluk)	263
-cum-bridge across Katampalli, Chirakkal taluk, construction of	99
Deputy Speaker—	
Bills—	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	443, 460
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	462
District Welfare Officers—	
Question re Number of — belonging to Harijan community	674
26	
Drainage—	
Question re Preparation of Scheme of — for Tellicherry, Cannanore and Kozhikode Municipalities	268-269
Drugs—	
Question re Anti-biotic drugs and P.A. S., supply to Government Hospitals	23
Dyes—	
Question re Purchase and distribution of —	332-333
Dysentery epidemic—	
Question re — in Agathi and Kavarathy islands, report on	515-518

E

Education—	
Question re—	
Elementary —, survey of	309-312
Physical education and youth culture, expenditure on — in 1953-54.	333-334
See Committees.	
Elections—	
Question re District Board Elections, number of votes cast at Tharuvaikulam polling centre	401
Electricity—	
Question re—	
Deposit for temporary electric supply, refund of	27-28
State Electricity Board, Constitution of	78-79
Supply of — to wells in Moopripalayam in Suler firka (Coimbatore district)	9
Elementary education—	
See Education.	
Encyclopaedia—	
Question re—	
Expenditure on preparation of Tamil—	631-632
Preparation of Telugu —	10
Erosion—	
Question re—	
On the banks of the Kariyamköt river	418-419
Sea erosion on Malabar Coast, measures for prevention of	648-649

Family Planning—	
Question re—	
Starting of a clinic for	411-412
Starting of — centres in 1954-55	84-86
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited—	
<i>See Papers laid on the table of the House.</i>	
Fishermen community—	
Question re Welfare of —	518-520
Fishermen localities—	
Question re Ownership of — in Madras City	185
Fishing—	
Question re Stake-net fishing in Chirakkal taluk, stay of issue of licences	405-406
Fishing boats—	
Question re Deep-sea —, number and cost of construction	522
Five-Year Plan—	
Question re Schemes under second — for Malabar district	89-91
Floods—	
Question re — in Mannargudi and Tiruturaipoondi, damage caused and relief measures undertaken	408-410
Forest College, Coimbatore—	
<i>See Colleges.</i>	
Forests—	
Question re—	
Area of — in Pudukkottai Division reserved for removal of green leaf manure	640-641
Government forest area in Pudukkotta Division, extent of	179
G	
Gold ores—	
Question re Investigation of — deposits at Parakunnu	402
Gopala Gounder, Sri V.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	460
<i>See Questions and Answers.</i>	
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	198
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	672-674
<i>See Questions and Answers.</i>	
Gopala Menon, Sri N.—	
Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	137-139
Gopalan, Sri K. P.—	
Adjournment Motion re Alleged murder of Communist worker by workers of Anti-Communist Front in North Malabar	343, 387, 388
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	359
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	557-561
<i>See Questions and Answers.</i>	699-700, 705
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	487-488
Smallpox in Malabar, calling attention to prevalence of	336-338

G—cont.

Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	678-679
697	
<i>See Questions and Answers.</i>	
Government offices—	
Question re Transfer of to old Headquarters Hospital buildings at Kozhikode	403
Government Oil Factory, Kozhikode—	
Question re Payment of arrears of bonus to the workers of—	92
Government servants—	
Question re—	
Expenditure on salary and allowances of — in 1952-53	105-106
Number of cases of — recommended for dismissal by Tribunal for disciplinary proceedings	1-3
Govindass, Sri G.—	
<i>See Questions and Answers.</i>	
Govindaswamy Nayagar, Sri A.—	
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to — exemption of shops employing three workers and less from	486-487
Gramasevaks—	
Question re Number of training centres for —	16-18
Groundnut oil—	
Question re Quota permitted for export of	412-415
H	
Handloom weavers—	
Question re Assistance recommended by Handloom Board to — in Malabar district	264-265
Handlooms—	
Handloom Cess Fund, statement re utilization of	654-657
Question re—	
Handloom Cess Fund, allotment to Malabar from	638-639
Handloom Cess Fund, allotment to South Arcot for 1953-54	514-515
Harijan(s)—	
Question re—	
Grant of pattas to — cultivating poramboke lands in Vridhachalam taluk	13-15
Grant of scholarships to — students in Christian Missionary schools —	245
Harijan Officers in Agricultural Subordinate Service, number of —	252-253
Harijans of Kalpattu village, South Arcot district, alleged injustice done to — by caste Hindus and local officials	327-329
Harijan Welfare Schools in South Arcot, opening of — in 1954-55.	248
Number of — employed in Harijan Welfare Department	26
Supply of mid-day meals to — pupils	25
<i>See Lands.</i>	
<i>See Schools.</i>	
<i>See Wells.</i>	
Harijan Sevak Sangh—	
<i>See Hostels.</i>	
Harijan Welfare—	
<i>See Committees.</i>	
<i>See Schools.</i>	
Hospitals and dispensaries—	
Question re—	
Dispensary at Karambakkudi, Pudukkottai Division, appointment of a Medical Officer to	91
Government Hospital, Badagara, patients treated and improvements made	196

H—cont.

PAGES

Hospitals and dispensaries—cont.
Question re—cont.

Government Hospital, Tellicherry' bed-strength and number of in-patients in —	180
Government Hospital, Tindivanam, number of in-patients treated in — 1952-53	170
Hospitals in Malabar, inspection by the Director of Medical Services	316-317
Local Fund Dispensary, Turaiyur, supply of medicines to —	250-251
Mangeri Government (Ernad taluk), bed-strength and working of	526-527
Rani's Hospital, Pudukkottai, bed-strength and working of	524
Rural dispensary at Kavindapadi, Coimbatore district, villages served by	19-20
Supply of anti-biotic drugs and P.A.S. to Government Hospitals.	23
Veterinary dispensaries, First aid centres and Artificial Insemination Centres, number of	423
Veterinary dispensary for Kanhangad, opening of	637
Hostels—	
Question re—	
Number and strength of — for Harijan students in Malabar district.	103
Run by the Harijan Sevak Sangh	101-102
Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, Madras, calling attention to closure of	194-195

I

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955— See Bills.	
Indian Administrative Service— Question re Draft rules for —, Government's views re	640
Indian Police Service— Question re Draft rules for —, Government's views re	640
Industrial Disputes— Question re—	
Aaron Spinning and Weaving Mills, closure of —	647-648
Central Talkies (Mangalore), implementation of Industrial Tribunal's award	24-25
Cheruvanoor Match Works — implementation of Industrial Tribunal's award	183
Kolappuram Spinning and Weaving Mills, retrenchment of workers in	314
Number and settlement of — during 1953-54	510-511
Number of — in South Kanara, referred for adjudication on 1952-54	268
Number of managements prosecuted in 1953-54	524-525
Ramaraju Surgical Cotton Mills, Rajapalayam, reinstatement of workers of	267-268
Shoranur Metal Industries, reopening of	527-529
Sree Lakshmi Saw Mills, Limited, Kasargode, closure of	83-84
St. Vincent Industrials, Kozhikode, adjudication of dispute between management and workers of	264
Industrial Investment Corporation, Limited— See Papers laid on the table of the House.	
Industrial workers— Question re Award re minimum wages for —	503
Industries Department— Question re Conference of Secretaries to — of States at Bombay, subjects discussed	260
Insemination Centres (Artificial)— Question re Number of — started in 1953	423

ont.

Iron-ores — Question re Development of — in Salem district	19
Irrigation— Question re— Formulation of — schemes for Pudukkottai	508
Vaigai Reservoir Project, scope of	94-96
Irrigation cess— Question re Amount of — collected in Pudukkottai	636-637
Irrigation conferences— Question re Constitution and working of	522-524
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954— See Bills.	
Ishwara, Sri K.— Bill—South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	550

J

Jagannathan, Sri M.— Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	339
Jeevanandam, Sri P.— See Questions and Answers.	
Judicial Service— Question re Subordinate Judicial Officers, tests for selection of	638-638

K

Kalyanasundaram, Sri M.— Adjournment motion re— Alleged murder of communist worker by worker of Anti-Communist front in North Malabar	32-33
Peasants in Kadayanallur, arrest and beating by Armed Reserve Police	425-427
Workers in Neyveli Project, retrenchment of	33-34
Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1955	36
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	427-428
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	46, 47
141-146, 196, 218-220, 271-305	
341, 344, 345, 352-354, 364-366	
372, 374-376, 379-390.	
662, 680-708, 709-710.	
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	34-35
Business of the House— Sitting of the present session	718-719
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	228-232
One-hour debate re workers at Neyveli Project, retrenchment of	239, 241
Privilege motion re arrest of Narayana Nambiar, M.L.A., Sri T. C. Questions, language to be used by Ministers in answering of	191-193
See Questions and Answers.	178
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	478-482
	490, 491, 493

K—cont.

Kalyanasundaram, Sri M.—cont. Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Madras, calling attention to closure of	5
Kanaran, Sri C. H.— Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955.	430-432
Kandasamy, Sri C.— Adjournment motion re Peasants in Kadayanallur, arrest and beating by armed Reserve Police Bills— Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 199-202, 271-308, 344, 345, 352 358, 359, 368, 369, 370, 371	425-427 468-471 47-54
One-hour debate re—workers at Neyveli Project, retrenchment of See Questions and Answers.	234-235
Karuppiah— Question re Death of — in Police lock-up	96-97
Karuthiruman, Sri P. G.— Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 K attimuthu, Sri M.— See Questions and Answers.	213-214 282-284
Kerala Soap Institute, Kozhikode— Question re Payment of arrears of bonus to the workers of	92
Kolandavelu Nayanar, Sri— Condolence resolution re Death of —	1
Kolappuram Spinning and Weaving Mills— See Industrial disputes.	
Koothali Estate (Malabar)— See Lands.	
Kozhikode Municipality— Question re Grant to a beggar home by—	22
Krishna Ayyar, Sri V. R.— Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 See Questions and Answers.	657-660 700-701, 707
Krishna Rao, Dr. U.— Bill—City Municipal (Amendment) Bill, 1955	42-43
Krishnamurthi Gounder, Sri D.— See Questions and Answers.	
Krishnan, Sri R.— Bills— Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	121-122 215, 271-308 663-665 717, 720

K—cont.

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.— Bills— Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 271-308, 338 to 340 344, 350-353, 358, 368 665-667	197
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	
Kunhan, Sri E. T.— Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	718
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.— Bill—City Municipal (Amendment) Bill, 1955 See Questions and Answers.	41
Kunhirama Kidav, Sri P.— See Questions and Answers.	
Kunhirama Kurup, Sri C.— See Questions and Answers.	

L

Laccadives— Question re Steamer service between—and mainland, starting of See Dysentery epidemic.	259
Lands— Adjournment motion re Release of persons convicted in connection with Mudukad (Koothali Estate) eviction, Government's failure re Question re— Assignment of — in Arungal village Assignment of — to landless poor and Harijans Communal lands — in South Kanara, extent of Cultivable waste lands, assignment to landless poor in South Arcot Eviction of 32 families of Muduka from lands in Koodthali Estate (Malabar) Extent of — in Tanjore assigned to landless poor in 1954 Irrigation cess on — in Pudukkottai, amount collected Leasing of — in Koothali Estate (Malabar) Waste lands in Koothali Estate, distribution to landless labourers Waste lands in — Koothali Estate, scheme for cultivation of Waste lands in South Kanara, cultivation of	529-534 652 5-8 29-30 27 422 520-522 636-637 15-16 422 630 643-644 632-634
Land Colonization Scheme— Question re Lands granted to ex-servicemen under —	
Land Revenue (Surcharge) Rules, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Lignite Investigation Project— Adjournment motion re Workers in Neyveli —, retrenchment of One-hour debate re Retrenchment of workers in — Question re Machinery and man-power for Neyveli —	33-34 228-242 248-249
Loans— Question re— Agricultural advance granted to Wynaad Colonists, repayment of Allotment for — to ryots in Malabar under the National Extension Service Scheme for 1954 Grant of — to agriculturists in Payyanur block under the National Extension Service Steel and iron industries, State aid to Takkavi —, grant of — in Tanjore in 1954	320 511 88-89 507 525

L—cont.

Local Development Works Programme—

Question re—

Progress of schemes under —, in Malabar 23-24
Schemes for Malabar and South Kanara under — 419-421

Lover's Path—

See Marina.

M

Madanagopal, Sri V.—

Bills—

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 439-441
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 133-137
211-212

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Bills—

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 451-453
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 214
See Questions and Answers.

Maistris—

Question re Highways Road —, regularization of services of 92

Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954—

Question re Number of cases registered under section 145, Criminal
Procedure Code, after enactment of 79-80

Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954—

See Papers laid on the table of the House.

Manickam, Sri P. G.—

Bills—

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 435-436
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 573-575
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to
collapse of 714-715
See Questions and Answers.

Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—

Adjournment motion re — Release of persons convicted in
connection with Mudukad (Koothali Estate), eviction, Govern-
ment's failure re 532-534

Bills—

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 428-430
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 472-477
45-46
146-156, 222-225, 294
301-303; 305, 339 341,
349, 356, 359, 360 372,
373, 374, 376, 377 382,
383, 390

Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 555-557
693-696, 697
701, 704, 705
708-709, 710

South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill,
1955 535, 554
552-554, 555

Manjaya Shetty, Sri Y.—

Bills—

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 454-455
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill,
1955 535-537

M—cont.

Marina—

Question re "Lovers' Path" — cost of construction and maintenance
of 170-171

Marina Canteen—

Question re Marina Canteen and Swimming Pool, income from. 325

Matter of urgent public importance—

Lawlessness and unrest in villages of South Kanara, calling attention
to 269-270
Smallpox, calling attention to prevalence of — in Malabar 336-338

Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, Madras, calling attention to
closure of 194

Medical College—

See Colleges.

Medical Officers—

Question re — sent abroad for training, number and expenditure
incurred to 98-99
647

Medical units—

Question re Number of mobile — in Malabar

Menon, Dr. K. B.—

Adjournment motion re Release of persons convicted in
connection with Mudukad (Koothali Estate) eviction, Govern-
ment's failure re 529-530
534

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1955 467-468
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 122, 216
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 674-676
Plantations Agricultural Income-tax bill, 1954
See Questions and Answers.

Message from the Governor—

See Bills.

Minimum Wages Rules, 1953—

Question re Implementation of — by bus owners in Malabar 334-336

Ministers—

Question re tour of Chief Minister in Tanjore in September 1954,
travelling allowance for 641-642

Mogral, S. i M. S.—

Bill — South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment)
Bill, 1955 541
See Questions and Answers.

Moidu, Sri K.—

See Questions and Answers.

Motor Vehicles—

See Papers laid on the table of the House.

Motor Vehicles Rules, 1940—

See Papers laid on the table of the House

Motor vehicles tax—

See papers laid on the table of the House. 270-271

Motor Vehicles Taxation Act, 1931—

Amendment to Schedule II to —
See Papers laid on the table of the House.

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952—

Amendment to schedule to — 108

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules—

See Papers laid on the table of the House.

Mounaguruswamy Naidu, Sri N.—

Bills—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 117-118

M—cont.

Municipal administration— See Committees.	
Municipal Council, Dindigul— Question re Resolution of — re joint statement of Prime Ministers of India and China	651-652
Munsifs— Question re Recruitment of District —	395-397
Murder— Adjournment motion re— Alleged — of a Communist worker by workers of Anti-Communist Front in North Malabar Number of — cases in Malabar district, from April to November 1954	32-33 644
Muthiah Chettiar, Raja of Chettinad— Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	660-663
Muthu, Sri V. Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	139-141
N	
Nagarajan, Sri V. R.— See Questions and Answers.	
Nallasivam, Sri K. R.— Bills—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of One-hour debate re Workers at Neyveli Project, retrenchment of	54-56, 215, 276-277, 374, 380, 386, 711-712 233-234
Nallaswami, Sri B. K.— Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	110-112 717
Narambu Silandi (Guinea-worm). Question re Prevalence of — in Tiruchirappalli district	254-255
Narayana Guru, Sri— Question re Inclusion of life and teachings of — in school curricula	408
Narayana Kurup, Sri M.— Adjournment motion re Release of persons convicted in connection with Mudukad (Koothali estate) Eviction — Government's failure re	531
Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1955 Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	39 441-444 109-110 295, 339, 342-344, 354, 357-363 365-368, 373, 375, 378, 384 566-568, 684, 698, 699, 703, 706, 709, 710. 545-547, 550.
Business of the House, transaction of Government business on a non-official day Handloom Cess Fund, statement re utilization of Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of Lawlessness and unrest in villages of South Kanara, Calling attention to See Questions and Answers.	108 656 716-717 269, 270

N—cont.

Narayanan Nambiar, Sri M.— Bill — South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955.	541-543 554
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Adjournment motion re — Aided elementary school teachers of Malabar; refusal of encashment of salary bills of Release of persons convicted in connection with Madukad (Korthali Estate) eviction, Government's failure re	424-425 530, 531, 534
Bills— City Municipal (Amendment) Bill, 1955 Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954 Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 Lawlessness and unrest in villages of South Kanara, calling attention to Privilege motion re Arrest of —, M.L.A. Questions, language to be used by Ministers in answering — See Questions and Answers—	37-38 129-132 151, 197, 216-218 360, 361, 363 377, 378 679-680 537-540 269-270 190-194 177 262
National Cadet Corps.— Question re Expenditure on — since 1953	262
National Extension Service.— Question re— Contributions from the public for — schemes in Coimbatore district Expenditure on — scheme in Nileshwar firka (South Kanara) Inclusion of certain villages in Chirakkal taluk (Malabar) under	317 329-330 22-23 93-94
National Extension Service Scheme.— Question re Extension of — to Walluvanad taluk See Committees.	93-94
"Neera"— See Prohibition.—	
Non-Gazetted Officers. Question re transfer of — for alleged activities in the 1947 strike	326
O	
One-hour debate re— Workers at Neyveli Project, retrenchment of	228-242
P	
Paddy— Question re Quantity of — procured in Tanjore district up to 1st July 1954	312-314
Pais, Sri L. C.— Bills— Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	437-439 562-566 543-545

P—cont.

Pakistan flag—	
Question re Hoisting of—over the Ganapathi temple in Puthuntheru Keraladeeswarapuram, South Malabar	75-76
Pakkiriswami Pillai, Sri S. —	
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	484-485
Palanisamy, Sri N. K.—	
Bills—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	126-129 133, 210- 211, 271- 306
See Questions and Answers.	
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	452
Palaniyandi, Sri M.	
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	123-126 203-204 288
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	670-671
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of.	717-718
One hour debate re Workers at Neyveli Project, Retrenchment of —	232-233
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	482-483
Palmyra trees—	
Question re Abolition of taxes on	629-630
Punchaksharam, Sri S.—	
Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	448-451 453, 460 462
Privilege motion re Arrest of Narayanan Nambiar, M.L.A., Sri T. C.	192
Paniyas—	
Question re Population and uplift of — in North Malabar	330-332
Papers laid on the table of the House—	
All-India Congress Session, Avadi, levy of licence fees at reduced rates for vehicles used in connection with	156
Buses used for transport of persons to Avadi Congress Session, exemption from payment of additional tax	57
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, Balance sheet of — as at 31st December 1953	306
Government buses used in connection with Avadi Congress Session, exemption from payment of additional tax —	57
Idle and spare buses run on regular routes in connection with Avadi Congress Session, (short-term) licence fees at reduced rates in respect of	57
Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, balance sheet of —	57
Land Revenue (Surcharge) Rules, 1954, amendments to	57
Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954, amendments to	57
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to	306
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, classification under	57
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, exemption of trailers from payment of tax under	57
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, amendments to	56
Motor vehicles used in connection with All-India Congress Session at Avadi, issue of temporary licences for	56

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.	
Radio and Electricals, Limited, Madras, balance sheet of	57
Stage carriages flying within the former Pudukkottai State limits, notification re continuance of concessional rates of tax in respect of	56
Tax on lorries plying on inter-State routes, collection — after formation of the Andhra State	156
Parameswaran, The Hon. Sri B.—	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, amendment to Schedule II to	108 270-271
Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Madras, calling attention to closure of	195-196
Parthasarathy, Sri K.—	
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	205-256 291-294 373 388-389 676-677 689
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	
See Questions and Answers.	
Pavement dwellers —	
Question re — Provision of house-sites for — in Madras City	246
Peasants in Kadayanallur—	
Adjournment motion re Arrest and beating of — by Armed Reserve Police	425-427
Pepper—	
Question re Provision of steady market for —	325
Physical culture—	
Question re Kerala — system of Kalari, development under the Five-Year Plan	329
Physical education—	
See Education.	
'Pilot' ink firm—	
Question re Issue of licence to —	255-256
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954—	
See Bills.	
Police—	
Question re Karuppiah, death of—in Police lock-up	96-97
Police officials—	
Question re Disciplinary action against — in 1953-54	401-402
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954—	
See Bills.	
Prisoners—	
Question re Earnings by—in jails during 1953-54	87-88
Privilege motion re—	
Arrest Sri T. C. of Narayanan Nambiar, M.L.A.	190-194
Prohibition—	
Question re Neera supplied in Madras City, quantity of	634-635
Provincial Highways Maistries Association—	
Question re Demands of—	30-31
Public markets—	
Question re Rules for collection of levies in —	194

P—cont.

Pudukkottai Palace—	
Question re Expenditure on provision of guard at the —	322-323
Pumpsets—	
Question re Number of — supplied for irrigation purposes in Madras State	408

Q

Questions—	
Language to be used by Ministers in answering of —	177
Questions and Answers—	
Aranganathan, Sri K.—	
Question re—	
Advisory Committee for Reorganization of Municipal Administration, report of	107
Backward classes Commission, recommendation of the State Government to	107
Government servants, number of cases recommended for dismissal by Tribunal for Disciplinary Proceedings	1-3
Prisoners in jails, earnings by — in 1953-54	87-88
Social Education Organizers, duties of	106-107
Arumugam, Sri R. S.—	
Question re—	
Electricity supply to wells in Mookripalayam in Sular firka (Coimbatore district)	9
National Extension Service Schemes in Coimbatore district — contribution by the public for	317
Tank works under the National Extension Service in Kangayam block	99-100
Taxes on palmyra trees, abolition of	629-630
Balakrishnan, Sri V.—	
Question re—	
Board Elementary School, Bommanathapuram (Tiruchirappalli district), taking over of — by Government	321-322
Dispensary at Karambakkudi, Pudukkottai Division, appointment of a Medical Officer to	91
Forest area in Pudukkottai Division reserved for removal of green leaf manure, extent of	640-641
Government Forest area in Pudukkottai Division, extent of	179
Groundnut oil, quota permitted for export of —	412-415
Harijan Welfare Schools opened in Pudukkottai Division — number of	184
Irrigation cess collected in Pudukkottai, amount of	636-637
Irrigation schemes for Pudukkottai, formulation of	508
Rani's Hospital, Pudukkottai, bed-strength and working of	524
Sand bank across Vellar in Pudukkottai division, construction of	247
Veterinary and Livestock Inspectors, regularization of services of —	410-411
Veterinary and Livestock Inspectors and Stockmen and classification and qualifications of	175
Chadayan, Sri M.—	
Question re Manjeri Government Hospital, bed-strength and working of	526-527
Chengam Pillai, Sri O.—	
Question re—	
Harijan Welfare Schools in Ponneri taluk, repairs to	104
Harijan Welfare Schools in Ponneri taluk, supply of midday meals to children in	104-105

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopala Gounder, Sri V.—

Question re—	
District Irrigation Conferences, constitution and working of	522-524
Teachers employed by local bodies, appointment and transfer of	653

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re—	
Cold Storage Factory at Kozhikode, construction of	526
Hostels for Harijan students in Malabar district, number and strength in	103
Kottapadi-Kundukadavu road in Ponnani taluk, formation and gravelling of	412
Tippu Sultan Road (Old Military Road) in Ponnani taluk, metalling of	417

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—	
Agricultural advance granted to Wynaad Colonists, repayment of	320
Alloances for election duty to teachers of Varanakode Elementry School, Malabar, payment of	636
Block Advisory Committee, setting up of — in Malabar	86-87
Bridge for 'Potten Kadavu Thodu', construction of	638
Cannanore-Baliapatnam road, motor accidents on — during 1951-54	30
Cashewnut industry in South Kanara, constitution of a Tripartite Enquiry Committee for	630-631
Cheruvanoor Match Works, implementation of Industrial Tribunal's award re	183
Elementary schools in Malabar district, closure of	181-182
Gold ore deposits at Parakunnu, investigation of	402
Government Brennen College, Tellicherry, admission of students into — in 1954-55	263
Handloom Cess Fund, allotment to Malabar from	638-639
Kariyamkot river, erosion on the banks of the	418-419
Kolappuram Spinning and Weaving Mills, retrenchment of workers in	314
Lands in Koothali Estate, distribution to landless labourers	422
Loans, grant of—to agriculturists in Payyanur block under the National Extension Service	88-89
Maniyara-Kallunata bridge, repairs to	318-319
Mukkoond bridge, Koram amsam, Payyanur firka, repairs to	86
National Cadet Corps, expenditure on — since 1953	262
National Extension Service, inclusion of certain villages in Chirakkal taluk (Malabar) under	22-23
Puthuppalam bridge on Koppam road, Thrithala (South Malabar), repairs to —	184-185
Raman Kulam in Koram amsam in Payyanur firka, repairs to	81-82
Second Five-Year Plan, schemes under — for Malabar district	89-91
Sree Lakshmi Saw Mills, Limited, Kasargode, closure of	83-84
St. Vincent Industrials, Kozhikode, adjudication of dispute between management and workers of	264
Stakenet fishing in Chirakkal taluk, stay of grant of licences for	405-406
Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode, misappropriation of Provident Fund of workers by the management	180-181
Stay-in and hunger strikes by workers, responsibility of Police authorities in regard to	11-13
Valkai bridge on Taliparamba-Chengali road, North Malabar, reconstruction of	178-179
Vellamgadu bridge, Ernad taluk, repairs to —	185

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Dysentery epidemic in Agathi and Kavarathy islands, report on	517-518
Government servants, expenditure on salary and allowances in 1952-53	105-106
Highways Road maistris, regularization of services of	92
Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, number of cases registered under section 145, Criminal Procedure Code, after enactment of	79-80
Minimum Wages Rules, implementation by bus owners in Malabar	334-336
Provincial Highways Maistris' Association, demands of	30-31

Govindan, Sri G.—

Question re—

Nainarkoil-Emaneswaram road in Ramanathapuram district, repair of	321
Vaigai Reservoir Project, scope of	94-96

Jeovanandam, Sri P.—

Question re Soviet Cultural Delegation, reception of	31-32
--	-------

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Agrarian trouble in Tanjore district, representation re	173-174
Government Cinchona Plantations, Valparai, retrenchment of workers in	3-5
Guard at Pudukkottai Palace, expenditure on	322-323
Joint statement of Prime Ministers of India and China, resolution of Dindigul Municipal Council re	651-652
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation of — in Gandhi Market, Tiruchirappalli	92-93
Public markets, rules for collection of levies in	419
Ramaraju Surgical Cotton Mills, Rajapalayam, reinstatement of workers of	267-268

Kandasamy, Sri C.—

Question re—

Chief Minister's tour in Tanjore in September 1954, travelling allowance for	641-642
Floods in Mannargudi and Tiruturaipundi, damage caused and relief measures undertaken	408-410
Harijans of Kalpattu village, South Arcot district, alleged injustice done to — by caste Hindus and local officials	327-329
Inclusion of Tiruvottiyur within the limits of Madras Corporation	257

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

District Welfare Officers and mid-day meals contractors belonging to Harijan community, number of —	26
Harijans cultivating poramboke lands in Vriddhachalam taluk, grant of pattas to	13-15
Harijan Welfare Schools in South Arcot, opening of — in 1954-55	248
Radio sets installation in South Arcot	26-27

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Anti-biotic drugs and P.A.S. supply to Government hospitals	23
---	----

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishna Ayyar, Sri V. R.—cont.

Question re—cont.

Drainage scheme for Tellicherry, Cannanore and Kozhikode	268-269
Municipalities, preparation of	411-412
Family planning clinic, starting of	180
Government Hospital, Tellicherry, bed-strength and number of in-patients	329
Kerala Physical Culture System of Kalari, development under the Five-Year Plan	408
Life and teachings of Sri Narayana Guru, inclusion in school curricula	504-506
Medical College, opening of — at Kozhikode	647
Mobile medical units, in Malabar, number of —	326
Non gazetted officers in Malabar, transfer for alleged activities in the 1947 strike	637-638
Subordinate Judicial Officers, tests for selection of	411-412
Venerable diseases clinic, starting of	10-11
Village Magistrates in Chirakkal and Kottayam taluks, appointment of — in 1953-54	23
Village Officer in Chirakkal taluk, Malabar, disqualification of a candidate for the post of	
Krishnamurthi Gounder, Sri D.—	
Question re Highways road maistris, regularization of services of	92
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Question re Producers' cum Consumers' Co-operative Societies in Malabar, reorganization of	171
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Question re—	
Government offices in private buildings, transfer to old headquarters hospital buildings, Kozhikode	403
Indian Administrative Service and Indian Police Service, Government's views on draft rules for —	640
Lands in Koothali Estate (Malabar) — eviction of 32 families of Mudukad from	422
Sea erosion on Malabar coast, measures for prevention of —	648-649
Soap factories (private), grant of loan to	28
Unemployed persons in Madras State, statistics of	645
Village officers of Malabar district, enquiry into grievances of	643-647
Kunhirama Kurup, Sri C.—	
Question re Payyoli Railway Station, North Malabar, construction of a permanent building for	15
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Question re—	
Arikulam Producers' cum Consumers' Co-operative Societies, Limited, excess recovery from —	80-81
Cannanore-Kozhikode trunk road, construction of	21
Dam at Valiyakandy in Navilayi amsam (Chirakkal taluk), construction of	263
Loans to ryots of Malabar under the National Extension Service	511
Scheme, allotment for 1954	330-332
Paniyas in North Malabar, population and uplift of —	325
Pepper, provision of steady market for	
Manickam, Sri P. G.—	
Question re—	
Drinking water-wells for Harijans in Coimbatore district, expenditure on sinking — in 1953-54	25
Harijan pupils, supply of mid-day meals to — in 1954-55	26

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Manickam, Sri P. G.—cont.

Question re—cont.

*Non-residential scholarships to college students of eligible communities, allotment for 1954-55—	100-101
Rural dispensary at Kavindapadi, Coimbatore district, villages served by ..	19-20
Wells dug and deepened in Cheris in Coimbatore district in 1954 ..	183-189

Menon, Dr. K. B.—

Question re—

Azhikode South Higher Elementary School, withdrawal of recognition for not re-instating certain dismissed teachers ..	264
Central Talkies, Mangalore, implementation of Industrial Tribunal's award ..	24-25
Refugees from West Pakistan — relief given to ..	167

Mogral, Sri M. S.—

Question re—

Basic training schools in Madras State, number of — exclusively for women ..	319-320
Industrial disputes in South Kanara — referred for adjudication in 1952-54, number of ..	268
Kaland-Trikannad temple (Kasargod taluk), mismanagement of funds of ..	640
Local Development Works Programme, schemes for Malabar and South Kanara under —	419-421
Pumpsets for irrigation purposes, number of — in Madras State ..	408
Yarn produced monthly by mills and handspinning in 1953-54, quantity of ..	651-652

Moidu, Sri K.—

Question re—

Government Hospital, Badagara, patients treated and improvements made ..	106
Sales tax, exemption of hotels in Malabar from payment of ..	77
Waste lands of Koothali Estate, scheme for cultivation of ..	63

Nagarajan, Sri V. R.—

Question re Road bridge over Pennar river near Villupuram — construction of ..

182-183

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Assistant Lecturers in languages, service conditions and pay of. Balusseri Producers' cum-Consumers' Co-operative Society, Limited — supersession of ..	82-83
Bharat Sevak Samaj and State Social Welfare Advisory Board, grants to ..	188
Canal on the right side of Malampuzha Reservoir, construction of ..	10
Dysentery epidemic in Agathi and Kavarathy islands, report on ..	18
Handloom weavers of Malabar district, assistance recommended by Handloom Board to ..	515-517
Headquarters Hospital buildings (old), Kozhikode — utilization for locating Government offices ..	264
Lands in Koothali Estate, Malabar, leasing of ..	403
Kozhikode Municipality, grant to a beggar home by ..	15-16
Kulapulli to Cherpulacheri road — construction of ..	22
Local Development Works Programme in Malabar, progress of schemes under ..	404-405
National Extension Service Scheme, extension to Walluvanad taluk ..	23-24
New schools, to provide employment to the educated unemployed, opening of ..	93-94
	28-29

PAGES

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Pakistan flag, hoisting over the Ganapathi temple in Puthutheru Keraladeeswarapuram, South Malabar ..	75-76
Police officials — disciplinary action against — 1953-54 ..	401-402
Producers' cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar — reorganization of ..	326-327
Producers' cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar — stoppage of business in foodgrains by the ..	327
Protected water-supply for Kozhikode, setting up of sedimentation plant for ..	406-407
Puthupariyaram Board Elementary School, South Malabar, accommodation and equipment in ..	19
Rice, sale of — in open market by Producers' cum-Consumers' Cooperative Societies in Malabar ..	168
Shoranur Metal Industries, opening of ..	527-529
State Harijan Welfare Committee, recommendations of ..	649-651
Untrained teachers of Lower Elementary Secondary Grade, grant of increment to ..	265-266

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Bridge across Cheralkadavu stream in Kasaragod taluk, construction of ..	423
Bridge across Kuvatti stream in South Kanara, construction of ..	24
Cheruvathur-Padne road in Kasaragod taluk, construction of ..	522
Communal lands in South Kanara, extent of ..	29-30
Government Fisheries Schools, supply of mid-day meals to fishermen children in — ..	77-78
Hosdrug-Panathady road, maintenance of ..	527
National Extension Service Scheme — Nileshwar firka (South Kanara), expenditure incurred ..	329-330
Road through East and West Eleri (South Kanara), construction of ..	506-507
Thekkil-Kolathur road, construction of ..	635-636
Veterinary Dispensary for Kanhangad, opening of ..	637
Waste lands in South Kanara, cultivation of ..	643-644

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Aaron Spinning and Weaving Mills, closure of ..	647-648
Co-operative Motor Transport Services for Malabar, starting of — ..	512-514
Dam-cum-bridge across Katampalli, Chirakkal taluk, construction of ..	99
Elementary Education Committee — constitution of — ..	186-187
Higher Elementary School, Kalliasseri, construction of building for ..	416-417
Kerala Soap Institute and Government Oil Factory, Kozhikode, payment of arrears of bonus to the workers ..	92
Kozhikode Radio Station, abolition of ..	652-653
Murder cases in Malabar district from April to November 1954, number of ..	644
Soil in Malabar, chemical treatment of — ..	97-98

Palaniswamy, Sri N. K.

Question re—

Aluminium, extraction in Tiru-hirappalli district ..	257
Bus fare in Madras City, increase of ..	24
Conference of Secretaries to Industries Department of States at Bombay, subjects discussed ..	260
Dyes, purchase and distribution of ..	332-333
Elementary Education Committee, constitution of ..	186-187
Handloom Co-operative Societies — grant and subsidy from Handloom Cess Fund in 1953-54 ..	258

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palaniswamy, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Industrial workers, award re minimum wages for ..	503
Iron-ores and bauxite deposits in Salem district, development of ..	19
Land Colonization Scheme, lands granted to ex-servicemen, under ..	632-634
'Pilot' Ink firm and 'Quink' ink firm, issue of licences to ..	255-256
Respiratory diseases, cause of death from — in 1953-54 ..	256
Shops and Establishments Act, amendments suggested by the Special Officer ..	508-509
State Electricity Board, constitution of ..	78-79
Steel and iron industries, State aid to ..	507
Television unit, installation in the College of Engineering, Guindy ..	314
Theatres—hours of opening and closing of ..	316
Trade disputes during 1953-54, number and settlement of ..	510-511

Parthasarathy, Sri K.—

Question re—

Radio stations in the Police Radio Network — number of ..	253
Water-pumps worked with bulls, particulars of ..	262

Rajam Ramaswamy, Sri C.

Question re—

Cement factories in Madras State, number and production of ..	31
Sugar factories in Madras State, number of workers in ..	105

Raju, Sri D. K.—

Question re Deposit for temporary electric supply, refund of ..	27-28
---	-------

Ramalingam, Sri S.—

Question re—

Poramboke lands in Tanjore, assigned to landless poor in 1954, extent of ..	520-522
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, acquisition of lands under ..	88
Takkavi loans, grant of — in Tanjore in 1954 ..	525

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Bus permits, grant of — in 1953-54 ..	104
District Munsifs — recruitment of ..	395-397
Irrigation tank at Sabanapuram village, Musiri taluk — construction of ..	318
Irrigation tank for Pulivalam in Musiri taluk — construction of ..	417-418
Karuppiah, death in police lock-up ..	96-98
Local Fund Dispensary, Turaiyur — supply of medicines to ..	250-251
Narambu Silandi (Guinea-worm), prevalence of in Tiruchirappalli district ..	254-255
Reddy (Ganjam) community, inclusion in the list of Backward classes ..	314-316

Ratnam, Sri A.—

Question re—

All-India Petroleum Workers' Federation, representations from ..	20-21
Cattle, scheme for the study of sterility of ..	76-77
City Improvement Trust, abolition of ..	183
City Improvement Trust, list of works executed by ..	24-58
Cottage Industries for Harijans — expenditure in 1953-54 ..	323-325
Cultivable waste lands, assignment to landless poor in South Arcot ..	27
Cycle-rickshaws in Madras City, control and regulation of ..	174
Dacoity cases in Madras State in 1953, number of ..	103

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—cont.

Question re—cont.

Deep-sea fishing boats, number and cost of construction of ..	522
District board elections, number of votes cast at Tharuvaikulam polling centre. ..	401
Elementary education, survey of ..	309-312
Elementary Education Committee, constitution of ..	186-187
Family Planning Centres, starting of — in 1954-55 ..	84-86
Fishermen community, welfare of ..	518-520
Fishermen localities in Madras City, ownership of ..	185
Handloom Cess Fund, allotment to South Arcot for 1953-54 ..	514-515
Handloom co-operative societies in South Arcot, number of ..	247
Harijan Officers in Agricultural Subordinate Service, number of ..	252-253
Harijan students in Christian Missionary schools, grant of scholarships to ..	245
Harijan teachers and students in Forest College, Coimbatore, in 1953-54, number of ..	184
Harijans employed in Harijan Welfare department, number of ..	26
Hostels run by the Harijan Sevak Sangh ..	101-102
Inclusion of Tiruvottiyur within the limits of Madras Corporation ..	257
Industrial Disputes Act, number of managements prosecuted in 1953-54 ..	524-525
Lands, assignment to landless poor and Harijans ..	5-8
Lovers' Path in Marina, cost of construction and maintenance of ..	170
Marina Canteen and Swimming Pool, income from ..	325
Marine aquarium, selection of site for construction of a building for ..	323
Medical Colleges, opening of — in districts ..	642-643
"Neera" supplied in Madras City, quantity of ..	634-635
New schools in South Arcot, opening of — in 1954 ..	176
Neyveli Lignite Project, machinery and man-power for ..	248-249
Pavement-dwellers in Madras City, provision of house-sites for ..	246
Physical education and youth culture expenditure in 1953-54 ..	333-334
Rice and paddy procured in Tanjore district up to 1st July 1954 ..	312-314
Roads and wells in rural areas, expenditure on construction and digging of — in 1952 ..	179
Scholarships granted to students of Harijan Communities and Backward Classes in 1952 and 1953 ..	102
Vanamahotsava Scheme, plants supplied to the public under ..	103
Village Guides and Gramasevaks, number of training centres for ..	16-18
Veterinary dispensaries, first-aid centres and artificial insemination centres started in 1953, number of ..	423
Women's welfare organizations, activities of ..	397-401

Seethi Sahib, Sri K. M.—

Question re—

Bridge over Purakkattiri river, construction of ..	280
Road from Pookottoor to Manjeri in Ernad taluk, formation of ..	18
Steamer service between Laccadives and mainland, starting of ..	252

Sreedharan, Sri K. T.—

Question re Hospitals in Malabar, inspection by the Director of Medical Services

L.A. XX—5 ..	316-317
--------------	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.	
Swayamprakasam, Sri S.—	
Question re—Medical Officers sent abroad for training, number and expenditure incurred	98-99
Venugopala Gounder, Sri M.—	
Question re—	
Government Hospital, Tindivanam, average number of in-patients treated in — in 1952-53	170
Harijan Welfare School for Kil Puthupattu village, opening of	644
Viswanathan, Sri K. R.—	
Question re—	
Andimadam-Ponparappi road (Udayarpalayam taluk), formation of	510
Irrigation tank at Veerakkam village, repair of	507-508
Tamil Encyclopaedia, expenditure on preparation of	631-632
Telugu Encyclopaedia, preparation of	10
Waste lands in Arungal village, assignment of	652
'Quink' ink firm—	
Question re Issue of licences to —	255-256

R

Radio and Electricals, Limited (Madras)—	
See Papers laid on the table of the House.	
Radio sets—	
Question re Installation of — in South Arcot	26-27
Radio station—	
Question re—	
Kozhikode —, abolition of	652-653
Number of — in Police Radio Network	258
Railways—	
Question re Railway station at Payyoli, North Malabar, construction of a permanent building for	15
Rajachidambaram, Sri P. B. K.—	
Bills—South Kanara Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955	551-552
Rajam Ramaswamy, Sri C.—	
Bill—City Municipal (Amendment) Bill, 1955	41-42
See Questions and Answers.	
Rajaram, Sri K.—	
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	366, 371
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	575, 698
Raju, Sri D. K.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	436-437
See Questions and Answers.	

R—cont.

Raju, Sri K. T.—	
Bills—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	112-117
	155-156, 202-203
	274-275, 377, 385
	386
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	561
	575-578
	656
Handloom Cess Fund, statement re utilization of	
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	712-714
	719
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	485-48
Ramalingam, Sri S.—	
Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1955	39-40
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	140, 150
	197, 207-210, 271-306
	351, 352, 355, 365
	366, 368, 372, 375, 379
	703, 704
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	
See Questions and Answers.	
Ramaraju Surgical Cotton Mills, Rajapalayam—	
See Industrial disputes.	
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	
Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	568-569
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Bills—	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	433-435
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	572-573
See Questions and Answers.	
Rathina Gounder, Sri N.—	
Bills—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts), Bill, 1955	446-448
Ratnam, Sri A.—	
Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1955	35-37, 44
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	453-454
See Questions and Answers.	
Reddi (Ganjam) community—	
Question re Inclusion of — in the list of Backward Classes	314-316
Refugees—	
Question re Relief given to — from West Pakistan	167
Respiratory diseases—	
Question re Causes of deaths from — in 1953-54	256
Rice—	
Question re—	
Quantity of — procured in Tanjore district up to 1st July 1954	312-314
Sale of — in open market by Producers' cum Consumers' Co-operative Societies in Malabar	168

R—con.		PAGES
Roads—		
Question re—		
Andimarlam-Ponparappi road (Udayarpalayam taluk), formation of	510	
Cannanore-Kozhikode trunk road, construction of	21	
Cheruvathur to Padne road in Kasaragod taluk, construction of	522	
Expenditure on construction of — in rural areas in 1952	179-180	
Formation of — from Pookottoor to Manjeri in Ernad taluk	18	
Hosdurg-Panathady —, maintenance of	527	
Kottapadi-Kundukadavu road in Ponnani taluk, formation and gravelling of	412	
Kulapulli to Cherpulacheri road, construction of	404-405	
Nainarkoil-Emaneswaram road in Ramanathapuram district, repair of	321	
Road through East and West Eleri — (South Kanara), construction of	506-507	
Thekkil-Kolathu — construction of	635-636	
Tippu Sultan road (Old Military road), Ponnani taluk, metal-ling of	417	
Rulings—		
Unparliamentary expressions—'Lie' is unparliamentary	239	
S		
Sales tax—		
Question re Exemption of hotels in Malabar from payment of	77	
Sambandam, Sri K. R.—		
Bills—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	204-205	
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemp-tion of shops employing three workers and less from	488-489	
Sand bank—		
Question re Construction of — across Vellar in Pudukkottai Division	247	
Scholarships—		
Question re—		
Amount of — granted to students of Harijan communities and Backward Classes	102	
Non-residential — to College students of eligible communities, allotment for 1954-55	100-101	
Schools—		
Question re—		
Azhikode South Higher Elementary School, withdrawal of recognition for not reinstating certain dismissed teachers	264	
Basic Training schools in Madras State, number of — exclusively for women	319-320	
Board Elementary School, Bommanathapuram (Tiruchirappalli district), taking over of — by Government	321-322	
Elementary schools in Malabar district, closure of	181-182	
Government Fisheries Schools, supply of mid-day meals to fisher-men children in	77-78	
Harijan Welfare — in Ponneri taluk, supply of mid-day meals to children in	104-105	
Harijan Welfare School for Kil Puthupattu village, opening of	644	
Harijan welfare schools in Ponneri taluk, repairs to	104	
Harijan welfare schools opened in Pudukkottai Division, number of	184	
Higher Elementary School, Kalliasseri, construction of a building for	416-417	
New schools in South Arcot, opening of — in 1954	176	
Opening of new — to provide employment to the educated unemployed	28-29	
Puthupariyaram Board Elementary School, South Malabar, accom-modation and equipment in	19	

S—cont.

Secret session—		
Motion re House sitting in camera — consideration of Privilege	193	
Motion re arrest of Narayanan Nambiar, Sri T. C.		
Section 144, Cr.P.C.—		
Question re Promulgation of order under — in Gandhi Market, Tiruchirappalli	92-93	
Seethi Sahib, Sri K. M.—		
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	455-457	
See Questions and Answers.		
Shanmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Sri R.—		
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	719-720	
Shetty, The Hon. Sri A. B.—		
Bill—City Municipal (Amendment) Bill, 1955	35, 43-45	
Smallpox in Malabar, calling attention to prevalence of	336-338	
Shops and Establishment Act—		
Question re Amendments suggested by the Special Officer	508-509	
Shoranur Metal Industries—		
Question re Reopening of	527-529	
Sivaraj, Sri N.—		
Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	569-570	
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954—		
Question re Acquisition of lands under	88	
Smallpox—		
Calling attention to prevalence of — in Malabar	336-338	
Soap factories—		
Question re Grant of loan to	28	
Social Education Organizers—		
Question re Duties of	106-107	
Social Welfare Advisory Board (State)—		
Question re Grants to	10	
Soil—		
Question re Chemical treatment of — in Malabar	97-98	
South Kanara—		
Lawlessness and unrest in villages of — calling attention to	269-270	
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955—		
See Bills.		
Soviet Cultural Delegation—		
Question re Reception of	31-32	
Speaker, Mr.—		
Adjournment motions re—		
Aided elementary school teachers of Malabar, refusal of encashment of salary bills of	424-425	
Alleged murder of Communist worker by workers of Anti-Com-munist Front in North Malabar	32-33	
Kadayanallur, arrest and of beating peasants in — by Armed Reserve Police	425-427	
Release of persons convicted in connection with Mudukad (Koothali Estate) eviction, Government's failure re	529, 530, 531, 532, 534	
Workers in the Neyveli Project, retrenchment of	23-24	

S—cont.

PAGE

Speaker, Mr.—cont.

Announcements re—	
Business Advisory Committee — nomination of members to	477-478
Committee on Government assurances, nomination of members to.	478
Committee on Subordinate legislation nomination of members to.	478
Message from Council re—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1955	196
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	653-654
Message from the Governor re Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	34-35
Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1955	35, 36, 38
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	40, 44, 45
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	427, 428
	443, 477
	46, 47
	196, 226-227
	271-306, 338, 339
	344, 345, 346, 350
	351, 352, 353, 355
	356, 357, 358
	363 to 366, 371
	373, 376 to 379
	382-384, 390
	557, 697
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	698, 699, 701, 702
	703, 704, 705, 706
	708, 710
South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	535, 537
	545, 554, 555
Business of the House, transaction of Government business on a non-official day	108
Condolence Resolution re Death of Sri Kolandavelu Nayanar	1
Lawlessness and unrest in villages of South Kanara, calling attention to	269-270
One-hour debate re Workers at Neyveli Project, retrenchment of	228
Privilege Motion re arrest of Narayanan Nambiar, M.L.A. Sri T. C.	190-194
See Rulings.	
Shops and Establishments Act, 1947, calling attention to exemption of shops employing three workers and less from	489, 493
Smallpox in Malabar, calling attention to prevalence of	336-338
Thakkar Bapa Vidyalyaya Hostel, Madras, calling attention to closure of	
Sree Lakshmi Saw Mills Limited, Kasargode—	193-94
See Industrial disputes.	
Sreedharan, Sri K. T.—	
See Questions and Answers.	
St. Vincent Industrial, Kozhikode—	
See Industrial disputes.	
Stage carriages—	
See Papers laid on the table of the House.	
Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode—	
Question re Provident Fund of workers of — misappropriation by the management	180-18
State aid to Industries—	
See Loans.	
Steamer service—	
See Laccadives.	

S—cont.

PAGE

Stockmen—	
Question re Qualifications and classification of	175
Strikes—	
Question re Stay-in and hunger strikes by workers, responsibilities of Police authorities in regard to	11-13
Subramaniam, Sri M. P.—	
Bills—	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	457-459
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	118-121
	206-207, 271-306
	344, 345, 346
	667-669
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	
Subramaniam, The Hon. Sri C.—	
Adjournment motions re—	
Aided elementary school teachers of Malabar, refusal of encashment of salary bills of	424-425
Alleged murder of Communist workers by workers of Anti-Communist Front in North Malabar	32-33
Peasants in Kadayannallur, arrest and beating by Armed Reserve Police	425-427
Bills—	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	427, 428
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	457, 465
	220-222
	342, 343, 351, 353, 357, 358
	361, 362, 363, 364, 365, 367
	369, 370, 373, 374, 376, 380.
	663
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	
Business of the House—	
Sittings of the present session	34-35
Transaction of Government business on a non-official day	107
Motion re—Lawlessness and unrest in villages of South Kanara, calling attention to	269-270
Privilege motion re arrest of Narayanan Nambiar, M.L.A. Sri T. C.	191-193
Questions, language to be used by Ministers in answering of	178
Sugar factories—	
Question re Numbers of workers in Madras State	105
Swaminathan, Sri R. V.—	
Bills—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	575
Swayamprakasam, Sri S.—	
Bills—	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	427, 465
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	346, 347
	352, 364, 365
	34
Business of the House, sitting of the present session	
See Questions and Answers.	
Swimming Pool—	
Question re Income from — in the Marina	325
T	
anks—	
Question re—	
Irrigation tank at Sobanapuram village, Musiri taluk, construction of	318
Irrigation tank at Veerakkan village, repair of	507-508
Irrigation tank for Pulivalam in Musiri taluk, construction of—	417-418
Ramankulam in Koram amsam in Payyanur firka, repairs to	81-82
Tank works under the National Extension service in Kangayam block	99-100

T—cont.	
Taxes—	
Question re Abolition of — on palmyra trees	629-630
Teachers—	
Adjournment motion re Aided elementary school teachers of Malabar, refusal of encashment of salary bills of	424-425
Questions re—	
Allowances for election duty to — of Varanakode Elementary School (Malabar), payment of	636
Employed by local bodies, appointment and transfer of	653
Untrained teachers of lower elementary secondary grade, grant of increment to	265-266
Television unit—	
Question re Installation of — in the College of Engineering, Guindy	314
Temples—	
Question re Kalanad-Trikannad temple (Kasaragod taluk), mismanagement of funds of	640
Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Madras—	
See Hostels.	
Theatres—	
Question re Hours of opening and closing of —	316
Thinakarasami Thevar, Sri S.—	
Bill—Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	132-133
Thirumurthi, Sri P. K.—	
Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	671-672
Tiruvottiyur—	
Question re Inclusion of — within the limits of Madras Corporation	257
Transport—	
Questions re —	
Bus fares in Madras City, increase of	24
Bus permits, grant of — in 1953-54	184
Co-operative Motor Transport Service for Malabar, starting of	512-514
See Papers laid on the table of the House.	
Travelling allowance—	
Question re — for Chief Minister's tour in Tanjore in September 1954	641-642

U

Unemployment—	
Question re Statistics of the unemployed in Madras State	645
Urgent matter of administration—	
Houses in Lower Bhavani Project area, calling attention to collapse of	711

V

Vadivelu, Sri S.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955	466-467
Vaigai Reservoir Project—	
See Irrigation.	

V—cont.

Vaikunta Baliga, Sri B.—	
Bill—Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	578-580
Vanamahotsava Scheme—	
Question re Plants supplied to the public under	103
Vellar—	
Question re Construction of sand bank across — in Pudukkottai division	247
Venereal diseases—	
Question re Starting of a clinic for	411-412
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Bill—	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954	371
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954	669-670
Venugopala Gounder, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Veterinary and Livestock Inspectors—	
Questions re—	
Classification and qualifications of	175
Regularization of services of —	410-411
Village Guides—	
Question re Number of training centres for —	16-18
Village Magistrates—	
Question re Appointment of — in Chirakkal and Kottayam taluks, in 1953-54	10-11
Village officer(s)—	
Questions re—	
Disqualification of a candidate for appointment of — in Chirakkal taluk, Malabar	23
Grievances of — of Malabar	645-647
Viswanathan, Sri K. R.—	
See Questions and Answers.	
Water-pumps—	
Question re Particulars of	262
Water supply—	
Question re Setting up of	406-407
supply for Kozhikode	
Wells—	
Questions re—	
Drinking-water wells for Harijans in Coimbatore district, expenditure on sinking — in 1953-54	25
Loans granted for digging of — in rural areas in 1952	179-180
Number of — dug and deepened in cheris in Coimbatore district in 1954	188-189
Women's Welfare Organizations—	
Question re Activities of	397-401
X—Nil.	
Y	
Yarn—	
Question re Quantity of — produced monthly by mills and hand-spinning in 1953-54	651-652
Z—Nil.	